

ספר

אֲשֶׁר בַּנֶּחֱל

שְׁנַת - ה'תשע"ד

חלק - רמ"ו

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר פנחל הנובע מקור
חכמה יסודתם, ענינים נוראים ונפלאים, עצות יקרות, התחזקות
והתעוררות להתקרב אל השם יתברך בכל דרגה ודרגה מכל
מקום שהוא יהיה מי שיהיה

*

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוֹן
בּוֹצֵינָא קִדְיִשָּׁא עֲלָאָה אֲדָמוֹר
רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב זי"ע
וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ מוֹרְנוּ
הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ אֹר נִפְלָא אֲשֶׁר כָּל רִז לָא אָנִיס לִיה
רַבִּי נִתָּן מִבְּרֶסְלָב זי"ע
וּמְשָׁלָב בְּפֶסוּקֵי תנ"ך וּמֵאֲמָרֵי חז"ל הַקְּדוֹשִׁים
מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהר הַקְּדוֹשׁ

*

הַדְּפֶס עַל-יְדֵי חֲסִידֵי בְּרֶסְלָב
יְבִנְיָאֵל עִיר בְּרֶסְלָב בְּגָלִיל
ה'תש"פ

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהרא"ש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי

"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: 5610*

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים

עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח

תוך 48 שעות

* * *

לתרומות והשתתפות ביזכוי הרבים

"הצדקה בעבור הדפסת הספרים שמגלים את האמונה

היא הפדיון נפש הגדול ביותר שהצדיק עושה עושה"

בנק מזרחי טפחות

בנק: 20 / סניף: 462 / מס' חשבון: 477625

שם ניצני הקודש הוצאה לאור

ניתן לשלוח את האסמכתא

למייל או לווצאפ - 054-2287882

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (ישעיה ג, ז) "חֲסֵדֵי הַיְיָ" אֲזַכִּיר תְּהִלַּת הַיְיָ כְּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָ וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכַרַּב חֲסֵדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (הוֹבָא בְּפִתֵי מְדֻרְשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ') לְעֵתִיד לְבֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שִׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מַלְכִים שִׁי", וּמָהוּ שִׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֱלוֹ שִׁי שֶׁל צְדָקָה, שִׁי שֶׁל גְּמִילוּת חֲסָדִים, שִׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שִׁי שֶׁל אֲמוּנָה, שִׁי שֶׁל רַחֲמִים, שִׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעֵנִיִּים וְלֵאבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלָרְשִׁים וְלְדַכִּים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאמַר (ישעיה נח, ח) "וְהֵלֵךְ לְפָנָי צְדָקָה" וְגו', בְּאוֹתָהּ שְׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֱלוֹ מְבִיאִין לְפָנָיו שִׁי וּמִקְבְּלִין פָּנָיו, שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָק פְּנִיךָ", מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה עוֹמֵד בְּעֵצְמוֹ וּמְסַדֵּיר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנֵי כֹסֵא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאמַר (ישעיה ג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כָּל אַמְיָרָה וְאַמְיָרָה שְׂאָדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מְבִינֵיהֶם, נוֹטֵל אָדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֶגֶד צְדָקָה וּגְמִילוּת חֲסָדִים, וּמָה שְׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מִלְּמַד שְׂאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בְּחֹשֶׁךְ וְאֶפְלָה מִמְרָאֵה פָּנָיו, שְׁנֵאמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפְקֵן לְרַעֲב נִפְשֵׁךְ וְנִפְשֵׁךְ נִעְנָה תִּשְׁבִּיעַ וְזֶרַח בְּחֹשֶׁךְ אֹרֶךְ וְאֶפְלָתֶךָ כְּצִהָרִים", וְאַף מִחֲשֶׁבָה טוֹבָה שְׂאָדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵינּוּ יְכוּל לְעִשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֵיהֶם לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאמַר (מְלָאכִי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְיָ וְלִחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ", וּמָה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מִלְּמַד שְׁכוּתְבִין אוֹתוֹ בְּסִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזִכּוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאמַר (שָׁם) "וַיִּכְתֹּב סִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְיָ וְלִחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ", לְמָה כְּדֵי שִׂיאֵכֵל וַיִּשְׁבַּע מִטּוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאמַר (ישעיה נח, יא) "וַיִּנְחַף הַיְיָ תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשֵׁךְ", "וַיִּנְחַף הַיְיָ תְּמִיד" זֶה מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשֵׁךְ" זֶה מְעַדְנֵי עוֹלָם הַבָּא שְׁמָהֶן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם, וְהֵנָּה זְכַנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ

הוא, בזכיות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה
רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים
וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים כרכים, שבהם
קרוב לשבעת אלפים מכתבים הפלולים מכל מיני נושאים שבעולם,
אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלום בין אדם לקונו, ושלום
בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר
עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות
והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את
עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים
ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבליים
חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים
ש"י", ומהו שי שהן מביאין לפניו, אלו שי של צדקה, שי של גמילות
חסדים, שי של משרים, שי של אמונה, שי של רחמים, שי של שלום,
שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדבאים,
קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי
גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם
אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

ומחמת שעדין אוחזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה
תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע
כמה זמן יקח, ויען שנואבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי
מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מפל שנה כדי שלא
ילך חס ושלום לאבדה, כי רבות יגעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר,
וחבל שילך לאבדה, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי
שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת
"אשר בנחל", עד שנוזכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא
ויגאלנו גאלת עולם, ונוזכה להתענג בזיו שכונת עזו יתברך, אשר יתגלה
אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

ספר אשר בנחל כרך רמו

רסב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וירא י"א חשון ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזקי להיות תמיד בשמחה, כי מה יהיה לך שתסתובבי ממרמרת וכו' ומדכדכת וכו' מלאה טענות על הזולת וכו' זה לא יביא אותך לשום דבר רק תסתבכי יותר ויותר וידוע איך שרבנו ז"ל הדגיש מאד מאד על נקודת השמחה עד שאמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד ותכף ומיד שאדם רוצה להיות בשמחה בא הסמ"ך מ"ם ושובר אותו על מה יש לך לשמוח? ומזכיר לו את כל עוונותיו וכו' וכו', ולכן אמר רבנו ז"ל אשר על השמחה מכרחים למסר את נפשו פשוטו כמשמעו להכריח את עצמו להיות בשמחה.

ידוע שבנותיו של רבנו ז"ל היו נשמות קדושות כמו שהפליג רבנו ז"ל במעלותיהן הן אדל הבכורה הן מרים השניה

והן שָׁרָה השְׁלִישִׁית והן חַיָּה הַרְבִּיעִית וְהָיָה עֲלֵיהֶם חַן דְּקָדְשָׁה
 כִּי קָבְלוּ מֵאֲבֵיהֶן רַבְּנוּ ז"ל אֶת נְקוּדַת הַתְּמִימוֹת וְהַפְּשִׁיטוֹת אֶת
 הָעֲנוּהָ וְהַצְּנִיעוּת, וְלָכֵן הָיוּ תְּמִיד מְדַבְּרוֹת אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 וְהַדְּבוּרִים שֶׁלָּהֶן הָיָה תְּמִיד דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְּׁגָחָה פְּרָטִית וְהָיָה
 עֲלֵיהֶן חַן שֶׁל אֲמֵת וּמִי יִתֵּן שֶׁגַם אֶת תְּלֵכֵי בְּדָרְכָן, תְּרַגְּלֵי אֶת
 עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשַׂמַּח אֶת עֲצָמְךָ עִם הַנְּקֻדּוֹת
 הַטּוֹבוֹת שֵׁישׁ לָךְ כִּי כָּל בּוֹר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ הַרְבֵּה טוֹב וְצָרִיכִים
 לְחַפֵּשׂ וּלְחַטֵּט וּלְמַצֵּא בְּעֲצָמָה אֶת הַטּוֹב שֵׁישׁ בָּהּ.

נֹא וְנֹא תִרְאִי לְחִזֵּק אֶת כָּל אִשָּׁה שְׂאֵת רַק פּוֹגְשֵׁת תְּסַבְּרִי
 לָהּ פְּנִים שׁוֹחֲקוֹת, וְדַעִי לָךְ שְׁעַם חִיוֹךְ אֶחָד יְכוּלִים לְהַחֲיֹת
 אִשָּׁה אַחֲרֵת, כִּי כָּל אִשָּׁה סוֹבֶלֶת סֶבֶל גְּדוֹל מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', כָּל
 אֶחָד כְּפִי עֲנִינָה וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל אִם בָּאָה אִשָּׁה עִם חִיוֹךְ עַל הַפְּנִים
 וּמְחַזְּקַת אוֹתָהּ בְּזֶה הִיא מַחֲיָה אוֹתָהּ וְאִין דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל וְחָשׁוּב
 כְּמוֹ לְחִזֵּק אִשָּׁה אַחֲרֵת, וְלָכֵן תַּעֲשִׂי לָךְ טֹבֵעַ שְׁנֵי לְחִזֵּק כָּל אִשָּׁה
 וְעַקֵּר הַהִתְחַזְּקוֹת הוּא אֲמוּנָה לְהַחֲדִיר בָּהּ אֶת הָאֲמוּנָה הַפְּשׁוּטָה
 שְׂאִין בְּלַעֲדוֹ יִתְּבַרֵךְ כָּלֵל וְאִין שׁוּם תְּכֵלִית אַחֵר בְּזֶה הָעוֹלָם רַק
 לְשִׁמוּח עִם הַמְּצוּוֹת שֶׁלָנוּ, וְכֵן כָּל תְּפִלָּה וְתַחֲנִנָּה שְׂאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת
 וּמְתַחַנֶּנֶת אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְתַקַּפֶּלֶת בְּשָׂמִים, וְלָכֵן אֵל תְּהִי
 בְּטֻלְנִית תְּתַחַזְּקִי מְאֹד מְאֹד וְכֵן תְּתַחַזְּקִי נָשִׁים אַחֲרוֹת.

שְׁבוּעַת הַבָּא יְהִיָּה הַבְּחִירוֹת וְהַפְּעַם אֲנַחְנוּ מְכַרְחִים לְנֹצֵחַ
 בְּגְדוֹל, כִּי אֲנַחְנוּ סוֹבְלִים כְּבָר עֲשָׂרִים וְשִׁבְעֵי שָׁנִים מְרֻשְׁעִים
 אַרוּרִים שְׁלֵא מִתְּבִישִׁים לְהַתְּפָאֵר בְּיוֹם וּבְלִילָה שְׁעִיעִפוּ אוֹתָנוּ
 מִפֶּה וְכוּ' וְכוּ', זֶה בְּזִיוֹן וְחִרְפָּה לְדַבֵּר כְּכֹה, אָבֵל מֶה נַעֲשֶׂה
 שְׁמָסְרוּ כַחוֹת טְמֵאָה כְּאֵלוֹ לְסַמֵּךְ מִם וְיִדּוּעַ שְׁפַעַם בְּכֹה מוֹהֲרָנִי תְּ

ז"ל בכיות עצומות ואמר בזה הלשון "מי יכול לתאר את גדל הכחות של הסמ"ך מ"ם שמסרו בשביל הבחירה והנסיגה", עם כל זאת עלינו להתחזק ביתר שאת וביתר עז, אני מאד מקווה שהפעם נצליח בגדול אם רק תעזרי לי לדבר עם שכנותיך ולהסביר להן שאנחנו רוצים להראות שהמושבה תהיה גן עדן התחתון.

מחר בערב בשעה 9:30 יהיה שעור והספד מר על גאון הדור מרן רבי... זי"ע, ולכן רציתי מאד שתבואי בזמן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רסג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וירא י"א חשוון ה'תשע"ד

שלום וברכה וכל טוב אל כלליות אנשי שלומנו היקרים
"חסידי ברסלב" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם
ישרה שכינתו תמיד

אבקש מכל אנשי שלומנו היקרים מאחר שהחלטתי
שהמועצת לראשות המועצה מקהלתנו זה ... נרו יאיר, לכן אני
מבקש מכל אחד ואחת שיתנו לי יד ועזרה ונצחון שנוכח כבר
לראש המועצה שיהיה שליח טוב עבור קהלתנו הקדושה, אחר
הסבל הגדול שאנחנו סובלים כאן זה חמש וחצי קדנציות
(עשרים ושבע שנים), ולכן הגיע כבר זמן גאלתנו שנגאל מכל
הצרות, שמצהירים יום יום שהם יעיפו אותנו מפה וכו', שזה
חצפה גדולה לשים על מצע הבחירות שהם יוציאו אותנו מפה,

אף יהודי לא מדבר ככה להוציא יהודי אחר אלא ישמעאל וכו', שהתורה הקדושה העידה עליו (בראשית ט"ו י"ב) "והוא יהיה פרא אדם", ולכן עלינו להתלמד יחד פעם ולתמיד, ולהשתדל שיהיה לנו ראש מועצה שיידאג לכלם.

וכמוכן שאנחנו צריכים להתלמד בענין החברות שגזקה שיהיה לנו לכל הפחות חמשה חברי מועצה כדי שנהיה הרוב, ואז תראו איך שנהפך את יבנאל לגן עדן התחתון, ומכאן תתחיל הגאולה כמובא כמה פעמים בזהר שהגאולה תתחיל מהגליל התחתון.

נא ונא תהיו חזקים להכניס בכל יום כמה פרוטות לצדקה ואל תחשבו מה כבר יהיה אם אני אכניס כמה פרוטות? אלא אתם צריכים לזכור מה שאמר החכם מכל אדם (משלי י"א ד') לא יועיל הון ביום עברה וצדקה תציל ממות, לפני כל תפלה צריכים לתת כמה פרוטות לצדקה כדי שתתקבל התפלה, לפני שיוצאים לדרך צריכים להכניס כמה פרוטות לצדקה כדי להנצל מתאוונת דרכים ומשאר מרעין בישין, ולכן אשרי מי שרגיל להכניס בכל פעם כמה פרוטות לצדקה, אשר רק זה ילך לפניו, וזכור גם זכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ט'): מה שריון זה כל קלפה וקלפה מצטרפת לשריון גדול אף צדקה כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול, ולכן אל יקל בעיניכם הפרוטות שאתם מכניסים בכל יום בקפת הצדקה בבית הכנסת לפני כל תפלה, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ב') שעל ידי שנותנים צדקה לפני התפלה זוכים לכלכל את דבריו במשפט ונתקבל תפלתו לפני אדון כל.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלֵל אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּקִהְלָתֵינוּ
הַקְּדוּשָׁה לְרֵאוֹת לְעִקּוֹר מִמְּחַנְנוּ בְּעֲלֵי לְשׁוֹן הָרַע וּבְעֲלֵי
מַחְלוּקוֹת, כִּי הֵם סֵתֵם נוֹאֲפִים כִּי לֹא יִדְבַר אֶחָד עַל הַזּוּלָּת אֲלֵא
אִם הוּא נוֹאֵף אוֹ גָּנֵב, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲרִכִין ט"ו.) כָּל
הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן הָרַע אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵין אֲנִי וְהוּא יְכוּלִים
לְדוֹר בְּעוֹלָם, אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַדִּין אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַתּוֹכָחָה שִׁימְצֵא
בָּנֵנוּ אֶחָד אוֹ אַחַת שְׁמִסִּיתִים וּמְדִיחִים נֶגְדַּ הַזּוּלָּת וְכוּ' הָרִי זֶה
עֲבוּדָתוֹ שֶׁל הַסֵּמ"ךְ מ"ם "הַפֶּרֶד וּמְשַׁל" לְהַפְרִיד בֵּין אֶחָד לְשֵׁנִי,
אֲנִי לֹא אֶתֵּן אֶת זֶה בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן שְׁאֵלוּ הָרִשְׁעִים יִשְׁאָרוּ בְּתוֹךְ
קִהְלָתֵנוּ, הַקְּמֵתִי אֶת הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה בִּיזַע וּבְדָם וְלֹא אֶתֵּן שְׁכֵמָה
שׁוֹעֲלִים יִחְבְּלוּ לִי אֶת הַכֶּרֶם "אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם הָרַגַע
שִׁתְּרָאוּ אֶחָד שְׁמִסִּית וּמְדִיחַ נֶגְדִי אוֹ שֶׁהוּא חֲצוּף שִׁימְרָה אֶת פִּי
לֹא לְצִיַּת אֲלֵא אוֹמֵר שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לְהַצְבִּיעַ אַחֲרַת מִמָּה שֶׁאֲנִי
בְּקִשְׁתִּי תִדְעוּ לָכֶם שְׂזָה הוּא הָרִשָּׁע שְׁצָרִיכִים לְהוֹצִיא מִקִּהְלָתֵנוּ
הַקְּדוּשָׁה".

מִחֵר בְּלִילָה בְּשַׁעָה 9:30 תִּהְיֶה דְרָשָׁה נְחוּצָה מֵאֵד מֵאֵד
לְנִשּׁוֹת אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ שְׁכָל הַגְּבָרִים יִהְיוּ
בְּבֵיתָם לְשִׁמּוֹר עַל הַיְלָדִים וְלִתֵּת לְאִשָּׁה לְבוֹא אֶל הַדְּרָשָׁה, וְכֵן
בְּכָל לַיִל רְבִיעִי בְּעִזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשַׁעָה תִּשְׁעָה וְחֲצִי יִהְיֶה דְרָשָׁה
לְנִשִּׁים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹל נָא וְנָא תִדְאָגוּ שְׁנִשּׁוֹתֵיכֶם יִגִּיעוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רֵסֵד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיֵּרָא י"א חֶשְׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אַתָּה צָרִיף לְדַעַת שְׁמוֹהֲרַנ"ת ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי הַלְכוֹת הַלְכוֹת גְּלוּת הַלְכָה ג') שְׁעַקֵּר הַיְהוּדוֹת תְּלוּי בְּזֶקֶן וּפְאוֹת, וְתַכְּף וּמִיד כְּשֶׁאָדָם מִתְקַרֵּר מֵהַיְהוּדוֹת הוּא מִתְחִיל לְהוֹרִיד אֶת הַזֶּקֶן וְהַפְּאוֹת, וְזוֹ הַתְּחִלַּת רִיחֻקוֹ מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְלָכֵן, מַה אַתָּה רוֹצֵה שְׂאֲנִי יִיעֵץ לְךָ לְהוֹרִיד אֶת הַזֶּקֶן וְהַפְּאוֹת? עֲדִיף שְׁתַּסְדֵּר אֶת הַזֶּקֶן בְּסֵדֶר נְכוֹן וְכָךְ לֹא יִהְיוּ לְמִשְׁפָּחָה טְעֻנוֹת עָלֶיךָ.

רַק חֶזֶק וְאַמֶּץ מְאֹד כִּי עַל פִּי הַזֶּהֱרַר וְכַתְּבִי הָאֲרִיז"ל הַזֶּקֶן הוּא צִינּוּרוֹת עֲלִיוֹנִים הַמְּשִׁיכִים לְאָדָם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, וְאִם הוּא חוֹתֵךְ אֶת הַזֶּקֶן וְאֶת הַפְּאוֹת הָרִי הוּא מוֹנֵעַ מֵעֲצֹמוֹ אֶת הַהִשְׁפָּעוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת. וְחַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (שְׁבַת קנ"ב). הַדְרַת פָּנִים - זֶה זֶקֶן; רוֹאִים מִזֶּה שְׁעַקֵּר הַיְפִי שֶׁל הַפָּנִים כְּשֵׁי שֶׁל זֶקֶן וּפְאוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שְׁתִּהְיֶה לְךָ עֲזוֹת דְקָדְשָׁה וְתַצְמִיחַ לְךָ זֶקֶן וּפְאוֹת כְּמוֹ כָּל יְהוּדֵי, וְאִם יֵשׁ עָלֶיךָ מִתְנַגְּדִים, תִּרְאֶה לְסַדֵּר אֶת זֶה כְּדִי לְהוֹרִיד אֶת הַהִתְנַגְּדוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּרָא י"א חֶשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנוֹכַח קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּוִדְאֵי הַכָּאֵב גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי נִשְׁאַרְנוּ יְתוּמִים בְּלֵי אֵב רֹחוּנֵי, עִם כָּל זֹאת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסִיקְתָּא זוֹטְרָא חֲקַת) כָּל שְׁמֵת וּמְנִיחַ בְּנוֹ מְמַלֵּא מְקוֹמוֹ תַּחְתּוֹ - אֵינוֹ מֵת, וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ז') שְׁאֲדָם צְרִיף לְהִשְׁאִיר אַחֲרָיו בָּנִים, וּבְזֶה מִמְשִׁיכִים אֶת דַּעְתּוֹ בְּעוֹלָם. וַתְּהִלָּה לְאֵל יְדוּעַ שְׁמָרְן הִנִּיחַ אַחֲרָיו בָּנִים תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים גְּדוֹלִים וַחֲתָנֵי רַבָּנָן, וּבִפְרָט אֶת הַמְּאוֹת אֲלָפִים וּרְבָבוֹת תְּלַמִּידֵים שֶׁהִנִּיחַ אַחֲרָיו שֶׁהֵם הַיְלָדִים שְׁלוֹ, כְּמֵאמָרָם ז"ל (סִנְהֶדְרִין י"ט). כָּל הַמְּלַמֵּד אֶת בֶּן חֲבֵרוֹ תוֹרָה, מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב כְּאֵלוֹ יְלָדוֹ, וְלֹכֵן בְּזֶה יֵשׁ לָנוּ לְהִתְנַחֵם כִּי מִי עוֹד בְּדוֹר הַזֶּה כְּמוֹ מָרְן הַשְּׁאִיר אַחֲרָיו מְאוֹת וְאַלְפִים וּרְבָבוֹת תְּלַמִּידִים, אֲזִי בְּוִדְאֵי הוּא חֵי בְּתוֹכָנוּ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְׁתַּטְחוֹת עַל קַבְרֵי הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אֲף עַל פִּי שְׁאֵינוֹ רְאוּי לְכָךְ, וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן מ"א) שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עוֹשֶׂה מוֹפְתִים עַל יְדֵי בְּעָלֵי הַפּוֹסְקִים, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז) מִפְּתִיו וּמִשְׁפָּטֵי פִיהוּ, שֶׁעַל יְדֵי פּוֹסְקֵי הַדּוֹר שְׁפּוֹסְקִים שִׁיחֵיהַ כֶּךָ וְכֶךָ וְכֹו' וְכֹו' נַעֲשֶׂה כֶּךָ וְכֶךָ בְּשָׂמִים, כִּי אִם הוּא פּוֹסֵק כְּאֵן לְמִטָּה וְנִתְקַבְּלִים פְּסָקֵיו בְּעוֹלָם,

כָּךְ מְקַבְּלִים אֶת פְּסָקֵינוּ לְמַעֲלָה, זֹאת אוֹמְרַת שְׁבַעֲלֵי הַפּוֹסְקִים יִשׁ
לָהֶם כַּח בְּשָׁמַיִם לַפְּעַל יְשׁוּעוֹת, וּמִי לָנוּ גְדוֹל כְּמָרְן בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן
הַזֶּה שֶׁנִּתְקַבְּלוּ פְּסָקֵינוּ אֲצֵל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, וְלִכְּן זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד
לְלַכֵּת אֶל קַבְּרוֹ, וּלְבַקֵּשׁ שָׁם מָה שֶׁהוּא צָרִיף, וּבִזְכוּת הַבַּעַל פּוֹסֵק
הַזֶּה יִפְסָקוּ גַם לוֹ יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַמְּנַחֵם אֶת עַם יִשְׂרָאֵל וּמְנַחֵם צִיּוֹן
וִירוּשָׁלַיִם הוּא יִנַּחֵם אוֹתָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּרָא י"א חֲשׁוֹן ה'תשע"ד

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֶת צָרִיכָה לְדַעַת שְׁזֵה אֶסוּר חֲמוּר מְאֹד לְגוֹר עִם בַּעַל בְּלִי
נְשׁוּאֵינ, וּבְכֻלָּל כָּל הַעֲנִיִן הַזֶּה לְהַחְלִיף בְּכָל פַּעַם גְּבַר אַחֵר, זֶה
אֵינוֹ מִן הַנִּימוּס וְאֵינוֹ עַל פִּי הַהִלְכָה כְּלָל, וְרַק מִבִּיא צְרוּת
וִיסוּרִים בְּחַיֵּי הָאָדָם.

מִי שְׁחִי חַיֵּי הַפְּקָרוֹת וְכוּ' וְכוּ' צָרִיף לְדַעַת שִׁישְׁלָם עַל זֶה
מְחִיר מְאֹד מְאֹד כְּבֹד וְכוּ', וְלִהְפֹּךְ, מִי שְׁחִי עַל פִּי דָרְךָ הַתּוֹרָה
וְהִירָאָה, הַחַיִּים שְׁלוֹ חַיִּים מְאֻשָּׁרִים, חַיִּים מְצַלְחִים, וְאֵינוֹ

אֲשֶׁר שְׁנַת תשע"ד - חֶלֶק רמו בְּנַחֵל יג

מִתְגַּרֵּשׁ וְכוּ' וּמְכַל שְׁכֵן שְׁאִינוּ מִתְגַּרֵּשׁ פְּעַמִּים אוֹ שְׁלוֹשׁ וְכוּ' וְכוּ'
שְׁזָה פְּשׁוּט טְרוּף וְכוּ' וְלֹא נוֹרְמָלִי וְכוּ'.

וְלִכֵּן אַתָּה צְרִיכָה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִקְבֹּל עַל עֲצָמֶיךָ
לְלַכֵּת כְּבָר בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה וְלֹא לְחַיּוֹת בְּדֶרֶךְ שֶׁל הַפְּקָרוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַחְזִיר אוֹתָךְ בְּתִשׁוּבָה, וְתִשְׁקָמִי אֶת עֲצָמֶיךָ
כְּבָר.

הַמְּאַחַל לְךָ תִּשׁוּבָה שְׁלֵמָה

רסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיֵּרָא י"א חֶשְׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶיךָ.

כָּל הַצְּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת שֶׁלָּךְ הֵם רַב מִחֲמַת שְׁאֵתָה שְׁרוּי
בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדִיכָאוֹן וְכוּ' כִּי אִם הֵייתָ תָּמִיד שְׂמֵחַ - לֹא
הָיָה חֶסֶר לְךָ שׁוֹם דְּבָר, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת
שְׂמֵחָה חֶלֶק ב סִימָן א) מִי שֶׁהוּא תָּמִיד שְׂמֵחַ - הוּא מְצַלִּיחַ, כִּי
הַהֲצַלְחָה שֶׁל הָאָדָם תְּלוּיָה רַק כְּפִי הַשְׂמֵחָה שֵׁישׁ לוֹ, וְלִכֵּן אַתָּה
צְרִיךְ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה וְלִרְקַד
בְּכָל יוֹם, וְאֵל תִּנִּיחַ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַמִּרְרוֹת וְהַדִּיכָאוֹן שֶׁיִּבְלַעוּ
אוֹתָךְ וְכוּ' וְכוּ'.

כָּל הַעֲנִיָּן שֶׁל מִקְרָה לִילָה בָּא לְאָדָם רַק כְּשֶׁהוּא תָּמִיד עֲצוּב וּמְמַרְמֵר, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלֵה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א סִימָן קס"ט) שָׂאֵם אָדָם שְׂמִיחַ - הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצָמוֹ שׁוֹמֵר לוֹ אֶת הַבְּרִית, וְלֹא יָבוֹא לִיְדֵי פֶגַם הַבְּרִית שְׁזָה פֶגַם הַמִּיחַ פֶּגַם הַדַּעַת, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר שְׁעוֹקֵר אֶת הָאָדָם מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּמוֹ פֶּגַם הַבְּרִית. וּפֶגַם הַבְּרִית בָּא רַק עַל יְדֵי עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, כִּי הַקְּלָפָה שְׂמִיחָטָאת אֶת הָאָדָם בְּפֶגַם הַבְּרִית נִקְרָאת עַל שֵׁם יִלְלָה - לִילִי"ת שֶׁהִיא נוֹקְבָא דְסִמְ"ךְ מ"ם, וְלִכֵּן מֵה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ דְבַר אֶחָד - רַק לְשִׂמּוּחַ, וּבִפְרָט בַּעַת קִיּוּם הַמְצָווֹת. וְכֵן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמִיחָה סִימָן א) כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מְצוּוֹה בְּשִׂמְחָה, וְשְׂמִיחַ בָּהּ, זֶה מֵרָאָה אֶת טֹהַר לִבּוֹ. וְלִכֵּן עֲשֵׂה זֹאת וְהִנְצִל מִיָּד, שְׂתַעֲבֹד רַק עַל נִקְוֹדַת הַשְּׂמִיחָה, וְכָל הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּךְ צְרִיכוֹת לִהְיוֹת רַק עַל נִקְוֹדָה זוֹ - אֵיךְ יְכוּלִים לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְשִׂתְזַכֶּה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִזּוֹ יִתְרַחֵב לָךְ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת גַּם יִחַד.

בְּכָל הַדּוֹרוֹת רָאוּ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים, וּכְשֶׁרָאוּ יְהוּדֵי שָׁשׁ וְשְׂמִיחַ - יָדְעוּ שְׁזָה חֲסִיד בְּרִסְלָב, וְלִכֵּן זֹאת עֲשֵׂה רַק לְעִבּוֹד עַל נִקְוֹדַת הַשְּׂמִיחָה וְזֶה יִפְתַּח לָךְ אֶת כָּל הַשְּׁעָרִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רסח.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר וִירָא י"א חֶשֶׁן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֶת לֹא קַבְלָתְ אֶת הַנְּתוּנִים הַנִּכּוֹנִים.

רַבְנוּ ז"ל הִבְטִיחַ שְׁמִי שְׂיָבוֹא אֶל צִיוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּאוֹמֵן וַיִּתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה עֲבוּרוֹ, וַיִּגִּיד אֶת הָעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים תְּקוּן הַכֶּלֶלִי, אֶפִּילוֹ אִם עֲצָמוֹ וַגְּבָרוֹ חֲטָאוּ וּפְשָׁעוּ, יוֹצִיא אוֹתוֹ מִהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתָיו.

כְּמוֹ שֵׁשׁ כָּאֵן לְמַטָּה בֵּית דִּין, כֵּן יֵשׁ לְמַעְלָה בֵּית דִּין, וְדָנִים אֶת הָאָדָם בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה, וְתַמִּיד צְרִיכִים לְסַנְגוֹר וְעוֹרֵךְ דִּין שְׂיִמְלִיץ טוֹב עֲבוּרָנוּ, וְלָכֵן אָמַר רַבְנוּ ז"ל שְׁמִי שְׂיִהְיֶה אֶצְלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶפִּילוֹ אִם עֲצָמוֹ וַגְּבָרוֹ חֲטָאוּ וַיֵּשׁ עָלָיו קְטָרוֹגִים - הוּא יִמְתִּיק מִמֶּנּוּ אֶת הַדִּינִים, כִּי רַבְנוּ ז"ל הוּא הָעוֹרֵךְ דִּין הַכִּי גְדוֹל שְׂמִמְלִיץ טוֹב עַל כָּל יְהוּדִי.

וְלָכֵן, זֶה לֹא כְּמוֹ שֶׁאֵת אוֹמְרֵת שְׂאֶצְל רַבְנוּ ז"ל יֵשׁ בֵּית דִּין נִפְרָד, אֵין דְּבַר כְּזֶה, יֵשׁ רַק צְדִיקִים שֶׁהֵם מִמְתִּיקִים אֶת הַדִּינִים מֵעַם יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי שֶׁהֵם מְלַמְּדִים זְכוּת עָלֵיהֶם בְּכָל פַּעַם, וְאֵת הַדְּבַר הַזֶּה גָּלָה לָנוּ רַבְנוּ ז"ל.

וְלָכֵן, יָבוֹא יוֹם שֶׁתִּזְכִּי לְנִסְעַ גַּם כֵּן לְאוֹמֵן אֶל צִיוֹן רַבְנוּ ז"ל שְׂאֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רס"ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְרֵא י"ב הַשָּׁנָה ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מֵאֵד מְאֵד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּחֲזִיקי בְּיָתֶר שְׁאֵת בְּיָתֶר עֵז, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם שְׁלֵא יוֹכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ וְאִף שְׁאֲנִי חוֹזֵר עַל עֲצָמֵי יוֹם יוֹם שְׁעָה שְׁעָה וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל לְצַעֲרֵנוּ הָרַב הַסֵּמ"ךְ מ"ם שֶׁהוּא הַשְּׁטָן וְהוּא הַיֵּצֵר הָרַע מִתְגַּבֵּר עָלֵינוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה וְשְׁעָה לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (קְדוּשֵׁין ל:): יֵצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְחַדֵּשׁ עָלָיו בְּכָל יוֹם וְיוֹם וְאֵלְמָלֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵרוֹ אֵין יְכוּל לוֹ, וְאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל שְׁעַקֵּר הָעֶזֶר שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁעוֹזֵר לָנוּ הוּא עַל יְדֵי שְׁשׁוֹלַח בְּכָל דוֹר וְדוֹר צְדִיקִים הַעוֹסְקִים לְחֻזֵּק לְעוֹדֵד וּלְשִׁמְחָת אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יוֹם יוֹם שְׁעָה שְׁעָה וּמְפִיחִים בָּהֶם רוּחַ חַיִּים חֲדָשָׁה, וְלִכֵּן רָאִי לְצִיַּת אֶת דְּבָרֵי הַצְּדִיק שֶׁהוּא רַבְּנּוֹ ז"ל שְׁמַחֲזִק אוֹתָנוּ יוֹם יוֹם שְׁעָה שְׁעָה רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְרַק לְהַחֲזִיק מְעַמֵּד, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם שְׁלֵא יוֹכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ.

עֲכָשׁוּ לִפְנֵי הַבְּחִירוֹת הַסֵּמ"ךְ מ"ם מוֹצִיא אֶת כָּל הָאָרֶס מִפִּי הַטָּמָא וּמְסִית וּמְדִיחַ נִגְדָנוּ לְכָל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם וּמְעַלָּה גְּרָה אֶת הַקִּיא וְהַצּוֹאָה מִפִּי הַטָּמָא שְׁאֲנַחְנוּ עוֹד נִסְגֵּר כְּבִישִׁים, וְעַל הַמְּנַגִּינָה הַזֹּאת הוּא מְנַגֵּן לְתוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, בְּשְׁעָה שְׁכָלֵם יוֹדְעִים שְׁאֲנַחְנוּ גְּרִים פֹּה כְּבָר עֲשָׂרִים וְשִׁבְעַ שָׁנִים חֲמֵשׁ וּחֲצִי קַדְנָצִיּוֹת וְלֹא הַפְּרַעְנוּ לְאִף אֶחָד, וְכָל שְׁכֵן שְׁלֵא סָגְרָנוּ שׁוֹם כְּבִישִׁים, אֲבָל כְּמוֹ בְּעִירוֹת בְּאִירוּפָה שֶׁהֵיוּ הַכְּמָרִים מְסִיתִים יוֹם יוֹם שְׁעָה שְׁעָה

כִּף הוּא עוֹשֶׂה פֶּה עִם תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, לִכְן תִּתְאַחֲדוּ יַחַד וְתַעֲזְרוּ לִי לְנַצַּח אֶת הַבְּחִירוֹת וְלִהְפֹךְ אֶת יִבְנָאֵל לְגַן עֵדֶן הַתַּחְתּוֹן, הֵן בְּעִנְיַי הַנְּקִיּוֹת שִׁיְהִיָּה הַמְּקוֹם נָקִי שִׁיִּנְקוּ אֶת הָרְחוּבוֹת בְּכָל יוֹם, וְהֵן לְהִקִּים מַפְעָלִים שִׁיְהִיָּה לְכֻלָּם עֲבוּדָה, וְעַל כָּלֵם אֶת הַחֶסֶד שֶׁהַחֲדָרְתִּי בְּכֵן אַחַת עִם הַשְּׁנִיָּה בְּזֶה תַעֲסִקוּ וְתַמְשִׁיכוּ, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פָּרְקָא דְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר פָּרְקָא י"ז) אֲלֵמְלָא גְמִילוּת חֶסֶד אֵין כָּל הָעוֹלָם מִתְקִים אֲפִילוּ שְׁעָה אַחַת, וְלִכְן תַּעֲשִׂי כָּל מָה שְׁבִיכוּלְתָךְ לַעֲזוֹר לִי הֵן בְּעִנְיַי הַבְּחִירוֹת וְהֵן בְּעִנְיַי הַקְּהֵלָה, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁהַלִּילָה בְּשְׁעָה תַשְׁע וְחֲצִי שְׁתַּבּוֹאֵי לְדַרְשָׁה בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹל שִׁישׁ לִי עֲנִינִים חֲשׁוּבִים לְדַבֵּר.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ר.ע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר וִירָא י"ב חֶשׁוֹן ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... נֵרוּ יְאִיר

הִנֵּה יוֹם בָּא וְהִנֵּה יוֹם הוֹלֵךְ וְכוּ', וְאִף אֶחָד לֹא שָׁם לֵב שְׁיַמְיִנוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרַאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יַמִּינוּ עַל הָאָרֶץ וְהַלְוֵאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשְׁעָה שֶׁהוּא עָף, אִף אֶחָד לֹא קוֹלֵט אִיךְ שֶׁהַזְּמַן פּוֹרַח וּמָה יִשְׁאָר לָנוּ בְּיַד וְכוּ', וּמָה יִלְוֶה אוֹתָנוּ לְנַצַּח נְצַחִים וְכוּ' רַק הַטּוֹב שֶׁנַּעֲשֶׂה, כִּי אֲצֵלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּב עֲשִׂית חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, עַד כִּדִּי כִּף שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְלֻקוֹט רוֹת רַמְז' תר"ב) גְּדוֹל כְּחֵן שֶׁל גּוֹמְלֵי חֶסֶדִים שְׁאֵין חֶסֶן לֹא

בְּצֶל כְּנָפֵי הָאָרֶץ וְלֹא בְּצֶל כְּנָפֵי הַשָּׁמַשׁ וְלֹא בְּצֶל כְּנָפֵי הַכְּרוּבִים אֲלֵא בְּצֶל שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ חָשׁוּב רַק חֶסֶד שְׂאֵדָם עוֹשֶׂה עִם הַזּוֹלָת, וְאָמַר הַבַּעַל הַתְּנִיָּא זי"ע שְׁשָׁמַע מְרַבּוּ הַמְּגִיד הַגְּדוֹל מִמְּעוֹרִיטֵשׁ זי"ע כִּדְאֵי לְאָדָם לְחִיּוֹת שְׁבָעִים שְׁמוֹנִים שָׁנָה כְּדֵי לְעֲשׂוֹת טוֹבָה אַחַת לִיהוּדֵי, דְּבָרִים אֱלוּ מְעוֹרָרִים וּמְפַחֲחִידִים וְכוּ', נִשְׁמָה בָּא מְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן עוֹלָם הָאֲצִילוֹת אֶל הָעוֹלָם הַזֶּה וְכִדְאֵי לָהּ לְעֲשׂוֹת רַק טוֹבָה אַחַת לִיהוּדֵי אַחַד בְּמִשְׁךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ שֶׁהֵם שְׁבָעִים שָׁנָה, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (תְּהִלִּים צ') יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה.

מִכָּל זֶה יְכוּלִים לְרֹאוֹת זֶה לְעַמַּת זֶה כְּשֹׂאֵדָם מְצַעַר אֶת הַזּוֹלָת אֲפִילוּ פַעַם אַחַת בְּיְמֵי חַיָּו אֵיזָה עוֹנֵשׁ הוּא יִקְבֵּל, וּמְכַל שֶׁכֵּן רָשָׁע מְרַשָּׁע טָמֵא מְטוֹמֵא כְּמוֹ הַסַּמ"ךְ מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ שְׁמִסִּית וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם נִגְדָנוּ עַל לֹא חָמַס בְּכַפְנוּ, וְהַכֵּל בְּעִלּוֹם שֵׁם וְכוּ', כִּי פִתְגָמוֹ הַיְדוּעַ "אֲנִי לֹא מְנִיחַ עַקְבוֹת" זֶה טְמֵאָה שְׁצָרִיכִים לְהִתְרַחֵק מִמֶּנָּה בְּתַכְלִית הַרְחוּק, הֲרֵי מַה תְּכַלִּיתָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק לְהַפִּיר אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ וְלְעֲשׂוֹת כְּמִדָּתוֹ, טוֹב, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (תְּהִלִּים קמ"ה) טוֹב הָיוּ"ה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו, וְאָדָם צָרִיךְ לְלַכֵּת בְּמִדָּתוֹ יִתְבָּרֵךְ לְרַחֵם עַל הַזּוֹלָת, לְהַטִּיב עִם הַזּוֹלָת, אֲבָל לֹא לְעֲשׂוֹת רְשָׁעוֹת וְאֲכַזְרִיּוֹת וְכוּ', כִּי אוֹי לוֹ לְאָדָם שְׁמַצַּעַר אֶת הַזּוֹלָת עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה שְׁמַצַּעַר אֶת הַצְּדִיק.

הַיּוֹם לְמַדְנּוּ בְּדָף הַיּוֹמִי (פְּסָחִים קי"ח) כָּל הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן הָרַע וְכָל הַמְּקַבֵּל לְשׁוֹן הָרַע וְכָל הַמַּעֲיֵד עֲדוֹת שֶׁקָּר בְּחִבְרוֹ וְרֵאוּי לְהַשְׁלִיכוֹ לְכָל־בָּיִם.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ הַיּוֹת שֶׁבְּנִיתִי אֶת הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁלָּנוּ שֶׁהִיא חֲמֵמָה שֶׁל אֲמוּנָה בִּיזַע וּבָדָם, שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכוּלְתָךְ שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָךְ שׁוּם שְׂיִכוּת עִם בְּנֵי אָדָם שֶׁעוֹשִׂים רַע לְזוּלַת שֶׁמְדַבְּרִים לְשׁוֹן הָרַע עַל הַזּוּלַת שֶׁמְסִיתִים וּמְדִיחִים עַל הַזּוּלַת, כִּי אֵין זֶה דְּרַכְנוּ, אֲנִי רוֹצֵה שֶׁבְּקֵהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁלָּנוּ יִשְׁרֶה הַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה וְהַאֲחָדוּת הֵן בֵּין אָדָם לְחִבְרוֹ וְהֵן בֵּין אָדָם לְמָקוֹם וְהֵן בֵּין אִישׁ לְאִשָּׁתוֹ, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עוֹקֵצִין פָּרָק ג') לֹא מֵצָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלִי הַמְּחַזֵּיק בְּרָכָה אֶלֶּא הַשְּׁלוֹם.

הַיּוֹת שֶׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּעֵידָן שֶׁל בְּחִירוֹת, לָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲזֹר לִי עִם כָּל הַמְּרִץ הֵן בְּעֵצְמָךְ לְבַחֵר, וְהֵן לְעוֹדֵד אַחֲרִים לְבַחֵר, כִּי הַעֲתִיד שֶׁל קֵהֵלְתָנוּ בִּיָּדְנוּ וְחָס וְשָׁלוֹם שֶׁלֹּא נִהְיֶה מֵהַצּוֹעֵקִים וְאִינָם נַעֲנִים, כִּי הַסְּמ"ךְ מ"ם אוֹרֵב עָלֵינוּ וְכוּ' וּמוֹצִיא בְּכָל הַזְּדַמְנוֹת דִּיסְאִינְפוֹרְמַצִּיָּה, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּצִּיֵּת אוֹתִי וְנִזְכֶּה לְהַצְּלִיחַ בְּגִדּוֹל, וְאֵל תִּשְׁכַּח כִּי תִהְיֶה לְאֵל אֲנַחְנוּ מְנַצְּחִים פְּסִיעָה אַחַר פְּסִיעָה, כִּי מַעֲט מֵהָאוֹר דּוֹחָה הַרְּבֵה מֵהַחֹשֶׁךְ, בְּמוֹשְׁבָה נְדַחַת שְׂאֵף אָחָד לֹא יָדַע אֵיפֹה הִיא נִמְצָאת עַל הַמַּפָּה שְׂאֵף פֶּעַם לֹא הָיָה פֶה זָכַר שֶׁל יְהוּדוֹת, הַסְּמ"ךְ מ"ם מְנַע יְהוּדוֹת מִתּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, וְתִהְיֶה לְאֵל רְאִינוּ בְּחִגִּים כְּמָה סְכוּת הָיוּ וְכוּ', כְּמָה אֲנָשִׁים תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם קָנוּ ד' מִיָּנִים וְכוּ', כְּמָה תּוֹרָה וְתַפְּלָה יֵשׁ אֶצְלָנוּ וְכוּ', הָאוֹר הַזֶּה יִדְחָה

את החשף של ההסתות הפרעות נגדנו כאלו אנחנו רוצים לכבוש את מישוהו, מגלים את הפרצוף הטמא וכו' מה שקורה פה שחיתות וכו', לכן על ראש הגנב בוער הכובע כל כך מתפארים נגדנו בהסתות פרועות ולא נתן שבשום אפן זה ימשיך ככה, נהפך את המקום לגן עדן התחתון, בראש ובראשונה הנקיות, שינקו בכל יום את הרחובות והשכונות, וכן לדאג על פרנסות שיהיה לכלם פרנסה הן על ידי צימרים והן על ידי מפעלים שיכולים לבנות כאן, לכן אני מאד מבקש אותך שתראה לעזור לי לנקות את קהלתנו מכל מיני בעלי לשון הרע ומבעלי מחלקות וכו', שאמר מוהרנ"ת ז"ל את הכל רבנו ז"ל יכול לקבל אבל לא בעלי מחלוקות.

נא ונא תמסר את נפשך פשוטו כמשמעו רק להיות בשמחה, ותשתדל לבוא לבית הכנסת להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא כי זה מה שיציל אותך וזה מה שיביא לך את כל הישועות.

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך כי אני רואה שהסמ"ך מ"ם לא נח ולא שקט לרגע רק מסית ומדיח נגדנו כאלו עוד יום יבוא ואנחנו נסגר כבישים וכו', והוא מעלה גרה את הקיא והצואה הזאת מפיו הטמא יום יום שעה שעה, הרי אנחנו גרים פה כבר עשרים ושבע שנים חמש וחצי קדנציות ולא סגרנו כבישים וכו' ולא נגענו באף אחד וכו', אלא המשחתים האלו לא מנקים את הזבל וכו' ואחר כך הם זורקים שאנחנו עושים את הזבל וכו', לכן ראה להתחזק יחד עם כלל אנשי שלומנו והפעם נזכה להפוך את המקום לגן

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשַׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנַחֵל כֹּא

עֲדָן הַתַּחֲתוֹן וְנִרְאָה דְגָמָא לְכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אִיךְ יְכוּלִים לַחְיוֹת
בְּיַחַד דּוּ קִיּוּם וְאַחַד לֹא מִפְּרִיעַ לְשָׁנִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

נ"ב תִּרְאָה שְׁאֲשַׁתָּךְ תְּבוּא הַלֵּילָה לְבֵית הַכְּנֶסֶת הַגָּדוֹל
בְּשַׁעַת תַּשַׁע וַחֲצִי כִי זֶה הַסִּפֵּד עַל מָרְן וְגַם עָלֵינוּ לְדַבֵּר דְּבָרִים
שְׂמָאד נְחוּצִים לְקַהֲלָתֵנוּ..

רעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וִירָא י"ג חֶשׁוֹן ה'תַּשַׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל כְּלָלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי
בְּרֶסֶלֶב" הַגָּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַוּי"ה עָלֵיהֶם יִשְׁרָה
שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד

"תָּנוּ כְּבוֹד לַתּוֹרָה"

אַנִּי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כְּלָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְאֵת נְשׁוֹתֵיהֶם
וְיִלְדֵיהֶם שְׂיִבּוּאוּ הָעָרֵב לְפָנַי שַׁעַת שְׁבַע לְבֵית הַכְּנֶסֶת הַגָּדוֹל כְּדִי
לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי הָרֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן מָרְן רַבִּי ... שְׁלִיט"א שְׂבָא בְּמִיחָד
כְּדִי לְכַבֵּד אֶת קַהֲלָתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְגַם יִהְיֶה הַסִּפֵּד עַל גְּאוּן
הַגְּאוּנִים מָרְן רַבִּי ... זִי"ע זֶה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד לְקַבֵּל פְּנֵי חֲכָמִים
כְּמוֹ שְׂאֵמֶר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם (מִשְׁלֵי י"ג כ') "הַהוֹלֵךְ אֶת חֲכָמִים
יִחְכָּם".

וְלִכְנֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ שְׂאֵף מִשְׁפָּחָה לֹא תִשָּׂאֵר בְּבֵית, אֶלָּא לְבוֹא לְכַבֵּד אֶת הַתּוֹרָה וּבִזְכוּת הַתּוֹרָה נִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּנִחְמַת צִיּוֹן בִּירוּשָׁלַיִם וּלְגֵאלָהּ הַשְּׁלֵמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְרֵא י"ג חֲשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּהְיֶה רַק בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה שְׁתִּהְיֶה לְאֵל אֲנַחְנוּ מִקְרָבִים אֶל רַבֵּי כְּזֶה שְׂמִחָזֵק וּמַעֲוֹדָד וּמִשְׂמִיחַ אוֹתָנוּ וְלֹא נוֹתֵן לָנוּ מְנוּחַ יוֹם אֶחָד, כִּי בְּאַמַּת אִם מְטִים אֲזַן קִשְׁבַּת אֶל רַבְּנוּ ז"ל זֶה הַתְּקַרְבוֹת בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, כִּי הָעֵקֶר הוּא רַק לְשִׁמוּעַ בְּקוֹל דְּבָרֵי הַחֲכָמִים, וְלִכְנֵן הַדְּגִישׁ רַבְּנוּ ז"ל עַל אֲמוּנַת חֲכָמִים, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימֵן ס"א) שְׁעַל יְדֵי אֲמוּנַת חֲכָמִים אָדָם יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג וּנְזַדְכֵּךְ הַמִּחַ שְׁלוֹ מְכַל מִינֵי מוֹתָרוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלִהְפֹךְ עַל יְדֵי פְגָם אֲמוּנַת חֲכָמִים הַמִּחַ שֶׁל הָאָדָם מְלֹא טְנוּף וְצוּאָה וְכוּ', וְלִכְנֵן עָלִינוּ לְהַתְּחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז בְּאַמוּנַת חֲכָמִים בְּרַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא הֶרְבֵּי שְׁלָנוּ וְאַנְחָנוּ כְּלָנוּ חֲבָרִים שְׂצָרִיכִים לְקַבֵּל אֶת נְקוּדַת הַחֶבֶר, כְּמוֹכָא בְּדְבָרָיו ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימֵן ל"ד), וְלִכְנֵן רָאֵה לְדַבֵּר עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ רַק מַעֲצוּתָיו הַקְּדוּשִׁים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שְׁזֶה יָבִיא אוֹתָךְ אֶל שְׂמִחָה אֲמִתִּית, וְכֵן תּוּכַל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲשֶׁר אֵין

לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת מַעְלַת הָאָדָם שְׁמַדְבֵּר אֲפִילוּ כִּמָּה דְבוּרִים אֶל
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכוּלְתָּךְ לְהִיּוֹת חֶזֶק בְּלִמּוּד דְּךָ
הַיּוֹמִי, שְׂזֵה מִתְנָה מֵהַשְּׂמִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דְּךָ גְּמָרָא שְׂזֵה חִיּוֹת
לְנַפְשׁ, וְתַהֲלֵה לְאֵל בְּשַׁבַּת הַזֹּו אֲנַחְנוּ מְסִימִים מְסַכְת פְּסָחִים וּכְבָר
בְּיוֹם רֵאשׁוֹן מִתְחִילִים לְלַמֵּד מְסַכְת שְׁקָלִים, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן
תְּשִׁיג מְסַכְת שְׁקָלִים כְּדִי שְׂיִהְיֵה לְךָ כְּבָר מוּכָן עַל יוֹם רֵאשׁוֹן.

זְכַר גַּם זְכַר שְׁלֵא יִשְׂאָר מִמְךָ מֵהַיּוֹם הַזֶּה רַק הַדָּךְ גְּמָרָא
שְׂאֲתָה זּוּכָה לְלַמֵּד, וְאֲפִילוּ שְׂאֲתָה לֹא מִבִּין אֶת הַכָּל תַּגְרוּס אֶת
הַדָּךְ גְּמָרָא, כְּמֵאמָרָם ז"ל לְעוֹלָם לְגַרְסַי אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּלֹא
יָדַע מֵאֵי קֵאמַר, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן חָבֵל עַל כָּל יוֹם שְׂאֲתָה לֹא
לוֹמֵד אֶת הַדָּךְ גְּמָרָא יְבוֹא יוֹם שְׂתַתְּחַרְט עַל כָּל יוֹם שְׂעֵבֵר בְּלִי
לִמּוּד דְּךָ גְּמָרָא.

תְּהִיָּה חֶזֶק לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית מְנַחָה עֶרְבִית
בְּמַנְיָן דִּיקָא, כִּי מִי שְׂמַתְּפַלֵּל בְּמַנְיָן יְהִיָּה לוֹ דְּבָר שְׂבַמְנִין הִינּוּ
פְּרֻנְסָה בְּנִקְל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשְּׂמִים

אֲנִי מֵאֵד מְקַוֶּה שְׂתִּבּוֹא לְפָנַי הַבֵּית הַכְּנֶסֶת לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי
הַרֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן.. שְׂלִיט"א לְפָנַי שְׂעָה שְׂבַע בְּעַרְב.

רַעַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וִירָא י"ג חֶשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

נָא וְנָא רְאֵי רַק לְהִיּוֹת שְׁמִיחָה וְעֲלִיזָה וְשׂוֹם דְּדַבֵּר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

תְּאֻמְיָנִי לִי מִי שָׁרַק מְצִיַת אֶת הַצְּדִיק שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל לֹא מִפְסִיד לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מַה שְׁבִיכוֹלְתָךְ לְצִיַת אֶת רַבְּנוּ ז"ל שְׁלֹא עוֹזֵב אוֹתָנוּ יוֹם וּמְחֻזָּק אוֹתָנוּ שְׁלֹא נִפּוֹל בְּדַעַתָנוּ, וְלֹא נִרְכַּל אַחַת עַל הַשְּׁנִיָּה שְׁזֶה עוֹוֹן חָמוּר מְאֹד מְאֹד, כִּי לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת זֶה הַדְּבָר הֵכִי מְגַנֶּה שְׂאֵחַת מְדַבְּרַת עַל הַשְּׁנִיָּה.

חֻזְקִי וְאֻמְצִי מְאֹד לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֹךְ אֲשֶׁר זֶה הַמַּתְנָה הֵכִי יִפֶּה שְׁקַבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל.

תְּמִיד תְּדַבְּרִי עִם הַחֲבֵרוֹת וְהַשְּׂכָנוֹת שְׁלֹךְ דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְּׁגָחָה פְּרָטִית וְלִשְׂמַח אוֹתָן שְׁזֶה הַמְצוּוֹה הֵכִי גְדוֹלָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ בְּתַפְלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלוֹתֵי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְלִיל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה בַּחַיִּים וְשְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי וְשִׁישְׁרָה בְּבֵיתְךָ אוֹיְרָה שֶׁל רִגְעַ וּסְבָלָנוֹת וְשְׂמִיחָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה שֶׁהַעֲרַב לְפָנַי שְׁעָה שְׁבַע תִּהְיֶי עִם כָּל הַיְלָדִים לְפָנַי בֵּית הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹל כְּדֵי לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי שֶׁל הָרֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן... שְׁלִיט"א וְלַחַן לּוֹ אֶת הַכְּבוֹד הָרֵאוּי לוֹ.

רעה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קודש לסדר וירא י"ד חשון
ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתהיי רק שמחה ועליזה שזכית
להברא מזרע ישראל, ולא עשני גויה כגויי הארצות שהשמחה
הזו עולה על כל השמחות, והעקר תשתדלי לאהב את הקדוש
ברוך הוא שהוא אוהב אותך, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות
תשובה סימן ס"ח) על ידי שתבקש מהשם יתברך שיתן לך אהבה
על ידי זה יכסה הקדוש ברוך הוא פשעך, תמיד תבקשי את
הקדוש ברוך הוא על אהבה, שתאהבי את הקדוש ברוך הוא
שתאהבי את הצדיק שתאהבי את בעלך שתאהבי את הילדים
שלך שתאהבי את השכנות שלך, הסמ"ך מ"ם שהוא השטן והוא
המלאך המות רק רוצה את הרע שלנו מסית ומדיח נגדנו יומם
ולילה ועושה פירוודים בין אדם למקום ברוך הוא ובין הבריות
ובין איש לאשתו, ולכן תתחזקי מאד באהבת השם יתברך לאהב
אותו יתברך, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות אהבה סימן ג') על ידי
אהבת השם יתברך נשמר הנפש מכל פגעים רעים, ולכן תתחזקי
מאד מאד לאהב את הקדוש ברוך הוא ולשמוח עמו יתברך,
לאהב את הצדיק שרוצה רק את הטוב שלך, שאמר רבנו ז"ל
(ספר המדות אות צדיק סימן קנ"ו) מי שמכניע עצמו לפני הצדיק בזה
מעורר אהבה אצל הצדיק.

מֵה אֹמֵר לְךָ אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל כֶּף שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה שְׂאֵת
נִמְצְאָת בְּקִהְלָה קְדוּשָׁה כְּזֹאת חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, אֶת צְרִיכָה לְרַקֵּד
בְּכָל יוֹם עִם הַחֲבֵרוֹת שֶׁלְּךָ עַל נַעַם חֶלְקֶךָ עַל אֲשֶׁר שָׁם גּוֹרְלֶךָ
אֲצִל הַצְדִּיק אֲשֶׁר רַק רוּצָה בְּאַהֲבָה לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵיכֶם, עֲלֶיךָ וְעַל
בְּעֶלְךָ כָּל מִינֵי הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת, וְלִכְן תִּתְחַזְּקִי מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה שֶׁהַשְּׂמִיחָה בְּשִׁבְתְּ עוֹלָה עַל הַכֹּל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ בְּתַפְלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁרַק תִּצְלִיחִי וּתְבַשְׂרֵי לִי בְּשׁוֹרוֹת
מְשִׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְךָ שִׁבְתְּ שְׁלוֹם

רעו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשִׁי עָרַב שִׁבְתְּ קוֹדֵשׁ לְסֹדֵר וַיֵּרָא י"ד חֲשׁוֹן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֲהוּבֵי יְדִידֵי
הַיֶּקֶר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר

הִנֵּה אֲנִי חֲנוּ נִכְנָסִים בְּשִׁבְתְּ קוֹדֵשׁ וּמוֹבָא בְּזֹהַר שְׂכָל מֵה
שִׁיקְרָה בְּשִׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל מִתְחִיל כְּבָר בְּשִׁבְתְּ, וְלִכְן עֲלִינוּ לְשִׁמוּחַ
מְאֹד שֶׁהַשְּׁבוּעַ נִנְצַח בְּגִדּוֹל וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר
אוֹתָנוּ.

עֲלִינוּ לְשִׁמוּחַ מְאֹד בְּשִׁמְחַת הַתּוֹרָה, כִּי הַשִּׁבְתְּ אֲנִי חֲנוּ
עוֹשִׂים סִיּוּם עַל מִסְכַּת פְּסָחִים בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר

(סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׁמִימָה סִימָן כ"ה) עַל יְדֵי שְׁמִימָה תּוֹרָה זוֹכֶה לְעִבּוּד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאַהֲבָה, אֵתָּה לֹא יוֹכֵל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֵה זֶה לְאַהֲבֵה אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל אוֹהֵב אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִכָּל רַע, וְלִכֵּן לָמָּה אֵתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל כֶּף מְדַכָּא? תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכוּלְתָּךְ לְאַהֲבֵה אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹתֵן לָנוּ אֶת הַחַיִּים, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אַהֲבָה סִימָן ג') עַל יְדֵי אַהֲבַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נִשְׁמַר הַנַּפְשׁ מִכָּל פְּגָעִים רָעִים, וְלִכֵּן תִּתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹז לְאַהֲבֵה אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ הֵרִי הוּא אֲבִינוּ וְאַנְחֵנוּ בְּנֵינוּ, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹז לְאַהֲבֵה אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּבְזֶה שְׂאֲנַחְנוּ נֹאֲהֵב אוֹתוֹ יִהְיֶה לָנוּ הַתְּחַזְקוֹת עֲצוּמָה לְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד נֶגֶד הַסַּמ"ךְ מ"ם הַרְשָׁע שְׁמִסִּית וּמִדִּיחַ נִגְדָנוּ יוֹמָם וְלַיְלָה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אַהֲבָה סִימָן ו') עַל יְדֵי אַהֲבָה בָּא הַתְּחַזְקוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ תִּתְחַזֵּק לְהִיּוֹת כָּל הַשְּׁבֵת בְּשִׁמְחָה וּבְזֶה שִׁיחִיָּה לָךְ אַהֲבַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל יְדֵי זֶה תִּגִּיעַ לְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל לְאַהֲבֵה אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תִּתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד שְׁשׁוּם דְּבַר לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ בְּפָרֻט בְּשֵׁבֵת צָרִיכִים לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כָּל הַשְּׁבֵת, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנַחֲמוּא בְּרֵאשִׁית) עֲנֵג שְׁבֵת כְּאֵלֶּךָ תַּעֲנִיּוֹת בְּזֶה שְׂאָדָם מְעַנֵּג אֶת עַצְמוֹ בְּשֵׁבֵת כְּאֵלוֹ הַתַּעֲנָה אֵלֶּךָ תַּעֲנִיּוֹת, לִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלֵן תִּתְאַמֵּץ כָּל הַשְּׁבֵת לְהִתְעַנֵּג מִמַּאֲכָלֵי שְׁבֵת וְלִשְׁמוּחַ עִם הַשְּׁבֵת וְתִשְׁתַּדֵּל לְאַהֲבֵה אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ד') "אַהֲבָה" עוֹלָה כְּמִסְפֵּר "אַחַד" בְּזֶה שְׂאָדָם מִתְחַזֵּק בְּמִדַּת אַהֲבָה לְאַהֲבֵה אֶת הַזּוֹלָת הוּא נִכְלָל בְּאַחֲדוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּלְמַד עִכְשָׁו אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי פְּסָחִים ק"כ וּמְחַר אֲנַחְנוּ זוֹכִים לַעֲשׂוֹת סִיוֵם עַל מִסְכַּת

פְּסָחִים וְתִכּוֹף וּמִיד בְּיוֹם רֵאשׁוֹן מִתְחִילִים לְלַמַּד מִסְכַּת שְׁקָלִים, אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן אֲנִי אוֹהֵב אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד אֲנִי רוֹצֵה בְּטוֹבְתָךְ הַנְּצִיחִית עוֹד מְעַט אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִזֶּה הָעוֹלָם וְכוּ' וּמָה יִשְׁאָר מֵאַתָּנוּ? רַק זֶה שְׁאַנְחָנוּ נִתְפַּלֵּל בְּבֵית הַכְּנֶסֶת אֶת הַשְּׁלֹש תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֵה עֶרְבִית וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה נִתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה זֶה יֵאִיר לָנוּ אֶת הַדֶּרֶךְ לְעֵלוֹת מַעְלָה מַעְלָה עַד כֶּסֶף הַכְּבוֹד, בְּזֶה שְׁלַמְדָנוּ כָּל יוֹם מִקְרָא מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ וְזָכִינוּ לְסִיִּם שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תִּרְגוּם וְלִגְרָם פָּרָק אוֹ שְׁנֵי פָרָקִי מִשְׁנִיּוֹת וְלִמְדָנוּ דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם וְכוּ' וְכוּ', זֶה יִדְבִיק אוֹתָנוּ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן לְמָה לָךְ לְהִסְתַּוֵּבב בְּעֶצְבוֹת וּבְדַפְאוֹן וּלְפַחַד מֵהַסְמָ"ךְ מ"ם הַרְשָׁע יִמַּח שְׁמוֹ, הָרִי עִם הַטוֹב שְׁנֹזְכָה לְחֻטוֹף בְּכָל יוֹם הַסְטֵרָא אַחֲרָא תִתְבַּטֵּל לְגַמְרִי, וְעֵלִינוּ יֵאִיר אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ בְּהַאֲרָה נִפְלְאָה וְנוֹרָאָה מְאֹד, שְׁאֵין עוֹד תַּעֲנוּג כְּתַעֲנוּג הַדְּבָקוֹת הַבוֹרָא בְּרוּךְ הוּא.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

רעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שְׁבֶת קוֹדֵשׁ לְסִדְר וַיֵּרָא י"ד חֶשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ אֵל כָּלִלְיוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חִסְדֵי בְרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם שְׁתַּתְחַזְקוּ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה וְאֵל תִּתְּנוּ שְׁאַחַד יִשְׁבוֹר אֶתְכֶם כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב וְלֵהוֹשִׁיעַ, וְתִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ רַבִּי אֲמַת כְּזֶה רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלְאָ כְזֶה שְׁמִנְהִיגָנוּ בְּהַנְהִיגָה נִפְלְאָה, וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן ס"ט)

מִי שְׂאוּהֵב אֶת הַצְּדִיק צְרִיף לְשִׁמּוֹר אֶת הַצְּדִיק שֶׁלֹּא יֵצֵא עָלָיו שֵׁם רַע, לְכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד שֶׁלֹּא יִמָּצֵא בְּנִינוֹ אַחַד שֶׁמְעִז פָּנָיו נֶגֶד דְּבַרֵי הַצְּדִיק.

אֲנִי בְּחַרְתִּי ... לְחֻבְרוֹת וְאֵת ... לְרֵאוֹת הַמוֹעֵצָה, וְלִכְן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו שֶׁלֹּא יִמָּצֵא אַחַד שְׂיִמְרָה אֶת פִּי, כִּי אַחֲרַת מָה הוּא מְחַפֵּשׁ פֹּה בְּקִהְלָה שְׁלָנוּ, אֲנִי לֹא יִתֵּן שְׂיִחְרִיבוּ אֶת קִהְלָתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁבְּנִיתִי בְּיֹזֵעַ וּבְכֹדֵם וּבְמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹל, אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁכָּל אֱלוֹ הַרְשָׁעִים שֹׂרְצִים, הֵם כָּלֵם כְּנֻגְדָנוּ וְהֵם שְׁלוּחֵי הַסֵּמ"ךְ מ"ם לְהַפִּיל אוֹתָנוּ, אֲבָל לֹא יוֹעִיל לָהֶם בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן, וְכֵן צָעַק מוֹהֲרֵנ"ת ז"ל בְּשַׁעַה שֶׁעָמְדוּ עָלָיו רְשָׁעִים אַרְוּרִים לְהַכְנִיעוֹ וּלְהַפִּילוֹ וְכוּ' וְכוּ', "הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גְדוֹל מְאֹד מְאֹד רַבְּנוּ ז"ל גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְהַסֵּמךְ מִם לֹא יוֹכֵל לָהֶם אֲלֵא נְפוֹל תְּפוֹל כְּהֶמֶן בְּשַׁעְתּוֹ" וְאִף שֶׁהִיָּה מוֹהֲרֵנ"ת ז"ל בְּסַכְנַת נֶפְשׁוֹת כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים עִם כָּל זֹאת לְבִסּוּף נִצַּח, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר נִצַּחְתִּי וְאֲנִי נִצַּח שֶׁמִּדְּתוֹ נִצַּח, מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁהַשְּׂבֵת תְּבוֹאוּ לְבֵית הַכְּנֶסֶת הֵן בְּלִיל שְׂבֵת בְּטִישׁ וְהֵן בְּסַעוּדָה שְׁלִישִׁית בְּטִישׁ שֶׁאֲנַחְנוּ הוֹלְכִים לַעֲשׂוֹת סִיּוּם עַל מִסְכַּת פְּסָחִים שֶׁלְמִדְּנוּ בְּמִשְׁךְ אַרְבָּעָה חֲדָשִׁים, וְאֵל תִּהְיוּ בְּטָלְנִים זֶה מָה שְׂיִשְׂאָר מֵאֲתָנוּ, וְלֹא כָּל הַפּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׂקָר מָה שֶׁפְּלוֹנִי אוֹמֵר וְכוּ' אוֹ אֲלִמוֹנִי אוֹמֵר וְכוּ', אֲנִי צוֹעֵק כָּל הַזְּמַן הַפֶּתַק כְּכֹר כְּתוּבוֹ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְחַתְמוֹ אוֹתוֹ בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים וְהוֹצִיאוּ אֶת זֶה בְּהוֹשָׁעֲנָא רַבָּה, אֲזִי לְמָה לָנוּ לְהַתְּבַלְּבֵל מִכְּמָה פְּרַחְחִים שֶׁמְעַכְרִים אֶת הָאוּרִיהַ וְכוּ' וּמִפְּחִידִים אוֹתָנוּ בְּכָל מִינֵי פְּחָדִים שֶׁל הֶבֶל וְכוּ' תֵּאֱמִינוּ לִי שֶׁאֵין לָנוּ מָה לְפַחַד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, עוֹד מְעַט

ל אשר שנת תשע"ד - חלק רמו בנחל

תראו מי בעל הבית בעולמו בכלל וביבנאל בפרט שמשם עתידים להגאל.

חזקו ואמצו מאד ואל תבלבלו את עצמכם משום דבר שבעולם אנחנו ננצח בגדול שאף אחד לא יפחיד אתכם ולא ישבור אתכם.

הקדוש ברוך הוא השומע בתפלות ישראל ישמע בתפלותי שאני מבקש ומתפלל על כל אחד ואחד מאנשי שלומנו שאני אוהב אותו מאד מאד, ואני רוצה רק בטובתו הנצחית, תהלה לאל אני לא צריך תקציבים... תהלה לאל אני נקי כפים לא לקחתי מאף אחד כסף עבורי, כל הכסף זה רק לרוחת אנשי שלומנו שיהיה להם רק טוב, להם ולנשותיהם ולילדיהם, ולכן אני מאד מבקש אתכם תחזקו אותי ותשמרו מאלו הנחשים שמתחבאים תחת הקש ורוצים להזיק לי, כי ממילא יפלו נפילה אחר נפילה ויקוים "עצו עצו ותפרו דברו דבר ולא יקום כי עצמונו אל".

המאחל לכם שבת שלום

רעח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חיי שרה ט"ז חשוון ה'תשע"ד

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר לי מאד

... נ"י

מָאד מָאד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר חָשׁוּב בְּחַיֵּי הָאָדָם כְּמוֹ שִׂמְחָה, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שִׂמְחָה סִימָן ה') הַשִּׂמְחָה שֶׁל מִצְוָה הִיא מְעוֹז לְאָדָם, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מָאד מָאד לְשִׂמּוֹחַ שְׂזִכְנוּ לְהַבְרֵא מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא עֲשֵׂנוּ גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל שְׂזִכְנוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, שְׂאָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת עֲצָבוֹת סִימָן כ"ו) קִרְבַּת הַצְּדִיקִים מְשַׂמַּח אֶת הַלֵּב, בְּזֶה שְׂאָדָם זוֹכֶה וְהוּא מְקַרֵּב לְצַדִּיק שְׂדְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְאִינוּ מְסִיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כְּרַגַע, בְּזֶה רְאוּי לְךָ לְשִׂמּוֹחַ מָאד מָאד.

אֲנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּפְסִיק כְּכֹר עִם הָעֲצָבִים וְכוּ', הַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן שֶׁלְּךָ וְכוּ', תִּתְחִיל לְשִׂמּוֹחַ עִם הַמִּצְוֹת שֶׁקִּיַּמְתָּ הַיּוֹם צִיצִית תְּפִלִּין צְדָקָה תוֹרָה וְכוּ', אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שִׂמְחָה סִימָן כ"ד) עַל יְדֵי שִׂמְחָה שֶׁל מִצְוָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסוּכֵךְ עָלָיו, וְלִכֵּן אֲשָׂאֵל אוֹתְךָ לָמָּה אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת עֲצוּב מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא? רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת עֲצָבוֹת סִימָן ו') מִי שֵׁישׁ לוֹ עֲצָבוֹת יִסְתַּכֵּל עַל הַצְּדִיקִים וְיִבּוֹא לוֹ שִׂמְחָה בְּלִבּוֹ.

תֵּאמֵר לִי אִם תְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה לֹא יִחַסֵּר לְךָ שׁוֹם דְּבַר וְהַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹף יִהְיֶה בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרֵי, כִּי כָּל הָעֲצָבִים שֶׁלְּךָ זֶה רַק מִפְּנֵי שְׂאִתָּה נִמְשָׁךְ אַחַר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְכוּ', וְכוּ', וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁיִּכּוֹלְתָּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְרַחֵב לְךָ הַלֵּב לְהַשִּׁיג אֶת אוֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כְּתַעֲנוּג זֶה שְׂאָדָם מְרַגֵּשׁ תְּמִיד אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְעַל יְדֵי זֶה הוּא פּוֹתַח אֶת הַפֶּה שְׁלוֹ וְהוּא מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּפִלָּה סִימָן ע') עַל יְדֵי שִׂמְחָה

תְּבוֹא תִּפְלְתָךְ בְּהִיכַל הַמֶּלֶךְ בְּזֶה שְׁאֲדָם שָׁשׁ וְשָׂמַח עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ
 תִּפְלְתוּ נִתְקַבְּלַת בְּשָׂמִים, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן תִּהְיֶה רַק שְׂמַח
 וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שֶׁהִתְחַלְּנוּ לְלַמֵּד מִסְכַּת חֲדָשָׁה מִסְכַּת שְׁקָלִים
 מִסֻּדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, אֵתָּה מְכַרְחַח לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְתִרְאֶה לְרַקֵּד
 אַחֵר כָּל תִּפְלָה וְתִפְלָה כְּמִנְהַג אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְּקָרִים וְעַל יְדֵי זֶה
 תִּזְכֶּה לִישׁוּעָה גְּדוֹלָה מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּבוֹא בְּכָל יוֹם לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ
 תִּפְלוֹת שְׁחָרִית מִנְחָה עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 נִמְצָא בְּבֵתִי כְּנִסְיוֹת וּבְבֵתִי מְדַרְשׁוֹת וּבְזֶה שֶׁתְּבוֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן
 יִמְשֵׁךְ עָלֶיךָ הַשְּׂגָחָה שְׁלֵמָה וְלֹא יִחְסַר לָךְ שׁוּם דָּבָר, וְגַם בְּזֶה רְאוּי
 לָךְ לְשִׂמּוֹחַ מְאֹד מְאֹד שֶׁאֵתָּה בָּא בְּכָל יוֹם אֶל בֵּית אֱלֹהֵינוּ, שְׂאֲמְרוּ
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פָּרָשָׁה ה') אֲנִי יִשְׁנָה בְּבֵית
 הַמְּקֻדָּשׁ וְלִבִּי עַר לְבֵתִי כְּנִסְיוֹת וְלְבֵתִי מְדַרְשׁוֹת זֹאת אוֹמְרַת עֲכָשׁוּ
 שְׂאִין לָנוּ אֶת בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ לְכָל הַפְּחוֹת יֵשׁ לָנוּ אֶת הַבֵּית כְּנִסְיוֹת
 לְהִתְפַּלֵּל וְאֵת הַבֵּתִי מְדַרְשׁוֹת לְלַמֵּד וְזוֹ שִׂמְחָתֵנוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם א' חַיִּי שָׂרָה לְסֻדְרַת וִירָא ט"ז חֶשׁוֹן ה'תַּשַׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּהְיֶי רַק שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה וְשֵׁלָא יִהְיֶה
 לָךְ כְּרַגַּע אִיזָה עֲצָבוֹת וְדִכְאוֹן וְכוּ' וְכוּ', כִּי הַסְּמִיךְ מ"ם רוֹצֶה
 לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ וְלִהְכָּנִיס בְּךָ יְאוּשׁ כְּאֵלוֹ שֶׁאֵת כָּבֵר לֹא שָׁוָה לְשׁוּם

דְּבַר תִּלְעָגִי לוֹ, כִּי אֶת מְקַרְבַּת אֶל הַצְדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא בֵּן הַשְּׂמִיחָה הַמְּשֻׁמָּח הַכֹּל וּמִנַּחֵם הַכֹּל וּבִזְזָה בְּעַצְמוֹ רְאוּי לָךְ לְשִׁמוּח מְאֹד מְאֹד, אִם הֵייתָ יוֹדֵעַת אֶל מֵה שְׂמִיחָה יָבִיא אוֹתָךְ הֵייתָ רוֹקֶדֶת בְּכָל יוֹם מְרַב שְׂמִיחָה, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת עֲצוּבוֹת סִימָן כ"ו) קִרְבַּת הַצְדִּיקִים מְשֻׁמָּח אֶת הַלֵּב, וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמִיחָה שְׂאֵת מְקַרְבַּת אֶל הַצְדִּיקִים הָאֵמֶתִים שְׂדוּבוֹקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהֵם תְּלִמִּידֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת עֲצוּבוֹת סִימָן ו') מִי שֵׁישׁ לוֹ עֲצוּבוֹת יִסְתַּכַּל עַל הַצְדִּיקִים וַיְבוֹא לוֹ שְׂמִיחָה בְּלִבּוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂתִמְסְרִי אֶת נַפְשִׁי רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה אֲף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶּה הַדְּבַר שֶׁהִכִּי קָשָׁה לָךְ וְכוּ', כִּי עוֹבֵר עָלֶיךָ מְשֻׁבְּרִים וְגָלִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תִּכְרִיחֵי אֶת עַצְמְךָ לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, כִּי כָךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת מְמוֹן סִימָן מ"ז) הַשְּׂמִיחָה הַתְּמִידִית מְסַגֵּל לְהַצְלָחָה.

רְאֵי לְשִׂמְחָה אֶת בְּעֵלְךָ שֶׁמְסַתּוֹכֵב עִם פְּנִים חֲמוּצוֹת וְכוּ', כְּאִלוֹ נִחְרַב עוֹלְמוֹ וְכוּ', כְּאִלוֹ הוּא כֹּבֵר אֲבוּד וְלֹא יִהְיֶה לוֹ פְּרִנְסָה, אֲכַל בִּזְזָה שְׂאֵת תְּשֻׁמְחֵי אוֹתוֹ יִתְרַחֵב לוֹ הַלֵּב וַיֵּצֵא מֵהַקְּטָנוּת שְׁלוֹ, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מֵה שֶׁבִּיכוּלְתָךְ לְשִׂמְחָה אֶת בְּעֵלְךָ וּלְשִׂמְחָה חֲתָן וְכֻלָּה שֶׁזֶּה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, עַד כִּדֵּי כָךְ שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת דְּרוֹךְ סִימָן ב') מִי שֶׁשְּׂמִיחָה אֶת עַצְמוֹ בְּשִׂמְחַת חֲתָן וְכֻלָּה כְּשִׁיּוֹצְאִים מִן הַחֲפָה אֵינּוּ נִזּוֹק בְּדְרוֹךְ, שׁוֹמְעִים הַיּוֹם כָּל כָּךְ הַרְבֵּה אֲסוּנוֹת רַחֲמָנָא לִיְצִלָן תְּאוּנוֹת דְּרַכִּים שְׂקוּרָה לְצַעֲרָנוּ הָרַב וְכוּ', וְעַל יְדֵי שְׂמִיחָתָם חֲתָן וְכֻלָּה נְצוּלִים מְכַל הָאֲסוּנוֹת הָאֵלוֹ, וְתִהְיֶה לָאֵל יֵשׁ אֲצִלְנוּ הַמוֹן שְׂמִחוֹת כֵּן יִרְבוּ, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלִי

לד אשר שנת תשע"ד - חלק רמו בנחל

להשתתף בכל שמחה ושמחה ולשמח את נשות אנשי שלומנו היקרות.

וכן תשתדלי לבוא בכל ליל ראשון וליל שלישי לערבי שמחה לשמוח עמם שם יחד ולרקד אתם, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י') שעל ידי המחאת כף ורקודים ממתיקים את הדינים, ולכן אני מבקש אותך שתבואי הלילה לאולם שמחות ולשמוח עם נשות אנשי שלומנו, כי הלילה יהיה שם הפתעה גדולה מאד מאד וכדאי לך לבוא.

הקדוש ברוך הוא השומע בתפלות ישראל ישמע בתפלתך שאני מתפלל עליך שתמיד תהיי שמחה ועליזה כי השמחה זה הגאולה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רפ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חיי שרה י"ז חשון ה'תשע"ד

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסיד ברכלב", הגרים ב"בנאל עיר ברכלב" הוי"ה עליהם שרה שכינתו תמיד

הנה הנביא אומר (ישעיהו נ"ז כ') "והרשעים כים נגרש השקט לא יוכלו" אנחנו עדים שהסמ"ך מ"ם וגונדא דילה כבר לא יודעים מה לעשות וכו', ולכן הם משתדלים לעשות כל מיני

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רֵמוּ בְּנַחֵל לֵה

פְּרוּבוּקְצִיּוֹת, לְהַתְחִיל עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁהֵם אֲנָשִׁים שְׂקִטִּים, שְׁלֹא רוֹצִים שׁוּם דְּבָר רַק לְחִיּוֹת בְּאַהֲבָה עִם כָּלֵם.

וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִגָּרֵר אַחַר שׁוּם עֲמוּת לֹא מִלְּוִלִית וּמְכַל שְׂפָן לֹא פִיזִית וְכוּ', וְאִם קוֹרֵה מִשְׁהוּ צְרִיכִים לְפִתּוּחַ תְּלוּנָה בְּמִשְׁטָרָה וְלֹא יוֹתֵר וְכוּ', וְאִף אֶחָד שְׁלֹא יַעֲשֶׂה דִין לְעֲצֻמוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, אִם אֵיזָה פֶּרַחֵחַ אוֹ פּוֹשֵׁעַ וְכוּ' וְכוּ' מְחַרְףּ וּמְגַדֵּף וּמְבַזֵּה וּמְקַלֵּל אֶתְכֶם וְכוּ' אֵל תַּעֲנוּ לוֹ, וּתְקַיְמוּ מַה שֶּׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ו') עֲקֹר הַתְּשׁוּבָה לְשִׁמּוּעַ בְּזִיוְנוֹ וְלִידוּם וְלִשְׁתָּק, וּבִפְרָט בְּעַת רְגִישׁ כְּזֶה כְּמוֹ הַבְּחִירוֹת וְכוּ' כָּל תְּגָרָה וְכוּ' כָּל אֱלִימוֹת וְכוּ' אֲפִילוֹ מִלְּוִלִית וְכוּ' יְכוּל לְפוֹצֵץ אֶת כָּל הַבְּחִירוֹת וְכוּ'.

וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם "תְּהִיּוּ חֲכָמִים וְלֹא צוֹדֵקִים" כְּדַאי לְהַבְּלִיג, כִּי הִרְשָׁעִים יִפְלוּ נִפְלָה אַחַר נִפְלָה.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁלֹא יִקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת כִּי בְּנִפְשָׁנוּ זֶה, תְּהִיּוּ חֲכָמִים וְאֵל תִּתְּנוּ שִׁמְשִׁכּוֹ אֶתְכֶם לְפְרוּבוּקְצִיּוֹת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מִינֵי מִשְׁחִיתִים וּמְזִיקִים וְנִזְכֶּה לְגֹאֲלָה הַשְּׁלֵמָה בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חַיֵּי שָׁרָה י"ז חֶשְׁוֹן ה'תַּשְׁע"ד

שלום רב אל ... גרו יאיר

מה אומר לך, אין מלים לנחם אותך, אך עם כל זאת, יש מצוה של נחום אבליים. המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תדעו עוד משום צער.

אתם צריכים להבין שיש נשמות שבאות לזה העולם לתקופת זמן לתקן איזה תקון, ואחר כך חוזרות למקור מחצבתן, ולכן אסור להרהר על דרכי המקום ברוך הוא כי בודאי צדיק הוי"ה בכל דרכיו, וכתיב (דברים לב ד) הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא, ואומר רש"י הקדוש: הכל מצדיקים עליהם את דינם, וכן ראוי וישר להם.

חזקו ואמצו מאד ולא להיות שבורים, כי גדול אדונינו ורב להושיע, וידוע שרבנו ז"ל אבד ארבעה ילדים, ואמר, הנה אני עכשו יותר קרוב אליהם, כי סוף כל סוף אני צריך לחזור גם כן אל מקור מחצבתנו.

נא ונא תעסקו בצדקה וחסד לזכות הנשמה, והקדוש ברוך הוא המנחם את עמו ישראל ינחם גם אתכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רפב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חיי שרה י"ז חשוון ה'תשע"ד

שלום רב אל ... גרו יאיר

בְּעֵינַי מִקְּוָה, דַּע לָךְ שֶׁזֶה לֹא כֵן פְּשׁוּט, כִּי בְּשָׁעָה שְׁאֵדָם
טוֹבֵל אֶת עַצְמוֹ פֹּה לְמִטָּה, בְּאוֹתוֹ רָגַע נִשְׁמָתוֹ נִטְבַּלֶת לְמַעְלָה
בְּמִקְּוָה הָעֲלִיּוֹנָה, וּמִוֵּהֲרִינֶת ז"ל הַבְּטִיחַ שְׁכָל מִי שִׁיְהִיָּה חֲזָק
לְטַבֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִקְּוָה, אֲזַי יֵשׁ לוֹ תִקְוָה לְתַקֵּן אֶת הַכֹּל, כִּי מִקְּוָה
מוֹשִׁיעַ אֶת הָאָדָם.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי חֵלֶק ב סִימָן כַּג) מִקְּוָה אֵינוֹ מִזְקָת
כָּלֵל, וְהַרְוֵא שְׂאוּמֵר שְׂמִקְּוָה מִזְקָת, הוּא אֵינוֹ רוֹפֵא, אֲדַרְבָּה,
טְבִילַת מִקְּוָה טוֹבָה מְאֹד לְבְרִיאוֹת הַגּוֹף, כִּי יֵשׁ נִקְבִים קְטַנִּים
הַרְבֵּה בְּגוּפוֹ שֶׁל הָאָדָם, נִקְבֵי הַזְּעָה שְׁדֵרְךָ שֶׁם יוֹצֵאת הַזְּעָה מִן
הָאָדָם, וְהֵם צְרִיכִין לְהַפְתִּיחַ, כִּי אִם נִסְתָּמִים נִקְבֵי הַזְּעָה יוֹכֵל
לְהִיחַלֵּשׁ וְלִפּוֹל לְחִלְשָׁה חַס וְשָׁלוֹם. וְעַל יְדֵי טְבִילָה בְּמַיִם
נִפְתָּחִין נִקְבֵי הַזְּעָה, וְזֶה טוֹב מְאֹד לְבְרִיאוֹת הַגּוֹף.

בְּעֵינַי טְבִילַת הַמִּקְּוָה לְגִבְרִים זֶה לֹא רַק מֵדַת חֲסִידוֹת, אֲלָא
מִתְקַנַּת עֲזָרָא, וְאֵף שֶׁבְטָלוּ וְכוּ' עִם כָּל זֹאת מוֹבָא בְּסִפְר ("מֵאוֹר
וְשִׁמְשׁ" אָמַר) שֶׁהַבַּעַשׁ"ט הַקְּדוֹשׁ זי"ע וְהַרְבֵּי רַבֵּי אֲלִימְלֹךְ
מִלִּיז'עֵנְסְק זי"ע חֲדָשׁוּ אֶת טְבִילַת הַמִּקְּוָה, שֶׁזֶה מִמְּשִׁיךְ טְהָרָה
יִתְרָה לְאָדָם, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׁטוֹבֵל בְּכָל יוֹם בְּמִקְּוָה כְּשֶׁרָה
שֶׁזֶה מוֹסִיף קְדוּשָׁה עַל קְדוּשָׁה וְזוֹכֵה לְטְהָרַת הַמַּחְשָׁבָה.

בְּעֵינַי לְהִתְקַלַּח אַחֲרֵי הַטְּבִילָה וְכוּ' עֲדִיף לְכַתְּחִלָּה לְהִתְקַלַּח
לְפָנֵי הַטְּבִילָה.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְר הַמְּדוּת אוֹת הַמִּתְקַת דִּין סִימָן נד) עַל יְדֵי
יִשְׁבִּיבָה בְּמִקְּוָה תַּחַת הַמַּיִם עַד שֶׁלֹּא יוֹכֵל לְהִחְזִיק בְּעַצְמוֹ הַרוּחַ

לח אשר שנת תשע"ד - חלק רמו בנחל

והנשימה נמתק הדין. ויכולים להתפלל אז במחשבה אליו
יתברך, שזה דבר גדול מאד.

עקר הכוונה שצריכים לכוון בעת שטובלים במקוה זה שאני
מוריד מעצמי את הלכלוך והזהמה והקלפות שנדבקו בי על ידי
עוונותי המרבים, כי כשבר ישראל חוטא הוא בורא קלפות
ומשחיתים שהם נוקמים בו, כי על ידי שהאדם חוטא בפרט
בפגם הברית הוצאת זרע לבטלה הוא בורא רוחות רעות
שנוקמות בו, ועל ידי שטובל בתוך המים נתבטל ממנו כל
הרוחות הרעות, כי רוח ומים הם שני הפכים, רוח לא יכולה
להכניס בתוך המים, ולכן מי שתקפו אותו רוחות רעות עליו
לטבל במקוה, ויפטר מהם.

רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות המתקת דין סימן כב) על ידי
טבילת מקוה נתבטל הצרות וישועה באה, ולכן אל תהיה בטלן
תראה להיות מאד חזק בטבילת מקוה, ותזכה לכל הישועות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רפג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חיי שרה י"ז חשוון ה'תשע"ד

שלום רב אל ... גרו יאיר

אתה צריך לדעת את הכלל: "מי שיודע - אינו מדבר, ומי
שאינו יודע - מדבר", אין בדורנו אדם כזה שיכול להגיד שאדם
זה יחיה או ימות וכו', כי אפילו מי שיש לו רוח הקדש, הוא לא

אֲשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנִחַל לט

מְדַבֵּר וּמְסַפֵּר עֲתִידוֹת לזוֹלַת מְטַעְמֵי הַצְּנִיעוֹת וּכְבוֹד אֱלֻקִּים
הַסֵּתֵר דָּבָר.

הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי מֹשֶׁה לֵיב מְסַאסוֹב זי"ע בָּאוּ פַעַם אֵלָיו
קְרוּבֵי מִשְׁפָּחָה וְאָמְרוּ שִׁישׁ אִשָּׁה חוֹלָה מְאֹד מְאֹד וְהָרוּפְאִים
יֵיאָשׁוּ אוֹתָהּ וְאָמְרוּ שֶׁהִיא תָמוּת, וְעַל זֶה אָמַר הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ:
אֲנִי מִבְּטִיחַ לָכֶם שֶׁהִיא תַחֲיֶה וְתֵאָרִיךְ יָמִים, וְיֵצְאוּ מִמֶּנּוּ בְרוּחַ
טוֹבָה מְאֹד, וְכַמוּכָן שֶׁתּוֹרֵךְ שְׁלוֹשָׁה יָמִים הִיא נִפְטָרָה. שְׁאֵלוּ
קְרוּבֵי הַנִּפְטָרַת אֶת הַצַּדִּיק: אֵיךְ הִבְטַחְתָּ בְּבִטְחוֹן כֶּזֶה חֶזֶק שֶׁהִיא
תִּשָּׂאֵר בְּחַיִּים וְהִיא נִפְטָרָה? עָנָה וְאָמַר הַצַּדִּיק: יָדַעְתִּי וְגַם יָדַעְתִּי
שֶׁהָאִשָּׁה הַזֹּאת הוֹלֶכֶת לָמוּת, אָבֵל לְהַחֲיֹת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל כַּמָּה
יָמִים, וְלִשְׁמַח אוֹתָם זֶה דָּבָר קָטָן? הֵינּוּ שֶׁהוּא הִיָּה אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל
גְּדוֹל מְאֹד כִּידוּעַ, וְלָכֵן הִיָּתָה לוֹ שְׂמִחָה גְּדוֹלָה שֶׁיִּכּוֹל לְהַחֲיֹת
עוֹד יְהוּדִים.

וְלָכֵן אָסוּר לְשׂאוֹל קִשְׁיוֹת עַל צַדִּיקִים. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא שֶׁנִּשְׁמָע רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּאֲמוּנַת
חֻכְמִים וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר חַיֵּי שָׂרָה י"ז חֶשְׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַחֲיֶה

הַשְּׂאֵלָה שְׂאֵת שׂוֹאֵלֵת זֶה שְׂאֵלָה עֲדִינָה מְאֹד, כִּי בְּאֵמֶת אֵין שׁוֹם מְצִיאֹת בִּלְעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְדוֹמֵם צוֹמֵחַ חַי מְדַבֵּר זֶה לְבוֹשׁ לְגִבֵּי הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא.

וּמוֹבָא בְּעֵץ חַיִּים (פָּרָק א) בְּשַׁעָה שְׂרָצָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָרָא אֶת הָעוֹלָם, הָיָה הַכֵּל אֱלֻקוֹת, וְכִדֵּי שִׁיּוּכֵל לְבָרָא אֶת הָעוֹלָם צְמָצָם אֶת עֲצָמוֹ כְּבִיכּוֹל, הֵינּוּ שְׂנַעֲשָׂה חֶלֶל הַפְּנוּי שְׂשָׁם לֹא יְכוּלִים לְמַצּוֹא אֱלֻקוֹת, וְשָׁם בָּרָא אֶת הַבְּרִיאָה. וַיֵּשׁ בְּזֶה שְׂתִי שֵׁיטוֹת: א. שֵׁיטוֹת הַגְּרָ"א זִי"ע - שְׂהַצְמָצוּם הָיָה כְּפֶשׁוּטוֹ, ב. שֵׁיטוֹת הַבְּעַל שָׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע - שְׂהַצְמָצוּם לֹא הָיָה כְּפֶשׁוּטוֹ, אֲלֹא כְּפִי שְׂמִסְבִּיר לָנוּ אֶת זֶה רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א סִימָן סד) שְׂהַצְמָצוּם וְהַחֲלָל הַפְּנוּי הֵם בְּמַחַ הָאָדָם שֶׁהוּא לֹא יְכוּל לְהִבִּין אֵיךְ שֶׁהַכֵּל זֶה אֱלֻקוֹת וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֵּל, כִּי אֵי אֶפְשָׁר בְּשִׁכָּל אָנוּשִׁי לְהִבִּין דְּבָרִים כְּאֵלוֹ אֵיךְ שְׂמַצֵּד אֶחָד "יֵשׁ" וּמַצֵּד שְׁנֵי "אֵין", כִּי הֵם שְׁנֵי הַפְּכִים, וְלִכֵּן אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת שֵׁי שְׂדָבָרִים שֶׁהוּא לֹא יְכוּל לְהִבִּין בְּשִׁכָּל אָנוּשִׁי וְאֵין בְּזֶה שׁוֹם בּוֹשָׁה לְהַגִּיד שְׂאֵנִי לֹא מִבֵּין.

יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂנִזְכָּה לְהִתְחַזֵּק בְּאֵמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, לִידַע וְלִהְיוֹדִיעַ וְלִהְיוֹדַע שְׂאֵין בִּלְעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וּמִי שְׂלֹא זוֹכֵה לְהִבִּין אֶת זֶה, צָרִיךְ לְעִבּוֹד הַרְבֵּה עַל תְּקוּנָה מְעֻשָׂיו, כִּי לְהַגִּיעַ אֶל אֵמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזוֹכֶכֶת זֶה לֹא בָּא כָּל כָּף קָל, צָרִיכִים לְעִבּוֹד עַל זֶה יָמִים וְשָׁנִים, עַד שִׁיזְכָּה לְאֵמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזוֹכֶכֶת לִידַע וְלִהְבִּין בְּשִׁכָּל אָנוּשִׁי שְׂכָל הַבְּרִיאָה כְּלָה זֶה אֱלֻקוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רפה.

בעזרת השם יתברך, יום ב' חיי שרה לסדר וירא י"ז חשון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיה

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתֵּרָאֵי לְהִתְחַזֵּק רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אָנִי יוֹדֵעַ טוֹב טוֹב מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת רַבְּנוּ ז"ל נִתֵּן לָנוּ עֵצָה שְׁמִחָה, רַק לְהִיּוֹת שְׂמִיחַ שְׂאִין לְמַעַלָּה מְזֶה כְּמוֹ שְׂאֵנִי חוֹזֵר עַל זֶה פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר.

אָנִי מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתֵּרָאֵי לְחַזֵּק נְשִׁים אַחֲרוֹת וּבִפְרָט אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, כִּי כָּךְ חָבֵל לְהַזְנִיחַ אוֹתָם הֵם אֲנָשִׁים טוֹבִים רַק הַסְּמֵךְ מִם מִסִּית אוֹתָם נִגְדָנוּ, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לָךְ שְׁמִחָה אֲמֵתִית כְּדֵי שְׁתּוֹכְלִי לְהַעֲבִיר אֶת הַשְׁמִחָה גַם לְזוֹלָת.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּתוֹךְ הַבֵּית שְׁלֶךְ, וְאִם יֵשׁ אִיזָה אֵי הַכְּנוֹת בֵּינֶךָ לְבֵין בְּעֵלְךָ תִּגִּידִי אֶת זֶה פְּתוּחַ לְבַעֲלֶךָ אֶל תִּתְּבִישִׁי, כִּי בְּלִי הַיִּדְבָּרוֹת לֹא מְגִיעִים לְשׁוֹם דְּבָר, וְאִם אַתָּה רוֹאֶה שְׂיֵשׁ הַרְּבֵה אֵי הַכְּנוֹת בֵּינֶךָ לְבֵין בְּעֵלְךָ תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְבָדוּק אֶת הַמְּזוּזוֹת אִם הֵם כְּשֵׁרוֹת, כִּי כָּךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה חֵלֶק ב' סִימָן י"א) לְפַעְמִים אֵין שְׁלוֹם בֵּית לְאָדָם, וְכָל בְּנֵי בֵיתוֹ בְּקִטְטָה בְּיָדוּעַ שְׂיֵשׁ שְׂדִים בְּבֵית הַגּוֹרָמִים כָּל זֶה וְעַל יָדֵי זֶה בְּאִים יִסּוּרִים עַל אֲנָשִׁי בֵיתוֹ, וְלִכֵּן הַהֲכָרַח לָכֵם לְבָדוּק אֶת הַמְּזוּזוֹת.

זְכָרֵי הַיֵּטֵב אֲשֶׁר עִם מַחְלֻקוֹת וּמְרִיבוֹת בְּתוֹךְ הַבַּיִת לֹא מְגִיעִים אֶל שׁוֹם דְּבָר, וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים סִימָן ק"ו) הַמַּחְלֶקֶת זֶה סִימָן רַע לְבָנִים וְשְׁלוֹם זֶה סִימָן טוֹב לְבָנִים, וְלָכֵן תַּעֲשִׂי כָּל מָה שְׁבִיכּוֹלְתָּךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם עִם בְּעַלְךָ, וְאִם הוּא מִתְנַהֵג אִתָּךְ בְּאִכְזָרִיוֹת ח"ו תִּדְבְּרִי אִתּוֹ פְּתוּחַ וְאֵל תִּתְּבִישִׁי, כִּי אֵין עוֹד בְּרָכָה לְזוּג כְּמוֹ הַהִידְבְּרוֹת בְּנֵיהֶם וְעַל יָדֵי זֶה בָּאִים לְהַבְנֶה הַדְּרִית.

נָא וְנָא הַרְגִילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתִשְׁמְרֵי מְאֹד עַל הַצְּנִיעוּת וְאֵל תִּקְחִי אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי אִישָׁה שְׂמֻזְזֻלָּת בְּצְנִיעוּת לֹא תִזְכֶּה לְגַדֵּל אֶת הַבָּנִים וְכוּ', וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים סִימָן ט') צְנִיעוּת שְׁבָאֵשָׁה מְזַכֶּה לָּהּ לְבָנִים הַגּוֹנִים.

אוֹי אוֹי אוֹי יְבוֹא הַיּוֹם שֶׁתִּתְחַרְטִי לָמָּה לֹא הִתְנַהַגְתְּ בְּצְנִיעוּת וְכוּ'? לָמָּה זִילְזַלְתְּ בְּצְנִיעוּת? וְעַקֵּר הַצְּנִיעוּת שְׂאֵשָׁה אֶסוּר לָּהּ לְדַבֵּר עִם גָּבֵר זָר אֲשֶׁר זֶה קִלּוֹת רֹאשׁ וּפְרִיצוֹת גְּדוֹל מְאֹד אֲשֶׁר זֶה יְכוּל לְהַבִּיא אַחַר כֵּךְ לְאַסּוֹנוֹת גְּדוֹלִים, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ תִּשְׁמְרֵי עַל מִדַּת הַצְּנִיעוּת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

תִּרְאִי לְהִתְחַבֵּר עִם הַשְּׂכֵנּוֹת שְׁלָךְ וּלְקַרְבֵּן אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּי אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רפּו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה י"ז חֶשׂוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי הַשְּׁתַּדְּלוֹת שְׁבָעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי בְּזֶה תִּלְוִי כָּל הָעֵתִיד שְׁלֹךְ רוֹב רַבָּם שֶׁל בְּנֵי אָדָם שְׁנוּפְלִים בְּדַעְתָּם זֶה רַק מַחְמַת חֶסֶר הַשִּׂמְחָה, כִּי בְּאַמַּת אִם אָדָם הִיא תְּמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה וּמְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, אֲזִי לֹא הִיא חֶסֶר לוֹ שׁוּם דְּבָר וְהוּא הִיא הִכִּי מְאֹשֶׁר בְּחִיּוֹ, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִידְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל שְׂמִיחָה הִיא יְסוּד הַיְסוּדוֹת.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת יְשׁוּעָה סִימָן י"א) מִי שְׁצָרִיךְ לְאִיזָה יְשׁוּעָה יִשְׂמַח אֶת הַצְּדִיק, וְאָמַר (שָׁם, אוֹת מְמוֹן סִימָן מ"ז) הַשִּׂמְחָה תְּמִידִית מְסַגֵּל לְהַצְּלָחָה, וְאָמַר (שָׁם, עֲצָבוֹת סִימָן כ') מִי שְׂאִין לוֹ עֲצָבוֹת וְהוּא תְּמִיד בְּשִׂמְחָה בּוֹדֵאֵי יְתוּשָׂא, וְלִכֵּן מְשַׁתְּלֵם לָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, לְמָה אַתָּה צָרִיךְ לְהִסְתּוֹכֵב מִמְרָמַר מְדַכָּא וְכו', שְׁזֶה מִבִּיא אוֹתְךָ לְכָל הַצָּרוֹת שְׁבָעוּלָם.

נָא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי זֶה נִדְבַק בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא וְהַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה הַתַּעֲנוּג הִכִּי גְדוֹל, כִּי אֵין תַּעֲנוּג כְּמוֹ מִי שְׁדָּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְהוּא מְרַגֵּשׁ שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, כִּי סוּף כָּל סוּף שָׁם נִשְׂמַתָּה וְהִיא חֵלֶק אֵלּוּק מִמַּעַל וְתְּמִיד מוֹשִׁכָת אֶת עֲצָמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן חֲזַק וְאִמְץ מְאֹד לְבָרַח מִכָּל מִינֵי דְאָגוֹת וּפְחָדִים, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת פַּחַד סִימָן כ"ו) עַל יְדֵי דְאָגָה בָּא פַּחַד.

אֲתָמוּל הַתְּחִילוּ לְלַמֵּד בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי מִסֵּכַת שְׁקָלִים, אֶל תִּהְיֶה בְּטֶלֶן תִּרְאֶה לְהִתְחַבֵּר אֶל הַלְמוּד דָּף הַיּוֹמִי וְתִלְמַד דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, אֲפִילוּ שְׁאַתָּה לֹא מִבֵּין לְכָל הַפְּחוֹת תֹּאמַר בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף גְּמָרָא, שְׂזֵה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, סֵף הַכֹּל יֵשׁ בְּמִסְכַּת שְׁקָלִים עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם דְּפִים עַד שֶׁרַק תִּסְתַּוֵּבב יַעֲשׂוּ סִיּוּם עַל מִסְכַּת שְׁקָלִים, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֶלֶן אֲפִילוּ רַק לְגֵרֶס אֶת הַדָּף זֶה חָשׁוּב מְאֹד, כְּמֵאמְרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה י"ט) לְעוֹלָם לְגֵרֶס אֵינִישׁ אֶף עַל גָּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, אִם הָיִיתָ יוֹדֵעַ מַה זֶה רַק לְגֵרֶס דָּף גְּמָרָא אֶחָד לֹא הָיִיתָ מִפְּסִיק לְגֵרֶס כִּי זֶה מְכַלָּה אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת, וְצַדִּיקִים פָּרְשׁוּ אֶת מֵאמְרָם ז"ל (שְׁבַת קי"ג.) גְּמָרָא גְּמוּר זְמוּרְתָא תִּהְיֶה מְלִשׁוֹן הַזְּמוּר כָּל הַחוֹחִים, עַל יְדֵי שְׁלוּמְדִים דָּף גְּמָרָא אוֹ גוֹרְסִים דָּף גְּמָרָא חוֹתְכִים אֶת הַקְּלָפוֹת שְׁבָרָא מִחֲמַת עׁוֹנוֹתָיו שֶׁהֵם מְכַנְיָסִים אוֹתוֹ בְּפַחַד וּבְדַחֲקָא, וְלִכֵּן תִּהְיֶה עַקְשָׁן גְּדוֹל מְאֹד לֹא לַעֲזֹב יוֹם בְּלֵי לְלַמֵּד אוֹ לְגֵרֶס דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי שְׂזֵה יִצִּיל אוֹתָךְ.

רֵאֵה לְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת הַזִּוּלַת שְׂזֵה הַמְצָוָה הַכִּי גְּדוּלָּה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסִדְרַת חַיֵּי שָׂרָה י"ח חֲשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יֵאָרִי

מאד מאד אני מבקש אותך שתהיה רק בשמחה עצומה שאנחנו יודעים מרבי אמת שכזה, רבי שמחזק אותנו כל יום ויום ומה היינו עשים בלעדיו, ואני מכרח להגיד לך כי השמחה זה ההצלחה שלנו, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממון סימן מ"ו) השמחה התמידית מסגל להצלחה, בזה שתמיד תהיה שמח ותמיד יהיה לך חיוך על הפנים בזה תצליח וכל אויבך יפלו תחתיה, ואת כל זה אנחנו מקבלים מרבנו ז"ל, ולכן עלינו להתחזק באמונת חכמים ולידע שיש להם כח עליון מאד, כי הם מקשרים בו יתברך בתמידות, ומרב דבקותם באין סוף ברוך הוא על ידי זה מאיר עליהם אור השגחתו הפרטי פרטית, ולכן תתחזק באמונת חכמים שהם יודעים מה שהם עושים ושלא יהיה לך קשיות עליהם, כי בהכרח שיהיה קשיות על הצדיקים, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן נ"ב) כמו שיש קשיות על הקדוש ברוך הוא, שלא כל אחד מבין את דרכיו יתברך, כמו כן יש קשיות על הצדיקים הנכללים בו יתברך, ולכן אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות הצלחה סימן י"ט) על ידי אמונת חכמים בא הצלחה, ולכן אני מאד מבקש אותך שתתחזק באמונת חכמים, ודע לך שזה הדבר הכי קשה, כי כל אחד עם השכל המצקם שלו חושב שגם הוא מבין וכו', ולכן נדמה לו שהוא צריך לתת עצות לצדיק וכו', והוא לא מכיר את מקומו שהראש שלו מלא זבל וטנוף ולכלוף מרב חטאות נעוריו, ולכן אוי ואבוי לאדם שפוגם באמונת חכמים.

אני מאד מאד מבקש אותך שאל תהיה בטלן, דבר עם הקדוש ברוך הוא ותבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריך בגשמיות וברוחניות, כי אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל

הַמַּעֲלָה שֶׁל הָאָדָם שֶׁמְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵיךְ שָׁזָה מְזַעְזַע
אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְזֶה נֶאֱמַר עַל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל.

תֵּאֱמִין לִי מַה שְׁקוֹרָה הַיּוֹם כְּכֹר נִגְזַר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וּבַיּוֹם
כַּפּוּרִים וּבַהוֹשַׁעֲנָא רַבָּה וּבְיֹדְאֵי נִגְזַר עָלֵינוּ דְּבָרִים טוֹבִים, וְהַכֹּל
מִשְׁנַח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּהַשְׁגָּחָה נּוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד שֶׁשׁוֹמֵר אוֹתָנוּ
מִשִּׁינֵי הַסֵּמ"ךְ מ"ם, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּצָּא בְּנִצְחוֹן גָּדוֹל
מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ג' ח'י שָׁרָה לְסֵדֶר וַיֵּרָא י"ח חֲשׁוֹן ה'תַּשְׁע"ד

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּחֲיֵי רַק שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה, כִּי זֶה
הַצֹּלְחָתָנוּ שֶׁאֲנַחְנוּ תְּמִיד שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים, וְאִם נוֹפֵל עָלֶיךָ עֲצָבוֹת
אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת עֲצָבוֹת סִימָן ו') מִי שֵׁישׁ לוֹ עֲצָבוֹת
יִסְתַּכֵּל עַל הַצְּדִיקִים וְיִבּוֹא לוֹ שְׂמִחָה בְּלִבּוֹ, וְלִכֵּן תְּמִיד תִּתְּלֵי
בְּבֵית שְׁלֹךְ תְּמוֹנוֹת שֶׁל צְדִיקִים, וְעַל יְדֵי שֶׁתֵּרְאֵי אֶת פְּנֵי הַצְּדִיקִים
זֶה יִכְנִיס בְּךָ שְׂמִחָה עֲצוּמָה, נָא וְנָא אֵל תְּנִיחֵי אֶת הָעֲצָבוֹת אֲצִלְךָ
כְּרַגַע, כִּי הָעֲצָבוֹת זֶה הַסֵּתְרָא אַחֲרָא וְלִהְפֹךְ הַשְׂמִחָה זֶה הַקְּדוּשָׁה,
וְלִכֵּן חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד מְאֹד לִהְיוֹת תְּמִיד בְּשְׂמִחָה, וְזֶה יָבִיא לָךְ
אֶת כָּל הַיְשׁוּעוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנַצְלִיחַ הַיּוֹם בְּגְדוּל וְאֵין לָנוּ מֵה לְפַחַד כְּלוּם, כִּי הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ וְהַכֹּל כְּכֹר כְּתָבוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְחִתְמוּ בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים וְשִׁלְחוּ בְּהוֹשַׁעְנָא רַבָּה אֲזִי מֵה לָנוּ לְדָאג? הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ שׁוֹמֵר עָלֵינוּ, וְאֵין עוֹד שְׂמִחָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזוּ שְׂאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר עָלֵינוּ.

וְלָכֵן תַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי הַשְׂתַּדְלוֹת רַק לְרַקֵּד וְלִהְיוֹת בְּשְׂמִחָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁבִזְכוֹת הַשְׂמִחָה נְצַלִיחַ בְּגְדוּל וְנִהְפּוּף אֶת הַמוֹשְׁבָה לְגַן עֵדֶן הַתַּחְתּוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רַפְט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר חַיֵּי שָׂרָה י"ח חֲשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁעוּוֹן לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת זֶה הָעוּוֹן הַכִּי חָמוּר שֶׁרַק יָכוֹל לִהְיוֹת, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסָחִים קִיח). כָּל הַמְסַפֵּר לְשׁוֹן הָרַע, וְכָל הַמְקַבֵּל לְשׁוֹן הָרַע - רְאוּי לְהַשְׁלִיכוֹ לְכָלְבִּים, עַד כְּדֵי כֶּף חָמוּר לְשׁוֹן הָרַע, וְגַם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְרוּשְׁלָמִי פֶּאֶה פָּרַק א הֵלְכָה א) עֲבוּדָה זָרָה, גְּלוּי עֲרִיוֹת וְשְׂפִיכוֹת דָּמִים הֵם הָעֲבֵרוֹת הַכִּי גְדוּלוֹת, וְלְשׁוֹן הָרַע כְּנֶגֶד כָּלֵם. וְלָכֵן תִּרְאִי לְהַפְסִיק לְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת כִּי לְבִסּוּף הַכֹּל יִפּוֹל עָלֶיךָ. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת לְשׁוֹן הָרַע סִימָן א)

הַמְסַפֵּר לְשׁוֹן הָרַע, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לְשׁוֹר שֶׁל גִּיהֲנוּם אֲנִי
עָלִיו מְלַמְעֵלָה, וְאַתָּה עָלִיו מְלַמְטָה. וְלִכֵּן לָמָּה אַתָּה צְרִיכָה לְדַבֵּר
לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת, שְׂאֵחַר כֶּף תִּקְבְּלִי עוֹנֵשׁ הַכִּי חֲמוּר? כִּי כָּל
הַמְחַלּוֹקוֹת וְהַמְרִיבוֹת שְׁקוּרִים בֵּין בְּנֵי אָדָם, זֶה רַק מַחֲמַת לְשׁוֹן
הָרַע וּרְכִילוֹת שְׂזָה מוֹלִיךְ עַל זֶה וְזֶה מוֹלִיךְ עַל זֶה.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּהִיָּה לָךְ רְפוּאָה
שְׁלֵמָה, כִּי מִי שְׂרָגִיל לְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת זֶה מְרָאָה עַל
חֻלְשָׁה שֶׁל הָאָדָם, כִּי יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁפְּשׁוּט חוֹלִים, מִמָּשׁ חוֹלֵי
נֶפֶשׁ, שֶׁתְּמִיד צְרִיכִים לְרַכֵּל מְזָה עַל זֶה וּמְזָה עַל זֶה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי
מִי שְׁבוֹרַח מְאֹדָם שֶׁהוּא הוֹלֵךְ רְכִיל וּמְסַכֵּס בֵּין בְּנֵי אָדָם, כִּי אָדָם
כְּזֶה מְאֹד מְסַכֵּן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָנוּ שִׁכְל וְדַעַת שֶׁנִּפְסִיק עִם הַקְּלָפָה
הַזֹּאת לְדַבֵּר מְזָה עַל זֶה וּמְזָה עַל זֶה.

הַמְאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ר.צ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר חַיֵּי שָׂרָה י"ח חֲשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... נִרוּ יָאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצִטְעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה שְׂאֵתָה עוֹבֵר יְסוּרִים
גְּדוֹלִים שְׂאֵמְךָ נִרְצָחָה הַשֵּׁם יִנְקֵם דָּמָה.

אָכַל אֶתְּה צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אוֹפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָבִי יְתוּמִים, וְלִכֵּן הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ כָּל מָה שְׁאַתָּה צָרִיךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף עֲכָשׁוּ אֶתָּה יוֹתֵר קְרוֹב לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר עַל יְתוּמִים, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁמוֹת רַבֵּה פֶּרֶשֶׁה ל סִימָן ח) לְמָה אֵהֵב אֱלֹקִים יְתוּמִים וְאֶלְמָנוֹת? אֵלֶּא שְׂאִין עֵינֵיהֶם תְּלוּיּוֹת אֵלֶּא בּוֹ, שְׁנֹאֲמַר אָבִי יְתוּמִים, לְכַף כָּל הַגּוֹזְלִים כְּאֵלוֹ גּוֹזֵל לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא אָבִיהֶם שְׁבַשְׂמִים.

מָה אוֹמֵר לָךְ, הָעוֹלָם הַזֶּה מְלֵא נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְלִכֵּן יְתוּם מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמִים כִּי אֵין לוֹ אֵף אֶחָד רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְלִכֵּן תִּרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֹךְ, וְכֹל מָה שְׁאַתָּה צָרִיךְ תְּבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ לְהִיּוֹת יוֹתֵר קְרוֹב אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לוֹמֵר בְּכֹל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת לְעֵלוּי נִשְׁמַת הָאָמָא ע"ה שְׁנִרְצָחָה בְּדָם קָר, וְזֶה יִהְיֶה לְטוֹבַת נִשְׁמַתָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת חַיֵּי שָׂרָה י"ח חֶשְׁוֹן ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת אֲשֶׁר הָעֵשְׂרָה מְזַמְּרִים שְׁגִלָּה רַבְּנוּ ז"ל עַל פְּגַם הַבְּרִית, שֶׁהֵם ה'תְּקוּן הַכְּלָלִי' הַסְּגִלָּה שְׁלָהֶם הִיא לֹא אֹתָם, וְאֵין בְּזֶה שׁוּם סְגוּלָה לְהַחְזִיק אֶת זֶה בְּשִׁרְשֵׁרֶת שֶׁל זֶהב עַל עֲצֻמוֹ, כִּי זֶה לֹא קָמִיעַ שְׁמַכְנִיסִים אֶת זֶה בְּמִיכַל קָטָן וְכוּ', הַסְּגִלָּה הִיא לֹא אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל כִּיּוֹן שְׁאָדָם אוֹמֵר אֶת הָעֵשְׂרָה מְזַמְּרֵי תְהִלִּים אָסוּר לוֹ לִיפּוֹל בְּיֵאוּשׁ וּבְדִיכָאוֹן כִּי בְּוֹדָאֵי יִתְקַן אֶת חֲטָאֵיו, וְצְרִיכִים לְהֶאֱמִין בְּדַבְּרֵיו בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, וְלֹא בְּכָל יוֹם אֶת הָעֵשְׂרָה מְזַמְּרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים 'תְּקוּן הַכְּלָלִי'.

וְלִכֵּן אֵין בְּזֶה שׁוּם סְגוּלָה לְהַכְנִיס אֶת זֶה בְּתַכְשִׁיט וְלִשְׂא אֶת זֶה עָלָיו.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר חַיֵּי שָׂרָה כ' חֶשׁוֹן ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ד') כְּשֶׁאָדָם יוֹדַע שְׁכָל מְאֲרַעוּתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מַעֲיֵן עוֹלָם הַבָּא, הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם יוֹדַע שְׁדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן נַעֲשֶׂה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ הוּא יְכוּל לְהַרְגִּישׁ טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה מִמַּשׁ, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא וְאֲשֶׁרֵי אָדָם שְׁמַדְבֵּק עֲצֻמוֹ עוֹד בְּחַיִּים חִיוּתוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁאֵין עוֹד תַּעֲנוּג כְּתַעֲנוּג הַזֶּה כְּשֶׁאָדָם חֵי עִמוֹ יִתְבָּרַךְ וְאֵז כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ חַיִּים רוּחָנִים.

אָדָם חַי בְּזֶה הָעוֹלָם שְׁבַעִים שְׁמוֹנִים שָׁנָה כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (תהלים צ') יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְזוֹכָה לְעִשׂוֹת טוֹב וְחֶסֶד כָּל יוֹם וְיוֹם וְכֵן זוֹכָה לְהִתְפַּלֵּל עָרֵב וּבֹקֵר וְצֹהָרִים שְׁחֵרִית מְנַחֶה עֲרֵבִית בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּמִנְיָן דִּיקָא, וְזוֹכָה בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד קֶצֶת מִקְרָא קֶצֶת מִשְׁנָה קֶצֶת גְּמָרָא וּמְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ וּמְקִיִּים אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה חֶלְקוֹ לְנִצָּח וְהוּא הַמְּנַצֵּחַ.

לְהַפְּךָ אָדָם רָשָׁע מְרֻשָׁע טָמֵא מְטוּמָא שְׁכָל הָרָאשׁ שְׁלוֹ אֵיךְ לְהִצִּיק לְשָׁנֵי אֵיךְ לְעִשׂוֹת רַע לְשָׁנֵי לְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת עַל הַזּוֹלָת וְכָל מַח מַחֲשַׁבְתּוֹ הַטְּמָאָה רַק לְהִצִּיק לְזוֹלָת, וּמִיָּדֵי יוֹם יוֹם חוֹשֵׁב מַחֲשָׁבוֹת אֵיךְ לְהִצִּיק לְיִהוּדִים שׁוֹמְרֵי תוֹרָה וּמִצְוֹת זֶה הַמְּפָסִיד הַגָּדוֹל, יְבוֹא יוֹמוֹ שְׁיָמוֹת בְּמִיתָה מְשָׁנָה וַיִּשְׁאַר שְׁמוֹ לְשִׁמְצָה לְדוֹרֵי דוֹרוֹת שְׁרָשָׁע זֶה הִצִּיק לְיִהוּדִים שׁוֹמְרֵי תוֹרָה וּמִצְוֹת.

לְכֵן אַתָּה צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עוֹז רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעִיָּה וְזָכַר תְּזַכֵּר שְׁעָקֵר הַתְּכִלִּית בְּזֶה הָעוֹלָם זֶה רַק לְהַפְּיֵר אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ וּלְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְלְעִשׂוֹת חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, וְאָמַר הָרַב הַקְּדוֹשׁ הַבְּעַל הַתְּנִיָּא זִי"ע שְׁשָׁמַע מְרַבּוֹ הַמְּגִיד הַגָּדוֹל מִמְּעֻזְרִיטֵשׁ זִי"ע שְׁכַדָּאֵי לְחַיּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם שְׁבַעִים שְׁמוֹנִים שָׁנָה כְּדֵי לְעִשׂוֹת טוֹבָה אַחַת לְיִהוּדֵי אֶחָד, וּמְכַלֵּל הֵן אַתָּה מִבֵּין מַה זֶה לָאוּ, רָשָׁע מְרֻשָׁע טָמֵא מְטוּמָא שְׁצָרִיךְ לְהִיּוֹת "הָרַב", בְּמִקּוֹם לְזָכוֹת אֶת הָרַבִּים בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה וּבְקִיּוּם מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת הוּא מִסִּית וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נֶגֶד יְרֵאִים וְשְׁלָמִים, תְּתַאֲרוּ לְעַצְמְכֶם מַה מְחַכֶּה וּמְצַפֶּה לְנֹבֵל כְּזֶה

בְּגִיהֶנָם שְׁכַל הֶרְשָׁעִים שְׁנַמְצָאִים שֶׁם לֹא יְכוּלִים לְסַבֵּל אוֹתוֹ שְׁמָה כְּמֵאמָרָם ז"ל (שְׁבַת קמ"ט): עַל נְבוּכַדְנֶצַּר בְּשַׁעַה שֶׁיָּרַד אוֹתוֹ רָשָׁע לְגִיהֶנָם רָעָשׁוּ וְגַעְשׁוּ כָּל יוֹרְדֵי גִיהֶנָם כִּי גַם הֵם לֹא יְכֻלוּ לְסַבֵּל אוֹתוֹ.

וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְלַמֵּד לְקַח מֵהַכֵּל אִיךָ שְׁעָלֵינוּ רַק לְעֲשׂוֹת טוֹב וְחֹסֵד בְּכָל יוֹם וְלְעֲזֹר לְזוּלַת וְהֶעֱקָר לְעֲזוּר לְעֲצֻמְנוּ, וְאֵנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שֶׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם אַחֵר כָּל תְּפִלָּה וְתַפְּלָה יִלְכוּ לְרַקוּד וְיִשִּׁירוּ "עֲצוּ עֲצָה וְתַפֵּר דְּבָרוֹ דְּבַר וְלֹא יָקוּם כִּי עֲצֻמְנוּ אֵל", וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן י') עַל יְדֵי הַמַּחְצֵאת כֶּף וְרַקוּדִים מִמַּתִּיקִים אֶת הַדֵּינִים, תְּהִלָּה לְאֵל אֵינִי לָנוּ מֵהַ לְהַתְּפַחַד כָּלֵל אֲלֵא עֲכָשׁוּ נִזְכָּה לְהַרְחִיב אֶת קְהֵלְתָנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת וְיִכְנָסוּ לְגוּר פֶּה עוֹד מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת יִרְאִים וְשְׁלָמִים וְנִרְאָה כְּבָר מִי יִצְלִיחַ.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים מְסַפְּרִים (בְּרִכּוֹת ג'): שְׁנַכְנְסוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אֶל דָּוִד הַמֶּלֶךְ וְאָמְרוּ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל צָרִיכִים פְּרִנְסָה אָמַר לָהֶם לְכוּ וְהַתְּפַרְנְסוּ זֶה מִזֶּה, לָכֵן הֵייתִי מֵיַעַץ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שִׁישׁ בֵּידוֹ אֵיזָה אוֹמְנוֹת שִׁיפְתַּח עֶסֶק מִשְׁלוֹ וְכֶךְ יִתְּפַרְנְסוּ אֶחָד מֵהַשְּׁנַי וְלֹא נִצְטַרֵךְ לְהַגִּיעַ אֶל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדוּ אֲשֶׁר מוֹסְתִים מֵהַסֵּמ"ךְ מ"ם הֶרְשָׁע מְרָשָׁע, תְּהִלָּה לְאֵל אֲנַחְנוּ חֲזֻקִים בְּאַמוּנָה בּוֹ יִתְּבַרֵךְ שְׁדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֶלְיוֹן כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת נ"ט). אֲפִילוֹ רִישׁ גְּרַגּוֹתָא מִן שְׁמַיָּא מְנוּ לֵיהּ, אֲפִילוֹ זֶה שְׁמִמְנָה עַל הַבְּיּוֹבִים גַּם הוּא נִתְגַּדֵּל רַק מִמְּנוּ יִתְּבַרֵךְ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֵלֶין ז.) אֵינִי אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמַטָּה אֲלֵא אִם בֵּין מַצְבִּיעִים עַל כֶּךָ מִלְּמַעְלָה, כִּי הַכֵּל

מִשְׁגָּח מִמְנוּ יִתְבַּרְךָ, לְכֵן אֵין מֵה לְהִתְבַּלְבֵּל כָּלֵל וְלִזְכֹּר טוֹב טוֹב
שֶׁהוּא יִתְבַּרְךָ מִשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ, וְלְכֵן עָלֵינוּ לְשִׁמוּחַ מְאֹד מְאֹד וְאֵין
עוֹד שְׂמִיחָה כְּשִׂמְחָה זֹאת שְׂאֲדָם יוֹדֵעַ שֶׁהוּא מְסוּכָךְ עִם שְׂכִינַת עֲזוֹ
יִתְבַּרְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם ה' חַיִּי שָׁרָה לְסִדֵּר וַיֵּרָא כ' חֶשְׁוֹן ה'תשע"ד

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתַּחֲקִי בְּעֶצְמְךָ מֵה
שֶׁדְּבַרְתִּי אֶתְמוּל בְּלִילָה שְׂזָכִינוּ לְנִצָּחַ בְּגִדוּל מְאֹד לִידַע שְׂאֵין
לְבַטֵּחַ אֵלָא עַל אֲבִינוּ שְׂבִשְׂמִים שְׂדָכָר זֶה הוּא הַנִּצָּחוֹן הָאֲמִתִּי
הַנִּצָּחוֹן הַנִּצָּחִי.

תְּמִיד צְרִיכִים לִזְכֹּר שְׂאֵין לָנוּ רַק אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
וּבְמִצְבִּים הֵכִי קָשִׁים שְׂעֵבְרוּ עַל עַם יִשְׂרָאֵל בְּנוּ מְקוֹאוֹת בְּתִי
כְּנִסְיוֹת בְּתִי מְדַרְשׁוֹת תְּלִמוּדֵי תוֹרָה וּבְתִי סֶפֶר וְכוּ' וְכוּ', וְהַחֲזִיקוּ
מִעֵמֶד וְלֹא הִתְפַּעְלוּ מִיַּד רוֹצְחֵיהֶם וְשׂוֹנְאֵיהֶם וְכוּ' וְכוּ'.

וְלְכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּחֲזִיקִי מִעֵמֶד וְלַעֲשׂוֹת
הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּקִהְלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה, לְחַזֵּק אִשָּׁה אֶת רְעוּתָהּ
וְלְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד מִהָעוֹוֹן הַחֲמוֹר שֶׁל לְשׁוֹן הָרַע שֶׁזֶה מְסַלֵּק אֶת

השכינה מן העולם, כמאמרם ז"ל (ערכין ט"ו): כל המספר לשון הרע אמר הקדוש ברוך הוא אין אני והוא יכולין לדור בעולם, כי המספר לשון הרע על הזולת הוא מסלק את השכינה ממנו שהוא השגחת השם יתברך מעליו, ולכן אני מאד מבקש אותך שלא יהיה לך שום חלק עם אישה שמרכלת על הזולת, מספיק צרות עובר על כל אחת ואחת, ולכן למה צריכים עוד לזרוע מלח על הפצעים הפתוחים, שזה עבודת הסמ"ך מ"ם הרשע ימח שמו, כי כל ענינו זה "הפרד ומשל".

אנחנו צריכים כל כך לשמוח שאנחנו נמצאים בקהלה קדושה כזאת חממה של אמונה מנין של חסד אשר אין למעלה מזה.

אדם חי בזה העולם שבעים שמונים שנה, כמו שכתוב (תהלים צ') ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה, וזוכה לעשות צדקה וחסד בכל יום עם הזולת אין לתאר ואין לשער את מעלתו בשמים, ולהפך רשע מרשע טמא מטומא מזהם בנאוף ובגנבות ובגזלות שעובר עליו ימי חייו הטמאים מידי יום ויום השכם והערב רק לעשות רע לזולת אוי לו ואוי לנפשו מה מחכה לו.

חכמינו הקדושים מספרים (ברכות ג'): שכשנכנסו חכמי ישראל אל דוד המלך ואמרו לו עמך ישראל צריכים לפרנסה אמר להם לכו והתפרנסו זה מזה, ולכן אני מבקש, כל אישה שהיא מכשרת לדבר אחר שתפתח עסק משלה ולא נצטרך להגיע אל שונאינו ומתנגדנו, ותהלה לאל יש בין נשות אנשי שלומנו מכשרות בהרבה תחומים, ולמה היא לא תפתח עסק משלה?

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רֵמו בְּנַחַל נה

וְאִנִּי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אַחַת שְׁלֹא תִהְיֶה צָרָה בְּעֵינַי חֲבֵרְתָּהּ, כִּי יֵשׁ מְקוֹם לְכָל אַחַת וְאַחַת לְהִתְפָּרֵס בְּכַבּוּד זֶה מִזֶּה, כִּי תִהְלֶה לְאֵל קַהְלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה רַק גּוֹדְלֵת וְגוֹדְלֵת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לְסֹדֵר חַיֵּי שָׂרָה כ"א חֲשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב" הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָמִיד

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ לְבּוֹא בַשַּׁבָּת קוֹדֵשׁ בְּבִקְרָה לְקַדְוֶשָׁא רַבָּה שְׁאַנְחֵנוּ עוֹרְכִים לְקִרְאֵת הַנִּצְחוֹן הַגָּדוֹל שְׁלָנוּ שְׁזַכִּינוּ סוּף כָּל סוּף לְהִיּוֹת עֲצֻמָּאִים, שְׁאַנְחֵנוּ בְּאֵנוּ לְהַכְרִיחַ שְׁאִין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן אֶלָּא עַל אֲבִינוּ שְׁבִשְׁמַיִם, כִּי רַק הוּא יִתְבָּרַךְ שׁוֹמֵר עָלֵינוּ וְרַק עָלֵינוּ יִתְבָּרַךְ עָלֵינוּ לְבַטֵּחַ בְּבִשְׁחוֹן חֲזָק.

בְּדַבַּר קִנְיַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָל הַחַנּוּיּוֹת וּבְכָל הָעֶסְקִים שֶׁל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לְכָלְכֶם שְׁכָלְכֶם בְּאוֹ לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה וְכָל אֶחָד עִם הַתְרוּץ שְׁלוֹ, וְלָכֵן יְכוּלִים לְקַנּוֹת אֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד וְלֹא לַעֲשׂוֹת שׁוֹם עֶסֶק וּמְרִיבוֹת מִזֶּה, גַּם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל, לָכֵן גַּם אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמַחּוֹל, וְלָכֵן יְכוּלִים לְקַנּוֹת בְּכָל מְקוֹם.

עם כל זאת הייתי מיעץ לכל אנשי שלומנו היקרים שיקימו מה שאמר דוד המלך לחכמי ישראל (בברכות ג:) בשעה שנכנסו אליו ואמרו עמך ישראל צריכים לפרנסה.

נא ונא תהיו חזקים באמונה פשוטה בו יתברך ותדעו שהוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ולכן כל מה שקרה זה רק ממנו יתברך ואף אחד שלא יאשים את השני שהוא החיב, תהלה לאל הוא יתברך שומר עלינו ואין לנו מה לדאג.

עלינו רק לפתח יותר ויותר את קהלתנו הקדושה ולהשתדל מאד מאד שיהיה אחדות ואהבה בין אנשי שלומנו, ושלא יראה ולא ימצא אחד בנינו שמדבר לשון הרע אחד על השני שזה הדבר הכי גרוע.

נא ונא תהיו חזקים בלמוד דף היומי כי דף גמרא ליום זה חיות לנפש הדף היומי של היום זה שקלים ז', לכן תשתדלו מאד לבוא להתפלל במנין דיקא, כי אין עוד דבר יותר חשוב כמו תפלה בצבור ומי שמתפלל במנין השגחת הקדוש ברוך הוא עליו בגלוי נורא ונפלא מאד וזוכה לפרנסה בשפע.

הקדוש ברוך הוא ירחיב לנו בגשמיות וברוחניות, ועלינו רק לשמוח שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל והוא הרבי שלנו והוא מוליכנו בדרך האמת.

המאחל לכם שבת שלום

רצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קוֹדֵשׁ חַיִּי שָׁרָה לְסֹדֵר וַיֵּרָא כ"א חֲשׁוֹן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּתְּחַזְּקִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כָּל
הַשַּׁבָּת וְתִשְׁכַּחֵי מִכָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ כָּל יְמוֹת
הַשָּׁבוּעַ, כִּי בְּזֶה שֶׁתִּשְׁמָחִי בְּשַׁבָּת יִתְבַטֵּל מִמֶּךָ כָּל הַצָּרוֹת, כִּי
בְּשַׁבָּת מֵאִיר אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּגִלּוֹי נוֹרָא וְנִפְלְא מֵאֵד, וְכִכֵּל שֶׁשִּׁמְחִים
יוֹתֵר בְּשַׁבָּת כִּךָ נִמְשָׁךְ הַהִשְׁגָּחָה עַל הָאָדָם בְּשִׁשֶּׁת יְמֵי הַחוּל.

וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שָׂרָק שִׂמְחָה וְעֵלִיזָה בְּשַׁבָּת וְלֹא מִסְתַּכֵּלָת
עַל שׁוֹם דְּבַר וְאֵז הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֵה יִהְיֶה לְהַפְּלִיא, אֲנִי מֵאֵד
מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּצִיִּתִי אוֹתִי כִּי זֶה דְּבָרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, שֶׁבְּפָרוּשׁ גָּלָה
לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י"ז) שֶׁבְּשַׁבָּת מְכַרְחִים לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה וְצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי
כָּל מָה שֶׁבִּיכוּלְתָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בְּשַׁבָּת לְשַׂמַּח אֶת בְּעֵלְךָ וְאֶת
הַיְלָדִים, וְתֵרְאִי שֶׁבְּזִכּוֹת שִׂמְחַת שַׁבָּת יִהְיֶה לְךָ שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי.

אֶת צְרִיכָה לִידַע שְׁגָם אִישָׁה מְחַיֶּכֶת לְאָכוֹל בְּשַׁבָּת שְׁלוֹשׁ
סְעוּדוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שַׁבָּת קי"ג:) חַיֵּב אָדָם לְאָכוֹל בְּשַׁבָּת שְׁלֹשׁ
סְעוּדוֹת, וְאֲמָרוּ (שָׁם קי"ח) כָּל הַמְּקִיִּים שְׁלוֹשׁ סְעוּדוֹת בְּשַׁבָּת נִצּוּל
מִשְׁלוֹשׁ פְּרַעַנְיּוֹת מִחִבְלוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֵנָם וּמִמְלַחְמַת
גּוֹג וּמִגּוֹג, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׁגָם כֵּן נִזְהָרַת לְאָכוֹל אֶת הַשְּׁלֹשׁ
סְעוּדוֹת בְּשַׁבָּת, אֲשֶׁר הַזִּהָרָה הַקְּדוּשׁ מִפְּלִיג מֵאֵד מֵאֵד בְּאֲכִילַת
שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת בְּשַׁבָּת וְהַזִּהָרָה שְׁמִי שֶׁמִּתְרַשֵּׁל בְּזֶה וְלֹא נוֹטֵל יָדַיִם

שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּשַׁבַּת הַיָּנוּ בְּלֵיל שַׁבַּת וּבְשַׁבַּת בְּבֹקֶר וּבִסְעָדָה שְׁלִישִׁית זֶה סִימָן שֶׁנִּפְגַּם אֶצְלוֹ הָאָמוּנָה, לְכֵן תִּזְהָרִי מְאֹד מְאֹד בְּזֶה.

מוֹכָא בְּשֵׁם הָרַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'נְסֶק זי"ע שֶׁכָּל אִשָּׁה שֶׁהִיא מְעַבְרַת אִם הִיא רוֹצֵה לְזָכוֹת לְלֵידָה קְלָה שְׁתִּיטוּל יָדַיִם לְסְעוּדַת מְלוּה מְלָכָה וְזֶה סְגוּלָה לְלֵידָה קְלָה.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזְּקִי וּתִתְחַזְּקִי אֶת חֲבֵרוֹתֶיךָ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בְּמַחְנֵנוּ, וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזְהָר מְאֹד שֶׁמְרַכְלוֹת וּמְדַבְּרוֹת לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת אַחַת עַל הַשְּׁנֵיָהּ.

תּוֹשָׁבֵי הַמְּקוֹם בָּאוּ וּבִקְשׁוּ סְלִיחָה, וְלָכֵן יְכוּלִים לְקַנּוֹת בְּכָל חַנוּת וְלֹא לַעֲשׂוֹת עֵסֶק מְזֵה כִּי גַם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל.

הַמְּאֵחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

רצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לְסִדְרַת חַיֵּי שְׂרָה כ"א חֲשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוֹ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְהַיֶּה שְׂמִיחַת כָּל הַשַּׁבַּת, וּתְהִלָּה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׂמּוּחַ שְׁאֵנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל שֶׁהוּא הָרַבִּי שֶׁלָּנוּ שֶׁמְנַהֵיגְנוּ בְּדֶרֶךְ נִפְלְאוֹה מְאֹד.

נא וְנָא רְאֵה לֹא לְהַשְׁבֵּר מִשּׁוֹם דְּבָר, כִּי כֹף אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (מְשָׁלִי כ"א א') פִּלְגֵי מִים בְּלֵב מְלֹךְ בֵּיד הַיְוִי"ה עַל כָּל אֲשֶׁר יִחַפֵּץ יִתְּנוּ, זֹאת אוֹמֶרֶת הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מֵה שְׁקוֹרָה וּמֵי שְׁיִתְנַשָּׂא הַכֹּל בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִם כֵּן רוֹצִים וְאִם לֹא רוֹצִים הוּא יִתְבָּרֵךְ הַבַּעַל הַבַּיִת שֶׁל הָעוֹלָם, כְּמֵאמְרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת נ"ט): אֲפִילוּ רִישׁ גְּרִגּוֹתָא מִן שְׁמַיָּא מְנוּ לִיה, אֲפִילוּ זֶה שְׁמַמְנָה עַל הַבְּיוֹבִים שְׁזָה מְשֻׁרָה קִטְנָה גַם הוּא מִתְמַנֶּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ עַד כְּדֵי כֹף הַשְּׁגָחְתּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאָמְרוּ (יּוֹמָא ל"ח). בְּשִׁמְךָ יִקְרְאוּךָ וּבִמְקוֹמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ, אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמֵה שְׁמוֹכֵן לְחַבְרוּ וְאֵין מְלָכוֹת נוֹגַעַת בְּמְלָכוֹת חִבְרָתָהּ אֲפִילוּ כְּמֵלֵא נִימָא, וְלִכֵּן רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בֵּיתֵר שְׂאֵת בֵּיתֵר עוֹז בְּאֻמוֹנָה וּבִהַשְּׁגָחָה פְּרָטִית.

יִדְע לָךְ שְׁזָה סוּד שְׁבַת שְׂאֹז מְאִיר אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאוֹר גְּדוֹל וְנִפְלֵא מְאֹד וְהַתְגַּלוֹת כְּזֹאת שְׁלֹא מִתְגַּלֶּה בְּאֻמְצַע הַשְּׁבוּעַ, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשִׁמוּחַ מְאֹד מְאֹד בְּשַׁבַּת, כְּמוֹ שְׂאֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ז) שְׁבַשְׁבַּת מְכַרְחִים לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה וּלְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִיּוֹת עֲצוּבִים וּבְזָה שְׂאָדָם שֶׁשׁ וְשִׁמְחַ בְּשַׁבַּת עַל יְדֵי זֶה הוּא זוֹכֵה לְפִרְנֶסָה בְּשִׁפְעַ, כְּמֵאמְרָם ז"ל (ירוּשְׁלָמִי בְּרִכּוֹת פָּרָק ב' הַלְכָה ח') בְּרִכַּת הַיְוִי"ה הִיא תַעֲשִׂיר זֹו בְּרִכַּת שַׁבַּת, כִּי הִשָּׁשׁ וְשִׁמְחַ בְּשַׁבַּת זֶה בְּעֲצָמוֹ שְׁמִירַת שַׁבַּת, וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכוּלְתָךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשַׁבַּת שֶׁשׁ וְשִׁמְחַ.

יִדְע מְצַדִּיקִים שְׁמִי שְׁהוּלְךָ בְּבִגְדִים לְבָנִים בְּשַׁבַּת מוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְהִסְמִיךְ מ"ם יוֹדַע מְזָה וְלִכֵּן הַכְּנִיס פְּחוּד בְּכָל הָעוֹלָם שְׁלֹא יִלְכוּ עִם בְּגָדִים לְבָנִים בְּשַׁבַּת, אֲבָל כָּאֵן בִּיבְנֹאֵל

כְּשֶׁהִתְחַלְנוּ אֶת הַקְּהֵלָה כָּבֵר תִּיקַנְנוּ אֶת הַתְּקוּן הַזֶּה שְׁלֹלְכֶת
 בְּבָגְדִים לְבָנִים בְּשִׁבְת, שְׁזֵה דָבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת קי"א). וְכִבְדֹתוֹ שְׁלֵא יֵהָא מְלַבּוּשָׁךְ שֶׁל שְׁבַת
 כְּמְלַבּוּשָׁךְ שֶׁל חוּל, וְיָדוּעַ שְׁגָם רַבְנוּ ז"ל הֵלֶךְ בְּבָגְדִים לְבָנִים
 בְּשִׁבְת, כְּמוּבָא (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ט) שְׁזֵה תְּקוּן הַבְּרִית,
 וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל כָּאֵן בִּיבְנָאֵל לְלַכֵּת בְּבָגְדִים לְבָנִים בְּשִׁבְת שְׁזֵה דָבָר
 גְּדוֹל מְאֹד וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּבָגְדִים לְבָנִים
 בְּשִׁבְת מוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְיָדוּעַ שֶׁהַרְבֵּי הַקְּדוּשׁ
 מְדַרְהוּבֵיטֵשׁ זי"ע הַתְּחִיל לַעֲשׂוֹת תַּעֲמוּלָה עַל זֶה וְאָמַר לוֹ
 הַסֵּמ"ךְ מ"ם אִם אַתָּה לֹא מַפְסִיק אֲנִי לֹקַח אֶת עֲצָמֵי עֲלִיךְ וַיַּעַן
 שְׁבָנוּ הִיָּה הַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ רַבִּי מִיכָל מְזֻלוֹטְשׁוּב זי"ע שְׁהִיָּה
 תְּלָמִיד הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זי"ע אֲזִי הוּא הַפְּסִיק לַעֲשׂוֹת תַּעֲמוּלָה כִּי
 פָּחַד מִהַסֵּמ"ךְ מ"ם, מְכָל זֶה רוֹאִים אֶת גְּדֻלַּת הָעֲנִיָּן לְלַכֵּת עִם
 בָּגְדִים לְבָנִים בְּשִׁבְת, וְלִכֵּן יַעַן שְׁאַנְחָנוּ פֹּה בְּמַדְבַּר שָׁמַיִם יֻכּוּלִים
 בְּקִלּוֹת לְקַיֵּם אֶת זֶה, וְכִשְׁאַתָּה נוֹסֵעַ לְעִיר לְהוֹרִים מִחוּץ לִיבְנָאֵל,
 אֲזִי אַתָּה יֻכּוּל לְלַכֵּת כְּמוֹ שְׁכַלְמֵ הוֹלְכִים, וְהָעֶקֶר בִּיבְנָאֵל תֵּלֶךְ עִם
 בָּגְדִים לְבָנִים וְאֵל תִּתְבַּיֵּשׁ מֵאַף אַחֵד.

הָעֶקֶר תִּשְׁמֹר עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֶךְ וְתִכְבֵּד וְתִיַּקֵּר אֶת
 אֲשֶׁתְךָ וְתַפְיִיסְנָה, אֲשֶׁר עַל זֶה הִזְהִירְנוּ רַבְנוּ ז"ל יוֹתֵר מֵהַכֵּל
 (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רס"ד) שְׁמִכְרָחִים לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד עַל כְּבוֹד
 אֲשֶׁתוֹ, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּבָא מְצִיעָא נ"ט). אוֹקִירוּ לְנִשְׁיִיכוּ כִּי הֵיכִי
 דִּתַּעֲתֵרוּ תִכְבְּדוּ וְתִיַּקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְעֲשְׂרוּ, וְאָמַר
 רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ט) שְׁעֶקֶר הַפְּרִנְסָה בָּא בְּזִכּוֹת
 הָאִשָּׁה, וְלִכֵּן תִּכְבֵּד מְאֹד מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְךָ וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי
 מֵאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם לְכַבֵּד אוֹתָהּ, וּבִפְרָט בְּשִׁבְת שְׁאֲז הַסֵּמ"ךְ מ"ם

רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת פְּרוּד בֵּינוּ לְבֵין אֲשֶׁתּוֹ, וְלִכְּנֹן תִּשְׁמֹר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׂמַח אוֹתְךָ וְתִהְיֶה חֶזֶק מְאֹד מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֵה עֶרְבִית בְּמִנְיֵן, זֶה בִּימֹת הַחֹל וְכָל שָׁכַן בְּשַׁבָּת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

רצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... נִרְוֵ יָאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שֶׁבִּיכוּלְתֶּךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא תְּרוּפָה לְכָל, כְּמוֹ שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שֶׁגַּם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֹלָאִים רְעִים שֶׁבָּאִים לְאָדָם בָּאִים רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַשִּׂמְחָה, וְלִכְּנֹן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שֶׁבִּיכוּלְתֶּךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְזֶה יָבִיא לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁתִּקְנָתִי "בֵּית הַתְּכַשִּׁיל אֶהֱל אֲבָרָהִם" שֶׁכָּל מִי שֶׁרַעַב יָבוֹא וַיֹּאכֵל, אֶכֶּל אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְבָרֶךְ אֶת כָּל הַבְּרָכוֹת בְּקוֹל רֶם וּבְשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מְבָרֵךְ בְּרַכַּת הַמְּזוֹן בְּשִׂמְחָה עַל יְדֵי זֶה נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁלֵא יַחֲסֹר לוֹ פְּרֻנְסָה, כִּי סְגוּלָה לְפְרֻנְסָה בְּנִקְל לְבָרֶךְ בְּרַכַּת הַמְּזוֹן בְּקוֹל וּמִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא וּבְשִׂמְחָה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר

הַמְדוּת אוֹת אֲכִילָה חֶלֶק ב' סִימָן ג') עַל יְדֵי בְרַכַּת הַמְזוֹן נִתְּוֹדַע הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ בְּעוֹלָם, וְלִכֵּן רָאָה מְאֹד מְאֹד לְבַרְךָ בְּרַכַּת הַמְזוֹן בְּקוֹל וּבִשְׂמִיחָה וּבְזֶה תִּגְרַם לִי נַחַת רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד, וּמָה גַם שָׂרְבָנוּ ז' לְאֵם ר' (שֵׁם סִימָן ד') עַל יְדֵי בְרַכַּת הַמְזוֹן נִתְּיָשָׁב הַמְלָכוֹת מִן הַמְרִיבוֹת וְהַמְלַחְמוֹת, אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁעֲכָשׁוּ יַפְסֵק כָּל הַמְרִיבוֹת וְהַמְחַלְקֵת עָלֵינוּ, כִּי תִהְיֶה לְאֵל נִיִּצְחָנוּ בְּגִדּוֹל.

וְאָמַר הָרַב הַקְדוּשׁ רַבִּי מְנַחֵם מְגֻדֵל מְרִימְנוּב זי"ע עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים כ"ג) "תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שְׁלַחַן נִגְדַּ צְרָרִי" אִם יֵשׁ לְאָדָם שׁוֹנְאִים, הַעֲצָה לַעֲשׂוֹת סְעוּדָה וְעַל יְדֵי זֶה יִפְלוּ שׁוֹנְאֵיו, וְלִכֵּן דִּיקָא עַל יְדֵי "בֵּית הַתְּבַשִּׁיל אֵהֵל אַבְרָהָם" יִפְלוּ כָּל הַקָּמִים עָלֵינוּ נִפְיָה אַחַר נִפְיָה, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרֵאוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה לֹא לְהִנִּיחַ אֶת הַעֲצָבוֹת אֲצִלָּנוּ כְּרָגַע, כִּי הַעֲצָבוֹת זֶה הַעֲבוּדָה זָרָה, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁמְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ תְּמִיד שִׂמְחָה.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (שְׁקָלִים פָּרָק ג' הִלְכָה ג') כָּל מִי שֶׁקְּבוֹעַ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּמְדַבֵּר בְּלִשׁוֹן הַקְדָּשׁ וְאוֹכֵל פְּרוּתָיו בְּטַהֲרָה וְקוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע בְּבִקְרָה וּבְעֵרֵב יִהְיֶה מְבֹשֵׁר שֶׁבֶן עוֹלָם הֵבֵא הוּא, וְתִהְיֶה לְאֵל אֶתָּה גֵר פֹּה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֶתָּה צְרִיךְ לְשִׂמּוֹחַ מְאֹד שִׂמְחָה אֵין סוֹפִית, כִּי אֲפִילוֹ הַהִלִּיכָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הוּא דְּבַר גְּדוֹל וּמְבֹטָח לוֹ שֶׁהוּא בֵּן עוֹלָם הֵבֵא, וְלִכֵּן תִּשְׂמַח מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה אֵין סוֹפִית וּבְפִרְט שְׂאֶתָּה נִמְצָא בְּקִהְלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹאת חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי מִי שֶׁמְתַפְּלֵל בְּמִנְיַן זוֹכָה לְדַבֵּר

שְׁבַמְנִין שְׁלֹא חָסַר לוֹ פְּרֻנְסָה, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִזְהַר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי לְהִתְפַּלֵּל בְּמַנְיִן זֶה יְסוּד בֵּיהֶדוּת.

וְכֵן תְּהִיָּה חֶזֶק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא שְׂזֵה עֶקֶר הָעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, וְעַל כָּלֵם תְּרַגְּלִיל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצָחִית.

נָא וְנָא רְאֵה שְׁלֹא יְהִיָּה לְךָ חֵלֶק בְּמִסְפְּרֵי לְשׁוֹן הָרַע כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְעַקּוֹר מִקְּהֵלְתֵנוּ אֶת כָּל אֵלֶּה שֶׁמְדַבְּרִים מְזֵה עַל זֶה וּמְזֵה עַל זֶה.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ג חֲשׁוֹן ה'תַּשַּׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁרַק תְּהִיָּי בְּשִׂמְחָה וְתַעֲשֵׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת שִׂמְחָה וְעֲלִיזָה, כִּי אֵת לֹא יְכוּלָּה לְתַאֵר מַה זֶה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי עֶקֶר הַצְּלָחַת הָאָדָם הוּא רַק עַל יְדֵי שִׂמְחָה, כִּי אִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה שִׂמְחָה לֹא הָיוּ מְפַסְּקִים מְלַרְקוֹד וְלִשְׂמוּחַ כָּל הַיּוֹם, וְכַמְעַט שְׁכָל הַצְּרוֹת שְׂבָאִים לְאָדָם זֶה רַק מַחֲמַת חֶסְרוֹן הַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן רְאִי לְמַסַּר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְתַמִּיד שִׂיְהִיָּה לְךָ חֵיוֹף עַל הַפְּנִים אֲנִפִּין נְהוּרִין פְּנִים שִׂמְחוֹת, שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִמָּן קנ"ג)

שָׁעַל יְדֵי שְׁמֻחָה וּפְנִימִים שְׁמֻחוֹת יְכוּלִים לְזָכוֹת שְׁפָנֵי הַצַּדִּיק יִרְאֶה
בו, לְכֵן תַּעֲשֵׂי כָּל מָה שְׁבִידֶךָ רַק לִהְיוֹת בְּשְׁמֻחָה.

נָא וְנָא תִּשְׁמְרֵי מִלְּשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת, כִּי זֶה אָבִי אַבּוֹת
הַטְּמָאָה וְאֲנִי יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְנִקּוֹת אֶת הַקְּהָלָה
הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה שְׁלֵא יִמָּצֵא בֵּינֵנוּ אִישָׁה
אֶחָת שְׁמֻרְכָּלֶת עַל הַשְּׁנִיָּה שֶׁזֶה הַדְּבָר הַכִּי מִגְעִיל.

אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׁזוּכָה לֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים" כְּדִי
שְׁתַּזְכֶּה לְסִימִים בְּכָל שָׁבוּעַ סֵפֶר תְּהִלִּים, שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי
מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ע"ג) שָׁעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים זֹכִים לְתַשׁוּבָה
וּלְכָל הַבְּרָכוֹת שְׁבַעוּלָם, וְלִכֵּן מָה טוֹב וּמָה נָעִים בְּאֵם תִּזְכִּי לֹמֵר
בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", וְלִשְׁפֹךְ אֶת נַפְשְׁךָ לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֲשֶׁר אֵין
לְמַעֲלָה מִזֶּה.

כָּל יַעַת וְהִזְדַּמְנוֹת שָׂרָק מִזְדַּמֵּן לָךְ תִּרְאִי לְבַקֵּר בְּצִיּוֹן הַקְּדוּשָׁה
הַתְּנַא רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּס ז"ע שֶׁזֶה קְרוֹב מְאֹד לְיִבְנָאֵל וְשֵׁם תִּרְאִי
נְסִים נְגָלִים, כִּי גַם אֲנִי רִאֲתִי נְסִים נְגָלִים בְּמָקוֹם הַזֶּה.

אֲצַל הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא מְאֹד חָשׁוּב שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְלִכֵּן אֲנִי
מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּשְׁתַּדְּלִי שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינֵךְ לְבֵין שְׁכֵנוֹתֶיךָ
וְהִרְגִילִי אֶת עַצְמְךָ לְדוֹן אֶת כָּלֵם לְכַף זְכוּת.

הַקְּדוּשָׁה הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי
תִּשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תּוֹלְדוֹת כ"ד חֶשֶׁן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

צָרִיף שֶׁתַּחֲקוֹק בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, שְׁזֵה יִסוּד הַיִּסוּדוֹת בְּאִמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁצָרִיכִים לַחֲזוֹר עַל זֶה יוֹם שְׁעָה שְׁעָה, כִּי אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְכוּת שֶׁל אָדָם שֶׁמְחַדִּיר בְּעֶצְמוֹ אִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלַת הַזְכוּה לְהֶאֱמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כָּלֵל, אֶלָּא לִידַע שֶׁכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם הַכֵּל מִשְׁגַּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן אָסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, וְיִדוּעַ הַלְמוּד שֶׁלְמַד אוֹתָנּוּ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע שְׁאֶפִּילוֹ קֵשׁ שְׁנוּפֵל מִהַעֲגָלָה מִצַּד אֶחָד כְּלָפִי דְרוּם וְצַד אֶחָד כְּלָפִי צְפוֹן, גַּם זֶה מִשְׁגַּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, מִכָּל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן מָה שְׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי אָדָם אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חולין ז): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמַטָּה אֶלָּא אִם כֵּן מְכַרִּיזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה; זֹאת אוּמַרְתָּ אֶפִּילוֹ מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבַּע הַקִּטְנָה לֹא מְקַבְּלִים לְפָנָי שְׁנִכְרַז קוּדֵם מִלְמַעְלָה בְּשָׂמַיִם, וְכֵן אֲמָרוּ (יומָא לח.) בְּשִׁמְךָ יִקְרְאוּךָ וּבְמִקְוֶמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ, אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה שְׁמוּכָן לְחַבְרוֹ, וְאֵין מַלְכוּת נוֹגַעַת בְּמַלְכוּת חֲבֵרְתָּהּ אֶפִּילוֹ כְּמֵלֵא נִימָא, זֹאת אוּמַרְתָּ אֵף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לִיגַע בְּמָה שְׁשִׁיף לְהַשְׁנִי, אִם לֹא שְׁהַכְרִיזוּ קוּדֵם בְּשָׂמַיִם, וְכֵן אֲמָרוּ (בְּרוֹכוֹת נח.) אֶפִּילוֹ רִישׁ גְּרַגְיָתָא מִן שְׂמִיָּא מְנוּ לִיה; זֹאת אוּמַרְתָּ שְׁאֶפִּילוֹ עֲבוּדָה בְּזוּיָה וּפְשׁוּטָה כְּמוֹ לְנִקּוֹת בִּיּוֹב וְכוּ' וְכוּ', אָדָם לֹא יִקְבֵּל מִשְׁרָה כְּזוֹ, עַד שְׁמְכַרִּיזִין קוּדֵם בְּשָׂמַיִם וְכוּ', רוּאִים מִכָּל זֶה אֶת גְּדֵל הַשְּׁגָחָתוֹ

הַפְּרָטִי פְּרָטִית עַל כָּל בֶּן אָדָם, אֵינן הַעוֹלָם הַפְּקָר כָּלֵל, אֲלֵא הַכֹּל מִשְׁגָּח בְּהַשְׁגָּחַה פְּרָטִית מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן אֲסוּר לְהַתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם בְּלִבּוֹל שְׁבִדְעַת, וְלֹא לְהַכְנִס בְּעַצְבוֹת וּבִמְרָה שְׁחוּרָה וּבְדַמְיוֹנוֹת בְּאֵם שְׁהִיִּיתִי עוֹשֶׂה כְּכֹה וְכוּ', הִיָּה נַעֲשֶׂה כְּכֹה וְכוּ', וְאֵם הִיִּיתִי עוֹשֶׂה אַחֲרֵת וְכוּ', הִיָּה נַעֲשֶׂה אַחֲרֵת וְכוּ', כִּי הַכֹּל דְּמִיּוֹן, וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַּע כְּשֶׁמִּסְבֵּב אוֹתָךְ חֲלִילָה כִּמָּה מִחֲשָׁבוֹת רְעוּת וְקִטְנוֹת וְיִסוּרִין וְדִין וְהִסְתָּרוֹת פְּנִים, וּמְרָה שְׁחוּרָה עַל כָּלֵם, תִּדַּע שְׁשֵׁם אֶתָּךְ עִמָּךְ וְאַצְלָךְ אֱלֹהוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִף עַל פִּי שְׁנַפְלֵת לְשֵׁאוֹל תַּחֲתִית, בְּאֲמוּנָה הַזֹּאת שְׁאֵינן בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְדָבָר גְּדוֹל דְּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמְּאַצִּיל הָעֲלִיּוֹן, עַל יְדֵי זֶה תִּקּוּם בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עוֹז, כִּי אֶתָּךְ עִמָּךְ אֱלֹהוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי נִקּוּדַת אֲצִילוֹת מִתְּפֹשֵׁט עַד הַתְּהוֹם, וְלֹא אֲשַׁתְּנִי בְּכָל אֶתֶר, בְּסוּד (דְּבָרִים ל"ב ל"ט) "רְאוּ עֵתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאֵינן אֱלֹהִים עִמָּדֵי אֲנִי אֲמִית וְאֲחִיָּה מִחֲצָתִי וְאֲנִי אֲרַפָּא וְאֵינן מִיָּדֵי מִצִּיל", וְצָרִיכִים לְדַעַת אֵת זֶה הֵיטֵב אֲשֶׁר לֹא יִשְׁתַּנֶּה וְלֹא יִתְעַרְבוּ בּוֹ שׁוּם טְמָאָה וְזֶה־מָא כִּי הֵם בְּטָלִים בְּלִתֵּי מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי לִית בְּהוּ שׁוּם מִמְּשׁוֹת כָּלֵל וְכָלֵל, וְאוּרוֹ יִתְבָּרֵךְ מֵאִיר עַל נִקּוּדַת הַתְּהוֹם בְּלִתֵּי שׁוּם שְׁנוּי, אֲלֵא שְׂאֵתָה גְּרַמְתָּ לָךְ בְּמַעֲשֵׂיךְ הָרָעִים שְׁמַגִּיעַ לָךְ מְרוּרוֹת כְּאֵלוֹ כְּבִיכּוֹל כְּאֵלוֹ יֵשׁ בּוֹ שְׁנוּי וּפְרוּד כִּי הוּא כָּל יָכוֹל, אָבֵל לְעֵתִיד יִתְגַּלֶּה לְעֵינֵי כָּל, כִּי הַכֹּל הוּא הוּא, וְכָל הַצְּרוֹת וְהָרְעוֹת וְהַגְּלוֹת הַמֵּר וְהִסְתָּרָה, הַכֹּל אֲנִי אֲנִי הוּא וְלֹא אַחֵר כָּלֵל, כִּי אֵינן שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלִתֵּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהַכֹּל הוּא הוּא בְּלֵי שׁוּם שְׁנוּי, וּבִידִיעָה זֹאת יִתְפָּרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אֶזְרָא, וְהָרַע גְּמוּר כְּלָה וְאָבֵד דְּלִית בָּהּ מִשׁוֹשׁוֹתֵא כָּלֵל כָּלֵל, וְדִי בְּזֶה לְמֵאֲמִינִים וּמְחַפִּים לִישׁוּעָה צְפִיתָ לִישׁוּעָה; וְלִכֵּן אֲסוּר לָנוּ לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, רַק לְשִׁמוּחַ בְּשִׂמְחָה אֵינן סוֹפִית, וְזֶה זּוֹכִים עַל יְדֵי תוֹקֵף הָאֲמוּנָה שְׁמִכְנִיסִים

בְּעֶצְמָם שֶׁהִכֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב וְיִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה בְּטִלָּן, רְאֵה מָה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לַיְלָה, הִנֵּה שָׁבוּעַ וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהִכֵּל פּוֹרַח, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יִמְיָנוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקַנְהָ, וְהַלּוֹאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כֶּתֶל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעֲזָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאִין מְקַנְהָ, וְאִין מִי שֶׁיִּקְנֶה שְׁלֵא יָמוּת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלָכֵן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גִּמְרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהִנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גִ'מ'ר'א' הֵם רְאִשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה גִ'בְּרִיאַל מִיִּכְאֵל ר'פֶּאֵל א'וֹרִיאַל, וּמִי שֶׁזּוֹכֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גִּמְרָא, הוּא מְסַבֵּב עִם אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה שֶׁשׁוֹמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פֶּגַע וְנִגְעַע וּמַחֲלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁקָלִים י', אֵף שֶׁנִּדְמָה לָךְ דְּמִיּוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מוֹחִיךָ מָה יִהְיֶה כְּבָר אִם אֲנִי יִגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גִרְסָתִי אֶתְמוּל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יִגְרַס מִחֵר? אֵל תֹּאמַר זֹאת, אֲלֵא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְזֶה יָבִיא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנִיס אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לִבְךָ, שְׁאֵנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְּדִיו, כְּדֵי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גִּמְרָא, שֶׁתִּהְיֶה הַכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

וְעַל כָּלֵם הַרְגַּל אֶת עֶצְמָךְ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת גְּמוּר, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רכ"ח) בּוֹדָאֵי נִמְצָאִים כְּשָׂרִים אֵף עַל פִּי

שָׁאִין לָהֶם הַתְּבוּדוֹת. אֲבָל אֲנִי קוֹרָא אוֹתָם "פְּלִיטִים" מִבְּהֵלִים וּמִבְּלִבְלִים, וּפְתָאוּם כְּשֵׁיבּוֹא מְשִׁיחַ וַיִּקְרָא אוֹתָם יְהִיו מְעַרְבָּבִים וּמִבְּלִבְלִים. אֲבָל אֲנַחְנוּ נִהְיָה דוֹמִים כְּמוֹ הָאָדָם אַחַר הַשִּׁנָּה שְׂדַעְתוֹ נוֹחָה וּמִיִּשְׁבֵּת הֵיטֵב, כֵּן תִּהְיֶה דַעְתָּנוּ נוֹחָה וּמִיִּשְׁבֵּת עֲלֵינוּ בְּלִי מְהוּמָה וּבִלְבוּל וְכוּ'; וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלֶן, אֲלֵא הַרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְסִפּוֹר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ בְּתַמִּימוֹת גְּדוּל מָאֵד, וְדַע לָךְ שְׁכָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית הַצְּלָחָה כְּזוֹ שָׁאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה מִמְּשִׁיךְ אֶת הַשְּׂכִינָה בְּזֵה הָעוֹלָם, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה ג'): בְּתַחֲלָה קוֹדֵם שְׂחָטָאוּ יִשְׂרָאֵל הִיתָה שְׂכִינָה שׁוֹרָה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד שְׂנַאֲמַר (דְּבָרִים כ"ג) "כִּי הָיוּ"ה אֱלֹהֵיךָ מִתְּהֵלֶךְ בְּקָרֵב מִחֲנִיךָ", כִּיּוֹן שְׂחָטָאוּ נִסְתַּלְקָה שְׂכִינָה מֵהֶם שְׂנַאֲמַר (שִׁם) "וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְּבַר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ"; וְעַל יְדֵי שְׂאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא מוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה לְזֵה הָעוֹלָם וּמֵאִיר עַל עֲצָמוֹ אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוּי רַב וּנְפִלָא מָאֵד, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעָה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.

בְּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת כ"ד חֶשֶׁן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

נָא וְנָא רְאִי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לֹא
 לָתֵת אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שְׂיִתְפַּס אוֹתְךָ, כִּי הִסְמַ"ךְ מ"ם רוֹצֶה
 רַק לְשֹׁבֵר אֶת הָאָדָם וְלִהְפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְירוֹת וּדְכָאוֹן, כִּי זֶה
 כָּל כַּחוֹ, וְרַבְּנֵנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַשִּׂמְחָה, וְאָמַר
 (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׂצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל
 הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵת צָרִיכָה לְדַעַת שֶׁלְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה זֶה
 בָּא בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכְן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁמְכַרֶּיחָה אֶת
 עֲצָמָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִז טוֹב לָהּ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת
 עֲצָמִי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל
 דְּבוּר וְשִׁיחָה שְׂאֵדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמַע
 וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה
 שְׁחִזְקָה בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲזְרֵי לִי בְּכָל מִינֵי עֲזוּר שְׂאֵת
 רַק יְכוּלָה לְעֲזוּר לִי, כְּדֵי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל -
 אֶהְיֶה אַבְרָהָם מוֹתִיקִין אַחַר שְׁחִרִית שְׂיִהְיֶה שְׂתִּיחָה חֲמָה וְאֶרְוַחַת
 בּוֹקֵר אוֹ מְזוֹנוֹת וְכוּ', וּבְאֲמֻצַּע הַיּוֹם מְרַק חֵם, וְלַעֲת עָרֵב סְעוּדָה
 דְּשָׁנָה וְכוּ', כִּי אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׂוֹב חֶסֶד, כְּמֵאמָרָם ז"ל
 (יְלָקוּט הוֹשַׁע רֵמֵז תַּקכ"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲבִיב עָלַי חֶסֶד
 שְׂאֵתָם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזִּבְחַת שְׂזֻבַח שְׁלָמָה לְפָנָי אֶלְף
 עוֹלוֹת, וּבִפְרָט חֶסֶד כְּזֶה שְׁנוֹתָנִים לְאֶכוֹל וְלִשְׁתּוֹת לְרַעֲבִים
 וְלִצְמָאִים וְכוּ', הַצְּדָקָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַצְּדָקוֹת, כְּמֵאמָרָם ז"ל
 (בְּבֵרָא בְּתָרָא ט) אֵין בּוֹדֵקִין לְמְזוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכָל דְּבַר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת
 בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אֲבָל אִם בָּא אַחַד וְהוּא רַעֵב וְצָמָא, שְׂמָה הוּא לֹא
 יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתְךָ, כִּי מִי שְׂבָאָמַת רַעֵב אוֹ צָמָא הוּא יֹאכַל
 וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שְׂלֹא רַעֵב וְצָמָא הוּא לֹא יֹאכַל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכְן אֵין

צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִלֵּת מְלֵת לְאָכּוֹל לְרַעֲבִים וְצָמֵאִים, וְלִכְּנֵן תַּעֲשֶׂי
כָּל מָה שְׁבִיכּוֹלֶתָּ לְעִזּוֹר לִי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כָּל הַשָּׁנָה.

הַעֲקֹר רְאִי לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד שְׁלֵא יִהְיֶה בְּקִהְלֵתְנוּ שׁוּם לְשׁוֹן
הָרַע וּרְכִילוֹת, שְׁנֵה מְדַבֵּר עַל זֶה, וְזֹאת מְדַבֵּרֶת עַל זֹאת, כִּי
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הַקְּפִידוּ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד וְאָמְרוּ (עֲרִכִין ט"ו). כָּל
הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן הָרַע מְגַדִּיל עֲוֹנוֹתָיו כְּנֶגֶד עֲבוּדָה זָרָה גְלוּי עֲרִיּוֹת
וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, כָּל כֶּף חָמוֹר עֲוֹן לְשׁוֹן הָרַע, וְכֵן אָמְרוּ (שָׁם) כָּל
הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן הָרַע כְּאִלוֹ כֶּפֶר בְּעֵקֶר, שְׁנֹאֲמֵר (תְּהִלִּים י"ב) "אֲשֶׁר
אָמְרוּ לְלִשׁוֹנֵנוּ נִגְבִּיר שְׁפָתֵינוּ אֲתָנוּ מִי אֲדוֹן לָנוּ", וְאָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית
רַבָּה פָּרָשָׁה צ"ח סִימָן ג') לְשׁוֹן הָרַע נִמְשָׁלָה כְּחֵץ, שְׁמִמָּכָה בְּרַחוּק, כֶּף
הִיא לְשׁוֹן הָרַע דָּאֲמוֹר בְּרוּמֵי וְקָטִיל בְּסוּרְיָא; וְלִכְּנֵן זֶה כָּל כֶּף
חָמוֹר, כִּי אֶחָד מְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁים עַל הַזִּילָת, וְהַלְשׁוֹן הָרַע
מִתְקַבֵּלָת, וּמְאָמְלָלִים אֶת הָאָדָם שְׂדַבְּרוּ עֲלָיו עַל לֹא דָבָר, וְזֶה כָּל
כֶּף קָשָׁה לְהַנְצִיל מִזֶּה, עַד כִּדֵּי כֶּף שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא
בְּתָרָא קס"ה). רַבָּם בְּגִזֵּל וּמַעוּטָם בְּעֲרִיּוֹת, וְהַכֵּל בְּלִשׁוֹן הָרַע, אֲשֶׁרִי
הָאִשָּׁה שְׂשׁוּמְרֶת אֶת עֲצָמָה מְלַדְּבֵר לְשׁוֹן הָרַע.

הַמְּאָחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.א.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ד הַשָּׁנֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גִּירוּ יָאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבָךְ.

בְּעֵינַי נִסַּח הַתְּפִלָּה יְדוּעַ שֵׁישׁ הַרְבֵּה נִסְחָאוֹת וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי שֶׁקֶבֶל מְרַבּוּ וְכוּ', וּבִאֲמַת בֵּין נִסְחָא לְנִסְחָא אֵין שְׁנוּיִים כָּל כֶּף גְּדוּלִים לְמִי שֶׁמִּסְתַּכֵּל בְּאֲמַת, זֶה מַחְסִיר כֶּמָּה תְּבוּת, זֶה מוֹסִיף כֶּמָּה תְּבוּת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן כָּל אֶחָד שִׁיתְּפַלֵּל כְּפִי הַנִּסַּח שֶׁקֶבֶל מֵאֲבוֹתָיו וְרַבּוֹתָיו.

הַנִּסַּח שֶׁבְּסִדּוֹר "חֲמֻדַת יִשְׂרָאֵל" זֶה מְדִיק עַל פִּי שְׁבַר הָרֹב הַקְּדוּשׁ מְמוֹנְקָאטְשׁ זי"ע בְּעַל "מְנַחַת אֶלְעָזָר", אָבֵל יֵשׁ עוֹד נִסְחָאוֹת כְּגוֹן נִסַּח חֲב"ד כְּפִי שֶׁתִּקַּן הַבְּעַל הַתְּנַיָא זי"ע, וְעוֹד נִסְחָאוֹת מִכֶּמָּה חֲסִידוּיּוֹת וְכוּ', וְהַנִּסַּח שֶׁל סִדּוֹר "עֵת רְצוֹן" זֶה הַנִּסַּח שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שִׁידוּעַ שֶׁאֵין הַרְבֵּה שְׁנוּיִים, כִּי בְּפִרוּשׁ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא לֹא מֵתְעַרֵב בְּנִסְחָאוֹת הַתְּפִלָּה, אֲלֵא שֶׁכָּל אֶחָד יִתְּפַלֵּל כְּפִי הַנִּסַּח שֶׁקֶבֶל מֵאֲבוֹתָיו, רַק בְּבִרְכַת יִשְׁתַּבַּח הַקְּפִיד רַבְּנוּ ז"ל שֶׁלֹּא לומר "מְלֶךְ יְחִיד אֵל חֵי הָעוֹלָמִים", אֲלֵא "מְלֶךְ יְחִיד חֵי הָעוֹלָמִים", שֶׁצָּרִיךְ לִהְיוֹת מְעִין הַפְּתִיחָה שֶׁהוּא בְּרַכַת "בְּרוּךְ שְׁאָמַר", שֶׁשֵּׁם גַּם כֵּן לֹא כְּתוּב 'אֵל', וְעוֹד כֶּמָּה שְׁנוּיִים בְּשִׁמוּנָה עֲשֶׂרָה בְּרִכּוֹת, וְלִכֵּן לֹא כְּדַאי לִהְתַּבְּלָבֵל מִכָּל זֶה, אֲלֵא הָעֵקֶר לִהְתַּפְּלֵל בְּתוֹךְ הַסִּדּוֹר דִּיקָא, וְלִקְשֹׁר אֶת מַח מַחְשַׁבְתּוֹ אֶל דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה, שְׁזֵה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת כְּוִנּוֹת הַתְּפִלָּה שֶׁיִּכְוֶן פְּרוּשׁ הַמִּילוֹת, וְעַל זֶה צָרִיכִים כַּחוֹת גְּדוּלִים מְאֹד, כִּי מַחְמַת רוּב עֲוֹנוֹתָיו מַח מַחְשַׁבְתּוֹ מִבְּהִלַת וּמִבְּלִבְלַת וְכוּ' וְכוּ', וְהַמַּח מַחְשַׁבָה חוֹשֶׁבֶת מֵה שְׁחוּשְׁבַת וְכוּ', וְהִפֵּה מְדַבֵּר וְכוּ', וְלִכֵּן צָרִיכִים כַּחוֹת עֲצוּמִים לְקַשֵּׁר מַח מַחְשַׁבְתּוֹ אֶל הַדְּבוּר, שְׁזֵה נִקְרָא תְּפִלָּה בְּכַח, שֶׁצָּרִיכִים כַּחוֹת עֲצוּמִים לְקַשֵּׁר מַח מַחְשַׁבְתּוֹ אֶל הַדְּבוּר, וְזֵה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה שֶׁאֲדָם מְכֻוֵן אֵל מֵה שֶׁהוּא

אומר, ועל ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא בסוד (דברים י" כ"א)
 "הוא תהלתך והוא אלקיך".

וידוע מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל') שכל
 המחשבות זרות באים באמצע התפלה, לבלבל לו את כל
 התפלה, כי באמת שלמות התפלה שאדם יקשר את המח
 מחשבה אל מה שהוא מדבר, ורק זה נקרא "תפלה בכח", כי
 צריכים כחות עצומים לקשר את המחשבה אל הדבור, כי כל
 המחשבות זרות הן הן העברות שלו, וכמו שכתב מוהרנ"ת ז"ל
 (חיי מוהר"ן סימן תק"צ) פעם אחת היה קובל איש אחד לפני רבנו
 ז"ל איך שקשה לו מאד להתפלל, כי המחשבות זרות מבלבלין
 אותו מאד, והשיב לו רבנו ז"ל מקבלין זאת לכפרת עוון, "נעמט
 מען דאס אהן פאר א כפרת עוון" וחיך קצת. וקצת היה נראה
 כונתו בזה, כי הלא באמת אלו המחשבות הם בעצמם עוונות,
 ועל כן חיך קצת. אך אף על פי כן בודאי כל דבריו אמת וצדק,
 כי על כל פנים בזה שאין מהרהר אחריו יתברך חס ושלום, וידוע
 שבודאי השם יתברך רוצה לקרבו ולקבל תפלתו, רק שעוונותיו
 גרמו לו כל אלו המחשבות הבאין לבלבלו, ויש לו צער מזה
 ובורח מהם בכל כחו, יכול להיות בודאי שזה בעצמו נחשב לו
 לכפרת עוון, עד שאם היה זוכה להתנהג בזה בתמימות ובאמת
 כראוי, כבר היו עוונותיו נמחלין על ידי זה בעצמו, ואז ממילא
 היו מסתלקין ממנו כל המחשבות זרות, וכעין שאמרו חכמינו
 הקדושים (ברכות י"ב): העובר עברה ומתבייש בה מוחלין לו על
 כל עוונותיו; הרי שלף לפניך שכל אלו המחשבות זרות שנכנס
 לאדם באמצע התפלה, הן שחרית, הן מנחה, הן ערבית, זה
 החטאים שלו, כי מכל חטא ועוון שאדם חוטא נגדו יתברך,

בּוֹרָא קִלְפוֹת וּמִשְׁחִיתִים וְהֵם הַמְּסַבִּים אוֹתוֹ, וּמֵהֶם נִמְשָׁךְ כָּל
 הַמְּחַשְׁבוֹת זְרוֹת בְּעַת הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת שְׁאֵדָם מִתְּפַלֵּל שְׁחִירַת
 מִנְחָה עֲרֵבִית, עַד שְׁיָכוּל לְעִבּוֹר כָּל הַתְּפִלָּה וְלֹא יִכְנֹן שׁוֹם דְּבַר,
 רַק הַמַּח מִחֻשְׁבָּה חוֹשֵׁב בְּדַבָּר אֶחָד, וְהַדְּבּוֹר אוֹמֵר וְטוֹחֵן אֶת
 תְּבוֹת הַתְּפִלָּה וְכוּ', וְזֶה מְצִיאֹת שִׁישׁ אֶצֶל כָּל אֶחָד, וְהוּא כָּל כָּף
 שְׁקוּעַ בְּעִנְיָנוֹ וּבְמִחְשְׁבוֹתָיו עַד שֶׁלֹּא שָׁם לֵב שֶׁהוּא בְּכֻלּוֹ לֹא
 מְכוּן מֵה שֶׁהוּא אוֹמֵר, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ פְּשוּטוֹ
 כְּמִשְׁמְעוֹ לְקִשֹׁר אֶת הַמְּחַשְׁבָּה לְדְבּוֹר, וְצְרִיכִים עַל זֶה כַּחוֹת
 עֲצוּמוֹת, כִּי מֵרַב עֲוֹנוֹתָיו הוּא מְסַבֵּב עִם קִלְפוֹת וּמִשְׁחִיתִים שֶׁהֵם
 עֲוֹנוֹתָיו, שְׁנַעֲשׂוּ כְּמוֹ עֲנָנִים שֶׁמְכַסִּים אֶת עֵינֵי הַשָּׁכֵל וְכוּ', וְאָמַר
 רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן קכ"ב) לְעִנְיַן הַמְּחַשְׁבוֹת זְרוֹת
 שֶׁבַתְּפִלָּה. וְכִבֵּר יָדוּעַ שֶׁכָּל מִחְשְׁבָה וּמִחְשְׁבָה הִיא קוֹמָה שְׁלֵמָה,
 וְאָמַר כְּשֶׁהָאָדָם עוֹמֵד וּמִתְּפַלֵּל כְּסֹדֵר וְאֵינוֹ מִשְׁגִּיחַ עַל הַמְּחַשְׁבוֹת
 זְרוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מְנַצֵּחַ אוֹתָם וּמַעְבִּירָם מִמֶּנּוּ, כִּי אֵין צְרִיכִין
 לְהִסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל, רַק לִילֵךְ כְּסֹדֵר בַּתְּפִלָּתוֹ וּלְבַלֵּי לְהַבִּיט
 לְאַחֲרָיו כָּלֵל, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יִסְתַּלְקוּ מִמֶּנּוּ, וּבֵין כָּף בְּדֶרֶךְ
 הַלוֹכוֹ בַּתְּפִלָּתוֹ הוּא מְפִיל אוֹתָם, לְזֶה חוֹתֵךְ יָד, וְלְזֶה חוֹתֵךְ רֶגֶל,
 וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה בְּשָׂאֵר הָאֵיבָרִים. פְּרוּשׁ כְּמוֹ לְמַשָּׁל בְּעִנְיַן מְלַחְמָה,
 כְּשֶׁצָּרִיךְ לִילֵךְ וְלְעִבֵּר בֵּין הַרְבֵּה רוֹצְחִים וְאוֹרְבִים, וְכִשֶּׁהוּא גְבוּר
 וְעוֹבֵר בֵּינֵיהֶם, אֲזִי בְּדֶרֶךְ הַלוֹכוֹ הוּא מְפִיל אוֹתָם, כִּי לְזֶה חוֹתֵךְ
 יָד בְּדֶרֶךְ הַלוֹכוֹ וּמְפִילוֹ, וְלְזֶה חוֹתֵךְ רֶגֶל וְכוּ' וְכוּ', וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה כֵּן
 הוּא מִמֶּשׁ בְּעִנְיַן הַתְּפִלָּה, שֶׁכְּשֶׁמִּתְּפַלְּלִין כְּסֹדֵר הַתְּפִלָּה, וְאֵין
 מִשְׁגִּיחִין עַל הַמְּחַשְׁבוֹת זְרוֹת, וְדוֹחִין אוֹתָם וּמְפִילִם, אֲזִי בְּדֶרֶךְ
 הַלוֹכוֹ בַּתְּפִלָּתוֹ הוּא חוֹתֵךְ לְזֶה יָד וְלְזֶה רֶגֶל וְכוּ', כִּי כָּל מִחְשְׁבָה
 זְרָה הוּא קִלְפָה, וְהִיא קוֹמָה שְׁלֵמָה, וְכְשֶׁמִּתְּגַבֵּר לְהַתְּפַלֵּל כְּסֹדֵר
 וּלְבַלֵּי לְהִסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם, אֲזִי הוֹרֵג אוֹתָם אוֹ חוֹתֵךְ מֵהֶם אֵיבָרִים

איברים; אדם צריך רק לומר את תבות התפלה, ולקשר את המחשבה לדבור, ועל ידי זה דיקא אם יתמיד בזה לקשר את המחשבה אל הדבור, ולא יסתכל על המחשבות זרות הבאים אליו, על ידי זה הוא מבטל אותם לגמרי, וזה שיך בין בתפלה לחשב מה הוא מתפלל, ובין בתורה לחשב מה הוא לומד, כי גם אז באים אליו מחשבות זרות שהן הן הקלפות שברא מחמת עוונותיו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תולדות כ"ד חשוון ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל ההשתלשלות של הגלוי איך שרבונו ז"ל גלה את התקון הכללי, מובא באריכות בספר "שיחות הר"ן" (סימן קמ"א) קחהו משם, והגם שרבונו ז"ל מדבר שהעקר זה על מקרה לילה שזה קורה אצל רוב העולם, עם כל זאת מובא שם בזה הלשון "ואמר שהוא תקון הכללי כי כל עברה יש לה תקון מיוחד, אבל תקון הזה הוא תקון הכללי", עין שם, וכן מובא (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ט) ולתקן כל העברות בפרטיות הם רבים מאד, וכבד על האדם, ואי אפשר לתקן אותם, כי יש דקדוקים ופרטיות רבים בכל לאו ולא. בכך צריך לתקן כלליות הגידים, שהוא בחינת (דברים ד') "ויגד לכם את בריתו", ואז על ידי תקון הברית, שהוא כלליות

הַגִּידִין, נִתְתַּקֵּן מִמִּילָא כָּל הַלְאוּיִן שְׁעֵבֶר, וְנִמְשָׁךְ לָהֶם לְבִנוּנִית. וְעַל שֵׁם זֶה נִקְרָא כָּל־לִיּוֹת הַגִּידִין שֶׁהוּא הַבְּרִית קוֹדֵשׁ, 'שְׂדֵי' עַל שֵׁם שְׂשֻׁדֵי וְיֹרֶה כַּחֲץ לְבִנוּנִית וְתִקּוּנִים לְכָל פָּרֵט וּפָרֵט כְּפִי צוּרְכוֹ, וְאִפִּילוֹ לְמִקּוֹמוֹת הַצָּרִים וְהַדְּקִים. כִּי יֵשׁ מִקּוֹמוֹת צָרִים וְדְקִים שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְבוֹא לְשֵׁם שׁוֹם תִּקּוּן כִּי אִם עַל יְדֵי תִקּוּן הַכְּלָלִי, שֶׁהוּא זוֹרֵק לְבִנוּנִית וְתִקּוּנִים גַּם לְמִקּוֹמוֹת הַצָּרִים וְהַדְּקִים, בְּבַחֲיִנַת (אִיּוֹב כ"ב) "וְהָיָה שְׂדֵי בְּצָרֶיךָ" שְׂשֻׁדֵי וְיֹרֶה תִּיקּוּנִין לְכָל מִקּוֹמוֹת הַצָּרִים וְכוּ', עֵינֵי שָׁם, וּלְפִי דְבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל כָּאֵן מִשְׁמַע שֶׁהַתִּקּוּן הַכְּלָלִי הוּא תִקּוּן לְכָל הַחֲטָאִים שֶׁל כָּל מִינֵי פָגַם הַבְּרִית שְׁבַעוֹלָם שְׁנִכְשַׁל בָּהֶּם הָאָדָם וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לּוֹמֵר בְּכָל יוֹם אֶת הָעֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים תִּקּוּן הַכְּלָלִי, וּבִפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן קמ"א) אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא דָּבָר קַל לּוֹמֵר עֲשָׂרָה קִפִּיטָל תְּהִלִּים, אֵף עַל פִּי כֵּן גַּם זֶה יִהְיֶה כְּבֹד מְאֹד לְקַיָּם. וְכֵן נִתְקַיָּם עֲתָה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים שְׁמַחֲמַת רַבּוּי הַמַּחְלוּקוֹת רוּב הַהֶמוֹן רְחוּקִים מְאֹד לְקַיָּם זֹאת, וְהוּא ז"ל הוֹדִיעַ כָּל זֹאת מִקֶּדֶם. וְאַנְחֵנוּ עֲשִׂינוּ מִה שְׁמַטָּל עָלֵינוּ לְהוֹדִיעַ הַתִּקּוּן לְכָל הַחֲפֵץ לְהַתְתַּקֵּן, וְכָל אֶחָד הַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה. הַשׁוֹמֵעַ יִשְׁמַע, וְהַחֲדַל יִחְדַּל וְאַנְחֵנוּ אֶת נַפְשֵׁנוּ הַצְּלוּנוּ.

בְּעֵינֵינוּ מִי שְׁנִכְשַׁל בְּמִזִּיד וְכוּ', אֶתְּהָ צָרֶיךָ לְדַעַת שְׂאִין דְּבָר כְּזֶה שְׁיִהְיֶה יַחֲטֵא בְּמִזִּיד, אֲלֵא יְדוּעַ מִה שְׂאֵמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן פ"ט) שֵׁישׁ חֲבִילוֹת חֲבִילוֹת שֶׁל עֲבֵרוֹת, רַחֲמָנָא לִי צִלָּן, כִּי (אֲבוֹת פָּרָק ד') 'עֲבָרָה גּוֹרֶרֶת עֲבָרָה', הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם עוֹבֵר עֲבָרָה חֵס וְשָׁלוֹם אֲזִי עֲבָרָה רֵאשׁוּנָה גּוֹרֶרֶת אוֹתוֹ לַעֲשׂוֹת עֲבֵרוֹת אַחֵרוֹת הַשְּׂיָכִים לָהּ דִּיקָא. וְכֵן כְּשֶׁעוֹשֶׂה עֲבָרָה אַחֵרֶת חֵס וְשָׁלוֹם, אֲזִי

גִּוּרֶת גַּם בֵּן עֲבֹרוֹת הַשִּׁיכִים לָהּ, כִּי כָּל עֲבֹרָה וְעֲבֹרָה גִּוּרֶת עֲבֹרוֹת הַשִּׁיכִים לָהּ וְנִגְרָרִין אַחֲרֶיהָ. אָבָל לֹא עֲבֹרוֹת שָׂאִין שִׁיכִים לָהּ וְכוּ', עֵינֵי שָׁם, וְלִכֵּן לֹא שִׁיף לְהַגִּיד שֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל יַעֲבוֹר עֲבֹרָה בְּמִזִּיד, כִּי נִשְׁמָתוֹ קְשׁוּרָה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים וְלֹא שִׁיף שִׁיעֵבֶר עֲבֹרָה בְּמִזִּיד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצִּילֵנוּ מִכָּל מִיַּיִ עֲבֹרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְנִזְכֶּה לֹמֵר בְּכָל יוֹם אֶת הָעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים תְּקוּנַת הַכְּלָלִי, שְׁזָה תְּקוּנַת גְּמוּר לְכָל הַחֲטָאִים וּבַפָּרֵט לְפָנֶיךָ הַבְּרִית, וְיִדְוַע אֲשֶׁר הָאִישׁ מוֹרֵם מֵעַם רַבִּי אַבְרָהָם בֶּן רַבִּי נַחֲמָן טוֹלֵט שִׁינְעֵר ז"ל (בְּעַל מַחְבֵּר סֵפֶר בְּאוֹר הַלְקוּטִים עַל הַלְקוּטֵי מוֹהֲר"ן) בְּשַׁעַת שְׂדֵבֶר עִם אֵיזָה בֶּן אָדָם אָמַר אַחֲרַי כִּי אֶת הַתְּקוּנַת הַכְּלָלִי, כִּי רַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן מ"ג) הַדְּבֻרִים שֶׁל הַרְשָׁע שֶׁהוּא בֶּר דַּעַת מוֹלִידִים נֶאֱוָף בְּהַשׁוֹמֵעַ דְּבָרָיו, וְיַעֲזֵן שְׁלֵא יְכוּלִים לְדַעַת מִי זֶה וְכוּ', וְלִכֵּן אַחֲרַי שְׂדֵבֶר עִם אֵיזָה אָדָם, הִיָּה רָגִיל לֹמֵר אֶת הַתְּקוּנַת הַכְּלָלִי, כְּדֵי שֶׁהַדְּבֻרִים שֶׁל הָאָדָם פָּגוּם לֹא יִזִּיק לוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ד חֶשֶׁן ה'תַּשַׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

יְדוּעַ מַה שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה א' סִימָן ה') עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ל"א י"ט) "תִּתְּלַמְּנָה שִׁפְתַי שֶׁקָּר הַדְּבָרוֹת עַל צְדִיק עֵתָּק בְּגִאּוֹה וְבוּז", הַדּוּבָרוֹת עַל צְדִיק חֵי הָעוֹלָמִים עֵתָּק, שֶׁהֵעֵתִיק בְּבְרִיּוּתוֹ בְּגִאּוֹה אֶתְמָהָה בְּשִׁבִיל לְהַתְנַאֲוֹת וְלוֹמַר אֲנִי דוֹרֵשׁ בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, וְבוּז אֶתְמָהָה מְבִזָּה עַל כְּבוֹדִי, דָּאָמַר רַבִּי יוֹסִי בַר חֲנִינָא כָּל הַמִּתְכַּבֵּד בַּקְּלוֹן חִבְרוּ אֵין לוֹ חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא בְּכְבוֹדוֹ שֶׁל מְקוֹם עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה; וְלִכֵּן יֵרָאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ לּוֹמְדִים קִבְּלָה בְּסִתְרָה וְלֹא בְּגִלוּי כְּאֲשֶׁר נִהוּג הַיּוֹם, וְלוֹמְדִים אֶת הַלְמוּד הַזֶּה בְּאִימָה וּבִירְאָה בְּרֵתָת וּבִזְעָה, כִּי סוּף כָּל סוּף מְדַבְּרִים פֹּה מִסִּתְרֵי תוֹרָה שְׁצָרִיכִים לְלַמֵּד בְּסִתְרָה דִּיקָא, וְאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְכָה מ"ט): מֵאֵי דְכָתִיב (שִׁיר הַשִּׁירִים ז' ב') "חֲמוּקֵי יִרְכִיף" לָמָּה נִמְשְׁלוּ דְבְרֵי תוֹרָה כִּירְף, לוֹמַר לָךְ מַה יִּרְף בְּסִתְרָה אֵף דְבְרֵי תוֹרָה בְּסִתְרָה; שִׁדְיוּעַ שְׂזָה סוֹבֵב עַל סִתְרֵי תוֹרָה, וְלֹא כָּל אֶחָד רָאוּי לָזֶה, וּמְכַל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן שְׁמַלְמְדִים אֶת זֶה עִם קָלִים וְרִיקִים וּפּוֹחֲזִים וְכוּ', וּמְכַל שְׁכָן עִם נְשִׁים וְכוּ', וְצָרִיכִים לְבָרַח מִשִּׁיעוּרִים כָּאֵלוֹ, כִּי הֵם אֵינָם יוֹדְעִים מִימִינָם לְשִׁמְאֵלָם.

צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שִׁיְהִיָּה מַעֲשָׂיו מְרַבִּים מִחֲכָמָתוֹ, הֵינּוּ שִׁיקִים מְצוּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, כִּי אִם אָדָם לוֹמֵד חֲכָמַת הַקִּבְּלָה בְּלֵי קִיּוֹם מְצוּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, לְבִסוּף הוּא בָּא לְיָדֵי כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, כִּי שְׁכָלוֹ לֹא יָכוֹל לְהַכִּיל אֶת הָרוֹחַנִיּוֹת וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה נוֹפֵל נְפִילָה אַחֵר נְפִילָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְשַׁפּוֹךְ אֶת לְבוֹ הַרְבֵּה מֵאֵד שִׁיְהִיָּה רָאוּי לְלַמֵּד חֲכָמַת הַקִּבְּלָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שֶׁהוּלֵךְ
בְּשֶׁבֶת עִם בְּגָדִים לְבָנִים, שְׂזֵה קְרוֹב הַגְּאוּלָּה, וְיִדּוּעַ שֶׁהַצְּדִיק
הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִצְחָק מְדֵרָה־בֵּיטָשׁ זי"ע אָמַר שְׂאָם הָיוּ כָּלֵם הוֹלְכִים
עִם בְּגָדִים לְבָנִים בְּשֶׁבֶת בְּפֶרֶט בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, הָיוּ מְבִיאִים אֶת
הַגְּאוּלָּה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂגַם אֶתָּה תֵּלֵךְ עִם בְּגָדִים
לְבָנִים בְּשֶׁבֶת, כִּי זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים
בְּאֵם יֵשׁ לְאָדָם שְׁתֵּי חֲלִיפוֹת שְׂאָחָד יִתְלַכְּלֵךְ יְכוּלִים אֶת הַשְּׁנֵי
לְתֵת לְנִקּוּי יָבֵשׁ.

וְהִנֵּה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ קָשָׁה לְלַכֵּת עִם בְּגָדִים לְבָנִים בְּשֶׁבֶת
שְׁלֵא יִהְיֶה נִרְאָה כְּחֻתָּן בֵּין אֲבֵלִים, אֲבָל מְאֹד שְׂנִכְנְסוּ בִּיבְנָאֵל
שְׂמָה תִקְנִנוּ שְׂכָל אֶחָד יֵלֵךְ עִם בְּגָדִים לְבָנִים, וְכָכָה אֲנִיחֲנוּ
מִמְשִׁיכִים כָּל הַזְּמַן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִמְחַל לָנוּ עַל כָּל
עוֹנוֹתֵינוּ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

כָּל הַצָּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת שֶׁלְּךָ נוֹבְעֵי רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַשְּׂמֵחָה, כִּי אִם הָיִית תָּמִיד שְׂמֵחָה וְעַלִּיזָה הָיִית נִגְאָלֶת מִכָּל הַצָּרוֹת שֶׁלְּךָ, וְלָכֵן אֶת צְרִיכָה הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רַק עַל שְׂמֵחָה, לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשְׂמֵחָה, שְׂזֵה יוֹצִיא אוֹתְךָ מִכָּל הַסּוֹכָךְ שְׁנִסְתַּבַּכְתָּ וְכוּ', וְלָכֵן הִרְגִּילִי אֶת עַצְמִי לִדְבַר אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת בְּכָל יוֹם אֲפִילוֹ כַּמָּה פְּעָמִים בַּיּוֹם, כִּי תְּפִלָּה זֶה הַשַּׁעַר לְהַכְנִס אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם זָכַנִי לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה תָּמִיד, וְאֶזְכֶּה לְהִרְגִּישׁ אֶת הַשְּׂמֵחָה בְּאֲבְרֵי וּגְיָדֵי וּבְכָל טְפֵי דָמִי, עַד שֶׁהַשְּׂמֵחָה תִּגִּיעַ לְרַגְלֵי, שְׂאֶזְכֶּה לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם מֵרַב שְׂמֵחָה עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שֶׁנִּבְרַאתִי מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי יוֹכֵל לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתֶיךָ, אֲנִי אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם רַחֵם עָלַי וְהִרְחַק מִמֶּנִּי אֶת הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוּת, וְזָכַנִי לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אֲחֵרִים מִשְׂמֵחָה, וְאֶזְכֶּה לְשַׂמַּח אֶת אֲחֵרִים, וְעַל יָדֵי זֶה גַם אֲנִי אֶזְכֶּה לְשַׂמּוֹחַ, וּבִזְכוּת הַשְּׂמֵחָה אֶזְכֶּה לְהַפְלִיל בְּךָ לְגַמְרִי, עַד שֶׁלֹּא אֶרְאֶה לְפָנַי עֵינֵי רַק אֶת אִמָּתְךָ מִצִּיאוֹתֶיךָ יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ שֶׁאַתָּה מַחִיָּה וּמְהוּהָ וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאוֹת כֻּלָּה, וְזָכַנִי לְאִמּוּנָה בְּרוּרָה וּמְזוּכָּרָה שְׂאֶזְכֶּה לְדַעַת בִּידְעָה בְּרוּרָה שֶׁאַתָּה נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדֶיךָ נִמְצָא, וְעַל יָדֵי זֶה תִּמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, וְתִמְשִׁיךְ עָלַי שְׁפַע שְׁלֹא אֶצְטָרֵךְ שׁוֹם טוֹבוֹת מִבֶּשֶׁר וְדָם, אֲלֵא תִפְרָנסֵנִי מִיָּדְךָ הַמְּלֵאָה לְבָד, וְעוֹד אֶזְכֶּה לְתַת צְדָקָה לְהַזִּילָת, וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְאֶזְכֶּה לְהַפְלִיל בְּךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

את צריכה לחזור בתשובה שלמה על חלול שבת זה מאד מאד חמור, ולא בחנם שעובר עליך מה שעובר וכו' וכו', כי מי שמחלל את השבת הוא עושה חלל כביכול באין סוף ברוך הוא, והוא סובל אחר כך כל מיני סבל שבעולם, ולכן ראי לחזור בתשובה שלמה על חלול שבת, ותזכרי מה שאמרו חכמינו הקדושים (שבת קי"ח:): כל המשמר שבת כהלכתו אפילו עובד עבודה זרה כדור אנוש מוחלין לו, שנאמר (ישעיה נ"ו ב') "אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע", אל תקרי מחללו אלא מחול לו.

עקר גדלת בר ישראל שאפילו שנופל הוא קם, כמו שכתוב (מיכה ז' ח') "כי נפלתי קמתי כי אשב בחשך הוי"ה אור לי", תמיד צריכים לזכור אשר אין בלעדו יתברך כלל, ואפילו במקומות הירודים והנפולים גם שם נמצא הקדוש ברוך הוא, וגם משם יכולים להתקרב אליו.

בענין שמטרידים אותך ומתעללים בך בפרנסתך וכו', את צריכה לדעת שעל ידי שמירת שבת זוכים לפרנסה ברוח, וכן זוכים למציאת זוג, כי שבת היא זוגתם של ישראל.

עם כל זאת עליך לדעת שיש איפוא להתלונן בבית דין לעבודה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתך שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שׁו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת כְּדִי לְהִתְחַתֵּן צְרִיכִים לְהִיּוֹת מוֹכְנִים
גּוֹפְנִית וְנִפְשִׁית וְכו', וְכֹל זְמַן שֶׁלֹּא בְּטוֹחִים עִם עֲצָמָם, אֲזִי לֹא
כְּדֹאִי אֶפִּילוֹ לְדַבֵּר מִזֶּה.

אֲנִי מְאֹד מִתְפַּלֵּא שְׂאֵת כְּבֹר בְּגִיל עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ וְעֵדִין יֵשׁ
לְךָ כָּל מִינֵי חֲשָׁשׁוֹת וּפְחָדִים שֶׁל הֶבֶל וְכו' וְכו', וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה
קוֹדֵם כָּל לְעִבּוֹד עַל עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת מוֹכְנָה לְהִתְחַתֵּן.

נָא וְנֹא רְאִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לֹא
לְתֵת אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שְׂיִתְפַּס אוֹתְךָ, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם רוֹצֶה
רַק לְשִׁבֵּר אֶת הָאָדָם וְלְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְרִירוֹת וְדְכָאוֹן, כִּי זֶה
כָּל כַּחוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַשִּׂמְחָה, וְאָמַר
(לְקוֹטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁצַרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל
הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה זֶה
בָּא בְּמִסְרִירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁמְכַרֶּיחָה אֶת
עֲצָמָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִזּוֹ טוֹב לָהּ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת
עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל
דְּבוּר וְשִׂיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמַע

וְנִתְקַבַּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה
שֶׁחֲזָקָה בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ה חֶשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יָאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֵׁישׁ לָכֶם
שֶׁזְּכוּתְכֶם לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד יְקָר
מִי שֶׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, עַד כְּדֵי כֶּף שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרָכוֹת
ל"ד). בְּמָקוֹם שֶׁבְּעֲלֵי תִשׁוּבָה עֹמְדִים, שֵׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים
יְכוּלִים לְעֲמוֹד, וְאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסִיקְתָּא דְּרַב כְּהֵנָּא) גְּדוּל
כַּחַה שֶׁל תִּשׁוּבָה שְׁכִינֵן שְׁאֲדָם מְהִרְהֵר בְּלִבּוֹ לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה, מִיֵּד
הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלֵא
עַד מֵהֶלֶךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רִקִּיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלֵא
שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת לְפָנֵי כֹסֵא הַכְּבוֹד, וְהַסֵּמ"ךְ מ"ם מְאֹד מְאֹד מְפָחֵד
מִכֵּן אָדָם שֶׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, כִּי כִּיּוֹן שְׁאֲדָם בָּא אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֲפִילוּ שֶׁהוּא עֹשֶׂה עַד עֲכָשׁוּ מַה שֶׁהוּא עֹשֶׂה, וּמִתְחַדָּה
וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מַה שֶׁעֲשָׂה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כֹּכֵר מְקַבְּלוֹ,
וְאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּמִדְבַר רַבָּה פָּרָשָׁה כ' סִימָן י"ג) בְּלָעָם הִיָּה

רְשַׁע עָרוּם וְיָדַע שְׂאִין עוֹמֵד בְּפָנָי הַפְּרָעָנוּת אֲלֵא תְּשׁוּבָה, שְׁכַל מִי שְׁחוּטָא וְאוֹמֵר חֲטָאתִי, אֵין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ לִיגַע בּוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא מְסִית אֶת כָּל אָדָם מֵה לָךְ לְחִזּוֹר בְּתְּשׁוּבָה? וּמֵה לָךְ לְהִתְּוֹדוֹת? כִּי הוּא יוֹדַע שְׁמִי שְׁחִזּוֹר בְּתְּשׁוּבָה וּמִתְּוֹדָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ הַמְּוֹת לִיגַע בּוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (תְּנַחֲמוּמָא נַח) אֵין מְכָה בְּעוֹלָם שְׂאִין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע תְּשׁוּבָה.

וְלָכֵן אַתָּה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוּחַ אַתָּה וְאַשְׁתָּךְ שְׂזַכִּיתֶם לְחִזּוֹר בְּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה, אֲבָל עֲלֵיכֶם לְדַעַת כִּי שְׁמִירַת שְׁבֵת זֶה יְסוּד הַיְסוּדוֹת, כִּי כָךְ מוּבָא בְּזִהַר (יְתָרוֹ פ"ח). כֹּל בְּרַכָּאן דְּלַעִילָא וְתַתָּא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תְּלִיין, וְתַאנָא אִמָּאי לֹא אִשְׁתַּכַּח מְנָא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, מְשׁוּם דֵּהֵוּא יוֹמָא מִתְּבַרְכָּאן מִינְיָה כֹּל שִׁיתָא יוֹמִין עֲלֵאִין, וְכֹל חַד וְחַד יִהִיב מְזוּנִיָּה לְתַתָּא כֹּל חַד בְּיוֹמוֹי, מַהֵיָּא בְּרַכָּה דִּמְתְּבַרְכָּאן בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה; [כָּל הַבְּרָכוֹת שְׁלִמְעָלָה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וְלִמְטָה כָּאן בְּעוֹלָם הַזֶּה, תְּלוּיִים רַק בְּיוֹם הַשְּׁבֵת, וְלִמְדָנוּ לָמָּה לֹא יֵרֵד מִן בְּשֵׁבֶת? מִפְּנֵי שְׁמִשְׁבֵּת מִתְּבַרְכִים כָּל הַשָּׁשׁ יָמִים מְשִׁשֵׁת יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְכֹל יוֹם מְקַבֵּל אֶת הַהִשְׁפָּעָה שְׁלוֹ מְשִׁבֵּת], וְלָכֵן אַתֶּם שְׁנִיכֶם צָרִיכִים לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׁבֵת שְׁבִזְכוֹת הַשְּׁבֵת נְשַׁפַּע בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה לְשִׁשֵׁת יְמֵי הַחוֹל וּבְפָרְט פְּרָנְסָה בְּשַׁפַּע, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרַאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה י"א סִימָן א') עַל הַפְּסוּק (מְשָׁלִי י') "בְּרַכַּת הַיְוִי" הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסֵף עֲצֵב עֲמָה" בְּרַכַּת הַיְוִי" הִיא תַעֲשִׂיר זוֹ הַשְּׁבֵת, שְׁנַאֲמַר (בְּרַאשִׁית ב' ג') "וַיְבָרֶךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי", וְלָכֵן לֹא בְּחִנָּם שֶׁהַזְּהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י"ז) שְׁצָרִיךְ לְהַזְהִיר מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמִחַ וְטוֹב לֵב בְּשֵׁבֶת, כִּי מַעֲלַת וְקִדְשַׁת שְׁבֵת

גְּדוּלָה וַיִּקְרָה מְאֹד, שָׂאֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל, וְצָרִיךְ לְנַהֵג שְׂמִיחָה גְּדוּלָה בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, וְלִבְלִי לְהִרְאוֹת שׁוּם עֲצָבוֹת וּדְאָגָה כָּלָל, רַק לְהִתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְרַבּוֹת בְּתַעֲנוּגֵי שַׁבַּת בְּכָל מִינֵי תַעֲנוּג, הֵן בְּאֲכִילָה וּשְׂתִיָּה, הֵן מִלְבוּשִׁים כְּפִי מַה שְׂיֻכַּל, כִּי אֲכִילַת שַׁבַּת כְּלָה רוֹחֲנִית כְּלָה קוֹדֵשׁ, וְעוֹלָה לְמָקוֹם אַחֵר לְגַמְרֵי מְאֲכִילַת חוּל, וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים מַה זֶה לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה בְּשַׁבַּת, לֹא הֵייתֶם מִפְּסִיקִים לְרַקֵּד כָּל הַשַּׁבַּת מִרַב שְׂמִיחָה שְׂאֵתֶם יְהוּדִים מְאֲמִינִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהָיָה הַשַּׁבַּת יָקָר בְּעֵינֵיכֶם.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְלַכֵּת לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמַנְיֵן דִּיקָא אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית מְנַחֵה עֶרְבִית, שְׂאֵז נִמְשָׁךְ עָלָיו הַשְּׂגָחָה שְׁלֵמָה, שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ו:): כָּל הַרְגִיל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשֹׂאֵל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזָה שְׂאֲדָם רְגִיל לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת מִיַּדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּן כְּכִיכּוֹל לָמָּה הוּא לֹא בָּא? וּמְשֹׂלִים לוֹ אֶת חֲסָרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרִי שְׂמַשְׁתִּלֵּם לְהִתְפַּלֵּל בְּמַנְיֵן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָה עָלֵינוּהָ.

וְכֵן בְּעֵנִין לְהַרְגִישׁ טַעַם בְּתוֹרָה וְכוּ', צָרִיכִים לְהִתְחִיל עִם קִצָּת, הֵינּוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קִצָּת מִקְרָא, קִצָּת מְשֻׁנָּה, קִצָּת הַלְכָה, וְאֵז לְאֵט לְאֵט יִכְנֶס בְּךָ חֲמִידוֹ דְּאוֹרֵייתָא חֲשֵׁק לְאַהֲבַת הַתּוֹרָה.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ה חֶשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֹכַח קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ראש השנה ו'): אִשָּׁה בַעֲלָה מְשֻׁמָּה; וְלִכְן כָּל בַּעַל צָרִיף לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאֻמָּצִים שְׁבָעוּלָם רַק לְשִׁמּוֹחַ וּלְפִנּוּק אֶת אִשְׁתּוֹ, וְלַעֲזוֹר לָהּ כַּמָּה שָׂרָק יָכוֹל, כִּי בַפְרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שְׁצָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר הֵלֵא הַנָּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִלְּדִיָּהֶם, צַעַר הָעֵבֹר וְהַלֵּיזָה וְהַגְּדוּל, כַּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עוֹצֵם מְכֹאוֹכֶם וְצַעֲרָם וְיִסוּרֵיהֶם בְּכַמָּה אוֹפְנִים הַקָּשִׁים וְכַבְדִּים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם וּלְכַבְדָּם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּבָא מְצִיעָא נ"ט). 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ', [תְּכַבְּדוּ וְתַיַּיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּהֲיוּ עֲשִׁירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְכֻמוֹת ס"ג). 'דִּינֵנוּ שְׁמַגְדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלִכְן צָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְלִכְן חוֹבָה מְנַחַת עָלֶיךָ לַעֲזוֹר לְאִשְׁתְּךָ בְּכָל מָה שְׁאֵתָהּ רַק יָכוֹל, וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל רַק לְשִׁמּוֹחַ אוֹתָהּ, וְאִז תִּרְאֶה שֶׁהִיא תִתְהַפֵּךְ לְךָ לְטוֹבָה, וְהִיא תַעֲזוֹר לְךָ בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.ט.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ה חֶשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שָׂרְבֵנו ז"ל גְּלָה לָנוּ נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת עַל עֲנִין 'הַתְּבוּדוֹת' הֵינּוּ שְׂאָדָם יִגְיֵל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְיִסְפֹּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת כָּלֵל, וּכְכֹל שְׂמִכְנִיסִים אֶת עֲצָמָם בְּזָה, אֲזִי כָּבֵר לֹא צְרִיכִים שׁוּם 'מְדִיטְצִיָּה' לֹא שֶׁל סִינִים וְכוּ', וְלֹא שֶׁל גּוֹרֵוֹ הֵן שֶׁל הַיִּנְדוּאִיזִם, וְהֵן שֶׁל בּוֹדֵהִיזִם וְכוּ' וְכוּ', וְאַפִּילוֹ 'מְדִיטְצִיָּה יְהוּדִית' וְכוּ' וְכוּ', הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוֹת רוּחַ, כִּי הָעֵקֶר הוּא לְזַרֵק אֶת הַשְּׁכָל לְגַמְרֵי וּלְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ה) הַהַתְּבוּדוֹת הוּא מַעֲלָה עֲלֵיוֹנָה וְגְדוּלָה מִן הַכֹּל. דֵּהֵינּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פְּנִים שְׁעָה אוֹ יוֹתֵר לְהַתְּבוּדֵד לְבִדּוֹ בְּאִיזָה חֶדֶר אוֹ בְּשָׂדֵה, וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ בְּטַעֲנוֹת וְאַמְתָּלוֹת בְּדַבְרֵי חֵן וְרִצּוֹי וּפִיּוֹס, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שִׁיִּקְרָבוּ אֵלָיו לְעַבּוֹדָתוֹ בְּאַמֶּת. וְתַפְלָה וְשִׁיחָה זוֹ יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן שְׂמִדְבָרִים בּוֹ וְכוּ', וְהַנְּהִיגָה זוֹ הוּא גְדוּלָה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דֶרֶךְ וְעֲצָה טוֹבָה מְאֹד לְהַתְּקָרֵב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי זֹאת הִיא עֲצָה כָּלֵלִית, שְׁכוּלָל הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מָה שִׁיחֶסֶר לוֹ בְּעַבּוֹדַת הַשֵּׁם, אוֹ אִם הוּא רְחוֹק לְגַמְרֵי מִכָּל וְכָל מַעַבּוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל הַכֹּל יִפְרֹשׁ שִׁיחָתוֹ וּיִבְקֹשׁ מֵאִתּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאַפִּילוֹ אִם לְפַעְמִים נִסְתַּתְּמִין דְּבָרָיו, וְאִינוּ

יכול לפתח פיו לדבר לפניו יתברך כלל, אף על פי כן זה בעצמו טוב מאד. דהינו ההכנה שהוא מוכן ועומד לפניו יתברך, וחספץ ומשתוקק לדבר, אך שאינו יכול, זה בעצמו גם כן טוב מאד, וגם יוכל לעשות לו שיחה ותפלה מזה בעצמו. ועל זה בעצמו יצעק ויתחנן לפניו יתברך, שנתרחק כל כף, עד שאינו יכול אפילו לדבר. ויבקש מאתו יתברך רחמים ותחנונים, שיחמל עליו ויפתח פיו, שיוכל לפרש שיחתו לפניו.

תרגילי את עצמך בעבודה הקדושה הזו, ואז לא תצטרכי כבר שום דבר בעולם, כי הכל יסתדר לך על הצד הכי טוב, וכל החיים שלך ישתנה לטובה, כי מי שמרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אזי הוא אף פעם לא לבד, כי תמיד מרגיש את הקדוש ברוך הוא אתו עמו ואצלו, כי על ידי שמדברים עמו יתברך ממשיכים על עצמו אור וזיו וחיות ודבקות באין סוף ברוך הוא, אשר זה התענוג הכי גדול מכל התענוגים שבעולם, אשרי מי שחזק בזה ואז עולמו יראה בחייו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שי.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות כ"ה חשוון ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רַבְנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד שְׁנַלְמַד אֶת סֵפֶרוֹ הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן", עַד שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר עַל פִּינוּ, וּכְבָר נִשְׁמַע מִפִּיו הַקְּדוֹשׁ שְׁאָמַר (חַיֵּי מוֹהֲר"ן סִימָן שִׁמ"ו) שֶׁהַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ שְׁלוֹ לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן שִׁיָּצֵא בְּעוֹלָם הוּא אֶתְחַלְתָּא דְגְאוּלָּה, וְאָמַר מֵאַחַר שִׁיָּצֵא בְּעוֹלָם אֲנִי חִפְץ מְאֹד שִׁילְמְדוּ אוֹתוֹ, כִּי צְרִיכִים לְלַמַּד אוֹתוֹ הֲרֵבָה עַד שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר בְּעַל פֶּה, כִּי הוּא מְלֵא מוֹסֵר וְהִתְעוּרְרוֹת גְּדוֹל מְאֹד לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ אֲשֶׁר אֵין עֲרֹךְ אֵלָיו, אַחַר כֵּךְ אָמַר בְּפִרוּשׁ שֶׁהִלְמוּד בְּחִיבוּרֵי הַקְּדוּשִׁים הוּא אֶתְחַלְתָּא דְגְאוּלָּה, וְאָמַר שְׁטוֹב לְקַבֵּעַ לְעֲצָמוֹ שְׁנֵי שְׁעוּרִים לְלַמַּד סֵפְרֵי הַקְּדוּשִׁים שְׁעוּר אֶחָד פְּשוּט לְלַמַּד בְּמַהֲירוֹת הֲרֵבָה מְאֹד כְּדֵי שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר בְּעַל פֶּה, וְשְׁעוּר אֶחָד לְלַמַּד בְּעִיּוֹן גְּדוֹל, כִּי יֵשׁ עֲמֻקּוֹת גְּדוֹל וְנִפְלֵא בְּסֵפְרֵי, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוּמַד הֲרֵבָה אֶת הַ"לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן", כְּדֵי שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר עַל פִּיו; וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (חַיֵּי מוֹהֲר"ן סִימָן שִׁמ"ט) שֶׁיִּכְוֹלִין לְהִיּוֹת נִעְשָׂה בְּעַל תְּשׁוּבָה גְּמוּר עַל יְדֵי לְמוּד הַסֵּפֶר שְׁלוֹ וְכוּ', וְאָמַר שִׁיְהִיּוּ בְּנֵי אָדָם שִׁילְמְדוּ וְיִתְפַּלְלוּ עַל יְדֵי הַסֵּפֶר הַזֶּה וְכוּ', וְאָמַר שְׁמִי שִׁיִּשָּׁב וְיַעֲסֹק בְּסֵפְרֵי רַק בְּלֵי קִנְטוּר וְנִצְחוֹן, וְיִסְתַּכַּל בּוֹ בְּאַמַּת אֵז בּוֹדָאֵי יִהְיוּ נִבְקָעִין אֲצֵלוֹ כָּל גִּידֵי קִשְׁיוֹת לְכַבּוֹ. וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "סַע וּוַעֲט אָיִם אֶלַע אַדְעָרֵן טַרְעַנְעָן" [שִׁיִּפְתַּח קִשְׁיוֹת גִּידֵי]; וְלִכֵּן צְרִיכִים לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי רַבְנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּר, וְלְהִתְמַיֵּד מְאֹד מְאֹד בְּסֵפֶרוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן", שֶׁהוּא כְּלוּל מִכָּל הַחֻכְמוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְעֲשׂוֹת תְּפִלָּה מִכָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה, דְּהֵינּוּ כָּל תּוֹרָה וּמֵאָמַר שְׁלוּמַד יֵשׁ עָלֶיהָ תְּפִלָּה בְּלִקּוּטֵי תְּפִלוֹת שְׁצְרִיכִים לְבַקֵּשׁ וְלְהִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיִּזְכֶּה לְקַיֵּם אֶת עֲצוּתוֹ הַקְּדוּשִׁים שִׁיּוּצֵא מֵהַמְאָמַר וְהַתּוֹרָה הַזֹּאת שֶׁלְמַד, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְקַיֵּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, וְאֵז יִגְאָל אֶת נַפְשׁוֹ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ה חֶשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁשֵׁמוֹת שְׁנוֹתָנִים לְבְנֵי אָדָם זֶה לֹא פָּשׁוּט,
כִּי הַשֵּׁם הוּא הַנֶּפֶשׁ שֶׁל הָאָדָם, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (בְּרֵאשִׁית ב') "וְכָל
אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ" כִּי הַשֵּׁם הוּא הַנֶּפֶשׁ,
וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֹר לֹא לְתַת שְׁמוֹת בְּדוּיִים לְהִילָדִים
שְׂאִיִן לָזֶה שׁוֹם עֶרֶךְ וְכו'.

וְלִכֵּן אִף שֶׁהַשֵּׁם הוּא עַל הַסִּבְתָּא, עִם כָּל זֹאת הֵייתִי מֵיַעַץ
לָךְ לְהוֹסִיף שֵׁם רְבִיקָה, הֵינּוּ לֹא לְהוֹרִיד אֶת הַשֵּׁם שְׂאֵת רִגְלָהּ בּוֹ
מִהִלָּדָה, אֲלֵא לְהוֹסִיף שֵׁם, כִּי הִנֵּה מְצִינּוּ בְּדַבְרֵי חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ז'): מִנָּא לֵן דְּשָׂמָא גְרִים? אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר דְּאָמַר
קָרָא (תְּהִלִּים מ"ו) "לָכֵן חָזוּ מִפְּעֻלוֹת הַיְוָיָה אֲשֶׁר שָׁם שְׁמוֹת
בְּאֶרֶץ", אֵל תִּקְרָא שְׁמוֹת אֲלֵא שְׁמוֹת, וּמוּבָא בְּמַהֲרָש"א (שָׁם)
שְׁפַעְלַת הַיְוָיָה נִמְשָׁכִים אַחַר הַשֵּׁם שֶׁל הָאָדָם שֶׁהוּא הַגּוֹרָם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד
הַכִּי טוֹב.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ה חֶשׁוֹן ה'תַּשַּׁע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גִּירוּ יְאִיר

לְנֶכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לְךָ שֵׁישׁ לְךָ זְכוּת מְאֹד גְּדוֹלָה שְׁרָאיתָ אֶת רַבְּנוּ ז"ל וְאֶת מוֹהֲרַנ"ת ז"ל בְּחֵלּוֹם, כִּי כָּךְ מוּבָא (חיי מוהר"ן סימן תצ"ז) הוּטַב בְּעֵינָיו מְאֹד מִי שְׁזָכָה לְרֵאוֹת אוֹתוֹ בְּחֵלּוֹם אֲפִילוּ בְּחַיָּיו. וְאָמַר שֵׁישׁ אֲנָשִׁים מְאֲנָשָׁיו שֶׁהוּא נִרְאָה לָהֶם בְּחֵלּוֹם בְּדַמּוֹת זֶקֶן גְּדוֹל. וְאָמַר שְׁאֵם הֵיִינוּ אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים כְּרָצוֹנוֹ הֵיִינוּ יְכוּלִים לְשַׁמּוֹעַ מִמֶּנּוּ דְבָרִים גְּדוֹלִים וְנוֹרְאִים בְּחֵלּוֹם. וְהֶעֱקַר לְזְכוּת שְׁלֵא יִשְׁתַּכַּח מֵה שְׁרוּאִין וְשׁוֹמְעִין בְּחֵלּוֹם, כִּי לְפַעְעֵמִים רוּאִין וְשׁוֹמְעִין אֵיזָה דְבָר וְאַחַר כֵּן נִשְׁפַּח, וְזֶה מִחֻמַּת שְׁלוֹקֶחֶיִן וְטוֹרְפִין מִמֶּנּוּ הַדְּבָר בְּחֻזְרָתוֹ כְּמוּבָא בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ (בְּרֵאשִׁית קצ"ט); וְלִכֵּן אֶסוּר לְךָ לְהִתְבַּלְבֵּל כָּלֵל, אֲדַרְבָּה אֶתְּהָ צְרִיךְ לְרֵאוֹת אִיךָ שְׂרַבְּנוּ ז"ל אוֹהֵב אוֹתְךָ מְאֹד שְׁנַתְּגַלֶּה אֵלֶיךָ בְּחֵלּוֹם וְכוּ', וְלָמָּה אֶתְּהָ צְרִיךְ לְהִטְרִיד אֶת עֲצָמְךָ?

אֶתְּהָ צְרִיךְ לְדַעַת כְּדֵי לְהִיּוֹת מְקַרְבֵּ אֶל רַבְּנוּ ז"ל, צְרִיכִים שְׁתֵּי דְבָרִים, א', לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׁמֵחָה זֶה הַגְּאוּלָּה שֶׁל הָאָדָם, כְּכֹל שְׁאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה עִם כָּל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, עַל יְדֵי זֶה נִגְאָל מִכָּל צָרוֹתָיו, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (תְּהִלִּים ס"ט י"ט) "קִרְבָּה אֶל נַפְשִׁי גְּאֻלָּה", ב', לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּר שְׁזֵה

נִקְרָא הַתְּבוּדָּוֹת, וְדִיקָא עַל יְדֵי שְׁתֵּי הָעֲצוֹת הָאֵלוּ אָדָם מְקַרֵּב
 אֶל רַבְּנוּ ז"ל, מִצַּד אֶחָד הוּא תְּמִיד שֶׁשׁ וְשֶׁמַּח עַל כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה
 טוֹבָה שֵׁישׁ בּוֹ, וּמִצַּד שְׁנֵי הוּא תְּמִיד מִבְּקֵשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלַעֲלוֹת מַעְלָה מַעְלָה וְכוּ' וְכוּ'.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת
 בְּשִׂמְחָה, וְאַף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה הָעֲבוּדָה הִכִּי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי אֵין
 עֲבוּדָה שְׂבָא קָשָׁה לְאָדָם כְּמוֹ שִׂמְחָה, כִּי טַבַּע שֶׁל אָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ
 אַחֲרֵי הָעוֹבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֶּף חֲבֵל כִּי הַנְּשָׂמָה מוֹשֶׁכֶת רַק
 לְרוּחַנִּיּוֹת שֶׁשָּׁם מְקוֹר הַשִּׂמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשָׁךְ רַק לְגְשָׁמִיּוֹת
 שֶׁשָּׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל
 (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת
 וְעֲצָלוּת, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי אָדָם שֵׁישׁ לוֹ שֶׁכָּל וְקוֹלֵט תִּכְף וּמִיד שָׁבוּ
 בְּרַגַּע שֶׁנִּמְשָׁךְ עֲלָיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מִצַּד
 הַטְּמֵאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׁימְשָׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשִּׂמְחָה, וְלִפְקֹחַ אֶת
 דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מִהַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן תִּרְאֶה מֵהַלְּפָנֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ
 רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ
 לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֵךְ, שֶׁזֶה נִקְרָא אֲצֵל
 רַבְּנוּ ז"ל הַתְּבוּדָּוֹת, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ה)
 הַתְּבוּדָּוֹת הוּא מַעְלָה עֲלִיוֹנָה וְגְדוּלָה מִן הַכֹּל. דְּהֵינּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ
 עַל כָּל פְּנִים שְׂעָה אוֹ יוֹתֵר לְהַתְּבוּדֵד לְבִדּוֹ בְּאִיזָה חֶדֶר אוֹ בְּשָׂדֵה,
 וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ בְּטַעֲנוֹת וְאַמְתְּלֵאוֹת בְּדַבְרֵי חֵן
 וְרִצּוֹי וּפִיּוּס, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן מִלְּפָנָיו יְתָבְרָךְ, שִׁיקְרָבוּ אֵלָיו
 לְעַבְדוֹתוֹ בְּאַמֶּת. וּתְפִלָּה וְשִׁיחָה זֹו יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן שְׂמֻדְבָּרִים בּוֹ
 וְכוּ', וְהַנְּהִיגָה זֹו הוּא גְדוּלָה בְּמַעְלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דֶּרֶךְ וְעֵצָה
 טוֹבָה מְאֹד לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יְתָבְרָךְ, כִּי זֹאת הִיא עֵצָה כְּלָלִית,

שְׁכוּלֵל הַכֵּל. כִּי עַל כָּל מָה שְׁיִחָסֵר לוֹ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אוֹ אִם הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מְכַל וְכֹל מֵעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל הַכֵּל יִפְרֹשׁ שְׁיִחָתוֹ וַיִּבְקֹשׁ מֵאֲתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֶפִּילוּ אִם לִפְעָמִים נִסְתַּתְּמִין דְּבָרָיו, וְאִינוּ יְכוּלִים לִפְתַּח פִּיּוֹ לְדַבֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, אַף עַל פִּי כֵן זֶה בְּעֶצְמוֹ טוֹב מְאֹד. דְּהֵינּוּ הֵהֱכִינָה שֶׁהוּא מוֹכֵן וְעוֹמֵד לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְחָפֵץ וּמִשְׁתַּוְּקֵק לְדַבֵּר, אַף שְׁאִינוּ יְכוּלִים, זֶה בְּעֶצְמוֹ גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, וְגַם יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לוֹ שְׁיִחָה וּתְפִלָּה מְזִה בְּעֶצְמוֹ. וְעַל זֶה בְּעֶצְמוֹ יִצְעֵק וַיִּתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׁנִתְרַחֵק כָּל כָּף, עַד שְׁאִינוּ יְכוּלִים אֶפִּילוּ לְדַבֵּר. וַיִּבְקֹשׁ מֵאֲתוֹ יִתְבָּרֵךְ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, שְׁיִחַמֵל עָלָיו וַיִּפְתַּח פִּיּוֹ, שְׁיִוְכַל לִפְרֹשׁ שְׁיִחָתוֹ לְפָנָיו.

וְלִכֵּן אֲסוּר לָךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר שְׁבָעוּלָם, אֲלֵא לְהִתְקַרֵּב מִחֲדָשׁ אֶל רַבְּנוּ ז"ל שְׁאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ב) שְׁעָקֵר הֵהֱתַקְרְבוֹת אֶל הַצַּדִּיק צָרִיף לְהִיּוֹת בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל שְׁעָה מִחֲדָשׁ, וְאֵל יִחָשֵׁב שֶׁהוּא כְּבָר מְקָרֵב אֶל הַצַּדִּיק, אֲלֵא צָרִיכִים לְבוֹא בְּכֹל פַּעַם בְּהִתְחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה מְאֹד כְּאִלוֹ עֲדִין לֹא הִתְקַרֵּב כָּלֵל, וְעַל כֵּן אֲתָה צָרִיף מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׂרַבְּנוּ ז"ל בָּא לָךְ בַּחֲלוּם וְהוּא מְעוֹרֵר אוֹתָךְ שְׁאֵל תַּעֲזֹב אוֹתוֹ.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד תִּבְשֹׁר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שיג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֵר תּוֹלְדוֹת כ"ה חֶשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יָאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אתה צריך לדעת שהחיים של האדם בזה העולם לא קלים, לכל אחד עובר משברים וגלים עליות וירידות וכו' וכו', ואשרי מי שמחזיק מעמד, ומוכא (זהו הקדמה ד.) מאן מנכון די חשוכא מהפכן לנהורא, וטעמין מרירא למתקא, עד לא ייתון הכא. מאן מנכון דמחכאן בכל יומא לנהורא דנהיר וכו' מאן דלא מצפה דא בכל יומא בהווא עלמא, לית ליה חולקא הכא; [מי מכם יכול להפוך את החושך לאור ואת המרירות למתיקות עד שלא יבא לעולם הבא וכו', מי מכם שמחכה בכל יום לאור הגנוז שיתגלה בעולם וכו', מי שלא יכול להראות את זה בעולם הזה, אין לו חלק בעולם הבא] מכל זה רואים מעלת האדם שאפילו שעובר עליו כל מיני חשכות ומרירות וכו' וכו', אף על פי כן הכל הוא מהפך לטובה, אשרי לו בזה ואשרי לו בבא, ועקר ההתחזקות הוא רק לעבוד על נקודת השמחה, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החולאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחקמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלך, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשיטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק

לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת
וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, אֲבָל תִּכְף וּמִיד שְׁמִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁשׁוּם דְּבַר לֹא חָסַר לְךָ וְכו', אַתָּה לֹא
מֵעֲרַעַר בְּנִפְשֶׁךָ חֵס וְשְׁלוֹם כְּמוֹ שְׂאֵתָה מְדַמָּה לְעֲצָמָךְ, אֲלֵא לְכֹל
אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הִירִידוֹת וְהַעֲלִיּוֹת שְׁלוֹ, וְהַעֲקֹר לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ
לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, וְלִהְתַּחֲזֵק בְּאַמוּנָה
פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּכְתִיב (מְשָׁלִי כ"ח) "אִישׁ אַמוּנוֹת רַב בְּרֻכּוֹת",
מִי שְׁחָזַק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ
בְּרֻכּוֹת וְהַצְּלָחוֹת, וְלִכֵּן תִּרְאֶה שְׁשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר
אוֹתָךְ, רַק חֲזַק וְאַמֵּץ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ אֲשֶׁר דְּבַר גְּדוֹל
דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְאִז
תַּחֲיֶה חַיִּים נְעִימִים חַיִּים מְאַשְׁרִים, כִּי מִי שְׁחָזַק בְּאַמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְיוֹדַע וְעַד אֲשֶׁר מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאִיהוּ מְמַלֵּא
כָּל עַלְמִין וְסוּבָב כָּל עַלְמִין וּבִתְוֹךְ כָּל עַלְמִין, עַל יְדֵי זֶה כָּל הַחַיִּים
שְׁלוֹ מְשִׁתְּנִים לְטוֹבָה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַגִּיעַ לְאַמוּנָה בְּרוּרָה
וּמְזוּפְכַת שְׁדְּבַר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֲלֵא הַכֹּל מִשְׁגַּח
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׂאִז הַחַיִּים שְׁלוֹ חַיִּים אַחֲרֵים לְגַמְרֵי.

הַמַּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שִׁיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת כ"ה חֶשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּכְנִים אֶת עֲצֻמְךָ בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלֵה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן ס"מ ל"ב) צָרִיךְ לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמוֹ בְּאִמוּנָה, וְלִבְלִי לְהִכָּנֵס בְּחִקְרֵי כָּלֵל, וְלִבְלִי לַעֲיִן כָּלֵל בְּסִפְרִים שֶׁל מַחְקָרִים, רַק לְהֶאֱמִין בְּהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּאִמוּנָה לְבַד בְּלִי שׁוּם חִקְרֵי כָּלֵל. וְאֵף עַל פִּי שְׁנֵדָמָה לָנוּ שְׁהֶמוֹן עִם הֵם רְחוּקִים מִחִקְרֵי כָּלֵל, וְאִינִם מַחְקָרִים כָּלֵל, אֵף עַל פִּי כֵן בְּאִמַּת כָּלֵל הֵם מְעַרְבִים בְּחִקְרֵי כָּלֵל. כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ חִקְרֵי כָּלֵל, וְאִפְּלוּ קִטְנִים בָּאִים עַל מַחְשְׁבֹתֵם חִקְרֵי כָּלֵל וּבִלְבוּלִים. אֲבָל בְּאִמַּת צָרִיךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְהִזְהַר מְאֹד לְהִרְחִיק מִחִקְרֵי כָּלֵל וְלְהַשְׁלִיכֵם מִלְּבוֹ לְגַמְרִי, לִבְלִי לְהִיּוֹת חֵס וְשְׁלוֹם שׁוּם חִקְרֵי כָּלֵל, רַק לְהֶאֱמִין בְּהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ וּבְהַצְדִּיקִים אֱמֵתִיִּים בְּאִמוּנָה לְבַד בְּלִי שׁוּם חִקְרֵי כָּלֵל. כִּי כִּבֵּר זְכִינוּ לְקַבֵּל תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבְּנוּ, וּכְבָר הִיָּה לָנוּ צְדִיקִים רַבִּים גְּדוֹלִים וְנוֹרְאִים בְּכָל דּוֹר וְדוֹר וְרֵאוּי לָנוּ לְסַמֵּךְ עֲלֵיהֶם בְּלִי שׁוּם חִקְרֵי כָּלֵל, וְלִילֵךְ בְּעֻבּוֹתֵם לְהֶאֱמִין בְּהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּפִשְׁטוּת וּלְקַיֵּם תּוֹרַתוֹ וּמִצְוֹתָיו כְּאֲשֶׁר מְסֻרוֹ לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים מִדּוֹר דּוֹר.

וּכְשֶׁאֲדָם הוֹלֵךְ בְּתַמִּימוֹת בְּאִמוּנָה לְבַד בְּלִי שׁוּם חִקְרֵי כָּלֵל יִכּוֹל לְזַכּוֹת שְׂעֵזוֹר לוֹ הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ שְׂיִבּוֹא לְבַחֲנִית רְצוֹן שֶׁהוּא לְמַעַלָּה מִחֻכְמָה. כִּי בְּאִמַּת חֻכְמָה דְּקִדְשָׁה הוּא לְמַעַלָּה מֵאִמוּנָה, אֲבָל אֵף עַל פִּי כֵן אֵנוּ צָרִיכִים לִבְלִי לִילֵךְ בְּחֻכְמוֹת וּחִקְרֵי כָּלֵל בְּאִמוּנָה לְבַד, כִּי אִמוּנָה הוּא דְבַר חֻזַּק מְאֹד, וְאִזִּי כְּשֶׁהוֹלֵךְ בְּאִמוּנָה לְבַד בְּלִי חִקְרֵי כָּלֵל וּחֻכְמוֹת, אִזִּי זוֹכֵה לְבּוֹא לְבַחֲנִית רְצוֹן שֶׁהוּא לְמַעַלָּה אִפְּלוּ מִחֻכְמָה, דִּהְיֵנוּ שְׂיִזְכֶּה שִׁיְהִיָּה לוֹ רְצוֹן מִפְּלֶג חֻזַּק מְאֹד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּהַשְׁתַּוְּקוּת נִמְרָץ מְאֹד, עַד שֶׁלֹּא יֵדַע מַה לַעֲשׂוֹת כָּלֵל מִגְּדֵל הַהַשְׁתַּוְּקוּת, וַיִּצְעַק אֶל הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּתַשׁוּבָה

עצומה שאני רוצה להכליל בה לגמרי וכו'. אך יש חקרון שהוא בתוך לב בני אדם. דהיינו הבעל דבר שהוא הסמ"ך מ"ם המכניס חקירות בלב האדם, וצריכין להכניעו ולגרשו לגמרי מלבם שלא יהיה לו שום חקירות כלל, רק לחזק את עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, בלי שום חכמות והשכלות כלל.

והנה ידוע מצדיקים שכל אלו הספקות והבלבולים והאי הבנות שיש לאדם וכו', ועולה על לבו קשיות כביכול עליו יתברך וכו', זה בעצמו ספרי המחקרים שנכנס בו שיהיה לו קשיות ועקמומיות על ההנהגה איך שמתנהג עמו מלמעלה וכו' וכו', והוא לא תופס שזה הקלפה הכי גדולה שיש עכשו בעולם, כי בפרוש הזהירנו רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן ר"כ) שקודם הגאולה יבוא מלמעלה אפיקורסות כדי לנסות את האדם להיכן יפנה וכו', ולכן עלינו להתחזק ביתר שאת ביתר עוז באמונה פשוטה בו יתברך, ולידע בידיעה ברורה ומזוככת אשר הכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קודם מלמעלה, וכן אמרו (יומא לח). בשמך יקראוך ובמקומך יושיבוך, אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חביתה אפילו כמלא נימא, זאת אומרת אף אחד לא יכול ליגע במה ששייך להשני, אם לא שהכריזו קודם בשמים, וכן אמרו (ברכות נח). אפילו ריש גרגיתא מן שמיא מנו ליה; זאת אומרת שאפילו עבודה בזויה ופשוטה

כְּמוֹ לְנִקּוֹת בַּיּוֹב וְכוּ' וְכוּ', אָדָם לֹא יִקְבַּל מִשְׁרָה כְּזוֹ, עַד שְׁמִכְרִיזִין קוֹדֵם בְּשָׁמַיִם וְכוּ', רוֹאִים מִכָּל זֶה אֶת גְּדֹל הַשְּׁגָחַתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִית עַל כָּל בֶּן אָדָם, אֵין הָעוֹלָם הַפְּקָר כָּלֵל, אֲלֹא הַכֹּל מִשְׁגָּח בְּהַשְּׁגָחַת פְּרָטִית מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע שְׁנוֹסַעַת עֲגָלָה מְלֵא תְּבִין וְקֵשׁ, וְנִפְלָה חֲתִיכַת קֵשׁ בְּדִיוֹק בְּמָקוֹם הַזֶּה וְכוּ', גַּם בְּזֶה יֵשׁ כְּוִנָּה עַלִּינָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֵין דְּבַר בְּלִי הַשְּׁגָחַתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִית, וְזֶה הַתְּכַלִּית שְׁאָדָם צָרִיף לְהַגִּיעַ אֶל זֶה, לְהַפִּיר אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִכָּל פְּרָטִי הַבְּרִיאָה, כְּמוֹבָא בְּזֵהר (זֵהר בָּא מ"ב) בְּגִין דִּישַׁתְּמוֹדְעִין לִיה; כָּל הַבְּרִיאָה נִבְרָאָה רַק כְּדִי לְהַפִּירוֹ יִתְבָּרַךְ, וְדַבְּרִים אֵלוֹ מְכַרְחִים לַחֲזוֹר עַלִּיהֶם יוֹם יוֹם שְׁעָה שְׁעָה, כִּי אָדָם חוֹשֵׁב שֵׁי"ש פֹּה טַבַּע מַקְרָה וּמִזֵּל וְכוּ' וְכוּ', וְכֹאֵלוֹ עֲשֵׂה טְעוֹת וְכוּ', וְהוּא לֹא יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ מִטְּעָמִיו הַגְּנוּזִים שְׁאֵין שׁוֹם בְּרִיָּה מִבֵּין דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, כִּי נִסְתָּרוֹת דְּרַכִּי הַשֵּׁם מֵאַתָּנּוּ, וְיֵמָּה שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ עוֹשֵׂה הַכֹּל לְטוֹבָה, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ד') כְּשְׁאָדָם יוֹדֵעַ שְׁכָּל מְאַרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא, וְתַמִּיד נוֹתֵן תּוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שְׁעוֹשֵׂה אֹתוֹ, וְכַתִּיב (אִיּוֹב ל"ד) "כִּי עֵינָיו עַל דְּרַכִּי אֵישׁ וְכָל צַעֲדָיו יִרְאֶה: אֵין חֲשֵׁךְ וְאֵין צִלְמוֹת לְהַסְתֵּר שֵׁם פְּעִלֵי אֹנָן", אֲנַחְנוּ צָרִיכִים רַק לְהַתְּחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה שְׁכָּל מַה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֵׂה זֶה הַכֹּל לְטוֹבָה, וְכֵמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּי עֲקִיבָא (בְּרַכּוֹת ס:) לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם רְגִיל לֹמַר כָּל דְּעֵבִיד רַחֲמָנָא לְטַב עֵבִיד.

אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא, שְׁזֵה חִיוֹת לְהַנְשָׁמָה, וְאֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת זֶה אֲלֹא לְמִי שֶׁהֲרִגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא אֶפִּילוֹ בְּגִירְסָא, שֶׁהוּא טוֹעֵם טְעַם נוֹרָא

וּנְפֹלָא בְּלִמּוּד דְּף גְּמָרָא לְיוֹם, וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלִתָּךְ לְהַצְטַרְף בְּלִמּוּד דְּף גְּמָרָא, שְׂזֵה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְאֵל תִּתֵּן לְהַיְצֵר הָרַע וְהַסְמִיךְ מ"ם שְׂיַחֲלִישׁ דַּעֲתָךְ וַיֹּאמֶר שְׂזֵה לֹא בְּשִׁבְלֵךְ וְכוּ', וְכֹאֲלוּ אֶתְּהָ מִמִּילָא לֹא מִבֵּין וְכוּ', כִּי הַכֹּל הִסְתּוֹת שֶׁל הַסְמִיךְ מ"ם לְקַרֵּר אֶת הָאָדָם מִלְּלַמֵּד דְּף גְּמָרָא אֲפִילוּ בְּגִירְסָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלַה לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מְאִי קָאָמַר; וְלִכְּן שְׂאָף אֶחָד לֹא יִבְלַבֵּל לָךְ אֶת הַמַּח וְהַדַּעַת שְׂזֵה לֹא נִקְרָא לְמוּד וְכוּ', וְהַלּוֹאִי וְהַלּוֹאִי שְׂכָל בַּר יִשְׂרָאֵל הֵיךְ מִצְטַרְף אֶל הַלְמוּד שֶׁל דְּף הַיּוֹמִי, כִּי כָּךְ מְקַשְׂרִים אֶת הַיּוֹם אֶל הַדְּף גְּמָרָא, וְהַדְּף אֶל הַיּוֹם, וּשְׁנִיָּהֶם מְקַשְׂרִים אֶל הָאָדָם, וְאִי אֲפֹשֶׁר לְהַסְבִּיר אֶת זֶה לְמִי שְׂלֹא טָעַם לְהִיּוֹת עַקְשָׁן גְּדוֹל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דְּף גְּמָרָא אֲפִילוּ בְּגִירְסָא, שְׂזֵה זְכוּת נְפֹלָא לְהָאָדָם, שְׂכָל יוֹם הוּא מְזַכֵּיר אֶת שְׁמוֹת הַתְּנָאִים וְהָאֲמוֹרָאִים, וְאִם שׂוֹפְכִים עַל הַנְּשָׂמָה מִיַּד יוֹם בְּיוֹם דְּף גְּמָרָא, אֲזִי נִכְנָסִים הַרְבֵּה טְפוֹת בְּתוֹךְ תּוֹכוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂיָקִים אֶת זֶה.

תַּשְׁתַּדְּלוּ כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לְרַקֵּד אַחַר כָּל תְּפִלָּה וְתַפְּלָה שְׁחֲרִית מְנַחֶה עֲרַבִית עִם הַפְּסוּק (יִשְׁעִיָּה ח' י') "עֲצוּ עֲצוּהָ וְתַפְּרוּ דְּבַרְוּ דְּבַר וְלֹא יָקוּם כִּי עֲמָנוּ אֵל", וְלֹא צְרִיכִים לְפַחַד מִשׁוּם דְּבַר, כִּי יִקְוִים אֲצִלָּנוּ מָה שְׂאָמַר הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה ג' י"ז) "כָּל כְּלִי יוֹצֵר עֲלֵיךְ לֹא יִצְלַח", אֲשֶׁרִינוּ מָה טוֹב חֲלָקִינוּ וּמָה נְעִים גּוֹרְלָנוּ שְׂאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים אֲצֵל רַבֵּי כְּזֵה שְׂמַחֲזֵק וּמְעוֹדֵד וּמְשַׂמַּח אוֹתָנוּ בְּכָל יוֹם וְיוֹם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שטר.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות כ"ה חשון ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזקי באמונה פשוטה בו יתברך ותדעי שכל מה שעובר עליך הכל זה ממנו יתברך ולכן אסור להשבר משום דבר, כי הוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז:): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קודם מלמעלה, ולכן כל מה שעובר עלינו זה רק לטובתנו, וצריכים להרגיל את עצמנו לומר מה שאמר רבי עקיבא, (ברכות ס:): לעולם יהא אדם רגיל לומר כל דעביד רחמנא לטב עביד; ואסור להאשים את אף אחד, כי כך גזרה חכמתו יתברך, ולכן אין לנו מה להתבלבל כלל, כי מה שקרה זה הכל ממנו יתברך, וצריכים לזכור מה שהנביא צועק (ישעיה מ'): "למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מהוי"ה ומאלהי משפטי יעבור: הלוא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם הוי"ה בורא קצות הארץ לא ייעף ולא ייגע אין חקר לתבונתו: נתן לייעף כח ולאין אונים עצמה ירבה", ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתעשי כל מה שבדרךך רק להיות בשמחה ולשמח את נשות אנשי שלומנו, כי אנחנו נמצאים בחממה של אמונה, ולבקש בכל יום ממנו יתברך שיחוס וירחם עלינו ויתרחב לנו

בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת גַּם יָחַד, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבָר
בְּעוֹלָם לֹא יָכוֹל לִפְעֹל.

רַק אֵל תִּפְנְסִי בְּלַחֲץ שְׁזֵה הַדְּבָר הַכִּי גְרוּעַ, וְזִכְרֵי הַיֵּטֵב
שֶׁבִלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ אִי אֶפְשֶׁר לַעֲשׂוֹת לָנוּ שׁוֹם דְּבָר, וַיְקוּיִם אֲצִלָּנוּ
מֵה שֶׁאָמַר הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה נ"ד י"ז) "כָּל כְּלֵי יוֹצֵר עָלֶיךָ לֹא יִצְלַח",
אֲשֶׁרִינּוּ שֵׁישׁ לָנוּ רַבִּי כֹּזֵה שֶׁמְחַזֵּק וּמְעוֹדֵד וּמְשַׂמַּח אוֹתָנוּ כָּל יוֹם
וְיוֹם, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסָד חָנָם שֶׁעָשָׂה
עִמָּנוּ.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.ז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ה חֶשׁוֹן ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

תִּהְיֶה לְאֵל בְּנוּ בְּשִׁבְלֵנוּ תַּחֲנַת מִד"א, וְלִכֵּן רְצִיתִי שִׁיְהִיָּה
לָנוּ שָׁם נוֹכַחוֹת מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, וְעַל כֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ
שֶׁאַתָּה וְחִבְרֶיךָ ... נ"י תִּלְמְדוּ שָׁם מֵהַבְּקָר עַד שְׁעַה שְׁלוֹשׁ,
וְנִמְשִׁיךְ לְתַת לָךְ מְלֶגֶה שֶׁל הַכוֹלָל, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים שִׁיְהִיָּה שְׁמָה
נוֹכַחוֹת שֶׁל אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ כְּדֵי שֶׁהִרְשָׁעִים לֹא יִקְחוּ אֶת זֶה מֵאַתָּנוּ,
אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי.

תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שֶׁבִּיכוֹלְתָּךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ
מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כָּךְ חֲזָק לְהַפִּילוֹ בְּעַצְבוֹת וּבְמִרְרוֹת
וּבְדַפְאוֹן וְכו', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְכַנִּים בּוֹ וְכו', כָּל אֶחָד

כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְעִנְיָנוּ, וְלִכֵּן אֶתָּה מְכַרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שְׁבַעֲוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהִרְגַע שְׁתִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, זֶה יִרְחִיב
לְךָ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמּוֹ שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב'
סִימָן י') מֵה שְׁבִנֵי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת
חֶסֶד יָשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יָשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶד מֵהַשְׁמַחָה,
וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְאִז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמּוֹחִין
וְכִבֵּר לֹא יִחְסַר לְךָ שׁוּם דְּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שִׁיר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ה חֶשׁוֹן ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

בְּנֹו בְּשִׁבְלֵנוּ תַחֲנַת מַד"א, וְלִכֵּן אֲנִי צָרִיךְ שְׁתַּחֲחֵלֵק עִם כָּל
הַמִּתְנַדְבְּכִים בְּמִשְׁךָ הַיּוֹם, שְׁכָל אֶחָד יִהְיֶה שָׁמָּה שְׁעָה אוֹ שְׁעֵתִים,
וְהוּא יְכוּל אֲפִילוֹ לְלַמֵּד שָׁמָּה כְּדִי לְהִרְאוֹת נוֹכְחוֹת, כִּי הִרְשָׁעִים
הָאֵלוּ יְכוּלִים לְקַחַת אֶת זֶה מֵאֲתָנוּ, וְחָבַל כִּי סוּף כָּל סוּף תִּרְמוּ
אֶת זֶה רַק אוֹדוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׁמוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם עֲשָׂרִים
וְאַרְבַּע שָׁעוֹת בִּימְמָה כְּדִי לְהַצִּיל חַיֵּי בְּנֵי אָדָם, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ
צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר שְׁלֵא יִקְחוּ אֶת זֶה מֵאֲתָנוּ, וְזֶה יִהְיֶה רַק
עַל יְדֵי שְׁאֲנַחְנוּ נִרְאֶה שָׁמָּה נוֹכְחוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ
שְׁתִּהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִם הָאֲבָרָךְ ... נְרוֹ יְאִיר, וְהוּא יְסַדֵּר לְךָ אֶת הַשְּׁעָה
שְׁתִּהְיֶה שָׁמָּה.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל זְכוּתָךְ שְׁאַתָּה זֹכָה וּמְזֹכָה אֶת הַרְבִּים בְּהַצֵּלֶת נַפְשׁוֹת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכֹא בְּתָרֵא י"א.) כָּל הַמְּקִיִּם נִפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאֵלוֹ קִיִּם עוֹלָם מְלֵא.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּהְיֶה חֲזֵק בְּלִמּוּד דָּךְ הַיּוֹמִי אֲפִילוֹ שְׁאַתָּה לֹא מִבִּין אֶת הַכֹּל, עַל כָּל פְּנִים תִּרְאֶה לְגִרְסַת אֶת הַדָּךְ כִּי זֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וְאָמְרוּ (זֶהר שְׁלַח ק"ס): זְכָאָה חוֹלְקֵהוֹן דַּאיִנוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בַּאוּרֵייתָא לְשִׁמְהָ, דֵּהָא מִתְקַשְׂרֵי בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִמַּשׁ, וְאִקְרוּן אַחִים וְרַעִים, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (תְּהִלִּים קכ"ב ח') "לְמַעַן אַחִי וְרַעִי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ", [אֲשֶׁרִי חֲלַקְמִי שֶׁל אֵלֹהִים שְׁעוֹסְקִים בְּתוֹרָה לְשִׁמְהָ, שֶׁהֵם מִתְקַשְׂרִים בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמַּשׁ].

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצִּלָּחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שיח.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר תּוֹלְדוֹת כ"ה חֲשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַכֹּל יַעֲבוֹר אֶצְלְךָ בְּקִלּוֹת, וְאֵל תִּדְאַגִּי וּמִכָּל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן אֵל תִּפְחָדִי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה

ותולדי בקלות, רק תהיי רגלה לומר בכל יום שמות הצדיקים שמאד מסגל ללידה קלה, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות צדיק חלק ב' סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שאת יודעת בעל פה כגון אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שאת רק זוכרת תהיי רגלה לומר את זה מידי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולדי בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזר לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבור את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי אמן כן יהי רצון.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הסמך מ"ם רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל כחו, ורבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל

הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שיט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות כ"ה חשוון ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך שאת זוכה לשמח את אחרות, יעזר הקדוש ברוך הוא בזכות זה שגם לך יהיה תמיד שמחה בחיים, ואני מאד מאד מבקש אותך שרק תהיי שמחה ועליזה תמיד.

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ד - חֵלֶק רֵמוּ בְּנַחֵל קָה

תִּתְאַזְרֵי בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוֹת שְׁאִין מְדָה יוֹתֵר יָפֵה מְזוֹ, וְאֶפִּילוֹ שְׂזָה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זְכָרֵי מֵה שְׁאָמַר הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פְּרָק ה') לְפָנֵם צַעְרָא אֲגָרָא, וְדַעֵי לְךָ כְּשֶׁאֲשֶׁה עוֹצֵרַת עֲצָמָה לֹא לְכַעוֹס וְכוּ', בְּזֶה אֶפִּילוֹ שֶׁהִיא נִמְצָאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרֵי אֵל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבִלְנוֹת וְלֹא לְהִכְנִס בְּכַעַס, שְׁבִדְרָךְ כָּלֵל בָּא מִגְּאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשֵׁלֵא תִהְיֶה לָּהּ שׁוֹם תְּרַעַמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמֵי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרֵי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָה זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאֲשֶׁה שְׁקִנְתָּהּ לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבִלְנוֹת לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׁאֵז הַשְּׁכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבֵּית.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שֶׁיְהִיֶּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שִׁיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ה חֶשֶׁן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֹר עַל הַחֶק, וְלִכְּנֹן אִם יֵשׁ סֶפֶק סְפִיקָא עַל שְׁלִילַת רִשְׁיוֹן וְכוּ', וְכוּ', אַתֶּם צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֹר עַל זֶה.

בְּיָדָי לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַזּוֹלַת אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, עַד כְּדֵי כַּף שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יִלְקוּט הוֹשַׁע רַמְזוֹ תַק"ב) אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲבִיב עָלַי חֶסֶד שְׁאַתֶּם גּוֹמְלִים זֶה לָזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח שְׁזָבַח שְׁלֵמָה לְפָנַי אֶלֶף עוֹלוֹת; עִם כָּל זֹאת צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֹר שְׁלֵא יִגְרַם לָכֶם מִזֶּה נֶזֶק רְצִינִי.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַר עָלֵינוּ וְיֹצֵיא אוֹתָנוּ כְּבָר מִהָעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת, וְיִרְחִיב לָנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.כ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ה חֲשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה עַל הָעֵינַיִם, וְהִיא טוֹב מְאֹד שְׁתִּלַּךְ לְבַדּוּק אֶצֶל רּוֹפֵא אֶת הָעֵינַיִם אוֹלֵי אַתָּה צָרִיךְ מִסְפָּר יוֹתֵר גָּדוֹל וְכוּ', כִּי עַל הָעֵינַיִם צָרִיכִים לְשָׁמֹר מְאֹד מְאֹד.

תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכוֹלְתָּךְ רַק לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּף חֶזֶק לֵהִפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְרֵיּוֹת וּבְדַכְאֹוֶן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שְׁמֻכְנִיס בּוֹ וְכוּ', כָּל אֶחָד כָּפִי בְּחִינָתוֹ וְעִנְיָנוֹ, וְלִכֵּן אַתָּה מְכַרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁפָעוּלָם רַק לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהִרְגַע שְׁתַּהֲיֶה בְּשִׁמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמּוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י') מָה שְׁבִנִי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֻמַּת חֶסְרוֹן יֵשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יֵשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מֵהַשְׁמֻחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְאִז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וּכְבֹר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוּם דְבָר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר תּוֹלְדוֹת כ"ה חֶשׁוֹן ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אֲנִי מַחֲכָה עַל הַרְשִׁימָה שֶׁל כָּל הַבְּחוּרִים שְׁלוֹמֵדִים שָׁמָּה, וְכֵן תִּכְתֵּב לִי בְּפָרְטֵי פְרָטִיוֹת מֵהַכֵּל וְכוּ', אֲנִי רוֹצֶה מְאֹד לְהַפְרִיד בֵּין הַגְּדוּלִים וּבֵין הַקְּטָנִים, כִּי יֵשׁ כָּמָּה מֵהַגְּדוּלִים שְׁאֵנִי רוֹצֶה לְשַׁלַּח לְגַמְרִי, כִּי הֵם סֹתֵם יוֹשְׁבִים פֹּה וְלֹא עוֹשִׂים כְּלוּם, וְאֵין לִי

עסק עכשו שיהיה פה ביבנאל איזה מושב זקנים וכו' וכו', אני רוצה וצריך להציל רק את הנער שלי שלא ילכו לאבוד.

אין לתאר ואין לשער את גדל זכותך בשמים, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ח:): על הפסוק (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד" אלו מלמדי תינוקות; והפרוש הפשוט הוא, כמו שלא יכולים לספר את הכוכבים, כי הם לאין ספר, כך אי אפשר להסביר את גדל השכר של מלמדי תינוקות שמחזירים בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ובפרט עכשו שהערב רב לקחו את עצמם לעקור את האמונה פשוטה מנערי ומבנות ישראל, ולכן אשרי מי שהוא עכשו מלמד תינוקות של בית רבן, ומחזיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, וזכותו גדול בשמים, עד שאין יכולין לספר את הזכיות שלו, כמו שאי אפשר לספר את הכוכבים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שכב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות כ"ה חשון ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדבר עם המנהל, כי דבר זה שיף רק לו, ואני לא יכול להתערב בזה, ולכן תתייעץ אתו והקדוש ברוך הוא יוליך אותך על דרך הנכונה ושום דבר לא יוכל לשבר אותך.

נא ונא אל תהיה בטלן, ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקנה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקנה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפניהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א הם ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל מיכאל ר'פאל אוריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסבב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום שקלים י"א, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מוחיך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לבכי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין

דִּיקָא, כִּי בְּפָרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שְׁמַחְנָה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלוֹשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינּוּ שְׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם נֹזֶהר בְּהַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאָר יְהוּדֵי מְאָמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְף וּמִיד כְּשִׁיתְחִיל לְהַתְרַשֵּׁל אֶפִּילוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כְּבָר יוֹצֵא מִמַּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכוֹלְתָּךְ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיֵן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּקַפְתַּת הַצַּדִּיקָה, כִּי כֶּף אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנְי וְהֵדָר מְצָלִי אָמַר דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרִי הַמְּקַיִם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר תּוֹלְדוֹת כ"ה חֶשׁוֹן ה'תַּשַׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֶצַח

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

בְּעִנְיֵן רַכָּב אֲנִי לֹא מִתְּמַצָּא בְּזֶה כָּלֵל, וְלִכֵּן תִּשְׁאַל אֶת מִי שֶׁכֵּן מִמָּחָה בְּזֶה, כְּדִי שְׁלֹא תִפּוֹל בְּפֶחַ עִם חוֹבוֹת וְכוּ', וְכֵן שְׁלֹא תִקְנֶה אֵיזָה גְרוּטָאָה וְכוּ'.

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשַּׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנַחֵל קִיָּא

בְּעֵינַי לִפְתּוֹחַ גַּן פְּרָטִי בְּבֵית, הַלְּוֵאִי שָׁאֲשַׁתָּךְ תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה וַיְהִי לָכֶם שֹׁפֵעַ.

בְּעֵינַי עֲבוּדָה בְּתַלְמוּד תּוֹרָה, אַתָּה צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּקֶשֶׁר עִם הַמְּנַהֵל שֶׁהוּא אַחֲרָאֵי עַל זֶה.

... נִירוּ יָאִיר נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, רְאֵה מָה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה, הִנֵּה שָׁבוּעַ וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהִכַּל פּוֹרַח, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּוֹה, וְהַלְּוֵאִי כְּצֵלוֹ שֶׁל כֶּתֶל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלָא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאִין מְקוּוֹה, וְאִין מִי שְׁיִקְוֶה שְׁלֹא יָמוּת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלָכֵן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חִיוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גַ'מִּרְ'א' הֵם רָאשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה גַ'בְּרִיאֵל מִיְכָאֵל רַ'פָּאֵל אִ'וִּרְיָאֵל, וּמִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסַבֵּב עִם אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פְּגַע וְנִגְעַע וּמַחְלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁקָלִים י"א, אֵף שְׁנַדְמָה לָךְ דְּמִיוֹנוֹת כְּפִי קְטַנוֹת מוֹחִיךָ מָה יְהִי כְּכֹר אִם אֲנִי יִגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גִרְסָתִי אֶתְמוּל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יִגְרַס מִחֵר? אֵל תֹּאמֶר זֹאת, אֲלָא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שְׁתַּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְזֶה יָבִיא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיֶּיךָ, אֲנִי מְאֹד מְקוּוֹה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שְׁאֲנִי כוֹתֵב בְּדָם לְכַבִּי וְלֹא בְּדִיו, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גְּמָרָא, שְׁתִּהְיֶה הַכִּי מְאֲשֶׁר בְּחַיֶּיךָ.

קִיב אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשַׁע"ד - חֶלֶק רֵמוּ בְּנַחֵל

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שְׁבַעוּלָם לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִרִית מְנַחֶה עֲרֵבִית בְּמִנְיָן דִּיקָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שְׁמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלוֹשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינּוּ שְׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם נֹזֶהר בְּהַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאָר יְהוּדֵי מְאֻמִּין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְּף וּמִיד כְּשֵׁי־תַחֲיִל לְהַתְּרַשֵּׁל אֶפִּילוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כְּבָר יוֹצֵא מִמַּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכוּלְתְּךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיָן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּקַפְתַּת הַצַּדִּיקָה, כִּי כֵּךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֹנֵי וְהִדָּר מְצַלִּי אָמַר דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרֵי הַמְּקַיִם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת גָּמוּר, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרֵבָה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שְׂכָד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר תּוֹלְדוֹת כ"ה חֶשׁוֹן ה'תַּשַׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִ"ד - חֶלֶק רֵמוּ בְּנַחֲלֵי קִיג

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְהֵאמָא רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאֵת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאֵת הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם לְרוּת רֹב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

אֵת צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁהַזְכוּת הַזֹּאת לְחֶלֶק אֵת הַמַּכְתָּבִים זֶה הַהֶפְצָה הַכִּי גְדוּלָה, כִּי אֵין עוֹד זְכוּת יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה, וְלִכֵּן תִּמְשִׁיכִי בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת וְאֵת רֹאָה אֵיזָה נְסִים נְגִלִים עוֹשֶׂה אִתְּכֶם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם.

נָא וְנָא רְאִי לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לֹא לָתֵת אֵת הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שִׁיתַּפֵּס אוֹתָךְ, כִּי הַסְמִ"ךְ מ"ם רוֹצֵה רַק לְשֹׁבֵר אֵת הָאָדָם וְלַהֲפִילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְרֵירוֹת וְדְכָאוֹן, כִּי זֶה כָּל כַּחוֹ, וּרְבִנּוּ ז"ל הִזְהִירֵנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מַדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שֶׁצְרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֵת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵת צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁלְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה זֶה בָּא בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַרֵּחַ אֵת עֲצָמוֹ לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִילִי אֵת עֲצָמִי לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבַר וְשִׁיחָה שֶׁאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרִי הָאֲשָׁה שְׁחִזְקָה בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלַחִי.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שְׂכָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ה חֲשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נֶצַח

לְנֶכֶדֶן קְבֵלְתִי אֶת מִכְתְּבְכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ בְּשִׂמְחַתְכֶם, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתֵּרְאוּ
לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלִהְיוֹת אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה
לְכֶם הַצְּלָחָה בִּימֵי חַיֵּיכֶם.

רק חֲזָקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה שְׁנִיכֶם בְּיַחַד, וְתִכְרִיחוּ
אֶת עֲצַמְכֶם רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי
בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאֵדָם שֹׂמֵחַ מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיָכוֹל לִהְיוֹת בְּעֲצֻמוֹ
אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שִׁחְזָק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדוֹ
יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי
לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה
הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הַבּוֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ
שֶׁכְּתוּב (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֹקִים
וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִירֵשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם כְּגֹן עֵדֶן כְּאֶחָד
מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אֵיזָה תַּעֲנוּג שְׂאֵדָם מְרַגֵּשׁ
שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל
לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רְבִנוּ ז"ל רוּצָה
לְהֵבִיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תוֹקֵף הַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת
נַפְשְׁכֶם לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִי"ד - חֵלֶק רִמּוֹ בְּנַחֲל קטו

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיד אֶתְכֶם עַל דֶּרֶךְ הַנְּכוֹנָה, וְתִמִּיד יֵאִיר
לְכֶם הַמְּזֹל.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שְׂכוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנֹכַח קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲתָה צָרִיךְ לְשֹׂאֹל אֶת אֲשֶׁתְּךָ אִם הִיא מְסַכֶּמֶת וְכו', וְרַבְּנוּ
ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן פ"ה) כְּשֶׁרוֹאֶה אָדָם נֹסֵעָה לְפָנָיו, אֵין
לוֹ לְהִתְעַקֵּשׁ לְמִנּוּעַ מִזֶּה לִישֵׁב בְּבֵיתוֹ דּוֹקָא. כִּי בְּכָל מְקוֹם שֶׁאָדָם
נוֹסֵעַ לְשֵׁם הוּא מִתְקַן שֵׁם אֵיזָה דְּבַר, רַק שִׁיזְהַר לְהִיּוֹת שְׁמוֹר מִן
הַעֲבָרָה חֵס וְשְׁלוֹם, אֲבָל כְּשֶׁהוּא רַק שְׁמוֹר מִן הַעֲבָרָה חֵס וְשְׁלוֹם.
אֲזִי כָּל אָדָם מִתְקַן בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא נוֹסֵעַ לְשֵׁם. אֲפִילוֹ אִישׁ
פְּשוּט לְגַמְרִי, כִּי בְּכָל מְקוֹם שֶׁהָאָדָם בָּא לְשֵׁם, הוּא עוֹשֶׂה שֵׁם
בְּוֹדָאֵי אֵיזָה דְּבַר שֶׁבְּקִדְשָׁה עַל כָּל פְּנִיִּים. כִּי מִתְפַּלֵּל שֵׁם וְאוֹכֵל
שֵׁם וּמְבַרֵךְ עַל אֲכִילָתוֹ וּלְפָנָיו וּלְאַחֲרָיו וְכוּצָא בְּזֶה. כִּי בְּוֹדָאֵי אִישׁ
יִשְׂרָאֵלִי אֲפִילוֹ הַפְּחוֹת שֶׁבְּפְחוֹתִים, עַל כָּל פְּנִיִּים הוּא עוֹשֶׂה כְּמָה
דְּבָרִים שֶׁבְּקִדְשָׁה בְּכָל מְקוֹם אֲשֶׁר הוּא שָׁם. וְעַל כֵּן בְּוֹדָאֵי הָאָדָם
מְכָרַח מִן הַשָּׁמַיִם לְהִיּוֹת שֵׁם בְּאוֹתוֹ מְקוֹם דּוֹקָא כְּדִי שִׁיתְקַן שֵׁם
מֵה שֶׁהוּא דִּיקָא צָרִיךְ לְתַקַּן שֵׁם. עַל כֵּן הוּא טוֹבָה לְפָנָיו מֵה

קטז אֲשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רְמוּ בְּנַחֵל

שְׁנֵדָמָן לוֹ נְסִיעָה לְשֵׁם, כִּי אוֹלֵי יִהְיֶה מְכָרָח לְבוֹא לְשֵׁם
בְּשִׁלְשָׁאוֹת שֶׁל בְּרוֹזֵל, וְכִמוּ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת
פ"ט): עַל יַעֲקֹב אַבִּינוּ, רְאוּי הָיָה יַעֲקֹב לִירֵד לְמִצְרַיִם בְּשִׁלְשָׁאוֹת
שֶׁל בְּרוֹזֵל אֲלָא וְכוּ'. כְּמוֹ כֵּן הוּא בְּכָל אָדָם. שֶׁהוּא טוֹבָה לְפָנָיו
מֵה שְׁמֵדָמָן לוֹ נְסִיעָה לְשֵׁם. כִּי בְּלֹא זֶה אוֹלֵי הָיָה מְכָרָח לִירֵד
לְשֵׁם בְּשִׁלְשָׁאוֹת וְכוּ' חֶס וְשְׁלוֹם; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כְּפִי שְׁאֲשַׁתְּךָ
תֹּאמַר לְךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ה חֶשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֶת מְכָרְחָה לְצִיַּת אֶת הַרוּפָא שְׁאֲמַר שְׁצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת
בְּדִיקָה, וְאֵל תִּפְחָדִי מִשּׁוֹם דְּבַר כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וְאֵנִי מִבְּטִיחַ לְךָ שֶׁהַכֵּל יַעֲבוֹר בְּקִלּוֹת, רַק תֹּאמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת
כְּמֵה פְּעָמִים בְּיוֹם וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחַמוּל עָלַי וְתִקַּל מֵעָלַי אֶת צַעַר הָעֵבֹר
וְהַלִּידָה, וְתַהֲיֶה עִמִּי בְּעַת הַלִּידָה, וַיֵּצֵא הַיּוֹלֵד לְאוֹר הָעוֹלָם בְּרַגְעַ
קָטָן בְּקַלּוֹת בְּלִי שׁוּם גִּזְק לֹא לִי וְלֹא לְיוֹלֵד, וַיְהִיָּה נּוֹלֵד בְּשַׁעֲהַ
טוֹבָה וּמְצַלַּחַת, וּבְמִזְל טוֹב לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם וּלְבְרִיאוֹת לְחַן
וּלְחֶסֶד, וְאֲנִי וּבְעָלִי נִגְדְּלָהוּ לְעִבּוּדְתֶךָ וּלְתוֹרַתֶךָ הַקְּדוּשָׁה, וְנֶאֱמִין
בְּךָ תְּמִיד אֲשֶׁר אַתָּה נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדֶיךָ נִמְצָא, וְאַתָּה מְשַׁגִּיחַ
עָלֵינוּ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, וְתִשְׁמְרֵנִי וְהַעֲוֹבֵר שְׁלֹא אֶהְיֶה אֲנִי
וְהַעֲוֹבֵר נְזוּקִים לֹא בְּגוֹף, וְלֹא בְּאִיבָרִים, וְלֹא בְּעוֹרְקִים, וְלֹא
בְּגִידִים, וְלֹא בְּעוֹר וּבָשָׂר, וְשָׂאֵר בְּנֵינְךָ הָאָדָם, לֹא בְּתוֹךְ חֶלֶל הַגּוֹף,
וְלֹא חוּץ לְחֶלֶל הַגּוֹף, וְתַחֲזֹק אֶת כְּחֵי וְרוּחֵי וְעֲצָמוֹתַי, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר
רַפְּאוֹת תִּהְיֶה לְשָׁרִיךְ וְשִׁקּוּי לְעֲצָמוֹתֶיךָ, כִּי לָךְ הַיְוִי"ה הַיּוֹחֵלְתִי אַתָּה
תַּעֲנֶה הַיְוִי"ה אֱלֹהֵי, וְאֲנִי בְּהַיְוִי"ה אֶעֱלוֹזָה אֲגִילָה בְּאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
רְצֵה הַיְוִי"ה לְהַצִּילֵנִי הַיְוִי"ה אֱלֹהֵי לְעֲזָרְתִי חוֹשֵׁה, וְאַזְכֶּה לִילֵד
בְּקַלּוֹת מְאֹד בְּלִי שׁוּם פְּחַד וּכְאֵב וְצַעַר כָּלֵל, וְאַזְכֶּה לְהַכְּלִיל בְּךָ
מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר
תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְּלִיחִי.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שְׂכַח.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר תּוֹלְדוֹת כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצַּח

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְפֹלְגַת וְתִבְנוּ
בֵּית רַחֵב יָדַיִם, וַיְהִיָּה הַשְּׁפַע בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

רק חֲזָקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ
ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מְצוּהָ גְדוֹלָה
לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְלִהְתַּגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְּרָה
שְׁחוּרָה בְּכָל כּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כָּלֵם בָּאִים
רַק מִחֲמַת קְלָקוּל הַשְּׁמֵחָה, וְלָכֵן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִּיל
לִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי)
לְפִי שְׂאִין הַשְּׁמֵחָה מִמְתַּנֵּת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׁמַח הַיּוֹם שְׁמַח
לְמָחַר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמֵּצֵר הַיּוֹם מֵצֵר לְמָחַר לְפִי שְׂאִין הַשְּׁמֵחָה
מִמְתַּנֵּת לְאָדָם; וְלָכֵן יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה
הַשְּׁמֵחָה מְצוּיָה אֲצִלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׁמֵחָה מִתְרַחֵב
הַלֵּב וַיְכוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְסַפֵּר לְפָנָיו
יְתִבְרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי מֵה
שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפַנֵּי
שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, אֲבָל תִּכְף וּמִיד שְׁמִכְרִיחַ
אֶת עֲצָמוֹ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא.

בְּעֵינֵי עֲבוּדָה, אֲנִי צָרִיךְ לְדַבֵּר עִם הָרַב ... גְּרוּ יְאִיר כִּי רַק
הוּא מְמַנֶּה עַל זֶה.

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנַחֲל קִיט

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְּנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

חֶזֶק וְאַמֶּץ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת
וְהַשְׁפָּלוֹת כָּלֵל, וְתִדַּע שֶׁכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ זֶה רַק לְטוֹבָתְךָ וְכוּ'
וְכוּ', וְאַף שִׁישׁ דְּבָרִים שְׁאַתָּה לֹא מֵבִין, עִם כָּל זֹאת כְּבֹר גְּלוּה לְנוּ
רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ד') כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁכָּל
מְאַרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא,
וְתִמִּיד נוֹתֵן תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסִדִּים וְהַרְחָמִים
גְּמוּרִים שֶׁעוֹשֶׂה אֹתוֹ; וְצָרִיכִים תְּמִיד לְחַזֵּר מֵה שְׁאָמַר רַבֵּי עֲקִיבָא
(בְּרֻכּוֹת ס:) לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם רְגִיל לֹאמַר כָּל דְּעֵבִיד רַחֲמֵנָא לְטָב
עֵבִיד.

מָה שְׁאַתָּה צָרִיךְ זֶה רַק לְבִקְשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר
יֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ תְּפִלָּה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ל' סִימָן ג')

בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אורים ותומים ואין להם אלא תפלה זו בלבד, אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבוננו של עולם אל תבזה את תפלתם (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון" מפאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השבים, "ועם נברא יהלל יה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן בריה חדשה.

תעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, כי הסמ"ך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדכאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מכרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

של.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות כ"ה חשוון ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיה

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֵּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִסְתַּדְרַת עִם
בְּעֵלָךְ.

מָה אוֹמֵר לְךָ בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחִזְקוֹת, וְאֲנִי
מְאֹד מְאֹד מְקַנֵּה שֶׁבְּעֵלְךָ לָמַד לְקַח וְהוּא הַשְׁתַּנָּה לְגַמְרֵי מֵהַקְצָה
אֶל הַקְצָה, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְאַזְרֵי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת
שֶׁאֵין מְדָה יוֹתֵר יָפֵה מִזֶּה, וְאֶפִּילוֹ שֶׁזֶה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה,
זְכִירֵי מֵה שֶׁאָמַר הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפִיּוֹם צַעֲרָא אֲגָרָא,
וְדַעֵי לְךָ כְּשֶׁאֲשֶׁה עוֹצֵרֵת עֲצָמָה לֹא לְכַעֲוֹס וְכוּ', בְּזֶה אֶפִּילוֹ שֶׁהִיא
נִמְצָאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת,
שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי
מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהִכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדַרְךָ כָּלָל בָּא מִגְּאוֹת וַיִּשׁוֹת,
אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כֹּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, וְשֵׁלֵא תַּהִיָּה
לָה שׁוֹם תְּרַעַמַת עַל בְּעֵלָה, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֶלֶק מִבְּעֵלָה, כְּמוֹ
שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבִשָּׂר מִבִּשְׂרִי לְזֹאת יִקְרָא
אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָה זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאֲשֶׁה שֶׁקִּנְתָּה לְעֲצָמָה
אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבֵּי בְּעֵלָה וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל,
וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שֶׁאֲזוֹ הַשְּׁכִינָה תִּשְׁרָה בְּתוֹךְ
הַבֵּית.

רְאֵי לְכַתֵּב לִי אִם הַכֹּל מְסֻדָּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר
תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שלא.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר תולדות כ"ה חשון ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד רציתי שתלמד עוד פעם את ההלכות עם הרב ... גרו יאיר, וכן תקבל ממנו הדרך איך להתנהג עם אשה, ואני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שבקרוב מאד תוכל להתחתן ותבנה בית נאמן בישראל, רק תתחזק ביתר שאת ביתר עוז ושום דבר בעולם לא ישבור אותך.

אתה צריך לדעת שאשה צריכה הרבה תשומת לב, ואם תתן לה את התשומת לב אזי הכל יסתדר על צד הכי טוב, ולכן תעשה כל מה שבידך רק לכבד אותה, וכך אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שצריכים לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלידה והגדול, כאשר ידוע לכל עוצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אופנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו', על בן ראוי לרחם עליהם ולליקדם ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נ"ט.) 'אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו', [תכבדו ותייקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו (יבמות ס"ג.) 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַפְּעַם תְּצִיַת אוֹתִי וְתִרְאָה לְכַבֵּד וּלְיַקָּר אֶת אֲשֶׁתְּךָ כִּי הִיא בַּחוּרָה תְּמִימָה וַיִּקְרָה מְאֹד, וּבִיחַד תּוּכְלוּ לִבְנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָּן, רְאֵה מַה לְפָנֶיךָ, הֵנָּה יוֹם וְהֵנָּה לַיְלָה, הֵנָּה שָׁבוּעַ וְהֵנָּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֹּל פּוֹרַח, כַּמְאֻמָּרִם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֹל יְמִינוֹ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקַנֶּה, וְהַלּוֹאִי כְּצֹלוֹ שֶׁל כֶּתֶל אוֹ כְּצֹלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצֹלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׂעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֹל עוֹבֵר, וְאִין מְקַנֶּה, וְאִין מִי שִׁיקְנָה שְׁלֵא יָמוּת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלָכֵן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, כִּי גִ'מ'ר'א' הֵם רְאִשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה גִ'בְּרִיאֵל מִיְכָאֵל ר'פֵּאֵל א'וֹרִיאֵל, וּמִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסַבֵּב עִם אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פֶּגַע וְנִגְעַע וּמַחֲלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁקָלִים י"א, אֵף שְׁנַדְמָה לָךְ דְּמִיוֹנוֹת כְּפִי קְטַנוֹת מוֹחִיךָ מַה יִּהְיֶה כְּבָר אִם אֲנִי יְגַרֵס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גִרְסָתִי אֶתְמוּל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יְגַרֵס מִחֵר? אֵל תֹּאמֶר זֹאת, אֲלֵא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וְזֶה יְבִיא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיֶּיךָ, אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּכַנִּיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שְׁאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְכַבִּי וְלֹא בְּדִיו, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתְךָ עִם דָּף גְּמָרָא, שֶׁתִּהְיֶה הַכִּי מְאֻשֶׁר בְּחַיֶּיךָ.

קכד אֲשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רְמוּ בְּנַחֵל

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.ל.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר תּוֹלְדוֹת כ"ה חֶשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נִצַּח

לְנֶכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי תָּמִיד מְמַלִּיץ לְלֶכֶת רַק לְבֵית חוֹלִים לְנִיאָדוֹ שְׁשָׂמָה הֵם
אֲחֵרָאִים גְּדוֹלִים.

יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל יַעֲבוֹר בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמָע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

תְּהִי רַגְלָה לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת בְּכָל יוֹם :

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם חוֹס וְחַמוּל עָלַי וְתִקַּל מֵעָלַי אֶת צַעַר הָעֵבוֹר
וְהַלִּידָה, וְתִהְיֶה עִמִּי בְּעַת הַלִּידָה, וַיֵּצֵא הַיּוֹלֵד לְאֹוִיר הָעוֹלָם בְּרַגַע
קָטָן בְּקִלּוֹת בְּלִי שׁוֹם נִזְק לִי וְלֹא לְיֹלֵד, וְיִהְיֶה נוֹלָד בְּשָׂעָה
טוֹבָה וּמְצֻלַחַת, וּבְמִזְל טוֹב לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם וּלְבְרִיאוֹת לְחַן
וּלְחֶסֶד, וְאֲנִי וּבְעָלֵי נַגְדְלָהוּ לְעִבּוּדְתְךָ וּלְתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְנֶאֱמִין
בְּךָ תָּמִיד אֲשֶׁר אַתָּה נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדֶיךָ נִמְצָא, וְאַתָּה מְשַׁגִּיחַ
עָלֵינוּ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, וְתִשְׁמְרֵנִי וְהַעֲוֹבֵר שְׁלֹא אֶהְיֶה אֲנִי

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ד - חֶלֶק רְמוּ בְּנַחֵל קִכָּה

וְהַעֲוֹבֵר נְזוּקִים לֹא בְּגוֹף, וְלֹא בְּאִיבָרִים, וְלֹא בְּעוֹרְקִים, וְלֹא בְּגִידִים, וְלֹא בְּעוֹר וּבְשָׂר, וְשָׂר בְּנֵינְ הָאָדָם, לֹא בְּתוֹךְ חֶלֶל הַגּוֹף, וְלֹא חוּץ לְחֶלֶל הַגּוֹף, וְתַחֲזֹק אֶת כַּחַי וְרוּחִי וְעֲצָמוֹתִי, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּפְאוֹת תְּהִי לְשָׂרֶיךָ וְשִׁקּוּי לְעֲצָמוֹתֶיךָ, כִּי לֶךָ י"י הוֹחֵלְתִי אֶתְּהָ תַעֲנֶה י"י אֱלֹהִי, וְאֲנִי בִי"י אֶעְלוֹזָה אֲגַלֶּה בְּאֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל, רָצָה י"י לְהַצִּילֵנִי י"י אֱלֹהֵי לְעוֹזְרֵתִי חוֹשֶׁה, וְאֲזַכֶּה לִילָד בְּקָלוֹת מְאֹד בְּלִי שׁוּם פֶּחַד וּכְאֵב וְצַעַר כָּלֵל, וְאֲזַכֶּה לְהַכְּלִיל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אֲמֵן סָלָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שֶׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שֶׁלֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ה חֶשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

צָרִיךְ לְדַעַת שְׁכָל מַה שְׁמִקְבֵּל אֲצֵל הַמּוֹן עִם יֵשׁ לְזֶה שָׂרֵשׁ וְאֶסוּר לְצַחֹק מִזֶּה, וְאֵף שְׁקִשָּׁה לְהִבִּין אֶת זֶה.

וְהִנֵּה בְּסִפֵּר "דְּבָרֵי תוֹרָה" לְהַרְבֵּ הַקְּדוֹשׁ מִמוֹנְקֵאטֵשׁ זי"ע (חֶלֶק ב' סִימָן ע"א) מְבִיא שְׁשִׁגוֹר בְּכִי זְקִנִי עֲמִנּוּ שְׁמֵרָאָה אָדָם הוּא

מִסְגָּל לְגֵרֶשׁ שְׁלֵא יִשְׁלַט עַיִן הָרַע חֵס וְשָׁלוֹם, וְכֵן מְבִיא שֵׁם שְׁהִיָּה מִנְהַג אֲצֵל צְדִיקִים שְׁהַקְפִּידוּ שְׁהַמְטִיחַת שְׁלָהֶם יְהִיָּה אָדָם, וְזֶה כְּדִי לְגֵרֶשׁ מֵהֶם עַיִן הָרַע, עַיִן שָׁם. וּמוֹבָא מִצְדִּיקִים אֶסְמִכְתָּא לְדָבָר הַזֶּה מֵהַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית ל"ח כ"ח) וַיְהִי בְלִדְתָהּ וַיִּתֵּן יָד וַתִּקַּח הַמִּלְדָּת וַתִּקְשֹׁר עַל יָדוֹ שְׁנֵי, שְׁמִיד בְּהַלִּידָה קָשְׁרוּ עַל יָד הַתִּינוּק חוּט אָדָם כְּדִי לְהַצִּילוֹ מֵעַיִן הָרַע, הָרִי שְׁלָף לְפָנֶיךָ שֵׁשׁ מְקוֹר לְדָבָר זֶה, וְאָסוּר לְלַעַג עַל שׁוֹם דָּבָר שְׁנֵהֲגוּ הַמוֹן עִם, כִּי בּוֹדָאֵי יֵשׁ לְזֶה מְקוֹר וְשׁוֹר, כָּל אֶחָד כְּפִי עֲנִינוּ.

וּסְפָר הָרַב הַקְדוֹשׁ מְקַלּוּזְנַבּוֹרְג זי"ע (שְׁעוֹר חֲמֵשׁ רַש"י פָּרַשַׁת פְּנַחֲס תַּשַׁל"א) אֲשֶׁר אָמוּ שֶׁל הָרַב הַקְדוֹשׁ הַשְּׁרָף מִמַּאגְלַנִּיצָא זי"ע לֹא זָכְתָה לְזֹרַע שֶׁל קִימָא, וְשְׁלַחָה אָבִיָּה הָרַב הַקְדוֹשׁ מְקַאֲזַנִּין זי"ע לְהַזְכִּיר עֲצָמָה אֲצֵל הָרַב הַקְדוֹשׁ מִבְּאֲרֵיטְשׁוֹב זי"ע, וְהוּא אָמַר לָהּ שְׁהַסְבֵּה לְכַךְ הִיא מִפְּנֵי שְׁמֹרִידָה נְשָׁמוֹת גְּבוּהוֹת מְדִי, שְׁאִינָם יְכוּלִים לְסַבֵּל וּלְהַתְקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְצָנָה עָלֶיהָ לְלַבֵּשׁ כְּגַד בְּצַבַּע אָדָם עִם שְׁנַיִם עֶשֶׂר כְּפִתוּרֵי כֶסֶף, וְאָז תּוּכַל לְהַמְשִׁיךְ נְשָׁמָה שְׁתּוּכַל לְהַתְקִים בְּזֶה הָעוֹלָם. וְאָכֵן לְאַחַר מִכֵּן נוֹלַד לָהּ הָרַב הַקְדוֹשׁ הַשְּׁרָף מִמַּאגְלַנִּיצָא זי"ע שְׁהִיָּה קְדוֹשׁ עָלִיוֹן, עַיִן שָׁם.

וּסְפָרוּ יִלְדֵיו שֶׁל הָרַב הַקְדוֹשׁ מְקַלּוּזְנַבּוֹרְג זי"ע (מְנוּחַת כְּבוֹדוֹ בְּנַתְנִיָּה) שְׁבִהִיוֹתָם יִלְדִים קְטַנִּים הַקְפִּיד אָבִיָּהֶם לְהַלְבִּישׁ לְכָלֶם חוּט אָדָם עַל יְדֵיהֶם מִפְּנֵי עַיִן הָרַע שְׁלֵא יִשְׁלַט עָלֵיהֶם, וְכֵן הוֹרָה לְאַנְשָׁיו בְּשַׁעָה שְׁבָאוּ אֵלָיו לְהַתִּיעֵץ עַל אֵיזָה מְקָרָה רַע שְׁקָרָה לָהֶם שִׁילְבִישׁוּ חוּט אָדָם עַל יְדֵיהֶם, הָרִי שְׁלָף לְפָנֶיךָ שֵׁשׁ לְזֶה מְקוֹר, וְאָסוּר לְלַעַג עַל שׁוֹם דָּבָר שְׁרוּאִים אֲצֵל הַמוֹן עִם, כִּי בּוֹדָאֵי יֵשׁ עַל זֶה מְקוֹר, אִף שְׁהַדְּבָר נִרְאָה תְּמוּוָה.

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רְמוּ בְּנַחֲל קַבֵּז

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמְרֵנוּ וְיַצִּילֵנוּ מֵעֵין הָרַע, וְיִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יָדֵינוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שֶׁלֶד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ה חֶשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

כָּלֵל גְּדוֹל לְחֶתֶן וְכֹלָה שְׁכֻשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן לֹא יִתְעַרְבוּ בְּמָה
שְׁקוּרָה בֵּין הַהוֹרִים, כִּי רוֹב הַמְקַרִּים שֶׁהַזּוּג לֹא מְסַתְּדִים זֶה רַק
מִחֲמַת שֶׁהַהוֹרִים מִתְעַרְבִים בְּחִייהֶם הַפְּרָטִי וְכוּ', וְכֵן יֵשׁ סִסְטוֹף
בֵּין הַהוֹרִים הֵן מִצַּד כֶּסֶף וְהֵן מִצַּד כְּבוֹד וְכוּ' וְעַל יְדֵי זֶה
נַעֲשֶׂה בִּינֵיהֶם מְרִיבוֹת אוֹ וּפְחִים וְהֵם מְכַנְּסִים אֶת זֶה בֵּין
הַיְלָדִים כֹּל אֶחָד מִסִּית נֶגֶד הַשְּׁנֵי הַיְנוּ הַהוֹרִים שֶׁל הַחֶתֶן מְסִיתִים
אוֹתוֹ נֶגֶד הַכֹּלָה וְהַהוֹרִים שְׁלָה, וְכֵן לְהַפְּךָ הַהוֹרִים שֶׁל הַכֹּלָה
מְסִיתִים אוֹתָהּ נֶגֶד הַחֶתֶן וְהַהוֹרִים שְׁלוֹ, וּמִזֶּה יוֹצֵא כֹּל הַמְרִיבוֹת
בֵּין הַזּוּג, וְלִכֵּן זוּג פֶּקַח צְרִיכִים תְּמִיד לְהוֹצִיא אֶת הַהוֹרִים
מִנְשׂוּאֵיהֶם וְהֵם יִחִיו בְּיַחַד בְּאַהֲבָה אַחְוָה וְרַעוּת וְלֹא יִתְעַרְבוּ
בְּשׁוּם מְרִיבוֹת שֵׁשׁ בֵּין שְׁנֵי הַהוֹרִים, וְאִם הַחֶתֶן וְהַכֹּלָה חֲכָמִים
וְלֹא נוֹתְנִים שֶׁהַהוֹרִים יִתְעַרְבוּ לָהֶם בְּחִיִּים יִהְיֶה מָה שִׁיְהִיָּה וְיִהְיֶה
אִיךָ שִׁיְהִיָּה, אֲזִי דִיקָא יִחִיו בְּיַחַד בְּאַהֲבָה אַחְוָה וְרַעוּת כֹּל יְמֵי
חִייהֶם, וְעַל פִּי רוֹב הַמְרִיבוֹת וְהָאֵי הַבְּנוֹת שֶׁבֵּין זוּג טְרֵי קוּרָה רַק

מִפְּנֵי הַסְּתוּת שֶׁל הַהוֹרִים, אוֹ שֶׁל הוֹרֵי הַכְּלָה שֶׁמְסִיתִים אוֹתָהּ נִגְדָּה בַּעֲלָהּ, אוֹ שֶׁל הוֹרֵי הַחֶתֶן שֶׁמְסִיתִים אוֹתוֹ נִגְדָּה אִשְׁתּוֹ.

וְלִכֵּן צְרִיכִים לְדַעַת אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבָר טוֹב וּבְרִיא לְזוּג כְּשֶׁמִּתְחַתְּנִים, כְּמוֹ לֹא לְעָרֵב אֶת הַהוֹרִים בְּחַיֵּי הַנְּשׂוּאִין שְׁלֵהֶם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "עַל כֵּן יַעֲזוּב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", זֶה הֵכִי בְרִיא שְׁלֹא צְרִיכִים אֶת הָעֲזָרָה שֶׁל הַהוֹרִים, וְכִּף לֹא מְחִיבִים לָהֶם כְּלוּם וְכוּ' וְכוּ', אָף שֶׁעַל פִּי רוֹב לְזוּג טָרִי זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי בְּתַחֲלַת הַנְּשׂוּאִין צְרִיכִים אֶת הָעֲזָרָה שֶׁל הַהוֹרִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַסְתֵּדֵר לְבָד. כִּי רוֹב רַבָּם שֶׁל הַמְרִיבוֹת בֵּין זוּג טָרִי הוּא רַק מִפְּנֵי הַסְּתַת הַהוֹרִים אֶחָד עַל הַשְּׁנִי.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָכֶם אֶת הַשֶּׁכֶל וְהַדַּעַת לֹא לְעָרֵב אֶת הַהוֹרִים מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים בְּחַיֵּי הַנְּשׂוּאִין שְׁלָכֶם, וְכִּף תּוּכְלוּ לַחֲיוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהַבְנָה הַדְּדִית, וְאֶחָד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי, וְאָף שֶׁזֶה הַדְּבָר הֵכִי קָשָׁה כִּי סוּף כָּל סוּף הַהוֹרִים נִשְׁאַרִים הוֹרִים, וְהוֹרֵי הַכְּלָה מְסִיתִים אוֹתָהּ נִגְדָּה בַּעֲלָהּ, וְכֵן לְהַפְּךְ הוֹרֵי הַחֶתֶן מְסִיתִים אוֹתוֹ נִגְדָּה אִשְׁתּוֹ, וּמְאֹד מְאֹד קָשָׁה לַעֲמוֹד בְּלַחֲץ שֵׁישׁ לְכָל אֶחָד מִצַּד הַהוֹרִים שְׁלוֹ, עִם כָּל זֹאת אִם הַזּוּג רוֹצִים לַחֲיוֹת חַיִּים נְעִימִים וּמְאֻשְׁרִים הֵם מְכַרְחִים לְהוֹצִיא אֶת שְׁנֵי הַהוֹרִים מִחַיֵּי נִשְׂוֹאִיהֶם הַפְּרָטִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ו חֶשְׁוֹן ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנוֹכַח קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת שְׁחֻבְרוֹת הַיָּא טוֹבָה מְאֹד וְצְרִיכִים חֻבְרוֹת, אֲבָל לֹא בְּאִפְּן מְגֻזֵּם עַד שִׁיכּוֹלִים לְגַלוֹת לְהֵן אֶת כָּל הַסּוּדוֹת שְׁבַחֲיִיךָ, וְכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עֲלִיךָ, כִּי אֲסוּר לְהֶאֱמִין לְאַף אַחַת בְּעוֹלָם, צְרִיכִים כִּבֵּר לְכַתְּחֻלָּה לְדַעַת שְׁיֹום אֶחָד חֻבְרַתִּי תַּעֲיֵף וְתִזְרַק אוֹתִי וְכו', וְלִכֵּן אֲסוּר לְהִתְחַבֵּר רְגִשִׁית עִם אֵף חֻבְרָה כִּי לֹא תִדְעִי מָה יִבִּיא הַמָּחֵר, מָחֵר הַיָּא יְכוֹלָה לְמַצֵּא חֻבֵּר וּלְהִתְחַתֵּן עִמוֹ וּלְבַסּוֹף אֶת תַּשְׁאֲרֵי חוּץ לְתַמוּנָה, וְזֶה יִשְׁבּוֹר אוֹתְךָ לְגַמְרִי כִּי נִשְׁאֲרַת בּוֹדְדָה.

וְלִכֵּן צְרִיכִים לְזַכֵּר מָה שֶׁאֲמַר הַחֲכָם מְכָל אָדָם (מִשְׁלֵי כ"ה י"ז) הַקָּר רַגְלֶךָ מִבֵּית רַעְךָ פֶּן יִשְׁבַּעְךָ וּשְׁנֹאֲךָ, לֹא כְּדֹאֵי לְהִיּוֹת כָּל כֶּף רַגְשִׁי וְקָרוֹב אֶל הַזּוֹלַת עַד שֶׁהַחֻבְרוֹת תִּבִּיא לְיַדִּי כֶּךָ שְׁלֹא יְכוֹלִים לְהִיּוֹת אַחַת בְּלֵי הַשְּׁנִיָּה וְכו', אֵינְ דְּבַר כְּזֶה.

וּכְשִׁיתְבָּרַר לְךָ דְּבַר זֶה, אֲזִי כָּל הַחַיִּים שְׁלֶךָ תִּלְךָ לְךָ בְּאִפְּן אַחַר לְגַמְרִי, וְדְבַר זֶה שִׁיךָ גַּם אַחַר כֶּךָ כְּשִׁמְתַחֲתָנִים אֲסוּר לְהֶאֱמִין לְחֻבְרָה שׁוֹם דְּבַר, וְלִכֵּן אֲסוּר לְדַבֵּר עִם חֻבְרָה מִמָּה שְׁקוֹרָה בִּינָה לְבִין בְּעֵלָה, וּמְכָל שְׁפֵן מָה שְׁקוֹרָה בְּחַיִּי הַזּוֹגִיּוֹת וְכו', כִּי לְמַחְרַת הַיָּא תַּעֲזוֹב אוֹתְךָ וּתְפָרַסֵּם לְכָלֵם אֶת הַדְּבָרִים הַכִּי אֵינְטִימִים שִׁישׁ בִּינְךָ לְבִין בְּעֵלְךָ וְכו', וְעַל כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שִׁמְתַחֲבֵר עִם חֻבֵּר, כִּי חֲכַמִּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תַּעֲנִית כ"ג.ג.) אוֹ חֻבְרוֹתָא אוֹ

קל אשר שנת תשע"ד - חלק רמו בנחל

מיתנותא, הינו אדם מכרח שיהיה לו חבר כי אם לא המות טוב מזה לחיות לבד וכו', עם כל זאת החברות אסור שתהיה כל כך רגשית וכו', עד שלא יוכלו לחיות אחד בלי השני, ואז אף פעם לא יתאכזבו כשנפרדים.

ואת צריכה לדעת שזה טבעי מאד, כי מרב קרבה לבסוף נעתק הקשר וכו', כי מחמת שמתקשרים עם רגש, לבסוף מתבטל הרגש הן מחמת קנאה שאחת מקנאה בהשניה, כמאמרם ז"ל (מגלה י"ג) אין אשה מתקנאת אלא בירד חברתה, תמיד היא חושבת שלחברתה יש בעל יותר טוב ויותר עשיר ומפנק וכו', והן מחמת סבות אחרות או שהיא נפלה בפח עם בעל קמצן ואיש רע ובליעל, או שהיא כבר מטפלת עם ילדים ואין לה זמן כמו שהיתה לה כשהיתה רווקה, ולכן אסור לקשר את עצמה עם הזולת בקשר רגשי שזה מביא אחר כך אכזבות גדולות בהחיים.

צריכים לדעת כי רק הצדיק האמת שהוא כבר גר יותר למעלה מאשר למטה וכו', כי הוא דבוק בו יתברך, אתו עמו ראוי להתחבר והוא תמיד יחזק אותך בכל המצבים הכי קשים, אבל צריכים לדעת כי על זה אורב הסמ"ך מ"ם מאד לא להיות מקשרים אל הצדיק האמת, כי הסמ"ך מ"ם יודע שכל זמן שהאדם מחבר ומקשר אל הצדיק האמת, אין לו מה לעשות אצל אדם הזה, ולכן הוא אורג בדעת האדם כל מיני דמיונות על הצדיק האמת, העקר שיעזב את הצדיק האמת, ואז הוא תופס אותו במצודתו.

ולכן אשרי האדם שזוכה להיות תמיד מחבר אל צדיק אמת, ולספור לו את כל לבו שעל ידו דיקא יזכה להתקרב אליו יתברך,

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִי"ד - חֵלֶק רֵמוּ בְּנַחֵל קֵלָא

וְאִזּוּ שׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, כִּי מִי שְׁזוּכָה כְּבוֹר
לְהִתְחַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי הַצְּדִיק הָאֵמֶת, אֲזִי אִף פְּעַם לֹא יִפּוֹל
בְּרוּחוֹ וּבִדְעוּתוֹ, כִּי הִרְגַע שְׂיִישׁ לְאָדָם אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזוּכָכַת הוּא
מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, וּכְבוֹר לֹא צָרִיךְ אֶת אִף אֶחָד,
כִּי בְּכָל מְקוֹם שֶׁרַק יֵלֶךְ הוּא מְדַבֵּר רַק עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוּ הוּא אִף
פְּעַם לֹא לְבַד.

אָבֵל לְזִכּוֹת לְאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזוּכָכַת אֵל זֶה צָרִיכִים צְדִיק
אֲמִתִּי שְׂאִינוּ צָרִיךְ שׁוּם טוֹבַת הַנְּאִיָּה מִמֶּךָ, וְעַל צְדִיק כְּזֶה הַסְּמִיךְ
מִ"ם אוֹרֵב מְאֹד לְנִתְקֵן אֶת הַקֶּשֶׁר וְכוּ', וּמְכַנִּיס בּוֹ דְּמִיוֹנוֹת עַל
הַצְּדִיק כְּאֵלוֹ הוּא צָרִיךְ אוֹתָךְ לְטוֹבַת עֲצֻמְךָ, בְּשַׁעֲהָ שֶׁהוּא מְזַמֵּן
עֲזוֹב אֶת זֶה הָעוֹלָם וְדְבוּק רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְדַבֵּר זֶה אִי אֶפְשָׁר
לְהִסְבִּיר לְמִי שְׁלֹא אוֹחֵז בְּזֶה.

אָקוּהָ שְׁתַּבִּינִי דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שְׁלוֹ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסִדֵּר תּוֹלְדוֹת כ"ו חֶשְׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּעִנְיַן שְׂאֵלֶתְךָ עַל אַבְרָהָם אָבִינוּ מֵהַ הִיְתָה הַמַּעֲלָה שֶׁל
עֲקֵדַת יִצְחָק וְכוּ', לְךָ נָא וְעִינֵי מֵהַ שְׁכָתָב אֲדַמּוּ"ר הַזֶּקֶן הַבֶּעַל

קלב אֲשֶׁר שְׁנַת תשע"ד - חֶלֶק רמו בַּנְּחָל

הַתְּנִיָּא זי"ע בְּאַגְרַת קוֹדֶשׁ כ"א שְׁמִבְאָר שָׁם בְּטוֹב טַעַם וְדַעַת אֶת שְׁאַלְתָּךְ, כִּי עָקַר הַמַּעֲלָה אֶצֶל אַבְרָהָם אָבִינוּ שֶׁעָשָׂה אֶת זֶה בְּזִרְיוֹת נִפְלְאוֹה וּבְשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וּמָה גַם שָׁזָה הָיָה בְּנוֹ שְׁלֵא חֲשַׁךְ מִמֶּנּוּ שׁוֹם דְּבָר, כִּי סִתָּם אָבֵא מֵרַחֵם עַל בְּנוֹ, וְהוּא שָׁמַע צְוּי מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְרַץ בְּזִרְיוֹת לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן קוּנוּ בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, עֵינֵי שָׁם.

וּבְאַמַּת מִי אוֹמֵר שְׁכָלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁנִהְרָגוּ וְנִשְׁחַטוּ וְנִחְנָקוּ וְנִשְׂרָפוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם שְׁאִין מַעֲלָתָם כְּמוֹ אַבְרָהָם אָבִינוּ? בּוֹדָאִי גַם כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁמָּסַר נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם מַעֲלָתוֹ גְּבוּהָ מְאֹד בְּשָׁמַיִם, וַיֵּשׁ הֵיכַל מִיַּחַד בְּשָׁמַיִם לְכָל אֱלוֹ שְׁנִהְרָגוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם עַל יְדֵי רוֹצְחֵי אַמוֹת הָעוֹלָם, שְׁאִין שׁוֹם בְּרִיָּה יְכוּלָה לְהַכְנִיס בְּמַחֲצָתָם.

הַעֲקָר לְהַסְתַּכֵּל תְּמִיד עַל הַטוֹב שְׁבַעִם יִשְׂרָאֵל, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן פ') שְׁאֲפִילוּ פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל מוֹכֹנִים לְמָסַר נַפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, וְלֹא לְהַמִּיר אֶת דָּתָם חַס וְשָׁלוֹם, וְלִכְנֵן מַעֲלַת בַּר יִשְׂרָאֵל גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד, וְצָרִיכִים לְהַשְׁלִים עִם כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל וְלִידַע שְׁמַצֵּד עֲצָם עֲצָמִיּוֹת נִשְׁמָתוֹ שֶׁהִיא חֶלֶק אֱלוֹק מִמַּעַל הוּא מוֹכֵן וּמְזַמֵּן תְּמִיד לְמָסַר נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, וְלִכְנֵן מָה מְאֹד גְּדוּלָה מַעֲלַת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

לוֹלֵי שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם שְׁלַח אֶת שְׁלוּחָיו בְּכָל מְדִינָה וּבְכָל עִיר וּבְכָל מוֹשְׁבָה שֶׁיַּעֲשׂוּ פִירוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁזָה הָעוֹוֹן הַחֲמוּר שֶׁל מְנַהֲגֵי שְׁקָר רַע-בְּנִים הָעוֹסְקִים לְפָרֵר וּלְפָוֵר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וְלוֹקְחִים שְׁחָד, גּוֹנְבִים וְגוֹזְלִים, כְּמוֹבָא בְּזִהָר (נִשְׂא קכ"ה). אוֹי לָהֶם וְאוֹי לְנַפְשָׁם, וּכְבָר צַעַק הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע

שְׁקוּדִים בִּיאַת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ יִתְרַבּוּ הַמְּפָרְסָמִים שֶׁל שְׁקָר יוֹתֵר מֵעֲלֵי הָאֵילָן, וְהֵם יוֹלִיכוּ שׁוֹלֵל אֶת הָעַם, וַיִּגְרְמוּ שִׁיחִיָּה בִּינֵיהֶם מִחִלּוּקוֹת וּפִירוּדִים וְכוּ', שְׁאֶחָד לֹא יוּכַל לִסְבֵּל אֶת הַשְּׁנִי וְכוּ', וְכֵן אָנוּ רוֹאִים שְׁנִתְקַיֵּם נְבוֹאָתוֹ שֶׁאֵלוֹ הַשְּׁקָרָנִים הַרְמָאִים הַצְּבוּעִים מִתְּפָרְסָמִים בְּעוֹלָם וְגוֹרְמִים פִּירוּדִים בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֵלוֹ מְדַבְּרִים עַל אֵלוֹ וְכוּ', וּבֵין כֶּף הֵם גּוֹנְבִים וְגוֹזְלִים לְאוֹר יוֹם, וְאֵף אֶחָד לֹא שָׁם לֵב אֶת מַעֲשֵׂיהֶם הָרָעִים, כִּי עוֹשִׂים מַעֲשֵׂיהֶם בְּתַחבּוּלוֹת וּבְחֻכְמָה וְכוּ', אוֹי לָהֶם אוֹי לְנַפְשָׁם, יוֹשֵׁב לוֹ אֶחָד שְׁצָרִיף לְהִיּוֹת "רַב" בְּעִיר אוֹ בְּמוֹשְׁבָהּ וְכוּ', וּבְמִקּוֹם לְהִקָּים תִּלְמוּד תּוֹרָה לְבָנִים וּבֵית סֵפֶר לְבָנוֹת, וְלְבָנוֹת מִקְוֵה טְהָרָה לְבָנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִמְסַר נַפְשׁוֹ עֲבוּר הַיְהוּדוּת, לְהִבְיֵא שׁוֹחֵט הַגּוֹן יִרְאֵ שְׁמִים וְלִזְכוֹת אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּמִצְוֹת וְכוּ' וְכוּ', הוּא עוֹסֵק בְּפוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׁקָר, וּבֵין כֶּף גּוֹנֵב וְגוֹזֵל תְּקַצִּיבִים לְאוֹר יוֹם, וְזֶה עוֹד נִקְרָא מְנַהֵיג? הָאֵם אֵין זֶה חוּכָא וְטִלוּלָא לִיֻצְנֹת אַחַת גְּדוּלָה.

וְעַל זֶה צָעַק רַבְּנוּ ז"ל לְפָנֵי הַסֵּתֶלְקוֹתוֹ (עֵין לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שְׁצָרִיכִים לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ אַחַר הַמְּנַהֵיג הָאֲמִתִּי שִׁישׁ בּוֹ רוּחַ נְבוּאָה וּמַעֲלָה אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְעוֹסֵק לְהַרְבּוֹת שְׁכָנִים אֶל הַקִּדְשָׁה, הֵינּוּ לְקָרֵב נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ.

עִם יִשְׂרָאֵל הֵם עִם קְדוּשָׁה וְנוֹרָא מְאֹד, כִּי שׁוֹרְשָׁם הוּא מְאֻצִּילוֹת, אֲבָל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן שְׁלַח אֶת הַסֶּמ"ךְ מ"ם שִׁישׁ לוֹ אֶת שְׁלוּחָיו בְּכָל מְקוֹם לְעַקּוֹר אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ.

קלד אשר שנת תשע"ד - חלק רמו בנחל

אבל זה לעמת זה הצדיק האמת שולח את שלוהו בכל
העולם בלו להעלות ולהגביה את נשמות ישראל ולזכותם
במצוות מעשיות דיקא, אשרי מי שמתקרב אליו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שלז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תולדות כ"ו חשוון ה'תשע"ד

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים
ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכנינתו תמיד

רבנו ז"ל אמר (חיי מוהר"ן סימן רי"ח) "נצחתי ואנצח",
ותהלה לאל הפעם ניצחנו בגדול, ועלינו לשמוח מאד מאד,
ולראות לאחד את קהלתנו יותר ויותר שנהיה עצמאים ולא
נצטרך טובות מאף אחד, כי הנצחון שלנו שנתגלה לנו שאין לנו
את אף אחד רק את הקדוש ברוך הוא בעצמו, וזה ידיעה
שצריכים להחדיר בעצמנו טוב טוב שאין לאדם רק את הקדוש
ברוך הוא בעצמו, כי אין לנו על מי להשען אלא על אבינו
שבשמים, וככל שאדם בורח אליו יתברך, כך הוא מנצח יותר
ויותר, מי האמין שבמדבר שמים שבו אנחנו נמצאים, שתקום
קהלה קדושה כזו למעלה מארבע מאות משפחות, והיא חממה
של אמונה, מקור של חסד, ממש לתפארת ביבנאל, שעד עכשו
היה שם מדבר שמים מהיהדות, ומאז שיסדו את יבנאל בשנת
תרס"א עד שבאנו לשם בשנת תשמ"ח לא היה זכר של יהדות

כָּלֵל וְכוּ', וְאִדְרָבָה פֶּה הִיָּה הַמָּקוֹם שֶׁהֶעֱבִירוּ עַל הַדָּת אֶת עֲדַת הַתּוֹנִינְסָאִים וְאֶת עֲדַת הַתִּימָנִים וְכוּ' וְכוּ', וּמִמֶּשׁ הַמָּקוֹם הִיָּה שְׁמֵם לְגַמְרֵי מִיְהָדוּת וְכוּ', וְהִיָּה הַמָּקוֹם פֶּה שְׁמֵם לְגַמְרֵי בְּלֵי שׁוּם זִכָּר שֶׁל יְהוּדוּת, וְתִהְיֶה לְאֵל הַיּוֹם הַמָּקוֹם פּוֹרַח בְּרוּחַנִיּוּת, מִי שָׂרָק נִכְנָס שָׁמָּה לֹא יִכּוֹל לְהֶאֱמִין מַה שְׂרוּאָה לְפָנָי מְרָאָה עֵינָיו, חוֹשֵׁב שֶׁהוּא נִמְצָא בִירוּשָׁלַיִם, אוֹ בְּבִנְיָ בְּרָק, אוֹ בְּבִרוּקֶלִין, בְּלֵי שׁוּם הַגְזָמָה, קוֹדֵם יֵשׁ מְנִינִים מוֹתִיקִין עַד חֲצוֹת לַיְלָה, שְׁחָרִית מְנַחֵה עֲרֵבִית מְנִין אַחַר מְנִין, שְׂדָכָר כָּזֶה אֵין רַק בְּעִירוֹת הַגְּדוּלוֹת, אָבֵל לֹא בְּאִיזָה מוֹשְׁבָה נִדְחַת שְׁלֹא יָדְעוּ אֵי פַעַם אֵיפֶה זֶה עַל הַמֶּפֶה וְכוּ', אַחַר כֵּךְ יֵשׁ לָנוּ מִקְוֵה מְפָאֶרֶת עֲנָקִי לְגַבְרִים עִם שְׁלוֹשׁ בּוֹרוֹת לְטַבִּילָה, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ מִקְוֵה טְהוּרָה מְפָאֶרֶת לְנָשִׁים (אֲגַב שְׁמִסְגָּלוֹת מְאֹד לְפָקִידַת עֲקָרוֹת, כִּי נִבְנָה בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה בְּמַחֲתָרֶת כְּמוֹ בְּרוּסְיָה לְפָנָי שְׁבַעִים שָׁנָה, כִּי זֶה שְׂצָרִיף לְהִיּוֹת מְמַנָּה עַל הַדָּת, הוּא אֲשֶׁר עֲכָב אֶת בְּנֵי הַמִּקְוֵה בְּכָל מִינֵי מַסִּירוֹת אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפָּר וְכוּ'), וְכֵן יֵשׁ לָנוּ מַעֲרַכַת חֲנוּף שְׁלֵמָה, הֵינּוּ שְׂיֵשׁ לָנוּ פְּעוּטוֹנִים, גְּנִים לְבָנִים וְלְבָנוֹת, בֵּית סֵפֶר לְבָנוֹת, וְסִמְנָר לְבָנוֹת, תִּלְמוּד תּוֹרָה לְבָנִים, וַיִּשְׁיבָה קִטְנָה, וַיִּשְׁיבָה גְדוּלָה לְבַחֲוֹרִים מְצוּיָנִים, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ יִשְׁיבָה שֶׁל בְּעָלֵי תְּשׁוּבָה, וּמְדַרְשֵׁיהָ לְבַעֲלוֹת תְּשׁוּבָה, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה זֹאת בְּמוֹ עֵינָיו, מְלֻבֵּד זֹאת יֵשׁ לָנוּ כּוֹלָל לְבַעֲלֵי בָתִּים "אוֹר הַמְּאִיר", שְׁלוּמְדִים שְׁמָה קְרוֹב לְמֵאָה אֲבָרְכִים, וְכֵן כּוֹלָל לְהוֹרָאָה "תְּפָאֶרֶת בְּנֵימִין", שְׁלוּמְדִים שְׁמָה קְרוֹב לְחַמִּישִׁים אֲבָרְכִים אֶת הַהוֹרָאָה, וְתִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ "בֵּית הוֹרָאָה" עִם גֵּאב"ד וְעִם שְׁלוֹשׁ דֵּינָים, שֶׁהֵם פּוֹסְקֵי הֶלְכוֹת הַמְּצוּיוֹת וְכוּ', וְשׁוֹאֲלִים אוֹתָם אֶת כָּל הַשְּׂאֵלוֹת שְׂיֵשׁ לְכָל אֶחָד, וְהַמָּקוֹם שׁוֹקֵק בִּיהָדוּת, וְעַל כָּלֵם יֵשׁ לָנוּ בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהֱל אֲבָרְהָם שְׂמַחֵלֵק אוֹכֵל בְּחֻנָּם לְכָל מִי

שרק רעב, ובכל יום מתפלת ותיקין עד שמונה בערב זה פתוח לכלם, גברים ונשים וילדים, ובכל יום מחלקים למעלה מאלף מנות אוכל טרי וטעים, יש לנו במשך היום חמש שעורים נפרדים בדרך היומי, ופה מדברים מאיזה מושבה נדחת שאף אחד לא ידע אי פעם איפה שזה נמצאת וכו', ועכשו תהלה לאל יש כבר למעלה מארבע מאות משפחות חסידי ברסלב פן ירבו, וזה למעלה משנתים שפתחנו פה חנות יודאיקה "ברסלב סנטר" כל מה שיהודי צריך בנקדה אחת, ותהלה לאל יש מהפכה ביבנאל ביהדות, זה ארבעים שנה שמונעים מתושבי המקום להכעיס, וברשעות כל הקשור ליהדות וכו', ותהלה לאל מהרגע שנפתח החנות התחילו תושבי המקום להכנס, וכל אחד קונה זה מזוזה, זה ציצית, זה תפלין, זה טלית, זה כפות וכו' וכו', מי כעמד ישראל גוי אחד בארץ, לא יאמן כי יספר קדשת כל בר ישראל, אשרי עין ראתה זאת, וכן רואים איך שיש דו קיום בין תושבי המקום לחסידי ברסלב, לא מפריעים לאף אחד וכו', הם קהלה פתוחה וכו', בבחינת חיה ותן לחיות וכו', לא מתערבים בחיי אף אחד וכו', יבנאל יהיה דגמא ומודל מה קומץ קטן של יהודים עם מסירות נפש יכולים להפך מדבר שמם מיהדות וכו', למקום פורח, ועוד רבות יספרו על זה, אחר חצי יובל שנים של רדיפות ומסירות וכו' וכו', שרודף ומוסר אותנו מי שרודף ומוסר וכו' וכו', ושם מקלות בהגלגלים וכו', ומונע ומעכב כל דבר השיך לקדשה, ואף על פי כן בכח הרצון החזק שהכניס בנו רבנו ז"ל, הצלחנו להקים אימפריה כזו, ותהלה לאל אור הקדשה רק עולה ועולה, והחשך והטמאה רק מתעלמת עד שיתבטל לגמרי, ויקוים (זכריה י"ג ב') "ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ".

רְצִיתִי שְׁכַל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׁיֵשׁ לוֹ אִיזָה אוֹמְנוֹת בֵּיד,
 שְׁיִפְתַּח עֶסֶק עֲצָמָאֵי, זֶה צְבָעִי, זֶה חֲשַׁמְלָאֵי, זֶה מוֹסְכְּנִיק, זֶה נִגְר
 וְכוּ' וְכוּ', כֹּל אֶחָד כְּפִי תַחֲמוּ שְׁיִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לִפְתַּח אִיזָה עֶסֶק
 כְּדֵי שְׁלֹא נִצְטַרֵּךְ לְלַכֵּת אֶל אַחֲרִים, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
 (בְּרֻכּוֹת ג:) בְּשַׁעֲהַ שְׁנַכְנְסוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אֶצֶל דּוֹד הַמֶּלֶךְ, אָמְרוּ לוֹ
 אֲדוּנֵינוּ הַמֶּלֶךְ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל צְרִיכִין פְּרֻנְסָה, אָמַר לָהֶם לְכוּ
 וְהַתְּפָרְנְסוּ זֶה מְזָה, כִּי רַק זֶה הָעֵצָה שְׁאֶחָד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי, וַיִּפְרְגֵן
 לְהַשְׁנִי, כִּי תַהֲלָה לְאֵל הַקְּהֵלָה שְׁלַנּוּ גְדֻלָּה מְאֹד מְאֹד וְכֹלָם
 יְכוּלִים לְהַתְּפָרְנֵס בְּכָבוֹד אִם לֹא יִקְנָאוּ אֶחָד בְּהַשְׁנִי, רַק כֹּל אֶחָד
 יִפְרְגֵן לְהַזְלוֹת, אַז יְהִיָּה לָנוּ הַצְּלַחָה גְדוֹלָה מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׁלֹא יִמָּצֵא וְלֹא
 יִרְאֶה בֵּינֵינוּ אֵף אֶחָד שְׁמֹדְבֵר לְשׁוֹן הָרַע אֶחָד עַל הַשְׁנִי, שְׁזָה
 הַדְּבָר הַכִּי חָמוֹר שְׁרַק יְכוּל לְהִיּוֹת בְּקֵהֵלָה, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים (עֲרִכִין ט"ו.) כֹּל הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן הָרַע מְגִדִיל עֲוֹנוֹתָיו כְּנֻגַד
 עֲבוּדָה זָרָה גְלוּי עֲרִיּוֹת וּשְׁפִיכוֹת דַּמִּים, כֹּל כֶּךָ חָמוֹר עֲוֹן לְשׁוֹן
 הָרַע, וְכֵן אָמְרוּ (שֵׁם) כֹּל הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן הָרַע כְּאֵלוֹ כֶּפֶר בְּעַקֵּר,
 שְׁנֵאֲמַר (תְּהֵלִים י"ב) "אֲשֶׁר אָמְרוּ לְלִשְׁנָנוּ נִגְבִּיר שְׁפַתֵּינוּ אֶתְנוּ מִי
 אֲדוֹן לָנוּ", וְלִכֵּן אִם אַתָּה שׁוֹמֵעַ אֶחָד מְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע נִגַּד
 הַקְּהֵלָה, דַּע לָךְ שְׁזָה נִחַשׁ שְׁהַסְמִיךְ מ"ם רוֹכֵב עָלָיו, וְהוּא מְסַכֵּן
 מְאֹד, כִּי (בְּבֵא קָמָא כג:) אֲרִס נִחַשׁ בֵּין שְׁנָיו הוּא עוֹמֵד; וְזָכֹר גַּם
 זָכֹר שְׁעַקֵּר הַצְּלַחַת הַקְּהֵלָה כְּשִׁמְחִזִּיקִים אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד,
 כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תְּנַחֲמוּא נְצִבִים) בְּנוֹהֵג שְׁבַע עוֹלָם אִם נוֹטֵל אָדָם
 אֲגוּדָה שֶׁל קְנִים שְׁמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּבַת אַחַת וְאֵלוֹ נוֹטֵל אַחַת
 אַחַת אֲפִילוֹ תִינוּק מְשַׁבְּרֵן וְכֵן אַתָּה מוֹצֵא שְׁאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד
 שְׁיָהִיו כְּלֵן אֲגוּדָה אַחַת.

הַעֲקָר הוּא לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד שְׁאַנְחֵנוּ מִקְרָבִים
אֶל רַבְּנוּ ז"ל, שְׁאִין שִׁמְחָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה, אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב
חֶלְקֵנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ וּמֵה יִפָּה יְרוּשָׁתֵנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.ל.ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ו חֶשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

מָאד מָאד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תִּתֵּן שְׁהַעֲצִבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה וְהַדְּכָאוֹן יִשְׁבְּרוּ
אוֹתְךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ אֵיךְ שְׁאֲתָה
חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ אִף שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר צְרוּת וְיִסּוּרִים
וּמְרִירוֹת וּמְכַאוֹבִים, עִם כָּל זֹאת אֲתָה בּוֹרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֲתָה
בָּא לְהִתְפַּלֵּל שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם בְּבֵית הַכְּנֶסֶת שְׁחֲרִית מִנְחָה
עֶרְבִית בְּעֶקְשָׁנוֹת גְּדוֹלָה, הֵייתָ רַק רוֹקֵד וְשִׁמַּח, כִּי לְמַעַלָּה
בְּשָׁמַיִם מָאד מָאד חָשׁוּב אָדָם שְׁעוֹבֵר עָלָיו מִשְׁפָּרִים וְגָלִים וְכוּ'
וְכוּ', וְאִף עַל פִּי בֶן אֵינוֹ נִשְׁבֵּר כָּלֵל, כְּמוֹבָא בְּזֵהָר (הַקְּדָמָה ד.) מֵאֵן
מִנְכוּן דִּי חֲשׁוּכָא מֵהַפְּכוּן לְנֵהוּרָא, וְטַעֲמִין מְרִירָא לְמַתְקָא, עַד לֹא
יִיתוּן הַכָּא. מֵאֵן מִנְכוּן דְּמַחְכָּאן בְּכָל יוֹמָא לְנֵהוּרָא דְנֵהִיר וְכוּ'
מֵאֵן דְּלֹא מִצְפָּה דָּא בְּכָל יוֹמָא בַּהוּוּא עֲלֵמָא, לִית לִיה חוֹלְקָא
הַכָּא; [מִי מְכָם יְכוֹל לְהַפְּךָ אֶת הַחֶשֶׁךְ לְאוֹר וְאֶת הַמְרִירוֹת
לְמַתְיָקוֹת עַד שְׁלֹא יָבֵא לְעוֹלָם הַבָּא וְכוּ', מִי מְכָם שְׁמַחְפָּה בְּכָל
יוֹם לְאוֹר הַגְּנוּז שִׁיתְגַּלָּה בְּעוֹלָם וְכוּ', מִי שְׁלֹא יְכוֹל לְהֵרָאוֹת אֶת

זֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵין לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא] מְכַל זֶה רוֹאִים מְעַלֵּת הָאָדָם שְׁאֵפִילוּ שְׁעוֹבֵר עָלָיו כָּל מִינֵי חַשְׁכוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', אַף עַל פִּי כֵן הַכֹּל הוּא מֵהַפֶּךְ לְטוֹבָה, אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרִי לוֹ כְּבָא, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב חֲסִיד 'מְטַגֵּן' הֵינוּ עַל אֶחָד שְׁעוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר וְאֵף עַל פִּי כֵן הוּא לֹא נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, וְזֶה גְּדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁיְכוּל לְהַחֲזִיק מְעַמָּד בְּהַמְצָבִים הַכִּי קָשִׁים שְׁעוֹבְרִים עָלָיו, כִּי בְּאֵמַת הַסֵּמ"ךְ מ"ם רוּדֶף אַחַר כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְהַחֲלִישׁ אוֹתוֹ וּלְהַכְנִיס בּוֹ יְאוּשׁ עַד שְׁתִּיּאֵשׁ מֵהַחַיִּים שְׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְרַבְּנוּ ז"ל בָּא לְזֶה הָעוֹלָם לְלַחֹם עִם הַסֵּמ"ךְ מ"ם וּלְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם לְכֻלָּם אֶת הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, שְׁזֶה עֲצָם עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁמִּסְתַּתֵּר בְּכֹל בַּר יִשְׂרָאֵל, כִּי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵם חֵלֶק אֱלֻק מִמַּעַל מִמַּשׁ, רַק שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם מְעַלִּים וּמִסְתִּיר אֶת הַנְּקֻדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ בְּכֹל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְרַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַחַזֵּן שֶׁמְלַכֵּד אֶת כָּל הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת (עֵין לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן רפ"ב) מְעַלָּה אֶת הַטוֹב שֶׁל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל אֶל רוּם גְּבוּהֵי מְרוֹמִים, וְלִכֵּן רְאוּי לָךְ לְשִׁמוּחַ מְאֹד מְאֹד שֶׁאַתָּה מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּבְכֹל יוֹם וְיוֹם תִּרְקַד מְרַב שְׂמִחָה "בְּךָ רַבְּנוּ נְגִילָה, בְּךָ רַבְּנוּ וְנִשְׂמַחָה, נְגִילָה נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה", טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם שְׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ שֶׁנִּבְרָאנוּ מְזַרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָשָׂנוּ כְּגוּיֵי הָאֲרָצוֹת, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְרוּשְׁלַמֵי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ה') תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מְאִיר אֵין לָךְ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁאֵינוּ עוֹשֶׂה מְאָה מְצוֹת בְּכֹל יוֹם. קוֹרָא אֶת שְׁמַע וּמְבָרַךְ לְפָנֶיהָ וְלֹאחֲרֶיהָ, וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרַךְ לְפָנֶיהָ וְלֹאחֲרֶיהָ, וּמְתַפְּלֵל שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׁאָר מְצוֹת וּמְבָרַךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הִיָּה רַבִּי מְאִיר אוֹמֵר אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שֶׁאֵין הַמְצוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ. תְּפַלֵּין בְּרֵאשׁוֹ וּתְפַלֵּין

בְּזָרוּעוֹ, וּמְזוּזָה בְּפִתְחוֹ, מִיֵּלָה בְּכֶשֶׁרוֹ, אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטְלִיתוֹ
מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׁדוּד אָמַר (תְּהִלִּים קי"ט) "שֶׁבַע בְּיוֹם הַלְּלִיתִיךָ
עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךָ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תְּהִלִּים ל"ד) "חֲנֵה מִלְּאֶף הַיּוֹי"ה
סָבִיב לִירְאִיו וַיַּחְלֹצֵם"; וְלִכֵּן אַתָּה מְכַרַח לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְזֶה
יְסוּד הַיְסוּדוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב רַק לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה וְלִרְקַד בְּכָל
יוֹם וּתְהִלָּה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׂמוּחַ שְׁאֲנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבֵּי כְּזֶה,
רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא שְׂמַחְזֵק וּמַעֲוֹדֵד וּמְשַׂמַּח אוֹתָנוּ יוֹם יוֹם, אֲשֶׁרִינוּ
מֵה טוֹב חֶלְקֵינוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ו חֶשְׁוֹן ה'תַּשַׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מָאד מָאד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּקְחִי אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדְךָ וְתַהֲיִי
רַק שְׂמִיחָה וְעֵלִיזָה, וְתִזְכְּרִי שְׁאֲסוּר לְרַגֵּעַ לַהֲיוֹת בְּעֲצָבוֹת
וּבְמִרְרוֹת וּבְדִפְאוֹן שְׂזָה הַסְטָרָא אַחֲרָא, כִּי כָּל שְׂאָדָם שֶׁשׁ
וְשִׂמַּח עַל יְדֵי זֶה הוּא נִכְלָל בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֲצֵלוֹ יִתְבָּרַךְ שְׂרוּי רַק
הַשְׂמִיחָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז) "עוֹז וְחֲדוּדָה בְּמִקּוֹמוֹ",
וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלִי מָאד מָאד לֹא לְתַת אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַדִּפְאוֹן שֶׁיִּתְפַּס
אוֹתָךְ, כִּי הַסְמִיךְ מ"ם רוֹצֵה רַק לְשִׁבֵּר אֶת הָאָדָם וְלְהַפִּילוֹ
בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּדְכָאוֹן, כִּי זֶה כָּל כַּחוֹ, וּרְבִנּוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ
מָאד מָאד עַל מִדַּת הַשְׂמִיחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד)
שְׂצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאַתָּה

צְרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהוּיּוֹת בְּשִׁמְחָה זֶה בָּא בְּמִסְרֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לֵהוּיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמִי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׁיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרִי הָאֵשֶׁה שְׁחִזְקָה בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

מָאד מָאד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתֵּהִי מְחַבֶּרֶת עִם כָּלֵל נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, שְׁזֵה יְסוּד קְהֵלְתָנוּ אֶהְבֶּה אַחֲוָה וְרַעוּת, וְלִשְׁמֹר מָאד לֹא לְקַבֵּל לְשׁוֹן הָרַע מֵאֶף אֶחָד, שְׁזֵה אָבִי אַבוֹת הַטְּמָאָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲרִכִין ט"ו.) כָּל הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן הָרַע מְגַדִּיל עֲוֹנוֹתָיו כְּנֶגֶד עֲבוּדָה זָרָה גְלוּי עֲרִיוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, כָּל כֶּף חָמוּר עֲוֹן לְשׁוֹן הָרַע, וְכֵן אָמְרוּ (ש"ס) כָּל הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן הָרַע כְּאִלוֹ כֶּפֶר בְּעֶקֶר, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים י"ב) "אֲשֶׁר אָמְרוּ לְלִשׁוֹנָנוּ נִגְבִּיר שְׁפָתֵינוּ אֶתְנוּ מִי אֲדוֹן לָנוּ", וְאָמְרוּ (בְּרַאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ח סִימָן נ') לְשׁוֹן הָרַע נִמְשָׁלָה כַּחֲץ, שְׁמִכָּה בְּרַחוּק כֶּף הִיא לְשׁוֹן הָרַע דְּאָמְרוּ בְּרוּמֵי וְקִטִּיל בְּסוּרְיָא; וְלִכֵּן זֶה כָּל כֶּף חָמוּר, כִּי אֶחָד מְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁים עַל הַזּוּלָת, וְהַלְשׁוֹן הָרַע מִתְקַבֵּלָת, וּמֵאֲמַלְלִים אֶת הָאָדָם שֶׁדְּבָרוֹ עָלָיו עַל לֹא דְבַר, וְזֵה כָּל כֶּף קָשָׁה לְהִנְצֵל מִזֶּה, עַד כִּדֵּי כֶּף שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא קס"ה.) רַבָּם כְּגִזְל וּמַעוּטָם בְּעֲרִיוֹת, וְהַכֵּל בְּלִשׁוֹן הָרַע, וְלִכֵּן אִם אֶת שׁוֹמְעֵת אֶחָד מְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע נִגְדַּת הַקְּהֵלָה, דְּעֵי לָךְ שְׁזֵה נַחֲשׁ שְׁהַסְמִיךְ מ"ם רוֹכֵב עָלָיו, וְהוּא מְסַכֵּן מָאד, כִּי (בְּבֵא קמא כג:) אֲרִס נַחֲשׁ בֵּין שְׁנַיִו הוּא עוֹמֵד; עָלֵינוּ רַק לְהִתְאַחַד יַחַד בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹז, כִּי אַחֲדוֹת זֶה הַגְּאוּלָּה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחוּמָא נְצָבִים) בְּנוֹהֵג שְׁבַע עוֹלָם אִם נוֹטֵל אָדָם אֶגּוּדָה שֶׁל קְנִים שְׂמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם

קמב אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רְמוּ בְּנַחֵל

בַּבַּת אַחַת וְאֵלוֹ נוֹטֵל אַחַת אַחַת אֶפִּילוֹ תִּינּוֹק מְשַׁבְּרֵן וְכֵן אֶת־
מוֹצֵא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שִׁיְהִיו כְּלֵן אֲגוּדָה אַחַת; אֲשֶׁרִינוּ
מֵה טוֹב חֻלְקִינוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ שְׁאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבִּי כְּזֶה
שְׁמַחֲזֵק וּמַעוּדָד וּמְשַׁמַּח אוֹתָנוּ כָּל יוֹם וְיוֹם, טוֹב לְהוֹדוֹת
לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.מ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ו חֶשׁוֹן ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּחֲזֵק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה
עֲצוּמָה, כִּי כָּל הַצָּרוֹת שְׁלֶךְ זֶה רַק מַחְמַת שְׂאִינְךָ בְּשִׂמְחָה, וְלִכֵּן
תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכּוֹלְתְּךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתַתְּפִלֵּל כָּל יוֹם אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת בֵּין
בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י')

מֵה שְׁהַעוֹלָם רְחוּקִים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְאֵינָם מְתַקְרְבִים אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ? הוּא רַק מַחְמַת שְׂאִין לָהֶם יָשׁוּב הַדַּעַת, וְאֵינָם מִיִּשְׁכִּין
עֲצָמָן, וְהַעֲקָר לְהַשְׁתַּדֵּל לִישֵׁב עֲצָמוֹ הַיֵּטֵב, מֵה הַתְּכַלִּית מְכַל
הַתְּאוּוֹת וּמְכַל עֲנִינֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, הֵן תְּאוּוֹת הַנִּכְנָסוֹת לְגוּף, הֵן
תְּאוּוֹת שְׁחוּץ לְגוּף, כְּגוֹן כְּבוֹד, וְאֵז בּוֹדָאֵי יָשׁוּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

אך דע, שְׁעַל יְדֵי מְרָה שְׁחוּרָה אֵי אֶפְשָׁר לְהַנְהִיג אֶת הַמַּח כְּרָצוֹנוֹ, וְעַל כֵּן קָשָׁה לוֹ לֵישֵׁב דַּעְתּוֹ. רַק עַל יְדֵי הַשְּׂמִיחָה יוּכַל לְהַנְהִיג הַמַּח כְּרָצוֹנוֹ, וְיוּכַל לֵישֵׁב דַּעְתּוֹ, כִּי שְׂמִיחָה הוּא עוֹלָם הַחַרוּת, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (יִשְׁעִיָּה נ"ה) "כִּי בְשִׂמְחָה תִצְאוּ", שְׁעַל יְדֵי שְׂמִיחָה נִעֲשִׂין בֵּין חוֹרֵינַן וְיוֹצְאִין מִן הַגְּלוּת. וְעַל כֵּן כְּשֶׁמִּקְשָׁר שְׂמִיחָה אֶל הַמַּח, אֲזִי מַחוּ וְדַעְתּוֹ בֵּין חוֹרֵינַן מִמֶּשׁ, וְאִינוּ בְּבַחֲיַנַּת גְּלוּת, וְאֲזִי יוּכַל לְהַנְהִיג אֶת מַחוּ כְּרָצוֹנוֹ וְלֵישֵׁב דַּעְתּוֹ, מֵאַחַר שְׂמִיחָה בְּחַרוּת וְאִינוּ בְּגְלוּת. כִּי עַל יְדֵי גְלוּת אֵין הַדַּעַת מֵישֵׁב כָּלֵל וְכוּ', וְלִבּוֹא לְשִׂמְחָה הוּא עַל יְדֵי מָה שְׂמוֹצָא בְּעֵצְמוֹ אִיזָה נִקְדָּה טוֹבָה, כִּי אֵיךְ שָׂרָק יִהְיֶה, יֵשׁ אֲצֵל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל נִקּוּדוֹת טוֹבוֹת מִנִּקּוּדַת יְהוּדוֹתוֹ, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת נ"ז.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כִּפְלַח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֶפִּילוֹ רִיקְנִין שְׂבָךְ מְלֵאִים מִצּוֹת כְּרִמּוֹן, וְעַל כֵּן פָּנִים יֵשׁ לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְשִׂמּוּחַ בְּמָה שְׂזָכָה לְהִיּוֹת מִזֵּרַע יִשְׂרָאֵל, וְשִׁלָּא עֲשָׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, כִּי הַשְּׂמִיחָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַשְּׂמִיחוֹת, וְעַל יְדֵי שְׂמִיחָה מִתְרַחֵב מַחוּ וְדַעְתּוֹ וְכִבְרָ יֵשׁ לוֹ יֵשׁוּב הַדַּעַת אַחֲרַת לְגַמְרֵי, וְלִכְּן תִּרְאֶה לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם וְיוֹם אֵלֶיךָ יִתְבָּרַךְ שְׂתִזְכָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדֵּל לִזְמַן אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת כְּמָה פְּעָמִים בְּיוֹם, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ לִבּוֹא לְשִׂמְחָה:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם זְכַנִּי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְאַזְכָּה לְהַרְגִישׁ אֶת הַשְּׂמִיחָה בְּרִמ"ח אֵיבָרֵי וְשֵׁם"ה גִּידֵי, עַד שֶׁהַשְּׂמִיחָה תִּגִּיעַ לְרַגְלֵי, שְׂאֲזָכָה לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם מְרַב שְׂמִיחָה עַל גְּדֵל הַחֶסֶד שְׁעִשִׂיתָ עִמָּדִי, שְׂנִבְרַאתִי מִזֵּרַע יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי יוֹכֵל לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתֶיךָ, אֲנֵא רַחֵם עָלַי וְהַרְחֵק מִמֶּנִּי אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת, וְזַכְּנֵי לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אַחֲרֵים מִשְׂמִיחָה, וְאַזְכָּה לְשִׂמּוּחַ אֶת אַחֲרֵים, וְעַל יְדֵי זֶה גַם

אני אֶזְכֶּה לְשִׁמוּחַ, וּבִזְכוּת הַשְּׂמֵחָה אֶזְכֶּה לְהַפְלִיל בְּךָ לְגַמְרִי, עַד שֶׁלֹּא אֶרְאֶה לְפָנַי עֵינַי רַק אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ שֶׁאַתָּה מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיָּאָה כְּלָה, וְזַכְּנִי לְאִמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזוּכָּכַת שֶׁאֶזְכֶּה לְדַעַת בִּידִיעָה בְּרוּרָה שֶׁאַתָּה נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדֶיךָ נִמְצָא, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, וְאֶזְכֶּה לְהַפְלִיל בְּךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

נֹא וְנֹא אֵל תְּהִיָּה בְּטֻלָּךְ, הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ה) הַהֲתַבּוּדָּדוֹת הוּא מַעְלָה עֲלִיוֹנָה וְגְדוּלָּה מִן הַכֹּל. דְּהֵינּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פָּנִים שְׁעָה אוֹ יוֹתֵר לְהַתְּבּוּדָּד לְבָדוֹ בְּאִיזָה חֶדֶר אוֹ בְּשָׂדֵה, וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ בְּטַעֲנוֹת וְאֲמַתְּלֹאוֹת בְּדַבְּרֵי חַן וְרִצּוּי וּפִיּוּס, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, שִׁיקְרָבוּ אֵלָיו לְעַבּוּדָּתוֹ בְּאַמְתָּ. וְתַפְּלָה וְשִׁיחָה זוֹ יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן שְׂמֵדְבָרִים בּוֹ וְכוּ', וְהִנְהִיגָה זוֹ הוּא גְדוּלָּה בְּמַעְלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דֶּרֶךְ וְעֵצָה טוֹבָה מְאֹד לְהַתְּקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֹאת הִיא עֵצָה כְּלָלִית, שְׂכוּלָלֶת הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מָה שִׁיחָסֵר לוֹ בְּעַבּוּדַת הַשֵּׁם, אוֹ אִם הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מְכַל וְכַל מֵעַבּוּדָּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל הַכֹּל יִפְרֵשׁ שִׁיחָתוֹ וְיִבְקֵשׁ מֵאַתּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֶפִּילוֹ אִם לְפַעְעִמִּים נִסְתַּתְּמִין דְּבָרָיו, וְאֵינּוּ יָכוּל לְפַתַּח פִּיו לְדַבֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ כְּלָל, אִף עַל פִּי כֵּן זֶה בְּעֲצָמוֹ טוֹב מְאֹד. דְּהֵינּוּ הַהֲכָנָה שֶׁהוּא מוֹכֵן וְעוֹמֵד לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְחַפֵּץ וּמְשִׁתַּקֵּק לְדַבֵּר, אִף שֶׁאֵינּוּ יָכוּל, זֶה בְּעֲצָמוֹ גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, וְגַם יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לוֹ שִׁיחָה וְתַפְּלָה מִזֶּה בְּעֲצָמוֹ. וְעַל זֶה בְּעֲצָמוֹ יִצַּעַק וְיִתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, שֶׁנִּתְרַחַק כָּל כָּף, עַד שֶׁאֵינּוּ יָכוּל אֶפִּילוֹ לְדַבֵּר. וְיִבְקֵשׁ מֵאַתּוֹ יִתְבָּרֵךְ רְחֻמִּים וְתַחֲנוּנִים, שִׁיחַמַל עָלָיו וְיִפְתַּח פִּיו, שִׁיּוֹכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנָיו.

וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל שְׂכַמָּה וְכַמָּה צְדִיקִים גְּדוֹלִים מִפְּרָסְמִים סָפְרוּ, שְׁלֹא בָּאוּ לְמִדְרַגְתָּם, רַק עַל יְדֵי הַנְּהִיגָה זוֹ. וְהַמְשָׁפִיל יְבִין מַעֲצָמוֹ גְּדֹל מַעֲלַת הַנְּהִיגָה זוֹ, הָעוֹלָה לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וְהוּא דְבָר הַשְּׂוִיָּה לְכָל נֶפֶשׁ מְקַטֵּן וְעַד גְּדוֹל, כִּי כָּל־יְכוּלִים לְנַהֵג הַנְּהִיגָה זוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה יָבוֹאוּ לְמַעְלָה גְּדוֹלָה. אֲשֶׁרֵי שִׂיֵּאֲחִזּוּ בְּזֵה.

וְאַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁשְּׂמַחָה וְהַתְּבוּדָהּ תְּלוּיִים זֶה בְּזֵה, אִם אָדָם שְׂמַח אֲזִי נִפְתַּח לוֹ לְבוֹ וְיִכּוֹל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְזוֹכֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵז בְּכָל מְקוֹם שְׁנִמְצָא הוּא מוֹצֵא אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימֵן כ"ד) שֶׁשְּׂאֵלוֹ הֶסְבִּי דְבֵי אֲתוֹנָא אֵיפֵה הָאֲמַצְעָה שֶׁל הָעוֹלָם? וְהָרָאָה רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה עִם אֲצַבְעוֹ פֹּה, שְׂאֵלוֹ אוֹתוֹ מִי אוֹמֵר שְׂכַךְ הוּא? אָמַר לָהֶם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה, תְּבִיאוּ חֲבָלִים וְתִמְדְּדוּ וְתִרְאוּ שֶׁאֲנִי צוֹדֵק, וּמִגָּלָה רַבְּנּוּ ז"ל שֶׁיֵּשׁ בְּזֵה סוּד נִפְלָא מְאֹד, כְּשֶׁמִּתְחִיל הַבְּלָבוּלִים עִם הָאָדָם אֵיפֵה הַמְּקוֹם שֶׁלוֹ לְהִיּוֹת וְלָגוֹר? אֲזִי הָעֵצָה לְהִגִּיד לוֹ פֹּה, אֵיפֵה שְׂאֲנִי נִמְצָא שֵׁם אֲמַצְעָה הָעוֹלָם, וְעַם כָּל זֹאת כְּשֶׁהִקְלַפּוֹת וְהַמְשַׁחִיתִים שֶׁכָּרָא מִחֲמַת עֲוֹנוֹתָיו מְבַלְבְּלִים אוֹתוֹ וְשׂוֹאֲלִים מִי אוֹמֵר שֶׁאַתָּה צָרִיךְ לָגוֹר פֹּה, אוֹלֵי אַתָּה צָרִיךְ לָגוֹר בְּמְקוֹם אַחֵר? וְאַחֵר כֶּךָ כְּשֶׁיִּלְךְ לְמְקוֹם אַחֵר וְכוּ', גַּם שְׂמָה יִגִּידוּ לוֹ מִי אוֹמֵר שֶׁאַתָּה צָרִיךְ לָגוֹר פֹּה, אוֹלֵי אַתָּה צָרִיךְ לָגוֹר בְּמְקוֹם אַחֵר? כִּי כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא בְּפָגַם הַבְּרִית אֲזִי הוּא בּוֹרֵא קְלַפּוֹת וּמְשַׁחִיתִים, וְהֵם מְבַלְבְּלִים אֶת דַּעְתּוֹ וּמַעֲקָמִים אֶת לְבוֹ וְכוּ', בְּקִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת, וְלֹא מוֹצֵא אֶת הַמְּקוֹם שֶׁלוֹ, אֲבָל אִם אָדָם מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְכַנְּסֵי בְּדַעְתּוֹ אֶת אֲמַתּוֹ מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל

קמו אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשַׁע"ד - חֶלֶק רְמוּ בְּנַחֵל

יְדֵי זֶה אֵיפֹה שָׂרַק תְּשִׁים אוֹתוֹ הוּא יִהְיֶה רַק שְׂמַח, כִּי אֵין עוֹד
שְׂמִיחָה כְּשִׂמְחַת הָאֲמוּנָה בְּהִשָּׁם יִתְבַּרְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדֶּיךָ
וּתְפַסִּיק לְהִתְלוֹנֵן, וְאִז תּוּכַל לַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.מ.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ו חֶשֶׁן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעְתִּי לַעֲת עֲתָה תִשְׁאַרוּ בְּמִקּוֹם מְגוּרֵיכֶם בְּבֵאֵר שְׁבַע, וְעוֹד
יוֹם יְבוֹא שֶׁתְּבוֹאוּ לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, הָעֶקֶר רַק לְשִׂמּוּחַ אֵיפֹה
שְׁנִמְצָאִים, וְלְשִׂמּוּחַ עִם מַה שֵּׁיִשׁ לָכֶם, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (ירוּשְׁלָמִי
מוֹעֵד קָטָן פָּרַק ב' הַלְכָה ד') שְׂמִיחָה לְאָדָם בְּשַׁעֲהָ שֶׁהוּא דָר בְּתוֹךְ
שְׁלוֹ; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ד) שֶׁשְׂאֵלוֹ הַסְּבִי
דְּבִי אֶתוֹנָא אֵיפֹה הָאֲמִצֵּעַ שֶׁל הָעוֹלָם? וְהִרְאָה רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן
חֲנַנְיָה עִם אֲצַבְעוֹ פֹּה, שְׂאֵלוֹ אוֹתוֹ מִי אוֹמֵר שְׂכַף הוּא? אָמַר לָהֶם
רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה, תְּבִיאוּ חֲבָלִים וְתִמְדְּדוּ וְתִרְאוּ שְׂאֲנֵי צוֹדֵק,
וּמְגִלָּה רַבֵּנוּ ז"ל שֵׁיִשׁ בְּזֶה סוּד נִפְלֵא מְאֹד, כְּשִׂמְתָחִיל הַבְּלִבּוּלִים
עִם הָאָדָם אֵיפֹה הַמְּקוֹם שְׁלוֹ לְהִיּוֹת וְלִגְנוֹר? אֲזִי הָעֲצָה לְהַגִּיד לוֹ
פֹּה, אֵיפֹה שְׂאֲנֵי נִמְצָא שֵׁם אֲמִצֵּעַ הָעוֹלָם, וְעִם כָּל זֹאת
כְּשֶׁהַקְּלָפוֹת וְהַמְּשַׁחִיתִים שֶׁבָּרָא מִחֲמַת עוֹנוֹתָיו מְבַלְבְּלִים אוֹתוֹ

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשַׁע"ד - חֶלֶק רֵמו בְּנַחֲל קִמְז

וְשׂוֹאֲלִים מִי אֹמֵר שְׂאֵתָה צְרִיף לְגוֹר פֶּה, אֹלֵי אֵתָה צְרִיף לְגוֹר בְּמִקּוֹם אַחֵר? וְאַחֵר כִּף כְּשִׁילֶךְ לְמִקּוֹם אַחֵר וְכו', גַּם שְׂמָה יִגִּידוּ לּוֹ מִי אֹמֵר שְׂאֵתָה צְרִיף לְגוֹר פֶּה, אֹלֵי אֵתָה צְרִיף לְגוֹר בְּמִקּוֹם אַחֵר? כִּי כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא וְכו', אֲזִי הוּא בּוֹרָא קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים, וְהֵם מְבַלְבְּלִים אֶת דַּעְתּוֹ וּמַעֲקָמִים אֶת לְבוֹ וְכו', בְּקִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת, וְלֹא מוֹצֵא אֶת הַמִּקּוֹם שְׁלוֹ, אֲבָל אִם אָדָם מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּמִכְנִיס בְּדַעְתּוֹ אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה אֵיפֹה שָׁרַק תְּשִׁים אוֹתוֹ הוּא יִהְיֶה רַק שְׂמַח, כִּי אֵין עוֹד שְׂמִחָה כְּשִׂמְחַת הָאֲמוּנָה בְּהֵשֵׁם יִתְבַּרֵךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתַּפְּלִל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שִׁמְב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר תּוֹלְדוֹת כ"ו חֶשׁוֹן ה'תַּשַׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַבְּנוּ ז"ל צָעַק בְּקוֹל עֲמוּק (לְקוֹטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ע"ח) אֵין שׁוֹם יֵאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, אֲסוּר לְהַתִּיאֵשׁ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֵּן, יִהְיֶה אֵיךְ שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה מֵה שְׂיִהְיֶה, וְלִכֵּן אֵל תַּהֲיִי שְׂבוּרָה מְכֹל מֵה

שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, אֶת צְרִיכָה לְקַחַת אֶת
עֲצָמְךָ בְּיָדְךָ וּלְהִיּוֹת חֲזָקָה בְּדַעְתְּךָ לֹא לְהִשָּׁבֵר בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֶּן.

הַיּוֹם צְרִיכִים לְחַפֵּשׂ אֶת הַצֶּדֶק וְכו', לְצַעֲרֵנוּ הֶרֶב טִבְעֵי בְּנֵי
אָדָם רַק לַעֲשׂוֹת רַשְׁעוֹת לְהַזְוִילֵת וְכו', וְלִכֵּן אָסוּר לָךְ לְהִשָּׁבֵר
מִשׁוּם דָּבָר.

אִם אֶת יְכוּלָה לְהַשְׁלִים אֶת הַלְמוּדִים שֶׁלָּךְ בַּחוּץ לְאֶרֶץ מֵה
טוֹב וּמֵה נָעִים, הֶעֱקַר תִּשְׁמְרֵי עַל עֲצָמְךָ וְעַל הַכְּבוֹד שֶׁלָּךְ וְכו',
וְתִרְאֵי שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְצִיא לָךְ אֶת בֶּן זִוְגֶךָ, רַק לְהִיּוֹת תָּמִיד
בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וּלְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא אֶת הַטוֹב שֵׁישׁ בָּךְ, כִּי
אֵין זֶה עֲצָה לְהַשְׁפִּיל וּלְהַקְטִין אֶת עֲצָמוֹ וְכו'.

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְכָךְ אָמַר הַחֶכֶם
"בְּשִׂמְחָה וּבְצַחֲוֹק יִרְאֶה אֶצְלֶם הַזְּמַן קָצֵר, וּלְדוֹאֲגִים וּלְמַצְטָעִים
יִרְאֶה הַזְּמַן יוֹתֵר אָרוּךְ", וְלִכֵּן לְמָה לָּךְ לְהִיּוֹת שְׁבוּרָה וּלְדַאֵג וְכו',
תִּסְתַּכְּלֵי עַל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂאֵם אָדָם תָּמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמַח אֲזִי אֵיפֹה שָׂרָק
לֹא יִגוּר יִהְיֶה טוֹב לוֹ, וְאִם אָדָם תָּמִיד מִמְרָמֵר אֵיפֹה שָׂרָק יִגוּר
יִרְגִישׁ רַע לוֹ, וְלִכֵּן תַּעֲשֵׂי כָּל מֵה שְׂכִיכוּלְתְּךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְתִצְאֵי מֵהַתְּסֻכּוֹל שֶׁלָּךְ, תִּרְגִּילֵי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שֶׁלָּךְ, שֶׁכָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית הַצְּלָחָה כְּזוֹ שֶׁאֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֶת
צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ אֲב הֶרְחַמֵּן וְשׁוּמַע תְּפִלַּת כָּל פֶּה,
וּבּוֹדָאֵי אִם תִּתְפַּלְלֵי אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּלִשׁוֹן שֶׁאֶת רִגְלָהּ בֵּה בְּשִׁפְתַי
הָאֵם שֶׁלָּךְ, אֲזִי תִרְאֵי לְבִסּוּף יִשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, וּלְתַפְלָה צְרִיכִים

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ד - חֶלֶק רְמוּ בְּנַחֵל קִמְט

אָמוּנָה, כִּי הַמְאָמִין הָאֲמִתִּי שְׂמֵאֲמִין שְׂדָבֵר גְּדוֹל דְּבַר קֶטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמְאָצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַל יְדֵי זֶה תָּמִיד מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּבְקֶשׂ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ, וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל שֶׁהַעֲצָה הַזֹּאת כּוֹלֵל כָּבֵד אֶת כָּל הָעֲצוֹת, כִּי בְּדַרְךְ כָּלֵל אֶפִּילוֹ אִם נוֹתְנִים לְאָדָם עֲצָה הוּא צָרִיךְ לְהַתְּפַלֵּל לְקִיָּם אֶת הָעֲצָה, וְלִכֵּן חֲזָקִי וְאֲמָצִי בְּזֶה וְאִז כָּל הַחַיִּים שְׁלָךְ יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמְאָחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שִׁמְג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ו חֶשְׁוֹן ה'תְּשַׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַק לֹא לְהַכְנִס בְּלַחֲץ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, תִּמְשִׁיכוּ לְהַתְּפַלֵּל כִּי מָה שֶׁתְּפַלֵּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל.

בְּעֵנְיֵי שְׂדוּכִים צָרִיכִים לְשִׁמּוֹר לֹא לְהִיּוֹת בְּרָרָן, וְצָרִיכִים לְזַכֵּר טוֹב טוֹב מָה שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְבָמוֹת סג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אֵיתְתָּא, צָרִיכִים לְרַדֵּת מְדַרְגָּה וְאִז מוֹצְאִים אֶת הַזּוּג, כִּי בְּדַרְךְ כָּלֵל בַּחּוֹר אוֹ בַּחוּרָה הֵם גְּאוֹתְנִים וְכוּ', וְלֹא מִתְאִים לָהֶם לְקַחֵת אֶת זֹאת אוֹ אֶת זֶה וְכוּ', אֲנִי הֵכִי חֲכָם וְהֵכִי יָפֵה וְכוּ', יִקַּח אֶת זֶה? אוֹ אֲנִי הֵכִי חֲכָמָה וְהֵכִי יָפֵה וְהֵכִי מְשַׁפֵּלֶת וְכוּ', יִקַּח אֶת זֶה? וְהֵם מְסִתּוֹבְבִים וּמְחַפְּשִׁים אֶת הַזּוּג שֶׁלָּהֶם כְּפִי הַדְּמִיוֹן שְׁנִכְנִס בְּכָל אֶחָד וְאֶחָת כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מָה הוּא, וְהֵם מְחַיְבִים

שִׁיבּוֹאוֹ לָהֶם זְוֹנָג מִשְׁהוּ שְׁעָרִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מִחֲפָשִׁים וְכוּ', וּמִסְתּוֹבְבִים וְיוֹצְאִים לְפִגְיִשׁוֹת פֶּן וְאוֹלֵי אֲמָצָא אֶת בְּחִיר לְבָבִי שִׁיבּוֹא אֵלַי עַל סוּס לְבֶן עִם שִׁקִּים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבִשְׂבִיל זֶה הַבְּחוּר אוֹ הַבְּחוּרָה מִחֲפִים עַד שְׁיִלְד זְוֹנָג כְּזֶה, וּבֵין כֶּף הֵם לֹא קוֹלְטִים שֶׁהַזְּמַן לֹא מַחֲכָה, כְּמֵאֵמֶר הַחֲכָם "הַזְּהָר מִן הַזְּמַן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שֶׁתּוֹפְסִים אֶת עֲצָמָם רוֹאִים שֶׁאֲנַחְנוּ כְּבָר בְּגִיל שְׁלוֹשִׁים, וּמָה עוֹשִׂים עֲכָשׁוּ? עַל זֶה בָּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֵצָה (יְבָמוֹת סג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, תְּרַדּוּ מְדֻרְגָה וְאֵל תַּחֲזִיקוּ מֵעֲצָמְכֶם כֹּל כֶּף בְּגִדּוֹל וְכוּ', וְאֵז תִּמְצָאוּ בְּקִלּוֹת זְוֹנָג מָה שִׁיתְּאִים לָכֶם.

וְלִכֵּן הָעֵקֶר הוּא תְּפִלָּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט, וְתִרְאוּ אֵיךְ שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, רַק לֹא לְהַכְנִיס בְּלַחֲץ וְהִדְחָק, כִּי כְּבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה ב.) אֲרַבְעִים יוֹם קוֹדֵם יִצְרֵת הַיּוֹלֵד בֵּת קוֹל יוֹצֵאת וְאוֹמֶרֶת בֵּת פְּלוֹנֵי לְפִלוֹנֵי.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שִׁמְד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ו חֶשְׁוֹן ה'תַּשַׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לנכון קבלתי את מכתבך.

בּוֹדָאֵי אֵין מְצוּה יוֹתֵר גְּדוּלָה מְלַעְזֵר לְהַזוּלָת, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב חֶסֶד, כְּמֵאמָרֵם ז"ל (יִלְקוּט תְּהִלִּים רַמְז הָרֵאשׁוֹן, נַעֲשׂוּ הַמְּלָאכִים כְּתוֹת כְּתוֹת, מֵהֶם אוֹמְרִים יִבְרָא וּמֵהֶם אוֹמְרִים אֵל יִבְרָא, חֶסֶד אוֹמֵר יִבְרָא שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסְדִּים; וְאָמְרוּ (יִלְקוּט הוֹשַׁע רַמְז תַּקכ"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֲתֶם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכֹּל הַזְּבַח שְׂזָבַח שְׁלֵמָה לְפָנַי אֶלְךָ עוֹלוֹת; וְזֶה הַמְּדָה הַכִּי יִפָּה שֵׁישׁ בֵּין כָּלֵל יִשְׂרָאֵל שְׂמוּכְנִים לַעְזוֹר לְהַזוּלָת, וּבַפֶּרֶט כְּשֵׁרוֹאִים אֶחָד תִּקְוַע עַל הַכְּבִישׁ וְכו', מְצוּה לַעְזוֹר לוֹ, כִּי גַם לָנוּ אִם הִיָּה קוֹרָה דְּבַר כְּזֶה, הֵינּוּ רוֹצִים שִׁיעֲזָרוּ לָנוּ, וְלִכֵּן זֶה דְּבַר גְּדוּל מְאֹד לַעְזוֹר לְמִי שֶׁנִּתְקַע בְּאֲמֻצַּע הַכְּבִישׁ עִם רַכְבוֹ.

עִם כָּל זֹאת אֲשֶׁה צְרִיכָה לְהַזְהֵר מְאֹד מְאֹד בְּדַבְרִים אֵלוּ, כִּי הַיּוֹם יֵשׁ כָּל מִינֵי מַפְקָרִים עַל הַכְּבִישִׁים, וְיִכּוֹל לְצִאת מִזֶּה קְלִקוּלִים רַבִּים מְאֹד, כְּמוֹ אוֹנֵס וְכו', וְאֶפִּילוּ רְצִיחָה וְכו', וְלִכֵּן אֲשֶׁה אֶסוּר לָהּ לַעְזֹר כְּשֵׁרוֹאָה גְּבַר מִבְּקֵשׁ עֲזָרָה, וְזֶה בְּכָלֵל יַחֲוּד שֶׁהוּא מְדַאוּרֵיתָא, בּוֹדָאֵי אִם זֶה אֲשֶׁה צְרִיכִים לַעְזֹר בְּשִׁבְלָהּ, אֲבָל לֹא בְּשִׁבִיל גְּבַר, כִּי הַדְּבַר הַזֶּה מְאֹד מְסַכֵּן, וּבַפֶּרֶט שְׂרָאִית שְׂזָה שֶׁעֲצֹר אוֹתָךְ הִיָּה יִשְׁמַעֲאֵלִי וְכו', שְׁחַס וְשָׁלוֹם הִיָּה יִכּוֹל לְהַגְמֵר עִם אֶסוּן נוֹרָא, וְלִכֵּן זֶה מוֹסֵר הַשְּׁכָל לְנָשִׁים לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לַעְזֹר לְאֶף אֶחָד עַל הַדְּרֵךְ, וּמִכֹּל שָׁפֵן לֹא לְקַחַת טְרַמְפֵּי גְּבַר זֶר שֶׁלֹּא יוֹדְעִים מִי זֶה, כִּי בְּקִלוֹת יִכּוֹלִים לְפוֹל בְּפַח חַס וְשָׁלוֹם.

קנב אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רְמוּ בְּנַחֵל

וּבְאַמַּת גַּם גָּבַר צָרִיךְ לְשֹׁמֵר לֹא לַעֲצֹר לְכֹל אֶחָד עַל הַכְּבִישׁ,
שֶׁלֹּא יֵצֵא אִיזָה תִּקְלָה חֵס וְשָׁלוֹם, כִּי הַיּוֹם מִסְתּוֹכְבִים אֲנָשִׁים
מִסְכָּנִים עַל הַכְּבִישִׁים, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהִיּוֹת עֵירָנִיִּים לְמִי יְכוּלִים
לַעֲזֹר וּלְמִי לֹא וְכוּ'.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְרֵנוּ שֶׁלֹּא נִגְיַע
לְשׁוֹם תִּקְלָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ו חֶשֶׁן ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַתִּי לְשִׁמוֹעַ אֶת הַבְּשׂוּרָה מְשֻׁמַּחַת בְּעֵינַי
הַוּלְדֵת הַבֵּן, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנִיסוּהוּ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל
אַבְרָהָם אָבִינוּ בְּעַתּוֹ וּבְזִמְנוֹ, וְתִירֶווּ רוֹב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְכֹל יוֹצֵאֵי
חִלְצִיכֶם, וּבְוֹדָאֵי אֱהִיָּה בְּבֵיתְכֶם וְכוּ' וְכוּ'.

הֵייתִי מְמַלִּיץ עַל הַמּוֹהֵל מְעִיר נְתַנְיָה שֶׁהוּא הֵן יֵרָא שָׁמַיִם
גְּדוֹל, וְהֵן זְרִיז מְאֹד, וְהוּא מְאֹד מְאֹד מוֹצֵא חַן בְּעֵינַי שֶׁעוֹשֶׂה אֶת
עֲבוֹדָתוֹ בְּזְרִיזוֹת.

רַק חֲזָקוֹ וְאַמְצוֹ מְאֹד לְשִׁמוּחַ וְלַהוֹדוֹת וּלְשִׁבְחַת אֶת הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם, וְנִשְׁמָע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמַּחוֹת.

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רְמוּ בְּנַחֵל קִנְג

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שְׁמוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ו חֶשְׁוֹן ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּאֵתִי לְאֲחֵל לְךָ בְּרַכַּת מְזֵל טוֹב חֲמָה וּלְבָבִית עַל הַוּלְדֵת
הַנֶּכֶד, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר אֲצִלְכֶם עַל צַד הַכִּי
טוֹב.

קַבְלַתִּי אֶת הָאֱלֶף דּוֹלָר מִמֶּר ... נִרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה
חַיּוֹת לְנַפְשׁ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁחוּטֵף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא אֲפִילוּ בְּגִירְסָא,
וְאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר אֶת הַמַּעֲלָה הַנּוֹרְאָה הַזֹּאת לְמוֹד דָּף
גְּמָרָא בְּיוֹם, וְהַרְבֵּי הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׁלֵמָה מְזַעְנוּוִיל זי"ע אָמַר כְּשֶׁאָדָם
אֵינּוּ לּוֹמֵד כָּל יוֹם דָּף גְּמָרָא, הַפְּנִיִם שְׁלוֹ נַעֲשֶׂה צוּרָה שֶׁל חֵיָה
וּבְהִמָּה וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזּוֹכֵה לְחִטּוּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא,
שֶׁזֶה מְזַכֵּךְ אֶת הָאָדָם, וְכָל זְמַן שֶׁאָדָם חֹזֵק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף
גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִכָּל רַע, וְחֻכְמִינּוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (סְנֵהדְרִין
כ"ד). בְּמַחְשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמַתִּי עוֹלָם אָמַר רַבִּי יִרְמְיָה זֶה תְּלַמּוּדָה
שֶׁל בָּבֶל; וְלִכְאוּרָה אֵיךְ יְכוּלִים לֹאמַר עַל תְּלַמּוּד בְּבָבֶלִי אֶת הַלְשׁוֹן
הַזֶּה שֶׁהוֹשִׁיבֵנִי בַּחֲשֶׁף כְּמַתִּי עוֹלָם? אֶלָּא הַפְּרוּשׁ הוּא אַחֲרֵת,
דִּיקָא מַחְמַת שְׁאַנְחָנוּ נִמְצָאִים בְּגִלּוֹת מִרְמָד שְׁחֻשָּׁף לָנוּ וְלֹא

אור, והושיבו אותנו במחשכים, ואנחנו נדמים בגלות כמו מת, מה יכול להחיותינו? על זה אמר רבי ירמיה זה תלמודה של בבל, הינו ללמד הרבה תלמוד בבלי, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רי"ד) שהקלפה המחטאת את העולם בכל מיני לבלון נקראת לילי"ת, שעולה כמספר תלמוד ועל ידי תלמוד מבטלים אותה לגמרי, והשם של הקלפה נקראת על שם יללה שאדם מילל מרב צער ומרירות שעובר עליו, ומאבד לו את הרצון לשוב אליו יתברך, וכך נקרא על שם לילה, שאז הוא זמן חשך, ועל ידי תלמוד מאיר לו הלילה בסוד (תהלים קל"ט) "ולילה כיום יאיר", ולכן אשרי מי שלומד תמיד גמרא שהיא תלמוד, שעל ידי זה יאיר לו אפילו בגלותו המר, ויאיר עליו מלך הכבוד אורו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שמז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תולדות כ"ו חשון ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

באתי לאחל לך ברכת מזל טוב חמה ולבבית על הולדת הנכד, יעזר הקדוש ברוך הוא שתירוי רוב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציה, וכלם יחזרו על דרך הנכונה.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדפאון שיתפס אותך, כי הסמ"ך מ"ם רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודפאון, כי זה

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רְמוּ בְּנַחֵל קָנָה

כָּל כַּחוֹ, וְרַבְּנֵנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַשְּׂמֻחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׂצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה, וְאֵת צָרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה זֶה בָּא בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָּה, וְלָכֵן אֲשָׁרִי מִי שְׂמַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עַצְמִי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבַר וְשִׂיחָה שְׂאֲדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשָׁרִי הָאִשָּׁה שְׂחֻזְקָה בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְּנִי תִשְׁכְּלִי וְתַצְּלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שִׂמְחָה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ו חֶשׁוֹן ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שְׂאֲתָה לּוֹמֵד אֶת הַהוֹרָאָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתִהְיֶה מוֹרֶה הוֹרָאָה בְּיִשְׂרָאֵל, שְׂמְאֹד מְאֹד נִצְרָךְ בְּעֵתִים הַלְלוּ.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותשמח אחרים, אשר אין מצוה יותר גדולה מזו, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב כשבר ישראל שמח, ויותר חשוב כשמשמח את אחרים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך תמיד לשמח את אחרים, וכך יהיה לך גם כן שמחה, ואצלו יתברך שורה רק השמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז כ"ז) "הוד והדר לפניו עוז וחדוה במקומו", אשרי מי ששמח בעצמו, ואשרי ואשרי מי ששמח אחרים, ושכרו הרבה מאד בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שמט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תולדות כ"ו חשון ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאתם רוצים לבנות עסק משלכם, ומי יתן שכל אחד מאנשי שלומנו יעסק בתחומו, כך שנוכל להתפרנס אחד מהשני ולא נצטרך טובות מהזולת, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ג): בשעה שנכנסו חכמי ישראל אצל דוד המלך, אמרו לו אדונינו המלך עמך ישראל צריכין פרנסה,

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רְמוּ בְּנַחֵל קִנְז

אָמַר לָהֶם לָכוּ וְהִתְפַּרְנְסוּ זֶה מִזֶּה, כִּי רַק זֶה הָעֵצָה שְׁאֶחָד יַעֲזֹר
לְהַשְׁנִי, וְיִפְרֹגֵן לְהַשְׁנִי.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְּטִלָּן, רְאֵה מָה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לַיְלָה,
הִנֵּה שָׁבוּעַ וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֹּל פּוֹרַח, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל
(בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יְמִינֵנוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּנָה,
וְהַלּוֹאִי כְּצֵלוֹ שֶׁל כֶּתֶל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף
בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאִין מְקוּנָה, וְאִין
מִי שְׂיִקְנָה שְׁלֵא יָמוּת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיָּהֶם שֶׁהֵן מֵתִים;
וְלָכֵן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף
הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהִנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל
רַע, כִּי ג' מ' ר' א' הֵם רְאִשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה ג' בְּרִיאַל
מ' יִכְאֵל ר' פֶּאֵל א' וְרִיאַל, וּמִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא
מְסוּכָב עִם אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פֶּגַע וְנִגְעַע
וּמַחֲלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁקָלִים י"ב, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל
יוֹם שְׁעוֹר בְּד' חֶלְקֵי שְׁלַחַן עֲרוּךְ, שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר שְׁכָל בַּר יִשְׂרָאֵל
מַחֲיֵב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.נ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ו חֶשְׁוֹן ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

קנח אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִ"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בַּנְּחָל

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַגְּרוּשׁ ... נִרוּ יְאִיר יֵשׁ מֵה לְדַבֵּר מִזֶּה, וּכְדַאי לָךְ לְהַפְגִּישׁ עִמּוֹ לְכָל הַפְּחוֹת שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים, וְלִרְאוֹת אִם יֵשׁ הַתְּאֵמָה וְכוּ'. וְכוּ'.

רַק תִּהְיֶי בְּשִׁמְחָה כִּי רִבְנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁגַם חֲכָמֵי הָרוּפְאִים אָמְרוּ שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֶסֶד הַשְּׂמִיחָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהַתְּאֵמֵן בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עוֹז לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְפֹּךְ הַעֲצָבוֹת וְהַמְּרָה שְׁחוּרָה זֶה מְבִיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכֵּן תִּכְרִיחֵי אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲוּמָא שְׂמִינִי) אֵינן הַשְּׂמִיחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר, וְלִכֵּן רְאֵי לַחֲטוּף שְׂמִיחָה וְלִהְיֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשַׁךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שְׂנֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ו חֶשְׁוֹן ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי בְּכָל יוֹם מִתְפַּלֵּל שְׁכַבְר יִתְהַפֵּךְ מִזְלָכֶם לְטוֹב, וַיְהִי
בְּבֵיתְכֶם רַק שְׁמָחוֹת וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, כִּי
חָבַל שֵׁשׁ לָכֶם יְלָדִים כָּל כֶּף טוֹבִים וּמְצַלְחִים וְכוּ', לָמָּה הֵם
צָרִיכִים לְסִבַּל, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּבַשְּׂרֵי לִי בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

נָא וְנָא רְאֵי לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לֹא
לָתֵת אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שִׁיתַּפֵּס אוֹתְךָ, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם רוֹצֵה
רַק לְשִׁבֵר אֶת הָאָדָם וְלֵהִפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְירוֹת וּדְכָאוֹן, כִּי זֶה
כָּל כַּחוֹ, וּרְבִנּוֹ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְאָמַר
(לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁצַרִּיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל
הַכּוֹחוֹת לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵת צָרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה זֶה
בָּא בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ
לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ
לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר
וְשִׁיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמָע
וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה
שְׁחִזְקָה בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמָע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.נ.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ו חֶשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְיִנִּיק וְחַכִּים ... גֵּרוּ יֵאִיר

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר אֶת גְּדֹל אַהֲבַתִּי אֵלֶיךָ, וְאֲנִי רוֹצֶה לְרַאוֹת אֶת הַצְּלָחָתְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּקְוֶה מִקֶּדֶם וְתִתְפַּלֵּל מִקֶּדֶם, וְכֵן תּוּכַל לֵאכּוֹל מִקֶּדֶם בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אַבְרָהָם, וְאַחַר כֵּן תִּלְמַד מִקְרָא מִפְּרֹשֶׁת הַשָּׁבוּעַ, וְהֵעֵקֶר שֶׁתִּגְרוֹס הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת כְּסִדְרָן שְׁזֵה מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל חַלּוּדָה, וְאַחַר כֵּן תִּקְבַּל אֲצִלְנוּ עֲבוּדָה וְתִהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ, וְזִכֹּר גַּם זִכֹּר מֵה שְׁאַמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁפַת קִנְבִּי): ?נִיְקוּתָא כְּלִילָא דְוֹרְדָא, עֵקֶר יִפִּי הַפְּרַח כְּשֶׁעֲדִין בְּצַעֲוִירוֹתוֹ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּשׁוּבָה סִימָן ע"ג) הַעֲבוּדוֹת שְׁאֵדָם עוֹבְדֵי אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּבַחֲרוּתוֹ, כָּל יוֹם עֲרָכוּ יָקָר מִשְׁנַיִם רְבוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לְעַת זְקֻנָתוֹ, וּכְתִיב (אֵיכָה ג' כ"ז) "טוֹב לִגְבֹּר כִּי יִשָּׂא עַל בְּנֵעוּרָיו", אֲנִי מֵאֹד מְקוּהָ לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּגְרַם לִי נַחַת רוּחַ גְּדוֹל, וְאֲזוּ תִצְלִיחַ בְּחַיִּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.נ.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ו חֶשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵל תִּהְיֶה שָׁבוּר וְכוּ', כִּי זֶה מֵבִיא אוֹתְךָ לְשׁוּם דָּבָר רַק
לְתַסְפוֹל וְכוּ' וְכוּ'.

רק חֲזַק לְמַסַּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל מֵדַת הַשְּׂמִיחָה, כִּי דַע שֶׁשְּׂמִיחָה
זֶה הַמְדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה שְׁאֵדָם צָרִיךְ לְזַכּוֹת אֵלֶיהָ, כִּי כִּף אָמַר
רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמִיחָה סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה
בְּשְׂמִיחָה בִּידוּעַ שְׁלִבּוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו, וְאֶצְלוֹ יִתְבַּרְךָ שְׂרוּי רַק
הַשְּׂמִיחָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז) "עוֹז וְחֻדוּהָ בְּמִקְוָמוֹ",
וּמוֹכָא בְּזֵהָר (תְּצִוָּה קפ"ד): תֵּא חֲזִי עֲלֵמָא תַתְּאָה קִימָא לְקַבְלָא
תְּדִיר, [בּוֹא וְרֵאָה הָעוֹלָם הַזֶּה עוֹמְדָת לְקַבֵּל תְּמִיד] וְהוּא אַקְרִי
אַבְן טַבָּא, [וְהִיא נִקְרָאת אַבְן טוֹב כְּמוֹ אַבְן מוֹשְׁכַת שְׁנִקְרָא מִגְּנֻט]
וְעֲלֵמָא עֲלֵאָה לֹא יֵהִיב לִיה אֵלָא כַּגּוֹוֵנָא דֵאִיהוּ קִימָא, [וְהָעוֹלָם
הַבָּא לֹא נוֹתֵן אֵלָא כְּמוֹ שְׂמִיכִינִים אֶת עֲצָמוֹ מִלְּמַטָּה] אִי אִיהוּ
קִימָא בְּנֵהִירוֹ דֵאֲנַפִּין מִתְּתָא, [אִם נִמְצָאִים תְּמִיד בְּפָנִים שְׂמִיחִים
מִלְּמַטָּה] כַּדִּין הַכִּי נֵהֲרִין לִיה מְעִילָא, [כִּף מְאִירִים לוֹ מִלְּמַעְלָה
אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדִבְקוֹת וְכוּ'] וְאִי אִיהוּ קִימָא בְּעֲצִיבוֹ, [אֲבָל אִם
אָדָם עוֹמֵד בְּעֲצִיבוֹת וּבְמִרְהָ שְׁחוֹרָה] יֵהֲבִין לִיה דִּינָא בְּקַבְלִיָּה.
[אֲזִי מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ דִּינִים] כַּגּוֹוֵנָא דֵא (תְּהֵלִים ק' ב') "עֲבֹדוּ אֶת
הַיּוֹי" הַשְּׂמִיחָה", חֲדוּהָ דְבַר נֵשׁ מִשִּׁיךְ לְגַבִּיָּה חֲדוּהָ אַחֲרָא עֲלֵאָה,
[הַשְּׂמִיחָה שֶׁל אָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם, מְמַשְׁכַת עָלָיו שְׂמִיחָה מְעוֹלָם
הַבָּא] הַכִּי נִמִּי הָאִי עֲלֵמָא תַתְּאָה, כַּגּוֹוֵנָא דֵאִיהִי אַתְעֵרַת הַכִּי
אַמְשִׁיךְ מְלַעִילָא, [כִּף הוּא הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּפִי שְׁאֵדָם מִתְּנַהֵג בְּזֵה
הָעוֹלָם, כִּף מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ מְעוֹלָם הַבָּא], וְלִכְּן כְּשֶׁאָדָם רַק
בְּשְׂמִיחָה וּמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, עַל יְדֵי

קסב אֲשֶׁר שְׁנַת תשע"ד - חֶלֶק רמוּ בְּנַחֵל

זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ שְׁמִיחָה מְעוֹלָמוֹת הָעֲלְיוֹנִים, וְלִכְּנֵן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר צְרוּת וְיִסְוֵרִים מְרִירוֹת וּמְכֹאֲבִים, תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשְׁמִיחָה עִם כָּל הַכַּחוֹת, וְאִז תִּרְאֶה שְׁכָל מִזְלֶךְ יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, הַלְּוֹאֵי שְׁתַּכְנִיֵּס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֹו בְּלִבֶּךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר תּוֹלְדוֹת כ"ו חֶשֶׁן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּעֵינַי שְׂדוּךְ וְכו', כְּדֹאֵי מְאֹד שְׁאֲמַךְ תַּחֲוִי תִסְתַּכֵּל עָלַיָּה וְתִבָּרֵךְ אוֹדוֹתֶיךָ.

אֵינְ עֹצֶה אַחֲרַת רַק תְּפִלָּה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי מֵה שְׁתַּפְּלֶה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, רְאֵה מֵה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה, הִנֵּה שְׁבוּעַ וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכו' וְכו', וְהַכֵּל פּוֹרַח, כְּמֵאֲמָרִם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יְמִינוֹ עַל הָאָרֶץ וְאֵינְ מְקוּהָ,

וְהַלּוֹאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף
 בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאֵין מְקוּנָה, וְאֵין
 מִי שִׁיקוּנָה שְׁלֵא יָמוֹת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים;
 וְלִכֵּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף
 הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל
 רַע, כִּי גַ'מ'ר'א' הֵם רְאֵשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה גַ'בְּרִיאֵל
 מ'יכָאֵל ר'פֶּאֵל א'וֹרִיאֵל, וּמִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא
 מְסַבֵּב עִם אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פְּגַע וְנִגְע
 וּמַחֲלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁקָלִים י"ב, אֵף שְׁנֵדָמָה לָךְ
 דְּמִיּוֹנוֹת כְּפִי קְטַנוֹת מוֹחִיךָ מַה יְהִיָּה כְּבָר אִם אֲנִי יְגַרְסֵ אֶת הַדָּף
 הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גַרְסֵתִי אֶתְמוּל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יְגַרְסֵ
 מְחַר? אֵל תֹּאמַר זֹאת, אֲלֵא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם,
 זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְזֶה יְבִיא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מְאֹד
 מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ,
 שְׁאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְּדִיו, כְּדֵי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גְּמָרָא,
 שֶׁתְּהִיָּה הַכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
 שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמַתְּפַלֵּל בְּעֵדָךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
 תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שְׁנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר תּוֹלְדוֹת כ"ו חֶשְׁוֹן ה'תַּשַּׁע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנֶכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְנַפְשׁ, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחוּטָף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא אֶפִּילוּ בְּגִירָסָא, וְאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר אֶת הַמַּעֲלָה הַנּוֹרָאָה הַזֹּאת לְמוֹד דָּף גְּמָרָא בְּיוֹם, וְהָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׁלֵמָה מְזַעְוִיל זי"ע אָמַר כְּשֶׁאָדָם אֵינּוּ לוֹמֵד כָּל יוֹם דָּף גְּמָרָא, הַפְּנִים שְׁלוֹ נַעֲשֶׂה צוּרָה שֶׁל חֵיָהּ וּבִהְמָה וְכוּ', וְלֶכֶן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְחֻטּוֹף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׁזֵה מְזוֹכָף אֶת הָאָדָם, וְכָל זְמַן שֶׁאָדָם חֹזֵק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִכָּל רַע, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (סִנְהֶדְרִין כ"ד). בְּמַחְשָׁכִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמַתִּי עוֹלָם אָמַר רַבִּי יִרְמְיָה זֶה תִּלְמוּדָהּ שֶׁל בָּבֶל; וְלִכְאוּרָה אֵיךְ יְכוּלִים לוֹמַר עַל תִּלְמוּד בְּבָבֶלִי אֶת הַלְשׁוֹן הַזֶּה שֶׁהוֹשִׁיבֵנִי בַחֲשֶׁךְ כְּמַתִּי עוֹלָם? אֵלָּא הַפְּרוּשׁ הוּא אַחֲרַת, דִּיקָא מַחְמַת שְׁאֲנַחְנוּ נִמְצְאִים בְּגָלוּת מִרְמָד שְׁחֻשָּׁךְ לָנוּ וְלֹא אוּר, וְהוֹשִׁיבוּ אוֹתָנוּ בְּמַחְשָׁכִים, וְאֲנַחְנוּ נִדְמִים בְּגָלוּת כְּמוֹ מַת, מַה יְכוּל לְהַחְיֹתֵנוּ? עַל זֶה אָמַר רַבִּי יִרְמְיָה זֶה תִּלְמוּדָהּ שֶׁל בָּבֶל, הֵינּוּ לְלַמֵּד הַרְבֵּה תִּלְמוּד בְּבָבֶלִי, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רי"ד) שֶׁהַקְּלָפָה הַמַּחְטָאֶת אֶת הָעוֹלָם בְּכָל מִינֵי לְכַלּוֹף נִקְרָאת לִילִי"ת, שְׁעוֹלָה כְּמִסְפָּר תִּלְמוּד וְעַל יְדֵי לְמוּד תִּלְמוּד מְבֻטָּלִים אוֹתָהּ לְגַמְרִי, וְהַשֵּׁם שֶׁל הַקְּלָפָה נִקְרָאת עַל שֵׁם יִלְלָה שְׁאָדָם מִלֵּל מְרַב צַעַר וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וּמֵאֲבָד לוֹ אֶת הַרְצוֹן לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן נִקְרָא עַל שֵׁם יִלְלָה, שְׁאֵז הוּא זְמַן חֻשָּׁךְ, וְעַל יְדֵי לְמוּד תִּלְמוּד מֵאִיר לוֹ הַלִּילָה בְּסוּד (תְּהִלִּים קל"ט) "וְלִילָה כְּיוֹם יְאִיר", וְלֶכֶן אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוֹמֵד תְּמִיד גְּמָרָא שְׁהִיא

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִי"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנַחֵל קֶסֶה

תְּלֻמוֹד, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יֵאִיר לּוֹ אֲפִילוֹ בְּגִלוֹתוֹ הַמֵּר, וַיֵּאִיר עָלָיו מְלֶךְ
הַכְּבוֹד אֹרֹךְ יְתִבְרָךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שְׁנוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרָךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ו חֶשְׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

קַבְּלֹתִי אֶת הַצְּעָתְךָ בְּעִנְיַן לַעֲשׂוֹת מְלוּוָה מְלָכָה בְּמוֹצְאֵי שַׁבַּת
לְכֹל הָאֲבָרְכִים, וּבַפֶּרֶט עֲכָשׁוּ שֶׁהֲלִילוֹת אֲרָכִים תוֹךְ שְׁעָה וְחֻצֵי
יְכוּלִים לְהִתְחִיל וּלְגַמֵּר אֶת סְעוּדַת מְלוּוָה מְלָכָה שְׁזֶה דְבַר גְּדוֹל
מְאֹד, וְכֵן לְסַפֵּר אֵיזָה סְפוּר מִהַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע אֹ
מִשְׁאֵר צְדִיקִים תְּלַמִּידֵי הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זְכוּתָם יִגֵּן עָלֵינוּ,
אֲנִי רוֹצֶה שֶׁהַבֵּית דִּין שֶׁל "בֵּית הוֹרָאָה" יְהִיָּה רְצִינִי מְאֹד, בְּוֹדָאֵי
צְרִיכִים סְפָרָא דְדִינָא, וְאֲנִי יִפְנֶה אֶל הָאֲבָרְךָ ... נְרוֹ יֵאִיר.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יְתִבְרָךְ שֶׁבְּדֶרֶךְ כָּלֵל זְכִינוּ בְּגְדוֹל, אֲנִי מְאֹד מְקוּה
לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיתְּרַחֵב לָנוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ו חֶשְׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְדַעְתִּי תַחֲזוֹר אֵלַיָּהּ וְשִׁתִּיכֶם תַּתְחַזְּקוּ וְתַתְחַנְּנוּ גַם יַחַד, כִּי זֶה עֵקֶר הַשְּׁלָמוֹת שֶׁבָּמָה שֶׁחֲטָא וְכוּ', בְּזֶה יַחֲזוֹר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

תִּשְׁתַּדֵּל לְגַרְסַּם בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, שְׂזֵה תָּמִיד הִיָּה חֶק וְלֹא יַעֲבוֹר אֶצֶל אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, כִּי רַבְּנוּ ז"ל נָתַן תְּקוּנָה לְכַמָּה מֵאֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּבִינֵיהֶם מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל שֵׁיאֲמָרוּ בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת (עֵין שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קפ"ה), וְשִׁמְעֵתִי פַעַם מִהֲרֵב הַחֲסִיד ר' לוי יִצְחָק בִּנְדָר ז"ל שֶׁהוּא הַכִּיר נֵין מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, נִכְדָּ שֶׁל בְּתוֹ חֲנָה צִירֵל ע"ה, שֶׁהִיָּה גֵר בְּחֶאֱרָקוֹב, וְהִיָּה בְּעַל הַבַּיִת פְּשוּט, וּבְכָל יוֹם הִיָּה לוֹמֵד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת חֶק וְלֹא יַעֲבוֹר, וְכַךְ נִהַג הַמוֹן שָׁנִים, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֶה לְקַיֵּם אֶת רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְהַתְּבוּדָה בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁכָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ זֶה עֵקֶר הַשְּׁלָמוֹת, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלוּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֶלֶק א' סִימָן ד') שֶׁעוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם חֲקוּקִים עַל עֲצָמוֹתָיו, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יְחִזְקֵאל ל"ב) "וְתָהִי עוֹנוֹתָם

חֲקוּקָה עַל עֲצוֹמוֹתַם", וְזֶה מֵה שֶׁהוֹרֵג אֶת הָאָדָם, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (תהלים ל"ד) "תְּמוֹתַת רָשָׁע רָעָה", וְעַל יְדֵי וְדוּי דְּבָרִים יוֹצֵא מֵעֲצוֹמוֹתָיו הַחֲטָאִים שֶׁחֲקוּקִים עֲלֵיהֶם; וְלִכֵּן תִּרְאֶה בְּעַת הַהִתְבוּדוֹת לְהַתְּדוֹת אֲלֵיו יִתְּבַרֵךְ שְׁזֶה עֶקֶר הַתְּשׁוּבָה, כְּמוֹבֵא בְּרַמְבַּ"ם (פָּרֵק א' מֵהִלְכוֹת תְּשׁוּבָה הִלְכָה א') כָּל מִצְוֹת שֶׁבִּתְּוֵרָה בֵּין עֲשֵׂה בֵּין לֹא תַעֲשֶׂה אִם עָבַר אָדָם עַל אַחַת מֵהֵן בֵּין בְּזִדּוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה כְּשִׁיעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה וְיָשׁוּב מִחֲטָאוֹ חַיֵּב לְהַתְּדוֹת לְפָנָי הָאֵל בְּרוּךְ הוּא שְׁנֵאמַר (בְּמִדְבָר ה') "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ" וְגו' "וְהַתְּדוּ אֶת חֲטָאתֵם אֲשֶׁר עֲשׂוּ" זֶה וְדוּי דְּבָרִים וְדוּי זֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה כִּי צַד מִתּוֹדִין אוֹמֵר אֲנִי הַשֵּׁם חֲטָאתִי עָוִיתִי פָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ וְעֲשִׂיתִי כִּךְ וְכָךְ וְהָרִי נַחֲמֵתִי וּבּוֹשֵׁתִי בְּמַעֲשֵׂי וְלַעֲוֹלָם אֵינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה וְזֶהוּ עֶקְרוֹ שֶׁל וְדוּי וְכָל הַמְּרַבֵּה לְהַתְּדוֹת וּמֵאֲרִיךְ בְּעֵנִין זֶה הָרִי זֶה מְשַׁבַּח.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפִלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְּלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שְׁנַת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ו חֶשֶׁן ה'תַּשַּׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנֹכַח קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אתה צריך לדעת שאין דבר יותר חשוב מלהיות מלמד תינוקות של בית רבן, שזה עולה על הכל, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ח:): על הפסוק (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד" אלו מלמדי תינוקות; והפרוש הפשוט הוא, כמו שלא יכולים לספר את הפוכבים, כי הם לאין ספר, כך אי אפשר להסביר את גדל השקר של מלמדי תינוקות שמחזירים בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ובפרט עכשו שהערב רב לקחו את עצמם לעקור את האמונה פשוטה מנערי ומבנות ישראל, ולכן אשרי מי שהוא עכשו מלמד תינוקות של בית רבן, ומחזיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, וזכותו גדול בשמים, עד שאין יכולין לספר את הזכיות שלו, כמו שאי אפשר לספר את הפוכבים.

אתה צריך לדעת שמלמד צריך שיהיה לו סבלנות להתלמידים שלו, עד כדי כך שכתב הרמב"ם (פרק ב' מהלכות תלמוד תורה הלכה ג') מלמד התינוקות שהוא מניח התינוקות ויוצא או שהוא עושה מלאכה אחרת עמהן או שהוא מתרשל בלמודן הרי זה בכלל ארור עושה מלאכת השם ומיה לפיכך אין ראוי להושיב מלמד אלא בעל יראה מהיר לקרות ולדקדק; וכן מובא בשלחן ערוך (יורה דעה סימן רמ"ה סעיף ט"ז) ואין למלמד לנעור בליילה יותר מדאי שלא יהיה עצל ביום ללמד וכן לא יתענה או לעצר במאכל ומשחה או לאכול ולשתות יותר מדאי כי כל אלו הדברים גורמים שלא יוכל ללמד היטב וכל המשנה ידו על התחתונה ומסלקין ליה; ולכן כל מלמד צריך לשמור על דברים אלו מאד מאד.

על אחת כמה וכמה שְׁאָסוּר לְמַלְמֵד לְשָׂנֵא יֶלֶד אֶחָד, שְׂזוּה לא אָנוּשִׁי וְלֹא עַל פִּי הֶלְכָה, וּמָה גַם אֶתָּה צָרִיף לְדַעַת לְמָה הַתְּלַמִּיד חָיֵב שְׁמִשְׁפָּחָתוֹ מִתְּנַפְלִים אֵלָיֶךָ? הֲרֵי זֶה רִשְׁעוֹת וְאִכְזוּרִיּוֹת לְהִתְנַהֵג כְּכֹה עִם תְּלַמִּיד, וְלִכֵּן כָּלֶךָ מִהִנְהַגָּה מְשֻׁנָּה זֹו וְכוּ' וְכוּ', מְלַמֵּד צָרִיף לְאַהֵב אֶת כָּל הַתְּלַמִּידִים וְלַעְזוֹר לְכָלֶם יַחַד לְהִתְעַלּוֹת בַּתּוֹרָה וּבִירְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה.

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה לָךְ סִבְלָנוֹת לְהַתְּלַמִּידִים, וְתִזְכֶּה עַל יְדֵי זֶה לְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, כְּמֵאמָרֶם ז"ל (עֲרוּבִין נד:): רַבִּי פְּרִידָא הָוּה לִיָּה הֵהוּא תְּלַמִּידָא דְהוּוֹה תְּנִי לִיָּה אַרְבַּע מָאָה זִמְנֵי וְגַמְר יוֹמָא חַד בַּעֲוִוָה לְמִלְתָּא דְמִצְוָה תְּנָא לִיָּה וְלֹא גַמְר אָמַר לִיָּה הָאִידְנָא מֵאִי שְׁנָא אָמַר לִיָּה מְדַהֵהִיא שְׁעָתָא דְאָמְרוּ לִיָּה לְמַר אִיכָא מִילְתָּא דְמִצְוָה אִסְחָאִי לְדַעַתָּאִי וְכָל שְׁעָתָא אָמִינָא הַשְׁתָּא קָאִי מַר הַשְׁתָּא קָאִי מַר אָמַר לִיָּה הֵב דַּעְתָּךְ וְאִתְנִי לִיךְ הֵדֵר תְּנָא לִיָּה אַרְבַּע מָאָה זִמְנֵי [אַחֲרִינִי] נִפְקָא בַת קָלָא וְאָמְרָה לִיָּה נִיחָא לִיךְ דְּלִיסְפוּ לָךְ אַרְבַּע מָאָה שְׁנֵי אֹו דְתִזְכוּ אֶת וְדָרְךָ לְעֵלְמָא דְאִתִּי אָמַר דְּנִזְכוּ אָנָּא וְדַרְיִי לְעֵלְמָא דְאִתִּי אָמַר לְהֵן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא תְּנֹו לוּ זֹו וְזֹו.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְכַנִּים בְּךָ דַּעַת וְשִׁכָּל, וְעַל יְדֵי זֶה תִּצְלִיחַ עִם הַתְּלַמִּידִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שְׁנַט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר תּוֹלְדוֹת כ"ו חֶשׁוֹן ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

מאד מאד אָני מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּתְּאָזֵר בְּמִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת, אֲשֶׁר אֵין מִדָּה יוֹתֵר יָפֵה מִזּוֹ, כִּי הַסְּבֻלָּן הוּא הַמְּנַצֵּחַ, וּכְכֹל שְׁאֵדָם זוֹכֵה לְמִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת, כֵּן זוֹכֵה לְעִבּוֹר אֶת הָעוֹלָם בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֵר"ן חֶלֶק א' סִימָן קנ"ה) לְהַגִּיעַ אֶל סְבֻלָּנוֹת שֶׁהוּא מִדַּת אַרְיִכוֹת אַפִּים, זֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תוֹקֶף הָאֱמוּנָה, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל חִזַּק בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיודֵעַ שְׂדֵבֵר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, אֲזִי הוּא קוֹנֵה לְעֲצָמוֹ אֶת מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת, וְלֹא נִשְׁבֵּר מִשּׁוּם דְּבַר, וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּתְּנֶהֱג בְּמִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת, הֵן בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ עִם אֲשֶׁתְּךָ וְעִם יְלָדֶיךָ, וְהֵן עִם חֲבֵרֶיךָ וְיַדִּידֶיךָ וְאֲנָשֵׁי הַקְּהֵלָה, כִּי הָעֵקֶר הוּא אֱמוּנָה כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֵר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ה') שֶׁהָעֵקֶר הוּא אֱמוּנָה, וְכֹל הַמַּחֲלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים שְׂבָאִים לְאָדָם וּבִכְפֻרַט מַחֲלַת הָעֲצָבִים זֶה בָּא מִחֲמַת חֶסְרוֹן אֱמוּנָה, כִּי הַמַּאֲמִין הָאֱמֵתִי שְׂמַאֲמִין שֶׁהַכֹּל מִשְׁגָּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, הוּא סְבֻלָּן גְּדוֹל מְאֹד וְצוּחֵק מֵהַכֹּל, וּכְבֹר אָמַר הַחֶכֶם "אֵין גְּבוּרָה כְּהַתְּאַפְקוֹת", וְלִכֵּן תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְהַתְּאַפֵּק וְלֹא לְכַעוֹס כָּלֵל שֶׁהַכַּעַס הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, וְאָמַר הַחֶכֶם מְכַל אָדָם (קְהֵלֵת ז' ט') "אֵל תִּבְהַל בְּרוּחְךָ לְכַעוֹס כִּי כַעַס בְּחִיק כְּסִילִים יִנוּחַ", וּבִקְאֵמַת מִי שְׂמַתְבוּנָן אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל מִשְׁגָּח בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אָדָם כְּזֶה הוּא אֵף פְּעַם לֹא בְּכַעַס, כִּי בְּרַגַע שֶׁהוּא בְּכַעַס הוּא מֵרָאָה לְדַעַת שְׂאִין בּוֹ אֱמוּנָה בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית וְכוּ', כִּי שְׂמַצֵּעַ אוֹתִי הוּא גַם כֵּן שְׁלִיחַ מְלַמְעֵלָה, וְעָלִי לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה שֶׁהִרְשַׁע הַזֶּה שְׂרוּדֶךָ אוֹתִי שִׁירַד מִמֶּנִּי וְכוּ', וְעַל יְדֵי תְּפִלָּה נִמְתָּק כָּל הַדֵּינִים,

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעֵי"ד - חֶלֶק רֵמוּ בְּנַחַל קַעֲא

וְלִכְּנָן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁמֹר מְאֹד מִכַּעֲס וּקְפֹדוֹת, וְתִהְיֶה רַק שֵׁשׁ וּשְׁמֹחַ, וְתִרְקֹד בְּכָל יוֹם, וְאָמַר הֶחָכֵם "לֹא בַעַל כַּעֲס שְׁמַח", כִּי הַשְׂמֵחָה מִרְחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וְלִהְפֹךְ הַכַּעֲס בָּא מִחֶסְרוֹן הַדַּעַת, וְלִכְּנָן אֲשֶׁרִי אָדָם שְׂזוּכָה לִהְיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאִינוּ מִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם.

רְאֵה לְהַקְפִּיד מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים מִי שֵׁישׁ לוֹ שׁוֹנָאִים יִשְׁפִּים וַיַּעֲרִיב בְּבִתִּי כְּנִסְיוֹת וְהֵם בְּטָלִים מֵעֲצָמָם, (עֵינַן גִּיטִין ז.) שְׁלַח לִיָּה מֵרַ עוֹקְבָא לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנֵי אָדָם הָעֲמָדִים עָלַי וּבִידֵי לְמִסְרָם לְמַלְכוֹת מֵהוּ שְׂרִטְט וְכָתַב לִיָּה (תְּהֵלִים ל"ט ב') "אָמַרְתִּי אֲשֶׁמְרָה דְרַכִּי מִחֶטְאוֹ בְּלִשׁוֹנִי אֲשֶׁמְרָה לְפִי מִחֶסוּם בְּעַד רִשְׁעִי לְנִגְדֵי", אַף עַל פִּי שְׂרִשְׁעִי לְנִגְדֵי אֲשֶׁמְרָה לְפִי מִחֶסוּם, שְׁלַח לִיָּה קָא מְצַעְרֵי לִי טוֹבָא וְלֹא מְצִינָא דְאִיקוּם בְּהוּ, שְׁלַח לִיָּה (תְּהֵלִים ל"ז ז') "דוּם לְהוֹי"ָה וְהִתְחוּלַל לוֹ" דוּם לְהוֹי"ָה וְהוּא יִפִּילֵם לָךְ חֲלָלִים חֲלָלִים, הַשְׁכֵּם וְהַעֲרֵב עֲלֵיהֶן לְבֵית הַמְדַרְשׁ וְהֵן כְּלִין מְאִילֵיהֶן הַדְּבָר יֵצֵא מִפִּי רַבִּי אֶלְעָזָר וְנִתְנַוְהוּ לְגַנְיָבָא בְּקוּלָר וְכוּ', הֲרִי שְׁלָךְ לְפָנֶיךָ שְׂאָם אַחַד מְצַעַר אוֹתָךְ, תִּקְפִּיד מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל בְּעָרֵב וּבְבִקָר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, וְהַשׁוֹנָאִים שְׁלָךְ יִפְלוּ נְפִילָה אַחַר נְפִילָה, וְלִכְּנָן רְאֵה לִהְיוֹת רַק שְׂמַח וְתִרְאָה אֶת הַנְּסִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.ס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ז חֶשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתֵּהִי חֲזָקָה בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, שְׁכָל מַה שְׁקִוְיָה אֶתָּךְ זֶה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה תִּזְכְּרֵי לְמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מִדָּה יִקְרָה יוֹתֵר מִזֶּה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קנ"ה) שְׁלִזְכוֹת לְהִגִּיעַ לְשִׁלְמוֹת אֲרִיכוֹת אִפְּסִים שֶׁהִיא מִדָּה הַיִּקְרָה שֶׁל סְבָלָנוֹת, אֶל זֶה בְּאִים עַל יְדֵי אֲמוּנָה, כִּי מִי שֶׁמֵּאֲמִין שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אַז הוּא סְבָלָן וְלֹא נִכְנָס בְּעַצְבִּים, וְלִבְסוּף כָּל הַשּׁוֹנְאִים שֶׁלוּ נוֹפְלִים נְפִילָה תַּחַת נְפִילָה, וְלִכֵּן אָנִי מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְאַזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְתִרְאִי אִיךְ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזוֹב אוֹתָךְ.

אָנִי יוֹדֵעַ מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ כָּל מִינֵי מַשְׁבָּרִים וְגַלִּים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק בְּיֵתֵר שְׂאֵת בְּיֵתֵר עוֹז וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, רַק הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַתְּרוּפָה נִגְדַּד הַשּׁוֹנְאִים שֶׁלָּנוּ רַק לְשִׁמוּחַ וְלִרְקֹד וְכוּ', וְזֶה מַה שֶׁמְּפּוֹצֵץ אוֹתָם, וְלִכֵּן אָנִי מָאד מִבְּקֵשׁ מִמֶּךָ שְׂרַק תֵּהִי שְׂמִחָה וְעִלְיָזָה, וְאַף שְׂזֵה קֶשֶׁה לָךְ מָאד מָאד לְהִגִּיעַ לְשִׁמְחָה, עִם כָּל זֹאת אֵל תִּתְבַּלְבְּלִי מִשׁוֹם דְּבַר כִּי גְדוֹל אֲדוּנִינּוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב.

רְצִיתִי מָאד שְׁכָל אִשָּׁה מְנַשּׂוֹת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁטוֹבָה בְּאִיזָה תַּחֲנוּם שֶׁתַּפְתַּח עֵסֶק מִשְׁלָה, וְשִׁלָּא נִצְטָרֵךְ לְהִגִּיעַ לְטוֹבוֹת שֶׁל הַזּוּלוֹת, וּבְפֶרֶט אֶל טוֹבַת מִתְּנַגְּדָנוּ וְשׁוֹנְאֵינוּ וְכוּ' וְכוּ', וְכִכָּר אָמְרוּ

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רֵמוּ בְּנַחֵל קַעֵג

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ג'): בְּשִׁעָה שְׁנַכְנְסוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אֶצֶל
דָּוִד הַמֶּלֶךְ, אָמְרוּ לוֹ אֲדוֹנֵינוּ הַמֶּלֶךְ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל צָרִיכִין פְּרֻנְסָה,
אָמַר לָהֶם לָכוּ וְהִתְפְּרַנְסוּ זֶה מִזֶּה, כִּי רַק זֶה הֵעֲצָה שְׂאֵחָד יַעֲזֹר
לְהַשְׁנִי, וְיַפְרֹגֵן לְהַשְׁנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מַצְטַעֵר לוֹמַר לָךְ שְׂגָבֶר אָסוּר לוֹ לַעֲנֹד צָמִיד אוֹ שְׂרֻשֶׁרֶת
וְכו', מִפְּנֵי לָאוּ דְלֹא יִלְבַּשׁ גָּבֶר וְגו', כָּל תַּכְשִׁיט שְׂאִשָּׁה נוֹהֶגֶת
לַעֲנֹד עָלֶיהָ אָסוּר לְגָבֶר לַעֲנֹד עַל עֲצָמוֹ, וְזֶה דְבַר פְּשׁוּט.

לְדַעֲתִי חֲסִיד בְּרִסְלָב צָרִיף לְהִיּוֹת תָּמִיד שֶׁשׁ וְשִׁמַּח עִם כָּל
נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שְׂיֵשׁ בּוֹ, כְּמוֹ שְׁלֵמֵד אוֹתָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי
מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן רפ"ב) לְהַחֲיִית אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה
שְׂמוּצָא בְּעֲצָמוֹ, וְצָרִיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא אֶת הַנִּקְדּוֹת
טוֹבוֹת שְׂיֵשׁ בּוֹ, וּבִזְזָה רָאוּי לְשִׁמוּחַ וּלְהַחֲיִית אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל עֵת
וְרַגַע, וּבִזְזָה מְגִלָּה אֶת טֵהַר לְבָבוֹ, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת
אוֹת שְׂמִחָה סִימָן א') כְּשֵׂאֲדָם עוֹשֶׂה מְצוּהָ בְּשִׂמְחָה בִּידוּעַ שְׁלִבּוֹ שְׁלוֹם
עִם אֲלָקָיו, וְכֵן חֲסִיד בְּרִסְלָב צָרִיף תָּמִיד לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

קעד אָשר שַׁנַּת תשע"ד - חֶלֶק רמו בַּנְּחָל

הוא, וְלִהְרָגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְשִׁיחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשֵׁיטוֹת גָּמוֹר.

וְעַל כָּלֵם שִׁיקְבַע לְעֲצָמוֹ שְׁעוּרֵי תוֹרָה בְּמִקְרָא בְּמִשְׁנָה בְּגִמְרָא בְּמִדְרָשׁ בְּהִלְכָה וּבְאֲגָדָה, וְזֶה יִשְׂמַח אוֹתוֹ מְאֹד, כְּמֵאֲמָרִם ז"ל (וּיקרא רבה פְּרָשָׁה ל' סִימָן ב') עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ט"ז) "תוֹדִיעֲנִי אֲרַח חַיִּים שְׂבַע שְׂמֻחוֹת", שְׂבַע שְׂמֻחוֹת, שְׂבַענוּ בְּחַמְשָׁה שְׂמֻחוֹת מִקְרָא מִשְׁנָה תִּלְמוּד תּוֹסֵפְתָא וְאֲגָדוֹת; תְּאֲמִין לִי שְׂאִין עוֹד שְׂמֻחָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזוֹ שְׂאָדָם זוֹכָה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמוֹ שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּכָל יוֹם, בְּמִקְרָא בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ, בְּמִשְׁנָה כְּסֻדְרָן, בְּתִלְמוּד גִּמְרָא בְּבַלִּי יְרוּשְׁלָמִי תּוֹסֵפְתָא, וְאֲגָדוֹת עֵינַן יַעֲקֹב וּמִדְרָשׁ רַבָּה וְתַנְחוּמָא, שְׁזֶה הַשְּׂמֻחָה הַכִּי גְדוֹלָה שָׂרָק יְכוּלִים לְשְׂמוּחַ בְּהֵם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.ס.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדְרַת תּוֹלְדוֹת כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אוֹמֵר לָךְ אֲסוּר לְהַשְׁכֵּר מִשּׁוּם דְּבַר כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּמָה אֶתָּה יוֹדֵעַ מֵאִיזָה צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמַחְלוֹת וְחוֹלָאִים רְעִים נִצְלַתָּם עַל יְדֵי הָעֲנִי שְׁעֵבֵר עֲלֵיכֶם וְעַדִּין עוֹבֵר עֲלֵיכֶם מֵאֵז שְׁהַתְחַתְּנָתֶם וְכוּ' וְכוּ', וּבּוֹדָאִי אִם הָיוּ מִרְאִים לָכֶם אֶת הַבְּרָרָה אוֹ לְקַבֵּל יְלָדִים חוֹלִים בְּעֲלֵי מוּמִין וְכוּ' וְכוּ', אוֹ עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְכוּ'

וכו', הַיִּיתֶם בּוֹחֲרִים בְּזֶה וְכוּ', וְלִכֵּן אֶסוּר לְשׂאוֹל שְׂאֵלוֹת וְקִשְׁיוֹת עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲלֵא לְזִכֹּר שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבִמְשֻׁפֵּט, וְהַכֹּל בְּחֻשְׁבוֹן מִדִּיק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ וְכוּ' וְכוּ', וּבּוֹדָאֵי יְבוֹא הַיּוֹם שִׁתְּצֵאוּ מֵהַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת שְׂאַתֶּם עוֹבְרִים וְכוּ', אֶסוּר לְפוֹל בְּיֹאשׁ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּגְלָגַל הוּא הָעוֹלָם, לֹא כֹל מִי שֶׁעָנִי הַיּוֹם יִהְיֶה עָנִי לְמָחָר וְכוּ' וְכוּ', מְנַסִּים אֶת הָאָדָם בְּכֹל מִינֵי נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאִם מִחֲזִיק מַעֲמֵד אֲזַי לְבִסוּף יִתְפָּרְדּוּ כֹּל פּוֹעֲלֵי אֶזְרָא, הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַעֲקָר מֵהַ שְׂאַתֶּם צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת הוּא רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמַּח אֶת הָאִשָּׁה וְאֶת הַיְלָדִים, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה שֶׁהוּא חַת"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה) פּוֹתַח' אֶת' יְדִיךְ', יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) וְהִיִּית' אֶךְ' שְׂמַח', וְלִכֵּן הַדְּבָר הֵרָאשׁוֹן אֶתְּהָ צְרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל לִהְיוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמַּח אֶת עַצְמְךָ, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁמְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָךְ וְמָר לָךְ הַחַיִּים מְמוֹת, עִם כֹּל זֹאת עִם עֲצֻבוֹת וּמְרִירוֹת וְדֹאגוֹת לֹא תְּבוֹא לְשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא תִסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר, וְלִכֵּן הַדְּבָר הֵרָאשׁוֹן רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תֹּאמַר בְּמָה יֵשׁ לִי לְשִׂמוּחַ? הֲרִי אֲנִי עָנִי וְאֲבִיוֹן וּמְלֵא חוֹבוֹת? אֲלֵא דַע לָךְ שֶׁחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (נְדָרִים מֵא.) אֵין עָנִי אֲלֵא מִדַּעַת, עַקֵּר הַעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחֶסְרוֹן דַּעַת, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֲמֵתִי שֶׁמְאֲמִין שְׂאֵין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבִמְשֻׁפֵּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאֲמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים (חֲלִין ז'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמִטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְּמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה

קִטְנָה בְּאַצְבַּע קִטְנָה אִם לֹא מִכְרִיזִין עַל זֶה קוֹדֵם מְלַמְעָלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמַח, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְמוֹן סִימָן פ"ג) אָמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנֶסָה; וְלִכֵּן בְּזֶה שֶׁתְּשֻׁמַּח עִם נְקוּדַת יְהוּדוּתָךְ שֶׁנִּבְרְאָתָ יְהוּדִי וְשָׁלָא עֲשֵׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְּׂמִיחָה וְהָאָמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לְךָ כָּל צְנוּרֵי הַשֶּׁפַע וְהַפְּרָנְסָה.

אָסוּר לְהִסְתַּכֵּל עַל יוֹם הַמַּחֲרַת וְכוּ', כִּי כָּבֹד אָמַר הַחֹכֵם מִכָּל אָדָם (מְשָׁלִי כ"ז א') "אֵל תִּתְּהַלֵּל בְּיוֹם מָחָר כִּי לֹא תִדַּע מָה יִלְד יוֹם", וְלִכֵּן רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּיִתְרֵךְ שְׂאֵת בְּיִתְרֵךְ עוֹז, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יָבוא הַטּוֹב, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לְךָ בְּגַשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יָחַד, רַק תִּשְׁתַּדֵּל לְשִׂמּוּחַ, וְאַף שְׂאֵנִי יוֹדַע שְׂקָשָׁה לְךָ מְאֹד לְשִׂמּוּחַ כִּי צָר וְמָר לְךָ הַחַיִּים, עִם כָּל זֹאת תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי אוֹפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל נִקְּדָה וְנִקְּדָה טוֹבָה שֵׁישׁ בָּךְ, וְתִרְאֶה שְׂסוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוּכַל לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים בְּקִלּוֹת מְאֹד.

וְאֵנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁסְּגָלָה לְפָרְנֶסָה לְבָרְךָ בְּרַכַּת הַמְּזוּן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וּבְקוֹל וּבְשִׂמְחָה, וְזֶה מְסָגֵל לְעֲשִׂירוֹת נְפִלְאָה, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב (מְשָׁלִי י') "בְּרַכַּת הַיָּי"ה הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסֵף עֲצָב עִמָּה", הֵינּוּ שְׂמֵכְרֵךְ אֶת בְּרַכַּת הַמְּזוּן בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, זֶה מְסָגֵל לְעֲשִׂירוֹת, וְכֵן לְהַזְהֵר מְאֹד עַל נְטִילַת יָדַים וְכוּ', וְלִכֵּן מֵהַיּוֹם וְהַלָּא תִקְפִּיד מְאֹד עַל נְטִילַת יָדַים כְּשֶׁאַתָּה קֹם בְּבִקְרָ וְכוּ', וְכֵן כְּשִׁיּוּצָאִים לְשִׂירוּתִים וְכוּ', וְכֵן לְפָנֵי הָאֲכִילָה לְטוֹל יָדַים עִם נְטִלָה דִּיקָא וְכוּ', כִּי נְטִילַת יָדַים מְסָגֵל לְהַנְצִל מְעַנְיּוֹת, כִּי עַל נְטִילַת יָדַים רְאֵשֵׁי תְבוֹת עֲנִי', מִי שֶׁמְזוֹלֵז בְּנְטִילַת יָדַים נַעֲשֶׂה עֲנִי, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שֶׁבַת ס"ב:) אָמַר רַב חֲסֵדָא אֲנָא

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רֵמו בְּנַחֲל קַעֲז

משאי מְלֵא חֶפְנֵי מֵיָא וַיִּהְיוּ לִי מְלֵא חֶפְנֵי טִיבוֹתָא ; [אָנִי נְטִלְתִּי יְדֵי עִם מְלֵא מֵיִם, נְתַנּוּ לִי חוֹפְנֵיִם מְלֵא טוֹב, כִּי רַב חֶסְדָּא הָיָה עֲשִׂיר גְּדוֹל מְאֹד, וְהַכֵּל בְּזָכוֹת נְטִילַת יְדֵיִם שְׁהָיָה מְקַפֵּיד עַל זֶה].

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תַּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְּלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֵׁשׁ לְאָדָם שְׁזוֹכָה לְקָרֵב רְחוּקִים, עַד כְּדֵי כֶּךָ שְׁמוּבָא בְּזַהֵר (תְּרוּמָה קכ"ח:) תַּא חוּזִי כֹל מֵאֵן דַּאחִיד בִּידַא דַּחִיבָא, וַאֲשַׁתְּדֵל בֵּיה לְמַשְׁבַּק אַרְחַא בִּישָׂא, אִיהוּ אַסְתַּלַּק בְּתַלַּת סְלוּקִין מַה דְּלֵא אַסְתַּלַּק הַכִּי בַר נִשׁ אַחְרָא, גְּרִים לַאכְפִּיַּא סְטְרָא אַחְרָא, וְגְרִים דַּאסְתַּלַּק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה, וְגְרִים לְקִיַּימָא כֹּל עֵלְמָא בְּקִיּוּמִיָּה לְעִילָא וְתַתָּא, וְעַל הַאִי בַר נִשׁ כְּתִיב (מְלָאכִי ב') "בְּרִיתִי הֵיְתֵה אֶתּוּ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" וּזְכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבְנוּי, וּזְכִי בַּהֲאִי עֵלְמָא וּזְכִי לְעֵלְמָא דַּאֲתִי, כֹּל מַאֲרֵי דִּינִין לֹא יְכַלִּין לְמִידֵן לִיָּה בַּהֲאִי עֵלְמָא וּבְעֵלְמָא דַּאֲתִי, עַאֵל בְּתַרִּיסַר תַּרְעֵי וְלִית מֵאֵן דִּימְחֵי בִּידֵיָּה. וְעַל דַּא כְּתִיב

(תהלים קי"ב) "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך הון ועשר בביתו וצדקתו עומדת לעד זרח בחשך אור לישרים" וגו', נבוא וראיה כל מי שאוחז בידיו של החיבים, ומשתדל שיעזבו את דרכיהם הרעות וכו', עולה במעלת הקדשה במקום שאף אחד לא יכול לעלות שמה וכו', והוא גורם להכניע את הסטרא אחרא, והוא גורם שיתיקר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, וגורם שבזכותו כל העולמות יש להם קיום, וזוכה לראות בנים לבניו, וזוכה לכל טוב אמתי ונצחי בזה העולם ובעולם הבא, וכל הבעלי דינים לא יכולים לדון אותו לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, ונכנס בשלש עשרה שערים של רחמים למעלה בשמים, ואין מי שימחה בו].

עם כל זאת גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ט) שצריכים מאד מאד לשמור שלא יתאחז בו הרע של אלו שמקרבים וכו', ובפרט לאסוף את כל אלו שלוקחים סמים וכו', או תמהונים וכו', זה דבר מסכן מאד, כי במקום שתקרב אותם אל הקדשה, הם יקרבו אותה אל הזבל והלכלוך שלהם וכו' וכו', ולכן כל מי שעוסק בקרוב רחוקים צריך מאד מאד לשמור את מי הוא מקרב וכו', ואיך מקרב וכו'.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תהיה שש ושמת ותשמח את כל בר ישראל, אשר אין מצוה יותר גדולה מזו, כמאמרם ז"ל (תענית כ"ב). רבי ברוקא חוזה הנה שכיח בשוקא דבי לפט, הנה שכיח אליהו גביה, אמר ליה, איכא בהאי שוקא בר עלמא דאתי? אמר ליה, לא. וכו' אדהכי והכי אתו הנה תרי אתי. אמר ליה: הנה נמי בני עלמא דאתי ניהו. אזל לגבייהו. אמר להו, מאי

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ד - חֶלֶק רְמוּ בְּנַחֵל קַעֲט

עוֹבְדֵי יִיכוּ? אָמְרוּ לֵיהּ, אֵינֶנּוּ בְּרוּחֵי אֲנָן, מְבַדְּחֵינָן עֲצִיבֵי. אֵי נָמִי,
כִּי חֲזִינָן בֵּי תְרֵי דְאִית לְהוּ תִּיגְרָא בְּהַדְיָהּ טְרַחֲיָנָן וְעַבְדֵינָן לְהוּ
שְׁלָמָא; [רְבִי בְרוּקָא מְעִיר חוּזָאָה הֵיָּה פַעַם בְּשׁוּק בְּעִיר לְפֹט,
וְהֵלֶךְ אִתּוּ אֲלֵיהּ הַנְּבִיא, וְשָׂאֵל אֶת אֲלֵיהּ הַנְּבִיא הָאֵם יֵשׁ בְּשׁוּק
הַזֶּה אֶחָד שֶׁהוּא בֶּן הָעוֹלָם הַבָּא, עֲנֵה לוֹ אֲלֵיהּ הַנְּבִיא לֹא,
וּפְתָאוּם הֵם רוּאִים מְרַחוּק בְּאִים שְׁנֵי אֲנָשִׁים, אָמַר לוֹ אֲלֵיהּ
הַנְּבִיא אֵלּוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים הֵם בְּנֵי עוֹלָם הַבָּא, וְרַבֵּי חוּזָאָה הֵיָּה
סְקָרָן, אִזּוּ הוּא רִץ אֲלֵיהֶם וְשָׂאֵל אוֹתָם מַה הָעֲבוּדָה שְׁלָכְכֶם? עֲנּוּ
וְאָמְרוּ אֲנַחְנוּ אֲנָשִׁים שְׂמֻשְׁמֻחִים וּמְבַדְּחִים בְּנֵי אָדָם, אִם אֲנַחְנוּ
רוּאִים שְׁנֵי בְנֵי אָדָם רְבִים בִּינֵיהֶם, אֲנַחְנוּ מְשֻׁלְּמִים בִּינֵיהֶם, וְאִם
אֲנַחְנוּ רוּאִים אֲנָשִׁים עֲצוּבִים, אֲנַחְנוּ מְשֻׁמְחִים אוֹתָם], אֲשַׁרֵּי מִי
שְׁעוּסָק לְשֻׁמַּח אֶת הַזּוּלָּת, וְאִזּוּ נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוּחַ שְׂיֵהִיָּה בֶּן
הָעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שִׁסָּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְר תּוֹלְדוֹת כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תְּשַׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין מַה לְחַשֵּׁשׁ כָּלֵל וְכוּ', אִם הִרְוּפָאִים אוֹמְרִים שְׁצָרִיכִים
לְעֲשׂוֹת זְרוּז תַּעֲשִׂי זְרוּז, וְאֵל תְּפַחְדֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר
שְׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה כְּמוֹ שְׂאֵמַר רַבְּנּוּ ז"ל יֵשׁ עֲנִיָּן שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ
לְטוֹבָה, וְהַתִּינוּק יִתְהַפֵּךְ וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב, רַק תַּחֲיָה

רַגְלָה עֲכָשׁוּ לֹמֵר אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת וְשָׁב וּרְפָא לָךְ, וּתְבַשְׂרֵי לִי
בְּשׂוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחַמוּל עָלַי וְתִקַּל מֵעָלַי אֶת צַעַר הָעֵבֹר
וְהַלִּידָה, וְתַהֲיֶה עִמִּי בַּעַת הַלִּידָה, וַיֵּצֵא הַיּוֹלֵד לְאוֹר הָעוֹלָם בְּרַגְע
קָטָן בְּקִלּוֹת בְּלִי שׁוּם גֵּזֶק לֹא לִי וְלֹא לְיֹלֵד, וַיְהִיָּה נֹלֵד בְּשִׁעָה
טוֹבָה וּמְצֻלַּחַת, וּבְמִזְל טוֹב לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם וּלְבְרִיאוֹת לְחַן
וּלְחֶסֶד, וְאֲנִי וּבְעָלֵי נִגְדְלָהוּ לְעִבּוּדְתְךָ וּלְתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְנֶאֱמִין
בְּךָ תְּמִיד אֲשֶׁר אַתָּה נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדֶּיךָ נִמְצָא, וְאַתָּה מְשַׁיַּח
עָלֵינוּ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, וְתִשְׁמְרֵנִי וְהַעֲוֹבֵר שְׁלֹא אֶהְיֶה אֲנִי
וְהַעֲוֹבֵר נְזוּקִים לֹא בְּגוֹף, וְלֹא בְּאִיבָרִים, וְלֹא בְּעוֹרְקִים, וְלֹא
בְּגִידִים, וְלֹא בְּעוֹר וּבִשָׂר, וְשֶׁאֵר בְּנֵין הָאָדָם, לֹא בְּתוֹךְ חֶלֶל הַגּוֹף,
וְלֹא חוּץ לְחֶלֶל הַגּוֹף, וְתַחֲזֹק אֶת כַּחַי וְרוּחִי וְעֲצָמוֹתַי, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
רַפְּאוֹת תְּהִי לְשָׂרֶיךָ וְשִׁקּוּי לְעֲצָמוֹתֶיךָ, כִּי לָךְ יְיָ הוֹחֵלְתִי אַתָּה
תַּעֲנֶה יְיָ אֱלֹהֵי, וְאֲנִי בִי"י אֶעֱלוֹזָה אֲגִילָה בְּאֱלֹהֵי יִשְׁעֵי, רָצָה יְיָ
לְהַצִּילֵנִי יְיָ אֱלֹהֵי לְעֲזָרְתִי חוּשָׁה, וְאַזְכֶּה לִילֵד בְּקִלּוֹת מְאֹד בְּלִי
שׁוּם פְּחַד וּכְאֵב וְצַעַר כָּלֵל, וְאַזְכֶּה לְהַכְּלִיל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם
אֲמֵן סְלָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקִלֵּי קִלּוֹת, רַק אֵל
תַּכְּנִסֵי בְּלַחֲץ וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרֹת טוֹבוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.ס.ה.

בְּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחֵיו נִצַּח

צַר לִי לְהוֹדִיעַ לָכֶם כִּי הֶעֱבִירוּ לִי דִיּוֹק מִהַמְצַלְמָה שֶׁל הַמַּעְגָּל סְגוּר שֵׁישׁ בְּכָל הַמְּבָנִים שֶׁלָּנוּ, וְרוֹאִים אֵיךְ שִׁשְׁתֵּי הַפְּנִים שֶׁלָּכֶם ... ו... בְּאִמְצַע הַשֶּׁבֶת בְּשַׁעַה שְׁאֲנִי אִמְרָתִי דְרָשָׁה הֵם מוֹרִיקִים כְּסָפִים מִתִּיקִים שֶׁל אֲנָשִׁים שֶׁהִשְׁאִירוּ אֶת זֶה בְּאוּלָם הַשְּׂמֵחוֹת, רוֹאִים טוֹב טוֹב אֶת הַפְּנִים שֶׁל שְׁנֵיהֶם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם תִּרְאוּ לְטַפֵּל בְּהִילָדִים, כִּי חֶבֶל מְאֹד שֶׁהֵם יִגְדְּלוּ כָּכָה וְכוּ', וְזֶה לֹא הַפְּעַם הָרִאשׁוֹנָה שְׁחוּשְׁדִים בָּהֶם, אֲבָל עֲכָשׁוּ רוֹאִים אֶת זֶה עַל חֵם, וְאֲנִי עוֹצֵר מְאֲנָשִׁים שֶׁלֹּא יִלְכוּ לְהַמְשִׁטָּרָה, כִּי מֵה אֲנַחֲנוּ צְרִיכִים בְּזִיוּנוֹת וְחִלוּל הַשֵּׁם, וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְטַפֵּל בְּהִילָדִים, קוֹדֵם אֲסוּר לָהֶם לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְבַד בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן בְּלִי הָאֲבָא, וְאִם בְּכָל זֹאת יִבֹּאוּ יִהְיֶה הַהֲכָרַח לְפָרְסָם אֶת תְּמוֹנָתָם בְּלוּחַ הַמוֹדְעוֹת אֶת הַתְּמוֹנוֹת שְׁצוּלָם אֵיךְ שֶׁהֵם מוֹרִיקִים תִּיקִים בְּעֶצֶם יוֹם הַשֶּׁבֶת, אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתַּעֲשׂוּ מִשְׁהוּ כְּדֵי שֶׁלֹּא יֵצֵא מִזֶּה אֵיזָה עֲגָמַת נֶפֶשׁ וְחִלוּל הַשֵּׁם, וְאִם אַתֶּם לֹא תִטְפְּלוּ בְּזֶה, אֲצַטְרֶךְ בְּעֶצְמִי לְטַפֵּל בְּזֶה וְלֹא לְתֵת לָהֶם בְּכָלֵל לְגִשֵׁת לְכָל הַמִּתְחַם שֶׁל "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ", וְכֵן לֹא יִקְבְּלוּ אוֹכַל בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי בְּפָרוּשׁ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת גְּנִבָה וּגְזֵלָה סִימָן א') מִי שֶׁנִּפְתְּהָ לְבוֹ לְגֵזֵל וְכִיּוֹן שֶׁהִתִּיר לְעֶצְמוֹ גְּזֵלַת חֲבֵרוֹ, הָרִי הוּא מוֹכֵן לְכָל חֲטָא וְעוֹן, וְאֵין תְּקַנָּה לְהַסִּירוֹ מִדְּרֹכוֹ הָרָעָה; וְלִכֵּן חוֹסֵוּ וְחִמְלּוּ עַל הַ... שֶׁלָּכֶם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאֵמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי יֵאמַר לְצָרוֹתֵינוּ דֵּי, וְלֹא יִדְרְדְּרוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ש.ו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נֶצַח

צַר לִי לְהוֹדִיעַ לָכֶם כִּי הַמְצַלְמָה שֶׁל הַמַּעְגָּל סְגוּר שֵׁישׁ בְּכָל הַמְּבֻנִים צֶלֶם אֶת בְּנֵיכֶם ... בְּעֶצֶם יוֹם הַשְּׁבֵת אֵיךְ שֶׁהוּא מוֹרִיק תִּיקִים שֶׁל אוֹרְחִים שְׁבָאוּ לַשְּׁבֵת, וּבִעֵת שֶׁאֲנִי אֲמַרְתִּי הַדְּרָשָׁה הוּא הוֹרִיק וְגִנָּב מִתִּיקִים כֶּסֶף וְשָׂאֵר חֲפָצִים, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְזֹהֵיר אֶתְכֶם שֶׁמֵּהֵיּוֹם וְהִלָּאָה אֲסוּר לוֹ לְבוֹא לְכָל הַמִּתְחַם שֶׁל "הֵיכַל הַקִּדְשׁ" בְּלִי אֲבָא, וְאִם בְּכָל זֹאת הוּא יְבוֹא, אֲנִי יִפְרָסֵם אֶת כָּל הַתְּמוּנוֹת בְּלוּחַ הַמוֹדְעוֹת, מְאֹד כּוֹאֵב לִי אֵיךְ הוֹרִים לֹא אֲכַפֵּת לָהֶם מִבְּנֵם, וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת גִּנְבָה וּגְזֵלָה סִימָן א') מִי שֶׁנִּפְתָּה לְבוֹ לְגֵזוֹל וְכִיּוֹן שֶׁהִתִּיר לְעֶצְמוֹ גְּזֵלַת חֶבְרוֹ, הֵרִי הוּא מוֹכֵן לְכָל חֲטָא וְעוֹן, וְאֵינְ תִּקְנָה לְהִסִּירוֹ מִדְּרָכּוֹ הֶרְעָה; וְלִכֵּן רָאוּ לְעֲשׂוֹת מִשְׁהוּ כִּי אַחֲרַת אֲנִי יְזַהֵר בְּבֵית הַתְּכַשִּׁיל - אֶהְל אֲבָרְהֵם שְׁלֹא יִתְּנוּ לוֹ אוֹכֵל, וְאֵינְ לוֹ מֵה לְחַפֵּשׁ אֶצְלָנוּ, כָּל כֶּף כּוֹאֵב שֶׁהוֹרִים מִפְּקִירִים אֶת הַיְלָדִים בְּלִי שׁוּם שְׁמִירָה כָּלֵל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאֵמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי יֵאמַר לְצְרוּתֵינוּ דִּי, וְלֹא יִדְרָדֵר יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לְסֹדֵר תּוֹלְדוֹת כ"ח חֲשׁוֹן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נֵרוֹ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּקַבֵּל אֶת הַשַּׁבָּת הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה
בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק
ב' סִימָן י"ז) צָרִיךְ לְהִזְהָר מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב בְּשַׁבָּת, כִּי
מַעֲלַת וּקְדוּשַׁת שַׁבָּת גְּדוּלָה וִיקָרָה מְאֹד, שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר
כָּלֵל, וְצָרִיךְ לְנַהֵג שִׂמְחָה גְּדוּלָה בְּשַׁבָּת קוֹדֵשׁ, וּלְבַלִּי לְהִרְאוֹת
שׁוּם עֲצָבוֹת וּדְאָגָה כָּלֵל, רַק לְהִתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּלְהִרְבוֹת
בְּתַעֲנוּגֵי שַׁבָּת בְּכָל מִינֵי תַעֲנוּג, הֵן בְּאֲכִילָה וּשְׂתִיָּה, הֵן מְלַבוּשִׁים
כְּפִי מַה שְׂיוּכֵל, כִּי אֲכִילַת שַׁבָּת כְּלָה רוּחָנִית כְּלָה קוֹדֵשׁ, וְעוֹלָה
לְמָקוֹם אַחֵר לְגַמְרֵי מְאֲכִילַת חוֹל, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַה זֶה לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה בְּשַׁבָּת, לֹא הֵייתָ מְפַסֵּיק לְרַקֵּד כָּל הַשַּׁבָּת מֵרַב שִׂמְחָה
שְׂאֵתָה יְהוּדֵי מְאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהָיָה הַשַּׁבָּת יָקָר בְּעֵינֶיךָ, וּמוֹבָא
בְּזִהָר (יְתָרוֹ פ"ח). כֹּל בְּרַכָּאן דְּלַעֲיֵלָא וְתַתָּא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תְּלִיין,
וְתַנְאָא אַמְאֵי לֹא אֲשַׁתְּכַח מְנַא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, מִשׁוּם דֵּהוּא
יוֹמָא מִתְּבַרְכָּאן מִיְנִיָּה כֹל שִׁיתָא יוֹמִין עֲלַאִין, וְכֹל חַד וְחַד יְהִיב
מְזוּנִיָּה לְתַתָּא כֹל חַד בְּיוֹמוֹי, מֵהֵיִיא בְּרַכָּה דְּמִתְּבַרְכָּאן בְּיוֹמָא
שְׁבִיעָאָה; [כָּל הַבְּרָכוֹת שֶׁלְּמַעַלָּה בְּעוֹלְמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וְלִמְטָה
כָּאן בְּעוֹלָם הַזֶּה, תְּלוּיִים רַק בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, וְלִמְדָנוּ לְמָה לֹא יֵרֵד
מִן בְּשַׁבָּת? מִפְּנֵי שֶׁמְשַׁבָּת מִתְּבָרְכִים כָּל הַשָּׁשׁ יָמִים מִשְׁשַׁת יְמֵי
הַשָּׁבוּעַ, וְכֹל יוֹם מְקַבֵּל אֶת הַהַשְׁפָּעָה שְׁלוֹ מְשַׁבָּת], וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה
כָּל מַה שְׁבִיכוּלְתָךְ כָּל הַשַּׁבָּת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִמְרוּ חַכְמֵינוּ

הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת קי"ח:) כָּל הַמְשַׁמֵּר שַׁבַּת כְּהַלְכָתוֹ אֶפִּילוּ עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה כְּדוֹר אֲנוּשׁ מוֹחְלִין לוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה נ"ו ב') "אֲשֶׁרִי אֲנוּשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יִחְזִיק בָּהּ שֶׁמֶר שַׁבַּת מִחֲלָלוֹ וְשֶׁמֶר יְדוּ מַעֲשׂוֹת כָּל רָע", אֶל תִּקְרִי מִחֲלָלוֹ אֲלֵא מִחֻלּוֹ לוֹ; כִּי עִם יִשְׂרָאֵל הֵם בֶּן זוּגָה שֶׁל הַשַּׁבַּת, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה י"א ח') תְּנִי רַבִּי שֶׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, אָמְרָה שַׁבַּת לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם לְכָלֵן יֵשׁ בֶּן זוּג וְלִי אֵין בֶּן זוּג, אָמַר לָהּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל הִיא בֶּן זוּגָה, וְכִיוֹן שֶׁעָמְדוֹ יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַר סִינַי, אָמַר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זָכְרוּ הַדְּבָר שֶׁאֲמַרְתִּי לַשַּׁבַּת, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל הִיא בֶּן זוּגָה, הֵינּוּ דְבוּר (שְׁמוֹת כ') "זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבַּת לְקַדְּשׁוֹ"; וְאָמַר רַבּוּנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ס"ז) כִּי שַׁבַּת כְּבִיכּוֹל הוּא הָעֵינַן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא מְסַתְּכֵל עָלֵינוּ דִּיקָא עַל יְדֵי שַׁבַּת, בְּסוּד (שְׁמוֹת ט"ז כ"ט) "רְאוּ כִי הֲוִי"ה נָתַן לָכֶם הַשַּׁבַּת", וּמּוֹבָא בְּתִיקוּנֵי זֵהָר (תְּקוּנָה ע') ש' תֵּלַת עַנְפֵי תֵּלַת גּוּנִין דְּעִינָא, ב"ת דְּשַׁבַּת דָּא בַת עֵין; הֵינּוּ שַׁבַּת הֵם שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת, ש' יֵשׁ בּוֹ שְׁלוֹשׁ קוּיִן כְּנֶגֶד שְׁלוֹשׁ צְבָעִים שְׁיֵשׁ בְּתוֹךְ הָעֵין, ב"ת זֶה בַת עֵין הַשְּׁחוֹר שְׁבָעֵין, הֵינּוּ כְּבִיכּוֹל שֶׁעַל יְדֵי שַׁבַּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר וּמְסַתְּכֵל עָלֵינוּ בְּשֵׁשֶׁת יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, כִּי כָּל הַשְּׁפָעָה עַל הָאָדָם נִמְשָׁךְ רַק עַל יְדֵי שַׁבַּת, וְלִכֵּן שַׁבַּת כָּל כֶּף חָמוֹר וְכוּ', וְלִהְפֹךְ שַׁבַּת כָּל כֶּף קְדוֹשׁ, כִּי כְּבִיכּוֹל דְּרוּךְ שַׁבַּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּכֵל עָלֵינוּ, וְלִכֵּן עָלֵינוּ רַק לְשִׁמּוֹחַ כָּל הַשַּׁבַּת שֶׁאֲנַחְנוּ זוֹכִים לְשִׁמּוֹר אֶת הַשַּׁבַּת, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׁבָעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לְרִיב עִם אֲשֶׁתְּךָ וְעִם הַיְלָדִים.

תִּקְפִּיד מְאֹד מְאֹד לְלַכֵּת בְּשַׁבַּת עִם בְּגָדִים לְבָנִים דִּיקָא, כִּי מִי שֶׁהוֹלֵךְ עִם בְּגָדִים לְבָנִים בְּשַׁבַּת מוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְאָמַר הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִצְחָק מְדֵרָה בֵּיטָשׁ זי"ע שָׂאֵם הָיוּ כָּלֵם הוֹלְכִים עִם בְּגָדִים לְבָנִים בְּשַׁבַּת בְּפָרֵט בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, הָיוּ מְבִיאִים אֶת הַגָּאוּלָּה, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂגֵם אֶתְּהָ תִלְךְ עִם בְּגָדִים לְבָנִים בְּשַׁבַּת, וְתִרְאֶה שְׂזָה יָבִיא לְךָ הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת בְּשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

שִׁסָּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לְסִדֵּר תּוֹלְדוֹת כ"ח חֲשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כָּל הַשַּׁבַּת קוֹדֵשׁ, וְתַעֲצְרִי אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּכַעַס וּקְפָדוֹת וְכוּ', כִּי כִּךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה י"א סִימָן א') עַל הַפְּסוּק (מְשָׁלִי י') "בְּרַכַּת הַיּוֹי"הּ הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסֵף עֲצָב עִמָּה" בְּרַכַּת הַיּוֹי"הּ הִיא תַעֲשִׂיר זֶה הַשַּׁבַּת, שְׁנֵאמַר (בְּרֵאשִׁית ב' ג') "וַיִּבְרָךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי", כִּי הַשִּׂמְחָה וְהַגִּיעָה בְּשַׁבַּת מִמְּשַׁכַּת פְּרִנְסָה וְעֲשִׂירוֹת עַל שֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל, וְלִכְן הַסֵּמ"ךְ מ"ם אוֹרֵב עַל כָּל מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה שֶׁיְהִיָּה שְׂמָה מְרִיבוֹת בְּשַׁבַּת, כְּדִי שִׁישְׂאוּוּ בְּעֵנִיּוֹת רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן.

נא ונא תשתדלי מאד בעת הדלקת הנרות לשפוך דמעות כמים, כי אז התפללות שהאשה מתפללת הן על עצמה והן על בעלה והן על הילדים, מאד מקבלת בשמים, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי הדלקת הנרות זה מצוה נדירה שנתנו לנשות ישראל, כמאמרם ז"ל (תנחומא מצורע) מנין שחייב אדם להיות זהיר וזריז בהדלקת הנר בשבת, שנאמר (ישעיה נ"ח) "וקראת לשבת ענג" זו הדלקת הנר בשבת, ולמה נמסרו לאשה, אמר הקדוש ברוך הוא היא כבתה נרו של עולם, דכתיב (משלי ה') "נר הוי"ה נשמת אדם" לפיכך תשמור הדלקת הנר; ולכן מאד מאד אבקש אותך שבעת הדלקת הנרות תתפללי הרבה עליך ועל בעלך ועל הילדים כי אז הוא עת רצון גדול בשמים לאשה וכל המרבה אז בתפלה נשמעה ונתקבל בשמים.

ומוהרנ"ת ז"ל למד את אשתו ואת בתו היחידה שבעת הדלקת הנרות כשהיא מתפללת על עצמה וכו' שתוסיף תפלה: רבונו של עולם כשם שאני מדלקת את נרות שבת כן תאיר ותדליק את אור רבנו ז"ל בלבבות עם ישראל וכלם יחזרו בתשובה.

אבקש שתתפללי גם עלי שאני צריך לישועה ולרפואה גדולה.

נא ונא תשמרי כל השבת לא להיות עצובה רק להיות בשמחה עצומה כי מעלת שמחת שבת עולה על הכל וזוכים על ידי זה למחילת עוונות.

המאחל לך שבת שלום

שִׁסְט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ח חֲשׁוֹן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאַתָּ מוֹסֶרֶת
אֶת נַפְשִׁי בְּשִׁבִיל קַהֲלֵתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׁבֻזְכוֹת זֶה תִּזְכִּי אֶת וּבְעֵלְךָ לְרוֹוֹת רוֹב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי
חֲלָצִיךָ, כִּי אִם עוֹסְקִים בְּצַרְכֵי צְבוּר בְּאַמוּנָה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְשַׁלֵּם חֲזָרָה שְׂכָר טוֹב עִם יְלָדִים טוֹבִים יִרְאִים וּשְׁלָמִים.

כָּבֹד דְּבִרְתִּי אֶתָּךְ בְּהִיּוֹתִי בְּיַבְנָאֵל שְׁעָלִינוּ עִכְשׁוֹ לְהִיּוֹת
מוֹכְנִים עִם עוֹרֶךְ דִּין עַל כָּל פֶּרֶט וּפֶרֶט וְכוּ', שְׁעַל כָּל צָרָה שְׁלֵא
יְהִיָּה נַעֲצֹר אֶת זֶה וְכוּ', וְלֹא נִהְיָה עוֹד שֶׁק חֲבָטוֹת שְׁיֻכְלוּ לְחַבֵּט
בְּנוּ וְכוּ'.

בְּזֶה שְׁרוּצִים לְעוֹרֵר מֵה שְׁהִיָּה בְּבַחֲרִירוֹת וְכוּ', זֶה סֵתֵם
דְּבוּרִים וְכוּ', מֵה שְׁהִיָּה הִיָּה וְלֹא כְּדֹאֵי שְׁיִהְיָה לָנוּ עֶסֶק יוֹתֵר,
נִגְמָר הַסְּפוּר, אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים לְהִתְעַרֵב בְּזֶה כִּי זֶה שְׁטוֹת גְּדוּלָּה
מְאֹד, וְלָכֵן שְׁלֵא יְהִיָּה לָנוּ חֶלֶק בְּזֶה כְּדֵי שְׁלֵא נִצָּא לְ..... וְכוּ'
וְכוּ'.

אֲנִי חֲזַק בְּזֶה שְׁנַצְחָנוּ בְּגְדוּל, קוֹדֵם כָּל יֵשׁ לָנוּ אֶת הָאֲרַבַּע
חֲבָרֵי מוֹעֲצָה דְּרַךְ הַבְּחִירוֹת וְלֹא דְּרַךְ חֲסֵד כְּמוֹ שְׁהִיָּה עַד עִכְשׁוֹ,

כי הרביעי היה רק בחסד וכו', ודבר שני ראתי שאסור לנו לדחף את העגלה של הזולת וכו', יתן לי הקדוש ברוך הוא את החיים נשים את המועמד שלנו, ודבר שלישי שאין להאמין לאף אחד, כי כלם עבדו עלינו, אף תושב המקום לא בחר בנו, כלם יש להם אותו מחשבה איך להעייף אותנו, כך הם חושבים וכו', סך הכל קבלנו מתושבי המקום בערך חמשים קולות, שזה סתם ליצי ליצנות וכו', אבל היה לנו מזה למוד עמוק איך שאסור לבטח בשום בן אדם כי (תהלים ס' י"ג) "ושוא תשועת אדם", וכתיב (תהלים קט"ז י"א) "אני אמרתי בחפזי כל האדם כזב", ולכן ניצחנו בגדול, ולדעת דבר זה שאין לבטח רק בהקדוש ברוך הוא בעצמו ולא בבשר ודם, וכבר אמר הנביא (ירמיה י"ז ה') "כה אמר הוי"ה ארוך הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו ומן הוי"ה יסור לבו", ולכן צריכים מאד מאד לשמור מבני אדם, ולצערנו הרב אנשים שמראים את עצמם הכי קרובים לו, הם יקברו אותו הכי ראשונים, ולכן בודאי צריכים לשמור מבני אדם, כי הם עלולים להכי גרוע, וזה המציאות המרה, ולכן אשרי האדם שבוטח רק בו יתברך, כמו שכתוב (שם ז') "ברוך הגבר אשר יבטח בהוי"ה והיה הוי"ה מבטחו", ולכן חזקי ואמצי מאד לעשות את עבודתך נאמנה, והקדוש ברוך הוא יתפך לנו את הכל לשמחה ולהצלחה מפלגת.

המאחל לך שבת שלום

שע.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קודש לסדר תולדות כ"ח חשון ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

אני עומד תחתיה בכל מה שרק שיך לערבי שמחה לנשות אנשי שלומנו, אני רוצה שיהיה לנשות אנשי שלומנו הכי שמח והכי טוב בעולם, עד כדי כך שלא יהיה קהלה בעולם שיש להנשים ערבי שמחה כאלו כמו שיש בקהלתנו הקדושה, ולכן אל תבלבלי את עצמך משום בריה שבעולם וכו', ומכל שכן לא מהאשה הזו וכו', שאני יעמיד אותה על המקום וכו', רק תשתדלי לעשות כל מיני מאמצים שיהיה שמח וטוב לנשות אנשי שלומנו, כי ממילא אנחנו סובלים פה מהרשעים הארורים מה שאנחנו סובלים וכו' וכו', עם כל זאת להכעיס להם אנחנו רק מרחיבים את פעלת קהלתנו הקדושה, ולכן אין לנו מה להתבלבל משום בריה שבעולם.

רציתי שבכל הופעה וכו', שירקדו הנשים עם השיר "עצו עצה ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל", ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י') שעל ידי המחאת כף ורקודים נמתקים הדינים, השונאים שלנו יהיה להם מפלה גדולה מאד, הם יתחילו לריב ביניהם, ואנחנו נשב בצד ונצחק.

אנחנו ניצחנו בגדול כי תהלה לאל את הארבע שלנו קבלנו עכשו בצדק ולא בחסד, מי שמבין בזה, וכן נתגלה לנו שאסור לנו להאמין לתושבי המקום כלל, ולכן אני רוצה שכל אחד מאנשי שלומנו וכן מבין הנשים מי שרק מכשר לאיזה עסק שיפתח עסק משלו שלא נצטרך את הטובות מהזולת, הגיע הזמן

קצ אשר שנת תשע"ד - חלק רמו בנחל

שנהיה עצמאים ולא נצטרך להשתמש עם הזולת וכו', ובפרט אלו שרוצים לראות אותנו בחוץ וכו', אנחנו רק מתגברים יותר ויותר בכמות ובאיכות.

אל תתבלבלי מהאשה שרוצה לרדף אותך וכו', כי אם היא לא תפסיק אני מוציא אותה מהקהלה.

רק חזקי ואמצי מאד להרחיב את הפעלות שיהיה רק שמח לנשות אנשי שלומנו, כל מי שמוכשרת לשיר תקחי אותה לשיר, וכל מי שמוכשרת לרקד ומכל שכן להרקיד את הזולת, תקחי אותה, כי הולך לי בחיים רק שיהיה שש ושמח בקהלתנו, ובפרט אצל הנשים, כי אם האשה שמחה אזי היא משמחת גם את בעלה.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד ישרה השמחה בינינו, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבת שלום

שעא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קודש לסדר תולדות כ"ח חשוון ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

אני מאד מאד מבקש אותך שתפסיקי את הלשון הרע, כי אחרת אני מוציא אותך מהקהלה בבזיונות גדולות מאד, מספיק לנו הצרות מבחוץ אני לא צריך צרות מבפנים, את עושה לי

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִ"ד - חֵלֶק רֵמוּ בְּנַחֵל קִצָּא

צָרוֹת גְּדוּלוֹת וְכוּ', וְאֲנִי לֹא יִסְבַּל אֶת זֶה, אֲנִי רוֹצֵה לְנִקּוֹת אֶת
הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ מִנְּשִׁים מְרַכְּלוֹת וּבְעֵלֵי לְשׁוֹן הָרַע וְכוּ' וְכוּ', בְּכֻלָּל
אֲצִלִּי לֹא כֹף כֶּף בְּרִיא שִׁיִּסְתּוֹכְבוּ בְּקֵהֲלָתָנוּ גְרוּשׁוֹת וְכוּ', אֲנִי מֵאֵד
מִקְפִּיד עָלֶיךָ עַל זֶה שְׂאֵת מִתְעַרְבֵת בְּלִילֵי שְׂמֵחָה, זֶה לֹא שִׁיךְ
אֵלֶיךָ כָּלֵל, וְלִכֵּן אֵל תִּתְעַרְבֵי אֲנַחְנוּ נִסְתַּדֵּר בְּלַעֲדֶיךָ, וְלִכֵּן אֲנִי
מְזַהֵר אוֹתְךָ הַפֶּעַם הָאֲחֵרוֹנָה, אִם אֲנִי יִשְׁמַע עוֹד פֶּעַם שְׂאֵת
מִתְעַרְבֵת בְּלִילֵי שְׂמֵחָה, אוֹ שְׂאֵת מְרַכְּלֵת כְּמוֹ שְׂרִיכְלֵת שְׁקָרִים
בְּחֵדֵר שְׁלִי, שְׂמֵאָה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ לֹא בְּחָרוּ בְּנוֹ שְׂזָה שְׁקָר גָּס,
אֲזִ אֲנִי מַעֲיֵף אוֹתְךָ מֵהַקְּהֵלָה בְּבִזְיוֹנוֹת, אֲקַנְהָ שֶׁתִּשְׁמָעֵי בְּקוֹלִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה

שַׁעֲב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת כ"ח חֲשׁוֹן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תָּמִיד צְרִיכִים לְהִסְתַּכַּל עַל הַקָּרָן וְלֹא עַל הַסְּבִיב, אִם
הַבְּחִוְרָה טוֹבָה וּבְעֵלֵת יִרְאֵת שְׁמַיִם וּבְעֵלֵת חֶסֶד, צְרִיכִים לְקַחַת
אוֹתָהּ, לֹא לְהִסְתַּכַּל עַל הַמְּשַׁפְּחָה וְלֹא לְהִסְתַּכַּל עַל הַסְּבִיב וְכוּ'.

וְלִכֵּן אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁהַבַּת שֶׁל ... גְּרוֹ יְאִיר ... תַּחֲזִיחַ,
הִיא מְכַשֶּׁרֶת מֵאֵד מֵאֵד וְהִיא בְּעֵלֵת יִרְאֵת שְׁמַיִם וּמִדּוֹת טוֹבוֹת.

קצב אֲשֶׁר שְׁנַת תשע"ד - חֶלֶק רמו בַּנְּחָל

הַבֵּן הוּא חוֹלָה לֹא מַחְלָה גְּנִטִי אֲלֵא קָרָה אָסוֹן שְׁלִפְנֵי הַלֵּידָה הַרוּפָא פְּשוּט הַתְּאָכֹזֵר וְכו', וְכֵן נִשְׁאֵר הַיֵּלֵד בְּלִי חֲמֻצָן וְנִשְׁאֵר בְּעַל מוּם וְכו', אֲבָל זֶה לֹא מַחְלָה גְּנִטִי.

בְּעֵינֵי הַבֵּן ... גֵּרוּ יָאִיר, שְׁצָרִיף לְעַקֵּף אֶת שְׁתֵּי הָאֲחִים וְכו', הַגָּאוֹן רַבִּי מֹשֶׁה פֵּיִינְשְׁטֵיִן זצ"ל פּוֹסֵק בְּפִרוּשׁ שְׁבֵן לֹא צָרִיף לְחִכּוֹת עַל אֲחִיו שִׁיּוֹתֵר מִבְּגֵר מִמֶּנּוּ, כִּי כִּיּוֹן שְׁמַגִּיעִים לְגִיל חֲתֻנָּה מִנַּח עָלָיו הַמְצָוָה שֶׁל לְהִתְחַתֵּן, וְלִכֵּן לֹא צָרִיכִים לְדַאֵג שֶׁהוּא דוֹלֵג עַל הָאֲחִים שְׁלוֹ, וּבִפְרָט שֶׁהָאֲחִים עֲדִין לֹא רוֹצִים לְהִתְחַתֵּן.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיף אוֹתָךְ בְּדֶרֶךְ הַנְּכוּנָה, הַעֲקֹר תִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עוֹז, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזוֹב אוֹתָךְ, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאֵחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

שַׁעַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קוֹדֵשׁ לְסִדֵּר תוֹלְדוֹת כ"ח חֲשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵל תִּפְחָדִי מִשׁוּם דְּבַר כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד נִרְאֶה הַרְבֵּה נִסִּים שְׁיַעֲשֶׂה אֶתְנֵנוּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשַּׁע"ד - חֶלֶק רְמוּ בְּנַחֲלִי קִצָּג

לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִידַע שֶׁכֹּל מֵה שְׁעוֹשֶׂה
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה רַק לְטוֹבָה, אֲסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל מִכָּל אֶחָד
וְאֶחָד שְׂאוֹמֵר אֶת דְּעוֹתָיו וְכוּ', אֲנַחְנוּ חַיִּים רַק עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וְזֶה יְרוּשָׁתְנוּ שִׁירְשָׁנוּ מְאֻבּוֹתֵינוּ וּמְאֻבּוֹת אֲבוֹתֵינוּ הָאֲמוּנָה
הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע לְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדוֹ
יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְלִכֵּן לָמָּה לָךְ
לְהִתְבַּלְבֵּל? אֲדַרְבָּה אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשִׁמוּחַ שִׁישׁ לָךְ חֶלֶק
לְעִזּוֹר לִי לִפְתּוֹחַ אֶת הַקְּהֵלָה.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּצְלִיחַ עִכְשָׁו בְּגָדוֹל
מְאֹד, וְאֲסוּר לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא
הַטּוֹב, וּבִפְרָט שְׁגָם הָרַעָה זֶה לָהֶם וְלֹא לָנוּ, כִּי לְבִסּוּף הֵם
יִסְתַּכְּסְכוּ בִּינֵיהֶם.

תִּמְשִׁיכִי לְעִזּוֹר לִי וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ בְּזִכּוֹת זֶה עִם
יְלָדִים טוֹבִים.

הַמְּאַחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

שַׁעַד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שִׁבְתֵּי קוֹדֶשׁ לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת כ"ח חֲשׁוֹן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחִיו

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחְתִּי שְׂאֵתֶם
שְׂמִחִים יָחַד וְאוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְכֹפֵן אֲנִי רוֹצֵה שִׁיְהִיָּה תְּמִיד
בֵּין כָּל הַזּוֹגוֹת שִׁיְהִיָּה בִּינֵיהֶם הַבְּנֵה הַדְּדִית, וְאֶחָד יַעֲזֹר לְהַשָּׁנִי,

קצד אֲשֶׁר שְׁנַת תשע"ד - חֶלֶק רמו בַּנְּחָל

וְזֶה הָיָה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל שֶׁהִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל שְׁלוֹם בֵּית
וְלִשְׁמוֹר שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם לֹא יִשְׁבוֹר לָנוּ אֶת הַבְּתִים, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי
ז"ל (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן רס"ג וְסִימָן רס"ד) אֲשֶׁר רָאוּי לְכָל אַבְרָהָם לְלַמֵּד
אֶת שְׁתֵּי הַשִּׁיחֹת הָאֵלוֹ, שְׂפָהּם תְּלוּי כָּל דַּעַת רַבְּנוֹ ז"ל בְּעֵינֵי
שְׁלוֹם בֵּית אֵיךְ שְׂצָרִיכִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלַעְזֹר אֶחָד
לְהַשְּׁנִי.

בְּעֵינֵי הַתְּלִמִּידִים שְׂאִתָּה מְקַרֵּב, זֶה חֶלְקִי מִכָּל עֲמָלִי, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

רְאֵה לְהִיּוֹת חֶזֶק בְּלִמּוּד דָּךְ הַיּוֹמִי גְּמָרָא, שְׂמַצְלַת אֶת הָאָדָם
מִכָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

שעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת כ"ח חֲשׁוֹן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלִתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיִהְיֶה לָכֶם רוּב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל
יּוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

בְּעֵינֵי בְּנוֹת הַסְּמִינָר וְכו', רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שֶׁתְּחַדִּירֵי בְּהֵן
הַרְבֵּה הַרְבֵּה יִרְאֵת שְׁמַיִם, וּבִפְרָט מִדַּת הַצְּנִיעוּת שְׁזֶה יְסוּד גְּדוֹל

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשַׁע"ד - חֶלֶק רֵמו בְּנַחֵל קֶצֶה

בִּיְהוּדוֹת, וּגְדֵל הַמַּעֲלָה שֶׁל מִי שֶׁמְכַנֵּס יִרְאֵת שְׁמִים בְּהַזְוִלַת זֶה אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים עוֹבֵר עַל כָּלֵם מֵה שְׁעוֹבֵר, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁעוֹסֵק לְחִזֵּק אֶת הַזְוִלַת שְׁשֻׁכְרוּ רַב מְאֹד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

שֵׁנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת כ"ח חֲשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מְאֹד מְאֹד נִזְדַּעְזַעְתִּי לְשִׁמוּעַ דְּבַר כְּזֶה וְכוּ' וְכוּ', כִּי אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁעוּוֹן נִדְּהָ זֶה כְּרַת רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וְיִכּוּלִים לְהוֹלִיד עַל יְדֵי זֶה יְלָדִים בְּעַלֵי מוֹמִינ, וְלִכֵּן מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי אֵיךְ שֶׁבְּעֵלְךָ מְזוֹלֵל בְּדַבְרִים כְּאֵלוֹ וְכוּ' וְכוּ', אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת חִזְקָה וּלְהַגִּיד לוֹ חֵד מִשְׁמַעִית שְׁאֵת לֹא מוֹכֵנָה כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גּוֹדֵל הַעוּוֹן הַחֲמוֹר שֶׁל נִדְּהָ, עַד כְּדֵי כֶּף שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבַּת ל"א) נָשִׁים שְׁלֹא זֶהִירוֹת בְּנִדְּהָ מִתּוֹת בְּשַׁעַת לִידָתָן, וְזֶה אֶסוּר דְּאוֹרִייתָא חֲמוֹר מְאֹד מְאֹד, כְּמֵאֲמָרָם

קצו אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רְמוּ בְּנַחֵל

ז"ל (שבועות י"ח): אֲזַהֶרֶה לְבוֹעֵל נְדָה מִנֵּין מִן הַתּוֹרָה? דְּכַתִּיב
(ויקרא י"ח י"ט) "וְאֵל אִשָּׁה בְּנִדָּת טְמֵאָתָהּ לֹא תִקְרַב", וְלִכֵּן אַתָּה
צְרִיכָה לְהִזְהִיר חֵד מִשְׁמָעִית אֶת בְּעֵלְךָ עַל הָעוֹון הַחֲמוּר הַזֶּה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁבַעְלְךָ יַחֲזֹר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה
וַיַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וַיִּשְׁמַשׂ אֶת הַקְּהֵלָה כְּדִי לְכַפֵּר אֶת הָעוֹון
הַחֲמוּר הַזֶּה.

הַמְּאַחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם

שַׁעֲזוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרַב שְׁבַת קוֹדֵשׁ לְסִדֵּר תּוֹלְדוֹת כ"ח חֲשׁוֹן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי תִרְאוּ לְהַתְפַּשֵּׁר כִּי חָבַל שׁ... נִרוּ יָאִיר יִסְבַּל אֶת
הַסֶּבֶל הַגָּדוֹל הַזֶּה שְׁסוֹבֵל כְּכֹר כְּמַעֲט שְׁנָה, וְלִכֵּן כְּדֹאֵי הַפְּעַם
לוֹתֵר כְּדִי שֶׁהִיא תִהְיֶה שְׁמִחָה וְעֲלִיזָה וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי
טוֹב, הָעֶקֶר לֹא לְהַתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַח
אִתְּכֶם וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

הַמְּאַחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם

שעה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קודש לסדר תולדות כ"ח חשון ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תמיד אני אוהב לשמוע את שתי הצדדים, אני לא יכול לשמוע רק צד אחד, כי אינו מהישר לשמוע רק צד אחד, וכמו שכתוב (דברים א' ט"ז) "שמע בין אחיכם ושפטם צדק" ודרשו על זה חכמינו הקדושים (סנהדרין ז:): אמר רבי חנינא, אזהרה לבית דין שלא ישמע דברי בעל דין קודם שיבוא בעל דין חברו, ואזהרה לבעל דין שלא יטעים דבריו לדין קודם שיבוא בעל דין חברו; ולכן אני לא יודע מה קורה ביניכם, אבל אני מבין שלא היית צדיק כל כך לגבי אשתך וכו', התעללת נגדה באלימות פיזית ואלימות מילולית וכו', אזי מה אתה רוצה שאני יאמר לך לעשות?

כל אדם צריך לדעת שאם הוא לא יכבד את אשתו כמו שצריך, ויתעלל בה אפילו מילולית ומכל שכן אלימות פיזית, לבסוף הוא ישלם את המחיר הכבד שיצטרך להתגרש, וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רס"ג) מענין בני הנעורים ששכיח מאד שנעשה קלקול ביניהם ובין נשותיהם ונפרדים זה מזה איזה זמן, ולפעמים נעשה מזה פרוד לגמרי חס ושלום. ואמר שזה מעשה בעל דבר שמניח את עצמו על זה מאד לקלקל השלום של בני הנעורים כדי שיתפסו במצודתו חס ושלום על ידי זה. כי

הוא אורב על זה מאד לתפסם בנעוריהם על ידי קלקול השלום בית חס ושלום שגורם בערמומיותו לקלקל השלום שביניהם והאריך בשיחה זאת כי זה מאד מאד נחוץ לאברכים לדעת איך להתנהג עם האשה, ולכן הזהירנו רבנו ז"ל מאד ואמר (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שצריכים לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלידה והגדול, כאשר ידוע לכל עוצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אופנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם ולייקרם ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נ"ט.) 'אוקירו לנשייכו כי היכי דתתערתו', [תכבדו ותייקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו (יבמות ס"ג.) 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד אותם מאד מאד; וזה דעת רבנו ז"ל, ולכן אין להוסיף על דברי רבנו ז"ל כהוא זה, ואשרי מי שהוא חכם וידוע לוותר בבית, ואז יצליח עם השלום בית שלו, כי בבית צריכים להיות ותרון, בשום פנים ואפן לא יכולים ללכת עם יד חזקה אין דבר כזה.

לדעתי מאחר שאתה כבר גרוש כמה פעמים מפני אלימות שיש בך וכו', אזי אתה צריך ללכת אל פסיכיאטר שיתן לך כדורי הרגעה שלא תהיה כעסן, ולא תתפרץ על האשה, כלל גדול בנשואין שצריכים להיות ותרון, אמת הותרנות צריך להיות משתי הצדדים, מי שיותר חכם ופקח הוא המותר קודם, כי ימינו כצל עובר הנה אנחנו פאן והנה אנחנו כבר בבית עלמין וכו', וכל כך חבל שהזוג רבים ביניהם ואי אפשר להם לחיות ביחד באהבה ובהבנה הדדית, זה בא רק מחסר דעת וכו', והיות שאין בית

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִי"ד - חֵלֶק רִמּוֹ בְּנַחֲל קִצֵּט

חֲרַשְׁתָּ שְׁמִיָצַר דַּעַת, וְאִין חֲנוּת שְׁמוּכַר דַּעַת, וְלִכְּן מִי שֶׁהוּא חֲסֵר דַּעַה וְהוּא מִתְפָּרֵץ בְּכָל פַּעַם עַל אִשְׁתּוֹ, יִשְׁלַם אֶת הַמְּחִיר הַזֶּה, וְיִצְטָרֵךְ לְהַתְגַּרֵּשׁ בְּלִי שׁוּם רַחֲמָנוּת וְלֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבַר.

אִתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁעַם כַּעַס וְרִצְיָחָה וְעַם נִקְמָה וְאֲלִימוּת, לֹא מְגִיעִים לְשׁוּם דְּבַר, רַק אֶל שְׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו וְכוּ' וְכוּ', כִּי כָּל מִי שֶׁמִּתְגַּרֵּשׁ יֵשׁ לוֹ סוּף מֵר וְכוּ', הַגְּרוּשִׁין זֶה קָלְלָה וְלֹא בִּרְכָה וְכוּ', צָרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְחִיוּת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וְהַבְנָה הַדְּדִית.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָךְ אֶת הַשְּׂכָל וְהַדַּעַת הָאֲמִתִּי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

שֵׁט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קוֹדֵשׁ לְסִדְר תּוֹלְדוֹת כ"ח חֲשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

קוֹדֵם עָלֶיךָ לְדַעַת שֶׁתְּשׁוּבָה מוֹעֵלֶת תְּמִיד יְכוּלִים לְחַזֵּר בְּתְשׁוּבָה עַל הַכֹּל, וְאֶפִּילוֹ עַל הַעֲבֵרוֹת הַכִּי חֲמוּרוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יְלָקוּט הוֹשַׁע רַמְז תַּק"ב) "שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹי"ה אֱלֹקֶיךָ" אָדָם עוֹמֵד וּמְחַרֵּף וּמְגַדֵּף בְּשׁוֹק וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה תְשׁוּבָה בִּינִי לְבִינֶךָ וְאֲנִי מְקַבֵּלְךָ; הֵיִשׁ עוֹד עוֹוֹן כָּל כֶּף חֲמוּר

שְׁאָדָם מִחֶרֶף וּמִגִּדְף כָּל־פִּי מַעְלָה? אֵף עַל פִּי כֵן אֹמֵר לוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹא תַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה וְאֲנִי מוֹחֵל לָךְ, וְכֵן אָמְרוּ (מְדַרְשׁ תְּהִלִּים מִזְמוֹר י"ח) שְׁכַל הָעוֹשֶׂה תִשׁוּבָה מֵעֲבָרָה שְׁבִידוֹ, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹסִיף לוֹ כְבוֹד וְקוֹרָא לוֹ שֵׁם חֲבִיב; וְאָמְרוּ (פְּסוּחִים ק"ט). יְדוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁפָרוּסָה תַחַת פְּנֵי הַחַיּוֹת כְּדִי לְקַבֵּל בְּעֲלֵי תִשׁוּבָה מִיַּד מֵדַת הַדִּין; וְלִכֵּן אִם אַתָּה תַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, הָעוֹנוֹת שֶׁלָּךְ יִתְהַפְּכוּ לְזִכִּיּוֹת, וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בִּיַּדְיָךְ וְתַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עִם לֵב אֲמֵת לֵב נָכוֹן, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה פָּרָשָׁה י"ט סִימָן ד') עַל הַפְּסוּק (אִיּוֹב ל"א) "בַּחֲוִץ לֹא יִלִּין גֵּר" שְׂאִין הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פּוֹסֵל לְבָרִיָּה, אֲלֵא לְכֹל הוּא מְקַבֵּל, הַשְּׁעָרִים נִפְתָּחִים בְּכֹל שְׁעָה וְכֹל מִי שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ לְכַנֵּס וְכַנֵּס, לְכֹךְ הוּא אֹמֵר "בַּחֲוִץ לֹא יִלִּין גֵּר"; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן קי"ב) אִם אַתָּה מֵאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְקַלְקֵל תֵּאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְתַקֵּן, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ע"ח) אִין שׁוּם יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, יִהְיֶה אִיךְ שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה מֵה שְׂיִהְיֶה, וְלִכֵּן תְּמִיד יְכּוּלִים לְחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֲלֵינוּ יִתְבָּרֵךְ, וְעַקֵּר הַתִּשׁוּבָה אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן מ"ט) וְדַע שְׁעַקֵּר הַתִּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה הִיא, כְּשֶׁאָדָם עוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְקוֹמוֹת מִמֶּשׁ שֶׁהִיָּה מְקַדֵּם הַתִּשׁוּבָה, כֹּל אֶחָד לְפִי מֵה שְׁעָבַר עָלָיו בְּיָמֵים הַקּוֹדְמִים, וְכִשְׁעוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְקוֹמוֹת וְהָעֲנִינִים שֶׁהִיָּה מִתְחַלֵּה מִמֶּשׁ, וְעַכְשׁוֹ פּוֹנֶה עוֹרֵף מֵהֶם, וְכוּפֶה יִצְרוּ לְבַלִּי לַעֲשׂוֹת עוֹד מֵה שְׁעָשָׂה זֶהוּ עַקֵּר הַתִּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה, וְרַק זֶה נִקְרָא תִשׁוּבָה.

עַכְשׁוֹ בְּעִנְיָן אֵלוֹ שְׂמַחֲמִירִים בְּכֹל דְּבַר וּבְפֶרֶט בְּדַבְרִים שְׂבִינוּ לְבִינָה וְכוּ' וְכוּ', הֵם אֲשֶׁר גּוֹרְמִים שְׂיַעֲזְבוּ אֶת הַיְהוּדוֹת,

ורבונו ז"ל הקפיד על זה מאד מאד, כי כל עניני פרישות לא שיק
 בדורות אלו כלל, אלא לזכר שיש שלחן ערוך, ועלינו להתנהג
 כפי שכתוב בשלחן ערוך, והעקר כשהיא מתרת וכו', מתר הכל
 וכו', וכשהיא אסורה וכו', אסור הכל וכו', והכלל הזה צריכים
 לזכר תמיד, כי מוהר"ן ז"ל אמר על הפסוק (קהלת ז') "אל תהיה
 צדיק הרבה וגו', אל תרשע הרבה" וגו', אשר זה תלוי בזה, אדם
 רוצה להיות צדיק יותר מדאי וכו', וכשרואה שזה לא הולך לו
 אזי נעשה רשע גדול מאד וכו' וכו', ולכן הזהירנו רבונו ז"ל מאד
 מאד לא ללכת בחמרות יתרות, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן
 מ"ד) שגם מחכמות שיש בעבודת השם יתברך בעצמו צריך
 להרחיק מאד. כי כל אלו החכמות של העולם, שיש להנכנסין
 ומתחילין קצת בעבודת השם, אינם חכמות כלל, והם רק
 דמיונות ושטויות ובבלבולים גדולים. ואלו החכמות מפילין מאד
 את האדם מעבודת השם, דהינו מה שחושב וחוקר ומדקדק
 ביותר, אם הוא יוצא כראוי במה שעושה. כי בשר ודם אי אפשר
 לו שייצא ידי חובתו בשלמות, ואין הקדוש ברוך הוא בא
 בטרוניא עם בריותיו (עבודה זרה ג.), ולא נתנה תורה למלאכי
 השרת (קדושין נ"ד). ועל אלו המדקדקים ומחמירים בחמרות
 יתרות, עליהם נאמר (ויקרא י"ח) "וחי בהם", ולא שימות בהם,
 (וימא פ"ה): כי אין להם שום חיות כלל, ותמיד הם במרה שחורה,
 מחמת שנדמה להם שאינם יוצאים ידי חובתם בהמצוות
 שעושין, ואין להם שום חיות משום מצוה מחמת הדקדוקים
 והמרה שחורות שלהם; ולכן כל זוג צריכים לדעת בשעה שהיא
 מתרת וכו', יכולים לחיות ביחד כל יום וכו', העקר להנצל
 מעברות חמורות שהוא הוצאת זרע לבטלה וכו' וכו', ולהפך
 צריכים לדעת בשעה שהיא אסורה וכו', בודאי אסור לחיות

ביחד וכו', כי עוון נדה הוא מאד מאד חמור, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (שבת ל"א) נשים שלא זהירות בנדה מתות בשעת לידתן, וזה אסור דאורייתא חמור מאד מאד, כמאמרם ז"ל (שבועות י"ח:) אזהרה לבועל נדה מנין מן התורה? דכתיב (ויקרא י"ח י"ט) "ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב", ואין על זה שום היתר וקולא כלל וכו' וכו', אבל בשעה שהיא מתרת אז יכולים לחיות ביחד כל יום ואפילו כמה פעמים ביום וכו', כי החמרות יתרות בזה, מביא אחר כך לידי עברות חמורות כמו שקרה אצלך, ואוי למדריך לחתנים או מדריכה לכלות שמלמדים עניני פרישות וזהירות שאין לזה שום מקור בשלחן ערוך, שהם הן הגורמים וגורמות שיהיו אי הבנות בין הזוג, ולבסוף יתגרשו, ולכן לא כל אחד יכול להיות מדריך חתנים או מדריכת כלות וכו', צריכים להשתמש גם עם השכל, ובפרט עכשו כשהדור כל כך פרוץ וכו', והכלי משחית מחשב (מכשף) או איפון וכו' וכו', המחבר אל אינטרנט, עושה שמות בנשמות ישראל, ומכשילים אותם בראיות אסורות, שעל ידי זה באים לידי עברות חמורות וכו', ולכן אסור להחמיר על זוג להיות ביחד רק משבת לשבת וכו' וכו', אלא שיחיו ביחד באהבה ובהבנה הדדית ובפתיחות הכי גדולה אפילו כל יום, העקר להנצל מעברות חמורות.

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בלבך, וגם אשתך תבין את זה, ועל ידי זה תהיו פתוחים אחד להשני בלי בושה וכו' וכו', והכל יתהפך לטובה.

כמוכן יש בנקדה זו להאריך מאד מאד, אבל קשה מאד לבוא בפתובים בענינים אלו, ולכן אשרי המדריכים חתנים

אָשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִ"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנַחֲל רג

וְהַמְדַּרְיכוֹת כָּלוּת שְׁשָׁמַיִם לְנִגְדַּ עֵינֵיהֶם טוֹבַת הַזּוּג וְכוּ', וְאִיךְ יְכוּלִים לְהַצִּיל אוֹתָם שְׁלֵא יִרְיִבוּ וְלֹא יִתְגַּרְשׁוּ אַחַר כֶּךָ וְכוּ', וְזֶה רַק עַל יְדֵי שְׁפוֹתָחִים לָהֶם אֶת הַדַּעַת וְהַשְׁכָּל לְחַיּוֹת בְּיַחַד פְּתוּחִים אַחַד לְהַשְׁנִי, וְכַמוֹכֵן הַכֹּל עַל פִּי הַלְכָה.

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּצִּית אוֹתִי וְתַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

ש.פ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְתֵּי קוֹדֵשׁ לְסִדְרֵי תוֹלְדוֹת כ"ח חֲשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם אָמַר (מְשַׁלֵּי י"ט ג') "אִוִּילַת אָדָם תִּסְלַף דְּרִכּוֹ וְעַל הַיָּוִי"ה יִזְעַף לְבוֹ" הַרְבֵּה פְּעָמִים אָדָם עוֹשֶׂה בְּחַיִּים טְעִיּוֹת וְכוּ', וְאַחַר כֶּךָ יֵשׁ לוֹ טְעִינּוֹת עַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲתָה לֹא צָרִיךְ לְהַתְּבַיֵּשׁ לְלָכַת אֶל רוֹפֵא שְׁיִתֵּן לָךְ כְּדוּרֵי הַרְגָּעָה שְׁתַּהֲיֶה רְגוּעַ וְתִצֵּא מֵעֲצָמְךָ וְכוּ', כִּי הַיּוֹם יֵשׁ תְּרוּפּוֹת נִגְדַּ זֶה וְכוּ'.

הַעֲקֹר מֵה שְׁאַתָּה צָרִיךְ לְבַנּוֹת אֶת הַבְּטָחוֹן עֲצָמֵי שְׁלָךְ, וְלֹא לְהַתְּבַיֵּשׁ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְלֹא לְהַתְּבַלְּבֵל מֵהֶם, אֲתָה צָרִיךְ לְרַאוֹת מֵה שְׁטוֹב בְּשִׁבִּיל עֲצָמְךָ וְלֹא מֵה שְׁטוֹב בְּשִׁבִּיל אַחֲרִים,

אתה לא חי בשביל הזולת, וזכור כלל זה פי תצטרך את זה על כל החיים.

כדי להנצל מפגם הברית מכרחים להתחתן, ואמר מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות יום הכפורים הלכה א' אות א') מי שאינו נשוי הוא פגום בברית, ולכן כל זמן שאדם לא התחתן, הוא נמשך לעברות חמורות, ולכן אשרי מי שמתחתן מה שיותר מהר ונצול מעברות, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (קידושין כ"ט): משתבח ליה רב חסדא לרב הונא בדרב המנונא דאדם גדול הוא, אמר לו כשיבוא לידך הביאהו לידי, כי אתא חזייה דלא פריס סודרא, אמר לו מאי טעמא לא פריסת סודרא? אמר לו דלא נסיבנא אהדרינהו לאפיה מיניה, אמר לו חזי דלא חזית להו לאפי עד דנסבת, רב הונא לטעמיה דאמר בן עשרים שנה ולא נשא אשה כל ימיו בעברה, בעברה סלקא דעתך, אלא אימא כל ימיו בהרהור עברה, אמר רבא וכן תנא דבי רבי ישמעאל עד עשרים שנה יושב הקדוש ברוך הוא ומצפה לאדם מתי ישא אשה, כיון שהגיע עשרים ולא נשא אומר תפח עצמותיו; הרי שלף לפניך איך שצריכים להזדרז ולהתחתן, כי רב המנונא בא אל רב הונא וראה שעדין לא התחתן, אמר לו אני לא רוצה לראות את הפנים שלך עד שתתחתן, ולכן ראה להתחתן מה שיותר מהר, ואל תהיה ברוך, אלא תתחתן לשם שמים כדי להנצל מעברות חמורות ותבנה בית נאמן בישראל.

יסוד היסודות בחסידות ברסלב הוא תמיד להיות בשמחה עצומה, ולהפוך את היגון והאנחה אל תוקף השמחה, ולשמוח עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בו, ולא להתיאש אפילו שעשה

מה שְׁעָשָׂה, אֲלֵא לְזָכֹר שְׁגָדוּל אֲדוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל עַל כָּל עוֹוֹנוֹת שֶׁל הָאָדָם אִם הוּא חוֹזֵר בְּתְשׁוּבָה, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ מֵרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו, וְכִיּוֹן שְׁאָדָם שָׁב בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה עָלָיו רַק לְשִׁמוּחַ, וְכָכֵל שְׁשִׁמַּח יוֹתֵר, סִימָן שְׁתְּשׁוּבָתוֹ נִתְקַבְּלָה בְּשָׂמַיִם, וְלִכֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעְעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְלַחֲפֹשׁ וְלִבְקֶשׁ וְלִמְצֹא בְעֲצֻמוֹ אֶת הַטּוֹב שֵׁישׁ בּוֹ, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת נ"ז). עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כִּפְלַח הָרֵמוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֲפִילוֹ רִיקְנִין שְׁבָךְ מְלֵאִים מִצּוֹת כְּרֵמוֹן; וְכֵן צְרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ שְׁזֵה נִקְרָא אֲצֵל רַבְּנוֹ ז"ל הַתְּבוּדוֹת, וְצְרִיכִים לְהִיּוֹת כָּל כֶּף רְגִילִים לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁלֹּא יוּכַל לְהַפְרֵד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאָמַר רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ה) הַהַתְּבוּדוֹת הוּא מַעֲלָה עֲלֵינוּהָ וְגָדוּלָה מִן הַכֹּל. דְּהֵינּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פְּנִיִם שְׁעָה אוֹ יוֹתֵר לְהַתְּבוּד לְבַדּוֹ בְּאִיזָה חֶדֶר אוֹ בְּשָׂדֵה, וְלַפְרֹשׁ שִׁיחָתוֹ בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ בְּטַעֲנוֹת וְאִמְתָּלוֹת בְּדַבְרֵי חֵן וְרִצּוֹי וּפְיוּס, לְבַקֵּשׁ וְלְהַתְּחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׁיִקְרְבוּ אֵלָיו לַעֲבוֹדָתוֹ בְּאַמְתָּ. וְתַפְּלָה וְשִׁיחָה זוֹ יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן שְׁמַדְבָּרִים בּוֹ וְכוּ', וְהַנְּהֻגָה זוֹ הוּא גְדוּלָה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דֶרֶךְ וְעֵצָה טוֹבָה מְאֹד לְהַתְּקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֹאת הִיא עֵצָה כְּלָלִית, שְׁכוּלָל הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מָה שְׁיִחָסֵר לוֹ בְּעַבּוֹדַת הַשֵּׁם, אוֹ אִם הוּא רַחוּק לְגַמְרֵי מִכָּל וְכָל מַעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל הַכֹּל יִפְרֹשׁ שִׁיחָתוֹ וְיִבְקֶשׁ מֵאֵתוֹ יִתְבָּרֵךְ; וְשְׁתֵּי הַדְּבָרִים הָאֵלוֹ הֵם יְסוּד הַיְסוּדוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, מִצַּד אֶחָד רַק לְשִׁמוּחַ תְּמִיד עִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ בּוֹ, וּמִצַּד שְׁנֵי רַק לְדַבֵּר עִם יִתְבָּרֵךְ, וְיִפְרֹשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתוֹ וְכָל אֲשֶׁר עִם לְכַבּוֹ עִם יִתְבָּרֵךְ, וּמִי שְׁמַרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ עִם שְׁתֵּי הָעֲצוֹת הָאֵלוֹ, מִצַּד אֶחָד

שְׁמִיחָה וּמִצַּד שְׁנֵי הַתְּבוּדוֹת, אֲזִי הוּא כָּבֵר לֹא צָרִיךְ אֶת אֵף אֶחָד,
וְחַי חַיִּים טוֹבִים וּמְאֻשְׁרִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִתִּי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

שפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְתֵּי קוֹדֶשׁ לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת כ"ח חֲשׁוֹן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר

לְנֶכֶדֶךָ קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאַת חַן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שְׂאֵתָה מִתְפַּלֵּל עַל רְפוּאָתִי
וּבְרִיאוֹתִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיתְקַבְּלוּ תְּפִלוֹתֶיךָ לְרַחֲמִים
וּלְרִצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ שְׁזָכִיתָ לַהֲיוֹת בְּאוֹמָן אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ
ז"ל, אֲשֶׁר בּוֹדְאֵי מִי שְׁזוֹכָה לַהֲיוֹת בְּצִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ וּמְקַיֵּם אֶת
דְּבָרָיו הַקְּדוֹשִׁים לְתַן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה עֲבוּרוֹ, וְלוֹמַר אֶת הָעֲשָׂרָה
מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים "תְּקוּן הַכְּלָלִי" שְׁבוֹדְאֵי הוּא מְקַבֵּל עַל
עֲצָמוֹ לְתַקְּנוֹ בְּתַקְּוֹן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, וְלִכֵּן אֶסוּר לְךָ לְהַתְּבַלְּבֵל
כָּלֵל מִשּׁוּם דְּבַר, כִּי הָעֶבֶר אֵין וְהָעִתִּיד עֲדִין וְהַהוּהוּ כְּהַרְף עֵינִי,
וְאִם כֵּן הַדְּאָגָה מִנֵּינִי ?

לְדַעֲתִי אֶתְּהָ מִכְרַח לְהִתְחַתֵּן וְלֹא לְהִכְנִס בִּישִׁיבָה, אֶתְּהָ כֶּבֶד
 בְּגִיל שְׁלוּשִׁים וּשְׁתַּיִם, וְלִכֵּן הִדְבָּר הָרִאשׁוֹן עָלֶיךָ לְהִתְחַתֵּן וְלֹא
 לְהִיּוֹת בְּרוּן כָּלֵל, וְדַע לְךָ שְׁכָל זְמַן שְׁלֹא הִתְחַתַּנְתָּ תִּהְיֶה פָּגוּם
 בְּבְרִית, כְּמוֹ שְׁאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת יוֹם הַכַּפּוּרִים הִלְכָה
 א' אוֹת א') מִי שְׁאִינוֹ נָשׂוּי הוּא פָּגוּם בְּבְרִית, וְלִכֵּן הִדְבָּר הָרִאשׁוֹן
 רַק לְהִתְחַתֵּן וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל שׁוּם דְּבָר, וְאֵל תִּחַפֵּשׂ גְּדוּלוֹת, כִּי
 כֶּבֶד אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבָמוֹת סג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא,
 אֶתְּהָ צְרִיךְ לְרַדֵּת מְדֻרְגָה וְאִז תִּמְצָא אֶת הַזְּוִיג שְׁלֶךָ, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל
 בְּחוּר הוּא גְּאוּתָן וְכוּ', וְלֹא מִתְּאִים לוֹ לְקַחַת אֶת זוֹ אוֹ אֶת זוֹ וְכוּ',
 אֲנִי הֵכִי חָכָם וְהֵכִי יָפֵה וְכוּ', אֶקַּח אֶת זוֹ? אוֹ אֲנִי הֵכִי חָכָם וְהֵכִי
 יָפֵה וְהֵכִי מְשֻׁכָּל וְכוּ', אֶקַּח אֶת זוֹ? וְהוּא מְסֻתָּבֵב וּמְחַפֵּשׂ אֶת
 הַבַּת זוּג שְׁלוֹ כְּפִי הַדְּמִיוֹן שְׁנִכְנַס בּוֹ כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מַה הוּא? וְהוּא
 רוֹצֵה שְׁיָבוֹא אֵלָיו זְוִיג מְשֻׁהוֹ שְׁעֵדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה
 מְחַפֵּשׂ וְכוּ', וּמְסֻתָּבֵב וְיוֹצֵא לְפָגִישׁוֹת פֶּן וְאוּלֵי אֲמַצָּא אֶת
 בְּחִירַת לְבָבִי שְׁתָּבוֹא אֵלַי עַל סוּס לְבָן עִם שְׂקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ',
 וּבְשִׁבִיל זֶה הַבְּחוּר מְחַפֵּה עַד שְׁיִוָּלַד זוּג כְּזֶה, וּבֵין כֶּךָ הוּא לֹא
 קוֹלֵט שְׁהִזְמַן לֹא מְחַפֵּה, כְּמֵאֲמַר הַחֲכָם "הִזְהַר מִן הַזְּמַן כִּי הוּא
 אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שְׁתּוֹפֵס אֶת עַצְמוֹ רוֹאֶה שֶׁהוּא כֶּבֶד בְּגִיל
 שְׁלוּשִׁים, מַה עוֹשִׂים עִכְשָׁו? עַל זֶה בָּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
 וְנוֹתְנִים לָנוּ עֶצֶה (יְבָמוֹת סג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, תֵּרַד מְדֻרְגָה
 וְאֵל תִּחְזִיק מִעַצְמְךָ כֹּל כֶּךָ גְּדוּל וְכוּ', וְאִז תִּמְצָא בְּקִלוֹת בַּת זוּג
 מִה שִׁיתָאִים לְךָ.

רֹאה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַסֵּדֶר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל
 אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה שְׁאָדָם זוֹכֶה וְלוֹמֵד בְּכָל יוֹם מְקַרָּא מְשֻׁנָּה
 גְּמָרָא הִלְכָה וְאֶגְדָּה וְכוּ', שְׁעַל יְדֵי זֶה מוֹחֵל לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

על כל עוונותיו, כמאמרם ז"ל (ירושלמי ראש השנה פרק ד' הלכה ח')
 כִּיּוֹן שְׁקִבְלֶתֶם עֲלֵיכֶם עַל תּוֹרָה מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיכֶם כְּאִלּוּ לֹא
 חֲטַאתֶם מִיְמֵיכֶם, אָדָם שְׁנַכְשֵׁל עִם כָּל כֶּף הַרְבֵּה עֲבֵרוֹת חַמּוּרוֹת
 וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל אִם הוּא לֹקַח אֶת עֲצָמוֹ וְנִכְנַס בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה, אֲזִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו, וְלִכֵּן
 אֲנִי שׂוֹאֵל אוֹתָךְ הָאֵם זֶה לֹא כֹדָאֵי לְלַמַּד תּוֹרָה, שְׂבֻזָּה נִתְּכַפֵּר לוֹ
 כָּל עוֹנוֹתָיו?

וְכֵן אֲשַׁרְיָךְ וְאֲשַׁרֵי חֶלְקֶךָ שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת
 הַחֲכָמָה חוּצָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מְזָה בְּתַקוּן הַבְּרִית, כִּי כֶּף קִבְלָנוּ
 מִרְבָּנוּ ז"ל מִתְּנָה שְׁנִקְרָא הַפְּצָה, לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים
 בְּתוֹךְ שְׂכַבְתִּי הָעָם, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א'
 סִימָן י"ד) שְׁעַל יְדֵי שְׂמֻקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
 מַעֲלִים אֶת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְשׁוֹרְשׁוֹ, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
 (בְּבֹא מַצִּיעַא פ"ח.) עַל פְּסוּק (יְרֵמְיָה ט"ו) "אִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל"
 אִלּוּ שְׂמֻקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא
 יָקָר מְזוּלָל, הֵינּוּ מְזוּלוֹתָה דְּגִלוּתָא, הֵלוֹאֵי שְׁהֵיִיתָ מַצִּיתָ אֶת
 מוֹהַרְנָתָ ז"ל יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּעֵנִין הַפְּצָה, כִּי בְּפִרוּשׁ הַנִּיחַ לָנוּ צְנוּאָה
 אַרְבַּע יָמִים לְפָנֵי הַסֵּתְלָקוֹתוֹ וְאָמַר אֲזִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "הֶעֱבַדְהָ
 שְׁלָכֶם יְהִיָּה יְפּוּצוֹ מַעֲיִנוֹתֶיךָ חוּצָה".

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַצִּית אוֹתִי וְאֲזִי תַצְלִיחַ
 דְּרַכְךָ בְּחַיִּיךָ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

שִׁבְב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ח חֲשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (חיי מוהר"ן סימן שי"ט) אֲנִי אֶעֱשֶׂה מִכֶּם כְּתוֹת כְּתוֹת; שְׁגַם בֵּין אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיֶה הַרְבֵּה כְּתוֹת, אֲבָל רַבְּנוּ ז"ל לֹא אָמַר שֶׁהַכִּיתוֹת צְרִיכוֹת לָרִיב בֵּינֵיהֶם וְכוּ', וְכָל הַמְּרִיבוֹת וְהָאֵי הַבְּנוֹת שֵׁישׁ בֵּין הַכְּתוֹת זֶה רַק בָּא מִמֶּה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה מ"ז): מְשַׁרְבוּ תַלְמִידֵי שְׂמַאי וְהַלֵּל שְׁלֵא שְׁמֵשׁוּ כָּל צוֹרֶכֶן רַבּוּ מִחִלּוּקוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וְנַעֲשִׂית תּוֹרָה כְּשִׁתִּי תוֹרוֹת; וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר שְׂכִיתָהּ אַחַת לֹא תַרְיֵב עַל כְּתָהּ שְׁנֵיָהּ, אֲלֵא לְזַכֵּר שְׁאֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים מְרַבֵּי אֶחָד, וְאֲנַחְנוּ נוֹסְעִים לְאוֹתוֹ רַבִּי לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן, וְאֲנַחְנוּ לוֹמְדִים אֶת אוֹתוֹ סֵפֶר הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוֹטֵי מוֹהַר"ן", וְלִכֵּן לְמָה צְרִיכִים לָרִיב, וְעַל כֵּן שְׁכָּל אֶחָד יִלֶּךְ אֶל הַכְּתָהּ שֶׁהוּא בּוֹחֵר, הַכְּתָהּ שֶׁל "הַיֵּכֶל הַקְּדוֹשׁ" זֶה רַק תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, תּוֹרָה וְתַפְלָה, צְדָקָה וְחֶסֶד, הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְשַׁעוּרִים כְּסֹדֶרֶן כְּפִי סֵדֶר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וּמִי שְׁלֵא יְכוּל לְעֲמוּד בְּזֶה, שְׂיִבְחֵר לְעֲצֻמוֹ כְּתָהּ אַחֲרַת, הָעֶקֶר שְׂכִיתָהּ אֶחָד לֹא תַרְיֵב עִם כְּתָהּ שְׁנֵיָהּ, כִּי כָּל מִי שְׂמִקְרַבָּאֵל רַבְּנוּ ז"ל, רָאוּי לוֹ לְשִׁמוּחַ מְאֹד מְאֹד, וּכְמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סימן קע"ז) שְׂרָאוּי לָכֶם לְשִׁמוּחַ בַּהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ. וְאֵף עַל פִּי שְׂאִין אֲתֶם יוֹדְעִים מְגַדְּלַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ רָאוּי

לְכֶם לְסִמּוֹךְ עָלַי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מִגְדֻלְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִזְכִּיר אֶז הַפְּסוּק (תהלים קל"ה ה') "כִּי אֲנִי יוֹדַעְתִּי כִּי גְדוֹל הוֹי"ה וְגו', גַּם רְאוּי לְכֶם לְשִׁמוּחַ בִּי, מֵה שְׁזַכִּיתֶם לְיְהוָה לְכֶם רַבֵּי כְּזֶה; וְאָמְרוּ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂמִי שְׂלֵא שְׂמַח בְּזֶה סִימָן שְׁנַפְגָּם אֶצְלוֹ הָאֲמוּנַת חֲכָמִים, וְלִכְן כָּל מִי שְׂמַקְרֵב אֶל רַבְּנוּ ז"ל יְהִי מִי שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה מְאִיזָה כֶּתֶה שְׂרַק לֹא יְהִי, רְאוּי לוֹ לְשִׁמוּחַ שְׂיִשׁ לוֹ שְׂיִכּוֹת אֶל רַבֵּי נוֹרָא וְנַפְלָא כְּזֶה שְׁנַשְׁלַח בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלּוֹ לְהַעֲלוֹת וְלְהַגְבִּיחַ אֶת כָּל הַיְרֻדִים וְהַנְּפוּלִים וְהַמוֹשְׁלָכִים אֵלּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁרִי אֵלּוֹ מְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂתַמִּיד שְׂמַחִים וְעֵלִיזִים וּמְקַבְּלִים אֶת פְּנֵי חֲבֵרֵיהֶם בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאֶפִּילוֹ שְׂלֵא שְׂיִכִּים אֶל אוֹתוֹ כֶּתֶה שְׂהֵם שְׂיִכִּים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם

שפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׂשִׁי עָרַב שְׁבַת קוֹדֵשׁ לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת כ"ח חֲשׁוֹן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שִׁישׁ לָךְ שְׁזַכִּיתָ לְחֹזֵר
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ל"ד).
 בְּמָקוֹם שְׁבַעֲלֵי תִשׁוּבָה עֲמִידִים, שֵׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים
 לְעֲמוֹד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָּא דְרַב כְּהֵנָא) גְּדוּל כְּחָה
 שֶׁל תִּשׁוּבָה שְׁפִינֵן שְׁאָדָם מְהֵרָה בְּלָבוּ לְעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה, מִיד הִיא
 עוֹלָה לֹא עַד עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלֹא עַד
 מִהֲלֶךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רְקִיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלֹא שֶׁהִיא
 עוֹמֶדֶת לִפְנֵי כֹסֵא הַכְּבוֹד, וְהַסֵּמ"ךְ מ"ם מְאֹד מְאֹד מְפַחֵד מִבֶּן
 אָדָם שְׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, כִּי כִּיּוֹן שְׁאָדָם בָּא אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 אֲפִילוֹ שֶׁהוּא עֹשֶׂה עַד עֲכָשׁוּ מֵה שֶׁהוּא עֹשֶׂה, וּמִתּוֹדָה וּמִתְחַרֵּט
 עַל כָּל מֵה שֶׁעֲשָׂה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּבֵר מְקַבְּלוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים (בְּמִדְבַר רַבָּה פֶּרֶשָׁה כ' סִימָן י"ג) בְּלָעָם הָיָה רָשָׁע עָרוֹם
 וְיָדַע שְׂאֵין עוֹמֵד בְּפָנָי הַפְּרַעְנוֹת אֲלֹא תִשׁוּבָה, שְׁכָל מִי שְׁחֹטֵט
 וְאוֹמֵר חֲטָאתִי, אֵין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ לִיגַע בּוֹ, בְּשִׁבְלֵי זֶה הוּא מִסִּית
 אֶת כָּל אָדָם מֵה לָךְ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה? וּמֵה לָךְ לְהִתְוֹדוֹת? כִּי הוּא
 יוֹדֵעַ שְׁמִי שְׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וּמִתּוֹדָה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵין רְשׁוּת
 לְמַלְאָךְ הַמּוֹת לִיגַע בּוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא נח) אֵין
 מְכָה בְּעוֹלָם שְׂאֵין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע תִּשׁוּבָה.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ שְׁזַכִּיתָ לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה אֲצֶל רַבְּנוּ
 ז"ל אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מֵזֶה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלַהֲלֵנוּ רַבְּנוּ ז"ל (ח"י מוה"רן
 סִימָן ת"ה) הֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוּל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ
 שְׂאֵין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירוּשָׁה מְאֹבֹתִי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִתֵּן לִי זֹאת
 בְּמִתְנָה, שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ מֵהוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵינֵי אַתֶּם פְּלִכְכֶם,
 בְּוֹדָאֵי תְלוּיִין בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֲלֹא אֲפִילוֹ כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ תְלוּי
 בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי; וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְעֵנִין רֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ (ח"י

מוהר"ן סימן ת"ו) שִׁיכוּלִין אִז אַנְשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מֵה שֶׁבְכָל הַשָּׁנָה לֹא הָיָה בְּאֶפְשֶׁר שְׂיִהְיֶה לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אֶפֶן, אַף עַל פִּי כֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יְכוּלִין אֶפִּילוֹ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן. אַף עַל פִּי שֶׁבְכָל הַשָּׁנָה אֶפִּילוֹ הוּא בְּעֶצְמוֹ ז"ל לֹא הָיָה יְכוּל לְתַקְנֵם, אָבֵל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הֵם יְכוּלִים לְקַבֵּל תְּקוּנִים. כִּי אָמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתְקוּנִים מֵה שֶׁבְכָל הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינוֹ יְכוּל לַעֲשׂוֹת; וְלִכֵּן רָאוּי לָךְ לְשִׁמוּחַ מְאֹד מְאֹד שְׂזִכִּיתָ לְהִיּוֹת אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבּוֹדָאֵי תִזְכָּה לְתַקְוֹן נְצַחֵי.

בְּעֵינֵי תְקוּן הַבְּרִית עֲלֶיךָ לְדַעַת שְׂאֲתָה מְכָרְחָ לְהַתְחַתֵּן, כִּי כָךְ כָּתַב מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת יוֹם הַכַּפּוּרִים הַלְכָה א' אוֹת א') מִי שְׂאֵינוֹ נְשׂוּי הוּא פָּגוּם בְּבְרִית, וְלִכֵּן מְכָרְחִים לְהַתְחַתֵּן מֵה שְׂיִוְתֵר מֵהָר, וְזֶה הָיָה דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, כִּי אִם אָדָם הוּא רוּק עַל יְדִיזָה הוּא בָּא לְפָנֶי הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, שְׂזָה הָעוּוֹן הִכִּי חָמוּר, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (נִדָּה י"ג). אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן כָּל הַמוֹצֵיא שְׂכַבְתָּ זֶרַע לְבִטְלָה חַיִּב מִיתָה; וְאָמְרוּ (ש"ס) רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי אֲמִי אֲמָרֵי כְּאֵלוֹ שׁוֹפֵךְ דָּמִים שְׂנֵאָמַר (יִשְׁעִיָה נ"ז ה') "הַנְּחָמִים בְּאֵלִים תַּחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן שְׂחִטֵּי הַיְלָדִים בְּנִחְלִים תַּחַת סַעֲפֵי הַסְּלַעִים" אֵל תִּקְרֵי שׁוֹחֲטֵי אֶלָּא סוֹחֲטֵי; כִּי מְכַל טַפָּה וְטַפָּה יְכוּלִים לְהוֹלִיד וְלָד, וּכְשִׁסוֹחֲטָ אֶת זֶרַעוֹ לְבִטְלָה הוּא שׁוֹחֲטָ אֶת יְלָדָיו, וְהָעוּוֹן הַזֶּה מְטַמֵּם אֶת הַמֶּחַ וְהַדַּעַת, וּמְכַנֵּס אֶת הָאָדָם בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וּבִיֵּאוּשׁ גְּדוֹל כְּאֵלוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹנָא אוֹתוֹ, וְלֹא צָרִיךְ אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן מוּבָא (שְׁלַחַן עָרוּךְ אוֹרַח חַיִּים סִימָן ר"מ סַעֲיָה י"ד) שְׂכַבְתָּ הַזֶּרַע הוּא כַח הַגּוֹף וּמְאֹר הָעֵינַיִם וְכָל זְמַן שְׂתַצָּא בִּיוֹתֵר, הַגּוֹף כָּלָה וְחַיָּו אוּבָדִים וְכָל הַשְּׁטוּף בְּבַעֲיָלָה זְקָנָה קוֹפְצָת עָלָיו וְכַחוֹ תִשָּׂשׁ וְעֵינָיו כֵּהוֹת וְרִיחַ רַע נוֹדֵף מִפִּיו וְשַׁעַר רֹאשׁוֹ וְגַבּוֹת עֵינָיו

וְרִיסֵי עֵינָיו נוֹשְׁרִים וְשַׁעַר זַקְנוֹ וְשַׁחֲיוֹ וְשַׁעַר רַגְלָיו רַבָּה וְשָׁנָיו
 נוֹשְׁרוֹת וְהִרְבָּה כְּאֲבִים חוּץ מֵאֵלֹוּ בְּאִים עָלָיו, אָמְרוּ חֲכָמֵי
 הַרוֹפְאִים אַחַד מֵאֲלָף מֵת מִשְׁאָר חֲלָאִים וְהָאֲלָף מֵרַב תּשְׁמִישׁ
 לְפִיכָךְ צָרִיךְ אָדָם לִיזְהַר; הֲרִי שֶׁלֶף לְפָנֶיךָ מֵהַ זֶה גֹרֵם גַּם
 בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְלִכֵּן כָּל רוֹק מְכַרַח לְהִתְחַתֵּן מֵהַ שְׁיוֹתֵר מֵהַר, וְלֹא
 יִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁאוֹמֵר אַחֲרֵת, וְרַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד
 לְהִתְחַתֵּן מֵהַ שְׁיוֹתֵר מֵהַר, וְלֹא רָצָה לְקַבֵּל שׁוֹם רוֹק אֶצְלוֹ, אֲלֹא
 תָּמִיד שָׁלַח, קוֹדֵם לֶךְ לְהִתְחַתֵּן לְפָנֶי שְׁאֵתָה בָּא אֵלַי.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכּוֹלְתָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר אֵין
 לְמַעֲלָה מִזֶּה, וּמוֹהֲרַנ"ת ז"ל הִבְטִיחַ לְאַחַד מִתְּלַמִּידָיו אִם תִּהְיֶה
 תָּמִיד שְׂמֵחַ, לֹא תִרְאֶה פָּנֵי גִיּוֹנוֹם, וְיִכּוֹלִים לְהִבִּין אֵת זֶה
 בְּפִשְׁטוּת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֶלֶק ב' סִימָן קי"ט) אֵין
 עוֹלָם הַזֶּה יֵשׁ אֹו גִיּוֹנוֹם אֹו גֵן עֵדֵן, וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם מְסִתּוֹבֵב בְּזֶה
 הָעוֹלָם מְמַרְמֵר מְדַכָּא וְכוּ', אֲזִי הוּא טוֹעֵם אֵת טַעַם גִּיּוֹנוֹם בְּזֶה
 הָעוֹלָם רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן, כִּי אֵין עוֹד קָלְלָה יוֹתֵר מִזֹּו שְׁאָדָם
 מְסִתּוֹבֵב מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא וְעֻצּוֹב וּמִיּוֹאֵשׁ וְכוּ', וְזֶה בְּעֻצּוֹמוֹ
 הַגִּיּוֹנוֹם שְׁאָדָם מְסִתּוֹבֵב בְּעֻצּוֹבוֹת וּבְדַכָּאוֹן, וְלֹא מוֹצֵא אֵת
 מְקוֹמוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכּוֹלְתָךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
 וְאֵל תִּדְחֶה אֵת הַשְׁמֵחָה לְיוֹם מְחִרָתָ, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׁאֵין הַשְׁמֵחָה מִמְתַּנַּת לְאָדָם לֹא כָּל
 מִי שְׂשִׁמַח הַיּוֹם שְׂמֵחַ לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שְׂמַצֵּר הַיּוֹם מַצֵּר לְמַחֵר
 לְפִי שְׁאֵין הַשְׁמֵחָה מִמְתַּנַּת לְאָדָם; וְלִכֵּן תִּהְיֶה הַיּוֹם בְּשִׁמְחָה,
 וְתִגָּאֵל אֵת עֻצּוֹמָךְ מֵהַגִּיּוֹנוֹם שְׁאֵתָה נִמְצָא בָּהּ וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

שפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ כְּסֻלְיֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּהְיֶה רַק שֶׁשׁ וְשִׁמַּח עִם כָּל
הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֵׁשׁ בָּךְ, כִּי כִּךָ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרוֹכוֹת
נ"ז.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כְּפִלַּח הַרְמוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ,
אֲפִילוֹ רִיקְנִין שֶׁבָּךְ מְלֵאִים מִצְּוֹת כְּרָמוֹן; וּבְזֶה רְאוּי לְךָ לְשִׁמּוּחַ
מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׁמֻחָה סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם
עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׁמְחָה זֶה סִימָן שֶׁלְבוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו, וְצָרִיכִים
הֵרֵבָה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל שְׁמֻחָה, כִּי שְׁמֻחָה הִיא
אוֹר כָּל כִּךָ גְּדוֹל שְׂאֵי אֲפֶשֶׁר לְקַבֵּל אֶלָּא עַל יְדֵי רְבוּי תְּפִלָּה, לְבַקֵּשׁ
וּלְהַתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחִמּוּל עָלַי
וּזְכֵנִי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וְאַזְכֶּה לְרַקֵּד מְרֻב שְׁמֻחָה, שֶׁהַשְׁמֻחָה
יַעֲבוֹר דְּרָךְ רַמ"ח אַבְרֵי וּשְׁס"ה גִּידֵי, וְאַזְכֶּה לְהַרְגִּישׁ אֶת אֲמַתַּת
מִצִּיאוֹתְךָ יִתְבָּרַךְ, שְׂאֵתָה נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדֶךָ נִמְצָא, וְרַק בְּשִׁבִיל זֶה
נִבְרָאתִי וַיְרַדָּה נִשְׁמַתִּי אֶל הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחוּמְרֵי הַזֶּה, הַכֵּל כְּדֵי
שְׂאֲזֶכָה לְהַפִּיר אוֹתְךָ מִכָּל פֶּרֶט מִפְּרֻטֵי הַבְּרִיאָה, אֲבָל אֶתָּה יוֹדֵעַ
שֶׁפְּגַמְתִּי בַּמְחֻשְׁבָּה דְּבוּר וּבְמַעֲשֵׂי, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ עָלַי עֲצָבוֹת

וְעֲצָלוֹת, שְׁמֵשׁ נִמְשָׁךְ עָלַי כָּל הַצָּרוֹת וְהַדְּיָנִים וְהַעֲנִיּוֹת
וְהַדְּחָקוֹת, וְלִכְּנָן אָבִי שֶׁבְּשָׂמַיִם חוּס וְחִמּוּל עָלַי שְׂאֵזְכָה לְנַתֵּק אֶת
עֲצָמִי מִגְּשָׁמִיּוֹתַי, וְאֵזְכָה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאֶשְׂמַח אֶת עֲצָמִי,
וְכֵן אֵזְכָה לְשִׂמְחָת אֶת אַחֲרָיִם, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֹּו
מִלְּחֻזֶק שְׁבוּרֵי לֵב, וְתֵן בְּלִבִּי שִׂמְחָה שְׂאוּכַל לְשִׂמוּח בְּעֲצָמֵי עַם
נְקוּדַת יְהוּדוּתִי, וְכֵן אוּכַל לְשִׂמְחָת אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי חַיֵּי, עַד
הַיּוֹם שְׂאֶצְטַרֵּךְ לְעֹזֵב אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְגַם אֲז אֵזְכָה לְהַפְּלִל לְגַמְרֵי
בָּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאַחֲזֹר אֶל שׁוֹרְשֵׁי הַנִּצְחֵי אֲמֵן סְלָה. כֶּךָ
תִּתְפַּלֵּל כָּל יוֹם וְזֶה יוֹעִיל לָךְ מְאֹד, כִּי אַתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֲר וּלְשַׁעַר
אֶת גְּדֻלַּת הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שֶׁהוּא תָּמִיד שֵׁשׁ וְשִׂמְחָה, וְתַהֲלֵה לְאֵל
לְעַם יִשְׂרָאֵל יֵשׁ מִה לְשִׂמוּח שְׂזַכִּינוּ לְהַבְּרָאוֹת מִזְרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא
עָשָׂנוּ גּוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל שְׂזַכִּינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל
רַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה שֶׁהוּא בֵּן הַשִּׂמְחָה הַמְּשִׂמְחָה הַכֹּל וּמְנַחֵם הַכֹּל, וְעֲלוּ
כְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ה' כ"ט) זֶה יִנְחֵ' מִ'נִּוּוּ מִמַּעַשְׂשָׁנוּ וּמִמַּעַצְבוֹן יִדְּיָנוּ מִן
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אֲרָרָה הַיּוֹי"ה, כִּי מִי שֶׁרַק זֹכָה לְטַעַם אֶת טַעַם רִבְנוּ
ז"ל, הוּא תָּמִיד שֵׁשׁ וְשִׂמְחָה עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ בּוֹ,
וּבְאֱמֶת אִם בֵּר יִשְׂרָאֵל הִיָּה מִתְּבוֹנָן הִיָּה רוֹאֵה שֶׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם הוּא
מְסוּכָב עִם הַמוֹן מִצְוֹת שֶׁהוּא אֶפִּילוֹ לֹא שָׁם לֵב אֶל זֶה, כְּמֵאֲמָרָם
ז"ל (ירוּשְׁלַמֵי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ה') תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר אֵין לָךְ
אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שְׂאֵינוּ עוֹשֶׂה מְאָה מִצְוֹת בְּכָל יוֹם. קוֹרָא אֶת שְׁמַע
וּמְבַרֵּךְ לְפָנֶיהָ וְלֹא חֲרִיָּה, וְאוּכַל אֶת פִּתּוֹ וּמְבַרֵּךְ לְפָנֶיהָ וְלֹא חֲרִיָּה,
וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים שֶׁל שְׂמוֹנָה עֶשְׂרֵה, וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׂאֵר
מִצְוֹת וּמְבַרֵּךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הִיָּה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אֵין לָךְ אָדָם
בְּיִשְׂרָאֵל שְׂאֵין הַמִּצְוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ. תְּפַלֵּין בְּרֵאשׁוֹ וְתַפְּלִין
בְּזֵרוּעוֹ, וּמְזוֹזָה בְּפִתְחוֹ, מִלָּה בְּבִשְׂרוֹ, אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלְתִּיתוֹ
מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תְּהִלִּים קי"ט) "שֶׁבַע בְּיוֹם הַלֵּלְתִּיךָ

על משפטי צדקה". וכן הוא אומר (תהלים ל"ד) "חַנְּנֵה מִלְאָךְ הַיְיָ" ה סביב ליראיו ויחלצם".

זכר גם זכר שְׁפָל מֵה שְׁקוֹרָה עִם הָאָדָם זֶה הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִית מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן מִי שְׁמַכְנִים בְּעַצְמוֹ יִדְעֶה זֶה אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא מְשַׁגַּח רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי הוּא תָּמִיד שָׁשׁ וְשִׂמְחָה, כִּי מֵה יֵשׁ לוֹ לְהִיּוֹת שְׁבוּר? מֵה יֵשׁ לוֹ לְהִיּוֹת עֲצוּב וּמְמַרְמֵר וּמְדַכָּא? מֵאַחַר שְׁפָל עֲנִינּוֹ מְשַׁגַּח רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כְּמֵאמָרֵם ז"ל (חֵלִין ז:): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבְּעוֹ מִלְמַטָּה אֶלָּא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה; זֹאת אוֹמֶרֶת אֶפִּילוֹ מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבַּע הַקִּטְנָה לֹא מְקַבְּלִים לְפָנָי שְׁנִכְרוּ קוֹדֵם מִלְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם, וְכֵן אָמְרוּ (יוֹמָא לח.) בְּשִׁמְךָ יִקְרָאוּךָ וּבְמִקוֹמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ, אֵין אָדָם נוֹגַע בְּמֵה שְׁמוּכֵן לְחִבְרוֹ, וְאֵין מְלָכוֹת נוֹגַעַת בְּמְלָכוֹת חֻבְרָתָה אֶפִּילוֹ כְּמֵלָא נִימָא, זֹאת אוֹמֶרֶת אַף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לִיגַע בְּמֵה שְׁשִׁיךָ לְהַשְׁנִי, אִם לֹא שְׁהַכְרִיזוּ קוֹדֵם בְּשָׁמַיִם, וְכֵן אָמְרוּ (בְּרֻכּוֹת נח.) אֶפִּילוֹ רִישׁ גְּרַגְיָתָא מִן שְׁמִיָּא מְנוּ לִיָּה; זֹאת אוֹמֶרֶת שְׁאֶפִּילוֹ עֲבוּדָה בְּזוּיָה וּפְשׁוּטָה כְּמוֹ לְנִקּוֹת בִּיּוֹב וְכוּ' וְכוּ', אָדָם לֹא יִקְבֵּל מְשָׁרָה כְּזוֹ, עַד שְׁמְכַרְיִזִין קוֹדֵם בְּשָׁמַיִם וְכוּ', רוֹאִים מִכָּל זֶה אֵת גּוֹדֵל הַשְׁגָּחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית עַל כָּל בֶּן אָדָם, אֵין הַעוֹלָם הַפְּקָר כָּלֵל, אֶלָּא הַכֹּל מְשַׁגַּח בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִית מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע שְׁנוֹסַעַת עֲגָלָה מֵלֹא תִּבֵּן וְקֵשׁ, וְנִפְלָה חֲתִיכַת קֵשׁ בְּדִיוֹק בְּמִקוֹם הַזֶּה וְכוּ', גַּם בְּזֶה יֵשׁ כְּנֻגָה עֲלִיוֹנָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֵין דְּבָר בְּלִי הַשְׁגָּחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, וְזֶה הַתְּכָלִית שְׁאָדָם צָרִיךְ לְהַגִּיעַ אֵל זֶה, לְהַכִּיר אֵת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִכָּל פְּרִטִי הַבְּרִיאָה,

כְּמוֹבֵא בְּזֵהָר (זֵהָר בָּא מ"ב) בְּגִין דִּישְׁתַּמּוּדְעִין לִיה; כָּל הַבְּרִיאָה
נִבְרָאָה רַק כְּדִי לְהַכִּירוֹ יְתַבְּרָךְ.

רְצִיתִי מְאֹד שְׁכָל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֵׁישׁ בִּידוֹ אִיזָה
אוֹמְנוֹת, שִׁיפְתַּח עֶסֶק עֲצָמָאֵי וַיִּפְרְגֵן לְהַשְׁנִי, כִּי יֵשׁ מְקוֹם לְכָל
אֶחָד וְאֶחָד וְאֶפִּילוֹ בְּאוֹתוֹ תַּחֲסוּם וְכוּ', אוּ לְקַחַת שְׁתַּפּוֹת עִם אֶחָד
מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דִּיקָא, כְּדִי שְׁלֵא נַצְטַרְךָ טוֹבוֹת מֵאַחֲרִים, וּכְבָר
אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ג'): בְּשַׁעָה שְׁנַכְנְסוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל
אֶצֶל דָּוִד הַמֶּלֶךְ, אָמְרוּ לוֹ אַדּוּנֵינוּ הַמֶּלֶךְ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל צְרִיכִין
פְּרֻנְסָה, אָמַר לָהֶם לְכוּ וְהַתְּפַרְנְסוּ זֶה מִזֶּה, כִּי רַק זֶה הָעֲצָה שְׁאֶחָד
יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי, וַיִּפְרְגֵן לְהַשְׁנִי, כִּי הִקְנֵאָה שְׁאֶחָד מִקְנֵא בַּהַשְׁנִי זֶה
מֵה שְׁהוּרַס אֶת הַפְּרֻנְסָה, כִּי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הִיקְרִים הָיוּ יְכוּלִים
לְהַתְּפַרְנֵס בְּכָבוֹד גְּדוֹל מְאֹד, אִם אֶחָד הָיָה מִפְּרֻגָן לְהַשְׁנִי, וְהָיָה
קוֹנָה רַק אֶצֶל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִזּוֹ הָיָה טוֹב לְכַלְנוּ, כִּי עַכְשָׁו
הַתְּגַלָּה לָנוּ מִי בְּאֻמַּת בְּשַׁקֵּט הָאוֹיְבִים שְׁלָנוּ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי
אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁפוֹתַחִים עֶסְקִים וְנַעֲשִׂים עֲצָמָאִים, וְלֹא צְרִיכִים
לְלַכֵּת לְקַנּוֹת בְּשׁוּם מְקוֹם אֶלָּא אֶצֶל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִישׁ אֶת
רַעְהוּ יֹאמַר חֲזַק וַיִּתְּפַרְנְסוּ בְּכָבוֹד גְּדוֹל.

אַנִּי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכוּלְתָךְ
לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, שְׁזֵה סְגוּלָה לְאַרְיִכוֹת
יָמִים וְשָׁנִים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ח'): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם
פְּרֻשִׁוֹתָיו עִם הַצְּבוּר שָׁנִים מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, שְׁכָל הַמְּשָׁלִים
פְּרֻשִׁוֹתָיו עִם הַצְּבוּר מֵאַרְיִכִין לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו, מִשְׁנָה: לְגַרֵס
בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת כְּסֻדְרָן, שְׁזֵה מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל
מִינֵי חֲלוּדָה, כִּי מִשְׁנֵי"ה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה, וְכֵן זוֹכִים עַל יְדֵי רַבּוּי

למוד מִשְׁנֵיּוֹת לְפָרְנָסָה בְּשָׁפַע, כִּי מִשְׁנֵי"ה עוֹלָה כְּמִסְפֵּר פְּרָנָס"ה, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֶזֶק מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, אוֹ שֶׁתִּלְמַד לְבַד אוֹ שֶׁתִּלְמַד עִם חֲבֵרוֹתָא אוֹ שֶׁתִּלְךָ לְשִׁמוּעַ שְׁעוֹר בְּדָף הַיּוֹמִי, כִּי אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׂזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיהָ דְּבַר זֶה, כִּי כָּל הַיְהוּדוֹת תְּלוּי כְּפִי שְׂאָדָם זוּכָה לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא, וְדַע לָךְ שֶׁהַשְּׁלֵשָׁה לַמּוֹדִים הָאֵלוֹ מְקַרָּא מִשְׁנָה גְּמָרָא הֵם עֵקֶר הָעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת ק"כ). "וּבְבֵיתִי אֵין לָחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מְקַרָּא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׂזֵה נִקְרָא עֲנִי מִי שְׂלֹא לִוְמוֹד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לַמּוֹדִים הָאֵלוֹ.

הָעֵקֶר תְּרַגִּיל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְטָלָן, אֲפִילוֹ כְּמָה דְבוּרִים שְׁמַדְבָּרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה רוּשָׁם גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרַךְ

שְׁפָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיֵּצֵא א' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ כְּסֵלִיו ה'תַּשְׁע"ד

שלום רב אל ... תחיה

אני מאד מאד מבקש אותך שתצטרפי עם נשות אנשי
 שלומנו שמתאספות יחד פעמים בשבוע לערבי שמחה ושרות
 ורוקדות יחד, שדבר זה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך כשעם
 ישראל שמחים ועליזים, שזה מקרב אחד להשני, והסמך מ"ם
 מאד מאד מפחד שיהיה אחדות בין נשמות ישראל, ולכן הוא
 עושה כל מיני פעלות שבעולם שיהיה רק פירוודים, כי זה הכח
 הטמאה שלו "הפרד ומשל", ולכן זה לעמת זה אנחנו צריכים
 לראות להתאחד יותר ויותר, ולשמוח ולרקד בכל יום ויום.

ואני מאד מבקש אותך שלא יזכר ולא ימצא במחנינו שום
 אשה שמדברת לשון הרע על השניה ומרכלת מזאת על זאת וכו',
 כי אני לא יכול לסבל אשה כזו שיש לה עזות מצח לרכל
 מאחת על השניה וכו' וכו', בשעה שכל אחד יש לו פצע פתוח
 וכו', מרב הצרות והיסורים והמרירות שעובר על כל אחת ואחת
 וכו', ועוד זאת באה בלי בושא לרכל מזאת על זאת וכו', ועוד
 שמים מלח על פצע הפתוח וכו' וכו', ולכן אני מאד מבקש אותך
 שתשמרי שלא יהיה במחנינו שום אשה שמרכלת אחת על
 השניה, כי אין לה מה לעשות אצלנו כלל, יש כמה נשים גרושות
 שאין להן מה לעשות רק לרכל מאחת על השניה, ולכן אני מאד
 מאד מקפיד על דבר זה כי הקהלה שלנו היא קהלה מיחדת
 במינה, חממה של אמונה, ואני לא רוצה שימצא בינינו איזה
 תולעים וכו', שרוצות לקלקל את הפרם שנטעתי ביזע ובדם זה
 חצי יובל שנים, ולכן אל תתני שאיזה אשה תרכל על השניה, כי
 אני מאד מאד מקפיד על זה.

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁכָּל אִשָּׁה שֵׁישׁ לָהּ אֵיזָה כְּשֶׁרוֹן לְאֵיזָה עֶסֶק, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לִפְתּוֹחַ עֶסֶק עֲצֵמָאִי, כְּדֵי שֶׁכָּל אַחַת תִּתְּפָרֵנס בְּכַבוֹד, וְתִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְאֹד מְכַשְׁרוֹת לְהִרְבֵּה תַחֲוּמִים, וְלִכֵּן רְצִיתִי שִׁיפְתּוּחוֹ עֶסֶק עֲצֵמָאִי מֵעַצְמָם, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ג'): בְּשַׁעַה שֶׁנִּכְנָסוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אֶצֶל דּוֹד הַמֶּלֶךְ, אָמְרוּ לוֹ אֲדוֹנֵינוּ הַמֶּלֶךְ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל צְרִיכִין פְּרֻנְסָה, אָמַר לָהֶם לְכוּ וְהִתְּפָרְנוּ זֶה מִזֶּה, כִּי רַק זֶה הָעֵצָה שְׂאֵחַת תַּעֲזֹר לְהַשְׁנִיָּה, וְתִפְרָגֵן לְהַשְׁנִיָּה.

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה בִּיּוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוּלָּה לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְלִהְתְּגַבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָרָה שְׁחוֹרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כֻּלָּם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוּל הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשִּׁמְחָה מִמְתַּנְּת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׁמַּח הַיּוֹם שִׁמַּח לְמַחַר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחַר לְפִי שְׂאִין הַשִּׁמְחָה מִמְתַּנְּת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה הַשִּׁמְחָה מִצְוִיָּה אֶצְלָךְ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שִׁמְחָה מִתְּרַחֵב הַלֵּב וְיִכּוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּר, כִּי מֵה שְׂאִין הָאָדָם מִתְּחִזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפַנֵּי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַפְאוֹן, אֲבָל תַּכְּף וּמִיד שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עַצְמוֹ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲזִי נִפְתָּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ד - חֵלֶק רְמוּ בְּנַחֲלֵי רְכָא

הַמֵּאַחַל לָךְ חֵדֶשׁ מְבָרָךְ

שְׁפוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא א' דְּרֵאשׁ חֵדֶשׁ כְּסֻלְיוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל זֶה שְׁאַתָּה שְׂד"ר עֲבוּר קֵהֶלְתָּנוּ
הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְאַתָּה אוֹסֵף אֶת הַקְּפוֹת שֶׁל
צְדָקָה, שֶׁבָּזָה אַתָּה עוֹזֵר לְקִדְּם אֶת הַקֵּהֶלָה הַקְּדוּשָׁה הַשְּׁלֵנוּ, וְלִכֵּן
חֶזֶק וְאַמִּץ מְאֹד בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וּבִזְכוּת זֶה הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ
הוּא יִתֵּן לָךְ שְׁפַע שְׁלֵא תִיָּאֲרֶת, כִּי מִי שֶׁעוֹזֵר לְרַבְּנוּ ז"ל מְקַבֵּל
חַזְרָה, כְּמוֹ שְׁאַמֵּר "מִמִּי שְׁאַנִּי מְקַבֵּל אֲנִי נוֹתֵן".

יעֲזֹר הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצַלִּיחַ אֶת דְּרָכֶךָ תָּמִיד, וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּהִיָּה חֶזֶק מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל אֶת
הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי מִי שֶׁמְקַפֵּיד לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן, עַל
יְדֵי זֶה נִשְׁפַּע עָלָיו שְׁפַע דְּקִדְּשָׁה, וְנוֹשָׂא חַן בְּעֵינָי כָּל רוֹאִיו, וְאִם
בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים אֶת הַמַּעֲלָה שֶׁל אָדָם שֶׁמְקַפֵּיד לְהַתְּפַלֵּל
בְּמִנְיַן, אֲזִי הָיָה תָּמִיד מִתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן.

וְכֵן תְּקַפֵּיד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁהוּא חִיוֹת
לְהַנְפֵּשׁ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשׁוֹקֵד בְּכָל יוֹם בְּלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי, שְׂאֵז אֵל רַב
טוֹב הַצָּפוֹן יִזְכֶּה.

המאחל לך חדש מברך

שפז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא א' דראש חדש
כסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל הפליג מאד מאד במעלת לתת פדיון נפש, ואמר
(חיי מוהר"ן סימן תקל"ט) שטוב מאד לתן בכל עת על פדיונות
לצדיקים, אפילו שלא בעת צרה חס ושלום. וספר מכמה אנשים
ממדינת קיר"ה שרגילים מאד להרבות בנתינת פדיונות תמיד.
ואמר שאלו היה לו איש צדיק שיהיה ראוי לעשות לו פדיון, היה
נותן לו על פדיון בכל יום ובכל עת. ודבר מזה הרבה פי פדיונות
הם דבר גדול מאד; ועל ידי זה נמתקים הדינים מבני אדם, ואם
היו יודעים מה זה לתת פדיון להצדיק, היו נזהרים בזה מאד
מאד, כי סוף כל סוף הצדיק דבוק בהקדוש ברוך הוא בבטול כל
הרגשותיו שלא נראה בחוץ כלל, ובזה שאדם נותן פדיון הוא
נותן את זה כביכול להקדוש ברוך הוא בעצמו, ועל ידי זה נמתק
ממנו כל הדינים, ואמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן קפ"ח)
שפליאה בעיני אם מביאין פדיון לאחד ומספריין לו צערו, כגון
מחולה וכיוצא כשאינו מרגיש הצער והיסורין כמו החולה
בעצמו וכו'; וזה מעלת גדולי מקרבי הצדיקים שכל כך דבוקים
בו יתברך עד שמרגישים את צער של כל בר ישראל, וכשמביאים

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ד - חֵלֶק רְמוּ בְּנַחֵל רַכֵּג

לָהֶם פְּדִיּוֹן אֲזִי אַחַר כֶּךָ שׁוֹפְכִים אֶת לִבְכֶם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ וּמִבְקָשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שְׂיַחֲוֶס וִירַחֵם עַל זֶה שֶׁהֵבִיא לוֹ פְּדִיּוֹן, וּכְבָר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת הַמִּתְקַת דִּין סִימָן ס"ו) צָרִיךְ לִתֵּן מָמוֹן עַל פְּדִיּוֹן; וְלִכֵּן הוּא דְבָר גְּדוֹל מְאֹד לְהִיּוֹת רָגִיל לְתֵת לְאִישׁ כֶּשֶׁר עַל פְּדִיּוֹן, וּבְנֹדָאֵי יְכוּלִים לְתֵת אֶת זֶה מִכֶּסֶף מַעֲשֵׂר, כִּי זֶה בְּכָלֵל צְדָקָה, הֵן לְהַצְדִּיק, וְהֵן בְּשִׁבִיל עֲצָמוֹ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מֵאֲתָנוּ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

שִׁפְחָ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא א' דְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁכָל קֶבֶר שֶׁל צְדִיק מְאֹד מְסֻגָּל שְׂיִתְקַבְּלוּ שֵׁם תְּפִלוֹתָיו וּבִקְשׁוֹתָיו, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְׁתַּטְּחוֹת עַל קִבְרֵי הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אֲפִי עַל פִּי שְׁאִינוּ רְאוּיֵי לָכֶּךָ; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְלִכְתּ אֵל קִבְרֵי צְדִיקִים אֲשֶׁר שֵׁם שׁוֹרָה הַנֶּפֶשׁ שֶׁל הַצְּדִיק וְכוּ', וּכְשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל בָּא שְׁמָהּ וּבּוֹכָה וּמִתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ בְּזִכּוֹת הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה הַנִּטְמָן פֹּה, בְּנֹדָאֵי יִרְאֶה יְשׁוּעָה אִם יִהְיֶה עֵת רְצוֹן אֲזִי וְכוּ'.

עם כל זאת צְרִיכִים לְדַעַת שְׁלֹא בְּכָל מְקוֹם הַצְּדִיקִים יוֹרְדִים לְשִׁמוּעַ אֶת תְּפִלַּת הַמְּבַקְשִׁים וְכוּ', כִּי הֵם נִמְצְאִים לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה וְכוּ', אֲלֵא צְדִיקִים שֶׁבְּפְרוּשׁ גָּלוּ שִׁבּוּאוֹ אֲלֵיהֶם, אֲצִלִּי הֵם יְכוּלִים לְהוֹשִׁיעַ וְכוּ'.

וְהִנֵּה הָאָרִיז"ל אָמַר שֶׁהַזְּמַן לְלַכֵּת אֶל קְבְרֵי צְדִיקִים זֶה בְּעָרֵב רֹאשׁ חֹדֶשׁ וּבַחֲמִשָּׁה עֶשֶׂר בַּחֹדֶשׁ שְׂאֵז אִם זֹכִים, נִפְשָׁם שֶׁל הַצְּדִיקִים מִתְחַבְּרַת אֶל שׁוֹרְשָׁם וְכוּ', וְאֵז הוּא עֵת רְצוֹן לְלַכֵּת בְּקְבְרֵי צְדִיקִים, מְלַבֵּד צְדִיקִים שֶׁבִקְשׁוּ שְׁתִּמֵּיד יְבוֹאוּ אֲלֵיהֶם כְּמוֹ רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁם הוּא עֵת רְצוֹן בְּכָל פֶּעַם, וְכֵן אֲצִל גְּדוּלֵי מוֹבְחָרֵי הַצְּדִיקִים גַּם כֵּן שֶׁם הוּא עֵת רְצוֹן בְּכָל פֶּעַם לְפַעֵל כָּל מֵה שְׁרוּצִים.

הַרְבֵּה הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִשְׂרָאֵל דִּבַּר בְּעַר מוּולֵעֵדֵנִיק זִי"ע הִזְיָה תְּלִמִּיד שֶׁל הַמַּגִּיד רַבִּי מְרַדְכֵי מִטְשֶׁרְנוּבִיל זִי"ע, וְהִזְיָה נוֹדַע כְּפוּעֵל יְשׁוּעוֹת, וְהִצְמַח צֶדֶק זִי"ע שֶׁלַח אֲלָיו, וּמֵאֵז נִתְפָּרְסַם בְּעוֹלָם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאָמַר "שֶׁהַדְּרֹךְ שֶׁלּוֹ הוּא דְרֹךְ שֶׁל שְׂמֻחָה", וְחִבֵּר סֵפֶר "שְׂאֲרִית יִשְׂרָאֵל" עַל פִּי דְרֹךְ חִסִּידוֹת וּמוֹסֵר, וְעוֹד בְּחַיִּים חִיוֹתוֹ אָמַר מִי שֶׁרַק יִגַּע בְּיַדִּית שֶׁל דִּלְתוֹ, כְּכֹר יִרְאֶה יְשׁוּעָה וְכוּ', וּמֵאֵז שֶׁנִּפְתַּח חֲזָרָה צִיּוּנוֹ אֲזִי נוֹסְעִים אֲלָיו לְהִתְפַּלֵּל שֶׁם, אֲבָל אֵין בְּפְרוּשׁ צְוָאָה מִמֶּנּוּ שִׁבּוּאוֹ אֲלָיו.

[מְקוֹם קְבָרוֹ הַקְּדוֹשׁ מְקַדֵּשׁ גַּם לְהַבְדִּיל אֲצִל אֵינָם יְהוּדִים, וּמַחְמַת הַקּוּמוֹנִיסְטִים יִמַח שְׁמָם, הָיוּ נִגְדַּ כָּל דְּבַר שֶׁשִּׁיף לְאַמוּנָה, וְרָאוּ שֶׁאֲפִילוֹ אֵינָם יְהוּדִים בְּאִים שְׂמָה, אֲזִי סִתְמוּ אֶת הַפֶּתַח שֶׁל הָאֵהָל וְכֵן הַחֲלוֹנוֹת עִם בְּטוֹן כְּדֵי שְׁלֹא יוּכְלוּ לְלַכֵּת שֶׁם, וְכִשְׁנִפְּלָה הַקּוּמוֹנִיזְם אֵז פִּתְחוּ אֶת זֶה חֲזָרָה, וְאֲנִי בְּעֶצְמִי הִיִּיתִי

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִי"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנַחֲל רַכָּה

שָׁמָּה אַחַר שִׁפְתָּחוּ אֶת זֶה, וְרֵאתִי שָׁמָּה מֵרֵאָה שְׁלֹא רֵאתִי בְּשׁוּם מְקוֹם שְׁבַעֲוֹלָם, הֵייתִי שָׁם לְבַד, וְאֵיךְ שֶׁנִּתְּוֹדַע לְהַגּוֹיִים שֶׁהַמְּקוֹם פְּתוּחַ וְאַחַד נִמְצָא שָׁמָּה, הִתְחִילוּ לְבוֹא בְּהַמוֹנֵיהֶם גְּבָרִים וְנָשִׁים וּבָכוּ וְהִתְפַּלְלוּ שָׁם בְּשִׁפְהַ רוֹסִית, וְזָרְקוּ כֶּסֶפִים עַל הַקְּבָר, וְעוֹד לֹא רֵאתִי בְּשׁוּם מְקוֹם מֵרֵאָה כְּזֶה אֵיךְ שֶׁאֶפִּילוּ אֵינָם יְהוּדִים עֹמְדִים בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת וּמְבַקְּשִׁים שָׁמָּה בְּשִׁפְתָּם].

עַם כָּל זֹאת לֹא כָּתוּב בְּשׁוּם מְקוֹם שֶׁהוּא בִקֵּשׁ לְבוֹא אֶל צִיוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ, אֲלֵא נִתְקַים מֵה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסָחִים ס"ו:) הַנִּיחֻוּ לְהֵן לְיִשְׂרָאֵל אִם אֵין נְבִיאִים הֵן בְּנֵי נְבִיאִים הֵן; וְאִם עַם יִשְׂרָאֵל נִמְשָׁכִים שָׁמָּה סִימָן שְׂרוּאִים שָׁמָּה יִשׁוּעוֹת.

עוֹד לֹא הָיָה צְדִיק בְּעוֹלָם שֶׁיִּבְקֵשׁ שֶׁיִּבּוֹאוּ אֶל הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שְׁלוֹ וְיִתְּנוּ פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה עֲבוּרוֹ וְיֵאמְרוּ אֶת הַעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים "תְּקוּן הַכְּלָלִי" וְאֵז אֶפִּילוּ אִם עָצְמוּ וְגָבְהוּ חֲטָאוּ וּפְשָׁעוּ יוֹצֵא אוֹתוֹ מֵהַשְּׂאוּל תַּחֲתִית, כְּמוֹ שֶׁרַבְּנוֹ ז"ל הִזְהִיר מְאֹד לְהִיּוֹת רְגִילִים לְבוֹא אֶצֶל צִיוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁנִּזְכָּה לְהִיּוֹת רְגִילִים לְבוֹא אֶל קַבְרֵי צְדִיקִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

שִׁפְט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֶדֶר וַיֵּצֵא א' דְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ כְּסֵלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת ששום דבר לא יכולים להכריח את האדם וכו', ובפרט מי שהוא בקי בחנוך אין דבר כזה להכריח את האדם שאתה מכרח וכו', כי אז נעשה בדיוק ההפך וכו', העקר מה שצריכים להחדיר בעולם זה אמונה פשוטה בו יתברך לידע ולהודיע ולהודע אשר אין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ולכן כשאדם צריך משהו הכתבת הראשונה זה רק הקדוש ברוך הוא, כי רק הוא נמצא ואין בלעדו נמצא, ולכן הדבר הראשון והדבר האחרון זה רק לבוא אל הקדוש ברוך הוא ולהתפלל אליו, וזה צריכים להחדיר בכל אחד ואחד ובפרט את הילדים מגיל קטנות, כי עליו יתברך נאמר (ישעיה מ"ד ו) "כה אמר הוי"ה מלך ישראל וגאלו הוי"ה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלקים", ולכן הזהירנו רבנו ז"ל מאד מאד על אמונה פשוטה בו יתברך, ואת זה צריכים להחדיר בכלם שאין בלעדו יתברך כלל, וכל מה שצריכים הן בגשמיות הן ברוחניות עלינו לבוא אליו יתברך בתפלה ובתחנונים, ואז יזכה לראות ישועות גדולות שיעשה עמו הקדוש ברוך הוא.

המאחל לך חדש מברך

שצ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא א' דראש חדש כסליו ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ כִּי הַיּוֹם הַזֶּה יֵשׁ קִלְפָּה עֲצוּמָה שְׂכּוּבֶשֶׁת אֶת כָּל חִלְקָה טוֹבָה, וּמְקַרְרֶת אֶת הָאֲמוּנָה וְאֶת הַיִּרְאָת שָׁמַיִם מִבְּר יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנִּיס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, וְהוּא הַכְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא מַחְשָׁב (מְכַשֶּׁף) הַמְּחַבֵּר לְאִינְטֵרְנֵט, אוֹ אִיפֵד, אוֹ בְּלֻקְבְּרֵי וְכוּ', שֶׁבְּזֶה יְכוּלִים לְרַאוֹת כָּל מִינֵי שְׂקוּץ תְּעוּב עֵרוֹם וְזוּהוּם, וּמְאֲמֵלִים אֶת עֲצָמָם וְכוּ', כִּי עַל יְדֵי שְׂמִסְתְּפָלִים בְּהֻזְבָּל וְהִלְכְלוּף הַזֶּה וְכוּ', נִדְבַק בּוֹ כָּל הַזֶּהמָא שֶׁל הָעֵרוֹם וְהַתְּעוּב וְכוּ' וְכוּ', עַד שֶׁנַּעֲשִׂים מְכוּרִים לָזֶה וְקָשָׁה מְאֹד מְאֹד לְצַאת מִזֶּה, כִּי זֶה בְּדִיוֹק כְּמוֹ שֶׁאֶחָד מְכוּר לְסַמִּים וְכוּ', אוֹ אֶחָד מְכוּר לְשִׁתִּית אֶלְכוּהוּל וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ מַחְשָׁב הַמְּחַבֵּר לְאִינְטֵרְנֵט אוֹ שְׂאָר כְּלֵי מִשְׁחִית שִׁיכוּלִים לְרַאוֹת בְּזֶה כָּל מִינֵי עֵרוֹם וְזוּהוּם וְכוּ' וְכוּ', אָדָם נַעֲשֶׂה מְכוּר לָזֶה וְקָשָׁה לוֹ לְצַאת מִזֶּה וְכוּ', וְזֶה שׁוֹרֶף לוֹ אֶת כָּל הַמֶּח וּבּוֹעֵר בּוֹ כָּל הַתְּאֻוֹת רַעוֹת, וְהָרָאֵשׁ וְהַמֶּח שֶׁלוֹ נַעֲשֶׂה מְטֻמָּטָם לְגַמְרֵי מֵרַב הַנְּאוּף וְהִלְכְלוּף שְׂמִסְתְּפָלִים בְּזֶה, וְהֵלֵב מִתְּעַקֵּם בְּעַקְמוּמִיּוֹת עַד שֶׁנִּכְנָס בּוֹ סִפְקוֹת בְּאֲמוּנָה, וְנַעֲקָר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן הָעֵקֶר רְאֵי לְזֶרֶק מֵהַבֵּית, מַחְשָׁב שְׂמַחְבֵּר אֶל אִינְטֵרְנֵט אוֹ אִיפֵד אוֹ בְּלֻקְבְּרֵי וְכוּ' וְכוּ', כִּי כֵּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִנְהֵדְרִין מַה). אֵינְ יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלֵא בְּמָה שֶׁעִינָיו רוֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵינְ חוֹצֵץ בְּפָנַי הַתְּאֻוָּה כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵינְ לָךְ אֲבָר בְּאֲבְרֵי הָאָדָם שִׁיגְרָם לוֹ מְכַשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהַרְבֵּה בְּתִים נִהְרְסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מַחְשָׁב שְׂמַחְבֵּר אֶל אִינְטֵרְנֵט בְּבֵית, וְהַבְּעַל אוֹ הָאִשָּׁה הַתְּחִילוּ לְהַתְּכַתֵּב דְּרָךְ הַפִּיִּסְבּוּק וְכוּ' וְכוּ', וְכֵךְ נִפְלוּ בְּפֶחַח וּלְבִסוּף אוֹ הַבְּעַל אוֹ הָאִשָּׁה בְּרַחוּ מֵהַבֵּית וְכוּ', וְדַבֵּר זֶה מְאֹד מְאֹד מְצוּי בְּעַתִּים הַלָּלוּ, וְאֵף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֵמָה וְכוּ', אֲבָל רַבִּים נִפְלוּ בְּפֶחַח בְּשִׁבִיל הַכְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכוּ', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם,

רכה אשר שנת תשע"ד - חלק רמו בנחל

ולבסוף התגרושו רחמנא לישזבן, ולכן אסור בהחלט שיהיה בבית מחשב שמחבר לאינטרנט, כי זה הורס את כל חלקה טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השאול תחתית רחמנא לישזבן, ומה גם שמאבדים את הילדים, כי ילד או ילדה שלוקחים כלי משחית כזה בתוך ידיהם וכו', הם כבר נופלים בשאול תחתית ומתחתיו, ולכן אשרי מי שמבער את החמץ הזה מביתו, ואז השכינה תשמור עליו.

הקדוש ברוך הוא יצילנו מכל הזבל והלכלוך הזה, ושלא יהיה ברשותינו כלי משחית כזה, וגם שלא יהיה לנו שום תאנה להחזיק בדינו דבר זה, שנעשים מכורים לזה בדיוק כמו אל סמים או אל שתית אלכוהול וכו' וכו'.

המאחל לך חדש מברך

שצא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא א' דראש חדש כסליו ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מכרח להגיד לך שכל אלו שחזרו בשאלה, הם אף פעם לא היו חסידי ברסלב, כי מי שזוכה באמת להיות מקרב אל רבנו ז"ל, חי עם הקדוש ברוך הוא במוחש, ולו אין שום קשיות על הקדוש ברוך הוא אדרבה מרב אמונה שמחדיר בנו רבנו ז"ל אנחנו מרגישים שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור

הוא, וכך פותחים את הפה ומדברים עמו יתברך, שזה המפתח בחסידות ברסלב, להיות רגיל לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, שזה נקרא התבודדות, ומי שעוסק בזה מרגיש כל הטעמים שבעולם, ולכן אל תבלבלי את עצמך שיש בחורים שהיו פעם בברסלב ועכשו חזרו בשאלה וכו', בחורים כאלו הם מאד מאד פגומים בברית, ועברו עברות חמורות מאד שזה מכניס בהם ספקות באמונה, ועקמומיות בלב וכו', עד שמתרחקים לגמרי ממנו יתברך, ולכן שלא יספרו לה ספורים כאלו שבחורים שהיו פעם בברסלב חזרו בשאלה, לכתחלה הם היו רקובים והיו מלא טנוף ונאוף גם מקדם וכו'.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ב) גם בעבודת השם יתברך יש יצר הרע גדול מאד של 'פן יהרסו' שזה יצר הרע גדול מאד להתלהב יותר מדאי ולראות אורות וכו', שהכל דמיונות גדולות וכו' וכו', ואחר כך נופלים בנוקבא דתהומא רבה.

רבנו ז"ל מנהיג אותנו בדרך הנכונה להיות תמיד שש ושמש עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בנו מנקודת יהדותנו, ושנשמש עם "שלא עשני גוי" זה השמחה הכי גדולה שבר ישראל צריך לשמוח עם זה כל ימי חייו, וזה מרחיב לו את הדעת, ומי שתמיד שש ושמש החיים שלו חיים אחרים לגמרי, כי רוב בני אדם מסתובבים בזה העולם מלא ספקות ונמצאים במרירות ובדפאון וכו' וכו', כי המאמין האמתי שמאמין בו יתברך ויודע שהכל מתנהג רק בהשגחה פרטית ממנו יתברך, הוא אף פעם לא יהיה שבור ורצוף וכו', ואף פעם לא יהיה עצוב

וּמִמְרָמֵר וְכוּ' וְכוּ', אֲלֵא הוּא תְּמִיד שֶׁשׁ וְשִׁמַּח בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעִנוּג הַכִּי גָדוֹל שֶׁרַק יְכוּל לְהִיּוֹת שְׂאָדָם מִתְּעַנֵּג בְּזִיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרְךָ הַמָּלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וּמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִירֵשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֵן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזִדְעֻזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תְּעִנוּג שְׂאָדָם מְרַגֵּישׁ שְׂמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלִעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוּל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מְדֻרְגָה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תוֹקֵף הַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְמִין לְךָ בַּחֲזוֹר מִבֵּית בְּרִסְלָב וְתוֹכְלִי לְחִזֵּק אוֹתוֹ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹז בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, וְתַהֲלֶה לְאֵל יֵשׁ הַמוֹן בַּחֲזוּרִים כְּאֵלוֹ בַּחֲזוּרִים טוֹבִים מְאֹד שִׂמְחָכִים עַל זְיוּגָם שֶׁהִיא תוֹכֵל לְחִזֵּק אוֹתוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ.

אֵל תְּכַנְסִי בְּלַחֲץ רַק תְּרַבִּי בַּתְּפִלָּה וּבִקְשָׁה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ שִׁזְמִין לְךָ אֶת בֶּן זֹוג הַשֵּׁיף לְשֵׁרֵשׁ נִשְׁמַתְךָ, וְתִמְשִׁיכִי לְהַתְּבוֹדֵד עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, לְבַקֵּשׁ הַרְּבִה עַל שְׂמִחָה, וְתַהֲיִי הַכִּי מְאֹשְׁרַת בְּחַיִּיךָ שְׂאֵת מְאֻמִּינָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְיֵשׁ לְךָ אֲמוּנַת חֻכְמִים בְּרַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מַעֲלָה אֲצֵל בַּת כְּמוֹ דְּבַר זֶה, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרִי חֶלְקְךָ שְׂאֵת חֻזְקָה בְּאֲמוּנַת חֻכְמִים בְּרַבְּנוּ ז"ל, כְּמוֹתְךָ יִרְבוּ בְּיִשְׂרָאֵל.

הַמְּאַחַל לְךָ חֲדָשׁ מִבְּרַךְ

שצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיֵּצֵא א' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנֹכַח קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלַת הַרְצוֹן, וְאָמַר (שיחות הַר"ן סימן נ"א) שֶׁהֶעֱקָר הוּא הַרְצוֹן, לְרִצּוֹת בְּרִצּוֹן חֶזֶק לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חֵלֶק א' סימן ס"ו) כִּי עַל יְדֵי תוֹקֵף הַרְצוֹן אָדָם יְכוּל סוּף כָּל סוּף לְהַגִּיעַ אֶל מָה שֶׁהוּא כּוֹסֵף וְרוֹצֵה וְכוּ', כִּי עַל יְדֵי תוֹקֵף הַרְצוֹן מוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפְּעֵל סוּף כָּל סוּף מָה שֶׁהוּא רוֹצֵה וְכוּ', וְהָאֲרִיךְ בְּזֶה מוֹהַרְנ"ת ז"ל, וְאָמַר (לקוטי הַלְכוֹת עֶרֶב הַלְכָה ג' אוֹת א') אֲשֶׁר הֶעֱקָר הוּא הַרְצוֹן, שֶׁצָּרִיךְ הָאָדָם לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְכֶסֶף וּלְהַשְׁתַּוְּקֵק וּלְהַתְּגַעְגַע בְּכָל עֵת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּלְתוֹרָתוֹ וּמִצְוֹתָיו, וּלְהַשְׁתַּדֵּל תָּמִיד שֶׁיְהִי לּוֹ רְצוֹנוֹת טוֹבִים חֲזָקִים דְּקַדְשָׁה. כִּי אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סימן נ"א) שֶׁעֵקֶר עֲבוֹדַת הַשֵּׁם הוּא הַרְצוֹן, כִּי לְעִבּוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֵינּוּ יוֹדֵעַ מִי הוּא זֶה שְׂיוֹכֵל לוֹמַר שְׂיַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאִפִּילוּ מִלֵּאף וּשְׂרָף אֵינּוּ יְכוּל לְהַתְּפַאֵר שְׂיוֹכֵל לְעִבּוֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְכוּ', וְכוּ', רַק הֶעֱקָר הוּא הַרְצוֹן לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאֵף עַל פִּי שְׂנֵדָמָה שֶׁהַכֹּל רוֹצִים לְהַתְּקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי הַכֹּל חִפְצִים לְיִרְאָה אֶת שְׂמֵךְ, אֵף עַל פִּי כֵּן לֹא מִבְּעֵינֵי שְׂאִין אָדָם אֶחָד דּוֹמָה לְחִבְרוֹ בְּעֵנִין הַרְצוֹן וְכוּ', כִּי אִם גַּם בְּאָדָם אֶחָד, אֵין יוֹם אֶחָד דּוֹמָה לְחִבְרוֹ בְּעֵנִין הַרְצוֹן וְכוּ', וְכֵן דִּבֵּר מִזֶּה רַבְּנוּ ז"ל כְּמָה פְּעָמִים בְּכַמָּה לְשׁוֹנוֹת, שֶׁהֶעֱקָר הוּא רַק הַרְצוֹן וְהַכְּסוּפִין שֶׁיִּרְצָה

וּיְכַסּוּף תְּמִיד בְּרִצּוֹן חֶזֶק לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאַמְתּוֹ, וְאִם אֵף עַל פִּי כֵן אֵינוֹ זוֹכֵה, מַה לַּעֲשׂוֹת? וַיִּתְגַּבֵּר לְבַלִּי לְהַפְסִיק וּלְכַטֵּל הַרִצּוֹן חֵס וְשָׁלוֹם, רַק יִרְצֶה יוֹתֵר בְּרִצּוֹנוֹת חֶזְקִים יוֹתֵר וַיִּתְגַּבֵּר בְּרִצּוֹן חֶזֶק וְכִיסוּפִין גְּדוֹלִים לְהִשָּׁם יִתְבָּרַךְ תְּמִיד בְּכָל עֵת לַעֲוֹלָם וָעֶד, כִּי הָעֶקֶר הוּא הַרִצּוֹן; וְעַל יְדֵי תוֹקֵף הַרִצּוֹן סוּף כָּל סוּף תִּזְכָּה לְהַכְנִס אֶל הַקִּדְשָׁה.

עִם כָּל זֹאת אֵף שֵׁישׁ לְאָדָם הַרִצּוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים הַכִּי גְדוֹלִים לְהַגִּיעַ אֶל מַה שֶּׁהוּא צָרִיךְ לְהַגִּיעַ וְכוּ' וְכוּ', הוּא צָרִיךְ גַּם לְדַעַת שְׁצָרִיכִים הַרְבֵּה לְחִכּוֹת וּלְקוּוֹת וּלְצַפּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה כָּלֵל, וְהָאֵרִיךְ בְּזֶה מוֹהֲרֵנִי ת"ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת פְּקָדוֹן הַלְכָה ד') שְׁזֶה סוּד יְצִיאַת מִצְרַיִם שְׁצָרִיכִים לְהִזְדַּרֵּז מַה שְּׁיוֹתֵר מֵהַר לְיִצְאַת מֵהַחֲשֵׁךְ וְהַמִּצְרִים שֶׁהוּא נִמְצָא שָׁם וְכוּ' וְכוּ', וְלְהַגִּיעַ אֶל חַג הַשְּׁבוּעוֹת שְׁאֵז מְאִיר הַשַּׁעַר נ' קְבֵלַת הַתּוֹרָה בְּתַכְלִית מְדַרְגָּה עֲלִיוֹנָה, עִם כָּל זֹאת בֵּין יְצִיאַת מִצְרַיִם עַד קְבֵלַת הַתּוֹרָה יֵשׁ מ"ט יָמִים שְׁצָרִיכִים לְסַפֵּר אֶת הַיָּמִים וּלְלַכֵּת מְדַרְגָּה לְדַרְגָּה וְלֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, אֶלֶּא לְחִכּוֹת וּלְקוּוֹת וּלְצַפּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּבֵין כֶּךָ אֲסוּר לְפּוֹל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, וְאִם אָדָם חֶזֶק בְּזֶה אֵז יְצַלִּיחַ דָּרְכוּ כָּל יְמֵי חַיָּיו.

הַמְּאַחֵל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

שַׁצַּג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא א' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ כְּסִלּוֹ ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גִּרוּ יְאִיר

לְנַכּוֹן קְבֵלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִ"ד - חֶלֶק רֵמוּ בְּנַחֵל רִלֵג

בְּאֵתִי לְאַחַל לְכֶם בְּרֶפֶת מְזֹל טוֹב חֲמָה וּלְכַבִּית עַל
שֶׁהִתְחַתַּנְתֶּם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּכְנֹנוּ בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל,
וַיְהִיֶה הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

כָּלֵל הָרֵאשׁוֹן אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת אֲשֶׁר אָמְרוּ חַכְמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ
(יְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הֶלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי
אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֵן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם
שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצְאָת שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שֶׁיְהִיֶה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם
וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבֹת י.) זֶה
שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

וְכֵן כָּלֵל גְּדוֹל אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת אֲשֶׁר אִישׁ וְאִשָּׁה צְרִיכִים
לְהִיּוֹת וּתְרַנְּנִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלִתַּת תְּשׁוּמַת לֵב אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְזֶה
שְׁלֵמוֹת הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יֵשׁ אַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, אֲבָל
הַרְגַע שְׁרוּצִים אֶחָד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, דְּעוּ לְכֶם שְׁזֵה הַסֵּמ"ךְ
מ"ם שְׁבָא לְשֹׁבֵר אֶת הַבַּיִת, הַזֶּהֱרַק הַקְּדוֹשׁ קוֹרָא אִישׁ לְבַדּוֹ פְּלַג
גּוֹפָא, חֲצִי גּוֹף, נִמְצָא כְּשֶׁאָדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוֹף שְׁלָם, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב
(בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הֵינּוּ שְׁנֵיהֶם
חֲצִי חֲצִי, וּבְיַחַד הֵם שְׁלָם, מֵה שְׁאִין כֵּן כְּשֶׁאֶחָד רוּצָה לְהַשְׁתַּלֵּט
עַל הַזּוּלָת, זֶה הַסֵּמ"ךְ מ"ם, הֵינּוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, אֲנִי יוֹתֵר
מִמֶּךָ וְכוּ', וְהַרְגַע שֶׁהַבְּעַל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שְׁאֶחָד יוֹתֵר מֵהַשְׁנִי
עִם עֶשֶׂר אַחֲזוּ, וְהֵהוּא פַחוֹת מִמֶּנִּי עִם עֶשֶׂר אַחֲזוּ, זֶה כְּבָר נִקְרָא
סֵמ"ךְ מ"ם שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׁרוּצָה שְׁלוֹם בֵּית

אֲמַתִּי, צָרִיף לְדַעַת שְׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוֹף אֶחָד, וְכִמוּ שְׁאָמַר
הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (קֹהֶלֶת ד') "טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יִשׁ
לָהֶם שָׂכָר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוּ
הָאֶחָד שִׁיפּוֹל וְאִין שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכָּבוּ שְׁנַיִם וְחָם לָהֶם
וְלֹאֶחָד אֵיךְ יַחֵם", וְלִכֵּן אִם רוֹצִים שְׁלוֹם בַּיִת אֲמַתִּי, צָרִיף לְהִיּוֹת
מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, הֵן מִהַבְּעַל וְהֵן מִהָאִשָּׁה, לוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִז
הֵם חֲצִי חֲצִי שְׁתֵּפִים שְׁלָמִים, וְתַמִּיד יַחִיו בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה
הַדְּדִית, וְיִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נִשְׂוֹאֵיהֶם.

וְכֵן כָּלֵל גְּדוֹל צָרִיכִים לְדַעַת זּוּג טָרִי אֲשֶׁר אִין עוֹד דְּבַר טוֹב
וְכָרִיא לְזוּג כְּשִׁמְתַּחַתָּנִים, כְּמוֹ לֹא לְעָרַב אֶת הַהוֹרִים בְּחַיֵּי
הַנִּשְׂוֹאִין שְׁלָהֶם, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "עַל כֵּן יַעֲזוּב אִישׁ
אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", זֶה הֵכִי בְרִיא
שְׁלֹא צָרִיכִים אֶת הָעֲזָרָה שֶׁל הַהוֹרִים, וְכֵף לֹא מַחְיָבִים לָהֶם כְּלוּם
וְכוֹ' וְכוֹ', אֵף שְׁעַל פִּי רוֹב לְזוּג טָרִי זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי
בְּתַחֲלַת הַנִּשְׂוֹאִין צָרִיכִים אֶת הָעֲזָרָה שֶׁל הַהוֹרִים וְכוֹ', עִם כָּל זֹאת
צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְהַסְתֵּדֵר לְבַד וְלֹא לְעָרַב
אֶת הַהוֹרִים בְּחַיֵּי הַנִּשְׂוֹאִין, כִּי עַל פִּי רוֹב כְּשִׁמְעָרְבִים אֶת הַהוֹרִים
וְכוֹ' וְכוֹ', מִזֶּה נֶעֱשֶׂה אַחֵר כֵּף פִּיצוּץ בְּשְׁלוֹם בַּיִת, וְלִכֵּן צָרִיכִים
לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לְעָרַב אֶת הַמְּשִׁפְחָה בְּחַיֵּי הַנִּשְׂוֹאִין, אֲדַרְבָּה
צָרִיכִים לְחִיּוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְלִכְבֵּד
אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, וְרַבְּנוּ ז"ל הַקַּפִּיד עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יִסוּד
בְּבִנְיַן בַּיִת שְׁלָם, אֲשֶׁרִי זּוּג שְׁמֻקְיָמִים אֶת דְּבָרִים אֱלוֹ, וְאִז יַחִיו
בְּיַחַד כְּזוּג יוֹנִים כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם.

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִי"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנַחֲל רְלָה

יֵשׁ סֵפֶר "אוֹצֵר שְׁלוֹם בַּיִת", שֶׁזֶה אוֹצֵר שֶׁל כְּמָה קוֹנְטְרָסִים
הַמְדַבְּרִים מְשָׁלוֹם בַּיִת הַפְּנוּי וּמִיֶּסֶד עַל דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְאֲשֶׁרֵי
זוּג טָרֵי שְׁלוֹמֵדִים בַּיַּחַד בְּהַקּוֹנְטְרָסִים הָאֵלּוּ, וְאִזּוֹ יִדְעוּ אִיךָ
לְהַתְנַהֵג בְּחַיֵּי נִשְׂוֹאֵיהֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּחַיֵּי נִשְׂוֹאֵיכֶם, וְאִף פַּעַם
שֶׁלֹּא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שׁוֹם וּכְוֹחִים וְאִי הֶבְנוֹת, אֲלֵא לְחִיּוֹת בַּיַּחַד
בְּאַהֲבָה וּבְהֶבְנָה הַדְּרִית, וְלִכְבֹּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שֶׁזֶה סוּד הַצְּלַחַת
הַחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

שְׂצָד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא א' דְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ כְּסֵלִיו ה'תִּשְׁעִי"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶם שֶׁרַק תִּהְיוּ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה,
כִּי חֹדֶשׁ כְּסֵלִיו זֶה חֹדֶשׁ מְלֵא נְסִים, שֶׁהַיְוֹנִים רָצוּ לְהַתְגַּבֵּר עַל
נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְחָשְׁבוּ שֶׁהֵם יוֹכְלוּ לְמַחֵק אוֹתָם וְכוּ', לְבִסּוּף
נִהְפָךְ הָרַע עֲלֵיהֶם וְנִפְלוּ רַבִּים בְּיַד מְעֻטִים, טְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים
וְכוּ', וְכֵן יִהְיֶה גַם אֲצִלְנוּ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְהַתְחַזֵּק בַּיַּתֵּר שְׂאֵת
בַּיַּתֵּר עוֹז לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִרְקֹד כָּל יוֹם אַחַר כָּל תְּפִלָּה וּתְפִלָּה
עִם הַשִּׁיר הַזֶּה (יִשְׁעֵיהֶם ח' י") "עֲצוּ עֲצָה וְתַפְּרֵ דְבָרוֹ דְּבָר וְלֹא יִקּוּם
כִּי עֲמָנוּ אֵל", וְלִזְכֹּר טוֹב טוֹב אֲשֶׁר בְּכָל דּוֹר וְדוֹר קָמִים רְשָׁעִים

אֲרוּרִים וּמְטַכְסִים עֲצָה אֵיךְ לְהַפִּיל אֶת הַיְרָאִים וְהַשְּׁלָמִים, וְלֹא מוֹעִיל לָהֶם שׁוּם דְּבָר, כִּי מִתְקִים (תְּהִלִּים ז') "בּוֹר כָּרָה וַיִּחַפְּרֶהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יַפְעֹל: יָשׁוּב עֲמָלוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְעַל קִדְקָדוֹ חָמְסוֹ יֵרֵד", וּכְתִיב (מְשָׁלִי כ"ו כ"ז) "כָּרָה שַׁחַת בָּהּ יִפּוֹל וְגוֹלָל אֶבֶן אֵלָיו תָּשׁוּב", וְלִכֵּן אֵין לָנוּ מָה לְהִתְפַּחַד כָּלֵל, אֲדַרְבָּה עֲלִינוּ לְרַקֵּד כָּל יוֹם וְיוֹם אַחֵר כָּל תְּפִלָּה וְתַפְלָה, שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהָר"ן חֵלֶק א' סִימָן י') עַל יְדֵי הַמַּחְצֵאת כַּף וְרִקוּדֵינָּה גַּמְתְּקִים כָּל הַדֵּינִים, וְעֲלִינוּ לְקִים אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל כְּפִשׁוּטֵם, וְכֵן לְהַקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׁעַל יְדֵי זֶה יִתְבַּטְּלוּ כָּל שׁוֹנְאִינוּ וְרוֹדְפֵינוּ, כְּמֵאמָרָם ז"ל (גִּיטִין ז.) שְׁלַח לִיָּה מֵר עוֹקְבָא לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנֵי אָדָם הָעֲמָדִים עָלַי וּבִידֵי לְמִסְרָם לְמַלְכוּת מֵהוּ שְׁרִטְט וְכָתַב לִיָּה (תְּהִלִּים ל"ט ב') "אֲמַרְתִּי אֲשַׁמְרָה דְרַכִּי מִחַטּוֹא בְלִשׁוֹנִי אֲשַׁמְרָה לְפִי מִחֲסוּם בְּעַד רִשְׁעִי לְנִגְדֵי", אֵף עַל פִּי שְׁרִשְׁעִי לְנִגְדֵי אֲשַׁמְרָה לְפִי מִחֲסוּם, שְׁלַח לִיָּה קָא מְצַעְרֵי לִי טוֹבָא וְלֹא מְצַיְנָא דְאִיקוּם בָּהוּ, שְׁלַח לִיָּה (תְּהִלִּים ל"ז ז') "דוּם לְהוֹי"ָה וְהִתְחוּלֵל לוּ" דוּם לְהוֹי"ָה וְהוּא יִפִּילֵם לָךְ חֲלָלִים חֲלָלִים, הַשְּׁכָם וְהַעֲרַב עֲלֵיָּהֶן לְבֵית הַמְּדַרְשׁ וְהֵן כְּלִינ מְאִילֵיָּהֶן הַדְּבָר יֵצֵא מִפִּי רַבִּי אֶלְעָזָר וְנִתְנוּהוּ לְגַנְיָבָא בְּקוּלָר וְכוּ', הָרִי שְׁלָכְם לְפָנֵיכֶם שְׁאָם אֶחָד מְצַעֵר אֶתְכֶם, תְּקַפְדוּ מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל בְּעֲרַב וּבְבִקָר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, וְהַשׁוֹנְאִים שְׁלָכְם יִפְלוּ נְפִילָה אַחֵר נְפִילָה.

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁקָה לְתַנּוּ הַקְדוּשָׁה רַק גּוֹדְלָת וְגוֹדְלָת, וְנִכְנְסִים עוֹד מְשַׁפְּחוֹת חֲדָשׁוֹת, וְכֵן בּוֹנִים עוֹד בְּתִים חֲדָשִׁים, וְלֹא יוֹעִיל לְהַסְמֵךְ מ"ם שׁוּם דְּבָר, אֵף שְׁמִסִּית וּמְדִיחַ נִגְדָנוּ בִּיּוֹם וּבְלִילָה אֵין לָנוּ מָה לְהִתְפַּעֵל כָּלֵל, רַק לְשִׁמוּחַ בְּשִׁמְחָה אֵין סוֹפִית, וְעֲלֵיכֶם לְדַעַת שְׁאֲנַחְנוּ יֵצְאָנוּ הַמְּנַצְחִים, כִּי עֵקֶר הַנְּצַחוֹן

כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה דְבַר טוֹב בְּשִׁבִיל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָמַר מוֹהֲרַנְתַּן ז"ל אֲשֶׁר עִם כָּל מְזֻמּוֹר וּמְזֻמּוֹר תְּהִלִּים שֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל זוֹכָה לומר, הוּא מְנַצֵּחַ אֶת הַמְּלַחְמָה, וּבְשִׁבִיל זֶה יֵשׁ הַרְבֵּה מְזֻמּוֹרֵי תְּהִלִּים שֶׁמִּתְחִילִים בְּלִשׁוֹן 'לְמַנְצַח' כְּאוֹמֵר אִם אֶתָּה רוֹצֵה לְנַצֵּחַ אֶת הַמְּלַחְמָה תֹּאמַר אֶת הַמְּזֻמּוֹר הַזֶּה, וְכֵן כָּל דְּבַר שֶׁבִקְדָּשָׁה שֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה, עַל יְדֵי זֶה הוּא מוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה לְזֶה הָעוֹלָם, וּמַעֲט מִן הָאוֹר דּוֹחָה הַרְבֵּה מִן הַחֹשֶׁךְ, וּמְכַל שֶׁפֶן כְּשִׁיּוֹרֵד אוֹר גָּדוֹל מְאֹד מִרְבוּי יְהוּדִים שֶׁמִּתְפַּלְלִים בְּמִנְיַן בְּעָרֵב וּבְבִקְרָה וּבְצִהָרִים, וְכֵן לוֹמְדִים תּוֹרָה וְעוֹסְקִים בְּצִדְקָה וְחֹסֵד, עַל יְדֵי זֶה יִתְפָּרְדּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אוֹן, וְאִף שֶׁעֲכָשׁוּ מִתְרַבְּרִים וְכוּ', מִי יוֹדֵעַ מַה שִׁיעֲשׂוּ לָנוּ וְכוּ' וְכוּ', הַכֹּל הֵבֵל הֵבֵלִים, נִרְאֶה מִי יִצְלִיחַ בְּסוּף.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְכָל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁישׁ לוֹ אֵיזָה אוֹמְנוֹת שִׁיפְתַּח אֵיזָה עֶסֶק, וְיִהְיֶה עֲצָמָאֵי, וְיִקְיֵמוּ מַה שֶׁאָמַר דּוֹד הַמְּלֶךְ לְחַכְמֵי יִשְׂרָאֵל (בְּרִכּוֹת ג'): בְּשַׁעַה שֶׁנִּכְנְסוּ אֶצְלוֹ, אָמְרוּ לוֹ אֲדוֹנֵינוּ הַמְּלֶךְ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל צְרִיכִין פְּרֻנְסָה, אָמַר לָהֶם לְכוּ וְהִתְפְּרֻנְסוּ זֶה מַזָּה, כִּי רַק זֶה הָעֵצָה שֶׁאֶחָד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי, וְיִפְרֹגֵן לְהַשְׁנִי, כִּי הָעֶקֶר בְּהַצְלַחַת קְהֵלָה קְדוּשָׁה שֶׁכָּל אֶחָד יִפְתַּח עֶסֶק וְיִפְרֹגֵן לְהַשְׁנִי, וְכֵךְ נִהְיֶה חֲזָקִים מְאֹד וְלֹא נִצְטָרֵךְ טוֹבוֹת שֶׁל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵנוּ.

אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֶׁל יְהוּדֵי שְׁזוּכָה לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם, וְכֵן שְׁזוּכָה לְהַרְקִיד יְהוּדִים אַחֲרִים, כִּי בְּזֶה שֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל שָׁשׁ וְשִׂמְחָה הוּא מְגַלֶּה אֶת טְהוֹר לְבָבוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמֵחָה סִימָן א') כְּשֶׁאֲדָם עוֹשֶׂה

מִצְוָה בְּשִׂמְחָה זֶה סִימָן שֶׁלְבוּ שָׁלֵם עִם אֱלֹקָיו; וְכִשְׁפָּר יִשְׂרָאֵל
שֶׁשׁ וְשִׂמְחָתָם תָּמִיד עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה שׁוֹרָה בּוֹ שְׂכִינַת עֲזוֹ
יִתְבָּרַךְ, כְּמֵאמָרָם וְ"ל (שְׁבַת ל:) שְׂאִין שְׂכִינָה שׁוֹרָה לֹא מִתּוֹךְ
עֲצָבוֹת וְלֹא מִתּוֹךְ עֲצָלוֹת וְלֹא מִתּוֹךְ שְׁחוֹק וְלֹא מִתּוֹךְ קְלוֹת רֹאשׁ
וְלֹא מִתּוֹךְ שִׂיחָה וְלֹא מִתּוֹךְ דְּבָרִים בְּטָלִים, אֲלֵא מִתּוֹךְ דְּבַר
שְׂמִיחָה שֶׁל מִצְוָה, שְׁנֵאמַר (מְלָכִים ב' ג') "וְעַתָּה קָחוּ לִי מְנַגֵּן וְהָיָה
כְּנִגֹן הַמְּנַגֵּן וְתָהִי עֲלָיו יַד הַיְוִי"ה"; וְכֵן הוּא בִּזְהַר (וַיֵּשֶׁב ק"פ:)
דֵּהָא חֲמִינָן דְּשְׂכִינְתָא לֹא שְׂרִיא בֵּיתָא עֲצִיבוּ אִלָּא בֵּיתָא דֵּאִת
בֵּיה חֲדוּהָ. אִי חֲדוּהָ לִית בֵּיה לֹא שְׂרִיא שְׂכִינְתָא בֵּהוּא אִתֵּר.
כְּמָה דֵּאִת אִמַר (מְלָכִים ב' ג' ט"ו) "וְעַתָּה קָחוּ לִי מְנַגֵּן וְהָיָה כְּנִגֹן
הַמְּנַגֵּן וְתָהִי עֲלָיו יַד הַיְוִי"ה" דֵּהָא שְׂכִינְתָא וּדְאִי לֹא שְׂרִיא בֵּיתָא
עֲצִיבוּ; [אֲנַחְנוּ רוּאִים שְׁהַשְׂכִּינָה לֹא שׁוֹרָה בְּמָקוֹם שֶׁל עֲצָבוֹת,
אֲלֵא בְּמָקוֹם שִׁישׁ שְׂמָה שְׂמִיחָה וְחֲדוּהָ, אִם אֵין בְּבֵית שְׂמִיחָה
וְחֲדוּהָ, אֲזִי הַשְׂכִּינָה לֹא נִמְצְאָת שָׁם, כִּי הַשְׂכִּינָה לֹא נִמְצְאָת
בְּמָקוֹם שֶׁל עֲצָבוֹת], וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׂבִיכוּ לְתַכֵּם רַק לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וְלִרְקַד בְּכָל יוֹם אַחַר כָּל תְּפִלָּה וְתַפְלָה, וְתַהֲלֵה לְאֵל יֵשׁ
לָנוּ בְּמָה לִרְקַד שְׂזַכִּינוּ לַעֲשׂוֹת מִמְדַּבֵּר שְׁמַם שְׁהִיָּה מְלֵא נְחָשִׁים
וְעִקְרָבִים וְכוּ' וְכוּ', יֵשׁוּב לְשְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי תַהֲלֵה לְאֵל יֵשׁ
לָנוּ מוֹסְדוֹת חֲנוּךְ, תִּלְמוּד תּוֹרָה וּבֵית סֵפֶר, וְגַנְיִם, שְׁבָה מִתְחַנְּכִים
לְמַעֲלָה מְאֹלָף וּמְאֵה יְלָדִים כֵּן יִרְבוּ, וְזֶה הַנְּצַחוֹן הַכִּי גְדוֹל שֶׁלָּנוּ,
וְכֵן יֵשׁ לָנוּ כּוֹלָלִים שְׁבוּ לּוֹמְדִים אֲבָרְכִי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְרֵאוּ לָנוּ
לְשִׂמּוֹחַ עִם זֶה מְאֹד מְאֹד, וְעַל כָּלֵם שִׁישׁ לָנוּ מְנַיִנִים מוֹתִיקִין עַד
מְאֹד בְּלִילָה מְנַיִן אַחַר מְנַיִן, מִי הָאֵמִין שִׁיְהִיָּה דְּבַר כְּזֶה בְּאִיזָה
מוֹשְׁבָה נְדַחַת, וּבִפְרֹט שִׁישׁ שְׂמָה הַסְּמ"ךְ מ"ם בְּעֲצָמוֹ שְׁשֵׁם
מְקָלוֹת בְּהַגְלָגְלִים, עִם כָּל זֹאת אֲנַחְנוּ מְחֻזְקִים מְעַמָּד וְלֹא

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִי"ד - חֵלֶק רִמּוֹ בְּנַחֲל רֵלֵט

נִשְׁפָּרִים מִשׁוּם דְּבָר, וְלָכֵן חִזְקוּ וְאַמְצוּ יַחַד וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֵדֶשׁ מְבָרֵךְ

שְׂצָה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיֵּצֵא א' דְּרֵאשׁ חֵדֶשׁ כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבֵרֵךְ הַיְקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוּ יֵאִיר תְּלֻמִּיד
כּוֹלֵל לְהוֹרָאָה "תְּפִאֶרֶת בְּנִימִין"

אֲתָה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁיֵּשׁ לָךְ שְׂאֲתָה
לוֹמֵד בְּכוֹלֵל, כִּי מֵה שְׁלוֹמֵדִים אַחַר הַחֲתֻנָּה זֶה נִשְׂאָר עַל כָּל
הַחַיִּים, וּבִפְרֵט כְּשֶׁאַתָּם לוֹמְדִים הַלְכוּת גְּדוּה שְׁנֵה הַהֲלָכוֹת הַכִּי
חֲמוּרוֹת, וְכָל אֲבֵרֵךְ שֶׁהִתְחַתֵּן מְכָרַח לְלַמֵּד אֶת זֶה, כִּי אַחֲרַת
יְכוּלִים לְעֵבֹר עַל אִסּוּר כְּרִיתוֹת רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְהַתּוֹצְאוֹת הֵם
מֵאֵד מְרוֹת וְכו', שֶׁיְכוּלִים לְהוֹלֵד יְלָדִים בְּעֵלִי מוֹמִיִן חֵס וְשְׁלוֹם
וְכו', וְלָכֵן צְרִיכִים מֵאֵד מֵאֵד לְהִתְמִיד בְּלַמוּד הַלְכוּת טְהֵרַת
הַמְשַׁפְּחָה, הֵן בְּחִבְרוּתָא, וְהֵן עִם הָאִשָּׁה בְּקִצּוֹר הַהֲלָכוֹת טְהֵרַת
הַמְשַׁפְּחָה, כְּדֵי שֶׁהַזֵּג יִהְיֶה בְּקִיָּאִים בְּהֲלָכוֹת הַחֲמוּרוֹת הָאֵלוּ.

וְכֵן אֵינִי מְלִים לְהִסְבִּיר לָךְ מֵה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא
בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי, אֲשֶׁר חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (סְנֵהדְרִין כֵּד).
בְּמַחְשָׁכִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמַתִּי עוֹלָם אָמַר רַבִּי יִרְמְיָה זֶה תְּלַמוּדָה שֶׁל
בְּכָל; וְלִכְאוּרָה אֵיךְ יְכוּלִים לוֹמַר עַל תְּלַמוּד בְּכָלִי אֶת הַלְשׁוֹן הַזֶּה
שֶׁהוֹשִׁיבֵנִי בַחֲשֵׁךְ כְּמַתִּי עוֹלָם? אֵלֶּא הַפְּרוּשׁ הוּא אַחֲרַת, דִּיקָא
מַחֲמַת שְׂאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּגִלוֹת מֵר מֵאֵד שְׁחֻשָּׁךְ לָנוּ וְלֹא אוֹר,

והושיבו אותנו במחשכים, ואנחנו נדמים בגלות כמו מת, מה יכול להחיותינו? על זה אמר רבי ירמיה זה תלמודה של בבל, הינו ללמד הרבה תלמוד בבלי, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רי"ד) שהקלפה המחטאת את העולם בכל מיני לכוף נקראת לילי"ת, שעולה כמספר תלמוד ועל ידי למוד תלמוד מבטלים אותה לגמרי, והשם של הקלפה נקראת על שם יללה שאדם מילל מרב צער ומרירות שעובר עליו, ומאבד לו את הרצון לשוב אליו יתברך, וכך נקרא על שם לילה, שאז הוא זמן חשך, ועל ידי למוד תלמוד מאיר לו הלילה בסוד (תהלים קל"ט) "ולילה כיום יאיר", ולכן אשרי מי שלומד בכל יום דף גמרא בעקשנות גדולה מאד מאד, ובפרט שאחד מהשיעורים בהכולל הוא למוד דף היומי, ולכן אני מאד מבקש אותך תראה להתמיד לבוא בכל יום בהכולל, כי אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות שיש לך, והחזון איש ז"ל הפליג מאד במעלת אברך כולל, ואמר שאברך כולל מחזיק את העולם, ובזכותו העולם קיים, ולכן ראה מה לפניך, תשתדל לבוא בכל יום ויום בזמן, ואל תחסיר יום אחד, ותראה איך שהקדוש ברוך הוא לא יעזוב אותך, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

העקר ראה לשמור על השלום בית שלך, ותהיה ותתן גדול בתוך הבית, ותשתדל שיהיה שלום בינך לבין אשתך, וישרה ביניכם אהבה גדולה מאד והבנה הדדית, ואז אל רב טוב הצפון תזכו.

המאחל לך חדש מברך

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ד - חֶלֶק רְמוּ בְּנַחֵל רְמָא

שְׁצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא א' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ כְּסֵלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׁאֵת מוֹסְרֵת
אֵת נִפְשֵׁךְ בְּשִׁבִיל קְהֵלְתָּנוּ הַקְּדוֹשָׁה, שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה,
וְאֵת מִתְרַמֵּת אֲנָשִׁים שִׁיתְרָמוּ לְצִדְקָה אֲמִתִּית, אֲשֶׁר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא בְּתָרָא ט). גְּדוֹל הַמַּעֲשֵׂה יוֹתֵר מִן הָעוֹשֶׂה; בְּזֶה
שְׁמֹזְפִים אֵת אַחֲרִים בְּצִדְקָה, זֶה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר הוּא בְּעַצְמוֹ נוֹתֵן
צִדְקָה, וְאָמְרוּ (יוֹמָא פז). כָּל הַמְּזֻכָּה אֵת הַרְבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל
יָדוֹ; וְלִכֵּן בְּזֻכּוֹת זֶה יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיתְרַחֵב לָךְ
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יָחַד, וַיְהִיֶּה הַשְּׁלוֹם וְאֶהְבֶּה מְצוּיָה
בְּבֵיתְךָ, וְנִזְכָּה לְהִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

שְׁצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא א' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ כְּסֵלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֵת מַכְתְּבֵךְ.

מוֹהַרְנ"ת ז"ל כָּתַב (שיחות הַר"ן סימָן רמ"ד) שְׁמַעְתִּי מֵאֶחָד
מִחֲשׁוּבֵי אֲנָשִׁים אִישׁ כָּשֶׁר וִירָא שְׁמַיִם וְעוֹבֵד אֵת הַשֵּׁם בְּאֲמֵת,
שָׁאֵר לוֹ רַבְנֵי ז"ל, שֵׁישׁ בְּנֵי אָדָם עוֹבְדֵי הַשֵּׁם, שָׁאֵין הַשֵּׁם

יתברך מראה להם מה שפעלו כל ימי חייהם. רק אחר מותם
 בעולם הבא, אז יראו מה שפעלו. והבנתי שרבנו ז"ל אמר לו
 דבר זה לענין התחזקות לבל יפול בדעתו מה שכבר עסק
 בעבודת השם, ועדין אינו רואה בעצמו שום פעלה. כי יש שאינו
 יכול לראות כל ימי חייו מה שפעל כי אם לאחר כך, עין שם.
 והאריך בזה (לקוטי הלכות ברפת השחר הלכה ה' אות מ"ב) שמפרש
 את הפסוק (ויקרא כ"ב ז') "ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן
 הקדשים", שמרמז על ביאת שמשו ביומו האחרון בעת פטירתו
 שהוא בחינת ביאת השמש של כל ימי חייו, שיש שעקר גמר
 טהרתו יזכה רק אחר ביאת שמשו לגמרי, וכעין שאמרו חכמינו
 הקדושים (יומא פ"ק ו) שיש כמה וכמה שאף על פי שעשו תשובה
 והיה להם יסורים עדין תשובה ויום כפור ויסורי תולין עד יום
 המיתה שמכפר. ועל כן כל מי שהוא בבחינה זאת אם יפול חס
 ושלום בדעתו מחמת זה שעובר עליו מה שעובר וכו', לא יזכה
 גם אחר יום המיתה, שהוא אחר ביאת שמשו, לאכול מן
 הקדשים, כי בודאי הטמא לגמרי ולא טבל, עדין אין מועיל לו
 הערב שמש, רק זה שהתיגע כל ימיו בכל מה שעבר עליו
 והתחזק ברצון חזק בכל יום אליו יתברך וכו', וטבל במקוה
 והתחיל בכל יום להטהר עצמו וכו', אף על פי שלא עלתה בידו
 להטהר בשלמות, אף על פי כן לית רעותא טבא דאתאביד, מכל
 שכן דבור טוב ומעשה טוב, עד שיזכה שישלם טהרתו אחר
 ביאת שמשו ביומו האחרון, בסוד "ובא השמש וטהר ואחר
 יאכל מן הקדשים" שהוא חלקו הטוב לעולם הבא שיזכה אליו
 תכף אחר ביאת שמשו ולא יצטרך להתגלגל ולסבל מה שצריך
 לסבל מי שלא הכין את עצמו כלל בימי חייו, כי אז ביום האחרון
 מתקבצים כל מה שחטף טוב בזה העולם בכל יום ויום וכל רצון

וְרִצּוֹן טוֹב שֶׁהָיָה לוֹ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם כָּל יְמֵי חַיָּיו, וְרַק זֶה הוּא תְקוּנָתוֹ וְהַשְׁאָרְתּוֹ לְנִצְחַת. וְאִזּוֹ יָדַע וַיְבִיחַ כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַחֲלוּקִים שֶׁבֵּין מִי שֶׁהִשְׁתַּדֵּל וְרָדַף אַחֵר הַתְּכָלִית בְּרִצּוֹנוֹת חֲזָקִים בְּכָל יוֹם אִף עַל פִּי שְׂלֵא זָכָה אֵלָיו בְּשִׁלְמוֹת וּבֵינָם מִי שֶׁלֹּא הִשְׁתַּדֵּל כָּלֵל. וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב (מְלָאכִי ג) "וּשְׁבַתְּםס וּרְאִיתֶם בֵּין צַדִּיק לְרָשָׁע בֵּין עֶבֶד אֱלֹקִים לְאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוֹ", שִׁיְהִיָּה חֲלוּקִים אֶפְלוּ בֵּין מִי שֶׁשָּׁנָה פָּרְקוּ מֵאָה פְּעָמִים לְמִי שֶׁשָּׁנָה פָּרְקוּ מֵאָה פְּעָמִים וְאֶחָד (חֲגִיגָה ט). מִכָּל שֶׁפָּן וְכָל שֶׁפָּן בֵּין הַמְּשַׁתְּדֵל לְאִינוֹ מְשַׁתְּדֵל. וְהָעֶקֶר כְּפִי הַתְּקַרְבוֹתוֹ לְצַדִּיקֵי אֲמַת הַנִּכְלָלִים בְּזִקְנִים דְּקִדְשָׁה הָעוֹסְקִים לְהַעֲלוֹת כָּל הַנוֹפְלִים וְהַרְחוּקִים מְאֹד מְאֹד מִמְּקוֹמָם שֶׁהֵם, לְרִצּוֹן עֲלִיוֹן, אֲשֶׁרֵי שִׁיאֲחִז בָּהֶם, עֵינֵי שָׁם.

וְלִכֵּן רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בִּיתֵר שְׂאֵת וַיִּתֵּר עִזּוֹ, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְהַפִּיל אוֹתָךְ, וְאִף שֶׁמֶר וּמְרוֹר לָךְ מְאֹד, דַּע לָךְ שֶׁכָּל הַיְגִיעוֹת וְהַטְּרָחוֹת שֶׁיִּגְעַת וְטְרַחַת כָּל הַשָּׁנִים שְׂאֵתָה מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוֹ ז"ל לֹא הֵלֶךְ לְרִיק וְכוּ', וְלִכֵּן רָאָה לְהַמְשִׁיךְ בִּיתֵר שְׂאֵת וַיִּתֵּר עִזּוֹ, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל שׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם שֶׁמְחַלֵּשׁ אֶת דַּעְתָּךְ, כִּי זֶה הַסֵּמ"ךְ מ"ם שֶׁרוֹצֶה לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ וּלְיֹאשׁ אוֹתָךְ כְּאִלוֹ כְּבָר אֵין לָךְ תְּקוּהָ וְכוּ' וְכוּ', מֵאַחַר שְׂאֵתָה לֹא רוֹאֶה שׁוּם דְּבָר וְכוּ' וְכוּ', אֵתָה צְרִיךְ לְהַבִּיחַ שֶׁיְכוּל מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂאֵתָה מֵאוֹתָן הַנְּשֻׁמוֹת שֶׁלֹּא מְגַלִּים לָהֶם בְּחַיִּים חַיּוֹתָם מֵהַ שֶׁפְּעָלוּ כָּל זְמַן שֶׁהָיוּ חַיִּים בְּזֶה הָעוֹלָם.

מִסְפָּר שֶׁהָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי אַבְרָהָם מְקַאֲלִיֶּסֶק זִי"ע שֶׁהָיָה גֵר בְּסוּף יְמָיו בְּעִיר טְבֵרְיָה הֵלֶךְ פְּעַם לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל וְעַל הַדְּרָךְ הוּא רוֹאֶה זֶקֶן בְּגִיל שְׁמוֹנִים שְׁבוּכָה מְאֹד, וְשָׂאֵל לוֹ הַצַּדִּיק

סבת בכיתו? וענה לו, אני רוצה למות! ונתן הצדיק צעקה עליו הוי שוטה שכמותך! האם לא כדאי לחיות עוד יום כדי להלביש תפלין? ! הינו כדאי לחיות שבעים שמונים שנה כדי להניח פעם אחת תפלין, ומכל שכן כשבר ישראל זוכה בכל יום לקיים כל כף הרבה מצוות, ראוי לו לשמוח מאד מאד, ולא להתיאש מהחיים שלו, ובאמת אמרו חכמינו הקדושים (ברכות נ"ז.) על הפסוק (שיר השירים ד') "כפלח הרמון רקתך" מאי רקתך, אפילו ריקנין שפך מלאים מצוות כרמון; ומכל שכן וכל שכן שיש לנו בכל יום ויום מאה מצוות כמאמרם ז"ל (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ה') תני בשם רבי מאיר אין לך אחד מישראל שאינו עושה מאה מצוות בכל יום. קורא את שמע ומברך לפניה ולאחריה, ואוכל את פתו ומברך לפניה ולאחריה, ומתפלל שלשה פעמים של שמונה עשרה, וחוזר ועושה שאר מצוות ומברך עליהן. וכן היה רבי מאיר אומר אין לך אדם בישראל שאין המצוות מקיפות אותו. תפלין בראשו ותפלין בזרועו, ומזוזה בפתחו, מילה בכשרו, ארבע ציציות בטליתו מקיפין אותו. הוא שדוד אמר (תהלים קי"ט) "שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך". וכן הוא אומר (תהלים ל"ד) "חנה מלאך הוי"ה סביב ליראיו ויחלצם"; על אחת כמה וכמה איך צריכים לרקד בכל יום מהזכות הגדולה הזו שיש לנו בכל יום כל כף הרבה מצוות, וראוי לנו לשיר בכל יום "אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירושתנו".

המאחל לך חדש מברך

ש.ח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויצא ב' דראש חדש כסליו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה רַק לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת מַעְלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל שֶׁתְּמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מוֹחֲלִים לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כִּי כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שִׂמְחָה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדִבְקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְיִתְפָּרְדּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אֶזְנֵן, שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם מִתְבַּטֵּל לְגַמְרִי, כִּי כָּל הָעֲנִיָּן שְׁלוֹ זֶה רַק פְּרוּד לְבָבוֹת בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי כַּח הַטְּמֵאָה שְׁלוֹ זֶה "הַפְּרֹד וּמְשָׁל", וְתַכְךָ וּמִיד כְּשִׁישׁ פְּרוּד בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אִזּוֹ יֵשׁ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת בֵּינֵיהֶם, וְלִהְפֹךְ אִם כָּלֵל יִשְׂרָאֵל שִׂמְחִים וְעֲלִיזִים תְּמִיד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה נִמְחַל לָהֶם כָּל עֲוֹנוֹתָם, וּמִיד מִתְחַבְּרִים יַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה מָאד, וְלִכֵּן עֲלֶיךָ לְרֹאוֹת לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שִׁישׁ בָּךְ, וְתִמְצָא אֶת הַטּוֹב שִׁישׁ בְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְיִדוּעַ קִשִּׁית הַבְּעַל שֵׁם טוֹב זִי"ע מַה יֵּשׁ לְהִתְלוֹנֵן עַל הַסֵּמ"ךְ מ"ם? הֲרֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרָא אוֹתוֹ כְּדִי לְהִסִּית אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, וְלִכֵּן לְמַה יֵּשׁ לְהִתְלוֹנֵן עָלָיו? אֵלָּא הַלְּבִישׁ אֶת הַשְּׁגָתוֹ בְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שְׁכַת ע"ה). שׁוֹחֵט מְשׁוּם מֵאִי חַיִּב? רַב אָמַר מְשׁוּם צוּבַע, וְשִׁמוּאֵל אָמַר מְשׁוּם נְטִילַת נִשְׂמָה, הֵינּוּ הַסֵּמ"ךְ מ"ם נִקְרָא שׁוֹחֵט שֶׁמִּנְתֵּק אֶת הַנִּשְׂמוֹת מִשׁוֹרְשָׁם, וְהַעֲקָר שֶׁהוּא חַיִּב מִפְּנֵי שֶׁהוּא צוּבַע הוֹלֵךְ בְּצַבִּיעוֹת, וּמִרְאֵה כְּאֵלוֹ הוּא רַק רוֹצֵה אֶת הַטּוֹב מִמֶּךָ, וְהוּא מְסַתֵּיר אֶת עֲצָמוֹ פְּדָגְמַת אוֹהֵב שְׁלוֹם וְכוּ', וְרוֹצֵה רַק אֶת טוֹבְתָךְ וְכוּ', אֲבָל פְּנִימִיּוֹת כּוֹנְנָתוֹ הַטְּמֵאָה לַעֲקוֹר אוֹתָךְ מֵהִיִּהְדוּת לְגַמְרִי, וְלִכֵּן הוּא חַיִּב, כִּי לֹא בְּרָאוֹ אוֹתוֹ שִׁיבּוֹא בְּדֶרֶךְ צַבִּיעוֹת לְנִשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל

לְעוֹקְרָם מְשׁוֹרְשִׁים, וְלִכְּנֵן כְּשֶׁפֶר יִשְׂרָאֵל תְּמִיד שָׁשׁ וְשִׂמְחָה, עַל יָדֵי זֶה אֵין לְהַסְמֵךְ מ"ם שׁוּם שְׁלִיטָה עָלָיו, כָּל הַכַּחַשׁ שֶׁל הַסְמֵךְ מ"ם זֶה רַק כְּשֶׁפֶר יִשְׂרָאֵל נִמְצָא בְּעֶצְבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַכְאוֹן, אֲזִי מִכְשִׁיל אוֹתוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת, אֲבָל כִּיּוֹן שֶׁפֶר יִשְׂרָאֵל מִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עַל יָדֵי זֶה יִתְפָּרְדוּ פּוֹעֲלֵי אָוֶן, שְׁלֵא יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבָר, וְלִכְּנֵן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּרְאֶה רַק לְשִׂמּוֹחַ עִם נִקְוֹדַת יְהוּדוּתְךָ, שְׂאִין עוֹד שְׂמִחָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מְזוּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַקְפִּיד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְקָרָא מְשָׁנָה גְּמָרָא מְדַרְשׁ, אֲשֶׁר הֵד' לְמוֹדִים הָאֱלוֹהִים כְּנִגְדַּת הֵד' עוֹלְמוֹת אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יִצִּירָה עֲשִׂיָה, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה ס"ו סִימָן ג') שֶׁהַבְּרָכָה שֶׁבִּרְךָ יִצְחָק אֶת יַעֲקֹב בְּנוֹ "וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹקִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרַב דָּגָן וְתִירֹשׁ", זֶה סוֹבֵב עַל הֵד' לְמוֹדִים הָאֱלוֹהִים, "מִטַּל הַשָּׁמַיִם" זֶה מְקָרָא, "וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ" זֶה מְשָׁנָה, "דָּגָן" זֶה תְּלֵמוֹד, "תִּירֹשׁ" זֶה אֲגָדָה; הֵרִי שְׁלֵךְ לְפָנֶיךָ שִׂיִצְחָק בִּרְךָ אֶת בְּנוֹ יַעֲקֹב שִׁילְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הֵד' לְמוֹדִים הָאֱלוֹהִים, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, אֲלֵא לֹא מַחְסִיר יוֹם אֶחָד אֶת הֵד' לְמוֹדִים הָאֱלוֹהִים, וְאֲזִי טוֹב לוֹ לְנִצָּחַ, כִּי רַק זֶה מֵה שִׂישְׂאָר מִמֶּנּוּ, וְתֵאמִין לִי שֶׁזֶה עֵקֶר הַשְּׂמִחָה לְבַר יִשְׂרָאֵל שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד כָּל יוֹם הֵד' לְמוֹדִים הָאֱלוֹהִים, וּכְבָר אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ל' סִימָן ב') עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ט"ז) "תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שְׂבַע שְׂמִחוֹת", שְׂבַע שְׂמִחוֹת, שְׂבַענוּ בְּחִמְשָׁה שְׂמִחוֹת מְקָרָא מְשָׁנָה תְּלֵמוֹד תּוֹסֵפֶתָא וְאֲגָדוֹת; תֵּאמִין לִי שְׂאִין עוֹד שְׂמִחָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מְזוּ שְׂאֵדָם זוֹכָה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמוֹ שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּכָל יוֹם, בְּמְקָרָא בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ, בְּמְשָׁנָה כְּסִדְרָן,

אַשֶׁר שְׁנַת תַּשַׁע"ד - חֵלֶק רֵמו בְּנַחֵל רֵמו

בַּתְלִמוּד גְּמָרָא בְּכָלֵי יְרוּשָׁלַיִם תּוֹסֵפְתָא, וְאַגְדוֹת עֵין יַעֲקֹב
וּמְדַרְשׁ רַבָּה וְתַנְחוּמָא, שְׁזָה הַשְּׂמֻחָה הַכִּי גְדוּלָה שָׁרֵק יְכוּלִים
לְשִׁמוּחַ בָּהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֵדֶשׁ מְבָרָךְ

שַׁצֵּט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיֵּצֵא ב' דְּרָאשׁ חֵדֶשׁ כְּסָלִיו ה'תַּשַׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתֵּרָאֵי לְהַתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת
בִּיתֵר עוֹז וְשׁוֹם דְּבַר בַּעְוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְתַהֲיִי חֲזָקָה
בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי כְּשֶׁבֶר
יִשְׂרָאֵל חֲזָק בְּאַמוּנָה וְיִוֹדַע וְעַד אֲשֶׁר דְּבַר גְּדוּל דְּבַר קֶטָן לֹא
נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֵלָא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, אֲזִי יִתְפָּרְדוּ כָּל
פּוֹעֲלֵי אוֹן שְׁהַסְמִ"ךְ מ"ם וְגוֹנְדָא דִּילֵיהּ מִתְבַּטְּלִים לְגַמְרִי, כִּי אֵין
כַּחַם אֵלָא מִהַטְמָאָה וְהַסְטְרָא אַחְרָא, שְׁזָה הַכְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת
וְכוּ' וְכוּ', וְתַכְףּ וּמִיד כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה
שְׁהַכֵּל מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי נִכְנַס בּו שְׂמֻחָה אֲמִתִּית, כִּי אֵין עוֹד
שְׂמֻחָה כְּשִׂמְחַת הָאַמוּנָה, וְאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲלִין ז':) אֵין
אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמַטָּה אֵלָא אִם כֵּן מְכַרִּיזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה;
זֹאת אוֹמְרַת אֲפִילוֹ מִכָּה קִטְנָה בְּאַצְבַּע הַקִּטְנָה לֹא מְקַבְּלִים לְפָנָי
שְׁנִכְרַז קוֹדֵם מִלְמַעְלָה בְּשָׂמִים, וְכֵן אֲמָרוּ (יּוֹמָא לַח.) בְּשִׂמְךָ
יִקְרָאוּךָ וּבִמְקוֹמָךְ יוֹשִׁיבוּךָ, אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בָּמָה שְׂמוּכָן לְחַבְרוֹ,
וְאֵין מְלָכוֹת נוֹגַעַת בְּמְלָכוֹת חִבְרָתָהּ אֲפִילוֹ כְּמֵלָא נִימָא, זֹאת

אוֹמֶרֶת אַף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לִיַּגַע בְּמָה שֶׁשִּׁיף לְהַשְׁנִי, אִם לֹא שֶׁהַכְרִיזוּ קוֹדֵם בְּשָׂמִים, וְכֵן אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת נח.). אֶפִּילוּ רִישׁ גְּרַגְיִתָּא מִן שְׂמִיָּא מְנוּ לִיה; זֹאת אוֹמֶרֶת שֶׁאֶפִּילוּ עֲבוּדָה בְּזוּיָה וּפְשׁוּטָה כְּמוֹ לְנִקּוֹת בִּיּוֹב וְכוּ' וְכוּ', אָדָם לֹא יִקְבַּל מִשְׁרָה כְּזוֹ, עַד שֶׁמְכַרְיִזִין קוֹדֵם בְּשָׂמִים וְכוּ', רוֹאִים מְכַל זֶה אֶת גְּדֵל הַשְּׁגָחַתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִית עַל כָּל בֶּן אָדָם, אִין הָעוֹלָם הַפְּקָר כָּלֵל, אֲלֹא הַכֵּל מִשְׁגָּח בְּהַשְּׁגָחָה פְּרָטִית מִמְּנוּ יִתְבַּרֵךְ, וְאָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע שְׁנוֹסְעֵת עֲגָלָה מְלֵא תְּבִין וְקֵשׁ, וְנִפְלָה חֲתִיכַת קֵשׁ בְּדִיוֹק בְּמָקוֹם הַזֶּה וְכוּ', גַּם בְּזֶה יֵשׁ כּוֹנֵה עֲלִיוֹנָה מִמְּנוּ יִתְבַּרֵךְ, אִין דְּבַר בְּלִי הַשְּׁגָחַתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִית, וְזֶה הַתְּכָלִית שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְהַגִּיעַ אֵל זֶה, לְהַכִּיר אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַל פְּרָטִי הַבְּרִיאָה, כְּמוֹכָא בְּזֶהר (זֶהר בֵּא מ"ב) בְּגִין דִּישַׁתְּמוּדְעִין לִיה; כָּל הַבְּרִיאָה נִבְרָאָה רַק כְּדִי לְהַכִּירוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּחַדְרִי בְּעֲצָמְךָ אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ל"ג) אֲצֵל הָעוֹלָם אֱמוּנָה הוּא דְּבַר קִטָּן, אֲבָל אֲצֵלִי הָעֵקֶר הוּא אֱמוּנָה, וְעֵקֶר הָאֱמוּנָה בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל, רַק בְּפִשְׁטוֹת גָּמוּר כְּמוֹ שֶׁהַנְּשִׁים הַכְּשֻׁרוֹת מְאֲמִינּוֹת, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁחֲזָקָה בְּאֱמוּנָה וּמְדַבְּרַת תְּמִיד רַק מִמְּנוּ יִתְבַּרֵךְ, שֶׁאֵז אֵל רַב טוֹב הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן תִּזְכָּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מְשָׁלִי כ"ח) "אִישׁ אֱמוּנוֹת רַב בְּרִכּוֹת", מִי שֶׁחֲזָק בְּאֱמוּנָה נִמְשָׁךְ עָלָיו כָּל הַבְּרִכּוֹת, וְעוֹד תִּרְאִי יִשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וִיקוּיִם עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ וּמְתַנַּגְּדֵנוּ מֵהַ שְׁכָתוֹב (תְּהִלִּים ז') "בּוֹר כְּרָה וַיַּחֲפְרֵהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יַפְעָל: יָשׁוּב עִמָּלוּ בְּרֵאשׁוֹ וְעַל קְדָקְדוֹ חֲמָסוֹ יֵרֵד", וְכָתִיב (מְשָׁלִי כ"ו כ"ז) "כְּרָה שַׁחַת בָּהּ יִפּוֹל וְגוֹלָל אֲבָן אֵלָיו תָּשׁוּב", יֵרָאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבְנוֹ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבַּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֵדֶשׁ מְבָרָךְ

ת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ב' דְּרָאשׁ חֵדֶשׁ כְּסֻלּוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יְדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל הַפְּלִיג מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלַת תּוֹרָתוֹ, עַד כְּדֵי כֶּךָ שֶׁבְּפִירוּשׁ גְּלָה שֶׁלְקַח אֶת תּוֹרָתוֹ מִמְּקוֹם שְׂאֵף אֶחָד עֲדִין לֹא הִגִּיעַ לְשֵׁם, מִמִּילָא מַה הַקְּשִׁיא שְׂאֵתָה שׁוֹאֵל? אֲדַרְבָּה יְכוּלִים לְרֵאוֹת דְּבַר נִפְלֵא מְאֹד, אֲשֶׁר זֶה כָּבֵר לְמַעֲלָה מִמֵּאֲתִים שָׁנָה מְאֹז הַסְתַּלְקוֹת רַבְּנוּ ז"ל לְעֵילָא וְלַעֲיִלָא, וְאִין עוֹד סִפְרֵי שְׂבִנֵי אָדָם יִמְצְאוּ אֶת עֲצָמָם שֵׁם כְּמוֹ סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, עַד שְׂמִי שֶׁרַק לֹקַח סִפְרֵי אֶחָד מִסִּפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בִּידֵיו מִתְּפִילָא אִיךָ הִבְעַל מִחִבֵּר הַזֶּה יוֹדֵעַ בְּדִיוֹק מַה עוֹבֵר עָלָי? וְלִכֵּן צְרִיכִים לְדַעַת שְׂרַבְנוּ ז"ל לְקַח אֶת הַתּוֹרָה שְׁלוֹ מִמְּקוֹם עֲלִיוֹן כֹּזֵה שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וְלִשְׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁר מִשֵּׁם יוֹצֵא אוֹרוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת עַד מְאֹד, שֶׁהַכֵּל בְּסוּד שִׁיר וְנִיגוֹן וְכוּ', כִּי יֵשׁ מְקוֹמוֹת לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה וְכוּ' וְכוּ', שֶׁשֵּׁם לֹא שִׁיךְ אֶפִּילוֹ לֹדֵמֵר דְּבוּרִים אֶלָּא שִׁיר וְכוּ', שְׁזֵה סוּד שִׁיר הַשִּׁירִים שֶׁבָּא מִהַמְּקוֹם הַכִּי עֲלִיוֹן, בְּסוּד שִׁיר הַשִּׁירִים קוֹדֵשׁ הַקְּדוּשִׁים, וְלִכֵּן כָּל אֶחָד צְרִיךְ לְהַסְתַּכֵּל רַק עַל עֲצָמוֹ, בְּאִיזָה לְכַלּוֹף וּבְאִיזָה בּוֹץ וּבְאִיזָה זָבֵל וְזֵהמָא הִיָּה וְכוּ' וְכוּ', וְהִנֵּה פְתָאוּם בָּא אֵלָיו אִיזָה סִפְרֵי מִסִּפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְהַפֵּךְ לוֹ אֶת כָּל הַבְּחִירָה לְגַמְרֵי, וּמִתְחִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ

שְׁמֵדבָּרִים אֶל בֶּשֶׁר וְדָם, הַנִּשְׁמַע דְּבַר כְּזֶה פְּעַם? אוֹ הַנִּרְאָה דְּבַר כְּזֶה פְּעַם? וְאֵל תִּשְׁכַּח רַבִּי שֶׁל לְמַעַלָּה מִמֵּאֲתַיִם שָׁנָה שְׁיֻכַּל רַק עַל יְדֵי סִפְרֵי לְהַפְּךָ אֶת הַבְּחִירָה שֶׁל הָאָדָם מֵהַהֶפֶךְ אֶל הַהֶפֶךְ, עַד שְׁאָדָם יִכְרַח בְּאִיזָה מְקוֹם שְׂאִין שָׁמָּה אִף אֶחָד וַיִּתְחִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלוֹ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, מִכָּל זֶה יְכוּלִים לְהַבִּין אֶת עוֹמֵק תּוֹרָתוֹ שֶׁבָּא מִמְּקוֹם כְּזֶה שְׂאִף אֶחָד לֹא הִגִּיעַ לְשָׁם, וַיְדוּעַ מֵה שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוהר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ק"א) שְׁדוּד הַמְּלֶךְ חִבֵּר אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים בְּרוּחַ הַקְּדוּשׁ כָּל כֶּךָ גְּבוּהָ, עַד שֶׁכָּל בַּר יִשְׂרָאֵל יְכוּל לְמַצּוֹא אֶת עֲצֻמוֹ שָׁם כְּאֵלוֹ זֶה שִׁיף לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, כִּי הוּא מוֹצֵא אֶת עֲצֻמוֹ בְּכָל מְזֻמּוֹר וּמְזֻמּוֹר וְכוּ' וְכוּ', וְכִמוֹ כֵּן עִם סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל תּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה בָּאָה מִמְּקוֹם כָּל כֶּךָ גְּבוּהָ, עַד שֶׁכָּל מִי שֶׁרַק מִסְתַּכֵּל בְּזֶה בְּעֵין הָאֲמֵת, מוֹצֵא אֶת עֲצֻמוֹ שָׁם, וְהוּא מִתְּפַלֵּא אִיךָ הֶרְבִּי הַזֶּה יוֹדֵעַ בְּדִיוק מֵה שְׂאֵנִי צְרִיף וְכוּ', וְאִיךָ הוּא יוֹדֵעַ בְּדִיוק מֵה עוֹבֵר עָלָי וְכוּ', וַיּוֹדֵעַ אִיךָ לְחַזֵּק אוֹתִי וְכוּ', וְלִכְּן זֶה הַנִּגְנוֹן וְהַשִּׁיר שִׁיתְגַּלְּהָ לְעֵתִיד לְבוֹא, כְּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוהר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שֶׁזֶה שִׁיר הַהִשְׁגָּחָה, שִׁיר שֶׁל הַד' עוֹלָמוֹת, שִׁיר שֶׁל חֶסֶד, שֶׁעַל זֶה רָמַז הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה נ"ח) "הָרֵם כְּשׁוֹפֵר קוֹלְךָ וְהִגַּד לְעַמִּי פִּשְׁעֵם" וְגו', כִּי עַל יְדֵי הַשִּׁיר הַזֶּה הַצְּדִיק יוֹדֵעַ אִיךָ לְהוֹכִיחַ אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּבַחֲבִינַת אֶהְבָּה וְקָרוֹב, וּמְכַנִּיס בָּהֶם רֵיחַ טוֹב, וְלִכְּן כִּי'ש'פִּיר' רֵאשֵׁי תְּבוֹת פִּ'שׁוּט כִּ'פּוֹל שִׁ'לוֹשׁ רִ'בוּעַ, שֶׁהוּא הַשִּׁיר הַמְּשַׁקֵּה אֶת הַגֵּן, וְהוּא מֵהַפְּךְ אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה לְגֵן עֲדָן, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּתְמַיֵּד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁזֶה יִנְקָה לוֹ אֶת מַחוֹ וְדַעְתּוֹ, וַיִּזְכֶּה שְׂיֵאִיר עָלָיו אוֹר הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, עַד שְׁיִזְכֶּה לְפִתּוּחַ אֶת הַפֶּה שְׁלוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וַיִּתְקַים אֲצֵלוֹ (דְּבָרִים ל"ד י') "וְלֹא קָם נְבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יָדַעוּ הַיְיָ"ה פָּנִים

אֶל פָּנִים", וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ו) מִשֶּׁה רַבְּנּוּ נִמְצָא אֶצֶל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וּמַעוֹרָר אוֹתוֹ לְקַיֵּם כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה, וְלִכְּנֹן רַבְּנּוּ ז"ל פּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, עַד שְׁיִכִּיר אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פָּנִים אֶל פָּנִים, וַיִּקְוִים אֶצְלוֹ (בַּמְדַּבֵּר י"ב ח') "פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ וּמֵרָאָה וְלֹא בַחֲדַד וּתְמִנַת הַיּוֹי"ה יִבִּיט" וְגו', כִּי (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ס"ז) הִצְדִּיק הָאֱמֶת פּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם שֶׁל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁמְקַרֵּב אֵלָיו, עַד שְׁיֵרָאָה אֶת שֵׁם הַיּוֹי"ה מֵאִיר לְפָנֵי עֵינָיו, וְהוּא מֵתַחִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ שְׁזוּכָה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנּוּ ז"ל עִם אֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, וּמֵתַמִּיד בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, שְׂאֵז אֶל רַב טוֹב הַצִּפּוֹן יִזְכָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

ת.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ כְּסִלּוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲשֶׁרֵיךָ וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקֶךָ שְׁזָכִיתָ לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנּוּ ז"ל, וְאֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי שְׂאֵתָה זוּכָה לְקַבֵּעַ עֵתִים לְתוֹרָה בְּכָל יוֹם, וְלְהַתְּבוּדָד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר אֶת גְּדַל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁזוּכָה לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנּוּ ז"ל וּבַפֶּרֶט בְּרָאשׁ הַשְּׁנָה, וְכֵן זוּכָה לְקַבֵּעַ עֵתִים לְתוֹרָה בְּכָל יוֹם מְקַרָּא מִשְׁנָה גְּמָרָא מְדֻרָשׁ, שְׁהַד' לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם כְּנִגְדַּד הַד' עוֹלָמוֹת אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יִצִּירָה

עֲשֵׂיָהּ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה ס"ו סִימָן ג') שֶׁהַבְּרָכָה שֶׁבִּרְךָ יִצְחָק אֶת יַעֲקֹב בְּנוֹ "וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹקִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרוֹב דָּגָן וְתִירוֹשׁ", זֶה סוֹבֵב עַל הַד' לַמּוֹדִים הָאֵלוּ, "מִטַּל הַשָּׁמַיִם" זוֹ מִקְרָא, "וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ" זוֹ מִשְׁנָה, "דָּגָן" זוֹ תַלְמוּד, "תִּירוֹשׁ" זֶה אַגְדָּה; הֵרִי שְׁלֶךְ לַפְּנֵיךְ שִׁיִּצְחָק בִּרְךָ אֶת בְּנוֹ יַעֲקֹב שִׁילְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַד' לַמּוֹדִים הָאֵלוּ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאֵינוֹ מַטְעָה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, אֵלֵא לֹא מִחֲסִיר יוֹם אֶחָד אֶת הַד' לַמּוֹדִים הָאֵלוּ, וְאִז טוֹב לוֹ לַנְּצַח, כִּי רַק זֶה מֵה שִׁישָׂאָר מִמֶּנּוּ, וְכָל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן כְּשִׁזְזוּכִים לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְּבָרֵךְ וּלְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְּבָרֵךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֵינן לְתֹאֵר וְאֵינן לְשַׁעַר אֶת מַעְלָתוֹ בַּשָּׁמַיִם, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר עוֹשֶׂה רוֹשֵׁם גָּדוֹל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

אֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁרַבְּנוֹ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן פ"ט) שֶׁהַצְּדִיק הוּא הַשְּׂדִכָן הַמְּשִׁדֵּךְ כָּל הַשִּׁידוּכִים, וְלִכְּזֶן כָּל מִי שִׁזְזוּכָה לְנִסְעַ אֵצֶל צִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל, וְשׁוֹפֵךְ אֶת לְבוֹ שֶׁם לַפְּנֵי יִתְּבָרֵךְ שֶׁצָּרִיךְ שְׂדוּךְ, אִזִּי תִכְף נוֹשַׁע וְכוּ', וּמֵה שֶׁהִרְבֵּה אוֹמְרִים שֶׁנִּסְעוּ וּבִקְשׁוּ שְׂדוּךְ וְלֹא מִצְאוּ, זֶה הַבְּעֵיָה לֹא מֵהַשְּׂדִכָן וְכוּ', זֶה הַבְּעֵיָה מֵהַרְיֹק אוֹ הַרְוֹקָה, וְאֵנִי רָגִיל לֹמַר עַל מֵה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבָמוֹת סג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, צָרִיכִים לְרַדַּת מְדֻרְגָה וְאִז מוֹצְאִים אֶת הַזְּוִיג, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בַּחֲזוֹר אוֹ בַּחֲזֵרָה הֵם גְּאוֹתְנִים וְכוּ', וְלֹא מִתְּאִים לָהֶם לְקַחַת אֶת זֹאת אוֹ אֶת זֶה וְכוּ', אֵנִי הִכִּי חֲכָם וְהִכִּי יָפֵה וְכוּ', יִקַּח אֶת זוֹ? אוֹ אֵנִי הִכִּי חֲכָמָה וְהִכִּי יָפֵה וְהִכִּי מְשַׁכֵּלֵת וְכוּ', יִקַּח אֶת זֶה? וְהֵם מְסַתּוֹבְבִים וּמְחַפְּשִׁים אֶת הַזְּוִיג שֶׁלָּהֶם כְּפִי הַדְּמִיוֹן שֶׁנִּכְנַס בְּכָל אֶחָד וְאֶחָת כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מֵה הוּא, וְהֵם מְחַיְבִים שֶׁיִּבְאוּ לָהֶם זְוִיג מִשְׁהוּ שְׁעֵדִין לֹא

נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפְּשִׁים וְכוּ', וּמִסְתּוֹכְבִּים וְיוֹצְאִים לְפָגִישׁוֹת פֶּן וְאוֹלֵי אֲמָצָא אֶת בְּחִיר לִבִּי שְׂיָבוֹא אֵלַי עַל סוּס לִבָּן עִם שָׁקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבִשְׂבִיל זֶה הַבְּחִיר אוֹ הַבְּחִירָה מְחַפֵּים עַד שְׂיִוָּלַד זְוֹג כְּזֶה, וּבֵינֵן כֶּף הֵם לֹא קוֹלְטִים שְׁהִזְמֵן לֹא מְחַפֶּה, כְּמֵאֲמַר הַחֶכֶם "הִזְהַר מִן הַזְּמַן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שְׁתּוֹפְסִים אֶת עֲצָמָם רוֹאִים שְׁאֲנַחְנוּ כְּבָר בְּגִיל שְׁלוֹשִׁים, מֵה עוֹשִׂים עֲכָשׁוּ? עַל זֶה בָּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה (יְבָמוֹת סג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, תְּרַדּוּ מְדֻרְגָה וְאֵל תַּחֲזִיקוּ מִעֲצָמְכֶם כָּל כֶּף בְּגִדּוֹל וְכוּ', וְאִז תִּמְצְאוּ בְּקִלּוֹת זְוֹג מֵה שְׂיִתְאִים לְכֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנִזְכֶּה לְהַכְנִיס בְּעֲצָמֵנוּ דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאִז יִשְׁתַּנֶּה לָנוּ כָּל הַחַיִּים לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

ת.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר וַיֵּצֵא ב' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ כְּסִלּוֹ ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁזוֹכֶה לְעִזּוֹר לִילָדִים שְׂבָאִים מִמְּשַׁפְּחוֹת הַרוֹסוֹת וְכוּ', אוֹ יְלָדִים יְתוּמִים וְכוּ', שְׂזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵין לְהַסְבִּיר אֶת גּוֹדֵל הַמְּצוּה הַגְּדוֹלָה הַזֹּה, עִם כָּל זֹאת בְּחִנּוּךְ צְרִיכִים לְדַעַת אֵיךְ

לְהַתְנַהֵג, לֹא יְכוּלִים לְהַעֲמִיס עַל הַיְלָדִים יוֹתֵר מִדָּאֵי, צְרִיכִים לְלַמֵּד אוֹתָם אֶת הַחֲמֵר עִם חֲכָמָה עֲצוּמָה וְעִם אֲהָבָה גְדוּלָה וְעַל יְדֵי קְרוֹב לְבָבוֹת, וְלֹא עַל יְדֵי תַקִּיפוֹת, וְכֵן לֹא לְבַקֵּשׁ אוֹתָם דְּבָרִים שִׁיְהִיָּה לָהֶם קָשָׁה לְקַיֵּם אֶת זֶה, כְּגוֹן לְעֲצֹם אֶת הָעֵינַיִם וּלְצִיר אֶת שֵׁם הַשֵּׁם וְכוּ', כִּי זֶה לֹא שִׁיף לִילְדִים, וְאֶפִּילוּ לֹא לְמַבְגָּרִים וְכוּ', אָדָם צָרִיף לְהִיוֹת כָּל כֶּף דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה, עַד כְּדֵי כֶּף שֶׁלֹּא יִהְיֶה לְמֵרָאָה עֵינָיו אֲלֵא אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז מִמִּילָא יֵאִיר לוֹ שֵׁם הַוַי"ה לְפָנֵי הָעֵינַיִם, וְלֹא שִׁיקַח אֶת זֶה בְּחֻזְקָה וְכוּ' וְכוּ', וְכִבֵּר אָמַר הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסְק זי"ע (נַעַם אֱלִימֶלֶךְ - נח) "סִימֵן לְבַעַל תְּשׁוּבָה גְמוּר כְּשֶׁהַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ שֵׁם הַוַי"ה בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד לְנֶגֶד עֵינָיו הוּא סִימֵן שֶׁתִּקֵּן בִּירְאָתוֹ כָּל חֲטָאִיו", אָבֵל לֹא לְהַכְרִיחַ לִילְדִים קִטְנִים וְכוּ', וּמָה גַם שָׂבָאִים מִמְשַׁפְּחוֹת הַרוֹסוֹת וְכוּ', שִׁיכְנִיסוּ אֶת זֶה בְּרֹאשׁ וְכוּ', שִׁזָּה לֹא שִׁיף לְגַמְרֵי וְכוּ', וְהִלּוּאֵי שְׂמִבּוּגָרִים יִגִּיעוּ לָזֶה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתַּחֲדִיר בְּהַיְלָדִים אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִרְגְּלוּ אֶת עֲצָמָם לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּלְגַלוֹת לָהֶם אֶת כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל שִׁיחָה בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנוֹ, שְׂאִיֵן לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

ת.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ב' דְּרֹאשׁ חֲדָשׁ כְּסִלּוֹ ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַיּוֹם הַכֹּל יוֹתֵר פְּתוּחַ וְיוֹתֵר מְפֹתָח וְכוּ', וְלִכְּנֵן זֶה לֹא נוֹרָא אִם הַזּוּג לְפָנָי שְׁמַתְחַתְנִים אִם לּוֹקְחִים בְּדִיקַת "דּוֹר יִשְׂרָאֵל", שְׂיִכּוּלִים לְרֵאוֹת מְרֹאשׁ אִם אֵין סִכּוּן בְּלִידַת יְלָדִים מְשֻׁנֵּיהֶם, וְאֵין בְּזֶה שׁוּם עֲוֹלָה כָּלֵל.

הָעֵקֶר הוּא רַק תְּפִלָּה לְבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט, כִּי מֵה שְׁתִּפְּלָה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְכִבֵּר רְאִינוּ מִי שְׁלָקַח אֶת הַבְּדִיקַת "דּוֹר יִשְׂרָאֵל", וְלֹא הִצְלִיחוּ, וְלִכְּנֵן הָעֵקֶר הוּא תְּפִלָּה, רַק לְבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מְלֶךְ וְלֹא נָבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתוֹמִים וְאֵין לָהֶם אֵלָּא תְּפִלָּה זֹו בְּלִבָּד אָמַר דָּוִד לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּבַזֶּה אֶת תְּפִלָּתְךָ (תְּהִלִּים ק"ב) "תִּכְתָּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאֵן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׁבִימִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְיָ" שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרָא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה, כִּי בְּלִי תְּפִלָּה אֵי אֶפְשָׁר לְזוּז, וְכֹל דְּבָר קָטָן צְרִיכִים לְבִקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי גִלָּה לָנוּ רְבוּנוּ ז"ל, וּמִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְבִקֵּשׁ כָּל דְּבָר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה יֵשׁ לוֹ הִצְלָחָה מְפֹלָגַת.

עִם כָּל זֹאת כְּדֹאֵי לְקַחַת לְפָנָי שְׁמַתְחַתְנִים בְּדִיקַת "דּוֹר יִשְׂרָאֵל", וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יֵצֵא שׁוּם תְּקֵלָה מִבִּינֵיהֶם, וְיוֹלִידוּ בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים וּבְרִיאִים וְשְׁלָמִים בְּנַפְשָׁם וּבְשִׁכְלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

ת.ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ כְּסִלּוֹ ה'תַּשַׁע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גִּירוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמַח שְׂאֵתָה מְנִיחַ בְּכֹל יוֹם תְּפִלִּין, כִּי אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁזוּכָה לְהַנִּיחַ בְּכֹל יוֹם תְּפִלִּין, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְנַחוֹת מ"ד). כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין מְאָרִיךְ יָמִים, וְאֲמָרוֹ (פְּסִיקְתָא זוּטְרָתָא שְׁמוֹת) כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין כְּאֵלוֹ קָרָא בַּתּוֹרָה, וְאֲמָרוֹ (יְלֻקוּט שְׁמוֹת רַמְזוֹ רַכ"ב) אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַמָּקוֹם אָנוּ רוֹצִים לִיַּגַע בַּתּוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה אֲבָל אֵין לָנוּ פְּנָאֵי, אָמַר לָהֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קִיְמוּ מִצְוֹת תְּפִלִּין וּמַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיכֶם כְּאֵלוֹ אַתֶּם יִגְעִים יוֹמָם וְלַיְלָה; וְאִם הִיָּה אָדָם יוֹדֵעַ מַעֲלַת הַזְּכוּה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין שֶׁל יָד וּתְפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ, הִיָּה נִזְהָר בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְהַמְּצוּה הַזֹּה מִמְּשַׁכַּת לְאָדָם חַיִּים וּדְבִקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְנַחוֹת מ"ג): כָּל שֵׁישׁ לוֹ תְּפִלִּין בְּרֹאשׁוֹ וּתְפִלִּין בְּזֵרוּעוֹ, הַכֹּל בְּחֻזּוֹק שְׁלֵא יַחֲטֵא; כִּי כְּשֹׂאָדָם שָׁשׁ וְשֹׂמַח עִם מִצְוֹת תְּפִלִּין שֶׁהַנִּיחַ הַיּוֹם, הַשְּׂמַחָה שֶׁל הַמְּצוּה לֹא יִתֵּן לוֹ לַחֲטֵא, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁנִּזְהָר מְאֹד מְאֹד בְּמִצְוֹת תְּפִלִּין .

בְּעֵינֵי הַצִּיּוֹנִים בְּהַלְמוּדִים וְכו', הָעֶקֶר תְּלוּי כְּפֵי שְׂתַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּחֻמֵר וְתַחֲזוֹר עַל זֶה כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים, אֲזוּ יַעֲלוּ לְךָ

הַצִּיּוֹנִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי מִי שֶׁשׁוֹקֵד בְּלִמּוּדוֹ מְצַלִּיחַ, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כִּפֵּי הַשְּׂקִידָה בְּלִמּוּד הַחֶמֶר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֵדֶשׁ מְבָרָךְ

תה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ב' דְּרָאשׁ חֵדֶשׁ כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲתָה צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַשְּׁלֵמוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם שְׂאֵדָם צְרִיךְ לְהִגִּיעַ לְזֶה, הוּא שְׂמֻחָה, לְשִׂמּוֹחַ כָּל כֶּף בּוֹ יִתְבָּרַךְ עַד שְׂיִזְכֶּה לְהִרְגִישׁ אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ אִיךָ שֶׁהוּא מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, כִּי עַל יְדֵי תוֹקֵף הַשְּׂמֻחָה נִפְתָּח לוֹ הַמַּח וְזוֹכֵה לִישׁוּב הַדַּעַת כְּזֶה שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְגַם הַנְּבִיאִים לִפְנֵי שְׂזִכּוֹ לְנִבּוּאָה שְׂזֶה עֲצָם הַדְּבָקוֹת בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, לֹא זָכוּ לְזֶה אֶלָּא עַל יְדֵי שִׁיר וְנִיגוֹן, כְּמוֹ שְׂכַתוּב (שְׂמוּאֵל א' י' ה') "וּפְגַעַתָּ חֶבֶל נִבְאִים יְרֵדִים מִהַבְּמָה וְלִפְנֵיהֶם נִבֵּל וְתָף וְחִלְלִיל וְכַנּוּר וְהִמָּה מִתְנַבְּאִים", כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהִגִּיעַ לְשְׁלֵמוֹת הַדְּבָקוֹת בְּטוֹל אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֶלָּא עַל יְדֵי תוֹקֵף הַשְּׂמֻחָה, וְלִכְן תִּמְשִׁיךְ עִם הַתְּחַבִּיב שְׂנַתֵּן לָךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂתוּכַל לְנַגֵּן וּלְכַתֵּב שִׁירִים, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ, תִּמְשִׁיךְ בְּזֶה וְאֵל תִּתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעֲוֹלָם, כִּי מַעֲלַת הָאָדָם הַשְּׂמִיחַ וּמְשִׂיחַ אֶת אַחֲרִים, אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר כָּלֵל, כִּי הַשְּׂמֻחָה מְדַבֶּקֶת אֶת הָאָדָם בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

בְּעֵינַי סוֹפְרוֹת וְכוּ', זָכַר מֵה שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲרוּבֵין י"ג.) שְׁסֹפֵר רַבִּי מֵאִיר כְּשֶׁבֵאתִי אֶצֶל רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אָמַר לִי בְנֵי מַה מְלֹאכְתְּךָ? אָמַרְתִּי לוֹ לְבָלֵר אָנִי, אָמַר לִי בְנֵי הוּי זֶהִיר בְּמִלְאכְתְּךָ שְׁמִלְאכְתְּךָ מְלֹאכֶת שָׁמַיִם הִיא, שְׁמֵא אֶתְּהָ מְחַסֵּר אוֹת אַחַת אוֹ מִיֵּתֵר אוֹת אַחַת נִמְצְאָתָּ מְחַרֵּיב אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ; וְלִכֵּן אֶתְּהָ צָרִיף לְדַעַת שְׁאֲמַנּוֹת הַסּוֹפְרוֹת, זֶה מְלֹאכָה קְדוּשָׁה מְאֹד מְאֹד, וְתִקְבֵּל עַל עֲצֻמְךָ אִף פְּעַם לֹא לְכַתֵּב לֹא תִפְלִין לֹא מְזוּזוֹת וְלֹא סֹפֵר תוֹרָה, בְּלִי שְׁתַּלְּךָ קוֹדֵם לְמַקְוָה, כִּי סוֹפְרוֹת זֶה אוֹמְנּוֹת קְדוּשָׁה מְאֹד מְאֹד.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַקְפִּיד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְקַרָּא מְשָׁנָה גְּמַרָּא מְדַרְשׁ, אֲשֶׁר הֵד' לְמוֹדִים הָאֱלוֹהִים כְּנִגְדַּד הֵד' עוֹלָמוֹת אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָה, וְאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה ס"ו סִימָן ג') שֶׁהִבְרָכָה שְׁבַרְךָ יִצְחָק אֶת יַעֲקֹב בְּנוֹ "וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹקִים מְטַל הַשָּׁמַיִם וּמְשַׁמְנֵי הָאָרֶץ וְרוֹב דְּגָן וְתִירוֹשׁ", זֶה סוֹכֵב עַל הֵד' לְמוֹדִים הָאֱלוֹהִים, "מְטַל הַשָּׁמַיִם" זֶה מְקַרָּא, "וּמְשַׁמְנֵי הָאָרֶץ" זֶה מְשָׁנָה, "דְּגָן" זֶה תְּלֻמוֹד, "תִּירוֹשׁ" זֶה אֲגָדָה; הֵרִי שְׁלֵךְ לְפָנֶיךָ שִׁיִּצְחָק בְּרַךְ אֶת בְּנוֹ יַעֲקֹב שִׁילְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הֵד' לְמוֹדִים הָאֱלוֹהִים, אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מְטַעָה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כְּלָל, אֶלָּא לֹא מְחַסִּיר יוֹם אֶחָד אֶת הֵד' לְמוֹדִים הָאֱלוֹהִים, וְאִז טוֹב לוֹ לְנַצַּח, כִּי רַק זֶה מַה שִׁישְׂאָר מִמֶּנּוּ.

הַמְּאַחֵל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

תו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ב' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ כְּסִלּוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

יש קונטרס "מציאת הזווג" שזה קונטרס מאד מאד נצרך לרוקים ולרוקות שמסתובבים שבורים ורצוצים מכל מה שעובר עליהם וכו', ולכן כדאי לחלק את זה בחתנות, וכן יש קונטרס "יום הנשואין" כל ההנהגות לדעת איך להתנהג ביום החפה, גם זה יכולים לחלק בחתנות, ויש עוד המון קונטרסים המושכים את הלב של האדם אליו יתברך, שכדאי להפיץ אותם, ולכן מה שרק לא תפיצו תבוא עליכם ברכה, רבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על ענין הפצת מעינות החכמה חוצה, אשר בפרוש גלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ד) שעל ידי שמקורבים בני אדם לעבודת השם יתברך מעלים את כבוד השם יתברך לשורשו, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פ"ח.) על פסוק (ירמיה ט"ו) "אם תוציא יקר מזולל" אלו שמקורבים בני אדם לעבודת השם יתברך, כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותה דגלותא, ולכן כל מי שיפיץ ספרי רבנו ז"ל, זכותו גדול בשמים, הלואי שנזכה לצית את מוהרנ"ת ז"ל שהניח לנו צואה ארבע ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העבדה שלכם יהיה יפוצו מעינותיך חוצה".

מה אומר לך לאחרונה התחילו להדפיס סדרה חדשה של "שאלות ותשובות בחסידות ברסלב", שמדבר מכל הבעיות שרק יש לאדם וכו', ומתיר את כל הקשיות והספקות שרק יש להם, ומגלה להם עצות נוראות ונפלאות איך להחזיק מעמד, אזי כדאי לעסק בהפצתם בין נשמות ישראל.

הַמֵּאַחַח לְךָ חֲדָשׁ מִבְּרָךְ

תז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ כְּסֻלְיֹ ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת כֹּכֵל שְׂרַבְנוּ ז"ל עוֹלָה מֵעֵלָה מֵעֵלָה וְכוּ'
 וְכוּ', כֶּף יוֹרֵד מִטָּה מִטָּה, וְלִכֵּן יַעַן שֶׁעֲכָשׁוּ הוּא מְאִתִּים וְאַרְבַּע
 שָׁנִים מֵאֵז שֶׁעֵלָה וְנִתְעַלָּה רַבְנוּ ז"ל לְמֵעֵלָה מֵעֵלָה, שְׁזֵה מִסְפָּר
 צְדִיק (שֶׁעוֹלָה מְאִתִּים וְאַרְבַּע), בּוֹדְאֵי יֵשׁ בְּכַחוּ לְרֵדֵת לְעִמְק
 עִמְקִים עַד הַשָּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו שֶׁשָּׁם נִמְצְאִים נְשָׁמוֹת שֶׁל
 יְרוּדִים וְנִפְוִלִים וּפְגוּמִים, וְהוּא יְכוֹל לְהַעֲלוֹת אוֹתָם מֵעֵלָה מֵעֵלָה,
 וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה דִּיקָא בְּשָׁנָה זֹו לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְנוּ ז"ל
 יוֹתֵר וְיוֹתֵר, לְגַלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הָאוֹר הַגָּנוּז לְכֻלָּל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
 כִּי אֵין לְתֵאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גּוֹדֵל הַזְּכוֹת שֶׁל אָדָם שְׁזוֹכָה לְהַפִּיץ
 אֶת מַעֲיָנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה, שְׁבִזָּה הוּא מְקָרֵב אֶת הַגָּאוּלָּה.

הַמֵּאַחַח לְךָ חֲדָשׁ מִבְּרָךְ

תח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ כְּסֻלְיֹ ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת שְׁתֵי מִכְתָּבֶיךָ.

מאד מאד אני מצטער מכל מה שעובר עליך, עליות וירידות ספקות ובלבולים וכו' וכו', עד שאתה משתגע פשוט מזה, אתה לא קולט שאם לא תקח את עצמך בידיך אתה תבוא לשבר עצבים פשוטו כמשמעו, הבעיות שלך לא מתחילה מהמקום שאתה נמצא בה וכו' וכו', הבעיות מתחילות מפגם הברית שעבר עליך בימי נעוריך שזה מה שהורס לך את המוח לגמרי, זכר גם זכר כמה רדיפות שרדפת את אשתך על העבר שלה וכו' וכו', אשר באמת זכית לאשה טובה אשר יראת השם, אשר בעלת תשובה אמתית, ואף על פי כן מפעם לפעם אתה יורד לחייה על לא דבר, רק על העבר שעבר עליה וכו' וכו', אתה שוכח שגם עליך עבר מה שעבר וכו' וכו', ומשם נובע כל הבלבולים שלך שאתה לא יכול להחליט מה שאתה רוצה, וכל כך הרבה פעמים כתבתי לך תקח את עצמך בידיך, מה טוב ומה נעים אם היית מקיים מה שאמרו חכמינו הקדושים (אבות פרק ב') יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, שיגיעת שניהם משפחת עון. וכל תורה שאין עמה מלאכה, סופה בטלה וגוררת עון; וכבר אמר רבנו ז"ל (תני מוהר"ן סימן תק"א) שחפץ מאד שיהיה לנו פרנסה, אף על פי שבטחון גם כן טוב מאד, אף על פי כן טוב מאד כשזוכין שיש לו מעמד פרנסה, כי במקום עבודת הבטחון במקום זה יעשה עבודה אחרת, כלומר כי אם לא יהיה לו מעמד פרנסה ויהיה לו בלבול הדעת מהפרנסה, ויצטרך בכל פעם לחזק עצמו במדת הבטחון, במקום זה יעסק בעבודה אחרת והתחזקות אחר בשאר עניני עבודת השם; ולכן לדעתי אתה צריך לקחת איזה עבודה לכמה שעות ביום, וכן תקבע לעצמך שעורי תורה

בְּכָל יוֹם קִצָּת מְקַרָּא קִצָּת מְשֻׁנָּה קִצָּת גְּמָרָא קִצָּת שְׁלַחַן עָרוּךְ וּלְהַקְפִּיד מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹש תְּפִלוֹת בְּמַנְיֵן דִּיקָא, כִּי כָף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵכוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאָנִי תְּפַלְתִּי לְךָ הוֹי"ה עֵת רְצוֹן" אֵימְתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעֲהָ שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וּבְפָרוּשׁ גְּלַה לָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שֶׁמַּחְנֵה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלוֹשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינּוּ שְׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם נִזְהָר בְּהַשָּׁלֹש תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאָר יְהוּדֵי מְאָמִין בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְף וּמִיד כְּשֵׁיתְחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל אֶפִּילוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כְּבָר יוֹצֵא מִמַּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכוֹלְתָךְ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹש תְּפִלוֹת בְּמַנְיֵן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס פְּרוּטָה לְצַדֻּקָה בְּקַפְתַּת הַצַּדֻּקָה, כִּי כָף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֹנֵי וְהָדָר מְצֻלֵי אָמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אָנִי בְּצַדֻּק אֶחְזֶה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרִי הַמְּקַיִם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת גְּמוּרָה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכוֹלְתָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מְזֵה, וּמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל הִבְטִיחַ לְאַחַד מִתְּלַמִּידָיו אִם תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמֵחַ, לֹא תִרְאֶה פָּנָי גִּיהֵנוּם, וְיִכוּלִים לְהִבִּין אֶת זֶה בְּפִשְׁטוֹת, כִּי רַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרַנְ"ן חֶלֶק ב' סִימָן קי"ט) אֵין עוֹלָם הִזֵּה יֵשׁ אוֹ גִּיהֵנוּם אוֹ גֵּן עֵדֶן, וְלִכֵּן כְּשֶׂאָדָם מְסִתּוֹבֵב בְּזֵה הָעוֹלָם מְמַרְמֵר מְדַכָּא וְכו', אֲזִי הוּא טוֹעֵם אֶת טַעַם גִּיהֵנוּם בְּזֵה הָעוֹלָם רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, כִּי אֵין עוֹד קָלְלָה יוֹתֵר מִזֹּו שְׂאָדָם מְסִתּוֹבֵב מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא וְעֻצוֹב וּמִיּוֹאֵשׁ וְכו', וְזֵה בְּעֻצְמוֹ הַגִּיהֵנוּם שְׂאָדָם מְסִתּוֹבֵב בְּעֻצְבוֹת וּבְדַכְּאוֹן, וְלֹא מוֹצֵא אֶת מְקוֹמוֹ וְכו', וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכוֹלְתָךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תְּדַחֵה אֶת הַשִּׁמְחָה לְיוֹם מְחָרְתָּ, כִּי כָף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ

הַקְדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׁאִין הַשְּׂמֻחָה מִמְתַּנַּת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שְׂשֻׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שְׂמַצֵּר הַיּוֹם מַצֵּר לְמַחֵר לְפִי שְׁאִין הַשְּׂמֻחָה מִמְתַּנַּת לְאָדָם; וְלִכֵּן תִּהְיֶה הַיּוֹם בְּשְׂמֻחָה, וְתִגְאֵל אֶת עֲצָמָךְ מֵהַגִּיהֶנֶם שְׂאֵתָה נִמְצָא בָּהּ וְכוּ', וְלִכֵּן רְאֵה מָה לְפָנֶיךָ, וְדַע לָךְ שְׂכָל זֶה מָה שְׂאֵנִי כוֹתֵב לָךְ, זֶה עִם דָּם לְבָבִי, כִּי אֲנִי מְאֹד מְרַחֵם עָלֶיךָ, כִּי כָּל הָעֶבֶר שְׂלָךְ וְכוּ' וְכוּ', עוֹבֵר עָלֶיךָ מִפְּעַם לְפְעַם וְכוּ', וְעוֹלָה לָךְ עֲשָׂנִים סְרוּחִים בְּהַמַּח שְׂמֵבִלְבָּלִים אוֹתָךְ לְגַמְרֵי וְכוּ', וְאֵתָה חֵי בְּלִי וְדָאוֹת שְׂזָה הַרְחַמְנוֹת הַכִּי גְדוֹל לְאָדָם שְׂלֹא יוֹדַע מָה שְׂרוּצָה מַעֲצָמוּ.

וְרַבְּנוּ ז"ל גִּלְגַּל לָנוּ סוּד נִפְלָא מְאֹד, (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ד) עַל מָה שְׂשָׂאֵלוּ הַסְּבִי דְבֵי אֲתוּנָא אִיפָּה הָאֲמַצְעָ שֶׁל הָעוֹלָם? וְהִרְאָה רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה עִם אֲצַבְעוֹ פֹּה, שְׂאֵלוּ אוֹתוֹ מִי אוֹמֵר שְׂכָךְ הוּא? אָמַר לָהֶם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה, תְּבִיאוּ חֲבָלִים וְתִמְדְּדוּ וְתִרְאוּ שְׂאֵנִי צוֹדֵק, וּמִגִּלְגַּל רַבְּנוּ ז"ל שֵׁישׁ בְּזָה סוּד נִפְלָא מְאֹד, כְּשִׂמְתַּחֲלִיל הַבְּלָבוּלִים עִם הָאָדָם אִיפָּה הַמְּקוֹם שֶׁלּוֹ לְהִיּוֹת וְלָגוֹר? אֲזִי הָעֵצָה לְהַגִּיד לוֹ פֹּה, אִיפָּה שְׂאֵנִי נִמְצָא שָׁם אֲמַצְעָ הָעוֹלָם, וְעַם כָּל זֹאת כְּשֶׁהַקְּלָפוֹת וְהַמְּשַׁחֲתִים שְׂכָרָא מַחֲמַת עוֹנוֹתָיו מִבְּלָבָלִים אוֹתוֹ וְשׂוֹאֲלִים מִי אוֹמֵר שְׂאֵתָה צָרִיךְ לָגוֹר פֹּה, אוּלַי אֵתָה צָרִיךְ לָגוֹר בְּמַקּוֹם אַחֵר? וְאַחַר כֵּךְ כְּשֵׁיִלְךָ לְמַקּוֹם אַחֵר וְכוּ', גַּם שְׂמָה יִגִּידוּ לוֹ מִי אוֹמֵר שְׂאֵתָה צָרִיךְ לָגוֹר פֹּה, אוּלַי אֵתָה צָרִיךְ לָגוֹר בְּמַקּוֹם אַחֵר? כִּי כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא בְּפָגַם הַבְּרִית אֲזִי הוּא בּוֹרֵא קְלָפוֹת וּמְשַׁחֲתִים, וְהֵם מִבְּלָבָלִים אֵת דַּעְתּוֹ וּמַעֲקָמִים אֵת לְבוֹ וְכוּ', בְּקִשְׁיוֹת וּסְפִיקוֹת, וְלֹא מוֹצֵא אֵת הַמְּקוֹם שֶׁלּוֹ, אֲבָל אִם אָדָם מְאָמִין בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּמְכַנְּסִים בְּדַעְתּוֹ אֵת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ

רסד אֲשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנַחֲל

יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה אֵיפֹה שָׁרַק תְּשִׁים אוֹתוֹ הוּא יִהְיֶה רַק שְׂמֵחַ, כִּי
אֵין עוֹד שְׂמִיחָה כְּשִׂמְחַת הָאֱמוּנָה בְּהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

ת.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ב' דְּרָאשׁ חֹדֶשׁ כְּסִלּוֹ ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנֶכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבֶךָ.

הֲלוֹאֵי שְׂהִיִּית חוֹזְרֵת לְעִבּוּדֶיךָ עֲבוּדַת הַקְּדֹשׁ לְלַמֵּד אֶת
הַבְּנוֹת לְרִקְדָּה, וְכֵן אֶת הַנָּשִׁים וְכוּ', כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב
לְמַעַלְהָ אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּמוֹ לְשִׁמוּחַ וּלְשִׂמְחָה אֶת הַזּוּלַת, וְזֶה יַעֲזוֹר
לְךָ בְּכֹל הַמּוֹכְבִּים, כִּי שְׂמִיחָה הוּא רְפוּאָה לְכֹל בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין
בְּרוּחָנִי, וְצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם רַק לַהֲיֹוֹת
בְּשִׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

תי.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויצא ב' דראש חדש כסליו ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מבקש אותך שאל תכתבי לי יותר, ועוד פעם אחת אני ישמע שאת מעבירה לשון הרע מזאת על זאת, ומזאת על זאת, אני יוציא אותך לגמרי מהקהלה, אנחנו סובלים מספיק צרות ויסורים, ואנחנו לא מענינים בשום מחלוקות ומריבות ואי הבנות מבפנים, תהלה לאל יש לנו קהלה קדושה שאין לנו להתביש מהקהלה הזו משום קהלה בעולם, ראי פי הזהרת!

המאחל לך חדש מברך

תיא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויצא ב' דראש חדש כסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי לשמוע שהשתחררת מבית חולים, ראה לשמור מאד מאד על הבריאות שלך שתאכל טוב ותישן טוב, רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד על דבר זה שאדם צריך לשמור על

הַבְּרִיאוֹת שְׁלוֹ, כִּי כִשְׂאָדָם בְּרִיא הוּא יְכוּל לְלַמֵּד הַרְבֵּה,
וּלְהַתְּפִלֵּל הַרְבֵּה, וּלְעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם אֲנָשִׁים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה וְתַמִּיד תִּבְשָׂר
לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֹדֶשׁ מְבָרָךְ

תִּיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ב' דְּרָאשׁ חֹדֶשׁ כְּסִלּוֹ ה'תַּשַׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמֻחָה שְׂאֵתָה גּוֹרִם
לִי בְּזֶה שְׂאֵתָה הַתְּחִלָּתָ לְעֵבוֹד בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, וְאֵנִי
מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְעֵמוֹד בְּזִמְנִי, וְשֶׁהַמְּקוֹם יִהְיֶה נָקִי,
וְשִׁיְהִיָּה לְכֹל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אוֹכֵל בְּשִׁפְעַ לְאַרוּחַת בּוֹקֵר, וְהָעֶקֶר
לְעוֹרֵר אֶת כָּלָם לְבָרֵךְ בְּרָכוֹת בְּקוֹל, וְתִרְאֶה שִׁיְהִיָּה סֹדֵר, תִּכְרֵךְ
וּמִיד כְּשִׁגּוֹמְרִים לְאַכּוֹל שְׁיִלְכוּ מִשָּׁם, שְׁלֵא יִהְיֶה חֵס וְשְׁלוֹם
הַמְּקוֹם מוֹשֵׁב לְצִיִּים, כִּי הַמְּקוֹם הַזֶּה זֶה מְקוֹם קְדוֹשׁ מְאֹד, כִּי
בְּמְקוֹם שְׁנוֹתָנִים לְאַכּוֹל לְבָנֵי אָדָם שֵׁם הַשְּׂכִינָה מְצוּיָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַקְפִּיד לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם מִקְרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא
מְדַרְשׁ, אֲשֶׁר הַד' לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם כְּנֶגֶד הַד' עוֹלָמוֹת אֲצִילוֹת
בְּרִיָּאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה
ס"ו סִימָן ג') שֶׁהַבְּרָכָה שֶׁבְּרַךְ יִצְחָק אֶת יַעֲקֹב בְּנוֹ "וַיִּתֵּן לְךָ הָאֱלֹקִים
מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרוֹב דָּגָן וְתִירוֹשׁ", זֶה סוֹכֵב עַל הַד'

למוֹדִים הָאֵלוּ, "מִטַּל הַשָּׁמַיִם" זוּ מִקְרָא, "וּמִשְׁמַי הָאָרֶץ" זוּ מִשְׁנָה, "דָּגָן" זוּ תְלֵמוֹד, "תִּירוֹשׁ" זֶה אֲגָדָה; הָרִי שְׁלֶךְ לְפָנֶיךָ שְׂיִצְחָק בְּרַךְ אֶת בְּנוֹ יַעֲקֹב שְׂיִלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַד' לְמוֹדִים הָאֵלוּ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, אֲלֵא לֹא מַחְסִיר יוֹם אֶחָד אֶת הַד' לְמוֹדִים הָאֵלוּ, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ לִנְצַחַת, כִּי רַק זֶה מֵה שְׂיִשְׂאָר מִמֶּנּוּ.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֹדֶשׁ מְבָרָךְ

תִּיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ב' דְּרָאשׁ חֹדֶשׁ כְּסִלּוֹ ה'תְּשַׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטַעֵר לְשִׁמוֹעַ דְּבַר זֶה, כְּדֹאִי לְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת זֶה לְמִנְכַּ"ל הַקְהֵלָה הָאֲבֵרָךְ ... נְרוֹ יְאִיר, וְנִשְׁתַּדֵּל שְׂלֵא יִחְזוֹר דְּבַר כְּזֶה, כִּי קֵהֲלַתְנוּ בְּנוֹיָה רַק עַל חֶסֶד, שְׁעַל זֶה עוֹמֵד כָּל הָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (תְּהִלִּים פ"ט ג') "כִּי אִמְרַתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה".

תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׂבִיכוֹלְתָךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּף חֶזֶק לְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְרֵירוֹת

וּבְדַכְּאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שְׁמַכְנִים בּוֹ וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְעִנְיָנוֹ, וְלִכֵּן אַתָּה מְכַרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהִרְגַע שְׂתַהֲיֶה בְּשִׁמְחָה, זֶה יִרְחִיב לְךָ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מֵה שְׁבָנֵי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מְחַמֵּת חֶסְרוֹן יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מִהַשְׁמָחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְאִז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וְכִבֵּר לֹא יִחְסַר לְךָ שׁוּם דָּבָר.

הַעֲקֹר רְאֵה לְמַסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹש תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֵה עֶרְבִית בְּמִנְיֵן דִּיקָא, כִּי כָךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לְךָ הָיִי"ה עֵת רְצוֹן" אֵימָתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעֲהָ שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְּלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לַעֲצֻמְךָ הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ חֹדֶשׁ מְבָרָךְ

תִּיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ב' דְּרָאשׁ חֹדֶשׁ כְּסִלּוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נִצַּח

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שְׂתַמְצְאוּ דִירָה רְחֹבָה וְתַצְאוּ מִהַצְּמָצוּם, וְהַעֲקֹר תִּהְיֶה תְּמִיד שְׁנִיכֶם שְׂמֵחִים וְעֵלִיזִים, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה שֶׁהוּא חַת"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה) פּוֹתַח' אֶת'

יְדִידָה', יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) וְהֵייתָ אֶדָּה שְׁמַח', וְלִכְּנֵן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן אַתָּם צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה, וְלִשְׂמַח אֶת עַצְמְכֶם, וְאֵף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂמַאֵד מְאֹד קִשָּׁה לָכֶם וּמֵר לָכֶם הַחַיִּים מִמּוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא תִבּוֹאוּ לְשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא תִסְתַּבְּכוּ יוֹתֵר, וְלִכְּנֵן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תֵּאמְרוּ בְּמָה יֵשׁ לָנוּ לְשִׂמּוֹחַ? הֲרֵי אֲנַחְנוּ עֲנִיִּים וְאֲבִיוֹנִים וּמְלֵאִים חוֹבוֹת? אֲלֵא דְעוּ לָכֶם שְׂחֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (נְדָרִים מֵא). אֵינְ עֲנִי אֲלֵא מִדְּעַת, עֵקֶר הָעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחִסְרוֹן דַּעַת, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֱמִתִּי שְׂמַאֲמִין שְׂאֵינְ בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֵל אֲלֵקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחִסָּד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאֵמְרוּ חֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֵלֶץ ז'): אֵינְ אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמִטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְזִין מִלְּמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבַּע קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְזִין עַל זֶה קוֹדֵם מִלְּמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמַח, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מִמוֹן סִימָן פ"ג) אֲמוּנָה הוּא טוֹב לְפִרְנָסָה; וְלִכְּנֵן בְּזֶה שְׂתִשְׂמַחוּ עִם נְקוּדַת יְהוּדוּתְכֶם שְׂנִבְרַאתֶם יְהוּדִים וְשְׂלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְׂמַחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָכֶם כָּל צְנוּרֵי הַשְּׂפַע וְהַפְּרָנְסָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאֲחֵל לָכֶם חֵדֶשׁ מְבָרֵךְ

תטו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויצא ב' דראש חדש כסליו ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתשתדלי להיות ותרנני בבית וכו', רק תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפילו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לבעוס וכו', בזה אפילו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

אם תתנהגי ככה תראי שהשלום בית שלך יחזור לקדמותו.

המאחל לך חדש מברך

תטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ כְּסֻלְיוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּבְּנִי בֵּית בֵּיבְנָאֵל, וְתַהֲיִי הַכִּי
מְאַשְׁרֵת בְּחַיֶּיךָ.

נָא וְנָא רְאֵי לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לֹא
לְתַת אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שִׁיתַּפֵּס אוֹתְךָ, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם רוֹצֶה
רַק לְשִׁבֵר אֶת הָאָדָם וְלִהְפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת וְדְכָאוֹן, כִּי זֶה
כָּל כַּחוֹ, וּרְבִנּוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַשִּׁמְחָה, וְאָמַר
(לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁצַרִּיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל
הַכַּחוֹת לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה זֶה
בָּא בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַרֵּחַ אֶת עֲצָמוֹ
לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמֶךָ
לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבֹר
וְשִׁיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמַע
וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרָם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה
שְׁחִזְקָה בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמַּאֲחֵל לָךְ חֶדֶשׁ מִבְּרַךְ

תִּיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ב' דְּרָאשׁ חֶדֶשׁ כְּסִלּוֹ ה'תשע"ד

שָׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְשִׁמוּחַ מְאֹד מְאֹד עַל הַמְתַּנּוּת שֶׁנָּתַן לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְלָדִים חֲמוּדִים וְזֶה הַשְּׂמִיחָה הַכִּי גְדוֹלָה, וְכֵן יֵשׁ לָכֶם בֵּית מְשֻׁלָּכֶם, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתֹּזְכוּ לְצֵאת מִכָּל הַחֹבֹבוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

נָא וְנָא רְאֵי לַהֲיֹוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לֹא לָתֵת אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שִׁיתַּפֵּס אוֹתְךָ, כִּי הַסְּמִיךְ מ"ם רוֹצֵה רַק לְשֹׁבֵר אֶת הָאָדָם וְלַהֲפִילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְיוֹת וְדְכָאוֹן, כִּי זֶה כָּל כַּחוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׂצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לַהֲיֹוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהֲיֹוֹת בְּשִׂמְחָה זֶה בָּא בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַרֵּחַ אֶת עֲצָמוֹ לַהֲיֹוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׂיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שִׁחֲזָקָה בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ד - חֶלֶק רֵמוּ בְּנַחֵל רַעַג

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְּלִיחִי.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ חֹדֶשׁ מְבָרָךְ

תִּיחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ב' דְּרָאשׁ חֹדֶשׁ כְּסֻלְיוֹ ה'תְּשַׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח

לְנֹכַח קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שְׂתֹאֲהִיבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי וְתִבְיֵנו
אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְהַשְּׁנֵי, וְאִזּוּ הַבְּרָכָה יִהְיֶה מְצוּיָה
בְּבֵיתְכֶם, כִּי (סוּטָה יו.). אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ
(ירוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי
אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשְׂנִיָּהֵן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם
שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׂיִהְיֶה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם
וְאֶהְבֶּה גְדוּלָּה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת י.) זֶה
שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

... בְּעֵינֵי שְׁלֹךְ וְכוּ', אֵל תִּפְחָדִי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידִי
בְּקָלוֹת, רַק תְּהִי רַגְלָה לֹוֹמֵר בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׂמֵאֵד
מִסְגָּל לְלִידָה קְלָה, וְרִבְנֵנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֶלֶק ב')

סימן כ') עַל יְדֵי הַזְכָּרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהֵבִיא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוּמַר לְשָׁנוֹת הַטָּבֵע; וְלִכֵּן טוֹב שֶׁתֹּאמְרֵי בְּכָל פֶּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה כְּגוֹן אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה אֶהְרֹן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי, רַבִּי יִצְחָק לּוּרְיָא אֲשַׁכְּנָזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיגְאָא מְבָרְסָלָב, רַבִּי נָתַן מְבָרְסָלָב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מֵינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת רַק זֹכֶרֶת תִּהְיֶי רְגֵלָה לֹאמַר אֶת זֶה מִיָּדֵי פֶּעַם, וְאַחֵר כֵּךְ תֹּאמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאֵי שֶׁתּוֹלִידֵי בְּקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אָבִי שְׁבַשְׁמִים שְׁבִזְכוֹת הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכָרְתִּי לְפָנֶיךָ בְּזְכוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרָתְךָ וּמְסִירוֹת נַפְשִׁים שֶׁהָיָה לָהֶם בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוֹשְׁשֵׁי וּבְאֵיבָרִיו, וְאַזְכֶּה לְעִבּוֹר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מֵינֵי עֵיץ הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוּם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִיו לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם שֶׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רְמוּ בְּנַחֲלֵי רַהֵע

ת.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ כְּסֻלְיוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ אֲמַצָּא לְךָ שְׂדוּךְ טוֹב, אֵל תְּדַאֲגִי, רַק תִּתְפַּלְלִי לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֲצָלִיחַ דְּרַכִּי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

תִּרְאִי לֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי הַתְּהִלִּים נֶחֱלַק לְשִׁבְעַת חֻלְקִים כְּמוֹ יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וּמַעֲלַת אַמִּירַת תְּהִלִּים, זֶה אֵין לְתַאֲרֵי וְאֵין לְשַׁעֲרֵי כָּלֵל, כִּי זֶה מִמְּשִׁיךְ לְאָדָם כָּל מִינֵי יְשׁוּעוֹת שְׁבַעוֹלָם, וְאֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׁזוּכָה לֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", שְׁזֵה לֹקַח סֵךְ הַכָּל בֵּין עֲשָׂרִים דְּקוֹת לְחֻצֵי שְׁעָה, וְכַךְ תִּזְכִּי לְסִים אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים בְּכָל שָׁבוּעַ, וּבְזָכוֹת זֶה תִּרְאִי נְסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

ת.כ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ כְּסֻלְיוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גִּירו יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ אַחַר שְׁמִסְרָתִי אֶת נַפְשִׁי לְמִצּוֹא
לְךָ בֵּת זוּג, רְאֵה לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַסְּבִלְנוּת, וְאִף פְּעַם
אֶל תִּקְפִּיד עַל אֵף אֶחָד וּמְכַל שְׂכֵן לֹא עַל אֲשֶׁתְךָ, רַק לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר
אוֹתָהּ, כִּי הִיא בַּחֲוָרָה מְאֹד מְאֹד טוֹבָה, תְּמִימָה וּפְשׁוּטָה, וְתוֹכְלוּ
לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל.

יְדוּעַ שְׁמַחְלַת הָעֲצָבִים בָּאִים לְהָאָדָם הָעֶקֶר מִחֲמַת חֶסְרוֹן
הַשְּׂמֵחָה, כִּי תִכֶּף וּמִיד כְּשֶׁאָדָם נוֹפֵל בְּמֶרֶה שְׂחוֹרָה וּבְעֲצָבוֹת
וּבְדִכְאוֹן פְּנִימִי רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן זֶה מִחֲלַת הָעֲצָבִים וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן
עֶקֶר הָרְפוּאָה לְצִאת מִזֶּה זֶה רַק שְׂמֵחָה, וְלִהְיוֹת בְּשְׂמֵחָה, וְלֹא בְּחֶנֶם שְׂרַבְנוּ ז"ל
הַזְּהִיר אוֹתָנוּ עַל שְׂמֵחָה יוֹתֵר מִהַכֵּל, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָת עוֹבֵר
בְּכָל יוֹם כָּל מִינֵי מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, צָרוֹת וְיִסוּרִים וּמְכֹאֲבִים, עֲנִיּוֹת
וְדַחְקוֹת וְצִמְצוּמִים וְכוּ' וְכוּ', שְׂזֵה מוֹשֵׁף אֶת הָאָדָם אֶל הָעֲצָבוֹת
וְאֵל הָעֲצָלוֹת, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קפ"ט)
צָרִיךְ לְהַזְהִיר מְאֹד מִעֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת, כִּי עֶקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא
עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת בְּבַחֲיִנַת (ישעיה ס"ה) "וְנָחַשׁ עֶפְרָ לְחִמוּ", עֶפְרָ
הִיא בְּחִינַת עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת שֶׁהֵם בָּאִים מִיְסוּד הָעֶפְרָ; וְלִכֵּן
מְכַרְחִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַפְּחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה,
וְזֶה לֹא עֲבוּדָה קְלָה וּפְשׁוּטָה, אֲלֵא עֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה, וְאֲשֶׁרִי מִי
שְׂמַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשְׂמֵחָה, אֲזִי לֹא יִסְבַּל מִשׁוּם
מִחֲלוֹת הַקְּשׁוּרִים אֶל מִחֲלַת הָעֲצָבִים וְכוּ'.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַקְפִּיד לְלַמַּד בְּכֹל יוֹם מִקְרָא מְשֻׁנָּה גְּמָרָא
מְדֻרָשׁ, אֲשֶׁר הֵד' לְמוֹדִים הָאֱלוֹהִים כְּנִגְדַּד הֵד' עוֹלָמוֹת אֲצִילוֹת
בְּרִיאָה יִצִּירָה עֲשִׂיָּה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה
ס"ו סִימָן ג') שֶׁהַבְּרָכָה שֶׁבִּרְךָ יִצְחָק אֶת יַעֲקֹב בְּנוֹ "וַיִּתֵּן לְךָ הָאֱלֹקִים
מְטַל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרוֹב דְּגָן וְתִירוֹשׁ", זֶה סוֹבֵב עַל הֵד'
לְמוֹדִים הָאֱלוֹהִים, "מְטַל הַשָּׁמַיִם" זֶה מִקְרָא, "וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ" זֶה
מְשֻׁנָּה, "דְּגָן" זֶה תְּלֻמוֹד, "תִּירוֹשׁ" זֶה אֲגָדָה; הֵרִי שְׁלֵף לְפָנֶיךָ
שֶׁיִצְחָק בִּרְךָ אֶת בְּנוֹ יַעֲקֹב שֶׁיִּלְמַד בְּכֹל יוֹם אֶת הֵד' לְמוֹדִים הָאֱלוֹהִים,
אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מְטַעָה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם כָּלֵל, אֱלֹא לֹא
מִחְסִיר יוֹם אֶחָד אֶת הֵד' לְמוֹדִים הָאֱלוֹהִים, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ לְנַצַּח, כִּי רַק
זֶה מֵה שִׁישָׂאָר מִמֶּנּוּ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת
שְׁחֵרִית מְנַחֶה עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כֵּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
(בְּרֵכוֹת ח.) מֵאִי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לְךָ הַיְיָ הַיְיָ עֵת
רְצוֹן" אֵימְתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעָה שֶׁהַצְּבוֹר מִתְּפַלְּלִין; וְלִכְּן תַּעֲשֶׂה
לְעֲצָמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִזּוֹ טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

תכא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר וַיֵּצֵא ב' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ כְּסִלְיוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתֹּזֵכָה לְהַכְנִיס בְּבֵית שְׁלֹךְ שְׁתַּבְּנָה
בְּרַחֲבוֹת גְּדוּלָּה מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁבְּכָל יוֹם תִּלְמַד עִם חֲבֵרוֹתַי
וְאִם יְכוּלִים לְהֵבִיא עוֹד שְׁתֵּי אֲבָרְכִים בְּמִתְחַם שֶׁל מִד"א מֵה טוֹב
וּמֵה נְעִים, כְּדֵי שְׁנִקְבַע עֲבָדָה שְׁאֲנַחְנוּ שָׁם, שֶׁהֲרֻשַׁע וְהִטְפָּשׁ
שְׁמִתְרַבֵּר כְּאֵלוֹ הוּא הַבַּעַל הַבֵּית בִּיבְנָאֵל וְכוּ' וְכוּ', שְׁלֹךְ יִקַּח
אֶת זֶה מֵאֲתָנוּ, וְעַל זֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִרְאוֹת עֲבָדָה קִיּוּמִת
שְׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים שָׁמָּה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַקְפִּיד לְלַמַּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא
מִדְרָשׁ, אֲשֶׁר הֵד' לְמוֹדִים הָאֵלוֹ הֵם כְּנֶגֶד הֵד' עוֹלָמוֹת אֲצִילוֹת
בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה
ס"ו סִימָן ג') שֶׁהַבְּרָכָה שֶׁבִּרְךָ יִצְחָק אֶת יַעֲקֹב בְּנוֹ "וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹקִים
מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרוֹב דְּגָן וְתִירוֹשׁ", זֶה סוֹכֵב עַל הֵד'
לְמוֹדִים הָאֵלוֹ, "מִטַּל הַשָּׁמַיִם" זֶה מִקְרָא, "וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ" זֶה
מִשְׁנָה, "דְּגָן" זֶה תִּלְמוּד, "תִּירוֹשׁ" זֶה אֲגָדָה; הֵרִי שְׁלֹךְ לְפָנֶיךָ
שִׁיִּצְחָק בִּרְךָ אֶת בְּנוֹ יַעֲקֹב שִׁילְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הֵד' לְמוֹדִים הָאֵלוֹ,
אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, אֶלָּא לֹא
מַחְסִיר יוֹם אֶחָד אֶת הֵד' לְמוֹדִים הָאֵלוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ לִנְצַח, כִּי רַק
זֶה מֵה שִׁישְׁאָר מִמֶּנּוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי
שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תַּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאֲחֵל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

תִּכְבֵּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ כְּסֻלְיוֹ ה'תַּשַׁע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יֵאִיר

רְאֵה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל מִדַּת הַשְּׂמֻחָה כִּי אֵין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שְׂמֻחָה, וְכָל כֶּף קֶשֶׁה לְאָדָם לְהִגְיַע לְמִדַּת הַשְּׂמֻחָה יוֹתֵר מִכָּל הָעֲבוּדוֹת הַכִּי קִשׁוֹת, קַל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וְלִסְגָּף אֶת עַצְמוֹ עִם סְגוּפִים קִשִּׁים וּמְרִים וְכוּ', הָעֶקֶר לֹא לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְלִכֵּן עַל שְׂמֻחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נַפֶּשׁ גְּדוּלָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֻחָה מִמֵּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שְׂשֻׂמַח הַיּוֹם שְׂשֻׂמַח לְמָחָר וְלֹא כָּל מִי שְׂמַצֵּר הַיּוֹם מַצֵּר לְמָחָר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֻחָה מִמֵּתְנַת לְאָדָם, וְאִם תְּהִיָּה בְּשְׂמֻחָה כָּל הַחַיִּים שְׂלָךְ יִלְכוּ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכֶּה לְיִשׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מַה שְׂבָנִי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחְמַת חֶסְרוֹן יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מִהַשְּׂמֻחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה וְאִז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמּוֹחִין וּכְבֹּר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוּם דְּבַר.

רַבֵּנוּ ז"ל לְגַלָּה לָנוּ סוּד נִפְלָא (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ד) בְּמַה שְׂשָׂאֵלוּ הַסְּבִי דְּכִי אַתּוּנָא אֵיפֵה הָאֲמַצְעַ שֶׁל הָעוֹלָם? וְהִרְאָה רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה עִם אֲצַבְעוֹ פִּה, שְׂאֵלוּ אוֹתוֹ מִי אֹמֵר שְׂכַף הוּא? אָמַר לָהֶם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה, תְּבִיאוּ חֲבָלִים וְתִמְדְּדוּ וְתִרְאוּ שְׂאֵנֵי צוּדֵק, וּמִגְלָה רַבֵּנוּ ז"ל שֵׁישׁ בְּזֶה סוּד נִפְלָא מְאֹד, כְּשֶׁמִּתְחִיל הַבְּלִבּוּלִים עִם הָאָדָם אֵיפֵה הַמְּקוֹם שְׁלוֹ לְהִיּוֹת וְלִגְנוֹר? אִזִּי הָעֶצֶה לְהִגִּיד לוֹ פִּה, אֵיפֵה שְׂאֵנֵי נִמְצָא שֵׁם אֲמַצְעַ הָעוֹלָם,

ועם כל זאת כְּשֶׁהקלפות והמשחיתים שֶׁפָּרָא מְחַמַּת עוֹנוֹתָיו מְבַלְבְּלִים אוֹתוֹ וְשׁוֹאֲלִים מִי אוֹמֵר שְׁאַתָּה צְרִיף לְגוֹר פֶּה, אוֹלֵי אַתָּה צְרִיף לְגוֹר בְּמִקּוֹם אַחֵר? וְאַחֵר כִּף כְּשִׁילָף לְמִקּוֹם אַחֵר וְכוּ', גַּם שָׁמָּה יִגִּידוּ לוֹ מִי אוֹמֵר שְׁאַתָּה צְרִיף לְגוֹר פֶּה, אוֹלֵי אַתָּה צְרִיף לְגוֹר בְּמִקּוֹם אַחֵר? כִּי כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא בַּפֶּגֶם הַבְּרִית אֲזִי הוּא בּוֹרֵא קְלָפוֹת וּמְשַׁחִיתִים, וְהֵם מְבַלְבְּלִים אֶת דַּעְתּוֹ וּמַעְקָמִים אֶת לְבוֹ וְכוּ', בְּקִשְׁיוֹת וּסְפִקוֹת, וְלֹא מוֹצֵא אֶת הַמִּקּוֹם שְׁלוֹ, אֲבָל אִם אָדָם מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּמְכַנֵּס בְּדַעְתּוֹ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה אֵיפֶה שָׂרָק תְּשִׁים אוֹתוֹ הוּא יִהְיֶה רַק שְׂמַח, כִּי אֵין עוֹד שְׂמִחָה כְּשֶׁמַּחַת הָאֱמוּנָה בְּהֵשֶׁם יִתְבַּרֵךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַקְפִּיד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא מְשֻׁנָּה גְּמָרָא מְדַרְשׁ, אֲשֶׁר הֵד' לְמוֹדִים הָאֵלוֹ הֵם כְּנֶגֶד הֵד' עוֹלָמוֹת אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָה, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה ס"ו סִימָן ג') שֶׁהַבְּרָכָה שֶׁבִּרְךָ יִצְחָק אֶת יַעֲקֹב בְּנוֹ "וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹקִים מְטַל הַשָּׁמַיִם וּמְשַׁמְנֵי הָאָרֶץ וְרוֹב דְּגָן וְתִירוֹשׁ", זֶה סוֹכֵב עַל הֵד' לְמוֹדִים הָאֵלוֹ, "מְטַל הַשָּׁמַיִם" זֶה מִקְרָא, "וּמְשַׁמְנֵי הָאָרֶץ" זֶה מְשֻׁנָּה, "דְּגָן" זֶה תְּלֻמוֹד, "תִּירוֹשׁ" זֶה אֲגָדָה; הֵרִי שְׁלָף לְפָנֶיךָ שִׁיִּצְחָק בִּרְךָ אֶת בְּנוֹ יַעֲקֹב שִׁילְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הֵד' לְמוֹדִים הָאֵלוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כְּלָל, אֲלֵא לֹא מַחְסִיר יוֹם אֶחָד אֶת הֵד' לְמוֹדִים הָאֵלוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ לִנְצַח, כִּי רַק זֶה מֵה שִׁישְׁאָר מִמֶּנּוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִתִּי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֵדֶשׁ מְבָרָךְ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ב' דְּרָאֵשׁ חֵדֶשׁ כְּסֻלְיוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרְוֵוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּתְאָזֵר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְאֶפְיִלוֹ שְׁזֶה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זָכַר מֵה שְׁאָמַר הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרֻק ה') לְפִיּוֹם צַעֲרָא אֲנָרָא, וְדַע לָךְ כְּשֶׁאָדָם עוֹצֵר אֶת עֲצָמוֹ לֹא לְכַעֲוֹס, בְּזֶה אֶפְיִלוֹ שְׁנִמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בָטֵל וּמְבֹטֵל אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעֲס, שְׁבִדְרוּךְ כָּלל בָּא מְגָאוֹת וַיִּשׁוֹת, אָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ כֹּל כֹּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשֵׁלָא יִהְיֶה לוֹ אֶפְיִלוֹ מְשֻׁהוּ תַרְעֵמַת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבְּעֵלָהּ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבֶשֶׁר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָהּ זֹאת".

נָא וְנָא רְאֵה לְהַקְפִּיד לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם מְקַרָא מְשֻׁנָה גְּמָרָא מְדַרְשׁ, אֲשֶׁר הֵד' לְמוֹדִים הָאֵלוֹ הֵם כְּנִגְדַּד הֵד' עוֹלָמוֹת אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יִצִּירָה עֲשִׂיָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה ס"ו סִימָן ג') שֶׁהַבְּרָכָה שְׁבִרְךָ יִצְחָק אֶת יַעֲקֹב בְּנֵו "וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹקִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרוֹב דְּגָן וְתִירוֹשׁ", זֶה סוֹבֵב עַל הֵד' לְמוֹדִים הָאֵלוֹ, "מִטַּל הַשָּׁמַיִם" זֶה מְקַרָא, "וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ" זֶה מְשֻׁנָה, "דְּגָן" זֶה תְּלִמוֹד, "תִּירוֹשׁ" זֶה אֲגָדָה; הֵרִי שְׁלָךְ לְפָנֶיךָ

רפב אֲשֶׁר שְׁנַת תשע"ד - חֶלֶק רמו בַּנְּחָל

שִׁיִּצְחָק בְּרַךְ אֶת בְּנוֹ יַעֲקֹב שִׁילְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַד' לְמוֹדִים הָאֵלוֹ,
אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עֵצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, אֶלְאֵ לֹא
מַחְסִיר יוֹם אֶחָד אֶת הַד' לְמוֹדִים הָאֵלוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ לִנְצַח, כִּי רַק
זֶה מֵה שִׁישָׂאָר מִמֶּנּוּ.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִחֵי
שְׁאֵנֵי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ חֹדֶשׁ מְבָרָךְ

ת.כ.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ב' דְּרָאשׁ חֹדֶשׁ כְּסִלּוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֵצְמֶךָ רַק
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחֵנִי,
וּכְשֶׁאֲדָם שִׂמַח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וַיְכוּל לְהַחְדִּיר בְּעֵצְמוֹ אֲמוּנָה
פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שְׂחֻזַק בְּאֲמוּנָה שְׁאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ
כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֵלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג
הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵם טוֹעֵם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּכְמוֹ שְׂכַתוּב
(וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם
תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִירֵשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגַן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ד - חֵלֶק רְמוּ בְּנַחֵל רִפְג

וְלֹא תִהְיֶה מְזֻדְעָזְעִים מִמֶּנִּי וְכוּ', אֵיזָה תַעֲנוּג שְׂאָדָם מְרַגֵּשׁ
שְׂמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל
לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה
לְהֵבִיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תוֹקֵף הַשְּׂמֻחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת
נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה.

הַעֲקֵר רְאֵה לְמַסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת
שְׁחֵרִית מִנְחָה עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לְךָ הַיְיָ" הַעֲת
רְצוֹן" אֵימְתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעָה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְּלִין; וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה
לְעֲצֻמְךָ הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי
שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בַּעֲדֶךָ שֶׁיְהִיֶּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֵדֶשׁ מְבָרֵךְ

תְּכַד.

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ב' דְּרָאשׁ חֵדֶשׁ כְּסִלּוֹ ה'תְּשַׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... שִׁיחֵיו נִצַּח

מְאֹד מְאֹד יֵשׁ לִי צַעַר מֵהֵבֵן שְׁלֹכֶם ... נְרוּ יֵאִיר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה
שְׂמוֹת בְּהֵבֵית הַכְּנֶסֶת, וְהֵן שֶׁתִּפְסוּ אוֹתוֹ כְּכַר בְּגִנְבוֹת שְׁגוֹנָב וְכוּ',
וְכֵן מַעֲשֵׂן סִיגְרִיּוֹת בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וְכוּ', וְעוֹשֶׂה נְזֻקִים וְכוּ', לְדַעֲתִי
אַתֶּם צְרִיכִים לְקַחַת אוֹתוֹ לְפִסִּיכִיאָטֵר שֶׁיִּתֵּן לוֹ כְּדוּרִים, כִּי אַחֲרַת

רפד אֲשֶׁר שְׁנַת תשע"ד - חֶלֶק רמו בַּנְּחָל

הַיְלֵד הַזֶּה יְכוּל לַעֲשׂוֹת נְזֻקִים חֲמוּרִים הֵן לַעֲצֹמוֹ וְהֵן לְאַחֵרִים חֵס וְשָׁלוֹם, וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְטַפֵּל אֶתּוֹ בְּעוֹד מוֹעֵד, כְּדֵי שֶׁלֹּא יֵצֵא חֵס וְשָׁלוֹם אֵיזָה קֶלְקוּל, שֶׁלֹּא יִהְיֶה נִתֵּן לְתַקֵּן אֶת זֶה.

בְּעֵינֵי הַמְדַרְשִׁיה, כָּל זְמַן שֶׁאֵין לִי עֲשָׂרָה בְּנוֹת בְּיַחַד, אֲזִי לֹא מְשַׁתְּלֵם לִי לְפִתּוֹחַ אֶת הַמְדַרְשִׁיה, וְהוֹרֵאתִי לְסִגּוֹר אֶת זֶה, כִּי בְּשִׁבִיל בַּת אַחַת לֹא כְּדַאי לְהַחֲזִיק אֶת הַמְקוֹם פְּתוּחַ.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁאֲמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי יֹאמֵר לְצִרוֹתֵיכֶם דֵּי וּנְשָׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם חֹדֶשׁ מְבָרָךְ

תכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדּוֹר וַיֵּצֵא ב' דְּרָאשׁ חֹדֶשׁ כְּסִלּוֹ ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... שִׁיחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

דַּעוּ לָכֶם שֶׁהֵבֵן שְׁלָכֶם הִיָּה לוֹ נֶס גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְהִבֵּאתִי לוֹ שְׁדוּף בַּחוּרָה תְּמִימָה וַיִּשְׂרָה וַתִּרְאוּ רוֹב נַחַת דְּקִדְשָׁה מֵהֶם.

וְאֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ לֹא כְּדַאי לָכֶם לַעֲשׂוֹת עֵסֶק מֵהַהוֹצָאוֹת שֶׁל הַחֲתָנָה, כִּי הֵם עֲנִיִּים וְהִיָּה נֶס גְּדוֹל שֶׁהֵבֵן שְׁלָכֶם מְצָא זְוִיג טוֹב, כִּי הוּא הִיָּה כְּבָר עַל סֵף הַתְּמוּטְטוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן לֹא כְּדַאי לְהַתְעַקֵּשׁ בְּעֵינֵי הַהוֹצָאוֹת הַחֲתָנָה, כַּמָּה שֶׁיִּתְּנוּ יָתְנוּ, תַּעֲשׂוּ אֶת הַחֲתָנָה מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהַר, וְאֵל תַּחֲכוּ עָלַי כָּלֵל, כִּי אֲנִי לֹא יְכוּל

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשַׁע"ד - חֶלֶק רְמוּ בְּנַחֵל רְפָה

לְהַבְטִיחַ לָכֵם אֵיזָה תִּאֲרִיךְ אָנִי בָּא, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ אֶת הַחֲתָנָה בְּלִעְדֵי, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיִתְרַחֵב לָכֵם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת גַּם יָחַד, וְאָנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָכֵם שְׁהִיָּה לָכֵם נֶס בְּתוֹךְ נֶס.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׁיִהְיֶה לָכֵם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֵם חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

תְּכוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ב' דְּרָאשׁ חֹדֶשׁ כְּסֻלְיוֹ ה'תַּשַׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְבִּנּוּ ז"ל צָעַק בְּקוֹל עֲמוּק (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ע"ח) אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, אֵין דְּבַר כֹּזֵה לְהַתְיָאֵשׁ, אֶפִּילוּ שְׁאָדָם מִגִּיעַ לְהַמְצָבִים הֵכִי קָשִׁים וְנִדְמָה לוֹ שְׁסוּף הָעוֹלָם וְכוּ', וְכוּ', צְרִיךְ לְדַעַת שְׁגָם מִשֵּׁם יְכוֹלִים לְצִאָתָא, וְאָמַר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת תְּפִלִּין הַלְכָה ה' אוֹת ו') אָדָם צְרִיךְ לְדַעַת אֲשֶׁר אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, וְאֵיךְ שֶׁהוּא אֶף עַל פִּי שְׂכָבֵר נֶפֶל נְפִילָה זֹאת בְּעַצְמוֹ כִּמְהָ פְעָמִים בְּלִי שַׁעוֹר, הֵינּוּ שְׁנֶפֶל בִּיְאוּשׁ וְקָם וְהִתְחַזַּק, וְעוֹד פְּעַם נֶפֶל בִּיְאוּשׁ, וְעוֹד פְּעַם קָם וְנֶפֶל וְכוּ' וְכוּ', עַד שְׁהַחְלִיט שְׁזָהוּ זֶה, מִמֶּנּוּ כָּבֵר לֹא יִהְיֶה שׁוּם דְּבַר, וְהוּא נִמְצָא בְּמָקוֹם שְׁלֹא

יכולים לצאת משמה וכו' וכו', אף על פי כן עליו לדעת אשר אין
 יאוש בעולם כלל, וכל הימים אשר הוא חי על פני האדמה הוא
 צריך להתחזק להתחיל בכל פעם מחדש, ואל יפול לזקנה
 דסטרא אחרא כלל, כי כל הנפילות שבעולם הם באים מזקנה
 דסטרא אחרא, שנדמה בעיניו שכבר נזקן בחטאיו ובמעשיו
 שרגיל בהם, כל אחד כפי ענינו ונפילתו וכו', עד שאי אפשר לו
 כבר לצאת מזה בשום פנים ואפן וכו', ובאמת צריך כל אדם
 לדעת ולהאמין שבכל יום ובכל עת ובכל שעה יש כח ביד האדם
 להתחדש ולהיות נעשה בריה חדשה ממש, כי השם יתברך
 עושה חדשות בכל עת, ואין יום ואין שעה דומה לחברו כלל
 וכו', כי הקדוש ברוך הוא בטובו מחדש את הבריאה בכל יום
 ובכל שעה ובכל רגע ממש, כי כמו שהיא יתברך אין סוף, כך
 אין להבריאה סוף וכו', כי הקדוש ברוך הוא מחדש את כל
 הבריאה ורחמיו על כל מעשיו, והוא מלא רחמים וכו', על כן
 צריך להתחזק בכל פעם מחדש ולהתחיל בכל יום ובכל שעה
 ובכל רגע מחדש, ואפילו אם יהיה כך זמן ארוך שבכל פעם הוא
 נופל וכו', ומתחיל התחלה חדשה וכו', ועוד פעם נופל וכו', הוא
 צריך לדעת אשר יהיה מה שיהיה, בכל עת ובכל שעה הוא צריך
 להזכיר את עצמו בהשם יתברך ולשכח לגמרי כל מה שעבר עד
 הנה וכו', ולהתחיל מעתה מחדש ממש כל מה שיוכל, ואל
 יסתפל על שום בלבול וחלישות הדעת כלל, וכל זה הוא סוד
 אריכת אפים שהוא מדת הסבלנות, שצריך להאריך רוחו לעבור
 על כל הבלבולים והמניעות ולבלי להסתפל על שום דבר, ולא
 יהיה אכפת לו שום דבר, ואל ירך לבבו ולא תקצר רוחו מפל מה
 שעובר עליו, רק יתחזק בהשם יתברך בכל מה שיוכל, כי השם
 יתברך מלא רחמים בכל עת, וחסדי השם לא תמנו ולא כלו

רחמיו לעולם, ודברים אלו צריכין לחזור פעמים אין מספר, כי
 חייך תלויים בזה, כי אין זה עצה לפול בדעתו ולומר אני כבר
 אחר יאוש וכו', וזה הבעיה מה שעובר על כל אחד ואחד, כי כל
 התרחקות של רוב העולם מהשם יתברך, ועל ידי זה אובדים מה
 שאובדים, ממש חיים נצחיים ואמתיים שיכולים להשיג בזה
 העולם, רבם ככלם הוא רק מחמת חלישות הדעת מה שנופלין
 בדעתם, מחמת שרבם התנסו כמה פעמים שהתחילו קצת
 בעבודת השם יתברך ולהתחזק באמונה פשוטה בו יתברך,
 שהכל משגח ממנו יתברך וכו', ואחר כך נפלו למה שנפלו וכו',
 כל אחד לפי נפילתו רחמנא ליצלן וכו', ועל ידי זה התיאשו
 עצמן מלהתחיל עוד פעם, וקצתם נתעוררו קצת עוד הפעם
 והתחילו מחדש פעם או פעמים או יותר וכו', אבל אחר כך
 כשראו שאף על פי כן נפלו אחר כך יותר ויותר ונכשלו יותר
 ויותר וכו' וכו', על כן התיאשו בעצמן, מאחר שראו שזה כמה
 שרצו להתנסות ולכנוס בעבודת השם ולחזור אליו יתברך, עם כל
 זאת נפלו למה שנפלו וכו', רחמנא ליצלן, על כן נדמה בעיניהם
 שנשתה גבורתם להתחיל עוד מעתה, ולכן הם מתיאשים לגמרי,
 ואומרים שחיים כבר ביאוש גמור וכו' וכו', אבל באמת כל זה
 הוא מעשה הבעל דבר בעצמו, שהוא הזקן דסטרא אחרא, כי
 הסמ"ך מ"ם נקרא מלך זקן וכסיל (קהלת ד') שהוא רוצה להפיל
 את האדם לידי זקנה ותשות כח חס ושלום, כאלו כבר נזקן
 בחטאיו ובמעשיו עד שאי אפשר לו להשתנות עוד כלל, ובאמת
 לא כן הוא, כי בכל יום האדם הוא ברירה חדשה, וכמו שאנו
 מברכין בכל יום על נטילת ידים ושאר הברכות שלא עשני גוי
 ועבד וכו', שכתבו הפוסקים הטעם שהוא מחמת שהאדם נעשה
 בכל יום כברירה חדשה, וכן ברפת הנותן לייעף כח מברכין על

הַתְּחַדְּשׁוּת הַמוֹחִין וְהַחַיּוֹת בְּכָל יוֹם, וְעַל כֵּן הָאָדָם צָרִיךְ לְהִזְהָר מְאֹד לְבָלִי לְפֹל לְזַקְנָה דִּסְטָרָא אַחֲרָא, רַק לְהִתְחַזֵּק לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל עֵת, וְיִהְיֶה דוֹמָה בְּעֵינָיו בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה כְּאֵלוֹ הַיּוֹם נוֹלָד, וּכְאֵלוֹ הַיּוֹם מְקַבֵּל הַתּוֹרָה מִחֲדָשׁ, שֶׁכֵּל זֶה הוּא סוּד אֲרֵךְ אַפִּים מִדַּת הַסְּבָלְנוּת, שֶׁמֵּאָרִיךְ אִפּוֹ עַל כָּל דְּבָר וּמְנִיעָה וּבִלְבוּל שְׁבָעוּלָם, וְעוֹבֵר עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזֵּק בְּכָל פֶּעַם בְּעִבּוּדְתוֹ יִתְבָּרַךְ וְכוּ', וְלִכְן לְדַעֲתִי אֶת צְרִיכָה לְהַכְנִיס אֶת כָּל הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ טוֹב טוֹב בְּדַעֲתָךְ, וְאִז כָּל הַחַיִּים שְׁלָךְ יִשְׁתַּנּוּ לְטוֹבָה.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, אֲלֵא מְכַנִּיס אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוֹ ז"ל הֵיטֵב בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְהוֹלִיךְ עִמָּהֶם, כִּי עֲצוֹת רַבְּנוֹ ז"ל זֶה לֹא אֵיזָה דְרוּשִׁים אוֹ פְּלֹפּוּלִים וְכוּ' וְכוּ', אֲלֵא עֲצוֹת שְׁצָרִיכִים לְלַכֵּת עִם זֶה בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁפָּלוּת כָּלֵל, וְלִהְאָמִין בְּדְבָרֵי רַבְּנוֹ ז"ל שֶׁכֵּךְ הוּא, וְזֶה רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל פֶּעַם, וְאִפִּילוֹ שְׁעוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר מִשְׁפָּרִים וּגְלִים וְכוּ' וְכוּ', וְאִנְשִׁים רוֹדְפִים אוֹתוֹ עַד חוֹרְמָה וְכוּ', וְקָמִים עָלָיו רְשָׁעִים אֲרוּרִים וּמְחַרְפִּים וּמְבַזִּים אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן עוֹבֵר עָלָיו מֵעַצְמוֹ עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְסוּבֵל סָבֵל גְּדוּל הֵן מֵעַצְמוֹ וְהֵן מְזוּלְתוֹ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עָלָיו לְצִיַּת אֶת עֲצוֹת הַצַּדִּיק הָאֲמֵת שֶׁשָּׁלַח לָנוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלּוֹ שֶׁמְלַמֵּד אוֹתָנוּ אֵיךְ לְהִחְזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְצִיַּת אֶת רַבְּנוֹ ז"ל וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר הוּא עַל פְּנֵי הָאָדָמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרַךְ

תכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ כְּסֻלְיֹ ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נֵצַח

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע אָמַר כְּשֶׁאָדָם פּוֹגֵם בַּמַּחְשְׁבָה הוּא סוֹבֵל מֵהֵילָדִים שְׁלוֹ, וְכִשְׁאָדָם פּוֹגֵם בְּדַבּוּרוֹ הוּא סוֹבֵל מֵאֲשֶׁתוֹ אוֹ הָאִשָּׁה סוֹבֵלֶת מִבְּעֵלָה, וְאִם פָּגַם בְּמַעֲשֵׂה אָזִי סוֹבֵל מֵאֲנָשִׁים, וְלִכֵּן אֵין שׁוּם עֲצָה אַחֲרַת אֶלָּא לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל זֶה שֶׁפָּגְמוּ בַּמַּחְשְׁבָה דַּבּוּר וּמַעֲשֵׂה, כִּי צַדִּיק הַשֵּׁם בְּכֹל דְּרָכָיו, וְכֹל מֵה שֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם זֶה בְּחֻשְׁבוֹן צֶדֶק, וְלִכֵּן אֵין עֲצָה אַחֲרַת אֶלָּא לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלַחֲפֹשׁ וְלַחֲטוּט אַחֵר הִרְעֵ שְׁעֵשׂוֹ אִי פַעַם בַּחַיִּים, כְּדִי שְׁיַחֲזְרוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאִזּוֹ יִתְפָּרְדּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן וַיִּפְסַק הַצַּעַר.

בְּדֶרֶךְ פְּלֵל כְּשֶׁאָדָם סוֹבֵל מֵהֵילָדִים שְׁלוֹ, מִכְּרַח לִהְיוֹת שֶׁהוּא בְּעַצְמוֹ פָּגַם בְּכַבּוֹד אֵב וְאִם, כִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁלֵּם מְדָה כְּנֶגֶד מְדָה, וְלִכֵּן עֲלִיכֶם לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל זֶה שֶׁפָּגַמְתֶּם בְּכַבּוֹד אֵב וְאִם, וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (פְּסִיקְתָּא רַבְתִּי) חֲמוּרָה שְׁבַחֲמוּרוֹת כְּכֹד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ; וְאָמְרוּ (תְּנָא דְבֵי אֵלֵיהּ רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּקֵשׁ מֵהָאָדָם רַק שְׁיִכְבַּד אֵב וְאִם; וְאָמְרוּ (קְדוּשִׁין ל:): שְׁלֵשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֲבִיו וְאִמּוֹ, בְּזִמְן שֶׁאָדָם מְכַבֵּד אֶת אֲבִיו וְאֶת אִמּוֹ, אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ דְרַתִּי בִּינֵיהֶם וְכַבְדוּנִי; וְרֹאִים מְזָה אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזָה מְכַבְּדִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן הוֹרִים

שְׁסוּבָלִים מֵהִילָדִים שְׁלָהֶם, עָלֵיהֶם לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה פֶּן
וְאוּלַי הֵם פָּגְמוּ בְכַבוֹד אֲבֻ וְאִם, וְעִכְשָׁו הֵם מְשַׁלְּמִים עַל זֶה כְּפֶל
כְּפֶלִים, אִם אָדָם חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה אֲזִי וְשָׁב וְרָפָא לוֹ.

רְאוּ לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם עַל הַצְּלַחַת הִילָדִים, כִּי תִפְלֵת
הַהוֹרִים שְׁמֵתִפְלְלִים עַל הִילָדִים עוֹשֶׂה רוּשָׁם גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, אֲשֶׁרִי
מִי שְׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֵצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֵדֶשׁ מְבָרָךְ

תכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא ב' דְּרָאשׁ חֵדֶשׁ כְּסִלּוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מְכַתְּבְךָ.

עֵץ פְּרִי אֲסוּר לְחַתֵּךְ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, כִּי זֶה דְּבַר מְסַכֵּן
מְאֹד, וְאֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (חֲלִין י). חֲמִירָא סְכַנְתָּא מְאִיסוּרָא;
אֲלֵא אִם יָבִיא גִנָּן שֶׁהוּא יָכוֹל לְהוֹצִיא אֶת הָעֵץ עִם הַשׁוֹרְשִׁים
וְלִנְטוֹעַ אֶת זֶה בְּמָקוֹם אַחֵר, אֲבָל סֵתָם כְּכֹה לְכַרוֹת עֵץ פְּרִי זֶה
מְאֹד מְאֹד מְסַכֵּן, וְצָרִיכִים לְשְׁמֹר עַל זֶה מְאֹד, כִּי יָכוֹל לְעֲלוֹת חֵס
וְשְׁלוֹם בְּנִפְשׁוֹת, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (דְּבָרִים כ"י"ט) "לֹא תִשְׁחִית אֶת עֵצָה
לְנִדְחַ עֲלִיו גִּרְזֵן כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכַל וְאֵתוֹ לֹא תִכְרֹת כִּי הָאָדָם עֵץ
הַשָּׂדֶה" וְגו', וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אֲמַרוּ (בְּבֹא קָמָא צ"א): אָמַר רַב
חֲנִינְיָא לֹא שְׁכִיב שִׁיבְחַת בְּרִי אֲלֵא מִשׁוּם דְּקָץ תֵּאִינְתָה דְּלֵא זְמַן,
וְלִכְּן אֵין לְהַקְּל בְּדַבְרִים כְּאֵלוֹ, כִּי זֶה סְכַנָּה גְּדוֹלָה מְאֹד.

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנַחֲל רִצָּא

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל רָע,
וְנִזְכֶּה לְהַתְּבַשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרָךְ

תכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ כְּסֻלְיֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ה') הָעֶקֶר הוּא
אֲמוּנָה, וְצְרִיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֶצְמוֹ אֵיךְ מַחְזִיק בְּאֲמוּנָה, כִּי
יֵשׁ סוּבְלֵי חוֹלָאִים שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים זֶה רַק מַחֲמַת
חֶסְרוֹן הָאֲמוּנָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַתְּחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, תָּמִיד לְהַחֲדִיר בְּעֶצְמוֹ אֲשֶׁר דָּבָר גְּדוֹל דָּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה
מֵעֶצְמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁם
אֲלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּכְפִי שְׁמַתְחַזְּקִים בְּאֲמוּנָה זוֹכִים לְרַפּוּאָה
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֲמוּנָה סִימָן
ל"ג) עַל יְדֵי אֲמוּנָה יִסְלַח לָךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ,
וְעֶקֶר שְׁלֵמוֹת הָאֲמוּנָה מִתְּבַטָּא עַל יְדֵי שְׁזוּכָה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ב)
וּבְאֲמַת אִם הִיָּה יוֹדֵעַ הָאָדָם יְדִיעָה בְּלֵב שָׁלֵם, 'שְׁמַלָּא כָּל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ' (יִשְׁעִיָּה ו'), וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה,
וְשׁוֹמֵעַ הַתְּפִלָּה. וְדַאי הִיָּה מִתְּפַלֵּל בְּהַתְּלַהּבוֹת גְּדוֹל, וְהִיָּה
מְדַקְדָּק מְאֹד לְכוּן אֶת דְּבָרָיו. וּבְשִׁבִיל שְׁהָאָדָם אֵינוֹ יוֹדֵעַ זֹאת

יְדִיעָה בְּלֵב שְׁלֹם, בְּשִׁבִיל זֶה אֵינוֹ מִתְלַהֵב כָּל כֶּף, וְאֵינוֹ מְדַקְדָּק כָּל כֶּף. וְכָל אֶחָד לְפִי מַעוֹט שִׁכְלוֹ וְיִדְיעָתוֹ, כֵּן הִתְלַהְבוּתוֹ וְדַקְדּוּקוֹ. וְהִדְיעָה הַיָּצֵר הַטּוֹב שְׁבַלְב, וְהִסְתַּרְתַּת הַיְדִיעָה הַיָּצֵר הַטּוֹב שְׁבַלְב. וְהִסְתַּרְתַּת הַיְדִיעָה, הֵן הֵן אֶפִיקוֹרְסוֹת וְקִשְׁיוֹת, שֶׁהַיָּצֵר הָרַע מִקְשֶׁה אֶת לְבוֹ לְפֹול בְּרָעָה; וְלִכֵּן הִרְגֵּל אֶת עֲצָמָהּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֶךְ, וְלִבְקֵשׁ עַל הַבְּרִיאוֹת, וְאִז תִּרְאֶה שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְשׁוֹם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יִקְרָה לָךְ, אֲתָה לֹא צָרִיךְ לְפַחֵד, כִּי עַל יְדֵי אֲמוּנָה וּתְפִלָּה יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת אֶת הַמְּזֹל לְגַמְרִי, וְלִכֵּן אֵין לָךְ מַה לְפַחֵד כָּלֵל, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנְּפִשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, אֲבָל טוֹב מְאֹד שְׁאַתָּה תִּתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ שִׁישְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, כִּי כֶּף אֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה נ"ג סִימָן י"ד) יִפֶּה תְּפִלַּת הַחֹלֶה לְעֲצָמוֹ יוֹתֵר מִכָּל; וּמַה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לְפַעַל, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲזַק בְּדַבֵּר זֶה לְהִתְפַּלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתִרְאֶה שֶׁלֹּא יִקְרָה לָךְ שׁוֹם דָּבָר, וְאֵין לָךְ מַה לְדַאֵג כָּלֵל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

ת.ל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ כְּסִלּוֹ ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לזכור טוב טוב את הכלל הידוע "מי שלא צריך אותי אני לא צריך אותו אלף פעמים", אם אדם היה מכניס את הכלל הזה בחייו הפרטיים, היה נצול מהרבה צרות.

את רואה שהבחור לא רוצה אותך, ולמה את דוחקת את עצמך דוקא שיהיה לך קשר אתו? פשוט ולענין הוא לא רוצה אותך וכו', ולכן תוציאי אותו מהראש, והקדוש ברוך הוא יזמין לך בחור אחר, לא חסר בחורים טובים ובעלי מדות טובות, צריכים רק לבקש את הקדוש ברוך הוא שיזמין לך את בן זוגך השיך לשרש נשמתך.

הלא את מקרבת אל רבנו ז"ל ואת נוסעת לאומן, ואת עוסקת בהתבודדות, אזי למה את צריכה להכנס בלחצים, גם השידוך שלך בוא יבוא.

יש קונטרס "מציאת הזיווג" שמי שמקים מה שכתוב שמה ואומר את התפלות שמובאים שמה, על ידי זה אחר ארבעים יום אם אומרים את זה יום יום, מוצאים את הבן או הבת זוג, רק חזקי ואמצי מאד והקדוש ברוך הוא יעזר שתבשרי לי בקרוב בשורה משמחת.

המאחל לך חדש מברך

תּלֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ כְּסֻלְיֹ ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנֶכוֹן קִבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְךָ.

אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁבוּרַח לְגַמְרֵי מְלַהֲתַעֲסֵק בְּעֵסֵק בִּישׁ כְּזֶה לְבִזּוֹת
שׁוֹם בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּמְכַל שְׁכַן מְנַהִיג יִשְׂרָאֵל וְכוּ', כִּי בְּפִרוּשׁ אָמַר
רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת יִרְאֶה סִימָן י"ד) אָדָם שֶׁהִמוֹן עִם מְתַבָּרְכִין
בוֹ, בִּידוּעַ שֵׁישׁ בוֹ יִרְאֵת שְׁמַיִם; וְלִכֵּן מוֹכֵן שְׂאִין לְבִזּוֹת אוֹתוֹ,
וּבְכָלֵל אָדָם צָרִיף לְבִרְחַ מְלַהֲתַעֲרַב בְּעַנְיָנִים כְּאֵלוֹ, כִּי הַמְּבִזֶה
תְּלַמִּיד חֶכֶם מְשַׁלֵּם אַחַר כֶּף מְחִיר כְּבֹד עַל זֶה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל
(סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בּוֹשֶׁה סִימָן כ"ו) הַמְּבִזֶה תְּלַמִּיד חֶכֶם אֵין לוֹ רְפוּאָה
לְמַכְתּוֹ; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁבוּרַח מְעַנְיָנִים אֵלוֹ וְלֹא מְתַעַרַב בְּשׁוֹם
מַחְלוּקוֹת וּמְרִיבוֹת שֵׁישׁ הַיּוֹם בְּעוֹלָם בְּעַנְיָנֵי פוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׁקֵר,
כִּי חָבַל מְאֹד שְׂאֲנָשִׁים קִטְנֵי עֶרְףַּ יִתְעַרְבוּ בְּמַחְלַקַת שְׁבִין תְּלַמִּידֵי
חֶכְמִים.

בְּזֶה שְׂאֵתָה שׁוֹאֵל מִי זֶה מְפָרְסֵם שֶׁל שְׁקֵר וְכוּ', רַבְּנוּ ז"ל
אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"א) וַיֵּשׁ מְנַהִיגִים שְׁנֹקְרָאִים בְּשֵׁם
רַבִּי, שְׁלֵמוֹנָדָם מְאֵלוֹ הַמוֹתְרוֹת. וְלֹא דֵי שְׂאִינָם יְכוּלִים אֲפִילוֹ
לְהִנְהִיג אֶת עֲצָמָן, וּמְכַל שְׁכַן שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת אַחֲרֵימָם,
וְהֵם נוֹטְטִים גְּדֻלָּה לְעֲצָמָן, לְהִנְהִיג הָעוֹלָם. צָרִיף לְרְאוּת שְׁלֵא
לְהַסְמִיךְ אוֹתָם, שְׁלֵא לְתַן לָהֶם תּוֹקֵף וְעֹז, שְׁלֵא יִהְיוּ מְכַנְּיָם בְּשֵׁם
רַבִּי. כִּי הֵם עֲצָמָן אֵינָם חֲזִיבִים כָּל כֶּף, כִּי יֵשׁ לָהֶם יֵצֵר הָרַע גְּדוֹל

לְהַנְהִיג הָעוֹלָם. אֶךְ צָרִיךְ לְשְׁמֹר מְאֹד, שֶׁלֹּא לִתֵּן לָהֶם תּוֹקֵף וְעֹז, כִּי אִלוּ הַנּוֹתָנִים לָהֶם תּוֹקֵף וְעֹז וְנִסְמָכִים עַל יָדָם שְׁיֵהִיו נִקְרָאִים בְּשֵׁם רַבִּי, הֵם עֲתִידִין לִתֵּן דִּין וְחֹשְׁבוֹן; בְּדֶרֶךְ כָּלֵל הֵם מְנַהִיגִים שְׁמוֹלְכִים שׁוֹלֵל אֶת הָעַם, שְׁעֲלִיהֶם כָּתַב הַזֹּהַר שֶׁהֵם הָעֶרֶב רַב, (עֵין רַעֲיָא מְהֵימְנָא נְשֵׂא קכ"ה:) וְאִתְהַדְרוּ אֵינּוֹן עֶרֶב רַב רַעֲיִן עַל יִשְׂרָאֵל עֲאֵנָא דְקוֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דֹּאֲתַמַּר בְּהוּ (יְחֻזְקָאֵל ל"ד) "וְאִתֵּן צִאֲנֵי צִאֲן מְרַעֲיֵתִי אָדָם" וְכוּ', [הָעֶרֶב רַב הֵם נַעֲשִׂים רוֹעִים עַל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם צִאֲנוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא], וְאֵינּוֹן עֶרֶב רַב אֵינּוֹן עֲתִירִין בְּשִׁלוּהָ בַחֲדוּוּא בְּלֹא צַעֲרָא בְּלֹא יְגוּנָא כָּלֵל [אִלוּ הָעֶרֶב רַב הַמְּנַהִיגִים הֵם עֲשִׂירִים וְיֹשְׁבִים בְּשִׁלוּהָ בְּשִׁמְחָה בְּלֵי צַעַר וּבְלֵי יְגוֹן כָּלֵל], גְּזֻלְנִין מֵאֲרֵי שׁוּחַד דֹּאֲיִנּוֹן דֵּיִינִין רִישֵׁי עֲמָא (בְּרֵאשִׁית ו') "כִּי מְלֹאָה הָאֶרֶץ חֶמֶס מִפְּנֵיהֶם" עֲלִייהוּ אֲתַמַּר (אֵיכָה ה') "הָיוּ צָרִיחָ לְרֵאשׁ", [הֵם גְּזֻלְנִים לֹדְקִים שְׁחָד, וְהֵם הַדֵּיִנִים וְהַרְאֵשִׁים שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, וְאִלוּ הַצָּרִים נַעֲשִׂים רֵאשִׁים], וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת קל"ט). תְּנִיָּא רַבִּי יוֹסִי בֶן אֱלִישֶׁע אֹמֵר אִם רֵאִיתָ דוֹר שֶׁצָּרוֹת רַבּוֹת בָּאוֹת עָלָיו צֵא וּבְדַק בְּדִינֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁכָּל פְּרַעֲנוֹת שְׁבָאָה לְעוֹלָם לֹא בָּאָה אֶלָּא בְּשִׁבִיל דִּינֵי יִשְׂרָאֵל, עַם יִשְׂרָאֵל הֵם קְדוּשִׁים אֲלֵמְלָא הַמְּנַהִיגִים הַרְשָׁעִים הָיוּ כְּלָם חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, אֶךְ מָה לַעֲשׂוֹת הֵם הִטִּילוּ אִמָּהָ כָּל כָּף, עַד שֶׁאָסוּר אֶפְּלִיּוּ לְדַבֵּר מְזֵה, וְאוֹי וְאָבוֹי מִי שְׁפּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם לְהַזוֹלֵת וְאֹמַר אֶת הָאֲמֶת, רוֹצִים לְכַלֵּעַ אוֹתוֹ חַיִּים, וּפּוֹתְחִים נִגְדוּ כָּל מִינֵי תִיקִים וְכוּ' וְכוּ', וְעֲלִיהֶם אָמַר רַבִּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בּוּשָׁה סִימָן ב') מִתָּר לְבִישׁ אֶת הַרְבָּנִים, שְׁשׁוּכְרִין אֶת הַרְבָּנוֹת לְשֵׁם גְּאוּהָ, וְרֵאוּי לְבּוֹזוֹתָן וְלִהְקֵל בְּכַבּוּדָן, וְאֵין עוֹמְדִין בְּפְנֵיהֶם, וְאֵין קוֹרִין אוֹתָן רַבִּי, וְהִטְלִית שְׁעָלָיו כְּמַרְדְּעַת שֶׁל חֲמוֹר; עֵין שָׁם.

הַכֵּל מְנַהֵיג עֲדָה וַיֵּשׁ לוֹ מוֹסְדוֹת חֲנוּךְ לְבָנִים וְלִבְנוֹת
 שְׂמֵת־חֲנֻכִּים שְׁמָה עַל טְהָרַת הַקִּדְּשׁ, וּמוֹסָר אֶת נַפְשׁוֹ עֲבוּר כְּבוֹד
 שְׁמַיִם, וּמְנַהֵיג אֶת עֲדָתוֹ עַל פִּי הַתּוֹרָה וְהִירָאָה, וּמַעֲוֹרֵר אוֹתָם עַל
 צְנִיעוּת וְעַל לְמוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַל קִיּוּם מְצוּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, אֲלוֹ
 הֵם מְנַהֵיגִים אֲמִתִּיִּים שְׁצָרִיכִים מְאֹד לְשִׁמּוּר עֲלֵיהֶם, וְלֹא
 לְהוֹצִיא שׁוּם רַע עֲלֵיהֶם, מֵה שְׂאִין בֶּן רַע-בְּנִים שְׂמֵכְשִׁילִים
 אֶת הָרַבִּים בְּנִבְלִיּוֹת וּטְרָפוֹת וְלוֹחֲמִים נֶגֶד הַיְהוּדוֹת בְּכֹל מִינֵי
 תַּכְסִּיסִים, אֲלוֹ הֵם הַמְּנַהֵיגִים שֶׁל שְׁקָר, וְאֶפִּילוֹ שֶׁהֵם מְפָרְסְמִים
 מְאֹד בְּעוֹלָם, הֵם הֵם הַמְּפָרְסְמִים שֶׁל שְׁקָר שְׁצָרִיכִים לְהִתְרַחֵק
 מֵהֶם כְּמוֹ שְׂמֵת־רַחֲקִים מִבְּעֵלֵי רְאֵתָן וְכוּ', כִּי הֵם מְאֹד מְסַכְּנִים, כִּי
 בְּקִלּוֹת הֵם יְכוּלִים לְהַפִּיל אֶת אֲנָשִׁים שְׂנֵמְשָׁכִים אַחֲרֵיהֶם לְנוֹקְבָא
 דְּתַהוּמָא רַבָּה.

וְלִכֵּן צְרִיכִים הָרַבָּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִזְכָּה
 לְמַצּוֹא אֶת הַמְּנַהֵיג הָאֲמִתִּי שְׂיִכּוֹל לְתַקֵּן אוֹתוֹ, וּלְקַרֵּב אוֹתוֹ אֵלָיו
 יִתְבַּרְךְ.

הַמְּאַחֵל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

ת.ל.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ כְּסִלּוֹ ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רְמוּ בְּנַחֵל רִצּוֹ

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאַתְּ מוֹסְרֶת
אֶת נַפְשִׁי בְּשִׁבִיל קְהֵלְתָּנוּ הַקְּדוֹשָׁה, אֲנִי מִכְרַח לְהִגִּיד לָךְ שְׁזָה
הָעֵתִיד שֶׁל יְלָדֵינוּ הַיְקָרִים, וְלִכֵּן אֲנִי מִכְרַח אוֹתָךְ שֶׁבְּזָכוֹת זֶה יַעֲזֹר
לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה רְפוּאוֹת וְיִשׁוּעוֹת בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם,
וְתִירוּוֹ רֹוב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְתִמְשִׁיכֵי לַעֲזוֹר לִי
לְפַתַח אֶת הַקְּהֵלָה בְּכָל מִינֵי אוֹפְנִים שָׂרָק יְכוּלִים, וְאֲנִי מְאֹד שָׂמַח
שְׁאַתְּ הַרְכֹּזַת שֶׁל הַחֲבָרֵי הַמוֹעֵצָה שְׁלָנוּ.

דְּעֵי לָךְ עַל יְדֵי עֲקֻשָׁנוֹת וּרְצוּנוֹת וְכִסּוּפִים אֲמִתִּיִּים, נִצְלִיחַ
בְּגִדּוֹל, רַק לֹא לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲדָשׁ מִכְרַח

ת.ל.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא ב' דְּרֹאשׁ חֲדָשׁ כְּסֻלִּיו ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... ו... שְׂיִחִיו

לְנִכּוֹן קְבֻלְתִּי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מִצַּד אֶחָד אֶת הַצַּעַר שֶׁיֵּשׁ לִי
מִצַּעַרְכֶם הַקָּשָׁה שְׁאַתֶּם מְסַבְּבִים בְּחוֹבוֹת וְכו', וְכו', אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי
אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כַּמָּה תְּפִלוֹת אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁבְלֵיכֶם שְׂתִהְיוּ נִצּוּלִים מִבְּזִיוְנוֹת וְכו', וְאֲנִי מִבְּטִיחַ
לְכֶם בְּזָכוֹת זֶה שְׁאַתֶּם מְדַפְּסִים אֶת סִפְרֵי שׁו"ת אֲשֶׁר בְּנַחֵל תְּרֹאוּ
נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׂרָאֵיתֶם כְּבָר

רחצ אשר שנת תשע"ד - חלק רמו בנחל

בכל עניני השידוכים שעזר לכם את הקדוש ברוך הוא שחיתנתם את הילדים עם שדוכים טובים ומיחדים.

בענין השידוך שהציעו לכם וכו' וראיתם כבר את הבחור, וקבלתם אינפורמציה הכי טובה עליו שעדיו לגאון וכו', אזי מה אתם צריכים להסס לרגע, אם הכל על הצד הכי טוב אז למה שלא תמשיכו את זה? כי העקר זה הקרן, הינו בחור טוב, ורק על זה צריכים להסתכל, יעזר הקדוש ברוך הוא שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

מחמת שקבלתי את המכתב באמצע הלילה אצלכם, לכן אשתדל על הבקר לדבר אתכם, הקדוש ברוך הוא ישלח לי רפואה שלמה בתוך שאר חולי ישראל.

המאחל לכם חדש מברך

תלד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויצא ב' כסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתקח את עצמך בידיך, ותעבד רק על נקדה אחת, נקודת השמחה, שעל זה הזהירנו רבנו ז"ל יותר מהכל, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצנה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החולאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל

לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה הַשְּׂמֵחָה מִצּוּיָהּ אֲצִלָּהּ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׂמֵחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וְיִכּוּלִים אַחֵר כֶּף לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבּוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי מֵה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפָנִי שְׂנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, אָבֵל תִּכְף וּמִיד שְׂמֵחָה אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִם הִיטָּה יוֹדֵעַ מֵה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הִיטָּה מִתְמִיד בְּזֶה יוֹם יוֹם שְׂעָה שְׂעָה, כִּי רוֹאִים בְּנֵי אָדָם יְכוּלִים לְדַבֵּר בֵּינֵיהֶם שְׂטוּתִים וְהִבְלִים וְדִבְרִים בְּטִלִּים וְדִבְרִים שֶׁל מֵה בְּכֶף שֶׁלֹּא יוֹצֵא מִזֶּה שׁוֹם דְּבַר וְכוּ' וְכוּ', וְרַק מִסְתַּבְּכִים אַחֵר כֶּף בְּכֶף מִינֵי סְבוּכִים, כִּי לֹא יִמְלֹט כְּשֶׁאָדָם מְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ שֶׁלֹּא יִסְתַּבֵּךְ בְּסִיבוֹךְ שֶׁל מַחְלוּקוֹת אוֹ וְכוּחַ שֶׁלְּכִסּוּף מְבִיא לְיָדֵי קִנְיָה וְשִׁנְיָה, מֵה שְׂאִין כֶּן כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, הוּא נִדְבֵּק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הָאָרֶה מֵהָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים בְּצוּרָה כְּזוֹ שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר וּלְהַסְבִּיר לְהַזְוִילת כָּלֵל, וְלִכֵּן כְּדֵי לְזַכּוֹת לְהַגִּיעַ לְזֶה מְכַרְחִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וּכְכֹל שְׂאָדָם יוֹתֵר בְּשִׂמְחָה יוֹתֵר מִתְרַחֵב לוֹ לְבוֹ וְדַעְתּוֹ, וְתִכְף וּמִיד כְּשֶׁנִּשְׁלַם דַּעְתּוֹ וְיודֵעַ וְעַד אֲשֶׁר (דְּבָרִים ד') "אֵתָהּ הָרֵאתָ לְדַעַת כִּי הַיְוִי"ה הוּא הָאֱלֹקִים אֵין עוֹד מְלַבְדּוֹ", שְׁזֶה שְׁלֵמוֹת הַיְדִיעָה שְׂצָרִיכִים לְהַחֲדִיר טוֹב טוֹב בְּלִבּוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים ד' ל"ט) "וְיִדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל לִבְכֶךָ כִּי הַיְוִי"ה הוּא הָאֱלֹקִים בְּשָׂמִים

ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד", אזי כל החיים שלו הולכים
כבר בצורה אחרת לגמרי.

נא ונא ראה להקפיד ללמד בכל יום מקרא משנה גמרא
מדרש, אשר הד' למודים האלו הם כנגד הד' עולמות אצילות
בריאה יצירה עשייה, ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה
פרשה ס"ו סימן ג') שהברכה שברך יצחק את יעקב בנו "ויתן לך
האלקים מטל השמים ומשמני הארץ ורוח דגן ותירוש", זה סובב
על הד' למודים האלו, "מטל השמים" זו מקרא, "ומשמני
הארץ" זו משנה, "דגן" זו תלמוד, "תירוש" זה אגדה; הרי שלך
לפניך שיצחק ברך את בנו יעקב שילמד בכל יום את הד' למודים
האלו, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם כלל, אלא
לא מחסיר יום אחד את הד' למודים האלו, ואז טוב לו לנצח, כי
רק זה מה שישאר ממנו.

העקר ראה למסר את נפשו להתפלל את השלש תפלות
שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים
(ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת
רצון" אימתי עת רצון בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה
לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת, ותקפיד מאד שלפני כל תפלה
תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו
הקדושים (בבא בתרא י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי
אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי
המקים את זה בתמימות ובפשטות גמור, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תלה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויצא ב' כסליו ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד שמחתי לשמוע שאתמול התקבצו נשות אנשי שלומנו יחד באולם השמחות, ושמחו יחד, שזה אצלי חשוב יותר מהכל, כי רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד על מדת השמחה, ובפרט אשה שיש לה כל כך הרבה לחצים מהבית מהעבודה יום יומית וכו' וכו', אין עוד דבר יותר חשוב מזה שהיא יוצאת לעת ערב להתקבץ יחד עם נשות אנשי שלומנו ולשמוח יחד, ולדבר ולפטפט יחד וכו' וכו', ולראות איזה הצגה וכו', העקר רק שכל אשה צריכה להיות שמחה ועליזה, כי אין עוד דבר שמציל את האדם מפגעי ומקרי הזמן כמו השמחה, ככל שהאשה שמחה ועליזה כך היא זוכה שגם בעלה והילדים הם ברגיעה וכו', ובבית שורה אוירה של סבלנות ושמחה וכו'.

מה אומר לך בזה העולם עובר על כל אחד משברים וגלים, ואין בית שלא יעבור שמה איזה משבר וכו', ועקר גדלת בר ישראל כשזוכה להפוך את הרע לטוב, ואת החשך לאור גדול, ולהפוך את המרירות למתיקות, וזה צריך להיות עבודת בר ישראל בעולם, וזה זוכים רק על ידי תוקף האמונה שמחזירים בעצמם אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ולכן אין להצטער עם מה שקרה עם האדם וכו', כי יודע שהכל היה רצונו יתברך, ולכן למה צריכים

להיות שָׁבוּר? וְלָמָּה צְרִיכִים לְהִתְבַּלְבֵּל? מֵאַחַר שְׂיֹדְעִים שֶׁהִכֵּל
הוא רק מִמְּנוּ יִתְבַּרֵךְ, וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן
ד') תִּכְףּ וּמִיד כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁכָּל מֵאֲרַעוּתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת
הַבְּחִינָה הִיא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא, כִּי עַל עוֹלָם הַבָּא נֶאֱמַר (יִשְׁעִיָּה ס"ג
ג') "עֵינַי לֹא רָאִיתָה אֱלֹקִים זוֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לּוֹ", וְעַל דְּרָךְ זֶה
עָבַד רַבֵּי עֲקִיבָא אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה,
עַד כְּדֵי כִּף שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵכוֹת ס:): שֶׁאֲמַר רַבֵּי
עֲקִיבָא לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם רְגִיל לֹמַר כָּל דְּעֵבִיד רַחֲמָנָא לְטָב עֵבִיד;
וְלֹא בְּחֻנָּם שֶׁאֲמַר הָאֲרִיז"ל לְתַלְמִידוֹ רַבֵּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל ז"ל,
בְּדוֹרוֹת אֵלּוּ אֲפִילוֹ עִם מַעוֹט פְּעֻלוֹת יְכוּלִים לְהַגִּיעַ לְמַדְרַגַּת רַבֵּי
עֲקִיבָא, הֵינּוּ אִם אָדָם מַחְדִּיר בְּעַצְמוֹ אֲשֶׁר דָּבָר גְּדוֹל דְּבָר קָטָן לֹא
נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְאֲפִילוֹ אֶת הַצֶּעַר
שֶׁהוּא צָרִיךְ לְסַבֵּל מֵאִיזָה רָשָׁע עָרִיץ וְכוּ', הוּא גַם כֵּן שְׁלִיחַ מִמְּנוּ
יִתְבַּרֵךְ וְכוּ', וְאוֹמֵר הַכֹּל לְטוֹבָה, אֲזִי זוֹכֵה לְהַגִּיעַ לְמַדְרַגַּת רַבֵּי
עֲקִיבָא, וַיְדוּעַ שְׂדוּרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת דְּרָשׁוּ עִקְוֵיב'א' רַאשֵׁי תִיבוֹת
יִשׁ קִוְנָה עִוְלָמוֹ בְּשַׁעָה אִחַת, וְלָכֵן אֲשָׁרֵי הָאִשָּׁה שְׁתַּמִּיד
מִתְחַבֵּאת אֲצֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִז טוֹב לָהּ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ב' כְּסֵלִיו ה'תשע"ד

הַכֶּתֵב וְהַמְכַתֵּב בְּיַדֵּי מוֹכ"ז הַחֶתֵן ... גִּירוֹ יָאִיר הִיא לְאוֹת
וְלְרֵאִיָּה שֶׁאֲנִי מְכִירוֹ וְהוּא בֶּן טוֹבִים, וְזָכָה לְהַתְאַרֵס וְהַחֲתוּנָה
תְּהִיָּה בִשְׁעֵטוֹ"מ בְּחֻדְשׁ אָדָר ב', וְלָרֵשׁ אֵין כָּל, וְלָכֵן אֲשָׁרֵי מִי

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רְמוּ בְּנַחַל שֶׁג

שְׂיָבֹוא לְעֶזְרוֹ וַיְהִי שָׂכְרוֹ גְדוֹל מִן הַשָּׁמַיִם, כִּי הוּא בָּחַר יֵרָא שָׁמַיִם וּמִתְמִיד בַּתּוֹרָה, וְאָבִיו הוּא דִּין וּמִוֶּרֶה צָדֵק תִּלְמִיד חָכֵם גְּדוֹל.

וּבְזָכוֹת הַמְּצוּה הַזֹּאת תִּתְבָּרְכוּ בְּכָל הַבְּרָכוֹת.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן הַמְּצוּה

ת.ל.ז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא ב' כִּסְלוֹ ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

שְׁעוּרִים בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב יְכוּלִים לְמַסֵּר בְּכֶמֶה וְכֶמֶה אוֹפְנִים, אוֹ לְלַמֵּד לְקוּטֵי מוֹהֵר"ן כְּסֵדֶרֶן, וְלַהֲסַבִּיר אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל מִמְּקוֹם לְמְקוֹם, וְלַהֲוֹרִיד אֶת זֶה לְדַעַת הַמוֹן עִם, אוֹ לְלַמֵּד סְפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת כְּסֵדֶרֶן, וְלַהֲסַבִּיר כָּל קִטְעַ בְּדֶרֶךְ מוּסָר וְהַתְּחַזְקוֹת, אוֹ סֵפֶר הַמַּדּוֹת, וְלַהֲסַבִּיר כָּל קִטְעַ וְקִטְעַ, אוֹ לְדַבֵּר מִפְּרִשְׁתַּת הַשְּׁבוּעַ וּלְשַׁלֵּב בְּזֶה אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהֵרֵנ"ת ז"ל, אוֹ לְתַת שִׁיחָה כְּלִלִית עַל אֵיזָה נוֹשָׂא, פְּעַם עַל אַמוּנָה, פְּעַם עַל אֲמֵת, פְּעַם עַל אֲכִילָה וְכוּ' וְכוּ', וְתַהֲלָה לְאֵל יֵשׁ וַיֵּשׁ מַה לְדַבֵּר מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, וְהַדְּבוּרִים שֶׁלוֹ מַחִיִּים נַפְשׁוֹת, וְלִכְּן אֲשָׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּעֶצְמוֹ אֶת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֲשָׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַסְבִּיר גַּם לְהַזְוִלָת, כִּי זֶה הִיָּה רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל לְהַחֲדִיר אֶת לְמוּדוֹ בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

עקר הנקדה שצריכים להחדיר בעם ישראל זה אמונה פשוטה בו יתברך, שעל ידי זה אדם נעשה תמיד שש ושמת, כי אין עוד שמחה כמו שאדם יודע אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ולכן הוא תמיד שש ושמת, כי הבעל שם טוב הקדוש זי"ע אמר אמונה זה הדבקות, והדבקות זה אמונה, ולכן אין עוד שמחה כמו דבקות באין סוף ברוך הוא, וכמו כן על ידי אמונה נפתח לו הפה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, כי לא ידבר אדם אליו יתברך אלא אם יש לו אמונה, ואי אפשר להגיע לאמונה אלא על ידי תפלה שמתפלל אל הקדוש ברוך הוא, בזה שאדם מדבר אליו יתברך, בזה מגלה שמאמין בו יתברך, ולכן עקר השיחה צריך להיות על אמונה שמשם נובע הן שמחה והן תפלה, שזה השתי היסודות בחסידות ברסלב.

רבנו ז"ל אמר אל מוהרנ"ת ז"ל בשעה שתחדש בדברי, וכשתגיע אל שיחה באמונה או בצדיק, אז תרחיב את הדבור עם העט, הינו בשתי הדברים האלו הן אמונה בו יתברך, והן אמונת חכמים בצדיקי אמת צריכים להרחיב את הדבור, כי על זה הסמ"ך מ"ם אורב מאד מאד, ורוצה להפיל את בני אדם, כי המאמין האמתי שמאמין בו יתברך, וכן יש לו אמונת חכמים בחכמי ובצדיקי הדור האמתיים, על ידי זה שום דבר לא יכול להפיל אותו.

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רֵמוּ בְּנַחֵל שֶׁה

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.ל.ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא ב' כְּסָלִיו ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקֶךָ שְׁזָכִיתָ לְהַתּוֹדֵעַ מְרַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהַלְמוּד
שָׁלוֹ זֶה עָמוּק עָמוּק מִי מְצַאֲנוּ, וְהוּא פּוֹתַח אֶת שַׁעְרֵי הַשָּׁמַיִם
לְפָנָי כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מַחְדִּיר בָּנוּ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרַךְ עַד שֶׁנִּפְתַּח אֶת הַפֶּה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְתַכְּךָ
וּמִיד כְּשֶׁאָדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה מִתְעַנֵּג
מִנְעֵם זִיו שְׂכִינַת עִזּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן פּוֹתַח לָנוּ שַׁעַר בְּלִמּוּד תּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, כִּי עַל יְדֵי סֵדֶר דְּרוֹךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, יְכוּלִים לַעֲבוֹר
וּלְטִיל בְּכָל חֲלָקֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְעַל כָּלֵם עַל יְדֵי הַהַקְדָּמוֹת
שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל אָדָם תָּמִיד שָׁשׁ וְשִׂמַח, וְהוּא הֵכִי מֵאֲשֶׁר בְּחַיָּיו,
וּבְאַמַּת אָדָם שְׁזוֹכָה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה,
וּמִסְפָּר לוֹ יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְכֵן
קוֹבֵעַ עֵתִים לְתוֹרָה בְּמַקְרָא בְּמִשְׁנָה בְּגִמְרָא וּבְמִדְרָשׁ, בְּהִלְכוֹת
וּבְאַגְרוֹת, אָדָם כְּזֶה הוּא הֵכִי מֵאֲשֶׁר בְּחַיָּים.

אתה צריך לדעת שהגלוי של רבנו ז"ל שיך לכל בר ישראל, וסוף כל סוף כלם יתקברו אל הדעת של רבנו ז"ל, כי עובר על כל אחד ואחד משברים וגלים וכו' וכו', והוא נשבר לגמרי כחרס הנשבר, על ידי הירידות והנפילות שעובר עליו וכו' וכו', ואין מי שיחזק אותו אלא דברי רבנו ז"ל, ולכן אני לא יודע למה אתה צריך לעשות עסק איפה שאתה גר, חסידות ברסלב לא תלוי בשום מקום פרטי, ולא שיך לאנשים פרטיים, רבנו ז"ל הוא מתנה לכלל נשמות ישראל, ובכל מקום שרק גרים שם יכולים לדבק את עצמו אליו יתברך, כי מלא כל הארץ כבודו, והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, ולכן יכולים לדבר עמו יתברך מכל מקום, ולכן אני לא יודע מה אתה עושה עסק איפה שאתה גר, אדרבה אתה תתנהג כפי המקום שאתה נמצא שם, ושאר אברכים יראו את הנעם ההליכות שלך שמדריכנו רבנו ז"ל בדרך ארץ גדול מאד, וכן תתמיד בלמוד תורה הקדושה, ותעשה חסד עם עוד יהודים, על ידי זה תשא חן בעיני כל רואיך, ותזכה לקרב רחוקים, שזה היה רצון רבנו ז"ל שנהיה מערבים בין העולם.

מה כל כך רע בחסידות ויזניץ, גם לי יש כל ספרי חסידות ויזניץ, הן האהבת שלום, והן התורת חיים, והן הצמח צדיק, והן האמרי ברוך, והן האהבת ישראל, והן האמרי חיים וכו', ותהלה לאל הייתי כבר פעמים אצל מקום מנוחתם בקאסוב ובויזניץ, ולכן אני לא יודע מה אתה צריך לעשות עסק מזה, עם ישראל צריכים להתאחד יחד ולאהב אחד את השני, כל אחד נמשך אל שרש נשמתו וכו' וכו', העקר לא להטעות את עצמו, ולהתמיד בלמוד תורה הקדושה ללמד בכל יום שעור במקרא, שעור במשנה, שעור בגמרא, שעור בהלכה, אשר אין טוב מזה, ואמר

הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ (אָבוֹת פָּרָק ו') לְפִי שְׁבַשְׁעַת פְּטִירְתּוֹ שֶׁל אָדָם. אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת. אֲלֵא תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד; וְכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהִרְבוֹת בְּשִׂיחָה וּתְפִלָּה אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנָא דְבֵי אֲלֵיהּ רַבָּה פָּרָק ט"ו) לְפִי שְׁכַל הַמְרַבָּה שִׂיחוֹת וּתְפִלוֹת, הֵם הַמְּלוּיִם אוֹתוֹ עַד שִׁיגִיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ; אֵין עוֹד דְּבַר שְׂמֵלָה אֶת הָאָדָם עַד הַרְגַע הָאֲחֵרוֹן כְּמוֹ הַשִּׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּמִּיד תְּבַשֵּׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, וּתְקַדֵּשׁ שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל בְּמַקּוֹם שְׂאֵתָה נִמְצָא שָׁם, וְכַמוֹכֵן בְּהַתְּחִלָּה כְּדָאֵי לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר אֶת הַתְּקַרְבוּתָךְ, כְּדִי שְׁלֵא יִתְגַּבֵּר עָלֶיךָ חֶסֶם וְשְׁלוֹם הַמַּחֲלָקֵת, כִּי הַסְּמִיךְ מ"ם אוֹרֵב מְאֹד מְאֹד עַל כָּל אֶחָד שְׂמֻקְרָב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי הַהִתְקַרְבוֹת אֲלֵיו זֶה קוֹצִים בְּעֵינָיו, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהִיּוֹת מְקַרָּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל עִם אֲמֵת, שְׂאֵז אֶל רַב טוֹב הַגְּנוּז יִזְכָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.ט.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא ב' כְּסָלִיו ה'תִּשְׁעִי"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַזְּכוֹת שֶׁל אָדָם שְׁזוֹכָה לְהַפְּיֵץ מְעֵינּוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, שְׁעַל יְדֵי זֶה מְקַרְבִּים נְפְשׁוֹת אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ,

וְאֶפִּילוּ שְׂרוּאָה שֵׁישׁ סְפָרִים שֶׁהוֹלְכִים לְאֲבוּד וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֵף פַּעַם לֹא יְכוּלִים לְדַעַת אֵיפֶה סֵפֶר אוֹ חוֹבֶרֶת אוֹ קוֹנְטָרַס מִגִּיעַ, כְּמוֹ שִׁידוּעַ שְׂכֵמָה אֲנָשִׁים חֲזָרוּ בְּתִשׁוּבָה עַל יְדֵי שְׂמֻצָּאוֹ בְּדֶרֶךְ לֹא דֶרֶךְ אֵיזָה סֵפֶר וְחוֹבֶרֶת וְקוֹנְטָרַס מִסְפָּרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, אֲזִי הָיָה כְּבָר כְּדָאֵי שִׁיְהִיָּה נֶאֱבַד הַרְבֵּה סְפָרִים כְּדֵי לְקַרֵּב נַפְשׁ אַחַת.

יְדוּעַ מַה שֶּׁסֵּפֶר רַבְּנוֹ ז"ל (חַיֵּי מוֹהֲרָ"ן סִימָן שצ"א) מְשַׁלֵּן נֶאֱהָ לְעִנְיָן מַה שֶּׁמְרַבֵּה לְגַלוּת כָּל כֶּךָ תוֹרוֹת נִפְלְאוֹת וּמַעֲשֵׂיֹת וְשִׁיחוֹת נִפְלְאוֹת וְנוֹרְאוֹת, אֵף עַל פִּי שְׂאִינוֹ נִרְאָה עֲדִין שִׁיעֲשׂוּ פְעֻלָּתָם בְּשִׁלְמוֹת בְּאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כְּמוֹ שֶׁהָיָה רְאוּי לָהֶם.

וְסֵפֶר לְעִנְיָן זֶה מִמֶּלֶךְ אַחַד שֶׁחָלָה בְּנוֹ יְחִידוֹ בְּיוֹתֵר עַד שֶׁכָּל הַרוֹפְאִים מְשִׁכּוּ יְדֵיהֶם מִמֶּנּוּ וְנִתְיָאֲשׁוּ מִרְפוּאָתוֹ. בְּתוֹךְ כֶּךָ בָּא רוֹפֵא מִפְּלֶג בְּחֻכְמָה מְאֹד וּבִקְשׁ הַמֶּלֶךְ מִמֶּנּוּ בְּתַחֲנוּנִים גְּדוּלִים לְהַשְׁתַּדֵּל עִם בְּנוֹ. וְהַשִּׁיב לוֹ הָאֱמֶת שֶׁרְפוּאָתוֹ קִשָּׁה וְרַחוּקָה מְאֹד, אֵךְ אֵף עַל פִּי כֵּן אִם יַעֲשׂוּ עוֹד תַּחֲבוּלָה אַחַת אֲזִי אֶפְשָׁר דְּאֶפְשָׁר שִׁיְהִיָּה לוֹ רְפוּאָה. אֵךְ אִינִי יוֹדֵעַ אִם לוֹמַר לָךְ זֹאת הַתַּחֲבוּלָה מִחֻמַּת שֶׁהִיא דְּבַר קִשָּׁה וְכִבֵּד מְאֹד. וְהַפְצִיר בּוֹ הַמֶּלֶךְ מְאֹד לְגַלוּת לוֹ הַתַּחֲבוּלָה, וְאָמַר לוֹ תִּדְעַ שֶׁבִּנְךָ הוּא חוֹלָה מִסְכָּן מְאֹד בְּתַכְלִית עַד שֶׁכָּבֵר אֵי אֶפְשָׁר לְתַן לוֹ לְתוֹךְ פִּיּוֹ אֶפִּילוֹ טֵפֶה אַחַת מִסְמָמְנֵי הַרְפוּאוֹת. אֵךְ אֵיךְ שֵׁישׁ סְמָמְנֵי רְפוּאוֹת יִקְרוּת כְּאֵלֶּה, אֲשֶׁר צְלוּחִית אַחַת קֻטְנָה מְאֹד עוֹלָה לְסֵךְ אֲלֵפֵי אֲלֵפִים, וְצָרִיכִין לְמִלְאוֹת חֲבִיּוֹת מְלֵא מִסְמָמְנֵים הַיִּקְרִים הָאֵלֶּה, וְלִקַּח בְּדָלִים מְלֵאִים מִסְמָמְנֵים הָאֵלֶּה וְלִשְׁפֹךְ עַל בִּנְךָ הַחוֹלָה. וּמִמִּילָא מוּבָן שֶׁכָּל הַסְמָמְנֵים הַיִּקְרִים הָאֵלֶּה יִלְכוּ לְאֲבוּד לְגַמְרֵי, אֵךְ אֵף עַל פִּי כֵּן יִתְחַזַּק גּוֹפּוֹ מְעַט עַל יְדֵי זֶה. וְאוּלַי מִתּוֹךְ שִׁישְׁפֹּכּוֹ עָלָיו הַרְבֵּה

כָּל כֶּף יִכְנַס לְתוֹךְ פִּי גַם כֵּן אֵיזָה טָפָה עַל כָּל פָּנִים, עַל יְדֵי זֶה אֲפֹשֶׁר שְׁיִהְיֶה לוֹ רְפוּאָה, וְתִכְףּ וּמִיד נִתְרַצָּה הַמֶּלֶךְ לְזֶה וְצוּה לַעֲשׂוֹת כֵּן וְעַל יְדֵי זֶה נִתְרַפָּא הַבֵּן מֶלֶךְ. וְהַנִּמְשָׁל מוֹבֵן מִמִּילָא שְׁדִיקָא מַחֲמַת שְׁאֲנוּ חוֹלִים מְדַפְּאִים בְּחֵלִי הַנֶּפֶשׁ כָּל כֶּף רַחֲמָנָא לִיְצִלָן. עַל כֵּן מְכָרַח הַצְּדִיק הַרּוֹפֵא נֶאֱמָן לַשְּׁפוֹךְ עֲלֵינוּ סַמְמָנִים יְקָרִים וְנוֹרָאִים מְאֹד. אֵף עַל פִּי שְׁלֹכְאוּרָה נִרְאָה שְׁכַמְעֵט הַכֹּל הוֹלֵךְ לְאֲבוֹד חַס וְשָׁלוֹם, אֵף עַל פִּי כֵּן רִיחַ טוֹב קוֹלֵט, וּבְרָבוֹת הַיָּמִים אוֹלֵי נִזְכָּה לַחֲטוֹף מֵהֶם אֵיזָה טָפָה יְקָרָה וְנִפְלְאָה לְתוֹךְ פִּינוּ וּפְנִימִיוֹתֵנוּ, עַד שֶׁעַל יְדֵי זֶה אוֹלֵי יֵשׁ תַּקּוּהָ לְזִכּוֹת לְרְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּרוּחָנִיּוֹת וּגְשָׁמִיּוֹת.

הָרִי שְׁלֵךְ לְפָנֶיךָ שְׂכַדָּאֵי וּכְדָאֵי לְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים וְהַחוֹבְרוֹת אֵף שְׁהַרְבֵּה הוֹלְכִים לְאֲבוֹד, עִם כָּל זֹאת כְּשִׁיכוֹלִים לְהַצִּיל אֲפִילוּ נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּבָר כְּדָאֵי, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.מ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא ב' כֶּסֶלִיו ה'תַּשַׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ל"א) שְׁפָרִית וְאִמּוֹנָה תְלוּיִים זֶה בְּזֶה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (תְּהִלִּים פ"ט) "וּבְרִיתִי נֶאֱמַנְתָּ לוֹ", כִּי

מי שפגום בברית על ידי זה אמונתו פגומה לגמרי, עד שיש אנשים שכל כך פגמו בברית שקשה להם מאד מאד כל הענין של האמונה הקדושה, ולכן צריכים לבקש על זה בעצמו רבנו של עולם נאבד ממני האמונה הקדושה על ידי שפגמתי בברית עד שנתבלבל דעתי לגמרי, וקשה וכבד לי להכניס במח מחשבתי את אמתת מציאותך, ועל ידי זה עולה לי קשיות וספקות באמונה, ונתעקם לבבי וקשה לי לדבר עמך יתברך, חוס וחמול עלי וזפני לאמונה ברורה ומזופכת שאזכה להאמין אשר אין בלעדך יתברך כלל, והכל לכל היא אלוקותך, ואסתכל ואתבונן על עצמי איך שאני הולך ואיך שאני מתנענע ואיך שאני נושם, שיתברר לפני עיני שהכל הוא ממך יתברך, ועל ידי זה יפתח לבי ודעתי שאזכה לדבר עמך פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו, אבי שבשמים כל כך נפלתי בנוקבא דתהומא רבה בפגם הברית, שטמטמתי את דעתי ואת מחי על ידי שפגמתי בברית, ולכלכתי את עיני בהסתכלויות מגנות, עד שעל ידי זה אני מבהל ומבלבל לגמרי, וקשה לי להוציא אפילו דבור אחד לדבר עמך, אנה חוס ורחם עלי שאזכה לאמונה ברורה ומזופכת עד שיפתח פי לדבר עמך, שעל ידי זה אזכה להכלל בך מעתה ועד עולם אמן סלה.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ב) באמת אם היה יודע האדם ידיעה בלב שלם, 'שמלא כל הארץ כבודו' (ישעיהו), והקדוש ברוך הוא עומד בשעת התפלה, ושומע התפלה. ודאי היה מתפלל בהתלהבות גדול, והיה מדקדק מאד לכוון את דבריו. ובשביל שהאדם אינו יודע זאת הידיעה בלב שלם, בשביל זה אינו מתלהב כל כך, ואינו מדקדק כל כך. וכל אחד לפי מעוט שכלו וידיעתו, פן התלהבותו ודקדוקו. והידיעה היא מהיצר

הטוב שְׂבַלְב, וְהַסְתַּרְת הַיְדִיעָה היא מְהִיצֵר הָרַע שְׂבַלְב. וְהַסְתַּרְת הַיְדִיעָה, הֵן הֵן אֶפִיקוֹרְסוֹת וְקִשְׁיוֹת, שֶׁהִיצֵר הָרַע מִקְשָׁה אֶת לְבוֹ לְפֹל בְּרָעָה; וְלִכֵּן הֶעֱצָה לְלַמֵּד הַרְבֵּה הַלְכוֹת שְׂזָה מִפְּשֵׁט אֶת הָעֵקְמוּמִיּוֹת שְׂבַלְבוּ, עֵינַי שָׁם.

רוֹאִים בְּחוּשׁ שְׂבֵן אָדָם יָכוֹל לְדַבֵּר עִם חֲבֵרוֹ עַל דָּא וְעַל הָא דְבָרִים בְּטָלִים וּמְבֻטָּלִים, כֹּל מִיָּנִי שְׁטִיּוֹת אֶפִילוֹ כְּמָה שְׁעוֹת, וְכִשְׁבָּא לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפִילוֹ דְבוּר אֶחָד אֵינּוּ יוֹצֵא מִפִּיּוֹ, וְלִכֵּן אֲשַׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְדַבֵּר אֶפִילוֹ דְבוּר אֶחָד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שְׂזָה מְאֹד מְאֹד יָקָר, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא נִשְׂאָר מִהָאָדָם רַק הַדְּבוּרִים שֶׁמְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל דְבוּר וְדְבוּר עוֹשֶׂה רוּשָׁם לְמַעֲלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם, וְאִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ מַה זֶה לְדַבֵּר אֶפִילוֹ דְבוּר אֶחָד לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, הִיָּה חוֹזֵר עַל הַדְּבוּר הַזֶּה פְּעָמִים אֵינן מִסְפָּר וְכוּ' וְכוּ', וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קי"ב) שֶׁהַדְּבוּר צָרִיךְ לְהִיֹּת דְבוּר אֱמֶת לְפִי מְדַרְגָּתוֹ, כְּגוֹן "הַשֵּׁם הוֹשִׁיעָה" הֵינּוּ שְׂאָדָם מִבְּקֵשׁ רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם תּוֹשִׁיעַ אוֹתִי וְכוּ', תּוֹצִיא אוֹתִי מִהַחֲשֶׁךְ שֶׁנִּפְלַתִּי אֵלָיָה וְכוּ', תִּשְׁמַח אֶת נַפְשִׁי הָאוּמַלְלָה וְכוּ', וְאֵת זֶה הוּא צָרִיךְ לְהַגִּיד עִם אֱמֶת לְאֱמֶתוֹ כְּפִי בְּחִינָתוֹ, אִזּוֹ הַדְּבוּר יֵאִיר לוֹ לְצֵאת מִהַחֲשֶׁךְ שֶׁנִּפְלַ לְשָׁם, וְאִזּוֹ יִהְיֶה לוֹ הַרְבֵּה דְבוּרִים לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתִאֲמִין לִי שְׂאֵת הַדְּבוּרִים הָאֵלוֹ אֵתָהּ יָכוֹל לְדַבֵּר, אֶלָּא אֵתָהּ לֹא רוּצָה וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע אֵינן דְבָר כְּזֶה אֲנִי לֹא יָכוֹל, תִּגִּיד אֲנִי לֹא רוּצָה "תִּרְצָה וְתוּכַל", כִּי כָּל אֶחָד נִמְצָא בְּהַבּוּץ וְהַלְכָלוֹךְ שְׁלוֹ, וְלִכֵּן צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם תּוֹצִיא אוֹתִי מִהַלְכָלוֹךְ שְׂבוּ נַפְלַתִּי וְנִתְלַכְלַכְתִּי, וְאִזְכָּה לְהַפִּירָךְ וְלְהַרְגִישׁ אֶת אֱמֶת מְצִיאוֹתָךְ, צָרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר

כמה דבורים, ולאט לאט יוכל לדבר הרבה דבורים אליו יתברך, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם כלל, כי סוף כל סוף לא ישאר לו רק אלו הדבורים שמדבר עמו יתברך בכל יום.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ת.א.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויצא ב' כסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

קודם כל אני לא מבין את השאלה שלך, הרי חכמינו הקדושים בפרוש אמרו (ביצה ט"ז). כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה ועד יום הכפורים, וכן אמרו (ראש השנה ח.) בראש השנה נדון מה יהא בסופה, ואמרו (שם ט"ז). הכל נדונים בראש השנה, וגזר דין שלהם נחתם ביום הכפורים, וכן אמרו (בבא בתרא י.) כשם שמזונותיו של אדם קצובין לו מראש השנה, כך חסרונותיו של אדם קצובין לו מראש השנה, ויש עוד הרבה מאמרי חז"ל על זה, ולכן אני לא יודע מה השאלה שלך, ומה הספקות שלך וכו', כך זה מציאות, כל דבר קטן משגח ממנו יתברך, כמאמרם ז"ל (חלין ז:): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה; זאת אומרת אפילו מכה קטנה באצבע הקטנה לא מקבלים לפני שנכרז קודם מלמעלה בשמים, וכן אמרו (יומא לח.) בשמך יקראוך ובמקומך יושיבוך, אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה

אֶפִּילוּ כִּמְלֵא נִימָא, זֹאת אוֹמְרַת אַף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לִיגַע בְּמָה שְׁשִׁיף לְהַשְׁנִי, אִם לֹא שֶׁהַכְרִיזוּ קוֹדֵם בְּשָׁמַיִם, וְכֵן אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת נח). אֶפִּילוּ רִישׁ גְּרַגְיָתָא מִן שְׁמַיָּא מְנוּ לִיה; זֹאת אוֹמְרַת שְׁאֶפִּילוּ עֲבוּדָה בְּזוּיָה וּפְשׁוּטָה כְּמוֹ לְנִקּוֹת בִּיּוֹב וְכוּ', וְכוּ', אָדָם לֹא יִקְבֵּל מְשָׁרָה כְּזוֹ, עַד שְׁמְכַרְיִזִין קוֹדֵם בְּשָׁמַיִם וְכוּ', רוּאִים מִכָּל זֶה אֵת גְּדֵל הַשְּׁגָחַתוֹ הַפְּרִטִי פְרֻטִית עַל כָּל בֶּן אָדָם, אִין הָעוֹלָם הַפְּקָר כָּלֵל, אֲלֵא הַכֵּל מְשַׁגַּח בְּהַשְּׁגָחָה פְרֻטִית מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְאָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע שְׁנוֹסְעַת עֲגָלָה מְלֵאָה תְּבִין וְקֵשׁ, וְנִפְלָה חֲתִיכַת קֵשׁ בְּדִיוֹק בְּמִקּוֹם הַזֶּה וְכוּ', גַּם בְּזֶה יֵשׁ כְּוִנָּה עֲלִיוֹנָה מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, אִין דְּבַר בְּלִי הַשְּׁגָחַתוֹ הַפְּרִטִי פְרֻטִית, וְזֶה הַתְּכֵלִית שְׁאָדָם צְרִיף לְהַגִּיעַ אֶל זֶה, לְהַכִּיר אֵת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִכָּל פְּרִטִי הַבְּרִיאָה, כְּמוֹכָא בְּזִהַר (זִהַר בֵּא מ"ב) בְּגִין דִּישְׁתַּמּוּדֵעוֹן לִיה; כָּל הַבְּרִיאָה נִבְרָאָה רַק כְּדִי לְהַפִּירוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן מָה הַשְּׁאֵלָה בְּוֹדָאֵי הַכֵּל כְּבָר כְּתוּב בְּרֵאשׁ הַשְּׁנָה, וְלִכֵּן לְמָה צְרִיכִים לְהַתְּבַלְבֵּל מֵאִיזָה דְּבַר, כִּי כָּל צַעַר וְכָל עֲגַמַת נַפְשׁ וְכָל הַפְּסֵד וְכוּ', שֶׁרַק קוֹרָה לְאָדָם, כְּבָר נִגְזַר בְּרֵאשׁ הַשְּׁנָה.

אך על ידי תפלה יכולים לשנות את כל הגזרות רעות לטובה, וכל השונאים שיהיה להם מפלה גדולה מאד מאד, ויפלו נפילה אחר נפילה.

בְּעֵנִין שְׁאֲתָה שׁוֹאֵל אִיפֹה הַבְּחִירָה? רַבְּנוּ ז"ל מְבַאֵר אֵת זֶה בְּטוֹב טַעַם וְדַעַת (לְקוּטִי מוה"ר חֵלֶק א' סִימָן כ"א) הֵרִי הֵם שְׁנֵי הַפְּכִים, מִצַּד אֶחָד צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהַכֵּל מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, וּמִצַּד שְׁנֵי צְרִיכִים לְדַעַת שִׁישׁ לְאָדָם בְּחִירָה, וְכְדִי לְהַבִּין אִיךָ הַבְּחִירָה בְּתוֹךְ הַיְדִיעָה, זֶה צְרִיכִים מִחַ נְקִי שְׁזוֹכִים עַל יְדֵי שְׁמַקְדָּשִׁים וּמְטַהְרִים

את השבועה גרות, הינו העינים האזנים החטם והפה, כשאדם זוכה למח נקי אז הוא מבין איך שבתוך הידיעה יש גם הבחירה, ואיך שבתוך הבחירה יש גם הידיעה, וזה לא סותר אחד להשני, אבל לזה צריכים מח נקי לגמרי שיהיה דבוק תמיד בו יתברך, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ז) באמת אין אנו יכולים להבין מה הוא טבע ומה הוא השגחה, כי באמת הטבע הוא גם השגחתו הפרטית, וזה אי אפשר לנו להבין שתי דברים כאחד, דהינו הטבע שבאמת היא השגחתו יתברך, ולכן אסור להתבלבל בדברים כאלו, רק צריכים לדעת שהכל בהשגחה פרטית, כך רצה הקדוש ברוך הוא, ודבר אחד צריכים לדעת טוב טוב שאדם שעושה רשעות להשני, לבסוף הוא יקבל את זה חזרה כפל כפלים, הן שיחלה במחלות וחלאים רעים, הן שיהיה נעשה עני, והן שיאבד את אשתו ואת ילדיו וכו', יכול לקחת יום, יכול לקחת שבוע, יכול לקחת חודש, יכול לקחת שנה, ויכול לקחת שנים, אבל לבסוף מקבלים את הענש הזה שלא תאר ולא שער, ולכן אשרי אדם שאינו עושה רשעות להזולת, כי הוא יקבל את זה חזרה כפל כפלים באפן מר מאד מאד, ובפרטיות מי שרודף את היהדות ומונע תורה מנשמות ישראל, הוא יתפגר במיתה משנה כזו שלא תאר וכו', וגם זה מפלאי השגחתו יתברך, כי מצד אחד הכל ממנו יתברך, ומצד שני יש בחירה וכו', ולכן דבר זה הוא נעלם ונסתר מעיני כל חי וכו' וכו', ואני יכול להעיד לך אחד אחר השני, מי שרודף אותי או חתם נגדי, לבסוף התפגר במיתה משנה, או הוצרך ללכת בגלות, או שהכניסו אותו בבית סהר, או שאבד את כל כספו, או שנעשה ללעג ולקלס לעיני כל, הצרה הוא שהוא לא מקשר אחד להשני, הוא שכח כבר מה שעשה לי.

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעֵי"ד - חֵלֶק רֵמוּ בְּנַחֲל שְׁטו

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל רָע, וְאָדָם צָרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לַעֲשׂוֹת רַק חֶסֶד עִם הַזּוּלָּת, וּבִפְרָט עִם לּוֹמְדֵי תוֹרָה, וְאִזּוֹ שְׂכָרוֹ הַרְבֵּה מְאֹד עַל פִּי פְּעִלוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.מ.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא ב' כֶּסֶלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנוֹכַח קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עוֹז בְּמַצּוֹת כְּבוֹד אִם, וּלְצַלְצֵל כָּל יוֹם אֶל הָאֵמָא וּלְדַבֵּר אֹתָהּ, וּמָה שֶׁהִיא מְדַבֵּרֶת וּמִפְּטֻפֻּט שְׂיוֹצָא מִזֶּה דְּבָרִים אִי נְעִימִים וְכוּ' וְכוּ', אֶת לֹא צְרִיכָה לַעֲשׂוֹת מִזֶּה שׁוּם עֶסֶק, כִּי זֶה לֹא הָעֲנִינְךָ שְׁלָךְ, אֶת צְרִיכָה רַק לְקַיֵּם מַצּוֹת כְּבוֹד אִם אֲשֶׁר אֵינְךָ לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גּוֹדֵל הַזְּכוּת שֶׁל מַצּוֹת כְּבוֹד אַב וְאִם, שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנָא דְּבִי אֲלֵיהּ רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵינְךָ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבַקֵּשׁ מִהָאָדָם רַק שְׂיִכְבֵּד אַב וְאִם; וְאֵמְרוּ (פְּסִיקְתָּא רַבְתִּי) חֲמוּרָה שְׁבַח חֲמוּרוֹת כְּבִד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ; וְאֵמְרוּ (קְדוּשִׁין ל'): שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמּוֹ, בְּזִמְנֵי שְׂאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, אִמְרֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלֶה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ דְּרַתִּי בִּינֵיהֶם וְכְבוֹדוֹנִי; רּוֹאִים מִזֶּה אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאֵמָא בְּזֶה מְכַבְּדִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן תִּמְשִׁיכִי בְּהַמְצוּהָ

שטז אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רְמוּ בְּנַחֵל

הזו ואל תבלבלי את עצמך ממה שהאמא מדברת, כי סוף כל סוף היא אלמנה וצריכים לכבד אותה מאד מאד.

ומצינו גם כעין דבר כזה (ירושלמי פֶּרֶק ט"ו הֵלָכָה ג') רבי שמעון בן יוחאי כד הוה חמי לאימיה משתעיא סגין הוה אמר לה אימא שובתא היא; [שהיה לו אמא שדברה הרבה דברים של מה בכך, ובשבת היה צריך להגיד לה אמא זה שבת].

ולכן תראי לכבד את האמא מאד מאד שאין מצוה יותר גדולה מזו, ובפרט שהיא אלמנה את תתני לה לדבר וכו', ולא לקבל שום דבר אישית וכו', כי היא מסכנה וכו'.

הקדוש ברוך הוא ומשיך עליך חן וחסד בזכות המצוה הגדולה הזו שאת עושה מצות כבוד אם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ת.מ.ג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויצא ב' כסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל מסביר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ג"ה) שאחד שהוא נואף קשה לו מאד מאד להכניס בעצמו רוחניות, ועל ידי זה הם נופלים יותר ויותר, כי הלמוד של השכלות רוחניות מזיק להם מאד מאד.

עֲצָתִי שֶׁתְּחִיל לְלַמֵּד קוֹדֵם כָּל אֶת סִפְרֵי הַרַמ"ק זי"ע, וּבִפְרָט אֶת סִפְרֵי "אֱלִימָה", וְאֶת סִפְרֵי "פְּרִדָּס רְמוּנִים", וְזֶה יִתֵּן לָךְ מְשָׁגִים בְּרוּחָנִיּוֹת, וְזֶה הַקְּדָמוֹת כְּדֵי לְהִבִּין אַחַר כֵּךְ אֶת כְּתָבֵי הָאֲרִיז"ל, הָעֵקֶר תְּתַמִּיד בְּסִפְרֵי "לְקוּטֵי הַלְכוֹת" שְׂאִין עוֹד סִפְרִים כְּאֵלוֹ שֶׁהֵם הַקְּדָמוֹת לְהִבִּין בָּהֶם רוּחָנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת וְלֹא יִזְיֵק לוֹ, וּבִפְרָט בְּכְתָבֵי הָאֲרִיז"ל, וּכְבָר כָּתַב מוֹהֲרֵינ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת בְּרִכּוֹת הַשַּׁחַר הַלְכָה ג' אוֹת ל"ה) אֲשֶׁר דְּרָכֵי הַקְּבָלָה צְרִיכִים לְקַבֵּל רַק בְּדֶרֶךְ אֱמוּנָה, לְהֶאֱמִין בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה שֶׁהַעוֹלָמוֹת מְשִׁתְּלִשְׁלִים רַק בְּדֶרֶךְ זֶה כְּמוֹ שֶׁהָאֲרִיז"ל גָּלָה, וְהַשְּׂמוֹת הַשְּׂיִכִּים לְכָל סְפִירָה וְלְכָל מְדָה וְלְכָל פְּרָצוֹף וְכוּ' וְכוּ', הַכֵּל בְּחֶשְׁבוֹן מְדוּיָק כְּפִי שֶׁמְסֵרוֹ לְנוֹ רַבֵּי שֶׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְהָאֲרִיז"ל, עֵינֵי שָׁם, וְכֵן מוֹבָא בְּדִבְרָיו ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת תְּפִלִּין הַלְכָה ה' אוֹת ל"ח) כִּי עַל פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה (הֵינּוּ עַל פִּי דְבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל) וְהַיּוֹצֵא בָּהֶם הַמְּבַאֲרִים בְּדִבְרֵינוּ, תּוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לָךְ דֶּרֶךְ לְהִבִּין מְעֻט מְזַעֵיר בְּדִרְכֵי הַקְּבָלָה שֶׁל הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל לְהוֹצִיא מֵהֶם דְּרָכִים וְעִצּוֹת לְמַעֲשֵׂה. עַל פִּי הַקְּדָמוֹת נוֹרְאוֹת וְעִצּוֹת אֱמִתִּיּוֹת שֶׁל דְּבָרֵי תוֹרָתוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, שְׁכָל תּוֹרָה וְתוֹרָה וְכָל מַעֲשֵׂה וּמַעֲשֵׂה הִיא פּוֹתַחַת שְׁעָרִים רַבִּים שֶׁל הַשְּׂגַת אֱלֻקוֹת, שְׁעַל יְדֵי זֶה יְכוּלִין לְהִבִּין גַּם כָּל דְּרָכֵי הַקְּבָלָה. אִם תִּזְכֶּה לְשַׁקֵּד עַל תּוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה יוֹם יוֹם בְּשִׁקְיָהּ רַבָּה; עֵינֵי שָׁם, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ סֵדֵר לְלַמֵּד כְּסִדְרָן בְּכָל יוֹם בְּסִפְרֵי "לְקוּטֵי הַלְכוֹת", וְאֵל רַב טוֹב הַצֶּפוֹן תִּזְכֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּוֹמַד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיּוֹצֵא ב' כְּסִלּוֹ ה'תּשׁע"ד

שָׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יָאִיר

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

שָׁמַעְתִּי אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַחֲזוֹן אִישׁ זִי"ע שְׁדַבְּרִי חֲכָמֵינוּ הָאֵלוֹ (תענית ז). מֵאִי דְכִתִּיב חֲרַב אֶל הַבְּדִים וְנֹאֲלוּ (ירמיהו נ, לו), חֲרַב עַל שׁוֹנְאֵיהֶם שֶׁל תַּלְמִידֵי חֲכָמִים שִׁיּוּשְׁבִים בְּדַבְּדוֹ וְעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה, זֶה הָיָה רַק בְּזִמְנֵיהֶם שֶׁלֹּא הָיוּ סִפְרִים וְלָמְדוּ בְּעַל פֶּה, וְלָכֵן אִם אָדָם הָיָה לוֹמֵד לְבַד הוּא הָיָה חוֹזֵר וּמְשַׁנֵּן גִּירְסָא מִשְׁבָּשֶׁת, אֲזִי הָיוּ צְרִיכִים חֶבֶר שֶׁיַּעֲמִידוּ עַל הָאֱמֶת, לֹא כֵּן הַיּוֹם שֶׁהַכֹּל כְּתוּב בְּסֵפֶר, וְלָכֵן לֹא צְרִיכִים דּוֹקָא חֶבֶר, וּבִפְרָט כְּשִׁיּוּשְׁבִים עִם חֶבֶר, בְּקִלּוֹת יְכוּלִים לְהִתְחִיל לְדַבֵּר וְלִהְפָּסֵק מֵהַלְמוּד וּלְדַבֵּר דְּבָרִים בְּטֻלִים וְאֶפִּילוֹ לְשׁוֹן הָרַע, וְעַל זֶה אָמְרוּ (חגיגה י"ב): כָּל הַפּוֹסֵק מִדְּבַרֵי תּוֹרָה וְעוֹסֵק בְּדַבְּרֵי שִׁיחָה מֵאֲכִילִין אוֹתוֹ גָּחַלִי רְתָמִים; וְלָכֵן הַיּוֹם זֶה לֹא שִׁיף כִּי יֵשׁ לְכָל אֶחָד אֶת הַסִּפְרִים תַּנ"ךְ, שֶׁשָּׂה סְדָרֵי מְשֻׁנָּה, בְּבִלִי יְרוּשְׁלָמִי וְכוּ' וְכוּ', וְעַל כֵּן מִי שִׁיּוֹתֵר קָל לוֹ וְטוֹב לוֹ לְלַמֵּד בְּיַחֲדָה, אֵין בְּזֶה שׁוֹם דְּבַר, כִּי רֹב גְּדוּלִים גָּדְלוּ וְהִצְלִיחוּ עַל יְדֵי שְׁלֵמְדוֹ לְבַד, וְלֹא הָיוּ קְשׁוּרִים אֶל אֶף אֶחָד, וְלָכֵן הָיוּ יְכוּלִים לְשָׁבֵת וְלְלַמֵּד שְׁעוֹת עַל גְּבֵי שְׁעוֹת, כִּי לֹא הָיוּ תְלוּוִיִּים בְּחֶבֶר, כִּי אִם צְרִיכִים לְלַמֵּד עִם חֶבֶר, אֲזִי עַל פִּי רֹב צְרִיכִים לְחִכּוֹת עֲלִיו שְׁיִבּוּא וְכוּ', וְהִרְבֵּה פְעָמִים הוּא לֹא בָּא וְכוּ', אֲבָל כְּשֶׁאָדָם לוֹמֵד לְבַד אֲזִי הוּא לֹא קְשׁוּר עִם שׁוֹם בֵּין אָדָם, וְאֵינוֹ מְצַמֵּם בְּשׁוֹם זְמַן, וְלָכֵן עֲדִיף לְלַמֵּד לְבַד, וְהַכֹּל כְּפִי הָאָדָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּוֹמָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא ב' כִּסְלוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּדַרְךָ כָּלֵל לֹא מְדַלִּיקִים בְּבֵית גֵּר תְּמִיד בְּכֹלֵל, כִּי פָּשוּט זֶה סִכְנַת נִפְשׁוֹת שְׂיָכוּל לְהִיּוֹת מִזֶּה שְׂרָפָה חֵס וְשְׁלוֹם, מֵה שְׂאִין בֵּין בְּבֵית הַכְּנֻסֶת יֵשׁ מְקוֹם מִיָּחַד שְׂשֵׁם מְדַלִּיקִים גֵּר תְּמִיד, כִּי יֵשׁ עַל זֶה קַפְסָא סְגוּרָה שְׂמוּרָה, כְּדֵי שְׁלֹא יִהְיֶה חֵס וְשְׁלוֹם שְׂרָפָה.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת גֵּר תְּמִיד סִימָן א') בְּזִכּוֹת גֵּר תְּמִיד הַדּוֹלְקִין בְּשִׁמּוֹן זֵית נִצּוּלִין מִגְּזֵרַת שְׂמֵד; וְלִכֵּן בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל הַתְּקִין מוֹהֲרַנ"ת ז"ל שְׂיִהְיֶה דְלוּק שָׁם גֵּר תְּמִיד, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רט"ו) שְׂמֵשׁ"ה עוֹמֵד בֵּין שְׂמ"ד לְרִצּוֹן, הֵינּוּ הַצְּדִיק שֶׁהוּא בְּחִינַת מִשֶּׁה יֵשׁ בְּכַחוֹ לְהַעֲלוֹת אֶת הָאֲנָשִׁים שֶׁנִּפְּלוּ כְּבָר בְּשִׁמּוֹן רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן, אֶל הַמְּדֻרְגָה הַכִּי עֲלִיּוֹנָה לְרִצּוֹן רַעְוָא דְרַעְוִין, וְלִכֵּן הַתְּקִין מוֹהֲרַנ"ת ז"ל שְׂיִהְיֶה דְלוּק גֵּר תְּמִיד בְּקַבְּיעוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, [עֵינֵי יָמֵי מוֹהֲרַנ"ת סִימָן ע"ד בְּיוֹם חֲמִישִׁי ח"י שְׁבֹט (אֲרַבְּעַ חֲדָשִׁים אַחַר הַהִסְתַּלְקוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל) הִיָּה הַתְּחֵלֶת הַיְסוּד שֶׁל הַהִדְלָקָה לְהַדְלִיק שְׂמֵן זֵית עַל קַבְּרוֹ גֵּר תְּמִיד לֹא יִכְבֶּה, כְּאֲשֶׁר אָנּוּ נוֹהֲגִים מֵאָז וְעַד הַנֵּה, עֵינֵי שָׁם], וְהִיָּה בְּזֶה סְפוּר שְׁלֹם שְׂבָא יְהוּדִי אֶל מוֹהֲרַנ"ת ז"ל וּבְכָה מְאֹד לְפָנָיו הֵיּוֹת שְׂבֵתוֹ הַמִּירָה אֶת דְּתָה רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן וְנִמְצָאת אֶצֶל הַכֹּמֶר וְמֶר לוֹ מְאֹד, וְאָז אָמַר לוֹ מוֹהֲרַנ"ת ז"ל הֲרִי רַבְּנוּ ז"ל

אומר בזכות נר תמיד הדולקין בשמן זית נצולין מגזרת שמד, ולכן תקבל על עצמך להביא שמן זית עבור נר תמיד לשנה שלמה, ותראה נפלאות, וכן עשה ומאת השם היתה נפלאות שהבת התחרטה וברחה מהכמר, וחזרה אל אביה והתחרטה על מעשיה, וחזרה בתשובה שלמה.

ומעת שכבר לא היו יכולים לנסע אצל ציון רבנו ז"ל, המלכות הרשעה שסגרה את הגבולות, אזי התקינו אנשי שלומנו שבכל בית הכנסת הנקרא על שם רבנו ז"ל שיהיה דולק שם נר תמיד של שמן זית, וכך נוהגים עד עכשו בכל בית הכנסת הנקרא על שם רבנו ז"ל שדולק שם נר תמיד של שמן זית לעלוי נשמת רבנו ז"ל שהוא הצדיק שיש לו כח להפך את האדם משמד לרצון, אפילו שנפל לעמקי עמקים לשאול תחתית ומתחתיו, והחליף את דתו עד שהשתמד רחמנא ליצלן, יש בכח של רבנו ז"ל להפך אותו חזרה אל המדרגה הכי עליונה רצון שברצונות רעוא דרעוין.

אבל אין שום ענין להדליק בבית נר תמיד כי זה פשוט מסכן שלא יהיה שרפה חס ושלום.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתו שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תמו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויצא ב' כסליו ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ב) שאדם צריך להרגיל את עצמו להתבודד להקדוש ברוך הוא ולבקש קודם על מדה אחת, וכשיתקן את המדה הזו יבקש על מדה שניה, וכן ילך ממדה למדה לתקן את כל המדות שלו, ואם כבר תקן את כל המדות עדין נשאר אצלו הישות והגאות, שמזה קשה מאד מאד להתפטר, ואם כן נשאלה השאלה באיזה מדה רעה צריכים להתחיל לתקן ולצאת מזה? ואם כבר מתקנים מדה רעה אחת איזה מדה רעה שניה צריכים לתקן? והרי זה יקח כל החיים ופן ואולי שיזכה פעם לתקן את המדות רעות שלו, ואם כן על מה צריכים לבקש? אלא לדעתי צריכים לעבוד רק על מדה אחת, להיות בשמחה, כי כשבר ישראל שש ושמח עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בו, אז ממילא יתפרדו ממנו כל פועלי און, ומתבטל ממנו כל המדות רעות, ואל תחשבי שלהגיע לשמחה זה קל, כי כל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת

לְאָדָם, וְלִכְּנֵן אִם תִּהְיֶי בְּשִׁמְחָה אֲזִי כְּכֹר כָּל הַחַיִּים שְׁלֶךְ יִלְכוּ
 בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכִּי לִישׁוּב הַדַּעַת, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל
 (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י') מֶה שְׁבַנִּי אָדָם רְחוּקִים מִהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, זֶה מַחֲמַת חֶסֶד יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי
 חֶסֶר מִהַשְׂמֵחָה, וְלִכְּנֵן תִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְאִז תִּזְכִּי
 לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וּכְבֹר לֹא יִחְסַר לְךָ שׁוּם דְּבָר, וּמִמִּילָא יִתְבַטֵּל
 מִמֶּךָ כָּל הַמַּדּוֹת רְעוּת, וְתִזְכִּי לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמְךָ כָּל הַמַּדּוֹת
 טוֹבוֹת, כִּי הַשְׂמֵחָה הִיא הַגְּאוּלָּה, כִּי אֲצֻלוּ יִתְבָּרַךְ נֹאמַר (דְּבָרֵי
 הַיָּמִים א' ט"ז) "עַז וְחִדּוּהַ בְּמַקְמוֹ", וְאָמְרוּ בְּזֵהר (תְּצִיָּה קפ"ד): תֵּא
 חֲזִי עַלמָא תַתְּאָה קִימָא לְקַבְּלָא תְּדִיר, [בּוֹא וּרְאֵה הָעוֹלָם הַזֶּה
 עוֹמֵד לְקַבֵּל תְּמִיד] וְהוּא אַקְרִי אַבְן טַבָּא, [וְהִיא נִקְרָאת אַבְן טוֹב
 כְּמוֹ אַבְן מוֹשֶׁכֶת שְׁנִקְרָא מִגְּנֹט] וְעַלמָא עֵלְאָה לֹא יִהִיב לִיה אֵלָא
 כְּגוֹנָא דֵאִיהוּ קִימָא, [וְהָעוֹלָם הֵבֵא לֹא נוֹתֵן אֵלָא כְּמוֹ שְׂמִכְנִיָּים
 אֶת עֲצָמוֹ מִלְמַטָּה] אִי אִיהוּ קִימָא בְּנֵהִירוֹ דֵאנְפִין מִתְּתָא, [אִם
 נִמְצְאִים תְּמִיד בְּפָנִים שְׂמִחִים מִלְמַטָּה] כַּדִּין הַכִּי נִהְרִין לִיה
 מְעִילָא, [כֶּךָ מְאִירִים לוֹ מִלְמַעְלָה אֹר וְזִיו וְחִיּוֹת וְדְבָקוֹת וְכוּ']
 וְאִי אִיהוּ קִימָא בְּעִצִּיבוֹ, [אֲבָל אִם אָדָם עוֹמֵד בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְהַ
 שְׁחוּרָה] יִהְיִין לִיה דִּינָא בְּקַבְּלִיה. [אֲזִי מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ דִּינִים]
 כְּגוֹנָא דֵא (תְּהִלִּים ק' ב') "עֲבַדְנוּ אֶת הַיְי"ה בְּשִׁמְחָה", חִדּוּהַ דְּבַר
 נִשׁ מִשִׁיךְ לְגַבִּיהַ חִדּוּהַ אַחֲרָא עֵלְאָה, [הַשְׂמֵחָה שֶׁל אָדָם בְּזֵה
 הָעוֹלָם, מִמְשֶׁכֶת עֲלָיו שְׂמֵחָה מִעוֹלָם הֵבֵא] הַכִּי נִמִּי הֵאִי עַלמָא
 תַתְּאָה, כְּגוֹנָא דֵאִיהִי אַתְּעֵרַת הַכִּי אַמְשִׁיךְ מִלְעִילָא, [כֶּךָ הוּא
 הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּפִי שְׁאָדָם מִתְּנַהֵג בְּזֵה הָעוֹלָם, כֶּךָ מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ
 מִעוֹלָם הֵבֵא], וְלִכְּנֵן כְּשְׁאָדָם רַק בְּשִׁמְחָה וּמְכָרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם
 כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ
 שְׂמֵחָה מִעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְלִכְּנֵן אֵל תִּהְיֶי בְּטִלְנִית, תְּעַבְדִּי רַק

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ד - חֶלֶק רְמוּ בְּנַחֵל שְׁכַג

עַל נְקוּדַת הַשְּׂמִימָה, תְּמִיד תִּהְיֶי שְׂמִימָה וְעֲלִיזָה, וְאַף שְׂאֲנֵי יוֹדַע שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵהַ שְׁעוֹבֵר, צָרוֹת וְיִסוּרִים מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים וְכוּ' וְכוּ', וְקִשָּׁה לְךָ מְאֹד מְאֹד לְבוֹא אֶל מִדַּת הַשְּׂמִימָה, עִם כָּל זֹאת תִּשְׁתַּדְּלֵי לְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמִימָה עִם כָּל הַכַּחוֹת, וְאַז תִּרְאֵי שְׂכָל מִזְלֶךְ יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, הַלְוֹאֵי שְׂתַכְנִיֶסִי אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּלִבֶּךָ וְאַז תִּהְיֶי צְדִיקָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמִימָה סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מְצוּהַ בְּשְׂמִימָה בְּיָדוּעַ שְׁלִבּוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׂמַח אֶת לִבֶּךָ תְּמִיד, וְתִזְכֵּי לְהַרְגִישׁ אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתָו יִתְבָּרֵךְ, וְתִהְיֶי רְגֵלָה לְדַבֵּר אֵלָיו כְּאֲשֶׁר יִדְבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ לְהַגִּיעַ לְכָל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצָּחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּמִיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא ב' כֶּסֶלִיו ה'תְּשַׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

צְרִיכִים לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁלַח בְּדוֹר הַזֶּה מְרַן רַבִּי ... זי"ע, שֶׁהוּא הַקִּים עֲלֵהּ שֶׁל תּוֹרָה, וְהַחֲזִיר אֶת הַעֲטָרָה לְיוֹשְׁנָה, וְקִבֵּץ וְרִבֵּץ חִילִים לְתוֹרָה, וְהַקִּים יְשִׁיבוֹת וְתִלְמוּדֵי תּוֹרָה לְאֲלָפִים וּרְבֻבוֹת תִּלְמִידִים, וְכֵן בְּתֵי סֵפֶר לְבָנוֹת

עם רבבות תלמידות, ובזה ראוי לנו להחיות את עצמנו ולידע שהוא עדין נמצא בינינו, על ידי רבוי התלמידים והתלמידות שהקים, ומה גם השאיר לנו ירושה שלמה הספרים הקדושים החובקים עולם בכל ההלכות שפתורה, אשרי מי שמתמיד בהם, ואז יקיים (יבמות צ"ז). כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר.

אשריך ואשרי חלקך שאתה לומד בכל יום את הדרך היומי בעקשנות גדולה מאד מאד, ואנשי שלומנו היקרים בפולניה אמרו שרבי מאיר שפירא זצ"ל, קבל את זה מתנה מרבנו ז"ל, כידוע אשר הוא מסר את נפשו פשוטו כמשמעו עבור אנשי שלומנו, והזמין אותם שיעשו את הקבוץ הקדוש שלנו בישיבתו "חכמי לובלין", כי אנשי שלומנו היה להם מניעות גדולות כל שנה איפה לעשות את הקבוץ הקדוש שלנו בראש השנה, מאחר שלא נתנו לנסע לאומן כי הרשעים סגרו את הגבולות, והוא הזמין אותם שיעשו את הקבוץ בלובלין, וגם נתן לאנשי שלומנו את האולם הגדול של ישיבתו, שזה היה קדוש שם רבנו ז"ל מאד מאד בכל ערי פולניה, שרב מפרסם כל כך גדול הזמין אצלו את כלל אנשי שלומנו בראש השנה, ועוד התפלל עמם יחד, אף שהיו לו הרבה מונעים שיעצו לו שלא מתאים וכו', עם כל זאת לא הסתכל על שום דבר, אלא כמה שנים התפללו אצלו, והיה קדוש שם רבנו ז"ל בכל ערי פולניה גדול מאד עבור זה, וזה מה שרבנו ז"ל שלם לו חזרה את הרעיון של הדרך היומי, כי באמת רבנו ז"ל נתן לנו את סדר דרך הלמוד (שיחות הר"ן סימן ע"ו) ללמד כסדרן ש"ס דף אחר דף פרק אחר פרק מסכתא אחר מסכתא, וכשיגמור את הש"ס יתחיל עוד פעם, וזה היה שיטת רבנו ז"ל

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִ"ד - חֵלֶק רֵמוּ בְּנַחַל שְׁכָה

לְלַמֵּד כְּסֻדְרָן אֶת כָּל הַש"ס, וּתְהִלָּה לְאֵל רוֹב רַבִּים שֶׁל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ עוֹד בַּפּוֹלְנִיָּה וְאַחַר כֵּן אַחַר מְלַחֲמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה לְקַחוּ עַל עַצְמָם אֶת הַשִּׁיטָה הַזֹּאת לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסֻדְרַת דָּף הַיּוֹמִי, וְזֶה לֹא קָשׁוּר בְּכָלֵל לְשׁוּם מְפֻלְגָה, כִּי כָּל אֱלוֹ שֶׁהִתְנַגְּדוּ לְדָף הַיּוֹמִי, הֵם לֹא הִתְנַגְּדוּ נֶגֶד דָּף גְּמָרָא, אֲלֵא מִפְּנֵי שֶׁמְפֻלְגָה מְסוּיַמַת לְקַחְתָּה לְעַצְמָהּ אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי כְּאֱלוֹ זֶה שֶׁלָּהּ, אֲבָל זֶה בְּשׁוּם פְּנִים לֹא קָשׁוּר אֶל שׁוּם מְפֻלְגָה שְׁבַע עוֹלָם, וַיְדוּעַ שֶׁהַחֲפִיץ חַיִּים ז"ל מְאֹד הִפְלִיג בְּמַעֲלַת רַבִּי מְאִיר שְׁפִירָא ז"ל, וְהוּא אָמַר אֲנִי מְקַנָּא בְּךָ שְׁאַתָּה הַחַיִּיתָ הַמּוֹן מְסַכְתוֹת שְׁכָף לֹא הָיוּ לוֹמְדִים אֶת זֶה, כְּמוֹ עֲרֻכִין תְּמוּרָה כְּרִיתוֹת וְכוּ', אֲבָל אִם לוֹמְדִים בְּסֻדְרַת דָּף הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, מִתְחִילִים מִבְּרַכּוֹת שַׁבָּת עֲרוּבִין פְּסָחִים רֵאשׁ הַשְּׁנָה יוֹמָא סְפָה וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן מִמְּשִׁיכִים כְּסֻדְרָן כָּל יוֹם דָּף אַחַר דָּף, אֲזַ שְׁזוֹכִים לְסִים אֶת הַש"ס, שְׁאִין לְמַעֲלָה מְזֵה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִיף שְׁגַם אֶתָּה לְקַחְתָּ עַל עַצְמָךְ לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי.

נְשִׁיקַת יָד שֶׁל צְדִיק מְרָאָה הַכְּנֻעָה וְכוּ', וְעוֹד מוֹבָא דְּבַר זֶה בְּדַבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, וְכֵן נִהְגוּ אֲצֵל כָּל הַצְּדִיקִים בְּמִשְׁךָ כָּל הַדְּוֹרוֹת שֶׁתְּלַמְּדֵיהֶם נִשְׁקוּ אֶת יְדֵיהֶם, וְכֵן הָיוּ צְדִיקִים כְּשֶׁבְּרָכוּ שָׁמוּ אֶת יְדֵיהֶם עַל הָרֵאשׁ כְּדַגְמַת בְּרַכַּת כְּהֻנִּים, שֶׁתְּהִיָּה חֲלָה הַבְּרָכָה עַל רֵאשׁוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא ג' כִּסְלוֹ ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת
בִּיתֵר עוֹז בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁעַל זֶה צְרִיכִים לְחַזֵּר
פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירֵנוּ מְאֹד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה,
וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ה') הֶעֱקַר הוּא אַמוּנָה, וְצְרִיכִים
לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֵצְמוֹ אֵיךְ מִחְזִיק בְּאַמוּנָה, כִּי יֵשׁ סוּבְלֵי חוֹלָאִים
שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים זֶה רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן הָאַמוּנָה, וְלִכֵּן
צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, תְּמִיד לְהַחְדִּיר
בְּעֵצְמוֹ אֲשֶׁר דְּבַר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת
הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּכְפִי
שְׁמִתְחַזְּקִים בְּאַמוּנָה זוֹכִים לְרַפּוּאָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְאָמַר
רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אַמוּנָה סִימָן ל"ג) עַל יְדֵי אַמוּנָה יִסְלַח לְךָ
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, וְרוֹאִים בְּנֵי אָדָם מְסִתּוּבָבִים
בְּלַחֲץ גְּדוֹל מְאֹד וְכו', וּמְלֵאִים פְּחָדִים שֶׁהֵם בְּעֵצְמָם לֹא יוֹדְעִים
מִמָּה הֵם מְפַחְדִים וְכו' וְכו', וְהַכֹּל בָּא רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן אַמוּנָה,
כִּי הַמַּאֲמִין הָאֱמִתִּי שְׁמַאֲמִין שְׁדָבַר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה
מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, אֲזֵ הוּא חַי חַיִּים רְגוּעִים
וּשְׂמִחִים, וְאֵינוֹ דוֹאֵג שׁוֹם דְּאֵגוֹת, וְאֵינוֹ מְפַחֵד מִשׁוֹם פְּחָדִים, כִּי
יודֵעַ שֶׁרַק הוּא יִתְבָּרֵךְ מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק
וּבְמִשְׁפָּט.

וְצָרִיךְ שֶׁתִּדְעַ שְׁעַם הָאֱמוּנָה פְּשוּטָה הַזֹּה לְהֶאֱמִין בְּאֵמֶת שְׁכָל תְּנוּעָה וְתנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, עַל יְדֵי זֶה בְּעֶצְמוֹ יִכּוֹל לָבוֹא לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת שֶׁבְּקִדְשָׁהּ, עַד דְּבִקּוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵל זֶה רוּצָה רַבְּנוּ ז"ל לְהֵבִיא אוֹתָנוּ, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְשִׁמוּחַ מְאֹד מְאֹד שֶׁאַנְחָנוּ יוֹדְעִים מֵרַבְּנוּ ז"ל, וּמֵה גַם שְׂרוּצִים לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַהִתְקַרְבוֹת לְסִלֵּק אֶת הַשְּׁכָל לְגַמְרֵי וְלְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל עַל כָּל אֲשֶׁר יֵאמֵר כִּי הוּא זֶה, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי וְז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קכ"ג) הָעֵקֶר וְהַיְסוּד שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בּוֹ, לְקִשְׁר עֶצְמוֹ לְהַצְדִּיק שְׁבַדּוֹר, וְלִקְבֹּל דַּבְּרֵי עַל כָּל אֲשֶׁר יֵאמֵר כִּי הוּא זֶה, דְּבַר קָטָן וְדַבַּר גָּדוֹל. וְלִבְלֵי לְנִטּוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, מְדַבְּרֵי יְמִין וְשְׂמָאל, כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִפְרֵי פָּרַשַׁת שׁוֹפְטִים) 'אֶפִּילוּ אוֹמֵר לָךְ עַל יְמִין שְׂמָאל וְעַל שְׂמָאל יְמִין תְּצִיַּת אוֹתוֹ', וְלִהְשַׁלִּיךְ מֵאֵתוֹ כָּל הַחֲכָמוֹת, וְלִסְלֵק דַּעְתּוֹ כְּאִלוֹ אֵין לוֹ שׁוּם שְׁכָל, בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יִקְבֹּל מֵהַצְדִּיק וְהָרַב שְׁבַדּוֹר. וְכֵל זְמַן שֶׁנִּשְׁאַר אֲצִלוֹ שׁוּם שְׁכָל עֶצְמוֹ, אֵינוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר לְהַצְדִּיק; כִּי הָעֵקֶר לְבַטֵּל אֶת שְׁכָלוֹ הַמְּדַמָּה וְהַבְּדוּי לְגַמְרֵי, וְלְצִיַּת אֶת הַצְדִּיק עַל כָּל אֲשֶׁר אוֹמֵר, וְרַק זֶה נִקְרָא הַתְּקַרְבוֹת.

וְהֵנָּה יְסוּד הַיְסוּדוֹת שֶׁהַזְהִירָנוּ עַל זֶה רַבְּנוּ ז"ל הוּא לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְאֵמֵר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מְצוּה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְלִהְתַּגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֶצְבוֹת וְהַמְּרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כָּלָם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוּל הַשְּׁמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִּיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שֶׁאֵין הַשְּׁמְחָה מִמְּתַנֵּת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחַר לְפִי שֶׁאֵין הַשְּׁמְחָה

ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלך, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשיטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שזוכה להתבודד בכל יום עמו יתברך, ולדבר את כל אשר עם לבבו אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור עושה רושם בשמים, ואם היית יודע מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, היית גונב מהזמן שלך ומדבר עמו יתברך, ומספר לו יתברך את כל מה שעובר עליך, ורבנו ז"ל הרבה לדבר עם אנשי שלומנו מענין שיחה בינו לבין קונו, את גדל המעלה של זה, ולכן אל תהיה בטלן, מצד אחד תהיה רק שש ושמיח עם נקודת יהדותך, ומצד שני ראה לבקש ולהתחנן לפניו יתברך שלא יעזוב אותך, כי האדם נמצא בזה העולם בסכנה גדולה מאד הן בגשמי הן ברוחני, ולכן עליו להתפלל בכל יום ובכל שעה אליו יתברך אפילו תפלה ושיחה קטנה, שזה מזעזע את כל העולמות.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלוש פרסאות, הינו שלוש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפילו

מִתְפַּלֶּה אַחַת, הוּא כְּבָר יוֹצֵא מִמַּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכוֹלֶתְךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּקַפְתַּת הַצַּדִּיקָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהִדָּר מְצַלִּי אָמַר דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרִי הַמָּקִים אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

וְכֵן רְאֵה לְהַקְפִּיד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא מִשְׁנָה גְמָרָא מְדַרְשׁ, אֲשֶׁר הִד' לַמּוֹדִים הָאֵלוּ הֵם כְּנֻגַד הִד' עוֹלָמוֹת אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יִצְרִיהַ עֲשִׂיָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה ס"ו סִימָן ג') שֶׁהַבְּרָכָה שֶׁבִּרְךָ יִצְחָק אֶת יַעֲקֹב בָּנוּ "וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹקִים מְטַל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרוֹב דְּגָן וְתִירוֹשׁ", זֶה סוֹבֵב עַל הִד' לַמּוֹדִים הָאֵלוּ, "מְטַל הַשָּׁמַיִם" זֶה מִקְרָא, "וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ" זֶה מִשְׁנָה, "דְּגָן" זֶה תְּלֵמוֹד, "תִּירוֹשׁ" זֶה אֲגָדָה; הִרִי שְׁלֹף לְפָנֶיךָ שֶׁיִּצְחָק בִּרְךָ אֶת בָּנוּ יַעֲקֹב שֶׁיִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הִד' לַמּוֹדִים הָאֵלוּ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעָה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, אֶלָּא לֹא מַחְסִיר יוֹם אֶחָד אֶת הִד' לַמּוֹדִים הָאֵלוּ, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ לְנַצַּח, כִּי רַק זֶה מַה שֶׁיִּשְׁאָר מִמֶּנּוּ, וְאִם תִּקְיָם אֶת כָּל זֶה, כָּל הַחַיִּים שְׁלֹף יִהְיוּ חַיִּים אַחֲרָיִם לְגַמְרִי, וְלֹא יַחְסֹר לָךְ פְּרִנְסָה, כִּי מִי שֶׁעוֹסֵק בַּתּוֹרָה וּבַתְּפִלָּה וּבַגְּמִילוֹת חֲסִדִּים, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁפֵּיעַ עָלָיו שֶׁפַע בְּפִרְנִסָּתוֹ, אֲשֶׁרִינוּ מַה טוֹב חֲלָקֵינוּ שֵׁישׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה שְׁלֹא נוֹתֵן לָנוּ מְנוּחַ לְרַגַע, אֶלָּא מְחֻזָּק וּמְעוֹדָד וּמְשֻׁמַּח אוֹתָנוּ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מְחַדָּשׁ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תמוט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויצא ג' כסליו ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

אני מאד מבקש אותך שרק תהיי שמחה ועליזה, ואף שאני יודע שזה הדבר הכי קשה לך, עם כל זאת תעשי כל מה שביכולתך רק לשמוח וגם לשמח נשים אחרות, אשר זה הגמילות חסד הכי גדול, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל אשר מצות צדקה זה לאו דוקא עם כסף, אלא אפילו עם מילה טובה ועם חיוך רחב זה כבר הצדקה הכי גדולה, כמאמרם ז"ל (כתובות קיא): טוב המלבין שנים לחברו יותר ממשקהו חלב שנאמר (בראשית מט ט"ב) "ולבן שנים מחלב" אל תקרי לבן שנים אלא לבון שנים; הינו כשאשה מחיכת לזולתה ומקבלה בסבר פנים יפות ומראה לה את שניה הלבנות, זה יותר חשוב מלתת לה לשתות כוס חלב, כל כך יקר לקבל את פני חברתה עם חיוך ולהראות לה את השנים, כי בזה שאשה תמיד מחיכת יכולים לראות בתוך הפנים שלה את פני הצדיק, שהוא בן השמחה, המנחם הכל ומשמח הכל.

אני מכרח להגיד לך שכל האורחות שרק הגיעו ליבנאל הן לא יכולות להתפעל יותר ממה שנשנות אנשי שלומנו קבלו אותן בסבר פנים יפות ובשמחה עצומה, דבר כזה שלא רואים בשום מקום, ואני מכרח להגיד לך שזה הנחת רוח הכי גדולה שלי שאני רואה שהנשים מציתות אותי, כי באמת זה חסד מאד מאד גדול לקבל את הזולת בסבר פנים יפות, כי עובר על כל

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ד - חֶלֶק רְמוּ בְּנַחֵל שְׁלֵא

אחת ואחת מה שעובר צרות ויסורים ומרירות ומכאובים וכו', אין בית שלא יהיה שמה איזה וכוח או מריבה או איזה קטטה וכו' וכו', והאשה שבורה ורצוצה, וכשבאה אשה אחרת ומחיכת אליה, ומחזקת אותה, ומדברת על לבה, זה הצדקה הכי גדולה שרק יכולים לעשות, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שגם את תראי להכניס את עצמך בעבודה הקדושה הזו רק לעזור להזולת עם דבור טוב, ועם חיוך יפה, שבזה את מחיה אשה אחרת, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד נעסק במדת החסד, ואשה תחזק את רעותה.

נא ונא הרגילי את עצמך לדבר בכל יום אליו יתברך, וכל מה שמעיק ומציק לך וכו' וכו', תראי לספר להקדוש ברוך הוא, כי רק הוא יתברך יכול לעזור לך, ואל תבטחי באף אחד, כמו שאמר דוד המלך (תהלים קמ"ג) "אל תבטחי בנדיבים בבן אדם שאין לו תשועה", הוא לא יכול לעזור לעצמו איך הוא יכול לעזור לך? ולכן צריכים רק לבטח בו יתברך, שזה מה שדוד המלך שר (תהלים כ"ב) "בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו: אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא בושו", הלואי הלואי שנזכה לקיים את זה בשלמות, ואז עולמנו נירש בחיינו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ת.נ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויצא ג' כסליו ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

שלב אשר שנת תשע"ד - חלק רמו בנחל

לנכון קבלתי את מכתבך.

נכון לשנות את השם אל עדינה, שזאת הייתה אמן של רחל ולאה, (ויכולים לקרא לך עדי).

מה טוב ומה נעים שתקני בחנות תכשיטים, ה' של כסף, כי רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות בנים חלק ב' סימן ח') ה' הנעשה מכסף מסגל לפריה ורביה; ולכן מה טוב ומה נעים אם אשה שלא יכולה להכנס להריון, שתשא על עצמה ה' של כסף טהור, וכן תשתדלי ללכת אל בריתות ולעזור שם לחלק את האוכל, ותבקשי מהמוהל שיראה לך את הסכין אחר הברית, בעודו עם דם, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות מוהל סימן ב') אשה שאינה יכולה להתעבר, תביט על הסכין של מילה אחר המילה.

[באומן הייה המנהג אחר ברית הגביה המוהל את סכין של המילה, והראה את זה להנשים אם יש אשה אחת שעדין לא זכתה לילדים שזה יהיה לה לסגולה].

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תנא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויצא ג' כסליו ה'תשע"ד

שלום ובִּרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עוֹז הָעֵקֶר לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תְּתִיאֵשׁ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֶּן כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, תִּרְאֶה לְהַקְפִּיד לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבוֹר, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר לְבֶן אָדָם מַעֲלַת מִצְוֹת תְּפִלִּין, וּמַעֲלַת הָאָדָם שֶׁמְנִיחַ תְּפִלִּין, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְנַחוֹת מ"ד). כָּל הַמְנִיחַ תְּפִלִּין מֵאַרְיֵךְ יָמִים, וְאָמְרוּ (פְּסִיקְתָּא זוֹטְרַתָּא שְׁמוֹת) כָּל הַמְנִיחַ תְּפִלִּין כְּאֵלוֹ קָרָא בַּתּוֹרָה, וְאָמְרוּ (יְלָקוּט שְׁמוֹת רַמְזוּ רכ"ב) אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הַמָּקוֹם אָנוּ רוֹצִים לִיַּגַע בַּתּוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה אַבְּל אֵין לָנוּ פְּנָאֵי, אָמַר לָהֶם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קִיְּמוּ מִצְוֹת תְּפִלִּין וּמַעֲלָה אֲנִי עָלֵיכֶם כְּאֵלוֹ אַתֶּם יַגְעִים יוֹמָם וְלַיְלָה; וְאִם הִיא אָדָם יוֹדֵעַ מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין שֶׁל יָד וְתְּפִלִּין שֶׁל רֵאשׁ, הִיא נִזְהָר בָּזָה מְאֹד מְאֹד, וְהַמְצָוָה הַזֶּה מִמְשַׁכֶּת לְאָדָם חַיִּים וּדְבָקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְנַחוֹת מ"ג): כָּל שֵׁישׁ לוֹ תְּפִלִּין בְּרֵאשׁוֹ וְתְּפִלִּין בְּזֵרוּעוֹ, הַכֹּל בְּחִזּוֹק שְׁלֹא יַחֲטָא; כִּי כְּשֶׁאָדָם שֵׁשׁ וְשִׁמַּח עִם מִצְוֹת תְּפִלִּין שֶׁהַנִּיחַ הַיּוֹם, הַשִּׁמְחָה שֶׁל הַמְצָוָה לֹא יִתֵּן לוֹ לְחֲטָא, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁנִּזְהָר מְאֹד מְאֹד בְּמִצְוֹת תְּפִלִּין.

בְּוִדָּאֵי תִשְׁתַּדֵּל לִהְיוֹת עֲצָמָאֵי וְתִצְלִיחַ בְּגָדוֹל אִם רַק תִּהְיֶה שִׁמַּח מְאֹד, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שִׁמְחָה חֵלֶק ב') סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שִׁמַּח תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מַצְלִיחַ, וְהִיֹּת שְׂרוּק אֵי אֶפְשָׁר לְבוֹא לְיַדֵּי שִׁמְחָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה י"ז סִימָן ב') תְּנִי רַבִּי יַעֲקֹב כָּל שְׂאֵין לוֹ אֲשֶׁה

שֶׁלד אֲשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רְמוּ בְּנַחַל

שְׂרוּי בְּלֹא טוֹבָה, בְּלֹא עֶזֶר, בְּלֹא שְׂמֻחָה, בְּלֹא בְּרָכָה, בְּלֹא כְּפָרָה,
בְּלֹא טוֹבָה, לֹא טוֹב הָיִוֹת הָאָדָם לְבָדוֹ, בְּלֹא עֶזֶר שְׁנֹאֲמַר (בְּרֵאשִׁית
ב' י"ח) "אֲעֲשֶׂה לוֹ עֶזֶר כְּנֹגְדוֹ", בְּלֹא שְׂמֻחָה שְׁנֹאֲמַר (דְּבָרִים י"ז)
"וְשִׂמְחַת אֶתְּהָ וּבִיתָךְ"; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיּוֹדְךָ לְהִתְחַתֵּן מֵהָ
שְׂיוֹתֵר מֵהָר, וְאֵל תִּהְיֶה בְּרֵרֵן, וְאֵז תִּהְיֶה הַכִּי מְצַלַח בְּחַיֶּיךָ, הָעֶקֶר
לֹא לְהַכְנִס בְּלַחֲץ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּוֹב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא ג' כֶּסֶלִי ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

יֵשׁ הַקְּפָדָה גְּדוֹלָה מְרַבֵּי יְהוּדָה הַחֲסִיד שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת מְקוּנָה
אוּ מְרַחֵץ בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, וְאִם יַעֲשֶׂה הַבַּיִת יִחָרֵב, וּבְכִפְרֻט מְקוּנָה
לְנָשִׁים שְׂיִכּוֹל לַצָּאֵת מִזֶּה קְלָקוּלִים רַעִים מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן זֶה לֹא
מִמְלֵץ בְּכָלֵל לַעֲשׂוֹת מְקוּנָה טְהוּרָה בְּבֵיתוֹ הַפְּרָטִי.

תְּשֻׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹכֶם, וְתַחֲיוּ בִּיחָד
בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לֹא לְרִיב וְלֹא לְהִתְנוֹכַח
בֵּינֵיכֶם, וְאֵז תִּזְכּוּ לְכַנּוֹת בֵּית רַחֲבַת יָדִים וְהַבְּרָכָה תִּהְיֶה מְצוּיָה
בְּבִתְיֹכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּוּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא ג' כְּסֻלּוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלָכֶם, וְאֵל תְּרִיבוּ וְאֵל
תִּתְּוֹכְחוּ בֵּינֵיכֶם, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יַעֲזֹר, הַבְּעַל אֶת הָאִשָּׁה, וְהָאִשָּׁה
אֶת הַבְּעַל, וְלֹא לְהָאִשִּׁים אַחַד אֶת הַשְּׁנִי בְּשׁוֹם דְּבָר, וְאִזּוּ תִּרְאוּ
בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם
שְׁתַּעֲשׂוּ כָּל מַה שְּׁבִינְדְכֶם לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם וְכוּ', כִּי זוּג שְׂרָבִים
בֵּינֵיהֶם, גּוֹרְמִים פְּרוּד בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מַה
שְּׁבִיכּוֹלְתֶכֶם תַּכְּף וּמִיד לְהִתְפַּיֵּס אַחַד עִם הַשְּׁנִי, כִּי לֹא יֵאבֶה
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא סֵלַח לָכֶם, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת
קט"ז). לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשָּׁתוֹ אִמְרָה תּוֹרָה שְׁמִי שְׁנִכְתַּב
בְּקִדְשָׁה יִמְחָה עַל הַמַּיִם; וְאִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּבֵר מִסְּכִים
שְׁיִמְחַק כְּבִיכּוֹל שְׁמוֹ שְׁמַחֲזִיק אֶת כָּל הָעוֹלָם הַעֲקָר שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם
בֵּין אִישׁ לְאִשָּׁתוֹ וְכוּ', בּוֹדְאֵי אַתֶּם צְרִיכִים לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל הַבְּעַל שְׁקוֹבֵעַ
עֲתִים בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד קִצַּת מִקְרָא, קִצַּת מִשְׁנָה, קִצַּת גְּמָרָא, אֲשֶׁר
אֵין לְמַעֲלָה מְזֵה, שְׁזֵה מִבִּיא לְאָדָם אֶת הָעֲשִׂירוֹת, וּבִפְרָט
כְּשֶׁהַבְּעַל מִקְפִּיד לְלַכֵּת לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא,
נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁיִרְאֶה בְּרָכָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו.

מה אומר לכם היום יש קלפה עצומה שכוּבַשֶׁת את כל חלקה טובה, ומקרת את האמונה ואת היראת שמים מבר ישראל, ומכניס בו כפירות ואפיקורסות, והוא הכלי משחית הנקרא אינטרנט, אייפד, בלקברי וכו', שבזה יכולים לראות כל מיני שקוץ תעוב ערום וזהום, ומאמללים את עצמם וכו', ואת הילדים וכו', ולכן העקר ראו לזרק מהבית מחשב אינטרנט אייפד בלקברי, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מה). אין יצר הרע שולט אלא במי שעיניו רואות; ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאוה כעצימת העינים" ואמר "אין לך אבר באברי האדם שיגרום לו מכשול כמו העינים". ואני מכרח להגיד לכם שהרבה בתים נהרסו לגמרי רק מפני שהיה להם מחשב שהיה מחבר אל אינטרנט בבית, ואף שזה נדמה כאלו הגזמה וכו', אבל רבים נפלו בפח בשביל הכלי הארורה הזו וכו', ונשבר ביתם, ולבסוף התגרשו רחמנא לישזבן, ולכן אסור בהחלט שיהיה בבית מחשב שמחבר אל אינטרנט, כי זה הורס את כל חלקה טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השאול רחמנא לישזבן, ומה גם שמאבדים את הילדים, כי ילד שלוקח כלי משחית כזה בתוך ידו וכו', הוא כבר נופל בשאול תחתית ומתחתיו, ולכן אשרי מי שמבער את החמץ הזה מביתו, ואז השכינה תשמור עליו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתו שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תנד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויצא ג' בסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך שהיום להוציא את השקדים והפולפים וכו', זה נתוח מאד קל וכדאי לעשות את זה, והקדוש ברוך הוא ישלח רפואה שלמה לילדים.

רק תשמרו על השלום בית שלכם, שזה יסוד היסודות, כי בבית שיש שמה "שלום בית" שם השכינה שורה, ובמקום שהשכינה שורה שם הברכה מצויה, ולכן אתם מרחים לעשות כל מיני פעולות שבעולם שיהיה ביניכם שלום ואהבה וזה יביא עליכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, ותשתדלו שאף פעם לא יהיה ביניכם וכוהים ואי הבנות, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות מריבה סימן ס"ו) במקום מריבה שם השטן, ולכן צריכים מאד מאד לשמור על השלום בית, כדי שהברכה תהיה מצויה בתוך ביתכם.

זכר וגם זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו:): כל הרגיל לבוא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מידי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, ככר הקדוש ברוך הוא מתענין כפיכול למה הוא לא

שלח אשר שנת תשע"ד - חלק רמו בנחל

בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תנה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויצא ג' כסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ה) היתהבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהינו לקבע לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חן ורצוי ופיוס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו וכו', והנהגה זו היא גדולה במעלה מאד מאד, והוא דרך ועצה טובה מאד להתקרב אליו יתברך, כי זאת היא עצה פלילית, שכוללת הכל. כי על כל מה שיחסר לו בעבודת השם, או אם הוא רחוק לגמרי מכל וכל מעבודתו יתברך, על הכל יפרש שיחתו ויבקש מאתו יתברך, ואפילו אם לפעמים נסתתמין דבריו, ואינו יכול לפתח

אֲשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רְמוּ בְּנַחֵל שֶׁלֹט

פִּיּו לְדַבֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, אִף עַל פִּי כֵן זֶה בְּעֵצְמוֹ טוֹב מְאֹד. דְּהֵינּוּ הַהֲכֵנָה שֶׁהוּא מוֹכֵן וְעוֹמֵד לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְחִפְץ וּמִשְׁתּוֹקֵק לְדַבֵּר, אִף שְׂאִינוּ יָכוֹל, זֶה בְּעֵצְמוֹ גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, וְגַם יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לוֹ שִׂיחָה וּתְפִלָּה מִזֶּה בְּעֵצְמוֹ. וְעַל זֶה בְּעֵצְמוֹ יִצְעֵק וַיִּתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁנִיתְרַחֵק כָּל כָּף, עַד שְׂאִינוּ יָכוֹל אֲפִילוֹ לְדַבֵּר. וַיִּבְקֵשׁ מֵאִתּוֹ יִתְבָּרַךְ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, שִׂיחַמֵּל עָלָיו וַיִּפְתַּח פִּיו, שְׂיִוְכַל לְפָרֵשׁ שִׂיחָתוֹ לְפָנָיו.

אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַמַּעֲלָה שְׂאָדָם זוֹכָה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁזֶה בּוֹנֵה אֶת הָאִישִׁיּוֹת שְׁלוֹ, וְאֶת הַבְּטָחוֹן הָעֵצְמִי שְׁלוֹ, וְאִזּוֹ הוּא כֹּבֵד לֹא צָרִיךְ לְלַכֵּת אֶל שׁוּם מְקוֹם, כִּי יֵשׁ לוֹ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְעַל יָדֵי שְׂאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֵצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא בּוֹנֵה אֶת הָאֱמוּנָה שְׁלוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּכְכֹל שְׁמַדְבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ עַל יָדֵי זֶה נִבְנָה לוֹ הָאֱמוּנָה יוֹתֵר וַיּוֹתֵר, וּכְשִׁישׁ לוֹ אֱמוּנָה יֵשׁ לוֹ הַכֵּל, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנֹו רַבְּנֹו ז"ל (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ה') שִׁישׁ סוּבְלִי חֲלָאִים שְׁעָקֵר הַסֵּבֵל שְׁלֵהֶם הוּא רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן אֱמוּנָה, וּבְפִרְט סֵבֵל עֲצָבִים וְהַסֵּבֵל שְׂאָדָם לֹא מֵאֲמִין בְּעֵצְמוֹ וַיִּרַד לוֹ הַבְּטָחוֹן הָעֵצְמִי וְכוּ', זֶה בָּא לוֹ מִחֲמַת חֶסְרוֹן אֱמוּנָה, כִּי הַמֵּאֲמִין הָאֲמִתִּי שְׂמֵאֲמִין שְׂאִין בַּלְעָדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֵצְמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַד כְּדִי כָּף שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חוֹלִין ז'): אִין אָדָם נוֹקְף אֲצַבְעוֹ מִלְּמַטָּה אֶלָּא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְּמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבְעַ קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קוֹדֵם

שמ אשר שנת תשע"ד - חלק רמו בנחל

מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ובונה לעצמו את הבטחון העצמי, ולא מפחד משום דבר.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותשמח אחרים, אשר אין מצוה יותר גדולה מזו, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב כשבר ישראל שמח, ויותר חשוב כשמשמח את אחרים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך תמיד לשמח את אחרים, וכך יהיה לך גם כן שמחה, ואצלו יתברך שורה רק השמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז כ"ז) "הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו", אשרי מי שמשמח בעצמו, ואשרי ואשרי מי שמשמח אחרים, ושכרו הרבה מאד בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תנו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויצא ג' כסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו ואיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

החכם מכל אדם אומר (משלי י"ט ג') "אולת אדם תסלף דרכו ועל הווי'ה יזעף לבו" הרבה פעמים אדם עושה בחיים

טְעִיּוֹת וְכוּ', וְאַחַר כֵּן יֵשׁ לוֹ טְעָנוֹת עַל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן עֲכָשׁוּ שְׂכָבָר הָיָה מֵה שֶׁהָיָה וְהַתְגַּרְשֵׁת וְכוּ' וְכוּ', אֶתְּה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם קוֹדֵם כָּל הַתְּחִיזָה לְהִיטֵב בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הַשְׂמֵחָה הוּא סְגוּלָה לְהַצְלִיחָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמֵחָה חֶלֶק ב' סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שְׂמֵחַ תָּמִיד עַל יָדָי זֶה הוּא מְצָלִיחַ.

זְכוֹר גַּם זְכוֹר מֵה שֶׁאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן פ"ד) עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (אֲבוֹת פָּרָק ד') "וְאֵל תֹּאמַר שֶׁהַשְּׂאוּל וְהַקָּבֵר בֵּית מְנוּס לָךְ" כִּי בְעוֹלָם הַזֶּה שֵׁישׁ לְהֶאָדָם טְרוּדוֹת וְעַל הַפְּרִנְסָה, יְכוּל לְהִיטֵב שִׁיעֶקֶץ וְיִנְשֵׁף אוֹתוֹ פְּרַעוֹשׁ וְהוּא לֹא יִרְגִישׁ, מִחֲמַת שְׂמֵחַ שְׂבָתוֹ טְרוּדָה בְּאִיזָה מִחֲשָׁבָה שֶׁל פְּרִנְסָה וְכִיּוֹצֵא. אָבֵל שֶׁם בְּקָבֵר שָׂאז אֵינן לְהֶאָדָם שׁוֹם טְרוּדָה וְשׁוֹם מִחֲשָׁבָה אַחֲרָת, אֲזִי הוּא שׁוֹמֵעַ אֶפְּלוֹ הַרְחִישָׁה וְהַהֲלוֹךְ שֶׁל הַתּוֹלְעִים אֵיךְ הֵם רוֹחֲשִׁים וּבָאִים אֵלָיו, וּמְרַגֵּשׁ הַצֶּעַר שֶׁל כָּל נְשִׁיכָה וְנְשִׁיכָה. וְאֵינן שׁוֹם דְּבָר שִׁטְרִידָהוּ וְיִמְנָעָהוּ מִגְּדֹל צֶעַר הַקֶּשֶׁה רַחֲמָנָא לִיצְלָן; מֵה אֶתְה כָּל כֵּן מְמַהֵר לְמוֹת וְלִהְפָּנֵס בְּקָבֵר, שֶׁשְׂמָה לֹא תִשְׁמַע שׁוֹם דְּבָר, רַק עֲכָבְרֵי הַשְּׂדָה וְכוּ', הַתּוֹלְעִים וְהַעֲקָרְבִים וְהַנְּחָשִׁים שִׁסְכְּבוּ אוֹתָךְ וְכוּ', עֲדִיף שֶׁתְּחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אוֹפְנִים שְׂבָעוּלָם וְתִהְיֶה שְׂמֵחַ וְתִקְיָם אֶת מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרַךְ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְעַל יָדָי זֶה תִּרְגִּישׁ עֲנָג רוֹחְנֵי בְּחִיָּה.

דַּע לָךְ שֶׁסְּגֻלָּה לְפְרִנְסָה לְבָרַךְ בְּרַכַּת הַמְּזוֹן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וּבִקּוּל וּבְשִׂמְחָה, וְזֶה מְסֻגָּל לַעֲשִׂירוֹת נִפְלְאָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מְשֻׁלִי י') "בְּרַכַּת הַיּוֹי" הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסֵף עֲצָב עִמָּה", הֵינּוּ שְׂמֵחֵךְ אֶת בְּרַכַּת הַמְּזוֹן בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, זֶה מְסֻגָּל לַעֲשִׂירוֹת,

שמב אשר שנת תשע"ד - חלק רמו בנחל

וכן להזהר מאד על נטילת ידים וכו', ולכן מהיום והלאה תקפיד מאד מאד על נטילת ידים כשאתה קם בבקר וכו', וכן כשיוצאים לשירותים וכו', וכן לפני האכילה לטול ידים עם נטילה דיקא וכו', כי נטילת ידים מסגלת להנצל מעניות, כי על נטילת ידים ראשי תבות ע'נ'י, מי שמזלזל בנטילת ידים נעשה עני, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת ס"ב:): אמר רב חסדא אנא משאי מלא חפני מיא ויהבו לי מלא חפני טיבותא; [אני נטלתי ידי עם מלא מים, נתנו לי חופנים מלא טוב, כי רב חסדא היה עשיר גדול מאד, והכל בזכות נטילת ידים שהיה מקפיד על זה].

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תנז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויצא ג' כסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי הצדיק הוא הצנור משפיע טוב לכל בית ישראל, כמו שגלה הבעל שם טוב הקדוש זי"ע על מאמרם ז"ל (ברכות י"ז:): בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ואומרת כל העולם פלו נזונין בשביל חנינא בני, וחנינא בני די לו בקב חרובין מערב

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעֵי"ד - חֵלֶק רֵמוּ בְּנַחֲל שִׁמְג

שְׁבַת לְעָרֵב שְׁבַת; שְׁכָל צְדִיק וְצְדִיק עוֹשֶׂה שְׁבִיל שְׁדָרְכוּ בְּאֵה
הַפְּרָנְסָה וְהַמְזוֹן לְעַם יִשְׂרָאֵל, שְׁזֵה כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ נְזוּנֵין
"בְּשְׁבִיל" שְׁעֲשֶׂה רַבִּי חֲנִינָא בֶן דּוּסָא, אֶלָּא הַבְּעִיָּה שָׂרֵב רַבִּים שֶׁל
הָעוֹלָם לֹא מְאַמִּינִים בְּהַצְדִּיק הַזֶּה, וּמְמִילָא הֵם סוֹתָמִים אֶת
הַשְּׁבִיל וְהַצִּינּוֹר הַזֶּה, וּמְמִילָא לֹא נִמְשָׁךְ עֲלֵיהֶם פְּרָנְסָה בְּשִׁפְע,
וְהֵם חֲיִיבִים וְלֹא הַצְדִּיק, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַתְחִזֵּק בְּאַמוּנַת חֲכָמִים,
וְכָכֵל שְׁיִהְיֶה יוֹתֵר חִזֵּק בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, יִשְׁפַּע עָלָיו שִׁפְע גְּדוֹל
מִן הַשְּׁמַיִם, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי שֶׁהוּא מְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְהַצְדִּיק וְיִשׁ
לוֹ אֲמוּנַת חֲכָמִים בּוֹ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת הַצְּלָחָה סִימָן
י"ט) עַל יְדֵי אֲמוּנַת חֲכָמִים בָּא הַצְּלָחָה; וְלִכֵּן כָּל אֱלוֹ שְׁיִשׁ לָהֶם
אֲמוּנַת חֲכָמִים, לָהֶם נִפְתָּח כָּל הַצִּינּוֹרֵי הַשִּׁפְע, וְלֹא חָסַר לָהֶם
שׁוּם דְּבָר.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֵר שְׁתַּשְׁמִיעַ לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם

תְּנַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא ג' כְּסָלִיו הַתִּשְׁעֵי"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אַתֶּם צְרִיכִים לְמַצּוֹא לוֹ מְסַגֶּרֶת תְּכָף וּמִיד, כִּי הַיּוֹם יְכוּלִים
לְהַצִּיל אֶת הַיֶּלֶד אֲשֶׁר נִמְצָא בְּמַצֵּב מְאֹד מְאֹד חָמוּר, וְאֵל תִּקְחוּ

שדמ אשר שנת תשע"ד - חלק רמו בנחל

את זה בקלות, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות גנבה וגזלה סימן א') מי שנפתה לבו לגזל וכיון שהתיר לעצמו גזלת חברו, הרי הוא מוכן לכל חטא ועון, ואין תקנה להסירו מדרכו הרעה; ובפרט שהוא כבר משתולל ברבים ושובר ומשחית דברים, אתם מכרחים למצוא לו מסגרת לפני שידרדר בצורה כזו שפבר לא יהיה מה להציל, ולכן אל תהיו שאננים, ותראו לטפל בו, ומי יתן שיהיה לכם את השכל הזה לרחם עליו ולשלח אותו באיזה מוסד סגור, בזה שאתם מתעכבים אפילו יום אחד לא רק שאתם לא עוזרים לו, אלא שאתם מתאכזרים אליו, ולכן אני מאד מבקש אתכם שתראו לעשות את זה מה שיותר מהר, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות אצלכם תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תנט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויצא ג' כסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החולאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסור את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחקמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח

לְמַחֵר וְלֹא כֹל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד יִהְיֶה הַשְּׂמֵחָה מְצוּיָה אֲצֵלָהּ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׂמֵחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וְיִכּוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כֹּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּר, כִּי מֵה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַפְאוֹן, אֲבָל תִּכְף וּמִיד שְׂמִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכַתֵּב מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת כְּלֵי הַיַּיִן הַלְכָה א' אוֹת א') מִי שֶׁלְבוֹ שָׁלֵם עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְאִמוּנָתוֹ חֲזָקָה וּמֵאֲמִין שֶׁהַכֹּל בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי הוּא בְּשְׂמֵחָה תְּמִיד וְאֵין לוֹ שׁוֹם דְּאָגָה וּפְחַד כָּלֵל מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מְשַׁלֵּי ג') "אֵל תִּירָא מִפְּחַד פְּתָאִם וּמִשְׂאֵת רְשָׁעִים כִּי תִבֵּא: כִּי הִוְיִיָּה יִהְיֶה בְּכִסְלָהּ וְשֹׁמֵר רִגְלָהּ מִלְּכֹד", כִּי מֵאַחַר שֶׁהַכֹּל רַק בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, אִם כֵּן אֵין לוֹ לְהִתִּירָא מִשׁוֹם דְּבַר, כִּי מִי יוּכַל לַעֲשׂוֹת לוֹ דְּבַר גְּדוֹל אוֹ דְּבַר קָטָן בְּלֵי רִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קי"ח ו') "הִוְיִיָּה לִי לֹא אִירָא מֵה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם", וְעַל כֵּן הוּא שְׂמַח תְּמִיד, וְאִפִּילוּ אִם לְפַעֲמִים בָּאִין עָלָיו אֵיזָה יִסּוּרִים חֵס וְשְׁלוֹם מִבְּעַל בְּחִירָה וְכוּ', אִף עַל פִּי כֵּן מֵאַחַר שִׁיּוּדַע שֶׁהַכֹּל בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ לְבַד, הוּא יְכוּל לְשַׂמַּח אֶת עֲצָמוֹ תְּמִיד, כִּי בּוֹדָאי כְּפֹנֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁמְבִיא עָלָיו הִיּוּסוּרִין, הוּא בּוֹדָאי רַק לְטוֹבָה, אִם לְהִזְכִּירוֹ שֶׁיִּשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, אִם לְמַרְק עֲוֹנוֹתָיו, וְאִם כֵּן כֹּל הִיּוּסוּרִים חֵס וְשְׁלוֹם, הֵם טוֹבוֹת גְּדוּלוֹת, וְעַל כֵּן הוּא יְכוּל לְשַׂמַּח אֶת עֲצָמוֹ תְּמִיד, כִּי יוּדַע שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְלֹא רַחֲמִים, וְכוּנָתוֹ יִתְבָּרַךְ בּוֹדָאי לְטוֹבָה, (תְּהִלִּים ק"ג ט') "לֹא לְנִצַּח יָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם יִטוֹר", וּבּוֹדָאי יִשׁוּב הַשֵּׁם וּיִרְחַמְהוּ וְיִיטִיב אַחֲרֵיתוֹ, וְהִיּוּסוּרִים יִתְהַפְּכוּ לוֹ לְטוֹבָה גְּדוּלָה לְעוֹלָמִי עַד וּלְנִצַּח

נצחים, ועל כן הוא בשמחה תמיד, אבל מי שנוטה חס ושלום מאמונה הקדושה, וטועה חס ושלום בכפירות של חכמי הטבע, וסובר שיש טבע מקרה ומזל חס ושלום, אזי אין לו שום חיים כלל, כי כל ימיו כעס ומכאובות, (איוב ט"ו) "כל ימי רשע הוא מתחולל ומספר שנים נצפנו לעריץ: קול פחדים באזניו בשלום שודר יבואנו", כי תמיד מתירא פן יבוא עליו שבר פתאום, וכשבא עליו איזה צרה ויסורין, אין לו למי לפנות להושע, ועל כן הוא מלא צער ויסורין ופחדים ועצבות תמיד, ואין לו שום חיים כלל, אבל מי שיש לו אמונה שלמה ברצון, הינו שיודע שהכל רק ברצונו יתברך, אזי זוכה לשמחה גדולה, וכל היראות והפחדים שיש לו מאיזה דבר שבעולם, כלם נתהפכין לשמחה גדולה, כי על ידי זה הוא חוזר להשם יתברך ויודע שהכל לטובה; כמאמרם ז"ל (מנחות נ"ג:) מה זית אינו מוציא שמנו אלא על ידי פתית, אף ישראל אין חוזרין למוטב אלא על ידי יסורין; ואמרו (בראשית רבה פרשה ט' סימן ח') טוב מאד זו מדת יסורין שעל ידיה הבריות באות לחיי העולם הבא; ולכן ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עוז בכל מה שעובר עליך, ושום דבר שלא יוכל לשבר אותך, רק תחזיק מעמד ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בתמימות ופשיטות, ותברח אליו יתברך, ותראה את הנסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא, ואמרו חכמינו הקדושים (שחר טוב תהלים צ"ד) חביבין יסורין, שכשם שהקרבות מרצין כך היסורין מרצין, בקרבנות הוא אומר (ויקרא א' ד') "ונרצה לו לכפר עליו", וביסורין הוא אומר (שם כ"ו מ"א) "אז ירצו את עונם", ולא עוד אלא שיסורין חביבין מן הקרבנות, שהקרבתן בממון והיסורין בגוף; ולכן חזק ואמץ מאד ותעשה כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, כי כל רגע ודקה ושניה

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִי"ד - חֶלֶק רֵמוּ בְּנַחֵל שְׁמוֹ

שְׁאַתָּה בְּשִׂמְחָה, אֶתָּה מְקִיִּים מְצוֹת עֲשֵׂה שֶׁל יְחִוּד הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, כִּי כָּל שִׂמְחָתְךָ זֶה רַק "שְׁלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי", וְשִׂמְחָה זֹו עוֹלָה עַל כָּל הַשְּׂמֵחוֹת, וְלִכֵּן אֶסוּר לָךְ לְהַמְשִׁיךְ אַחֵר הַצֶּעֶר וְהִיסוּרִין, אֲלֵא תִשְׁתַּדֵּל לְמִצּוֹא רַק אֶת הַטּוֹב בְּעֲצָמְךָ, וְאִזּוּ הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.ס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא ג' כֶּסֶלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כְּשֶׁצֵּד אֶחָד חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וְהֵצֵד הַשְּׁנַיִ עֲדִין רְחוּק מְזֵה, אֲזִי צָרִיכִים הֶרְבֵּה סְבֻלָּנוֹת וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי מֵה שֶׁסְּבֻלָּנוֹת מִבִּיא שׁוּם דְּבָר לֹא יָכוֹל לְהִבִּיא, כִּי הַסְּבֻלָּן הוּא הַמְּנַצֵּחַ, וְלִכֵּן תִּלְכִּי עִם בְּעֵלְךָ רַק בְּדֶרֶךְ אֲהָבָה, וְתִרְאִי לְכַבֵּד אוֹתוֹ מְאֹד מְאֹד יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִמֶּה שְׁכִיבְדָת אוֹתוֹ עַד עֲכָשׁוּ, וְכֵן תִּרְאִי לוֹ יוֹתֵר אֲהָבָה, וְאֲזִי הוּא יִרְאֶה שְׂדִיקָא כְּשִׁחוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה אִזּוּ כָּל הַחַיִּים מִשְׁתַּנְּיִם לְטוֹבָה, וְלֹא כְּמוֹ שְׁחוֹשְׁבִים שֶׁתִּכְף וּמִיד כְּשִׁחוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה נַעֲשִׂים אִיזָה מִפְּלֻצַת חֵס וְשְׁלוֹם, אֲדַרְבֵּה מִי שֶׁרְחוּק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ וְכוּ', וְאִין לוֹ אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכוּ', הוּא הַמְּפֻלָּצַת, כִּי אִין לוֹ בְּמֵה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ, וְהוּא אֶבּוּד לְגַמְרִי, כִּי הַמְּאַמֵּן הָאֲמִתִּי שְׁמֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְיִוָּדַע וְעַד אֲשֶׁר דְּבָר גְּדוֹל דְּבָר קִטָּן לֹא נַעֲשֵׂה מִעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמְּאַצִּיל הָעֲלִיוֹן, לוֹ

שמח אשר שנת תשע"ד - חלק רמו בנחל

יש במה להחיות את עצמו, ומכל שכן וכל שכן כשמרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, בודאי שאין למעלה מזה, כי כשבר ישראל מדבר אל הקדוש ברוך הוא, על ידי זה הוא נדבק באין סוף ברוך הוא, וממשיך על עצמו נעם העליון, ומתענג בזיו שכינת עזו ותברך, והלואי והלואי שהיו בני אדם חוזרים בתשובה ונמשכים רק אחריו ותברך, שאז כל החיים שלהם היו משתנים לטובה, והוא ותברך אב הרחמן המרחם על ברייתו, ומי שרק חוזר בתשובה שלמה ומתנהג על פי התורה הקדושה, כפי שהצדיקים מדרכים אותנו ללכת בדרכי נעם ואהבה, על ידי זה עובר את זה העולם העובר עם שמחה וטוב לבב.

ולכן עצתי שאל תלכי עכשו עם בעלך ראש בראש וכו', אדרבה תראי לכבד אותו יותר ויותר ולהראות לו יותר אהבה, וממילא הכל יתהפך לטובה, אבל לא להכניס חס ושלוש בוכוחים, כי זה הורס את הבית וגם את החיים, וחבל מאד, כי על התורה הקדושה נאמר (משלי ג' י"ז) "דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תסא.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר ויצא ג' פסליו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲדוֹנֵי אָבִי מוֹרֵי זִי"ע שֶׁהִיָּה גָאוֹן מְבֹהָק, עֶסֶק כָּל יָמָיו
בַּתוֹרָה בְּהַתְמָדָה רַבָּה בְּעֵינֵי וּדְחָקוֹת גְּדוּלָּה, וְחִבֵּר סְפָרֵי "מְנַחַת
זָאב" עַל סְגִיּוֹת הַש"ס, וְכֵן עַל הַתּוֹרָה, וּכְבָר גְּדַפְס וְנִתְפַשֵּׁט
בְּעוֹלָם.

וְהִנֵּה זְכַנִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחִבֵּר כְּמָה פְּרוּשִׁים עַל מְסַכֵּת
אָבוֹת, וְכּוֹנְנֵי הִיָּתָה שֶׁהַפְּרוּשִׁים יִהְיוּ עַל פִּי סֵדֵר הָא' ב', וְזִכִּיתִי
לְחִבֵּר שְׁבַע פְּרוּשִׁים בְּלִי שׁוּם כּוֹנֵן עַל הַשְּׁמוֹת, אֲלֵא שֶׁיְהִיָּה
בְּדֶרֶךְ א' ב', וְאַחַד הֵבִיא לְתִשׁוּמַת לְבִי שֶׁהַשְּׁבַע פְּרוּשִׁים הֵם
בְּדִיוֹק שְׁמוֹת כְּמוֹ סְפָרֵי אֲדוֹנֵי אָבִי מוֹרֵי "מְנַחַת זָאב", מִגֵּן אָבוֹת,
נִחְלַת אָבוֹת, ח'סְדֵי אָבוֹת, תּוֹרַת אָבוֹת, זִכוֹת אָבוֹת, א'הֵבַת
אָבוֹת, בְּרִית אָבוֹת, וּבְאַמֵּת לֹא הִתְכוֹנְנֵי בְּכֻלָּל שֶׁיֵּצֵא הַצְּרוּף
הַזֶּה, אֲךָ כְּנִרְאָה מֵהַשָּׁמַיִם רָצוּ שֶׁיְהִיָּה כְּכֹה, כְּדִי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
לְאָבִי מוֹרֵי זִי"ע.

עֲכָשׁוּ יֵצֵא פְּרוּשׁ שְׁמִינֵי בְּשֵׁם "לֵב אָבוֹת" שֶׁחִבְרַתִּי אַחַר
שֶׁעֲבַרְתִּי הַתְּקַפַּת לֵב גְּדוּלָּה מְאֹד, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִחְזִיר לִי אֶת
הַחַיִּים בְּמִתְנַת חֲנֻם, וְהִסְפֵּר הַזֶּה תּוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁבְּאַמֵּת נוֹכַל לְחִבֵּר עַל כָּל הָא' ב' פְּרוּשִׁים עַל
אָבוֹת, וְכֵן לְהוֹצִיא לְאוֹר אֶת כָּל הַסְּפָרִים שֶׁעַדִּין בְּכֹתֵב יָד.

מִי יִתֵּן שֶׁתְּלַמֵּד גַּם אֶתָּה כָּל יוֹם אֵיךְ שֶׁאַתָּה קָם, אַחַר אֲמִירַת
בְּרַכַּת הַשַּׁחַר פָּרַק בְּמַסְכַּת אָבוֹת שֶׁהֵם מוֹסְרֵי חֻקְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים,

וְהֵם שֵׁשׁ פְּרָקִים, בְּכָל יוֹם לּוֹמְדִים פֶּרֶק אֶחָד, וְהָרִי צְרִיכִים לְלַמֵּד מוֹסֵר, וְאֵין עוֹד מוֹסֵר כְּמוֹ דְבָרֵי חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, וְטוֹב שֶׁתַּעֲיִן גַּם בְּכָל יוֹם בְּהַפְּרוּשִׁים שְׁחִבְרָתִי, וְאִז אֵל רַב טוֹב תִּזְכֶּה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ד' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְהַתְּחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם בְּכָל שְׁעָה וּבְכָל רִגַע מִחֲדָשׁ, כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵב הַרְחֵמֵן וּמְחַדֵּשׁ אֶת הַבְּרִיאָה מִחֲדָשׁ בְּכָל פַּעַם, וְאֵת זֶה רִבְנוּ ז"ל מְגַלֵּה לָנוּ דְרָךְ בְּחַיִּים הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵן בְּרוּחָנִיּוֹת, כִּי רוֹב הִירִדוֹת וְהַנְּפִילוֹת שְׁעוֹבָרִים עַל בְּנֵי אָדָם, זֶה רַק מַחֲמַת שְׁנִמְשָׁכִים אֵל הַתִּישְׁנוֹת, הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׁחוּשְׁבִים שְׁאֵף פַּעַם לֹא יִשְׁתַּנֶּה לָהֶם הַחַיִּים לְטוֹבָה, וְהֵם יִשְׁאָרוּ תְּמִיד בְּטָלָנִים וְכוּ', וְהֵן בְּרוּחָנִיּוֹת גַּם כֵּן חוֹשְׁבִים שְׁאֵף פַּעַם לֹא יִגִּיעוּ אֵל מַה שֶׁרָצוּ לְהִגִּיעַ וְכוּ', וּבִאֲמַת זֶה טְעוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי אָדָם יְכוּל לְהַתְּחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה וּבְכָל רִגַע מִמֶּשׁ, אִם רַק יִקַּח אֶת עֲצָמוֹ בְּיָדָיו, וַיַּעֲבֹד רַק עַל נִקְדָּה אַחַת עַל נִקְוֵת הַשְּׂמֻחָה לְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמֻחָה, וְעַל יָדֵי זֶה הוּא בָּא תְּמִיד לְעִנְיָן הַתְּחַדְּשׁוֹת, שֶׁמִּחֲדָשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל פַּעַם, כִּי כִּף בַּר יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ לְחַיּוֹת, לְעִשׂוֹת בְּכָל יוֹם בְּכָל שְׁעָה וּבְכָל רִגַע הַתְּחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵן בְּרוּחָנִיּוֹת, וְאִסוּר לְפוֹל בִּיאוֹשׁ וּבְדִכְאוֹן כָּלֵל, צְרִיכִים לְדַעַת כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רַחֵמֵן וּמְרַחֵם עַל

בְּרִיּוּתוֹ, וְאִם אָדָם שָׁב בְּתִשׁוּבָה הוּא תִּכְף וּמִיד מְקַבְּלוֹ, כְּמֵאמָרָם ז"ל (פְּסָחִים קי"ט). יְדוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁפָרוּסָה תַּחַת כְּנָפֵי הַחַיּוֹת כְּדִי לְקַבֵּל בְּעַלֵּי תִשׁוּבָה מִיד מֵדַת הַדִּין, וְלִכְן רָאָה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹז, וְאֵל תַּתֵּן שֶׁהַשִּׁנָּה וְהַהִתְיַשְׁנוּת יִתְגַּבְּרוּ עָלֶיךָ, שְׂזָה מְבִיא אוֹתְךָ לְעַצְבוֹת וּלְעַצְלוֹת וּלְמִרְרוֹת וּלְדְכָאוֹן וְכוּ' וְכוּ', אֲלֵא תַעֲשֶׂה בְּכֹל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאִז תִּרְאֶה שְׁפָל הַחַיִּים שְׁלָךְ יִלְכוּ בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, אֵל תִּירָא וְלֹא תִפְחָד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבָעוֹלָם, וְכֹל זְמַן שְׂאֵתָה יוֹדֵעַ אֵת הַלְמוּד הַעֵמֶק הַזֶּה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל מְלַמֵּד אוֹתָנוּ לְעֲשׂוֹת בְּכֹל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, אֲפִילוֹ שְׁכָבָר עֲשִׂיתָ מֵה שְׁעֲשִׂיתָ, עִם כָּל זֹאת יְכוּלִים לְעֲשׂוֹת בְּכֹל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, בִּידְעוּת אֱלוֹ תִצָּא מִכָּל הַצְּרוֹת שְׁלָךְ, וְלֹא תִפְחָד מֵאַף אֶחָד בְּעוֹלָם, כִּי הַפְּחָדִים הַיִּתְרִים שְׁבָאִים לְאָדָם זֶה רַק מִחֲמַת הָעַצְבוֹת וְהָעַצְלוֹת שֶׁמְסַבֵּב אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְן הִרְגַל אֵת עֲצָמְךָ רַק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל נְקוּדַת הַשְּׂמִיחָה, וְתִהְיֶה תָּמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, וְכֵן תִּשְׂמַח אֵת אַחֲרִים, וְתִכְף וּמִיד כְּשִׂתְהִיָּה בְּשִׂמְחָה יִתְרַחֵב לָךְ דַּעְתְּךָ וְלֹא יוּכְלוּ לְהַפִּיל אוֹתְךָ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן.

נֹא וְנֹא תַעֲשֶׂה כָּל מִיָּנִי מֵאֲמָצִים שְׁבָעוֹלָם לְהִחְזִיק מֵעֲמֹד וְלְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנַת חֻכְמִים בְּרַבְּנוּ ז"ל, כִּי כָּל זְמַן שְׂתִהְיֶה מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, נִכּוֹן לְבָבְךָ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁלֵא יִחְסֹר לָךְ שׁוּם דְּבָר, כִּי רַבְּנוּ ז"ל לֹא יִתֵּן לָךְ לְפוֹל בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וְלִכְן הִסְמִיךָ מ"ם מְאֹד מְאֹד שׁוֹנֵא מִי שְׁמִקְרָב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּמוֹצִיא אֵת כָּל הַחֲצִים עָלָיו וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה כָּל מִיָּנִי מֵאֲמָצִים שְׁבָעוֹלָם לְהִתְקַרֵּב בִּיתֵר שְׂאֵת לְרַבְּנוּ ז"ל, וְעַקֵּר הַהִתְקַרְבוֹת לְצִיַּת אוֹתוֹ כְּמוֹ שְׂאֵמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קכ"ג) הָעַקֵּר וְהִיסוּד

שֶׁהַכֵּל תְּלוּי בוֹ, לְקֶשֶׁר עֲצָמוֹ לְהַצְדִּיק שְׁבִדּוֹר, וְלִקְבֵּל דְּבָרָיו עַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי הוּא זֶה, דְּבַר קָטָן וְדָבָר גְּדוֹל. וְלִבְלִי לְנִטּוֹת, חֵס וְשָׁלוֹם, מִדְּבָרָיו יָמִין וּשְׂמָאל, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִפְרֵי פָּרֶשֶׁת שׁוֹפְטִים) 'אֲפִילוֹ אוֹמֵר לָךְ עַל יָמִין שְׂמָאל וְעַל שְׂמָאל יָמִין תְּצִיֵּת אוֹתוֹ', וְלִהְשָׁלִיךְ מֵאֲתוֹ כָּל הַחֲכָמוֹת, וְלִסְלַק דַּעְתּוֹ כְּאִלוֹ אֵין לוֹ שׁוֹם שְׂכָל, בְּלִעְדֵי אֲשֶׁר יִקְבֵּל מֵהַצְדִּיק וְהָרַב שְׁבִדּוֹר. וְכָל זָמַן שְׁנִשְׂאָר אֲצִלוֹ שׁוֹם שְׂכָל עֲצָמוֹ, אֵינוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר לְהַצְדִּיק; כִּי הָעֵקֶר לְבִטּוֹל אֶת שְׂכָלוֹ הַמְדַמָּה וְהַבְדּוּי לְגַמְרֵי, וְלִצִּיֵּת אֶת הַצְדִּיק עַל כָּל אֲשֶׁר אוֹמֵר, וְרַק זֶה נִקְרָא הַתְּקַרְבוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁרַק תִּתְחַזֵּק מֵאֵד, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם שְׁלֵא יוֹכֵל לְשִׁבֵּר אוֹתָךְ, רֵאֵה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי כָּל הַצְרוֹת שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ זֶה רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַשְּׂמֵחָה, כִּי בְּאֵם הִיִּיתָ שְׂמִיחַ, לֹא הָיָה חֶסֶר לָךְ שׁוֹם דְּבַר, וְלִכֵּן אַתָּה מְכַרַח לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמְךָ מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, כִּי הַסֵּמֶךְ מ"ם נִכְנָס בָּךְ וּמְכַנֵּס אוֹתָךְ בְּדַכְאוֹן וּבְמִרְיוֹן שְׂמֵשׁ נוֹבֵעַ כָּל הַצְרוֹת שְׁלָךְ, וְלִכֵּן תִּמְסֵר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֲנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׂבִיכוֹלְתָךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרְסַת בְּכָל יוֹם כְּמֵה פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזָק מֵאֵד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חִיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלוֹ הֵם עֵקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ אֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ.) "וּבְבֵיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׁזֵה נִקְרָא עָנִי מִי שְׁלֵא לִוְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוֹ.

בְּעֵינֵי הַיְלָדִים לְהַצְלִיחַ עִמָּהֶם, דַּע לָךְ שֶׁהָעֵקֶר לְשִׁפּוֹךְ אֶת נַפְשׁוֹ בְּכָל יוֹם בַּתְּפִלָּה שְׂיִזְכֶּה לְהַצְלִיחַ עִם יְלָדָיו, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר

שמציל את האדם כמו תפלת ההורים שמתפללים על הצלחת ילדיהם, וכבר ספרו לנו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה פרוק י"ח) מעשה בכהן אחד שהיה ירא שמים בסתר, והיו לו עשרה בנים מאשה אחת, ששה זכרים וארבע נקבות, ובכל יום ויום היה מתפלל ומשתטח ומתחנן ומבקש רחמים ומלחך בלשונו עפר, כדי שלא יצא אחד מהן לידי עברה ולידי דבר מכער, מה היה עושה, בכל יום ויום היה מכניסן לבית פנימי, וישב ומשמרן בבית החיצון, ומתפלל ומשתטח ומבקש רחמים ומלחך בלשונו עפר כדי שלא יהא אחד מהן בא לידי עברה ולידי דבר מכער, אמרו, לא יצאת אותה שנה ולא שנתה ולא שלשה, עד שבא עזרא והעלה את ישראל מבבל, והעלה אתו כהן עמהם, לא נכנס אתו כהן לבית עולמו, עד שראה כהנים גדולים ופרחי כהונה מבניו ומבני בניו עד חמשים שנה, ואחר כך נכנס אתו כהן לבית עולמו, ועליו הכתוב אומר (תהלים ל"ג) "בטח בה' וי' ועשה טוב וגו'".

אני מכרח להגיד לך כי היום הזה יש קלפה עצומה שכובשת את כל חלקה טובה, ומקררת את האמונה ואת היראת שמים מבר ישראל, ומכניס בו כפירות ואפיקורסות, והוא הפלי משחית הנקרא מחשב (מכשף) המחבר לאינטרנט, או אייפד, או בלקברי וכו', שבזה יכולים לראות כל מיני שקוץ תעוב ערום וזהו, ומאמללים את עצמם וכו', כי על ידי שמסתכלים בהזבל והלכלוך הזה וכו', נדבק בו כל הזהמא של הערום והתעוב וכו' וכו', עד שנעשים מכורים לזה וקשה מאד מאד לצאת מזה, כי זה בדיוק כמו שאחד מכור לסמים וכו', או אחד מכור לשתיית אלכוהול וכו', כמו כן מי שיש לו מחשב המחבר לאינטרנט או

שָׁאֵר כְּלֵי מִשְׁחִית שְׂיֻכּוּלִים לְרֵאוֹת בְּזָה כָּל מִינֵי עָרוֹם וְזֵהוּם וְכוּ',
 וְכוּ', אָדָם נֶעֱשָׂה מְכוּר לְזֵה וְקִשָּׁה לוֹ לְצֵאת מְזֵה וְכוּ', וְזֵה שׁוֹרֵף
 לוֹ אֶת כָּל הַמֶּח וּבוֹעֵר בּוֹ כָּל הַתְּאוֹוֹת רְעוֹת, וְהֵרָאֵשׁ וְהִמַּח שְׁלוֹ
 נֶעֱשִׂים מְטַמְטְמִים לְגַמְרֵי מֶרֶב הַנְּאוּף וְהַלְּכוּף שְׂמִסְתְּפָלִים בְּזֵה,
 וְהַלֵּב מִתְעַקֵּם בְּעַקְמוּמִיּוֹת עַד שְׂנַכְנַס בּוֹ סְפָקוֹת בְּאַמוּנָה, וְנֶעֱקַר
 מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן הָעֵקֶר רֵאָה לְזֶרֶק מֵהַבֵּית מַחֲשָׁב שְׂמַחְבֵּר אֶל
 אֵינְטֵרְנֵט אוֹ אֵיִפֵּד אוֹ בְּלֻקְבְּרֵי וְכוּ' וְכוּ', כִּי כִּף אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים (סִנְהֵדְרִין מֵה). אֵינן יִצֵּר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלֵא בְּמֵה שְׂעִינְיוֹ
 רוֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵינן חוֹצֵץ בְּפָנֵי הַתְּאוּהָ כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם"
 וְאָמַר "אֵינן לָךְ אֲבֵר בְּאַבְרֵי הָאָדָם שְׂיִגְרָם לוֹ מְכָשׁוּל כְּמוֹ הָעֵינַיִם".
 וְאֵנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהַרְבֵּה בְּתִים נִהְרְסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שְׂהִיָּה
 לָהֶם מַחֲשָׁב שְׂמַחְבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט בְּבֵית, וְהַבְּעַל אוֹ הָאִשָּׁה
 הַתְּחִילוּ לְהַתְּכַתֵּב דְּרָךְ הַפִּיִּסְבּוּק וְכוּ' וְכוּ', וְכִּף נִפְלוּ בְּפֶח,
 וְלִבְסוּף אוֹ הַבְּעַל אוֹ הָאִשָּׁה בְּרַחוּ מֵהַבֵּית וְכוּ', וְדָבַר זֶה מְאֹד
 מְאֹד מְצוּי בְּעֵתִים הַלָּלוּ, וְאֵף שְׂזֵה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֵמָה וְכוּ', אֲבָל
 רַבִּים נִפְלוּ בְּפֶח בְּשִׁבִיל הַכְּלֵי הָאֵרוּרָה הַזֹּו וְכוּ', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם,
 וְלִבְסוּף הַתְּגָרְשׁוּ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכֵּן אֲסוּר בְּהַחֲלִיט שְׂיִהִיָּה
 בְּבֵית מַחֲשָׁב שְׂמַחְבֵּר לְאֵינְטֵרְנֵט, כִּי זֵה הוֹרֵס אֶת כָּל חֻלְקָה טוֹבָה
 שֶׁל הַיְהוּדוֹת, וּמּוֹרִידָה אֶת הַיְרֵאת שָׁמַיִם עַד הַשְּׂאוּל תְּחַתִּית
 רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּמֵה גַם שְׂמַאֲבָדִים אֶת הַיְלָדִים, כִּי יֵלֵד אוֹ יִלְדָה
 שְׁלוֹקְחִים כְּלֵי מִשְׁחִית כְּזֵה בְּתוֹף יְדִיָּהֶם וְכוּ', הֵם כְּבָר נּוֹפְלִים
 בְּשְׂאוּל תְּחַתִּית וּמִתְחַתִּיו, וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי מִי שְׂמַבְעֵר אֶת הַחֶמֶץ הַזֶּה
 מִבֵּיתוֹ, וְאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁמֹר עָלָיו.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצִּיל אוֹתָנוּ מֵעַצְבוֹת וּמִמְרִירוֹת וּמִמָּרָה
 שְׁחוּרָה, וְכֵן יַצִּיל אוֹתָנוּ מִדְּכָאוֹן שְׁנוּפֵל עַל הָאָדָם בְּכָל פְּעַם, וְעַל

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רֵמו בְּנַחֵל שְׁנָה

כֵּלָם יוֹצִיא אוֹתָנוּ מִהַלְכָלוֹךְ וּמִהַזְכֵּל הַזֶּה שֶׁלֹּא יֵרָאֶה וְלֹא יִמָּצֵא בִּינֵינוּ אֶת הַכְּלִי מִשְׁחִית הַזֶּה שֶׁהוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.ס.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא ג' כְּסִלּוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אִף אֶחָד לֹא קוֹלֵט אֶת גְּדֵל הַסִּפְּנָה שֵׁישׁ בְּזָה, כִּי הַמּוֹן בְּתַיִם בְּמִסְפָּרִים לֹא קִטְנִים נִחְרְבוּ עַל יְדֵי הַכְּלִי מִשְׁחִית הַזֶּה, וְכָל הַנֶּעַר הַנוֹשֵׁר הַיּוֹם זֶה רַק בְּשִׁבִיל הַזְכֵּל וְהַזְהָמָא הַזֶּה, שֵׁיכוֹלִים לְרֹאוֹת שָׁמָּה, מִיֵּלָא מִי שֶׁצָּרִיךְ אֶת זֶה בְּשִׁבִיל פְּרִנְסָתוֹ וְהוּא מַחְזִיק מַחֲשָׁב שֶׁמִּחְבֵּר אֶל אֵינוֹרֵנֵט וְכוּ', זֶה חֲצִי צָרָה וַיֵּשׁ לוֹ תְרוּץ טוֹב עַל זֶה, אֲבָל כָּל אֵלוֹ שֶׁמַּחְזִיקִים אֶת הַכְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָאִים אֵיִיפֶאוֹן, בַּלְעֲקָבֵעֵרִי, אֵיִיפֶאָד, אֵיִיפֶעֶד, עַנְדְּרוֹאוֹוִיד, שְׁזָה בּוֹדָאִי לֹא צָרִיכִים בְּשִׁבִיל פְּרִנְסָה, זֶה סֵתָם לְהַחְזִיק בְּכִיס כָּל מִינֵי שְׁקוּץ תַּעֲוֹב וְזֵהוּם, כְּמוֹ עֲבוּדָה זָרָה שֶׁל פְּעוֹר וְכוּ', שֶׁהַחְזִיקוּ הַגּוֹיִים בְּכִיסָם וְתַמִּיד הוֹצִיאוּ לְהַשְׁתַּעֲשַׁע עִם זֶה רַחֲמָנָא לִישׁוּכָן, כָּל מִינֵי עֵרוֹם שְׁקוּץ וְתַעֲוֹב מֵה שְׁרוּאִים בְּזָה, וְאַחַר כֵּן בְּאִים עַל יְדֵי זֶה לַחֲטָא הַמְּגַנָּה שֶׁל הוֹצָאָת זָרַע לְבִטְלָה, שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נִדָּה י"ג). אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן כָּל הַמוֹצִיא שְׁכָבֶת זָרַע לְבִטְלָה חַיֵּב מִיתָה; וְאֲמָרוּ (ש"ס) רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי אֲמִי אֲמָרִי כְּאֵלוֹ שׁוֹפֵךְ דַּמִּים שְׁנֹאֲמַר

(ישעיה נ"ז ה) "הנחמים באלים תחת כל עץ רענן שחטי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים" אל תקרי שוחטי אלא סוחטי; כי מכל טפה וטפה יכולים להולד ולד, וכשסוחט את זרעו לבטלה הוא שוחט את ילדיו, והעוון הזה מטמטם את המוח והדעת, ומכניס את האדם בחלישות הדעת וביאוש גדול כאלו הקדוש ברוך הוא שונא אותו, ולא צריך אותו וכו' וכו'.

והכלי משחית הזה זה יותר גרוע מסמים, כי מי שלוקח סמים נופל אחר כך באין אונים וכו', אבל הכלי משחית הזה מטמטם את המוח ומעקם ומסבב את הלב, ומכניס באדם כפירות ואפיקורסות, ועוקר את האדם מהאמונה הקדושה לגמרי וכו', ומה גם שאובד את השפיות שלו, כי הנאוף מטפש את האדם עד שנעשה שוטה גמור, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (מדרש תנחומא נשא) אין המנאפים נואפים עד שתכנס בהם רוח שטות; ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ו) שהחטא של נאוף עושה את האדם משגע לגמרי, ולכן כמה שאני לא יכתב מזה זה לא מספיק, כי מי שנכנס בזה עליו נאמר (משלי ב) "כל באיה לא ישובון, ולא ישיגו אורחות חיים", חושבים שזה משחק וכו', אבל מי שכבר נכנס בזה לבסוף הוא מתגרש מאשתו וכו', ומכל שכן אלו שמניחים את הילדים להחזיק את הזבל והזהמא הזו בידיהם, הם מאמללים אותם לכל החיים, בשביל זה אני מכרח מפעם לפעם לעורר על הזבל והלכלוך הזה שיקימו מה שאמרו חכמינו הקדושים (חלין מ"ד): הרחק מן הפעור ומן הדומה לו.

הקדוש ברוך הוא השומר ישראל ישמר את עם ישראל מהקלפה הזו שזה יותר גרוע מדור המבול, ומי שאמר לעולמו

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִי"ד - חֵלֶק רֵמוּ בְּנַחֵל שְׁנֹז

דֵּי יֹאמֶר לְצָרוֹת יִשְׂרָאֵל דֵּי, וַיִּגְאֲלֵנוּ גְאֻלַּת עוֹלָם עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ג' כְּסֻלְיוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

פְּלֵא גְדוֹל שְׂאֵתָה שׁוֹאֵל אוֹתִי מֵה אֵתָה יְכוֹל לַעֲשׂוֹת עֲבוֹר גְּרוּשְׁתְּךָ? וְכֵן אֵתָה כּוֹתֵב שְׂאֵתָה מְלוֹה אוֹתָה לְבֵית חוֹלִים וְכוּ', אוֹלֵי יֵשׁ לָךְ חֵלֶק גְּדוֹל בְּמִשְׁבֵּר הַנִּפְשֵׁי שֶׁהִיא עוֹבֶרֶת מִפְּנֵי שְׂגִירֶשֶׁת אוֹתָה? אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ בְּדִיוֹק אֶת הַמִּצָּב מֵה שְׂקוּרָה וְכוּ', וּמֵה הַסִּבָּה שֶׁל הַגְּרוּשִׁין וְכוּ', אוֹלֵי תִקְוִים מִצְוָה לְהַחְזִיר גְּרוּשְׁתּוֹ וְכוּ', וְאֵז הַכֹּל יָבוֹא עַל מְקוֹמוֹ וְכוּ'.

רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִתְגַּרֵּשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, (עֵינִי לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֵלֶק ב' סִימָן צ') וְאָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רס"ג) מְעַנְיֵן בְּנֵי הַנְּעוּרִים שֶׁשְׂכִיחַ מְאֹד שְׁנַעֲשֶׂה קְלָקוּל בִּינִיָּהֶם וּבֵין נְשׁוֹתֵיהֶם וּנְפָרְדִים זֶה מִזֶּה אֵיזָה זְמַן, וְלִפְעָמִים נַעֲשֶׂה מִזֶּה פְּרוּד לְגַמְרֵי חֵס וְשְׁלוֹם. וְאָמַר שְׂזֵה מַעֲשֶׂה הַבְּעַל דְּכָר שֶׁמְנִיחַ אֶת עַצְמוֹ עַל זֶה מְאֹד לְקָלְקַל הַשְּׁלוֹם שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים כְּדֵי שִׁיתְּפִסּוּ בְּמַצּוֹדְתּוֹ חֵס וְשְׁלוֹם עַל יְדֵי זֶה. כִּי הוּא אוֹרֵב עַל זֶה מְאֹד לְתַפְסֹס בְּנְעוּרֵיהֶם עַל יְדֵי קְלָקוּל הַשְּׁלוֹם בֵּית חֵס וְשְׁלוֹם שְׂגוּרָם בְּעַרְמוּמִיּוֹתוֹ

לְקַלְקַל הַשְּׁלוֹם שְׂבִינֵיהֶם וְהֶאָרִיךְ בְּשִׂיחָה זֹאת כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נַחוּץ לְאַבְרָכִים לְדַעַת אִיךָ לְהִתְנַהֵג עִם הָאִשָּׁה, כִּי לְצַעֲרָנוּ הָרַב הַיּוֹם יֵשׁ כָּל מִינֵי אֲנָשִׁים פְּגוּמִים וְכוּ', שֶׁהֵם אוֹמְרִים שְׂמַתְמַחִים בְּעִנְיֵי שְׁלוֹם בֵּית וְכוּ', וְלוֹקְחִים הַרְבֵּה כֶּסֶף וְכוּ', וְנִקְרָאִים מְפָרְסָמִים לְעִנְיֵי שְׁלוֹם בֵּית וְכוּ', וּבְאַמַּת נִתְקִים אֲצֵלֵיהֶם מֵה שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"א) שֵׁישׁ מְפָרְסָמִים וּמְנַהִיגִים שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת עֲצָמָם, וְאִיךָ יִנְהִיגוּ אֶת אַחֲרִים? וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר מְאֻנָּשִׁים כְּאֵלוֹ וְכוּ', וְכָלֵל זֶה יִהְיֶה בִּידֶךָ, אִם אַחַד רוֹצֵה כֶּסֶף עֲבוּר לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּית, הוּא כְּבָר שֶׁקָּרַן גְּדוֹל מְאֹד, וְהוּא לֹא מְעַנֵּן שְׂיִהְיֶה אֲצֵלְךָ שְׁלוֹם בֵּית, כִּי הוּא יִמְשׁוֹךְ אֶת זֶה לְכָל הַפְּחוֹת לַחֲצֵי שָׁנָה אוֹ לְשָׁנָה, כִּי הָרִי זֶה הַפְּרִנְסָה שְׁלוֹ, וְכֵכָה אִם הוּא יִגְמַר עִם זֶה אַחַד שְׁתֵּים וְכוּ', אֲזִי לֹא יִחְזְרוּ אֵלָיו, וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר מְאֻנָּשִׁים כְּאֵלוֹ.

וּבְעִנְיַן גְּרוּשִׁין כְּשֵׁישׁ יְלָדִים זֶה יוֹתֵר חֲמוּר, כִּי חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (גִּיטִין צ:): כָּל הַמְּגַרֵּשׁ אֶשְׁתּוֹ רֵאשׁוֹנָה אֶפִּילוּ מִזְבַּח מוֹרִיד עָלָיו דְּמָעוֹת, נִשְׂאָלָה הַשְּׂאֵלָה לְמָה דוֹקָא מִזְבַּח מוֹרִיד דְּמָעוֹת, לְמָה לֹא שְׂאָר כְּלֵי הַמְּקַדָּשׁ, כְּגוֹן הַכִּיּוֹר, הַשְּׁלֶחֶן, הַמְּנוֹרָה, הָאָרוֹן וְכוּ'? אֲלָא הַמִּזְבַּח מוֹרִיד דְּמָעוֹת כְּאוֹמֵר: מִסְפִּיק קַרְבָּנוֹת הַבֵּיאוֹ עָלַי, וְלָכֵן אֲנִי לֹא צָרִיךְ יוֹתֵר קַרְבָּנוֹת... כִּי בְּגְרוּשִׁין מִי הַקַּרְבָּנוֹת? הַיְלָדִים! וְלָכֵן הַמִּזְבַּח דִּיקָא מוֹרִיד דְּמָעוֹת, כִּי יֵשׁ עָלָיו מִסְפִּיק קַרְבָּנוֹת, וְהוּא לֹא צָרִיךְ שְׂיִבִיאוּ עָלָיו עוֹד קַרְבָּנוֹת, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי אָדָם שְׁפוּתַח אֶת הָעֵינַיִם וְאֶת הַדַּעַת וְאֶת הַשְּׂכָל וְלֹא מְמַהֵר לְהִתְגַּרֵּשׁ, כִּי זֶה לֹא פְתָרוֹן, אֲלָא מְסַבֵּךְ אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ד - חֶלֶק רְמוּ בְּנַחֵל שְׁנַת

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּסַה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא ג' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנֶכֶן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְבִנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רמ"ח) דַּע שְׁסֹפְרוּי
מַעֲשֵׂיֹת מִצְדִּיקִים, הוּא דְבַר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי עַל יְדֵי סֹפְרוּיִם
מִצְדִּיקִים נִתְעוֹרַר וְנִתְלַהֵב הַלֵּב בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
בְּחֶשֶׁק נִמְרָץ מְאֹד, כִּי הִרְשִׁימוּ שְׁעֵשָׂה אוֹתוֹ הַצְדִּיק שְׁמֹסְפְרִין
מִמֶּנּוּ, עַל יְדֵי עֲבוֹדָתוֹ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, זֹאת הִרְשִׁימוּ נִתְעוֹרַרְתָּ
בְּעַת שְׁמֹסְפְרִין מִהַצְדִּיק, וְהִיא מְעוֹרַרְתָּ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל, וְלִכֵּן מַה טוֹב וּמַה נְעִים לִהְיוֹת רְגִיל לְעֵין
בְּסֹפְרוּי צְדִיקִים, וְתוֹלְדוֹתֵיהֶם, שְׂזָה מְכַנְּסֵי חֶשֶׁק וְהִתְלַהֲבוֹת בְּלֵב
הָאָדָם לְחַקוֹת אוֹתָם.

בּוֹדְאֵי צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר מִי הַכּוֹתֵב אֶת הַסֹּפְרוּיִם וְאֵת
הַתּוֹלְדוֹת שֶׁל הַצְדִּיקִים וְהַחֲכָמִים, וְכֵן לְשִׁמּוֹר מְאֹד שְׁלֵא יִהְיֶה
מְעַרְב שְׂמָה שְׁקָרִים וְגוֹזְמָאוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּמְכַל שְׂכֵן אִם אֶחָד
שְׂאִינּוּ שׁוֹמֵר תּוֹרָה וּמִצְוֹת כְּתַב אֶת זֶה, צְרִיכִים מְאֹד לְשִׁמּוֹר
שְׁלֵא יִהְיֶה שְׂמָה מְעַרְב אֵיזָה דְּבָרֵי כְּפִירָה חֵס וְשְׁלוֹם אוֹ לִיצְנוֹת,
וְהַכֵּל כְּפִי הָעֲנִין.

אָבֵל בְּכָל־לַיּוֹת סְפוּרֵי מַעֲשֵׂי־וַיּוֹת מַצְדִּיקִים זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, שְׁמוֹשֶׁךְ אֶת הַלֵּב אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ, וּמֵה גַם שְׁאֲדָם רוֹצֵה לְחַקּוֹת אֶת הַצְדִּיק וְהַחֲכָם שְׁמֻמְנוּ כּוֹתָבִים.

וַיְדוּעַ שְׁהָרַב הַקְדוֹשׁ מִצְאָנּוּ זִי"ע בְּעַל "דְּבָרֵי חַיִּים" שְׁאֵל פְּעַם אֶת הַמְלַמְדִים שֶׁל בְּנֵי־הָאָם הֵם לּוֹמְדִים אֶתְּם מוֹסֵר? וְהַשִּׁיבוּ כֵן! וְכִשְׁשָׂאֵל אוֹתְם אֵיזָה סְפָרִי מוֹסֵר? עֲנּוּ וְאָמְרוּ "חֻבַּת הַלְּבָבוֹת". עֲנֵה וְאָמַר לָהֶם לֹא לְזֶה הַתְּכּוֹנְנָתִי, אֲלֵא תִסְפְּרוּ לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים מִהָרַבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסֶק זִי"ע וּמִהָרַבִּי רַבִּי זוֹשָׁא מְאֲנִיפְאֵלִי זִי"ע. רוֹאִים מְזֵה אֶת גְּדַל הַכַּחַשׁ שֶׁל סְפוּרֵי צְדִיקִים, שְׁמוֹשֶׁךְ אֶת הַלֵּב שֶׁל הַיְלָדִים לְחַקּוֹת אוֹתְם.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא ג' כֶּסֶלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לַהֲיוֹת מְאֹד פְּתוּחָה אֶל בְּעֵלְךָ, וְלוֹמַר לוֹ חַד מִשְׁמַעֲיִת שְׁכַךְ אֶת לֹא יְכוּלָה לְהַמְשִׁיךְ אֶת חַיֵּי הַנְּשׂוֹאִין שְׁלָכֶם, אִם הוּא כָּל כֵּךְ מְזַלְזֵל בְּךָ וּמִשְׁפִּיל אוֹתְךָ וְהוּא עוֹשֶׂה צְחוּק מִמֶּךָ וְכוּ' וְכוּ', אֵיךְ יְכוּלִים לְהַמְשִׁיךְ כָּכָה? אֶת מְכַרְחָה לְקַחַת אִמְץ וְלַהֲגִיד לוֹ חַד מִשְׁמַעֲיִת, אִם הוּא לֹא יִשְׁנֶה אֶת דְּרָכּוֹ אֶת מִתְגַּרְשֵׁת מִמֶּנּוּ, וְאֵף שְׁזֵה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְדַבֵּר כָּכָה, עִם כָּל זֹאת אִם אֶת

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִי"ד - חֵלֶק רִמּוֹ בְּנֹחַל שֶׁסָּא

לֹא תִגִּידִי אֵת זֶה עֲכָשׁוּ חֲצֵי שָׁנָה אַחֵר הַחֲתֻנָּה, תִּצְטַרְכִי לְסִבֵּל כָּל הַחַיִּים.

יֵשׁ גְּבָרִים שֶׁהֵם בְּכֻלָּל לֹא מְנַמְּסִים וְכוּ', וּמִתְנַהֲגִים בְּאֱלִימוֹת מִלּוּלִית בְּצוּרָה מַחְפִּירָה וְכוּ', וְהֵם לֹא יוֹדְעִים מֶה הֵם עוֹשִׂים? וּבְאֵיזָה אֲכֹזְרִיוֹת הֵם מִתְנַהֲגִים כְּלַפִּי נְשׁוּתֵיהֶם, הֵם לּוֹעֲגִים וְצוֹחֲקִים עַל חֲשָׁבוֹן נְשׁוּתֵיהֶם וְחוֹשְׁבִים שֶׁזֶה רַק בְּדִיחָה אוֹ לִיצְנוּת, וְכַעֲיֵן שֶׁאֲמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (מִשְׁלֵי כ"ו, י"ח) "כְּמִתְלַהֵלֶה הִירָה זָקִים חֲצִים וְמוֹת: בֵּן אִישׁ רָמָה אֶת רַעְהוּ וְאָמַר הֲלֹא מִשְׁחָק אָנִי" אוֹי לְצַחֻק וּשְׁחֻק כְּזֶה, וְלִכֵּן עֲצַתִּי שְׁתַּקְחִי אִמְצִין וּלְהַגִּיד לוֹ פְּתוּחַ, אִם הוּא מִמְשִׁיךְ כִּכָּה לְהַשְׁפִּיל אוֹתָךְ וְכוּ' וּלְעֲשׂוֹת צַחֻק מִמֶּךָ וְכוּ', אֶת מִתְגַּרְשֵׁת מִמֶּנּוּ.

עַל פִּי רֹבב נְשִׁים מְכוֹת וְכוּ', הֵם בְּעֲצָמָן חַיְבוֹת עַל זֶה, כִּי נוֹתְנִים לְבַעֲלֵיהֶן שִׁיתַּעֲלֵלוּ בָהֶן, בְּאֱלִימוֹת פִּיזִית אוֹ בְּאֱלִימוֹת מִלּוּלִית וְכוּ', אִם הָיוּ מְזַהֲרִים אוֹתָם מִהַפְעֵם הָרֵאשׁוֹנָה זֶהוּ זֶה, אִם עוֹד פַּעַם אַתָּה מִתְנַהֵג אֶתִּי בְּאֱלִימוֹת, מְקַלֵּל, מִשְׁפִּיל, מְדַכֵּא, וְכוּ', וְכוּ', אָנִי עוֹזֶבֶת אוֹתָךְ, אֲזִי הֵם הָיוּ נִיֻּצְלוֹת מִגְּבָרִים אֱלִימִים וּפְרָאִים וְכוּ', וְכִשְׁאִין הָאִשָּׁה עוֹמְדַת עַל זְכוּתֶיהָ כְּכֹר בְּהַתְחַלֵּת הַנְּשׂוּאִין, הִיא מוֹשֶׁכֶת עַל עֲצָמָה צְרוֹת וְיִסוּרִין עַל כָּל הַחַיִּים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תִּסֹּז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ג' כְּסִלּוֹ ה'תִּשְׁעִי"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

יש לי צער גדול מאד מבנך ... נרו יאיר, אתה מכרח לקחת אותו מיבנאל ולהכניס אותו באיזה מוסד, כי הוא עושה שמות וחרבנות, הוא גונב וכו', מעשן סיגריות באמצע הבית הפנסת וכו', מקלקל לי בחורים אחרים וכו', ועל כלם הוא שורק לבנות אשר אתה מבין שאני לא יתן את זה, כי דבר זה יכול להתרחב כמו אש בשדה קוצים, ולכן אתה מכרח לקחת אותו ולהכניס אותו באיזה מוסד, דע לך כי עכשו אתה יכול עדין להציל אותו, ואם תחכה תאבד את הבן שלך לגמרי, ולכן ראה תכף ומיד לקיים את דברי.

הקדוש ברוך הוא שאמר לעולמו די, יאמר לצרות ישראל די.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תסח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויצא ד' פסליו ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחי'

מאד מאד אני מבקש אותך שתראי להחזיק מעמד ולא להשבר משום דבר שבעולם, ותשמרי על הבית שלך עם כל הכחות, כי היום הזה יש קלפה עצומה שכוּבַשֶׁת את כל חלקה טובה, ומקררת את האמונה ואת היראת שמים מבר ישראל, ומכניס בו כפירות ואפיקורסות, והוא הפלי משחית הנקרא מחשב (מכשף) המחבר לאינטרנט, או אייפד, או בלקברי וכו', שבזה יכולים לראות כל מיני שקוץ תעוב ערום וזהוים,

וּמֵאֲמָלִים אֶת עֲצָמָם וְכוּ', כִּי עַל יְדֵי שְׁמֹסְתְּפָלִים בְּהַזְבֵּל וְהַלְכֻדָּה הַזֶּה וְכוּ', נִדְבַק בּוֹ כָּל הַזֶּהמָא שֶׁל הָעָרוֹם וְהַתְּעוּב וְכוּ', וְכוּ', עַד שְׁנַעֲשִׂים מְכוּרִים לָזֶה וְקָשָׁה מְאֹד מְאֹד לְצִאת מִזֶּה, כִּי זֶה בְּדִיוֹק כְּמוֹ שְׁאֶחָד מְכוּר לְסָמִים וְכוּ', אוֹ אֶחָד מְכוּר לְשִׁתִּית אֶלְפוֹהוּל וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן מִי שֵׁישׁ לוֹ מִחֲשָׁב הַמְּחַבֵּר לַאיִנְטֵרְנֵט אוֹ שְׂאָר כְּלֵי מִשְׁחִית שִׁיכוּלִים לְרֹאוֹת בְּזֶה כָּל מִינֵי עָרוֹם וְזֶהוּם וְכוּ' וְכוּ', אָדָם נַעֲשֶׂה מְכוּר לָזֶה וְקָשָׁה לוֹ לְצִאת מִזֶּה וְכוּ', וְזֶה שׁוֹרֶף לוֹ אֶת כָּל הַמֶּחֶ וּבוֹעֵר בּוֹ כָּל הַתְּאוֹת רַעוֹת, וְהָרֵאשׁ וְהַמֶּח שֶׁלוֹ נַעֲשִׂים מְטֵמְטָמִים לְגַמְרֵי מְרַב הַנְּאוּף וְהַלְכֻדָּה שְׁמֹסְתְּפָלִים בְּזֶה, וְהַלֵּב מִתְּעַקֵּם בְּעַקְמוּמִיּוֹת עַד שְׁנִכְנַס בּוֹ סְפָקוֹת בְּאִמוּנָה, וְנַעֲקָר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן הָעֵקֶר רֹאֵי לְזֶרֶק מֵהַבֵּית מִחֲשָׁב שְׁמִחְבֵּר אֶל אִיִּנְטֵרְנֵט אוֹ אִיִּפֵּד אוֹ בְּלִקְבְּרֵי וְכוּ' וְכוּ', כִּי כֵּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין מֵה). אֵינִי יִצֵּר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלֵא בְּמָה שֶׁעִינִיו רוֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵינִי חוֹצֵץ בְּפָנַי הַתְּאוּהָ כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵינִי לֶךְ אֲבָר בְּאֲבְרֵי הָאָדָם שֶׁיִּגְרַם לוֹ מִכְּשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֵינִי מִכְּרַח לְהַגִּיד לֶךְ שֶׁהִרְבֵּה בְּתִים נִהְרְסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהִיָּה לָהֶם מִחֲשָׁב שְׁמִחְבֵּר אֶל אִיִּנְטֵרְנֵט בְּבֵית, וְהַבְּעַל אוֹ הָאִשָּׁה הַתְּחִילוּ לְהַתְּכַתֵּב דְּרוֹךְ הַפִּיִּסְבּוּק וְכוּ' וְכוּ', וְכֵךְ נִפְלוּ בְּפֶתַח, וְלִבְסוּף אוֹ הַבְּעַל אוֹ הָאִשָּׁה בְּרַחוּ מֵהַבֵּית וְכוּ', וְדַבֵּר זֶה מְאֹד מְאֹד מְצוּי בְּעַתִּים הַלְלוּ, וְאֵף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֵמָה וְכוּ', אֲבָל רַבִּים נִפְלוּ בְּפֶתַח בְּשִׁבִיל הַכְּלֵי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכוּ', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וְלִבְסוּף הַתְּגַרְשׁוּ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכֵּן אֲסוּר בְּהַחֲלֵט שִׁיְהִיָּה בְּבֵית מִחֲשָׁב שְׁמִחְבֵּר לַאיִנְטֵרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֶלְקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְּהוּדוּת, וּמוֹרִידָה אֶת הַיְּרֵאת שָׁמַיִם עַד הַשְּׂאוּל תְּחִתִּית רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּמָה גַּם שְׁמֵאֲבָדִים אֶת הַיְּלָדִים, כִּי יֵלֵד אוֹ יֵלְדָה שְׁלוֹקָחִים כְּלֵי מִשְׁחִית כְּזֶה בְּתוֹךְ יְדִיהֶם וְכוּ', הֵם כְּבָר נּוֹפְלִים

בְּשֵׁאוֹל תַּחֲתִית וּמַתְחָתִיו, וְלִכֵּן אֲשַׁרִי מִי שְׁמַבְעֵר אֶת הַחֶמֶץ הַזֶּה מִבֵּיתוֹ, וְאִז הַשְּׂכִינָה תִשְׁמֹר עָלָיו, וְאֵל תִּקְחִי אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי זֶה מוֹשֵׁף מְאֹד מְאֹד, וּמִי שֶׁנִּכְנַס בְּזֶה קֶשֶׁה לוֹ מְאֹד מְאֹד לְצִאת מִזֶּה, אֲבָל הוּא לֹא קוֹלֵט שְׁעַל יָדָיו זֶה הוּא הוֹרֵס לְעֲצָמוֹ אֶת הַבַּיִת בְּמוֹ יָדָיו, וּמִכָּל שֶׁפֶן שְׁמַאֲבֵד אֶת הַיְלָדִים שְׁלוֹ, כִּי זֶה סֵם הַמּוֹת הֵן לְהַגְדוֹלִים וְהֵן לְהַקְטָנִים, כִּי זֶה מִמֶּשׁ כְּמוֹ סַמִּים, מִי שֶׁרַק נִכְנַס בְּזֶה קֶשֶׁה לוֹ מְאֹד לְצִאת מִזֶּה, וְלִכֵּן אֲשַׁרִי הָאִישׁ וְהָאִשָּׁה שְׁלוֹקְחִים אֶת הַיּוֹזְמָה וְזוֹרְקִים אֶת הַכְּלִי מִשְׁחִית הַזֶּה מִהַבַּיִת לִפְנֵי שִׁיחִיהָ מְאֹד.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיחִיהָ לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאֹחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא ד' כִּסְלוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כָּלֵל גְּדוֹל צְרִיכִים לְדַעַת שְׁעַם יִשְׂרָאֵל הֵם עִם קְדוֹשׁ מְאֹד, וְכִלְנֹו בְּנֵי אֲבֵרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (יְבָמוֹת ט.ט.) שְׁלֹשָׁה סִמְנָיִם יֵשׁ בְּאוֹמָה זֹו הַרְחַמְנִים וְהַבִּיִּשְׁנִין וְגוֹמְלֵי חֲסָדִים, רַחֲמָנִים דְּכֹתִיב (דְּבָרִים י"ג י"ח) "וְנָתַן לָךְ רַחֲמִים וְרַחֲמֶךָ

וְהִרְבֵּה, בִּישָׁנֵי דְכִתִּיב (שְׁמוֹת כ' י"ז) "בְּעֵבוֹר תִּהְיֶה יְרֵאתוֹ עַל פְּנֵיכֶם", גּוֹמְלֵי חֲסֵדִים דְכִתִּיב (בְּרֵאשִׁית י"ח י"ט) "לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְוֶה אֶת בְּנָיו וְאֶת בֵּיתוֹ" וְגו', כָּל שֵׁישׁ בּוֹ שְׁלֵשָׁה סִמְיָנִים הִלְלוּ רְאוּי לְהִדְבֵּק בְּאוֹמָה זוֹ; וְלִכֵּן צְרִיכִים לְאַהֲבֵה אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה אִיךְ שִׁיחִיה וְיִהְיֶה מֵה שִׁיחִיה.

כָּל עַם יִשְׂרָאֵל הָיוּ סָבִיב הֵר סִינֵי וְקִבְּלָנוּ אֶת הַתּוֹרָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי מִשֶׁה רַבְּנוּ, וּמוֹבָא מֵהָאָרִיז"ל שְׁגַם כָּל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עַד סוּף כָּל הַדּוֹרוֹת עֲמְדוּ רַגְלֵיהֶם עַל הַר סִינֵי וְכֻלָּם קִבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה, וְלִכֵּן כָּלנוּ מְצוּיִם לְשִׁמּוֹר שְׁבֶת וְלֶאֱכֹל כָּשֵׁר וְלִהְתַּרְחֵק מִדְּרָכֵי הַגּוֹיִים, וְלִקְיָם אֶת כָּל הַמְּצוּוֹת, אֲבָל יֵשׁ שֶׁקִּבְּלוּ חֲנוּךְ תּוֹרָנִי וְלִכֵּן הֵם מִמְּשִׁיכִים אֶת הַמְּסֻרֶת שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל שֶׁקִּבְּלוּ מִדּוֹר דּוֹר עַד קִבְּלַת הַתּוֹרָה בְּסִינֵי, וְיֵשׁ שֶׁעֲדִין לֹא קִבְּלוּ חֲנוּךְ תּוֹרָנִי, וְלִכֵּן הֵם לֹא יוֹדְעִים מַעֲלַת שְׁבֶת, וּכְפֻשְׁרוֹת, וּשְׂאֵר מְצוּוֹת, וְאֶת זֶה צְרִיכִים לְהַסְבִּיר לְהִילָדִים, אֲבָל לֹא לְהַגִּיד שְׂאֲנַחְנוּ צוּדְקִים וְהֵם טוֹעִים, אוֹ הֵם צוּדְקִים וְאֲנַחְנוּ טוֹעִים, לֹא נִכְנָסִים בְּשׁוּם וּכְפֻחִים, עַם יִשְׂרָאֵל הֵם עִם רַק עַל יְדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עָשָׂה אוֹתָנוּ לְעַם, וְעַל עַם יִשְׂרָאֵל נֶאֱמַר (בְּמִדְבָר כ"ג ט') "הֵן עַם לְבָדָד יִשְׁכֵּן וּבְגוֹיִם לֹא יִתְחַשֵּׁב", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מוֹעֵד קָטָן ט"ז:) מֵה כּוֹשֵׁי מְשָׁנָה בְּעוֹרוֹ, אִף יִשְׂרָאֵל מְשָׁנִין בְּמַעֲשֵׂיהֶן מִכָּל הָאֻמוֹת; וְעַם יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם לֹא הִתְעַרְבוּ בְּמַעֲשֵׂה הַגּוֹיִים, וְזֶה הַיְחוּדִיוֹת שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, וְכִמְאֻמָּרם ז"ל (תְּנַחוּמָא תְּצוּה) מֵה יוֹנָה זוֹ כָּל הָעוֹפוֹת כְּשֶׁהֵן נִשְׁחָטִין הֵן מִפְּרָכְסִין, אֲבָל הַיּוֹנָה פּוֹשֶׁטת צוּאָרָה, כִּף אֵין אִמָּה בְּעוֹלָם נְהַרְגַת עַל קִדְשַׁת שְׁמוֹ וּמוֹסְרַת עֲצָמָה לְהַרְיָגָה אֲלֵא יִשְׂרָאֵל; וְאֶת זֶה רְאוּנוּ בְּמִשְׁךְ כָּל הַדּוֹרוֹת שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל מְסֵרוּ אֶת

נִפְשָׁם עַל קִדּוּשׁ הַשֵּׁם, וְאִמּוֹת הָעוֹלָם הָרוֹצְחִים לֹא בִדְקוּ בְּהִצִּיצִיּוֹת שֶׁל אֵף אֶחָד, אֲלֵא הֵם הִרְגוּ אֶת כָּל יְהוּדֵי שְׂבָא תַּחַת יְדֵיהֶם, הֵן שֶׁהוּא שׁוֹמֵר תּוֹרָה וּמִצְוֹת, וְהֵן שֶׁהוּא לֹא שׁוֹמֵר תּוֹרָה וּמִצְוֹת, לָהֶם לֹא אֲכַפֶּת, "אֲתָהּ יְהוּדֵי!" אֲזִי הֵם הִתְעַלְּלוּ בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן גַּם אֲנַחְנוּ אֲסוּר לָנוּ לַעֲשׂוֹת הַפְּלִיּוֹת בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, וְלִדְעַת שְׂאֲנַחְנוּ בְּנֵי אֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, אֲלֵא אֵלּוּ קִבְּלוּ חֲנוּף תּוֹרְנִי, וְאֵלּוּ מִסְכְּנִים עָדִין לֹא קִבְּלוּ חֲנוּף תּוֹרְנִי, וְאִם יִקְבְּלוּ חֲנוּף תּוֹרְנִי אֲזִי גַם הֵם יִשְׁמְרוּ שִׁבְתּוֹ וַיֵּאכְלוּ כֶּשֶׁר וַיִּקְיֵמוּ אֶת כָּל הַמִּצְוֹת, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבְנוֹ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.ע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא ד' פְּסָלֵי ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

צְרִיף שְׁתַּדַּע שְׂאִין מַחְלָה שְׂאִין לָהּ רְפוּאָה, צְרִיכִים רַק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂיִזְכֶּה לְמִצּוֹא אֶת הַשְּׁלִיחַ הַטּוֹב שְׂיִכּוֹל לְרַפְּאוֹת אוֹתוֹ, וְכַעֲיֵן שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ס.) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת כ"א י"ט) "וְרַפָּא יְרַפָּא" מִכָּאן שְׁנִתְּנָה רְשׁוּת לְרוּפֵא לְרַפְּאוֹת, וְאֲמְרוּ צְדִיקִים שְׁנִתְּנָה רְשׁוּת לְרוּפֵא לְרַפְּאוֹת, אֲבָל לֹא לִיֵּאֵשׁ, וְלִכֵּן אֵל תִּתִּיאֵשׁ, רַק תְּבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם שְׂתִזְכֶּה לְמִצּוֹא שְׁלִיחַ טוֹב שְׂיִכּוֹל לְרַפְּאוֹת אוֹתְךָ, וְאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה נ"ג סִימָן י"ד) יְפֵה תְּפִלַּת הַחֹלָה

לְעֲצָמוּ יוֹתֵר מִכָּל; וּמֵה שֶׁתִּפְלֶה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לִפְעֹל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמָּצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה עַל הַמַּעֲסִים, וְתִרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלִיתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּעֲא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא ד' כִּסְלוֹ ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... נִרוּ יָאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁמִּדַּת הַכַּעַס הִיא הַמְּדָה הַכִּי מְגַנָּה שָׂרָק יִכּוֹל לְהִיּוֹת, וְעוֹקֵר אֶת הָאָדָם מִשׁוֹרְשׁוֹ, כַּמּוֹבָא בְּזֵהָר (תְּצוּהַ קפ"ב). עַל הַפְּסוּק (אִיּוֹב י"ח ד') "טִרְף נִפְשׁוֹ בְּאִפּוֹ", אִיְהוּ טְרִיף וְעוֹקֵר נִפְשִׁיהַ בְּגִין רוּגְזִיהַ, וְאִשְׁרֵי בְּגוּיָה אֵל זֶר [אָדָם שֶׁהוּא כְּכַעַס הוּא עוֹקֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ שְׁלוֹ וְשׁוֹרָה בּוֹ הַסְטֵרָא אַחְרָא], וְעַל דָּא כְּתִיב (שֵׁם) "חֲדָלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ", דַּהֲיָא נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא טְרִיף לֵהּ, וּסְאִיב לֵהּ בְּגִין אִפּוֹ [מִי שֶׁכַּעַס, הַנִּשְׁמָה שְׁלוֹ בּוֹרַחַת מִמֶּנּוּ, וְהוּא מְטַמָּא אֶת עֲצָמוֹ]; וְאָמַר הָאֲרִיז"ל אֶת כָּל הָעֵבְרוֹת יִכּוֹלִים לְתַקֵּן וְכוּ', אֲבָל מִי שֶׁכּוֹעֵס הוּא עוֹקֵר אֶת הַנִּשְׁמָה

שְׁלוֹ לְגַמְרֵי וְכוּ', וְקָשָׁה לְהַחְזִיר לוֹ אֶת נִשְׁמָתוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן סוֹבֵל
מֵה שְׁסוֹבֵל וְכוּ'.

אֲתָה צְרִיךְ לִזְכֹּר אֲשֶׁר עַל יְדֵי כַּעַס יְכוּלִים לְהַפִּיר אֶת הָאָדָם,
וּרְבִנּוּ ז"ל אָמַר (שיחות הַר"ן סִימָן קפ"ד) עַל יְדֵי הַחֹטֵם יְכוּלִים
לְהַפִּיר אֶת הַנּוֹאֵף, כִּי בְּאֵמֶת מוֹבָא בְּדַבְּרָיו (שיחות הַר"ן סִימָן רמ"ט)
עַל הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית ל"ח ז') "וַיְהִי עַר רַע בְּעֵינֵי הָוְיָ"ה", לָמָּה לֹא
כָּתוּב 'רָשָׁע' אֶלָּא 'רַע'? אֶלָּא מִי שֶׁעוֹבֵר עַל חֻטָּא הַמְּגֻנָּה שֶׁל
הוֹצֵאת זְרַע לְבִטְלָה וְהוּא נוֹאֵף, עַל יְדֵי זֶה הוּא תָּמִיד בְּכַעַס
שׁוֹנֵק רַע, לְשׁוֹן בִּיז, הוּא תָּמִיד עֲצֹבָנִי, וְזֶה מֵה שֶׁכָּתוּב בְּזֵהָר
(נִשְׂא קל"ז:): בְּחוֹטְמָא אֲשֶׁתְּמוּדַע פְּרֻצוֹפָא, הִינּוּ עַל יְדֵי הַחֹטֵם
מְכִירִים אֶת פְּרֻצוֹף הָאָדָם בְּהַאי חוֹטְמָא אֲתַפְרָשָׁא מִלָּה, דְּכַתִּיב
(שְׁמוּאֵל ב' כ"ב) "עֲלֶה עִשָּׂן בְּאָפוֹ" וְגו', הִינּוּ דַרְךְ הָאֵף בָּא הַכַּעַס
וְהַרְצִיחָה, וְלִכֵּן עַל יְדֵי הַכַּעַס שֶׁל הָאָדָם מְכִירִים אֶת כָּל הָאָדָם,
וְהוּא מְגַלֶּה אֶת כָּל עֲנִינּוֹ וְכוּ', וְהַעֲבָר שְׁלוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים
לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס וּבַעֲצָבִים, כִּי אֶת קְלוֹנוֹ הוּא
מְגַלֶּה בְּרַבִּים.

וּבַפְּרָט אָדָם צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ,
כִּי מֵה הִיא חַיֵּב שֶׁהוּא חֻטָּא בְּפָנָם הַבְּרִית, וְעַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה
כַּעֲסוֹן גְּדוֹל, וְעַכְשָׁו מוֹצִיא אֶת כָּל הַעֲצָבִים שְׁלוֹ עַל אִשְׁתּוֹ, כִּי רְבִנּוּ
ז"ל הִזְהִירוּנוּ עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר (שיחות הַר"ן סִימָן רס"ד)
שְׁצִרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר הֲלֹא הַנָּשִׁים הֵם
סוֹבְלִים צָעַר וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִיְלֻדֵיהֶם, צָעַר הַעֲבוּר
וְהַלִּידָה וְהַגְּדוֹל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עוֹצֵם מְכֹאוֹכֶם וְצָעֲרֶם
וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכֻמָּה אוֹפְנִים הַקָּשִׁים וּכְבֵּדִים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִי"ד - חֵלֶק רִמּוֹ בְּנִחַל שֶׁסֶט

כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרֵם וּלְכַבְּדֵם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נ"ט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, [תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרֹוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתִּהְיוּ עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְבֻמוֹת ס"ג.) 'דִּינֵנוּ שְׁמַגְדֻלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלַת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהוֹצִיא אֶת כָּל הָעֲצָבִים עֲלֵיהֶם, כִּי מָה הִיא חֲסִיבַת שְׂאֵתָה פָּגוּם?

וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן קנ"ה) שְׁלֹזְכוֹת לְאֲרִיכוֹת אַפִּים שֶׁהוּא מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שְׂאֵף פְּעַם לֹא יִהְיֶה בְּכַעַס, זֶה עַל יְדֵי תוֹקֶף הָאֲמוּנָה, שְׂאָדָם צְרִיף לְהַתְּחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לִידַע שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּכְשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מִחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֶת הָאֲמוּנָה הַפְּשוּטָה הַזֹּה, אֲזִי אֵף פְּעַם לֹא יִהְיֶה בְּכַעַס.

וַיֵּשׁ לוֹמַר בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ (וַיֵּצֵא) (בְּרֵאשִׁית כ"ח י") "וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה", "יַעֲקֹב" מְרִמֵּז עַל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, "בְּאֵר שֶׁבַע" מוֹבָא (סֵפֶר שְׁעַר אוֹרָה) סוֹבֵב עַל מִדַּת הַמְּלָכוֹת שֶׁהִיא הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הֵינּוּ תִּכְף וּמִיד כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל יוֹצֵא מִהָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה רַחֲמָנָא לִיְצִלָּן, אֲזִי "וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה", כְּבֵר הוֹלֵךְ אֶל חֲרוֹן אֵף וְהוּא תָּמִיד בְּכַעַס, כִּי הִרְגַע שְׂאָדָם מִתְקַרֵּר מִהָאֲמוּנָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא תָּמִיד בְּכַעַס וּבְרָצִיחָה, וּמוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים שְׁלוֹ עַל אֲשֵׁתוֹ וְעַל יִלְדָיו וְעַל כָּל אָדָם, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְעַבֹּד הַרְּבֵה עַל אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּדִי לְהַנְצִיל מִכַּעַס, מֵהַחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שְׁבַת ק"ה:): הַמְּקַרַע בְּגִדָיו בְּחֻמָּתוֹ וְהַמְּשַׁבֵּר כָּלִיו בְּחֻמָּתוֹ וְהַמְּפִזֵּר מְעוֹתָיו בְּחֻמָּתוֹ, יֵהָא בְּעֵינֵיךְ כְּעוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה, שְׂכַף אוֹמְנָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע הַיּוֹם אוֹמַר לוֹ עֲשֵׂה כֵּךְ, וּלְמַחֵר אוֹמַר לוֹ עֲשֵׂה כֵּךְ, עַד שְׂאוּמַר לוֹ עֲבַד עֲבוּדָה

זָרָה וְהוֹלֵךְ וְעוֹבֵד; כִּי הַמֵּאֲמִין הָאֲמִתִּי שְׂמֵאֲמִין שְׂדָכָר גְּדוֹל דְּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, הוּא אֶף פַּעַם לֹא יִהְיֶה בְּכַעַס, וְאִם הוּא בְּכַעַס, סִימָן שֶׁלֹּא מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן כְּפִי הַכַּעַס, כֵּן דוֹחָה אֶת הַשְּׂכִינָה מִמֶּנּוּ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסָחִים ס"ו): כָּל אָדָם שְׂכוֹעֵס, אִם חָכֵם הוּא חֲכָמְתוֹ מִסְתַּלְקֶת מִמֶּנּוּ; וְאָמְרוּ (נְדָרִים כ"ב). כָּל הַכוֹעֵס אֶפְּלוֹ שְׂכִינָה אִינָה חֲשׂוּבָה כְּנִגְדּוֹ, וּמוֹסִיף טַפְשׁוֹת עַל טַפְשׁוֹתָיו; וְזֶה טְרוּף הַדַּעַת פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, כִּי הַכַּעֲסָן מֵאֲבֵד אֶת הַדַּעַת וְהַשְּׂכָל שֶׁלוֹ לְגַמְרִי, עַד שֶׁלֹּא מִסְגָּל לְחֶשֶׁב יִשָּׂר, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (זֶהר חֲדָשׁ נח) לֹא יִהְיֶה בָּךְ אֵל זָר, שֶׁלֹּא תִהְיֶה נַח לְכַעוֹס, כִּי זֶה עֲבוּדָה זָרָה מִמֶּשׁ, כִּי הוּא דוֹחָה אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמֶּנּוּ.

וּמִי יִתֵּן שֶׁתֵּאֱמַר בְּכָל יוֹם אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְזֶה יוֹעִיל לְךָ לְבַטֵּל וְלַעֲקוֹר מַעֲצָמָךְ אֶת מִדַּת הַכַּעַס:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלֹא טוֹב מְלֹא רַחֲמִים, מְלֹא רְצוֹן, שֶׁתִּהְיֶה בְּעֲזָרִי, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְּלֵנִי מִן הַכַּעַס וּמִן הַרְגָז וּמִכָּל מִינֵי קְפִידוֹת. וְתִגֵּן עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ וְתִשְׁמְרֵנִי תָמִיד. וְאֶפְּלוֹ בְּשַׁעֲהַ שְׂאֵבֹא חֵס וְשָׁלוֹם, לְיָדַי אִיזָה כַּעַס, תַּחֲמַל עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְּלֵנִי שֶׁלֹּא אֶפְעַל בְּכַעֲסִי שׁוּם אַכְזָרִיּוֹת כְּלָל. רַק אֲזַכֶּה לְשִׁבְרֵךְ וְלִהְפֹר הַכַּעַס בְּרַחֲמָנוֹת, וְאֲזַכֶּה לְהַתְגַּבֵּר עַל יִצְרֵי לְשִׁבְרֵךְ הַכַּעַס וְלִהְפֹךְ הַכַּעַס לְרַחֲמָנוֹת, לְרַחֵם דִּיקָא בְּרַחֲמָנוֹת גְּדוֹלָה בְּמָקוֹם שֶׁהֵייתִי רוֹצֵה לְכַעוֹס חֵס וְשָׁלוֹם. וְלֹא יִהְיֶה בִּי אֵל זָר וְלֹא אֲשַׁתְּחִוֶה לְאֵל נָכָר, שְׂזֶה נֹאֲמַר עַל הַכוֹעֵס, שֶׁנִּחְשָׁב כְּאִלוֹ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה:

אַשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעֵי"ד - חֵלֶק רְמוּ בְּנַחֵל שְׁעָא

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יָדַעְתָּ כַּמָּה קִשָּׁה לָנוּ לְשֹׁבֵר וּלְבֹטֵל
מִדָּה רְעָה זֶה שֶׁל פֶּעַס וּקְפֻדוֹת. כִּי כְּשִׁמְתָּחִיל הַפֶּעַס לְבַעַר בְּנוֹ חֵס
וְשָׁלוֹם, כְּמַעֲט אֵין אָנוּ בְּדַעְתָּנוּ, וְקִשָּׁה עָלֵינוּ לְכַבוֹת אֵשׁ הַפֶּעַס
וּלְכַבְּשׁוֹ. עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְהִיָּה בְּעִזְרָנוּ וּשְׁמָרְנוּ
וְהַצִּילָנוּ תְּמִיד בְּרַחֲמֶיךָ וּחֶסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, וְעִזְרָנוּ לְשֹׁבֵר וּלְבֹטֵל
מִדַּת הַפֶּעַס וּקְפֻדוֹת מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל גְּבוּלָנוּ, וְלֹא נִכְעַס לְעוֹלָם, וְלֹא
אֶהְיֶה שׁוֹם קַפְדָּן כָּלֵל, רַק אֲזַכֶּה לְהִיּוֹת טוֹב לְכָל תְּמִיד מַעֲתָה וְעַד
עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תעב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא ד' כִּסְלוֹ ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנַכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֵלְקֶךָ שְׁאַתָּה זוֹכָה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה,
שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ל"ד.) בְּמָקוֹם שֶׁבְּעֵלֵי תִשׁוּבָה
עֲמִידִים, שֶׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לְעַמּוֹד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (פְּסִיקְתָא דְּרַב כְּהֵנָא) גְּדוֹל כַּחַה שֶׁל תִּשׁוּבָה שְׁכִינָן שְׁאַדָּם
מְהִרְהֵר בְּלִבּוֹ לְעִשׂוֹת תִּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֲשָׂרָה יָמִים
וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלֵא עַד מֵהֶלֶךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים,
וְלֹא עַד רִקִיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלֵא שְׁהִיא עוֹמֶדֶת לְפָנֵי כֶּסֶף הַכְּבוֹד,
וְהַסְמָךְ מ"ם מְאֹד מְאֹד מִפְּתַח מִבֵּן אָדָם שְׁחוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, כִּי
כִּיּוֹן שְׁאַדָּם בָּא אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפִּילוּ שְׁהוּא עֹשֶׂה עַד עַכְשָׁו

מה שהוא עשה, ומתודה ומתחרט על כל מה שעשה, הקדוש ברוך הוא כבר מקבלו, ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר וכה פ'שה כ' סימן י"ג) בלעם היה רשע ערום וידע שאין עומד בפני הפרענות אלא תשובה, שכל מי שחוטא ואומר חטאתי, אין רשות למלאך ליגע בו, בשביל זה הוא מסית את כל אדם מה לך לחזר בתשובה? ומה לך להתודות? כי הוא יודע שמי שחזר בתשובה ומתודה להקדוש ברוך הוא, אין רשות למלאך המות ליגע בו, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נח) אין מכה בעולם שאין לה רפואה, רפואתו של יצר הרע תשובה.

ועקר התשובה אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ה) לזרק את עצמו חזרה מאיפה שהוא בא, הינו שאדם צריך לדעת שאין שום מציאות בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, ונשמתו הוא חלק אלוך ממעל, ותמיד יחדיר בעצמו אשר מלא כל הארץ כבודו, ואיהו ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוך כל עלמין, ועל ידי שאדם מכניס בדעתו תמיד את אמתת מציאותו יתברך, זה שורף ממנו את כל הקלפות והמשחיתים שנדבקו בו על ידי עוונותיו המרבים.

והנה רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"א) יש ל"ט מלאכות המשפן, ויש ל"ט מלקות, הינו כשאדם מכרח לעבוד באיזה מקום וכו', ואף שלא מסתדר כמו שרצה וכו', עם כל זאת הוא שש ושמש שבודאי אני נמצא פה להוציא איזה שליחות להבורא יתברך שמו, והוא תמיד שמח, ולא מבלבל את עצמו משום דבר, אלא מחזק ומעודד ומשמח את כל הסבב לו וכו', וזה נקרא ל"ט מלאכות המשפן, כי בשעה שעשו את המשפן

כָּל אֶחָד רָץ וְהִבִּיא מִשֶּׁהוּ לְעִזּוֹר לְבָנוֹת אֶת הַמִּשְׁכָּן, וְהָיָה מְלֵא שְׂמֵחָה שֵׁישׁ לוֹ חֵלֶק לְבָנוֹת אֶת הַמִּשְׁכָּן, וְלִהְפֹּךְ כְּשֶׁאָדָם תָּמִיד עֲצוּב וּמְמַרְמֵר וּמְדַכָּא מָה אֲנִי עוֹשֶׂה בְּמָקוֹם הַזֶּה? וּמָה אֲנִי צָרִיף לְהִיּוֹת פֹּה? זֶה מְבַלְבֵּל אוֹתִי מְאֹד וְכו' וְכו', אֲזִי זֶה כְּאִלוֹ מְקַבֵּל ל"ט מְלָקוֹת.

וְלִכֵּן מֵאַחַר שֶׁסָּבַב הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵתָה צָרִיף לְעִבּוֹד פֹּה אֵיפֹה שְׂאֵתָה עוֹבֵד, אֵתָה צָרִיף מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק, וְסוּף כָּל סוּף עַל יְדֵי תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה שְׂתִּבְקֶשׁ הַרְּבֵה מִמֶּנּוּ יִתְּבָרֵךְ שְׂיִתֵּן לָךְ מְקוֹם פְּרִנְסָה לְפִי שָׂרֵשׁ נִשְׁמָתְךָ, אֲזִי תִרְאֶה נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת שְׂעִיעֶשָׁה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

פַּעַם בָּא אָדָם אֶל רַבֵּנוּ ז"ל וְהִתְלוּנָן שְׂמֵאֹד מִפְּרִיעַ לוֹ הַמְּקוֹם אֵיפֹה שֶׁהוּא עוֹבֵד, עָנָה וְאָמַר לוֹ רַבֵּנוּ ז"ל אִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הֵיךְ יוֹדֵעַ שְׂטוּב לָךְ לְעִבּוֹד בְּמָקוֹם אַחֵר, אֲזִי הֵיךְ שָׂם אוֹתְךָ בְּמָקוֹם אַחֵר, וְעַכְשָׁו שְׂאֵתָה בְּמָקוֹם הַזֶּה, מִסְּתָמָא יֵשׁ לָךְ מָה לְתַקֵּן שָׂם.

וְעַל כֵּן רָאֵה לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמֵחָה עֲצוּמָה שְׂזֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אֲבוֹת פָּרָק ד') אֵיזֵהוּ עֲשִׂיר הַשְּׂמֵחָה בְּחֵלְקוֹ, כִּי אֵין עוֹד שְׂמֵחָה כְּשְׂמֵחָה שֶׁל אָדָם שְׂיִוְדַע מָה שֵׁישׁ לוֹ וְאֵיפֹה שֶׁהוּא צָרִיף לְהִיּוֹת, שָׂם צָרִיף לְהִתְחַזֵּק, וְזֶה עֲשִׂירוֹת דְּקֻדְשָׁה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְיִמְלֵא לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת רְצוֹנְךָ, אֲבָל לְעַת עֵתָה רָאֵה רַק לְשִׂמוּחַ וְשׂוּם דְּבַר שְׂבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאֲזִי תִזְכֶּה לְהִיּוֹת הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּעֲג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא ד' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבִנְךָ, וַיֵּצֵא מֵהַמַּחֲלָה שֶׁנִּפְּל עָלָיו, תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהַתְּפִלֵּל עָלָיו בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה, וְאֵל תִּתְיַאֵשׁ מִתְּפִלָּה, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת י.) אֶפִּילוֹ חָרַב תְּחַדָּה מִנַּחַת עַל צְוֹאָרוֹ שֶׁל אָדָם אֵל יִמְנַע עֲצָמוֹ מִן הַרְחָמִים; וְיֵמָּה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, אֲלֹא צְרִיכִים אֲמוּנָה חֲזָקָה גַּם בְּעֲצָמוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"א) כְּמוֹ שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְהֶאֱמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, כְּךָ אָדָם צָרִיךְ לְהֶאֱמִין בְּעֲצָמוֹ שֶׁיֵּשׁ לוֹ כַּחוֹת לַפְּעַל אֲצֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל יְדֵי תְּפִלָּה לְבַטֵּל אֶת כָּל הַגְּזֵרוֹת רְעוֹת מֵעָלָיו.

מָה אוֹמֵר לָךְ הַצַּדִּיק צָרִיךְ לְשִׁמּוֹעַ בְּכָל יוֹם כָּל מִינֵי צְרוֹת וַיִּסְוֵרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים מֵה שֶׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי אָדָם, וְהוּא צָרִיךְ לְחִיוֹת עִם זֶה כְּאֵלוֹ זֶה צָרָה שְׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְאֵין זֶה פְּלֵא שֶׁאָדָם הַזֶּה הוּא מוֹרֵם מֵעַם, כִּי הוּא יְכוּל לְשִׁמּוֹעַ כָּל כְּךָ הַרְבֵּה צְרוֹת וּלְחִיוֹת עִם זֶה, וּלְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמַּח אֶת סוּכְלֵי חֲלָאִים זֶה מְרָאָה גְּדוּלָתוֹ, וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קפ"ח) שֶׁפְּלִיאָה בְּעֵינַי אִם מְבִיאִין פְּדִיוֹן לְאַחַד וּמְסַפְּרִין לוֹ צַעֲרוֹ, כְּגוֹן

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֵלֶק רְמוּ בְּנַחַל שְׁעָה

מחולָה וכיוצא כְּשֵׁאִינוּ מְרַגֵּשׁ הַצֶּעֶר וְהִיסוּרֵינּוּ כְּמוֹ הַחֹלָה בְּעֵצְמוֹ וְכוּ', וְהִיוּצֵא מְדַבְּרֵיו הוּא שֶׁהוּא מְרַגֵּשׁ הַצֶּעֶר וְהִיסוּרֵינּוּ כְּשֶׁבָּאִין לְפָנָיו שִׁתְּפַלֵּל עַל הַחֹלָה וְכִיּוּצֵא כְּמוֹ הַחֹלָה בְּעֵצְמוֹ מִמֶּשׁ. וְכֵן נִשְׁמַע מִפִּיו כְּמָה פְּעָמִים. וְאָמַר בְּתַחֲלָה הִיִּיתִי מִבְּקֵשׁ מֵאֲתוֹ יִתְּבַרֵךְ שֶׁאֶהְיֶה מְרַגֵּשׁ צֶעֶר וְיִסוּרֵינּוּ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, כִּי לְפַעְמִים הָיָה אֶחָד בָּא וּמְסַפֵּר לִי צֶעֶרוֹ וְלֹא הִיִּיתִי מְרַגֵּשׁ הַצֶּעֶר וְהִיִּיתִי מִתְּפַלֵּל שֶׁאֶרְגִּישׁ צֶעֶרוֹ שֶׁל יִשְׂרָאֵל. עֲכָשׁוּ כְּשֶׁאֶחָד מְסַפֵּר לִי צֶעֶרוֹ אֲנִי מְרַגֵּשׁ בְּעֵצְמִי הַצֶּעֶר יוֹתֵר מִמֶּנּוּ. וּמִמֶּשׁ נוֹטְפִין מִמְּנֵי הַדָּמִים מִגְּדֵל הַצֶּעֶר שֶׁאֲנִי מְרַגֵּשׁ יוֹתֵר מִמֶּנּוּ. כִּי הוּא יָכוֹל לַחֲשׁוֹב מִחֲשָׁבוֹת אַחֲרוֹת וְלִשְׁכַּח הַצֶּעֶר, אֲבָל אֲנִי מְרַגֵּשׁ מְאֹד, וְאָמַר לְאֶחָד מֵאֲנָשָׁיו שֶׁבְּקֵשׁ אוֹתוֹ שֶׁלֹּא יִשְׁכַּח אוֹתוֹ, עָנָה וְאָמַר: אֵיךְ אֶפְשֶׁר לִשְׁכַּח אֶחָד מִכֶּם? הֲלֹא כָּל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶצְלֵי מְקוֹם בְּלִבִּי; וְרַק זֶה נִקְרָא צְדִיק אֲמַת שֶׁהוּא מְכַנֵּס אֶת עֵצְמוֹ בְּצָרוֹת שֶׁל אַחֲרִים, וּמְחַזְקֵם וּמְאַמְצֵם וּמְעוֹדְדֵם וּמְשַׂמְחֵם, וּמְדַבֵּר עַל לִבָּם דְּבָרֵי נִיחוּמִים וְכוּ' וְכוּ', וְאַחֲרַי כֵּן שׁוֹפֵךְ אֶת נַפְשׁוֹ אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, וּמִבְּקֵשׁ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד שֶׁהִזְכִּיר אֶת עֵצְמוֹ אֶצְלוֹ וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּקְרָב אֶל צְדִיק כְּזֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּעֲד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא ד' כִּסְלִיו ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנֶכוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

אתה צריך לראות להתחזק בכל מיני אופנים שבעולם ולא להתבלבל משום דבר שבעולם, אלא עליך להתעורר ביתר שאת וביתר עוז בתשובה שלמה אליו יתברך, ולהתחיל לשמור על הזמן היקר, כי ימינו כצל עובר, ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעיה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקוה, ואין מי שיקוה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים.

כל אדם צריך לדעת שהוא בא לזה העולם רק בדרך מעבר וכו', כי סוף כל סוף הוא צריך ליצאת מזה העולם, וזה לא יועיל לו שום דבר, כי כך כתוב (בראשית ג' י"ט) "כי עפר אתה ואל עפר תשוב", וכתיב (תהלים צ') "ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה", ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"א) שהשבעים שנה פורחים לאדם כמו רבע שעיה, כי הזמן עובר מהר מאד, ולכן צריכים לזכר את זה טוב טוב שסוף כל סוף הוא צריך לעזב את זה העולם, ולכן עליו להתחזק מאד מאד, וכמו שאמר מוהרנ"ת ז"ל מי שאינו חושב מזה שיצטרך לעזב את זה העולם, הוא נדמה בעיני כבהמה ממש, אבל מי שפן חושב על יום האחרון וכו', עליו בודאי עובר מה שעובר וכו', ועל אדם כזה חבתי את הלקוטי הלכות כדי לחזקו ולאמצו ולעודדו ולשמחו, שידע איך לעבור את זה העולם בקלות.

אדרבה כשרואים אפילו צדיקים גדולים ולומדים עצומים מסתלקים מזה העולם, זה צריך יותר לעורר את האדם (מועד קטן כ"ה:): אם בארזים נפלה שלהבת מה יעשו אזובי קיר? ולכן ראה

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִי"ד - חֵלֶק רְמוּ בְּנַחֵל שְׁעֵז

לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת בְּיָתֶר עוֹז רַק לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִרְכָּה לַעֲשׂוֹת מַצּוּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת בְּכָל יוֹם, וְתִשְׂמַח עִם הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בְּךָ, וְעַל יָדֶיךָ זֶה תִּסְיֵר מִמֶּךָ כָּל הַפְּחָדִים, וְתִדְבֹּק אֶת עֲצָמֶיךָ רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוֹ כָּבֵר לֹא יִהְיֶה הַפְּרֵשׁ לְךָ אִם אֶתָּה בְּזֵה הָעוֹלָם, אוֹ אֶתָּה כָּבֵר בְּעוֹלָם הַבָּא, כִּי מִי שֶׁמְחַדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֶת אֲמַתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזַי כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים כָּבֵר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקוֹ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּעָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא ד' כִּסְלוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל זֶה שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי לְקַנּוֹת סְפָרִים, וִיְהִי רְצוֹן שֶׁהַזְכוּת הַזֶּה יִגֵּן עָלֶיךָ וְעַל אֲשֶׁתְּךָ, וְתַעֲבֹר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקַלּוֹת, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מַעְרִיף אוֹתְךָ בְּזֵה אֶף שֶׁמִּצַּד אַחַד אֲנִי מִתְבַּיֵּשׁ לְקַחַת מִמֶּךָ, עִם כָּל זֹאת אֶתָּה מְזוּכָה אוֹתִי עִם סְפָרִים יְפִים הַמְּחַיִּים אֶת הַנֶּפֶשׁ, מֵה לַעֲשׂוֹת שְׂזֵה תְּאוֹתִי, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה לְךָ חֵלֶק בְּזֵה.

רְאֵה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל מִדַּת הַשִּׂמְחָה כִּי אֵין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שִׂמְחָה, וְכָל כֵּן קֶשֶׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמִדַּת הַשִּׂמְחָה יוֹתֵר מִכָּל הָעֲבוֹדוֹת הַכֵּי קָשׁוֹת, קַל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וְלִסְגֹּף אֶת

שַׁע אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשַּׁע"ד - חֶלֶק רְמוּ בְּנַחֵל

עֲצְמוּ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', הֶעֱקַר לֹא לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִכְּנֹן עַל שִׁמְחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נַפֶּשׁ גְּדוּלָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשִּׁמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׁמַּח הַיּוֹם שִׁמַּח לְמָחָר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמָּצַר הַיּוֹם מָצַר לְמָחָר לְפִי שְׂאִין הַשִּׁמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, וְאִם תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה כָּל הַחַיִּים שְׁלֶךְ יֵלֶךְ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכֶּה לְיִשׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מֵה שְׁבָנֵי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסֶד יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלִמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מֵהַשִּׁמְחָה, וְלִכְּנֹן תִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְאִז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמּוֹחִין וְכָבֵד לֹא יִחְסֹר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּעֲו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא ד' פְּסָלֵי ה'תַּשַּׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

אֵף שֶׁכָּתַבְתִּי לְךָ כְּבָר פְּעָמִים, עִם כָּל זֹאת כְּבָר אָמַר הֶחָכֶם "הַהֶכְרַח אִם לֹא יִשְׁבַּח לֹא יִגְנֶה", אֶתְּהָ מִכְּרַח לְסֵדֶר לִבְּנֵי שְׁלֶךְ ... נְרוֹ יְאִיר, אֵיזָה מְקוֹם מוֹסֵד שְׁיִהְיֶה שָׁמָּה, כִּי הוּא עוֹשֶׂה פֶּה שְׁמוֹת, וּבְכַפֶּרֶט שְׁיֵצֵא לוֹ כְּבָר לְגַנְב, זֶה הֵכִי גְרוּע, כִּי כֵּן אָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת גְּנֵבָה וּגְזֵלָה סִימָן א') מִי שֶׁנִּפְתָּה לְבוֹ לְגִזֵּל וְכִיּוֹן שֶׁהִתִּיר לְעַצְמוֹ גְּזֵלַת חֶבְרוֹ, הָרִי הוּא מוֹכֵן לְכָל חֲטָא וְעוֹן, וְאֵין תִּקְנָה לְהִסְרֵוֹ מִדְּרֻכֵי הָרָעָה; וְעַכְשָׁו אֶתְּהָ יְכוּל עֲדִין לְהַצִּיל אֶת

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשַּׁע"ד - חֵלֶק רִמּוֹ בְּנֹחַל שַׁעַט

הַבֵּן שְׁלֵה, אֲכַל אִם תַּחֲכֶה תֵּאבֵד אֶת הַבֵּן שְׁלֵה, וְלִכֵּן תִּקְרִים מֵה שְׁאֵנִי אוֹמֵר לֵךְ, וְתִרְוֶה רֹב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִמֶּנּוּ.

הַמֵּאחַל לֵךְ בְּרִכָּה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּעֲזוּ.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לְסִדְר וַיֵּצֵא ה' כִּסְלוֹ ה'תַּשַּׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

הִנֵּה אֲנַחְנוּ זֹכִים לְהַכְּנִס בְּעוֹד שַׁבַּת שְׁעֵדִין לֹא הִיָּה בְּעוֹלָם, וְרֵאוי לָנוּ לְשִׁמוּחַ מְאֹד מְאֹד עַל הַמַּתָּנָה הַזֹּאת שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לָנוּ, כְּמֵאמָרָם ז"ל (שַׁבַּת י'): אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה מַתָּנָה טוֹבָה יֵשׁ לִי בְּבֵית גִּנְזֵי וְשַׁבַּת שְׁמֵהּ וְאֵנִי מִבְּקֵשׁ לְתַנְּה לְיִשְׂרָאֵל לֵךְ וְהוֹדִיעֵם; וּמוֹכָא מִצַּדִּיקִים שְׂאֵת הַכְּרוֹז הַזֶּה שְׂאֵמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה, שׁוֹמְעִים אֶת זֶה בְּכָל עָרֵב שַׁבַּת, וּבִאֲמַת אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ו) שְׁמֹשֶׁה רַבֵּנוּ נִמְצָא בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר שֶׁל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּמַעֲוֹרֵר אוֹתוֹ לְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוָה הַשְּׂיִכַת לְאֶבֶר הַזֶּה, וְלִכֵּן לְפִי דְבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל תּוֹאֲמִים הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, שְׁבִכְל עָרֵב שַׁבַּת שׁוֹמְעִים אֵיךְ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל שֶׁהִנֵּה שַׁבַּת בָּא וְזֶה הַמַּתָּנָה שְׁאֵנִי נוֹתֵן לָכֶם, וְלִכֵּן לֹא בְּחִנָּם שְׂרַבְנוּ ז"ל הַזֵּהִירְנוּ מְאֹד מְאֹד וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י"ז) צְרִיךְ לְהִזָּהֵר מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמִחַ וְטוֹב לֵב בְּשַׁבַּת, כִּי מַעֲלַת וְקִדְשַׁת שַׁבַּת גְּדוּלָּה וִיקָרָה מְאֹד, שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל, וְצְרִיךְ לְנַהֵג שְׂמִחָה גְּדוּלָּה בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, וְלִכְלִי לְהִרְאוֹת שׁוֹם עֲצָבוֹת וּדְאָגָה כָּלָל, רַק לְהִתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּלְהִרְבוֹת

בְּתַעֲנוּגֵי שַׁבַּת בְּכָל מִינֵי תַעֲנוּג, הֵן בְּאֲכִילָה וְשִׁתְיָה, הֵן מְלַבּוּשִׁים כְּפִי מַה שְּׂיֻכַּל, כִּי אֲכִילַת שַׁבַּת כְּלָה רוֹחֲנִית כְּלָה קוֹדֵשׁ, וְעוֹלָה לְמָקוֹם אַחַר לְגַמְרֵי מְאֲכִילַת חוֹל, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַה זֶה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה בְּשַׁבַּת, לֹא הֵייתָ מְפַסֵּיק לְרַקֵּד כָּל הַשַּׁבַּת מֵרַב שִׁמְחָה שְׂאֵתָה יְהוּדֵי מְאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהָיָה הַשַּׁבַּת יָקָר בְּעֵינֶיךָ, וְאֵתָה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם אֹרֵב עַל כָּל בֵּית שְׂיֵהִיָּה שְׂמָה מְרִיבוֹת דִּיקָא בְּשַׁבַּת, כְּדִי לְהַפֵּר אֶת מְנוּחַת הַשַּׁבַּת, וְלִכֵּן אֵתָה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ וְתִשְׁמַח אֶת אֲשֶׁתְךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְתִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד מִכַּעַס בְּשַׁבַּת, (אִךְ שְׂכַעַס אֲסוּר גַּם בְּאֲמֻצֵּעַ הַשְּׁבֻעָה, עִם כָּל זֹאת בְּשַׁבַּת צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר מְלֵהוּת בְּכַעַס יוֹתֵר מִשְּׁשַׁת יָמֵי הַחוֹל), כִּי בְּשַׁבַּת מְאִיר עֵצִים עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּלִי שׁוּם לְבוּשִׁים כָּלֵל, וְלִכֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבַּת קי"ח:) כָּל הַמְּשַׁמֵּר שַׁבַּת כְּהִלְכָתוֹ אֶפִּילוֹ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה כְּדוֹר אָנוּשׁ מוֹחֲלִין לוֹ, שְׁנֵאֲמַר (יִשְׁעִיָּה נ"ו ב') "אֲשֶׁרִי אָנוּשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ שִׁמֵּר שַׁבַּת מִחֲלָלוֹ וְשִׁמֵּר יְדוֹ מִעֲשׂוֹת כָּל רָע", אֵל תִּקְרֵי מִחֲלָלוֹ אֲלֵא מִחוֹל לוֹ; וּבְאֵמַת מִי שְׂזוּכָה לְקַבֵּל אֶת הַשַּׁבַּת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְשׁוֹמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס כָּל הַשַּׁבַּת, אֲלֵא הוּא מְשַׁמֵּחַ אֶת אֲשֶׁתוֹ וְאֶת יְלָדָיו, עַל יְדֵי זֶה נִשְׁפָּע עָלָיו שִׁפְעַ גְּדוֹל בְּשִׁשַּׁת יָמֵי הַחוֹל, כִּי כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת בָּאִים רַק מִשַּׁבַּת, כְּמוֹכָא בְּזֵהָר (יִתְרוֹ פ"ח). כֹּל בְּרַכָּאן דְלַעֲיֵלָא וְתַתָּא בְיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תְּלִיין, וְתַאנָא אַמְאֵי לֹא אִשְׁתַּכַּח מְנָא בְיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, מִשׁוּם דֵּהוּא יוֹמָא מִתְּבַרְכָּאן מִיְנִיָּה כֹּל שִׁיתָא יוֹמִין עֲלַאִין, וְכֹל חַד וְחַד יְהִיב מְזוּנִיָּה לְתַתָּא כֹּל חַד בְּיוֹמוֹי, מַהֵהִיא בְּרַכָּה דְמִתְּבַרְכָּאן בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה; [כָּל הַבְּרָכוֹת שְׁלֵמְעֵלָה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וְלִמְטָה כָּאֵן בְּעוֹלָם הַזֶּה, תְּלוּיִים רַק בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, וְלִמְדָנוּ לְמָה לֹא יֵרֵד מִן בְּשַׁבַּת?

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ד - חֶלֶק רֵמו בְּנַחַל שְׁפָא

מִפְּנֵי שְׁמִשְׁבַּת מִתְּבָרְכִים כָּל הַשָּׁשׁ יָמִים מִשְׁשֶׁת יָמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְכָל יוֹם מִקְבֵּל אֶת הַהִשְׁפָּעָה שְׁלוֹ מִשְׁבַּת].

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְּטֹלָן, תְּקִיָּם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּר בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלָל, וְאִז תִּרְגִּישׁ אֶת נַעַם הַשְּׁבַת, וְזֶה הַמִּתְּנָה הִכִּי יִפֶּה שְׁנַתָּן לָנוּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרֵאוֹת לְקַבֵּל אֶת הַמִּתְּנָה הַזֹּאת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִיָּנִי מְסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאֵתָה רַק יִכּוֹל לְבוֹא לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וּבְמִנְיָן דִּיקָא, הֵינּוּ בְּלִיל שַׁבַּת, וּבְשַׁבַּת בְּבֶקֶר, וּבְסַעֲדָה שְׁלִישִׁית, וּבְפֶרֶט עֲכָשׁוּ שֵׁישׁ שְׁעוֹן חֶרֶף וְהַשְּׁבַתוֹת מְאֹד קְצָרִים, תִּרְאֶה לְהַקְפִּיד בְּכָל מִיָּנִי קְפִידוֹת לְבוֹא לְהַתְּפַלֵּל מִנְחָה בְּשַׁבַּת עִם מִנְיָן דִּיקָא, כְּדִי שְׁתּוּכַל לְשִׁמּוֹעַ קְרִיאַת הַתּוֹרָה, וְתֹאכַל סְעוּדָה שְׁלִישִׁית יַחַד עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ .

וְעַל כָּלֵם תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכוּלְתָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, כִּי הַמַּעֲלָה שֶׁל תְּפִלָּה וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ, עוֹלָה הַרְבֵּה יוֹתֵר מִהַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ שֶׁל שְׁשֶׁת יָמֵי הַחוֹל, כִּי בְּשַׁבַּת מְאִיר אֹרֹךְ יִתְבָּרֵךְ בְּגִלּוּי רַב וְנִפְלָא מְאֹד גַּם בְּזֶה הָעוֹלָם בְּלִי שׁוּם לְבוֹשִׁים לְמִי שְׁזוֹכָה לָזֶה.

זָכֹר גַּם זָכֹר שֶׁהַיּוֹם עוֹשִׁים סִיּוּם עַל מַסְכַּת שְׁקָלִים בְּסִדְרַת דֶּף הַיּוֹמִי, וְתַכְּף וּמִיד בְּיוֹם רֵאשׁוֹן מִתְּחִילִים לְלַמֵּד מַסְכַּת יוֹמָא, וְלִכְּן רְאֵה לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד חֲזָק בְּלַמוּד דֶּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם בְּעַקְשָׁנוֹת הִכִּי גְדוּלָה, וְאַפִּילוּ רַק לֹוֹמֵר אֶת הַדֶּף גְּמָרָא בְּגִירְסָא, זֶה דְּבָר גְּדוּל מְאֹד מְאֹד, כְּמֵאמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם

לִיגָרִיס אִינִישׁ וְאָף עַל גָּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גָּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קֶאֱמֵר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וַיִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְהִלְוֵאִי שְׁתַּחֲחִיל עַל כָּל פְּנִים מַעֲכָשׁוּ לְלַמַּד אֶת הַדָּף גְּמָרָא כְּפִי סְדֵרֵת דָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוּ מִטְעָה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תענה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרַב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ לְסִדְר וַיֵּצֵא ה' כְּסִלּוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

הִנֵּה אֲנַחְנוּ זֹכִים עֲכָשׁוּ לְהַכְּנִס בְּשַׁבַּת חֲדָשָׁה, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְשִׁמוּח מְאֹד מְאֹד עִם הַשַּׁבַּת הַזֶּה, וְכִן מְסַפֵּר עַל הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מְנַחֵם מְעַנְדִּיל מוֹיִטְעֶפֶסֶק זִי"ע (מְנוּחַת כְּבוֹדוֹ הוּא בְּבֵית עַלְמִין הַיֵּשֶׁן בְּטַבְּרִיָּה), שֶׁכָּל שַׁבַּת הָיָה אֶצְלוֹ שַׁבַּת חֲדָשׁ, כְּאֵלוֹ עֲדִין עוֹד לֹא הָיָה לוֹ אֵף פַּעַם שַׁבַּת, כִּי כָּל שַׁבַּת הָיָה אֶצְלוֹ שַׁבַּת חֲדָשׁ לְגַמְרִי, וְלִכֵּן הָיָה שְׂמִיחַ כָּל הַשַּׁבַּת, וּבְאַמֶּת רַבְּנוּ ז"ל הַזְּהִירָנוּ עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר (לְקוֹטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ז) צָרִיךְ לְהַזְהִיר מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמִיחַ וְטוֹב לֵב בְּשַׁבַּת, כִּי מַעֲלַת וּקְדוּשַׁת שַׁבַּת גְּדוּלָּה וִיקָרָה מְאֹד, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְתַאֲר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְצָרִיךְ לְנַהֵג שְׂמִיחָה גְּדוּלָּה בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ, וְלִכְלִי לְהִרְאוֹת שׁוֹם עֲצָבוֹת וּדְאָגָה כָּלֵל, רַק לְהִתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלְהִרְבוֹת בְּתַעֲנוּגֵי שַׁבַּת בְּכָל מִינֵי תַעֲנוּג, הֵן בְּאֲכִילָה וּשְׂתִיָּה, הֵן מְלַבּוּשִׁים כְּפִי מַה שְׁיֻכַּל, כִּי אֲכִילַת שַׁבַּת כְּלָה רוֹחֲנִית כְּלָה קוֹדֶשׁ, וְעוֹלָה לְמָקוֹם אַחַר לְגַמְרִי

מֵאֲכִילַת חוֹל; וְלִכְן אֲשֶׁרִי הִבִּית שֵׁשׁ בְּשַׁבַּת אֲוִירָה שֶׁל רְגִיעָה וְשֶׁל מְנוּחָה, כִּי שַׁבַּת הוּא מַעֲיֵן עוֹלָם הַבָּא, וְאִזּוּ יְכוּלִים לְהִתְעַנֵּג בְּזִיו שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַד כְּדֵי כֶּף אֲפִילוֹ אָדָם שֶׁעֹבֵר כָּל מִינֵי עֲבֻרוֹת שְׁבַע עוֹלָם, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת קי"ח): כָּל הַמְּשַׁמֵּר שַׁבַּת כְּהִלְכָתוֹ אֲפִילוֹ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה כְּדוֹר אֲנוֹשׁ מוּחְלִין לוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (יִשְׁעִיָּה נ"ו ב') "אֲשֶׁרִי אֲנוֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יִחְזִיק בָּהּ שֶׁמֶר שַׁבַּת מִחֲלָלוֹ וְשֶׁמֶר יְדוֹ מַעֲשׂוֹת כָּל רָע", אֶל תִּקְרִי מִחֲלָלוֹ אֶלֶּא מִחוּל לוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שְׁבַע עוֹלָם שְׁבַבִּית יִשְׂרָאֵל בְּשַׁבַּת מְנוּחָה שְׁלֵמָה, וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה שׁוֹם וּפְחוּחִים אוֹ מְרִיבוֹת אוֹ אֵי הִבְנוֹת בְּבֵית, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם אוֹרֵב מְאֹד מְאֹד לְשֹׁבֵר אֶת בְּתֵי יִשְׂרָאֵל, וְלִכְן עָלִינוּ לְשַׁמֹּר מְאֹד מְאֹד לֹא לְפוֹל בְּרִשְׁתּוֹ, וְעָלִינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּית בְּבֵית בְּיוֹם הַשַּׁבַּת יוֹתֵר מִכָּל שֵׁשֶׁת יָמֵי הַחוֹל, וְאִם זֹכִים שֶׁעוֹבֵר שַׁבַּת בְּלֵי וּפְחוּחִים אוֹ מְרִיבוֹת אוֹ אֵי הִבְנוֹת, אֲזִי זֹכִים בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחוֹל לְשַׁפֵּעַ גְּדוֹל מְאֹד, כַּמּוּבָא בְּזֵהר (יִתְרוֹ פ"ח). כֹּל בְּרַכָּאן דְּלַעֲיֵלָא וְתַתָּא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תְּלִיין, וְתַאנָּא אַמְאִי לֹא אִשְׁתַּכַּח מְנָא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, מִשׁוּם דֵּהוּא יוֹמָא מִתְּבַרְכָּאן מִינֵיהּ כֹּל שִׁיתָא יוֹמִין עֲלַאין, וְכֹל חַד וְחַד יִהִיב מְזוּנֵיהּ לְתַתָּא כֹּל חַד בְּיוֹמוֹי, מֵהֵיכָּא בְּרַכָּה דִּמְתְּבַרְכָּאן בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה; [כָּל הַבְּרָכוֹת שְׁלֵמָעְלָה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְלִמְטָה כָּאן בְּעוֹלָם הַזֶּה, תְּלוּיִים רַק בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, וְלִמְדָנוּ לְמָה לֹא יֵרֵד מִן בְּשַׁבַּת? מִפְּנֵי שֶׁמְשַׁבַּת מִתְּבָרְכִים כָּל הַשָּׁשׁ יָמִים מִשֵּׁשֶׁת יָמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְכָל יוֹם מְקַבֵּל אֶת הַהִשְׁפָּעָה שֶׁלוֹ מִשַּׁבַּת].

אֵת לֹא יִכּוּלָּה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שְׂאֵת גּוֹרְמַת לִי בְּזֶה שְׂאֲנִי שׁוֹמֵעַ שְׁנִשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הוֹלְכוֹת מְדֵי פַעַם בְּצִיּוֹן רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּסֶס לְבַקֵּשׁ עָלַי וְעַל אִשְׁתִּי, תְּשׁוּאָת חֵן לְכֵן עַל זֶה, כִּי אֲנַחְנוּ זְקוּקִים לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים וְלִרְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְרַק הַתְּפִלוֹת שְׁלַכְּנָן עוֹזְרוֹת לָנוּ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

תעט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קוֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וַיֵּצֵא ה' כְּסִלּוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיֵּכַל הַקְּדוֹשׁ" הַגְּרִיִּם בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד

עָלִינוּ לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁדָבָר גְּדוֹל דְּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאַצִּיל הַעֲלִיּוֹן, וְדָבָר זֶה צָרִיכִים לְחַזֵּר בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם מְשַׁכֵּיחַ אֶת זֶה מִן הָאָדָם, וּמִזֶּה בָּא כָּל הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל חָזַק בְּאַמוּנָה, אָזִי לֹא חָסַר לוֹ שׁוֹם דְּבָר, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות הַר"ן סִימָן ל"ג) אֲצֵל בְּנֵי אָדָם אֲמוּנָה הוּא דְּבָר קָטָן, אָבָל אֲצֵלִי אֲמוּנָה הוּא דְּבָר גְּדוֹל, וְעַקֵּר הָאֲמוּנָה הוּא לֵידַע שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט, וְלָכֵן כָּל מֵה שְׁקוֹרָה עִם הָאָדָם זֶה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּמִי שְׂמַכְנִיס אֶת זֶה טוֹב טוֹב בְּמַח מַחֲשֵׁבָתוֹ, אָזִי הוּא לֹא מִפְּחָד מֵאָף בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְכֵן

לא מתבייש מאף אחד, כי בוטח בהשם יתברך שכל מה שקרה לו כך היה צריך להיות, שזה מה שאמר דוד המלך (תהלים כ"ה ב') "אֵלֶיךָ בָּךְ בְּטַחְתִּי אֶל אַבֹּשָׁה אֶל יַעֲלָצוּ אוֹיְבֵי לִי", כי דוד המלך היה לו מלא שונאים, ורק רצו לראות במפלתו, אבל הוא היה כל כך חזק באמונה ובבטחון בו יתברך, עד שאמר בפרוש רבונו של עולם רק בך אני בוטח, ולכן אין לי מה להתבייש מהשמחה שהאויבים שלי שמחים שחושבים שנצחו אותי, ולכן העקר בזה העולם לחיות רק באמונה שכל מה שקורה אתנו, זה רק ממנו יתברך, ואין לנו במה להתבייש שעשינו תהלה לאל ממדבר ישוב, הקמנו במקום כזה שמלא נחשים ועקרבים, קהלה קדושה, פעוטונים, גנים לבנים ולבנות, תלמוד תורה, וישיבה קטנה וישיבה גדולה, ובית ספר לבנות, וסמינר לבנות, ושתי כוללים, והעולה על הכל בנין של חסד בית התבשיל - אהל אברהם, וזה הנצחון שלנו.

אני מכרח להגיד לכם שהחנוך מתחיל בבית, ילדים מחקים את ההורים, ולכן צריכים לקים מה שאמר החכם מכל אדם (משלי כ' ז') "מתהלך בתמו צדיק אשרי בניו אחריו", אם אדם הולך בתמימות ופשיטות ומתנהג על פי הלכה, ובא שלוש פעמים ביום לבית הכנסת להתפלל, וכן קובע עתים לתורה, ומתנהג בדרך ארץ גדול, אינו עושה שום עולות לזולת, זה נקרא צדיק, ואשרי בניו אחריו שמחקים אותו, ולכן ראו מאד מאד לשמור על עצמכם, כי ילדיכם מחקים רק מה שרואים אצל ההורים, ודעו לכם שלזכות לילדים טובים זה אי אפשר אלא על ידי שמראים לילדים דגמא חיה, כי כפי שההורים מתנהגים, כך יתנהגו הילדים, לא יכולים לבקש מהילדים שיעשו מה

שְׁהוֹרִים לֹא עוֹשִׂים, אִם הַהוֹרִים יֵשׁ לָהֶם אֶת הַכְּלִי מִשְׁחִית בְּכִּים וְכוּ' וְכוּ', אַזִּי מָה אַתֶּם רוֹצִים שֶׁהִילְדִים תַּחַת הַגֵּב שֶׁלְכֶם גַּם כֵּן מִחֲזִיקִים כְּלִי מִשְׁחִית כְּזֶה הַנִּקְרָאִים אֵיפֶאָוֶן, אוֹ בַלְעַקְבֵּעֵרִי, אוֹ אֵיפֶאָד, אוֹ אֵיפֶעֶד, אוֹ עַנְדְּרוֹאוֹיֵד וְכוּ' וְכוּ', שְׁמוֹרִידִים מֵהִילְדִים כֹּל זֵיק שֶׁל יִרְאֵת שְׁמַיִם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּלִמּוּד דְּךָ גְּמָרָא בְּכֹל יוֹם בְּסִדְרַת דְּךָ הַיּוֹמִי, בְּשִׁבְתָּ עוֹשִׂים סִיּוּם עַל מַסְכַּת שְׁקָלִים, וּבִיּוֹם רֵאשׁוֹן כְּבָר מִתְחִילִים לְלַמֵּד מַסְכַּת יוֹמָא, וְלִכְּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעָה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כְּלָל, אֲלֵא לּוֹמֵד בְּכֹל יוֹם דְּךָ גְּמָרָא, וְתַהֲלֵה לְאֵל יֵשׁ בְּקַהֲלָתְנוּ כַּמָּה שְׁעוֹרִים בְּמִשְׁךָ הַיּוֹם שְׁלוֹמֵדִים בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְכֵדָאִי לְשִׁבְתָּ וְלִשְׁמַעַ שְׁעוֹר, אוֹ לְקַחַת חֲבֵרוֹתָא לְלַמֵּד אֶתוֹ אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאִם זֶה לֹא מִתְאַפְּשֵׁר אַזִּי טוֹב לְלַמֵּד בְּעַצְמוֹ, כִּי יֵשׁ הַיּוֹם הַרְבֵּה פְּרוּשִׁים בְּדֶרֶךְ קֵלָה מְאֹד, בְּאִפְּן שִׁיכוֹלִים לְלַמֵּד אֲפִילוֹ לְבַד בְּקַלּוֹת, וְעַם כָּל זֹאת אִם לֹא מְבִינִים עַל כָּל פְּנִים שִׂיאֲמָרוּ בְּגִירְסָא אֶת הַדָּף גְּמָרָא שְׂזֵה גַם כֵּן דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זְרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאִף עַל גֵּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גֵּב דְּלֵא יַדַּע מֵאִי קָאָמַר; כִּי אַתֶּם לֹא יְכוֹלִים לְתַאֵר וְלִשְׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׂזוּכָה אֲפִילוֹ לֹמַר אֶת הַדָּף גְּמָרָא לַיּוֹם, שְׂזֵה מְצִיל אוֹתוֹ מִכָּל מִינֵי קַלְפוֹת וּמִשְׁחִיתִים שְׁפָרָא מִחֲמַת עֲוֹנוֹתָיו, כִּי גְּמָרָא רֵאשִׁי תְּבוֹת הַד' מְלֶאכִים הַשּׁוֹמְרִים אֶת הָאָדָם, שְׂהֵם גְּבִרְיָאֵל מִיְכָאֵל ר'פֶּאֵל אִוְרִיאֵל, וְאֵל תְּקַחוּ אֶת זֶה בְּקַלּוֹת, כִּי דְּךָ גְּמָרָא לַיּוֹם זֶה חֵיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סְנֵהֲדִרִין כ"ד.) בְּמַחְשָׁכִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמַתִּי עוֹלָם אָמַר רַבִּי יִרְמְיָה זֶה תְּלִמוּדָה שֶׁל בְּבַל; וְלִכְאוּרָה אִיךָ יְכוֹלִים לֹמַר עַל תְּלִמוּד בְּבַלִּי אֶת הַלְשׁוֹן הַזֶּה

שְׁהוּשִׁיבֵנִי בַחֲשֶׁךְ כְּמַתִּי עוֹלָם? אֵלָּא הַפְּרוּשׁ הוּא אַחֲרַת, דִּיקָא מַחֲמַת שְׁאַנְחָנוּ נִמְצָאִים בְּגִלוֹת מֵרַמָּד שְׁחֻשְׁךָ לָנוּ וְלֹא אוֹר, וְהוּשִׁיבוּ אוֹתָנוּ בְּמַחֲשָׁכִים, וְאַנְחָנוּ נְדָמִים בְּגִלוֹת כְּמוֹ מֵת, מֵהַיְכוּל לְהַחֲיוֹתֵינוּ? עַל זֶה אָמַר רַבִּי יִרְמְיָה זֶה תִּלְמוּדָהּ שֶׁל בְּבֵל, הֵינּוּ לְלַמֵּד הַרְבֵּה תִּלְמוּד בְּבֵלִי, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רי"ד) שֶׁהַקְּלָפָה הַמַּחֲטָאֵת אֶת הָעוֹלָם בְּכָל מִינֵי לְכַלּוֹף נִקְרָאת לִילִי"ת, שְׁעוֹלָה כְּמִסְפָּר תִּלְמוּד וְעַל יְדֵי לְמוּד תִּלְמוּד מְבַטְלִים אוֹתָהּ לְגַמְרִי, וְהַשֵּׁם שֶׁל הַקְּלָפָה נִקְרָאת עַל שֵׁם יִלְלָה שְׂאֵדָם מִלֵּל מֵרַב צַעַר וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וּמֵאֲבָד לוֹ אֶת הָרְצוֹן לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן נִקְרָא עַל שֵׁם יִלְלָה, שְׂאֵז הוּא זְמַן חֻשְׁךָ, וְעַל יְדֵי לְמוּד תִּלְמוּד מֵאִיר לוֹ הַלֵּילָה בְּסוּד (תְּהִלִּים קל"ט) "וְלִילָה כִּיּוֹם יֵאִיר", וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁלוּמֵד תְּמִיד גְּמָרָא שְׁהִיא תִּלְמוּד, שְׁעַל יְדֵי זֶה יֵאִיר לוֹ אֲפִילוֹ בְּגִלוֹתוֹ הַמֵּר, וְיֵאִיר עָלָיו מְלֶךְ הַכְּבוֹד אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ.

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁכָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוּמָנוּ הֵן הוּא וְהֵן אֲשֶׁתּוֹ אִם יֵשׁ לָהֶם אֵיזָה אוּמָנוּת בֵּיד, שִׁיפְתָּחוּ עֶסֶק עֲצָמָאִי, וְיִצְיָתוּ מֵהַשְּׂאֵר לֹא אֲדוּנֵינוּ הַמְּלֶךְ (בְּרִכּוֹת ג'): בְּשַׁעַה שְׁנִכְנְסוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אֵלָיו, אָמְרוּ לוֹ אֲדוּנֵינוּ הַמְּלֶךְ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל צְרִיכִין פְּרָנְסָה, אָמַר לָהֶם לְכוּ וְהַתְּפָרְנְסוּ זֶה מִזֶּה, כִּי רַק זֶה הָעֵצָה שְׁאֶחָד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי, וְיִפְרָגְנָן לְהַשְׁנִי, וְיִסְתַּכַּל בְּעֵינֵי טוֹבָה עַל הַשְׁנִי, וְכִפֵּי לֹא נִצְטָרֵךְ טוֹבוֹת מֵאַף אֶחָד, אֵלָּא כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ שִׁיפְתָּח עֶסֶק מְשָׁלוֹ, הֵן מוֹסֵף וְכוּ', הֵן חֲשַׁמְלָאִי וְכוּ', הֵן צְבָעֵי וְכוּ', אוֹ שְׂאֵר מִינֵי חֲנִיּוֹת, כָּל אֶחָד בְּתַחוּם שְׁלוֹ, כְּדִי שְׁלֹא נִצְטָרֵךְ אֶת הַטּוֹבוֹת מִבְּחוּץ, אֵלָּא אֲנָשֵׁי שְׁלוּמָנוּ הַיְקָרִים יִתְפָּרְנְסוּ אֶחָד מֵהַשְׁנִי, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוֹב, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּאַהֲבַת חֲבָרִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

ת.פ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ה' כְּסִלּוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַצְדָּקָה וְחֶסֶד שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי, יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזִכּוֹת זֶה שֶׁתּוֹכֵל לַעֲשׂוֹת עוֹד צְדָקָה וְחֶסֶד.

תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכוּלְתֶךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּף חֲזָק לְהַפִּילוֹ בְּעֶצְבוֹת וּבְמִרְיוֹת וּבְדִכְאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְכַנִּים בּוֹ וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְעִנְיָנוֹ, וְלִכֵּן אַתָּה מְכַרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שֶׁתִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמּוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מָה שֶׁבִּנֵּי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסֶד יֵשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יֵשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶד מֵהַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאִז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמּוֹחִין וְכִבֵּר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוֹם דָּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וַיֵּצֵא ה' כְּסָלְיוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לַעֲת עֵתָה אֲנִי לֹא יָכוֹל לְקַחַת תְּלַמִּידִים רַק בּוֹדְדִים, כִּי אֵין לִי פְּשׁוּט מְקוֹם, אֲבָל זֶה לֹא קָשׁוּר לְהִבֵּן שְׁלֹךְ ... נְרוֹ יְאִיר, שְׂאֵתָה מְכָרַח לְעִזּוֹר לוֹ בְּכָל מִינֵי אוֹפְנִים שְׁבַעוֹלָם, כִּי זֶה עֲנִין שֶׁל פְּקוּחַ נֶפֶשׁ, כִּי הֵילֵד הַזֶּה אִם הוּא לֹא יִהְיֶה בְּמִסְגֵּרַת, אֲזִי אֶתָּה מְאֻבָּד אוֹתוֹ לְגַמְרִי, וְחִבַּל מְאֹד מְאֹד, כִּי עֲכָשׁוּ יְכוּלִים לְהַצִּיל אוֹתוֹ לְפָנַי שְׂיִהְיֶה מְאַחַר, וְאֵל תְּהַסֵּס לְרַגַע לְשַׁלַּח אוֹתוֹ בְּאִיזָה מִסְגֵּרַת אֲפִילוֹ שְׁלֹא לּוֹמְדִים שְׂמָה, רַק מְשַׁחֲקִים אוֹ עוֹבְדִים, כִּי פְּשׁוּט זֶה פְּקוּחַ נֶפֶשׁ לְהַצִּיל אֶת הִבֵּן שְׁלֹךְ.

תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכוֹלֶתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּךָ חֲזַק לְהַפִּילוֹ בְּעֶצְבוֹת וּבְמַרְרֵירוֹת וּבְדַכְאֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שְׂמִכְנִיס בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְעֲנִינוֹ, וְלִכֵּן אֶתָּה מְכָרַח לְעִשׂוֹת כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַרְגַע שְׂתִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, זֶה יִרְחִיב לְךָ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמּוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מָה שְׁבִנִי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסְרוֹן יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מִהַשְׂמִחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נֶפֶשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְאֵז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וְכִבֵּר לֹא יִחְסַר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

הַמַּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תפב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ה' כִּסְלוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מִי יִתֵּן שְׂתַחֲזִיר אֲלֶיךָ אֶת הַיָּלֵד ... נְרוּ יְאִיר, כִּי אֲנִי מְאֹד
מְאֹד לֹא מְרַצָּה מֵהַחֲבוּרָה הַזֹּה, וְאַצְטָרֵךְ לְנִקֵּט אֶתוֹ יָד חֲזָקָה שְׁלֹא
נִסְבֵּל אַחֵר כֶּף מֵהֶם.

הַיִּיתִי מְאֹד רוֹצֵה שְׂתַמְשִׁיךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם עִם הַתְּלַמִּידִים
מֵהַפְּרוּשִׁים שֶׁל 'אַבוֹת' שְׁחִבְרַתִּי, שְׁזֵה יַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה
בוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן תִּרְאֶה לְסַפֵּר לָהֶם הַרְבֵּה סְפוּרֵי צְדִיקִים, הַמּוֹשְׁכִים
אֶת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר רִבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א'
סִימָן רמ"ח) דַּע שְׁסְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מִצְדִיקִים, הוּא דְבָר גְּדוֹל מְאֹד,
כִּי עַל יְדֵי סְפוּרִים מִצְדִיקִים נִתְעוֹרֵר וְנִתְלַהֵב הַלֵּב בְּהַתְעוֹרְרוֹת
גְּדוֹל לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בַּחֲשֵׁק נִמְרָץ מְאֹד, כִּי הִרְשִׁימוּ שְׁעֵשָׂה אוֹתוֹ
הַצְדִיק שְׁמִסְפְּרִין מִמֶּנּוּ, עַל יְדֵי עֲבוֹדָתוֹ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, זֹאת
הִרְשִׁימוּ נִתְעוֹרְרַת בַּעַת שְׁמִסְפְּרִין מֵהַצְדִיק, וְהִיא מְעוֹרְרַת לַהֲשֵׁם
יִתְבָּרֵךְ בְּהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל, וְלִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְהִיּוֹת רָגִיל
וּלְסַפֵּר סְפוּרִים לְהַתְּלַמִּידִים, שְׁזֵה מוֹשֵׁף אֶת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
וְזֵה בְּכָל־לַיִת הַתְּלַמִּידִים שְׁלֶךְ.

אַשֶׁר שְׁנַת תשע"ד - חֶלֶק רמו בְּנַחֵל שְׂצֵא

אָבֵל עִם הַיָּלֵד הַזֶּה ... נְרוּ יָאִיר, אִם אַתָּה מְרַגֵּשׁ שְׁתוּכֵל לְעֵבוֹד אֶתוֹ מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי אִם יְכוּלִים לְהַצִּיל נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל, כָּאֵלוּ מְצִילִים עוֹלָם מְלֵא, אָבֵל אִם לֹא אֲזִי תַעֲוֹרֵר אֶת הָאָמָא שְׁתַּכְנִיס אוֹתוֹ בְּאֵיזָה מְסַגֶּרֶת, כִּי אִם לֹא לומְדִים, לֹא רַק שְׂיַצֵּא מִהַדַּת וְכוּ', אֲלֵא יִדְרֹדֵר לְפִשֶׁע וּלְאֵלִימוֹת, וְחָבֵל מְאֹד שְׁהֵיֵלֵד הַזֶּה יִגְמֹר בְּבֵית סֵהֶר, לְדַעֲתִי חַיִּבִים בְּמַצַּב שֶׁל הַיָּלֵד, הַהוֹרִים! שְׁנַתְנֵנוּ לוֹ עוֹד מִגִּיל צָעִיר לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם פְּלֶאפּוֹן שְׁמַחְבֵּר לְאֵינְטֵרְנֵט, וְשֵׁם מְסַתְכֵל עַל כָּל הַזָּבֵל וְהַלְכָלוֹךְ שָׂרָק יֵשׁ בְּעוֹלָם, וּמֵה יַעֲשֶׂה הַבֵּן שְׁלֵא יַחֲטֵא?

קִבְלָתִי אֶת הַמְּבַחֲנִים שֶׁל הָאַרְבַּע תְּלַמִּידִים ... נְרוּ יָאִיר, ... נְרוּ יָאִיר, ... נְרוּ יָאִיר, וְתִגִּיד לָהֶם בְּשָׂמִי שְׁעוֹשִׂים לִי נַחַת רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד, וְיִשְׁמְרוּ מְאֹד שְׁלֵא יִשְׁפְּעוּ מִשְׁאַר הַתְּלַמִּידִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רְאֵה לְדוּחַ לִי בְּכָל שָׁבוּעַ בְּדִיוֹק מֵה קוֹרָה עִם הַתְּלַמִּידִים, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה הַעֲתִיד שֶׁל קְהֵלְתֵּנוּ.

הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

ת.פ.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח ז' כְּסֵלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יָאִיר

היום מתחילים ללמד מסכת יומא בסדר הדרך היומי, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך גם כן להתחיל ללמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש, וזה שמירה מאד מאד גדולה ושומר את האדם מכל פגעי ומקרי הזמן, ואשרי מי שזוכה ללמד בכל יום דף גמרא בסדרת הדרך היומי, וכן זוכה לחזור על זה כמה פעמים.

(זה שפעם היו צדיקים נגד הרעיון של למוד דף היומי, מפני שמפלגה מסימת אמצה את זה לדרכה, ולכן לא רצו שימשכו להרעיון של המפלגה, ולכן יצאו נגד הדרך היומי, אבל כהיום ידוע שרב רבם של הלומדי דף היומי, אין להם בכלל שום שיכות להמפלגה הזו, ורבם ככלם אפילו לא יודעים ולא מכירים את המפלגה, אלא לומדים רבבות רבבות מאחינו בני ישראל את הדרך היומי), ובאמת ידוע מה שספרו גדולי אנשי שלומנו מדור הקודם כמו רבי יצחק בריטער ז"ל הי"ד, ורבי אהרן ליב ציגלמאן ז"ל הי"ד, ועוד גדולי תלמידי חכמים מאנשי שלומנו מפולניה, ואמרו פה אחד שהגאון רבי מאיר שפירא זצ"ל, קבל את הרעיון של הדרך היומי מתנה מרבנו ז"ל, כי ידוע אשר הוא מסר את נפשו פשוטו כמשמעו עבור אנשי שלומנו, והזמין אותם שיעשו את הקבוץ הקדוש שלנו בראש השנה בשיבתו "חכמי לובלין", כי אנשי שלומנו היה להם מניעות גדולות כל שנה איפה לעשות את הקבוץ הקדוש שלנו בראש השנה, מאחר שלא נתנו לנסע לאומן, והוא הזמין אותם שיעשו את הקבוץ בלובלין, וגם נתן לאנשי שלומנו את האולם הגדול של ישיבתו, שזה היה קדוש שם רבנו ז"ל מאד מאד בכל פולניה, שרב מפרסם כל כך גדול הזמין אצלו את כלל אנשי שלומנו בראש

הַשָּׁנָה, וְעוֹד הַתְּפַלֵּל עִמָּם יַחַד, אֶף שֶׁהָיוּ לוֹ הַרְבֵּה מוֹנְעִים שְׂיַעֲצוּ לוֹ שְׁלֹא מִתְּאִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת לֹא הִסְתַּכַּל עַל שׁוּם דְּבָר, אֲלֵא כַּמָּה שָׁנִים הַתְּפַלְלוּ אַצְלוֹ, וְהָיָה קְדוּשׁ שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל עָרֵי פוֹלְנִיָּה גְּדוֹל מְאֹד עֲבוּר זֶה, וְזֶה מֵה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל שָׁלַם לוֹ חֲזָרָה אֶת הָרַעֲיוֹן שֶׁל הַדָּף הַיּוֹמִי, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטֹלָן, גַּם אֶתְּהָ תִרְאֶה לְהַצְטַרֵּף הַיּוֹם עִם הַלְמוּד דָּף הַיּוֹמִי, וְתִהְיֶה לְאֵל בְּקַהֲלָתְנוּ יֵשׁ כַּמָּה שְׁעוּרִים בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם שְׁלוֹמְדִים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּרַבִּים, וְכֵן יֵשׁ כַּמָּה חֲבֵרוֹתוֹת שְׁלוֹמְדִים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאִם אֶתְּהָ לֹא יִכּוֹל עַל כָּל פְּנִים תִּלְמַד לְבַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְזֶה יָבִיא לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

צְדִיקִים אָמְרוּ שֶׁלְמוּד מְסַכֵּת יוֹמָא מְסַגְל לְפַרְנָסָה, כִּי יוֹמ"א עוֹלָה כַּמְסַפֵּר ז"ן, שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זָן וּמְפָרְנֵס אֶת בְּרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים, וְכֵן אָמְרוּ צְדִיקִים אֲשֶׁר מְסַכֵּת יוֹמָא מְסַגְל לְיִרְאֵת שְׁמַיִם, כִּי יוֹמ"א רָאשֵׁי תְבוֹת (וַיִּקְרָא י"ט י"ד) וְיִרְאֵת מ'אֵלְקִיךָ אֲנִי י'.

אֶתְּהָ צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁיְסוּד הַיְסוּדוֹת שֶׁל קַהֲלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה בְּנוּיָה עַל מִדַּת הַחֶסֶד, רַק לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּשַׁתְּדֵל לְקַבֵּל אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּסִכּוֹר פְּנִים יְפוֹת, וְלִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד מוֹיְכוֹנִים אוֹ מְרִיבוֹת, כִּי זֶה רַק מְבִיא אֶת הַסְטֵרָא אַחֲרָא וּמַגְבִּיר אֶת כַּח הַסְמ"ךְ מ"ם יִמַח שְׁמוֹ שֶׁכָּל עֲנִינוּ זֶה רַק פִּירוּדִים, לְהַפְרִיד בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִזְרַע שְׁנֵאָה וְקִנְיָאָה, וְלַגְנֹב וְלַגְזוֹל, וְלִכֵּן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימָן ס"ו) בְּמִקּוֹם מְרִיבָה שֵׁם הַשָּׁטָן; וּמוֹהַרְנ"ת ז"ל הָיָה רְגִיל לֹאֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׂאֵת כָּלֵם רַבְּנוּ ז"ל יִכּוֹל לְקַחַת וּלְתַקֵּן, אֲבָל

לא בעל מחלקת ובעל לשון הרע, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני אופנים שבעולם שלא יהיה לך שום שיכות לבעלי לשון הרע ורכילות, אני רוצה לעקור אותם מקהלתנו הקדושה, שלא ימצא מנול אחד מדבר לשון הרע ורכילות מזה על זה או מזה על זה, ובפרט מי שמדבר על הצדיק הוא מראה לדעת שהוא סתם נואף, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות נאוף סימן מ"ז) הנואפים לרוב הם מתנגדים לצדיקים; ומתלווצצים מהם, ולכן צריכים להתרחק מהם כמו שמתרחקים מאש שורף, כי הם מאד מאד מסכנים כמו נחש שרף, ולכן אם אתה שומע אחד מדבר לשון הרע נגד הקהלה הקדושה שלנו, דע לך שזה נחש שהסמ"ך מ"ם רוכב עליו, והוא מסכן מאד, כי (בבא קמא כג:) ארס נחש בין שניו הוא עומד; וכן מובא (זהר חדש פי תשא) דא נחש דרכיב עליה סמאל; ולכן אם תשמע איזה לשון הרע או בעלי רכילות, תתרחק ממנו כמו שמתרחקים מנחש מסכן.

דע לך שחננוך מתחיל בבית, הילדים מחקים את ההורים, ומה שרואים אצל ההורים ומה ששומעים אצל ההורים, זה נקלט בהם, כמאמרם ז"ל (סכה נ"ו): שותא דינוקא בשוקא או דאבוה או דאימיה, מה שהתינוק מדבר בשוק, זה שמע או מהאבא או מהאמא, ולכן אתה ואשתך אם אתם רוצים שיהיה לכם ילדים מצלחים, אתם צריכים להתחיל עם עצמכם, ולא לקלל ולא לדבר נבול פה, ומכל שפן וכל שפן לא להחזיק כלי משחית המחבר לאינטרנט, כגון אייפאון, בלעקבערי, אייפאד, אייפעד, ענדרואויד, ואוי ואבוי להורים שנותנים להילדים לשחק עם פלאפון שמחבר אל הכלי משחית האלו, כי בידיהם הם שורפים

אֶת הַנְּשָׁמוֹת שֶׁל יְלִדֵיהֶם, וְאֶסוּר לְקַחַת אֶת זֶה בְּקַלּוֹת כִּי הַיּוֹם בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים הִנְעַר בְּכָל הָעוֹלָם נוֹשֵׁר וְנוֹפֵל וּמִתְרַחֵק מֵהִיִּיְהוּדוֹת רַק בְּשִׁבִיל טְמֵאת הַנְּאוּף שְׁצוּפִים בְּהַפְלִי מִשְׁחִית הָאֱלוֹ, וְלָכֵן אֲשָׁרִי מִי שֶׁמִּתְרַחֵק בְּעֲצֻמוֹ מֵהַפְלִי מִשְׁחִית הָאֱלוֹ, וּמִפֶּל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן שֶׁשׁוֹמֵר עַל יְלָדָיו שְׁלֵא יִהְיֶה לָהֶם פְּלִי מִשְׁחִית הַזֶּה, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקַלּוֹת כִּי תֵאבֹד אֶת הַיְלָדִים שְׁלָךְ, זֶה יִהְיֶה בְּכִיָּה לְדוֹרוֹת שְׁלֵא תוּכַל לְתַקֵּן אֶת זֶה, וְלָכֵן אֶסוּר לְרַחֵם עַל הַיְלָדִים בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן בְּשַׁעֲה שְׁגָם הֵם רוֹצִים לְקַנּוֹת דְּבָרִים כְּאֱלוֹ, אֵל תִּתְּנוּ לָהֶם בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן, כִּי זֶה פֶּתַח הַטְּמֵאָה לְפוֹל בָּהּ, וְהַלּוֹאִי הִיָּה לְהוֹרִים שְׁכָל שְׁהֵם בְּעֲצָמָם לֹא יִחְזִיקוּ בְּכִסֵּם כְּלִי מִשְׁחִית הַזֶּה, וּמִפֶּל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן שְׁלֵא יִתְּנוּ אֶת זֶה לְיְלִדֵיהֶם, שְׁעַל יְדֵי זֶה מֵאֲבָדִים אֶת הַיְלָדִים לְגַמְרֵי.

עֲכָשׁוּ כְּשֵׁישׁ שְׁעוֹן חֶרֶף, צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר עַל זְמַן תְּפִלַּת מְנַחָה, הֵינּוּ שְׁצָרִיכִים לְהַתְּפַלֵּל מְנַחָה מְקַדָּם, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת ו'): לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּתְפִלַּת הַמְּנַחָה שֶׁהָרִי אֵלֶיהוּ לֹא נִעְנָה אֶלָּא בְּתְפִלַּת הַמְּנַחָה; זְמַן מְנַחָה קִטְנָה מִתְּחִילָה בְּשַׁעֲה שְׁלוֹשׁ, וְכֵן תִּקְפִּיד לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחָה עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְתִתֵּן כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה לְפָנֶי כָּל תְּפִלָּה, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבָא בְּתָרָא דָף י'). רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהָדָר מְצָלִי אָמַר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצָדֵק אֶחְזָה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פְּרָק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנוֹת עֲנִיִּים הַלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנִי קוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְאַחֵר כֶּף מִתְּפַלֵּלִין שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצָדֵק אֶחְזָה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (אוֹרַח חַיִּים סִימָן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לְתַן צְדָקָה קוֹדֵם הַתְּפִלָּה: וְלָכֵן אֲשָׁרִי וְאֲשָׁרִי מִי

שְׁמוֹ אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רְמוֹ בְּנַחֲל

שְׁנֹזֶהָר לְפָנַי כָּל תְּפִלָּה לְהַכְנִיס כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, שְׂאֵז נֶכוֹן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ שֶׁלֹּא יִחְזֹר תְּפִלְתּוֹ רִיקָם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּוֹפֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח ז' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּתְּחִזְקִי בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עוֹז בְּמִדַּת הַחֶסֶד, כִּי קִהַלְתָּנוּ הַקְּדוֹשָׁה בְּנוֹיָה אֶךְ וְרַק עַל חֶסֶד, וְלִכֵּן הוֹלֵךְ לִי בַּחַיִּים שְׂאֵשָׁה תַעֲשֶׂה חֶסֶד עִם רְעוּתָהּ, וְלִכֵּן רְאֵי לְקַבֵּל אֶת כָּל אִשָּׁה בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת, וְאֶךְ פְּעַם לֹא לְהַכְנִס בְּוִפּוּחִים אוֹ בְּמְרִיבוֹת, כִּי כֶּךָ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימָן ס"ו) בְּמִקּוֹם מְרִיבָה שֶׁם הַשֵּׁטֶן; וּמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל הִיא רְגִיל לֹאֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂאֵת כָּלֵם רַבֵּנוּ ז"ל יְכוֹל לְקַחַת וּלְתַקֵּן, אֲבָל לֹא בְּעַל מַחְלָקַת וּבְעַל לְשׁוֹן הָרַע, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי אוֹפְנִים שְׁבָעוּלָם שֶׁלֹּא יִהְיֶה לְךָ שׁוּם שְׂיִכוֹת לְבַעֲלֵי לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת, אֲנִי רוֹצֵה לְעַקּוֹר אוֹתָם מִקְּהַלְתָּנוּ הַקְּדוֹשָׁה, שֶׁלֹּא יִמָּצֵא מְנוּלָת אַחַת מְדַבֶּרֶת לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת מִזֹּאת עַל זֹאת אוֹ מִזֹּאת עַל זֹאת, וּבְפָרֵט מִי שְׁמִדְבַּרְתָּ עַל הַצְּדִיק הִיא מְרָאָה לְדַעַת שֶׁהִיא סֵתָם נוֹאֲפָת, כְּמוֹ שְׂאֵמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר

הַמְדוּת אוֹת נֶאֱוָף סִימָן מ"ז) הַנּוֹאֲפִים לְרוֹב הֵם מִתְנַגְּדִים לְצַדִּיקִים וּמִתְלוֹצְצִים מֵהֶם; וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְרַחֵק מֵהֶם כְּמוֹ שֶׁמִּתְרַחֵקִים מֵאֵשׁ שׁוֹרֵף, כִּי הֵם מְאֹד מְאֹד מְסַכְּנִים כְּמוֹ נֶחֱשׁ שׁוֹרֵף, וְלִכֵּן אִם אֶת שׁוֹמְעַת אַחַת מִדְּבַרְתַּת לְשׁוֹן הָרַע נִגְדַּת הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ, דְּעֵי לָךְ שְׂזָה נֶחֱשׁ שֶׁהֶסְמַךְ מ"ם רֹכֵב עָלֶיהָ, וְהִיא מְסַכְּנַת מְאֹד, כִּי (בְּבֹא קָמָא כג): אֲרַם נֶחֱשׁ בֵּין שְׁנָיו הוּא עוֹמֵד; וְכֵן מוֹבָא (וְזֶה חֲדָשׁ כִּי תִשָּׂא) דַּא נֶחֱשׁ דְּרֹכִיב עַלֶיהָ סַמָּאל; וְלִכֵּן אִם תִּשְׁמְעֵי אִיזָה אַחַת שֶׁמִּדְּבַרְתַּת לְשׁוֹן הָרַע אוֹ דְּבַרֵּי רִכִּילוּת, תִּתְרַחֵקִי מִמָּנָה כְּמוֹ שֶׁמִּתְרַחֵקִים מִנֶּחֱשׁ מְסַכָּן.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲזְרֵי לִי בְּכֹל מִינֵי עֲזֹר שְׂאֵת רַק יִכּוֹלָה לְעֲזוֹר לִי, כְּדֵי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהְיֶה אֲבָרְהָם, מוֹתִיקִין אַחַר שְׁחִרִית שְׂיִהְיֶה שְׂתִּיָּה חֲמָה וְאֶרְוַחַת בְּקָר אוֹ מְזוֹנוֹת וְכו', וּבְאֲמָצַע הַיּוֹם מָרַק חָם, וְלַעֲת עָרַב סַעוּדָה דְּשָׁנָה וְכו', כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב חֲסֵד, כְּמֵאמָרָם ז"ל (יִלְקוּט הוֹשַׁע רַמְזוֹ תַקכ"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָבִיב עָלֵי חֲסֵד שְׂאֵתָם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכֹּל הַזְּבַח שְׂזָבַח שְׁלֵמָה לְפָנַי אֶלֶף עוֹלוֹת, וּבִפְרֹט חֲסֵד כְּזֶה שְׁנוֹתָנִים לְאֶכּוֹל וְלִשְׁתּוֹת לְרַעֲבִים וְלִצְמָאִים וְכו', הַצְּדָקָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַצְּדָקוֹת, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּבֹא בְּתָרָא ט) אֵין בּוֹדֵקִין לְמְזוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכֹל דְּבַר יִכּוֹלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכו', אֲבָל אִם בָּא אַחַד וְהוּא רָעַב וְצָמָא, שְׂמָה הוּא לֹא יִכּוֹל לְרַמְאוֹת אוֹתָךְ, כִּי מִי שֶׁבָּאָמַת רָעַב אוֹ צָמָא הוּא יֹאכֵל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שֶׁלֹּא רָעַב וְצָמָא הוּא לֹא יֹאכֵל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכֵּן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלִּתֵּת לְאֶכּוֹל לְרַעֲבִים וְצָמָאִים, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מָה שֶׁבִּיכּוֹלְתָךְ לְעֲזוֹר לִי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כָּל הַשָּׁנָה, וּבְזָכוֹת צְדָקָה וְחֲסֵד שְׁנַעֲשֶׂה בְּקַהֲלָתָנוּ, שׁוּם קַלְפוֹת וְסִטְרָא

אחרא לא יוכלו לגשת אלינו ולהזיק לנו, כי הוא יתברך שומר את המקום שעושים שמה חסד וצדקה, אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלנו שיש לנו קהלה קדושה כזו, חממה של אמונה, טוב להודות להקדוש ברוך הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תפה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישלח ז' כסליו ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה תלמדת סמינר "בית מלכה"

מאד מאד אני שמח שאתן נוסעות היום אל ציון התנא רבי מאיר בעל הנס, שאי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות הזו להיות רגיל ללכת שמה, כי שם יכולים לפעל נסים ונפלאות שדוד הטבע מממש, ואשרי הבת שזוכה לומר בכל יום "יום תהלים", כי התהלים נחלקת לשבע חלקים לשבעת ימי השבוע, ואמרו חכמינו הקדושים (פסחים קי"ז). תניא היה רבי מאיר אומר כל תשבחות האמורות בספר תהלים כלן דוד אמרן שנאמר (תהלים ע"ב) "כלו תפלות דוד בן ישי", אל תקרי כלו אלא כל אלו, הרי שלך לפניך שהתנא רבי מאיר בעל הנס אומר שכל התהלים חבר דוד המלך, ואמרו חכמינו הקדושים (מדרש תהלים מזמור א') שבקש דוד מהקדוש ברוך הוא (תהלים י"ט ט"ו) "יהיו לרצון אמרי פי", יעשו לדורות, ויכתבו לדורות, "אמרי פי" ויחוקקו לדורות, ולא יהיו קורין בהם כקורין בספרים, אלא יהיו קורין בהן ונוטלין שכר עליהם כנגעים ואהלות; הינו אפילו מי שמדבר כבר לשון

אַשֶׁר שְׁנַת תַּשַׁע"ד - חֶלֶק רֵמוּ בְּנַחֵל שַׁצַּט

הָרַע וּרְכִילוֹת עַל הַזּוּלָּת, שְׂזָה עֲוֹן מְאֹד מְאֹד חָמוּר, וּמִגִּיעַ עַל זֶה נִגְעִים, וְכֵן מִי שֶׁחָטָא בְּחָטָא חָמוּר שְׁמַטְמָא טְמֵאת מֵת, עַל יְדֵי שְׂרָגִיל לֹמֵר תְּהִלִּים, הוּא חָשׁוּב אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ כָּל כָּךְ, עַד כְּמוֹ שְׁלוּמֵד מִסְכַּת נִגְעִים, וְאַהֲלוֹת, שֶׁהֵם מִסְכַּתוֹת הַכִּי קָשִׁים, וּמְכַפֵּר עַל נִגְעִים שֶׁבָּאִים מִחֲמַת דְּבוּר לְשׁוֹן הָרַע, וְאַהֲלוֹת שֶׁמְדַבֵּר מְטֵמֵאת מֵת, שְׂזָה שֶׁחָטָא חָטָאִים מְגִנִּים שְׁעוֹנְשׁוּ הוּא מֵיִתָּה רַחֲמָנָא לִיצְלָן, עַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים נִתְכַפֵּר לוֹ, וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ע"ג) שֶׁתְּהִלִּים מְסַגֵּל לְתַשׁוּבָה, וְכֵן הוּא זֹכֶה שֶׁעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים נִפְתָּח לוֹ הַשַּׁעַר הַשֵּׁיף לוֹ, כְּדֵי שִׁיתְקַבֵּל תְּפִלָּתוֹ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ כְּשֶׁתְּהִי עַל צִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתְּנַא רַבֵּי מְאִיר בַּעַל הַנֶּסֶס, תְּאֲמָרֵי שֶׁם "יוֹם תְּהִלִּים", וְתִבְקָשִׁי רַחֲמִים עָלַיךְ, וְתִזְכְּרֵי גַם אוֹתִי בַתְּפִלָּתְךָ, שְׂאֲנִי זְקוּק לְרַחֲמֵי שְׁמִים מְרַבִּים.

נָא וְנָא אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּלַכִּי עִם בְּגָדִים צְנוּעִים, וְכֵן הַהֲתַנְהֲגוֹת שֶׁלְּךָ יִהְיֶה עִם צְנִיעוּת, וּמְכַל שְׂכָן שֶׁהַדְּבוּר שֶׁלְּךָ יִהְיֶה דְּבוּרֵי צְנִיעוּת, לֹא לְנִבֵּל אֶת הַפֶּה חָס וְשָׁלוֹם, כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאֹד מְקַפֵּיד עַל צְנִיעוּת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבְזִכּוֹתֵן נִזְכָּה לְהַגְאוּלָּה.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם

תפו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישלח ז' כסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

אין מלים בפני להודות לך על המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך לאסוף את הקפות של צדקה בין נשמות ישראל, אשר זה דבר גדול מאד מאד, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ט.) גדול המעשה יותר מן העושה; בזה שמזכים את אחרים בצדקה, זה יותר מאשר הוא בעצמו נותן צדקה, ואמרו (יומא פו.) כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו; ולכן תמשיך בעבודה הקדושה הזו, וכך יהיה לך גם כן שפע.

תעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, כי הסמ"ך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדכאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד בפני בחינתו וענינו, ולכן אתה מכרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשַּׁע"ד - חֶלֶק רֵמו בְּנַחֵל תֵּא

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תפוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח ז' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסָחִים קי"ז). תִּנְיָא הָיָה רַבִּי מֵאִיר
אוֹמֵר כָּל תְּשׁוּבָחוֹת הָאֲמוּרוֹת בְּסֵפֶר תְּהִלִּים כֵּן דָּוִד אָמְרָן שְׁנֵאמַר
(תְּהִלִּים ע"ב) "כָּלוּ תְּפִלוֹת דָּוִד בֶּן יִשִּׁי", אֶל תִּקְרִי כְּלוּ אֵלָא כָּל אֱלוֹ,
הָרִי שְׁלֵךְ לְפָנֶיךָ שֶׁהַתְּנָא רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּס אוֹמֵר שְׁכַל הַתְּהִלִּים
חִבֵּר דָּוִד הַמֶּלֶךְ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִדְּרַשׁ תְּהִלִּים מִזְמוֹר א')
שְׁבַקֵּשׁ דָּוִד מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא (תְּהִלִּים י"ט ט"ו) "יִהְיֶה לְרִצּוֹן אִמְרֵי
פִּי", יַעֲשֵׂוּ לְדוֹרוֹת, וַיִּכְתְּבוּ לְדוֹרוֹת, "אִמְרֵי פִי" וַיַּחֲזִקְנוּ לְדוֹרוֹת,
וְלֹא יִהְיֶה קוֹרֵין בָּהֶם כְּקוֹרֵין בְּסִפְרִים, אֵלָא יִהְיֶה קוֹרֵין בָּהֶן וְנוֹטְלִין
שׁוֹכֵר עֲלֵיהֶם כַּנְּגַעִים וְאֵהָלוֹת; הֵינּוּ אֲפִילוּ מִי שְׁמַדְבֵּר כְּבָר לְשׁוֹן
הָרַע וְרִכִּילוֹת עַל הַזּוֹלָת, שְׁזָה עוֹוֹן מְאֹד מְאֹד חֲמוֹר, וּמַגִּיעַ עַל זֶה
נְגַעִים, וְכֵן מִי שְׁחָטָא בְּחָטָא חֲמוֹר שְׁמַטְמָא טְמֵאת מַת, עַל יְדֵי
שְׁרָגִיל לוֹמֵר תְּהִלִּים, הוּא חָשׁוּב אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ כָּל כֶּה, עַד כְּמוֹ
שְׁלוֹמֵד מִסְכַּת נְגַעִים, וְאֵהָלוֹת, שֶׁהֵם מִסְכַּתוֹת הַכִּי קָשִׁים, וּמְכַפֵּר
עַל נְגַעִים שְׁבָאִים מִחֲמַת דְּבוּר לְשׁוֹן הָרַע, וְאֵהָלוֹת שְׁמַדְבֵּר

מִטְמָאת מַת, שְׁזָה שְׁחָטָא חֲטָאִים מְגַנִּים שְׁעוֹנָשׁוּ הוּא מִיתָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן, עַל יְדֵי אַמִּירַת תְּהֵלִים נִתְכַפֵּר לוֹ, וְאָמַר רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי חֶלֶק ב' סִימָן ע"ג) שְׁתֵּהֲלִים מְסַגֵּל לְתִשְׁבּוּכָה, וְכֵן הוּא זוֹכֵה שְׁעַל יְדֵי אַמִּירַת תְּהֵלִים נִפְתַּח לוֹ הַשַּׁעַר הַשֵּׁיף לוֹ, כְּדֵי שִׁיתְקַבֵּל תְּפִלָּתוֹ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן.

וְאָמַר רַבְנּוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן צ"ח) אַמִּירַת תְּהֵלִים מַעֲלָה גְדוֹלָה, כְּאֵלוֹ אַמְרָם דְּדוּד הַמֶּלֶךְ בְּעֶצְמוֹ, כִּי הוּא אַמְרָם בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְהַרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מְנַח בְּתוֹךְ הַתְּבוּת, וְכִשְׁאוּמְרָם הוּא מְעוֹרֵר בְּרוּחַ פִּיּוֹ אֶת הַרוּחַ הַקֹּדֶשׁ עַד שֶׁנֶּחֱשָׁב כְּאֵלוֹ אַמְרָם דְּדוּד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּעֶצְמוֹ. וְהוּא מְסַגֵּל מְאֹד לְרַפְּאוֹת הַחוֹלָה לְהִיּוֹת לוֹ בְּטַחוֹן רַק עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׁעַל יְדֵי אַמִּירַת תְּהֵלִים יוֹשִׁיעוּ הַשֵּׁם, וְהַבְּטַחוֹן הוּא בְּחִינַת מִשְׁעַנַּת כְּמוֹ שֶׁהָאָדָם נִשְׁעָן עַל הַמַּטָּה, כֵּן הוּא נִשְׁעָן עַל הַבְּטַחוֹן שְׁבוֹטֵחַ שִׁיוֹשִׁיעוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר דְּדוּד הַמֶּלֶךְ (תְּהֵלִים י"ח י"ט) "וַיְהִי הַיּוֹי"ה לְמִשְׁעָן לִי". וְעַל כֵּן עַל יְדֵי זֶה נִתְרַפָּא הַחוֹלָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת כ"א י"ט) "אִם יָקוּם וְהִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ עַל מִשְׁעַנְתּוֹ וְנִקָּה". וְזֶה בְּחִינַת (יִשְׁעִיָּה י"א א') "וַיֵּצֵא חֲטָט מִגֹּזַע יִשְׂרָאֵל הַנֶּאֱמָר עַל מִשְׁיַח שֶׁהוּא דְּדוּד, בְּחִינַת (אִיכָּה ד' כ') "רוּחַ אֶפְיָנוּ מִשְׁיַח הַיּוֹי"ה", וְזֶה בְּחִינַת (פְּסָחִים סח.) עֲתִידִין צְדִיקִים שְׁיַחֲיוּ מֵתִים עַל יְדֵי הַמִּשְׁעַנַּת, בְּחִינַת "וַאֲשֵׁר מִשְׁעַנְתּוֹ בְּיָדוֹ" בְּחִינַת "וְנִתְּתָה הַמִּשְׁעַנַּת עַל פְּנֵי הַנֶּעֱרָר"; עֵינַי שָׁם, הֵינּוּ שְׁאָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת כֹּל כֶּף רְגִיל בְּאַמִּירַת תְּהֵלִים עַל כָּל צָרָה שְׁלֵא תְּבוּא עָלָיו חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וַיִּשְׁעָן עֲצָמוֹ עַל אַמִּירַת תְּהֵלִים וַיִּבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שְׁיַחוּס וִירַחֵם עָלָיו וַיִּצִּילוֹ מִהַצָּרָה שֶׁנִּכְנַס אֵלָיו, כִּי הַתְּהֵלִים הוּא כְּמוֹ אָדָם שֶׁנִּשְׁעָן עַל הַמִּשְׁעַנַּת שְׁלוֹ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחִזַּק בְּאַמִּירַת תְּהֵלִים.

אֲשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֵלֶק רִמּוֹ בְּנַחֲל תג

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּאֲמִירַת
תְּהִלִּים שְׁנִרְבָּה לֹאמַר לְפָנָיו, וַיּוֹמְשֶׁךְ עָלֵינוּ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל
מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

הספר הזה נדפס
לכבוד נשמת
חסידא ופרישא, מנורה הטהורה,
אספקלריא המאירה
מאור עינינו חיות נפשנו, מקרב לבבות
ישראל לאביהם שבשמים
מורנו ורבנו
הרב הגאון הצדיק
מוהר"ר רבי אליעזר שלמה זלה"ה
בן
הגה"צ רבי מנחם זאב זצ"ל
עלה בסערה השמימה
י"ז שבט תשע"ה
תהא נשמתו צרוכה בצרור החיים תחת
בני הצדיקים בגן עדן, זכותו וצדקתו תגן
עלינו ועל כל העולם שנזכה להנות מאורו
הבהיר והתגלות כבוד שמים
שפעל ועשה בעולם

סוד ה' לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת
הַחֻטָּאִים וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפַרְנֶסֶה וּלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יְסֹדוֹ, תְּקִנּוּ, גְּלוּ וְצִוְהוּ לְפַרְסְמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן, בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה,
אֲדוּיְנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מְבַרְסֵלָב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ

*

הוֹבָא לְרַפּוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֵסֵלָב
עֵיהּ"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע
לו: כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי
אדני אתה, טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה,
ואדירי כל חפצי-בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף
נסכיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי: ה יי מנת
חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו-לי בנעמים,
אף נחלת שפחה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות
יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד, כי מימיני בל
אמוט: ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישכן לבטח:
י פי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת:
יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך
נצח:

לב * לְדוֹד מְשָׁכִיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחַשֵׁב יִי לוֹ עוֹן, וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה : ג כִּי הִחְרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמִי, בְּשֵׂאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וּלְיָלֵה תִּכְבֵּד עָלַי יְדָךְ נִהַפְךָ לְשָׂדֵי, בְּחֶרְבְּנֵי קִיץ סְלָה : ה חֲטָאתִי אֹדִיעָךְ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעֵי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאת עוֹן חֲטָאתִי סְלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵד אֲלֶיךָ לְעַת מְצוּא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים, אֲלֵיו לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מִצַּר תִּצְרַנִּי רְנִי פִלְט תְּסוּבְּבֵנִי סְלָה : ח אֲשַׁכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוֹ תֵלֶךְ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרֵד אֵין הַבֵּין בְּמַתְגַּ וְרֹסֵן עֲדִיו לְבָלוֹם, בַּל קָרַב אֲלֶיךָ : י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבוֹטֵחַ בֵּינִי, חֹסֵד יְסוּבְּבֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וּגְיִלוּ צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב :

מא * לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מְשָׁכִיל אֵל דָּל, בַּיּוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יִי : ג יִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיִּחַיְהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ, וְאֵל תִּתְּנָהוּ בְּנַפְשׁ אֵיבָיו : ד יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרֶשׁ דְּוִי, כָּל מְשַׁכְּבוּ הִפְכַּת בְּחֻלָּיו : ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יִי חֲנֻנִי, רִפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ : ז וְאִם בָּא לְרֵאוֹת שְׁוֹא יְדַבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לוֹ יֵצֵא לְחוּץ יְדַבֵּר : ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שׁוֹנְאֵי, עָלַי יִחַשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דְּבַר בְּלִיעֵל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לְקוֹם : י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכֵל לְחָמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֵקֶב : יא וְאַתָּה יִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעַתִּי כִּי חִפְצָתְּ בִּי, כִּי לֹא יָרִיעַ אֵיבֵי עָלַי : יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הכפלי

ותצייבני לפניך לעולם: יי ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משפיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים, בן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא, ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אלהיך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על בן אזכרה מארץ ירדן, וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל משפריה וגליה עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חי: י אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אלהיך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירצון ויפוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו כפלב ויסובבו עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם, כי מי

שָׁמַע: ט וְאַתָּה יי תִּשְׁחַק לָמוּ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: • עֲזוּ אֱלֹהֵי
 אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקֻדְמִי, אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְשִׁרְרֵי: יב אֵל תִּהְרָגֶם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעֵמוּ בְּחִילָךְ
 וְהוֹרִידֵמוּ, מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: יג חֲטָאת פִּימוּ דָּבַר שְׁפָתַימוּ וַיִּלְכְּדוּ
 בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹה וּמִפִּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כֹּלָה בַחֲמָה כֹּלָה וַאֲיַנְמוּ
 וַיִּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיִּשְׁבוּ
 לְעָרֵב יִהְמוּ כִּכְלָב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנִּיעוּן לְאָכֵל, אִם
 לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: יז וַאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְנָן לְבַקֵּר חֲסָדֶךָ כִּי
 הֵייתָ מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה, כִּי
 אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א לְמַנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסָּף מִזְמוֹר: ב קוּלִי ** אֵל אֱלֹהִים
 וְאַצְעָקָה, קוּלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדָנִי
 דִּרְשָׁתִי יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנְהָ הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד
 אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ה
 אַחֲזַת שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם לְבָבִי
 אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי, וְלֹא יִסְיָף
 לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאָפֶס לְנִצַּח חֲסָדוֹ, גִּמְרָ אִמְרָ לְדָר וְדָר: י
 הַשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קִפְץ בְּאַף רַחֲמֵי סֵלָה: יא וְאִמְרָ חֲלוּתִי
 הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מַעֲלָלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלֹאֶךָ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד
 אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכֶךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל
 עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲזָךְ: טז גֹּאֲלַת בְּזוּרַע עֲמָךְ בְּנֵי
 יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סֵלָה: יז רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ,

** באמרך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד הי"ו יו"ד מ"ם

תקון הפללי

אף ירגזו תהמות: ^{יח} זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: ^{יט} קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: ^כ בים דרבה ושכילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: ^{כא} נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ ^א תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ^ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ^ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ^ד כי אלה שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: ^ה זרמתם שנה יהיו, בבקר כחציר יחלה: ^ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ^ז כי כלינו באפה, ובחמתה נבחנו: ^ח שתה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ^ט כי כל ימינו פנו בעברתה, כלינו שנינו כמו ה ה: ^י ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, פי גז חיש ונעפה: ^{יא} מי יודע עז אפה, וכיראתה עברתה: ^{יב} למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: ^{יג} שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיך: ^{יד} שבענו בבקר חסדה, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: ^{טו} שמחנו פימות עניתנו, שנות ראינו רעה: ^{טז} יראה אל עבדיך פעלה, והדרה על בניהם: ^{יז} ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה ^א הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ^ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלותיו: ^ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ^ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ^ה זכרו נפלותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ^ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ^ז הוא יי אלהינו בכל

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבָר צְוָה לְאֶלֶף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק : י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב
לְחֶק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם : יב בַּהֲיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר, כַּמַּעֲט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהֶלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לְעַשְׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים : טו אֵל תִּגְעוּ בַּמְשִׁיחִי,
וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁבַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לְעַבְד נִמְכָר יוֹסֵף : יח עָנּוּ
בַּכֶּבֶל וְרָגְלוֹ, בְּרָזַל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עַת בֹּא דְבָרוֹ, אִמְרַת יְיָ
צִרְפָּתָהּוּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתְּרָהּוּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אָדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינּוֹ : כב לְאַסֵּר שָׁרְיוֹ בְּנִפְשׁוֹ,
וּזְקַנְיוֹ יַחֲסֶם : כג וַיְבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפֹּר אֶת עֲמוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצֵמָהּוּ מִצְרַיִם : כה הִפָּךְ לִבָּם לְשׂוֹנֵא
עֲמוֹ, לְהִתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו : כו שָׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בוֹ : כז שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֲתוּתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשֵׁף וַיַּחֲשֹׁף, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ : כט הִפָּךְ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיִּמַּת אֶת דְּגָתָם : ל שָׁרַץ אֲרֻצִּים צִפְרֻדְעִים, בַּחֲדָרֵי מַלְכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיְבֹא עָרַב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם
בְּרֵד, אֵשׁ לְהִבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּף גִּפְנָם וַתִּאֲנָתָם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיְבֹא אֲרָבָה, וַיִּלֶּק וַאֲיִן מִסְפָּר : לה וַיֹּאכַל כָּל
עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּף כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו
כוֹשֵׁל : לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, פִּי נָפַל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עָנָן לְמִסָּךְ, וְאֵשׁ לְהָאִיר לְיִלָּה : מ שָׁאַל וַיְבֹא שָׁלוֹ,
וְלֶחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֶם : מא פָּתַח צוּר וַיַּזּוּבוּ מַיִם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת
נְהָר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עַבְדּוֹ : מג וַיּוֹצֵא

תקון הפללי

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז א על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללנו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלים
תשפח ימיני: ו תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדם
את יום ירושלים האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בבל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנבל וכנור: ד הללוהו בתוף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

הספר הקדוש הזה הודפס

לזכות הרודף צדקה וחסד ראש וראשון לכל דבר

שבקדושה שלא נח ולא שקט, מאז הסתלקותו

של מורינו רועינו, עטרת ראשינו

מרן מוהרא"ש הקדוש זצוק"ל

לקיים צוואתו האחרונה ולהוציא לאור את כל

"חלקי שו"ת אשר בנחל" עד המכתב האחרון.

הרה"ח אלחנן מאזוז נ"י ומשפ'

שיזכו לשמש את מוהרא"ש בזה ובבא,

ומתוך נחת מכל יוצאי חלציו

ושפע כפול ומכופל

וכל מיילי דמיטב.

אמן ואמן

תנ"ך
עם רש"י

חסידות

משניות
ברטנורא

מדרש
רבא

מדרש
תנחומא

ליקוטי
מוהר"ן

ליקוטי
תפילות

שולחן
ערוך

חדש! חדש!
החודש החדש

האוצר היומי

תכנית למוזד יומית, בסדר קצר ובהיר
לסיום שבועה עשר חלקים בתורה בתוך שבע שנים!

זה הזמן להחליט איך יראו ה-7 שנים הבאות שלך!

הצטרפו עוד היום לאלפי הלומדים

רוכשים סט מפואר, הכולל 42 כרכים מהודרים

ומקבלים ספריה
במתנה!

בעלות מסובסדת ובפריסת תשלומים נוחה

24 תש"ב כרטיס אשראי | 12 צקים | אפשרות לרכוש את הסט גם בחוברות

בבלי

ירושלמי

תוספתא

זוהר

טו"ר

רמב"ם

תיקוני

זוהר

משניות

מוסר

יומי

מוקד הזמנות: **5610***

הוצאה לאור
ניצני הקודש

ההבטחה הגדולה

**"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
'אשר בנהל'**

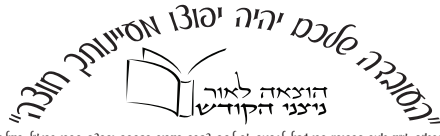
יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה.
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו להדפיס
כרך 'אשר בנהל' - **יתרפא**.
וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו להדפיס
חלק 'אשר בנהל' - **יראה ישועה**."

(מתוך אשר בנהל קל"ה, לד', רמב')

לפרטים: 054-2287882

הוצאה לאור "ניצני הקודש"

ת"ד 599, יבניאל 15225. טלפון- 054-2287882

זמורה"ס לייס אזור שרתוקן הכי אדול אנטאה בה למת זניקה בסמור הדפסת והגנת ספרי רבליה בסלמ

הרני שמח להיות שותף במפעלכם הקדוש ולאשר בזה את השתתפותי בהוצאה לאור של ספרי מורה"ש ורביז"ל.
 עפ"י כתב ההרשאה המצורף בזה, הנכם רשאים לחייב את חשבוני ב-21 בחודש בסך _____ ש"ח.
 תבורכו בכל מילי דמיטב על תמיכתכם החשובה במפעלינו הקדושים.
 יהיה רצון שימלא ה' משאלות ליבכם לטובה בברכות וישועות בכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו, אמן.

תשלום מהוראת קצו נא למלא חלק א' מסומן. תשלום ספרטיס אשאי נא למלא חלק ב' מסומן. ניתן להצמיח מסקס או ספוא"ף

קוד מסלקה	סוג חשבון	מספר חשבון בנק
בנק	סניף	
קוד מוסד (המוטב)		קוד מסלקה
02057		
שם המוסד (המוטב) הוצאה לאור ניצני הקודש- אודליה בנידרי		

חלק א' - בקשה להקמת הרשאה לחיוב חשבון

לכבוד _____ בנק _____ סניף _____ ("הבנק")

הרשאה כללית, שאינה כוללת הגבלות. או -

הרשאה הכוללת לפחות אחת מההגבלות הבאות:

- תקרת סכום החיוב - _____ ₪.
- מועד פקיעת תוקף ההרשאה - ביום ____/____/____.

אם ישלחו על ידי המוטב חיובים שאינם עומדים בהגבלות שנקבעו להקוח, הם יוחזרו על ידי הבנק, על כל המשמעותית הכרוכות בכך.

(לשילום ולבטח את סמנו את החשבונית המוגשת לעל, משמעה בורה בהרשאה כללית, שאינה כוללת הגבלות.)

1. אינו הח"מ _____ מס' זהות/ ח.פ. _____ ("הלקוחות")
 שם בעלי החשבון כמופיע בספרי הבנק _____

כתובת _____

חוב	מספר	ישוב	מיקוד	טלפון	כתובת דוא"ל
-----	------	------	-------	-------	-------------

2. מבקשים בזה להקים בחשבונו/נו הנ"ל ("החשבון") הרשאה לחיוב חשבונינו, בסכומים ובמועדים שימצאו לכם מדי פעם בפעם ע"י המוטב באמצעות קוד המוסד, בכפוף למגבלות שמומנו לעיל (ככל שמומנו).

3. נמו כן יוחלו ההוראות הבאות:

- א. עלינו לקבל מהמוטב את הפרטים הנדרשים למילוי הבקשה להקמת הרשאה לחיוב החשבון.
- ב. הרשאה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה בכתב ממני/מאתנו לבנק שתכנס לתוקף יום עסקים אחד לאחר מתן הודעה לבנק, וכן ניתנת לביטול עפ"י הוראת כל דין.
- ג. אהיה/נהיה רשאי/י לבטל חיוב מסוים, ובלבד שהודעה על כך תימסר על ידינו/נו בכתב לבנק, לא יאחר מ-3 ימי עסקים לאחר מועד החיוב. ככל שהודעה הביטול ניתנה לאחר מועד החיוב, הזינוי ייעשה בערך יום מתן הודעת הביטול.
- ד. אהיה/נהיה רשאי/י לדרוש מהבנק, בהודעה בכתב, לבטל חיוב, אם החיוב אינו תואם את מועד פקיעת התוקף שנקבע בהרשאה, או את הסכומים שנקבעו בהרשאה, אם נקבעו.
- ה. הבנק אינו אחראי בכל הנוגע לעסקה שבנינו/נו לבין המוטב.
- ו. הרשאה שלא יעשה בה שימוש במשך תקופה של 24 חודשים ממועד החיוב האחרון, בטלה.
- ז. את תענו לבקשתנו, הבנק יפעל בהתאם להוראות הרשאה זו, בכפוף להוראות כל דין והסכם שבנינו/נו לבין הבנק.
- ח. הבנק רשאי להוציאני/נו מן הסדר המפורט בהרשאה זו, אם תהיה לו סיבה סבירה לכך, ויודיע לי/נו על כך מיד לאחר קבלת החלטתו תוך ציון הסיבה.

3. אינו/י מסכימים/ים שבקשה זו תוגש לבנק ע"י המוטב.

תאריך _____ חתימת הלקוחות _____

קבלות מוצגות ע"י בקר המחסימי, 598-598-800-4

חלק ב' - תשלום באמצעות כרטיס אשראי

שם בעל הכרטיס: _____

מס' זהות: _____

מס' מזהה (פיזי): _____

כתובת: _____

חוב	מספר	ישוב	מיקוד	טלפון	דוא"ל
-----	------	------	-------	-------	-------

סוג כרטיס: ויזה אישראקרט/מסטורד אמריקן אקספרס דינרס

מס' כרטיס: _____

3 ספרות גב הכרטיס: _____

בתוקף עד: _____

1. אני הח"מ נתון בזה להוצאה לאור "ניצני הקודש" הרשאה בכוונה לחייב את חשבוני הנ"ל מיד חודש באמצעות כרטיס האשראי אשר פרטינו מצוינים לעיל, בני השתתפות בהוצאה לאור של ספרי מורה"ש ורביז"ל. החיוב כאמור יבוצע על ידיכם בתמן הודעת חברת האשראי.

2. לכל חיוב ישנה בהתאם להרשאה זו, יחייב נכונה ידעיתיה המלאה.

3. שובי זה שחם על ידי דלי לנקוב בסמפר החשבוניס ובסכומים. הואיל וניתנה לכם על ידי הרשאה להעביר למופיקת הכרטיס חיובים מעת לעת כפי שפרטנו למנפיקה.

4. הרשאתי זו ניתנת לביטול על ידי, בהודעה בכתב ממיני אליכם.

5. הרשאה זו אינה בתוקף גם לחיוב כרטיס שיופיע לי על ידי חברת האשראי ואשר ישא מספר אחר, כלחופה לכרטיס אשר מספרו נקוב לעיל.

6. אתם חייבים את חשבוני כאמור כל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לישות כן.

תאריך: _____ חתימה: _____